ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21

ΜΑΡΙΑ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ (2020 -)

Περιεχόμενα

ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 1
ΕΙΣΑΓΩΓΗ 9
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ 10
Α) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 10
ΤΙΜΗ ΣΤΟ "21" ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ 11
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟ 21» 11
Β) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ 11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ.ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21 – ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ... 20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ.ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ 21
Α. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 21
1ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 18 & 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020 21
2ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ - 20 & 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021 22
3ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 2 & 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021 23
4ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 23 & 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021 28
ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ "ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21" - 08 & 09 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022 41
Β. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 42
1ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ 42
2ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ΤΟΥ 1821 ΜΕ ΤΙΤΛΟ: “ΙΣΤΟΡΙΑ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ”. 42
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO - «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821» -22.09.2021 50
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΕΒΕΖΑ 1821-2021: ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ 20-21.10.2021 52
ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, ΕΚΑΤΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΟΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ 52
Β’ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ 6 – 8 Αυγούστου 2022 52
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ 200 ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 / 25.03.2021 61

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ‘21 64
Α΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2020-2021 64
Β΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2021-2022 68
Γ΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2022-2023 83
ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ 93
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI. ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΙΔΑΝ- ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΕΜΑΣ (Ή/ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΑΔΑ 21) 94
ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΛΑΒΡΑ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΜΑΡΙΑ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ – ΔΕΛΗΒΑΝΗ, ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ 1821. “ 94
Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 21: Ο ΧΑΤΖΗΣ, Η ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ… ΚΑΙ Ο ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ 98
ΣΥΣΤΗΘΗΚΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21», ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΤΗΦΟΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ 102
ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» 107
ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21 110
ΖΗΤΟΥΝ ΑΝΑΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΠΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021» ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ! ΜΕ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ… 110
«ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21!» ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ... 121
«ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΚΑΛΙΑΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ 122
ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ 123
ΤΙΜΗ ΣΤΟ ‘21»: ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ 125
ΜΑΡΙΑ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ, ΠΡ. ΠΡΥΤΑΝΗΣ – ΚΙΝΗΣΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ‘21»: ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ’21 ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΣΤΙΣ ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ 126
ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21 129
ΣΕ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ» 130
ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21» ΜΕ 67.000 ΜΕΛΗ 133
ΜΗΠΩΣ Η ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗ ΤΩΝ ΣΟΥΛΙΩΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΚΡΥΒΕΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ; 134
ΕΠΙΤΡΟΠΗ “ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21”: ΤΡΙΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΙΣ 2-3 ΙΟΥΛΙΟΥ – ΜΙΑ ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ 136
ΕΘΝΙΚΗ ΝΤΡΟΠΗ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ ΠΑΣΑ! 138
Ύβρις ΜΕΓΑΤΟΝΩΝ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ 141
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ “ΤΟ ΗΡΩΪΚΟ ΣΟΥΛΙ”-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ 142
ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ ΠΑΣΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΙΣΕΓΓΟΝΟ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΩΤΗ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΑ 145

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII. ΆΡΘΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ 147

ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 148

ΟΠΑΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΛΜΕΡΑΙΕΡ Ο ΚΛΟΓΚ ΤΟΥ «ΕΛΛΑΔΑ 2021» 148

ΙΟΥΛΙΟΣ 2020 152

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 1821 152

ΠΩΣ ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ΡΟΚΑΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 158

ΟΙ ΔΥΟ ΕΛΛΑΔΕΣ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΟΥΝ ΤΟ 1821 162

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020 166

ΟΔΗΓΟΣ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ 166

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ 1821 – ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΜΟΣ 170

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2020 175

ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΩ ΟΤΙ ΤΟ 70% ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΕΙ ΣΤΟ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΔΙΑΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ 175

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΗΡΘΕ Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ 177

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ; 179

Ο ΑΠΟΗΧΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΟΡΥΦΗΣ-ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ 180

Ο ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΣ-ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΡΙΟ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟ 184

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΜΑΚΡΟΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΚΑΝ 187

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2020 189

ΔΝΤ ΚΑΙ ΕΥΡΩΖΩΝΗ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΕΟΣ 189

Ο ΟΜΠΑΜΑ ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ 192

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021 196

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΚΛΟΙΟ – ΣΕ ΠΕΛΑΓΗ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ! 196

L'ESSOR ECONOMIQUE DE L'ORIENT SONNE-T-IL LA FIN DE LA DOMINATION DE L'OCCIDENT? 201

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021 201

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΛΑΙΛΑΠΑ 201

Ο ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 206

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΩΘΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 211

Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΑΝΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΩΘΕΙ 215

ΜΑΡΤΙΟΣ 2021 220

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ-Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ 220

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΙΜ) 224
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΕΙΝΟΥΝ ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΥΜΕ ΧΡΕΗ ΣΤΟ ΔΝΤ..... 226
Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΔΕΧΕΤΑΙ! 228
ΚΑΠΟΙΕΣ ΗΧΗΡΕΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ 230
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021 234
Η ΥΠΟΤΕΛΕΙΑ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ 234
Η ΕΕ ΧΩΡΙΣ ΜΕΡΚΕΛ ΙΣΩΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ..... 238
ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ ΧΘΕΣ ΥΠΗΡΞΕ ΕΛΛΑΔΑ 241
Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΗΣΕΙ ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ» 244
ΜΑΪΟΣ 2021 247
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΚΙΡΑΝ ΣΕ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΑΛΛΑ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ 247
ΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ..... 248
ΙΟΥΝΙΟΣ 2021 252
ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ / ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ..... 252
ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ μας ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ..... 252
Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΒΟΥΣΟΓΛΟΥ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΕΝΔΙΑ..... 254
ΙΟΥΛΙΟΣ 2021 257
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 3ου ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΤΗΣ 2 ΚΑΙ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021 257
ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ – Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» 261
ΓΙΑΤΙ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΕΙ Η ΚΙΝΑ 269
ΈΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΔΥΣΗ – ΠΟΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΛΕΦΤΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ..... 273
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2021..... 277
ΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΔΥΝΑΤΌΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ 277
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021 280
ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΞΑΝΑΜΟΙΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΟΥΛΑ ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ 280
ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΕΙΝΟΥΝ ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΥΜΕ ΧΡΕΗ ΣΤΟ ΔΝΤ..... 285
ΑΠΟΗΧΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ 287
ΌΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO ΠΡΕΒΕΖΑΣ: ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΝΙΚΟΠΟΛΗΣ ΣΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ..... 292
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ… ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ..... 294
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021..... 298
ΜΙΑ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ..... 298
ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΔΝΤ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 302

Η ΠΙΚΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 1821 306
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ» 310
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΠΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021» 314
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021 318
Η Κίνα ως το νέο μοντέλο επιβίωσης του καπιταλισμού 318
Στασιμοπληθωρισμός: Η μεγάλη παγίδα για τη Δύση 319
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021 324
Πως η Ελλάδα να διεκδικήσει τις γερμανικές οφειλές 324
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022 329
Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας απαγορεύεται δια ροπάλου να ανατίθενται στον ιδιωτικό τομέα 329
ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΕΚΤΟΣ ΕΑΝ 330
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022 336
Η ιστορία ξαναγράφεται; 336
Επιτέλους υπάρχουμε! (μέσα από τα πρόσφατα λεκτικά πυρά των ΥΠΕΞ Ελλάδας-Τουρκίας) 340
Ταμείο Ανάκαμψης: Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός 342
Τι μπορεί να επεδίωκε η Ελλάδα ενθαρρύνοντας τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας και στέλνοντας πολεμικό υλικό στην Ουκρανία; 347
ΜΑΡΤΙΟΣ 2022 349
Ενας «διαφορετικός» πληθωρισμός 349
Το πρόβλημα μας φαίνεται ότι είναι οι Ρώσοι ολιγάρχες! 354
Έκδοση ομολόγου από την ΕΕ για κοινή ενέργεια και άμυνα 356
Με την ευκαιρία της επίσκεψης του κ. Πρωθυπουργού στην Κωνσταντινούπολη 357
Κυρώσεις: Ποιους θα ματώσουν περισσότερο; 359
Πίσω από το πέπλο των μυστικών αποφάσεων Μητσοτάκη – Ερντογάν στην Τουρκία . 363
Τί επιδιώκει η Δύση παρατείνοντας τον πόλεμο στην Ουκρανία 366
Δυστυχώς, επιλέξαμε την «λάθος πλευρά της ουκρανικής κρίσης» 369
Πόσο απομονωμένη είναι η Ρωσία; 371
Τρομερές αποκαλύψεις για τις αμερικανικές εκλογές: Σε τι κόσμο ζούμε; 373
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2022 375
Τρομερές αποκαλύψεις για τις αμερικανικές εκλογές: Σε τι κόσμο ζούμε; Εμείς επιλέξαμε τους ναζιστές Αζόφ 375
Για την Ελλάδα που πάλι και που μόνιμα αιμορραγεί 376
ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΔΡΑΧΜΗ: ΠΟΥ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥ Η ΚΑΤΑΡΑ; 379
ΜΑΪΟΣ 2022 382

«Στη σωστή πλευρά της ιστορίας… Τρομάρα μας» 382
Προπαγάνδα και πραγματικότητα για τον πόλεμο στην Ουκρανία 384
Η ανελευθερία του ελληνικού τύπου και οι συνέπειες της..... 389
ΙΟΥΝΙΟΣ 2022 394
Η Ελλάδα στη δίνη της ανόδου των επιτοκίων 394
Τι σημαίνει η δήλωση του Στόλτεμπεργκ ότι «ο πόλεμος της Ουκρανίας είναι πιθανόν να διαρκέσει επί χρόνια»; 399
Πού μας οδηγεί η απόλυτα υποτελής συμπεριφορά μας; 401
ΙΟΥΛΙΟΣ 2022 403
Τα πολλαπλά μηνύματα των γαλλικών εκλογών σκιαγραφούν μια νέα διεθνή τάξη 403
Τουλάχιστον βγάλαμε κάποιες καλές φωτογραφίες στην Μαδρίτη!..... 415
Έτσι στήνεται διεθνώς η τουρκική προπαγάνδα 420
Τώρα η Θράκη; 420
Χαρίζουμε τις βραχονησίδες μας στους Τούρκους;..... 422
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2022..... 424
Τί κρύβει η προβολή των υποκλοπών από διεθνή ΜΜΕ..... 424
Η ρίζα της ελληνικής κακοδαιμονίας είναι η υποτέλεια 426
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 430
Ο φαύλος κύκλος τιμών και μισθών σε περίοδο πληθωρισμού 430
Ταϊβάν, η πυριτιδαποθήκη του Ειρηνικού 434
ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΗΝ 86η ΔΕΘ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 438
Ο κίνδυνος του ελληνοτουρκικού πολέμου και εμείς 444
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022..... 447
«Fake news» παντού! Τι να πιστέψει κανείς; 447
Οι δανειστές μετατρέπουν την οικονομία σε ζόμπι 451
Ποια είναι η αλήθεια για την ανάπτυξη που “πουλάει” το Μαξίμου 453
Που μας οδηγεί επιτέλους ο πόλεμος ΝΑΤΟ – Ρωσίας; 457
Ο Γερμανός καγκελάριος επισκέπτεται την Αθήνα, ο ελληνικός λαός οφείλει να απαιτήσει τα δικαιώματά του 459
Στήνουν κόμμα “επιφανών ομογενών” 462
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2022 463
Ελληνικός δημόσιος τομέας: Μύθοι και πραγματικότητα 463
Οδικός χάρτης για να υποταχθεί ένα εθνικό κράτος..... 466
Πως μπόρεσε η χώρα μας να λησμονήσει τις θηριωδίες των ΝΑΖΙ; Ντροπή που δεν ξεπλένεται ούτε με το Νιαγάρα!..... 469
Μερικά «ακατανόητα» του πολέμου στην Ουκρανία 471

Γιατί τα παιδιά μας στερούνται βασικών γνώσεων της ελληνικής ιστορίας 473
Πληθωρισμός, πόλεμος, κυρώσεις και άνοδος των επιτοκίων γεννούν φτώχεια 474
Αλλάζουν χέρια χριστιανικές περιουσίες στην Θράκη 479
Εντελώς ανεξήγητο το ενδιαφέρον του μέσου Έλληνα για τις εκλογές 481
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 483
Κατάρ-Gate: Μην παραπονιούνται μετά που ο "λαϊκισμός" κερδίσει έδαφος... 483
Αδιανόητα τα διαδραματιζόμενα στην Θράκη! 487
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2023 491
Τίτλοι τέλους στο ΕΣΥ από το νομοσχέδιο για την υγεία; 491
Το σκάνδαλο του Κατάρ θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της ΕΕ 494
Τα εθνικά συμφέροντα κάτω από αλλότρια και τα F 16 στην Τουρκία...(τάδε έφη ο κ. Άγγελος Συρίγος) 496
Γιατί χάνει την λάμψη της η φιλελεύθερη δημοκρατία; 499
Απόηχοι, από τη συμπεριφορά μας απέναντι στον νεκρό τ. βασιλιά μας 503
Το θέατρο του παραλόγου στην κηδεία του τέως 504
Οι Τούρκοι καταπατούν την κυριαρχία μας στο Αιγαίο με τις ευλογίες του Κογκρέσου; 508
Η σκοτεινή πλευρά της ενεργειακής κρίσης 511
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023 515
Εύγε μας για την βοήθεια στους Τούρκους, γιατί όχι όμως και στους Σύριους; 515
Με αφορμή την επερχόμενη πολυγαμία και πάλι επί τάπητος η απύθμενη υποτέλειά μας 516
Μέχρι πότε θα κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας ότι «η οικονομία πηγαίνει καλά»; 521
Τίτλοι τέλους για την παγκοσμιοποίηση 523
Η Ελλάδα στις συμπληγάδες της απο-παγκοσμιοποίησης 527
ΜΑΡΤΙΟΣ 2023 531
Η προαναγγελθείσα σιδηροδρομική τραγωδία 531
Το σιδηροδρομικό συμβάν ήταν έγκλημα και όχι δυστύχημα 535
Περί του ξυλοδαρμού Βαρουφάκη 538
Συνεχίζεται η κατασκευή εγκληματιών από τα συστημικά ΜΜΕ 540
Οργή για την απόφαση του πρωτοδικείου Φλώρινας και την ψευτομακεδονική γλώσσα 541
«Κατά πόσον ωφέλησε ο εορτασμός την ενημέρωση των Ελλήνων για το 1821» 544
Γιατί η ΕΥΔΑΠ χρειάζεται «ρυθμιστική αρχή», αφού δεν ξεπουλιέται; 547
Η διαφορά αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας σε Ιταλία και Ελλάδα 548
ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023 550
Απίστευτο "καψόνι" από την Τράπεζα Πειραιώς 550

Περί του φράχτη, στον Έβρο, και της ασπόνδυλης συζήτησης γύρω από αυτόν 554
Ο πανικός εναντίον Κασιδιάρη αποκαλύπτει τριτοκοσμική χώρα 556
ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII. ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 558

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχει περάσει πάνω από χρόνος, από τη σύσταση της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 (και στο 1821 από το Μάιο του 2021, που μας έκλεισε το ΦΒ). Στο διάστημα αυτό, οι συνεργάτες/υποστηρικτές της ομάδας και εγώ η ίδια, επιδοθήκαμε σε ένα πλήθος δραστηριοτήτων, με απώτερο πάντα στόχο, τη διαπίστωση, την καυτηρίαση και την πρόταση λύσεων, στα προβλήματα που στραγγαλίζουν την πατρίδα μας και σκοτεινιάζουν την ακτινοβολία της, στα πέρατα της υφηλίου.

Στο ανά χείρας πόνημα προσπάθησα να συγκεντρώσω όσες περισσότερες δραστηριότητες ήταν, τεχνητώς, δυνατόν:

1. Για να αποδείξουμε όλοι εμείς, που κατά κάποιο τρόπο συμμετέχουμε σε αυτές, ότι προσπαθήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις, και σε πείσμα των αντιξοοτήτων και των πολύ περιορισμένων μας μέσων, να λειτουργήσουμε σύμφωνα με τους όρους της βασικής οικονομικής αρχής. Δηλαδή, με τις εκάστοτε διαθέσιμες δυνατότητες, να έχουμε το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα. Και

2. Να καθησυχάσουμε έτσι τους φίλους, ότι δεν αφήσαμε το διάβα του χρόνου ανεκμετάλλευτο, αλλά και όσους από την αρχή αμφισβήτησαν τις ικανότητες, αλλά κυρίως τη δύναμη της θέλησής μας να επιτύχουμε.

Τώρα δα μίλησα για «επιτυχία», και φοβούμαι ότι πρέπει να την οριοθετήσω. Γι' αυτό, χρειάζεται να ανατρέξουμε στους αρχικούς στόχους της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 και να βεβαιωθούμε ότι οι δραστηριότητές μας όχι μόνον τους υπηρέτησαν, αλλά και δεν ξέφυγαν από αυτούς.

Θέλω να πιστεύω ότι οι πολυάριθμες και πολυσχιδείς δραστηριότητές μας τίμησαν τους ήρωες του 1821, ανέδειξαν τους στόχους τους, που δεν εκπληρώθηκαν στα 200 χρόνια από την Επανάσταση, και επικεντρώθηκαν στην προσπάθεια ανάδειξης των μονοπατιών που πρέπει εφεξής να ακολουθηθούν, για να αποκτήσει η πατρίδα μας το φωτοστέφανο που της ταιριάζει.

Εξυπακούεται ότι αδυνατώ να βαθμολογήσω την επιτυχία της ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Και ίσως γι' αυτό έκρινα απαραίτητη την καταγραφή των πεπραγμένων, μέχρι σήμερα, και όσων σταδιακά θα προστίθενται στο μέλλον, ιδιαίτερα και αν τελικώς, αποφασιστεί η διατήρηση στη ζωή της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, και μετά τη συμπλήρωση του εορταστικού έτους για τα 200 χρόνια.

Θα προσπαθήσω, στο κείμενο που ακολουθεί, να ομαδοποιήσω τις δραστηριότητες, κατά θεματολογία, εντάσσοντάς τες σε αντίστοιχα κεφάλαια. Για τη διευκόλυνση, σε αυτά, της νοητικής πρόσβασης, καθώς και της σύνδεσής τους με τους ευρύτερους στόχους της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, θα επιχειρήσω τη συγγραφή επεξηγηματικών σχολίων.

Το τεχνικό τμήμα αυτού του πονήματος, του οποίου η αντιμετώπιση κάθε άλλο παρά εύκολη ήταν, τουλάχιστον για τους χειριστές της ψηφιακής επιστήμης με περιορισμένες σχετικές γνώσεις, ανατέθηκε στην κυρία Κορίνα Κερεκίτζα, και τα αποτελέσματα πιστεύω ότι είναι ικανοποιητικά.

Τα πεπραγμένα, κάθε άλλο παρά πλήρη μπορούν να θεωρηθούν. Δυστυχώς, είμαι εκ των πραγμάτων σίγουρη, ότι σημαντικός αριθμός αξιόλογων δραστηριοτήτων δεν περιλαμβάνεται εδώ, γιατί είτε έχει χαθεί, είτε διέφυγε της προσοχής μου. Γι' αυτό, και αναρτώ αυτή τη δημοσίευση, η οποία παραμένει ανοικτή για προσθήκες, που θα προταθούν, εφόσον βέβαια θα ανήκουν σε ότι έχει αποφασιστεί να περιλαμβάνει αυτό το πόνημα.

Τελειώνοντας αυτή τη σύντομη Εισαγωγή είναι απαραίτητο να προσθέσω ότι πολυάριθμα κείμενα, σχόλια και αναρτήσεις χάθηκαν, δυστυχώς, με το κλείσιμο (χωρίς εμφανή λόγο) της αρχικής μας ομάδας ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Ένας, συνεπώς, ισχυρός λόγος, που με ώθησε στην απόφαση να παρουσιάσω τα πεπραγμένα της ομάδας μας, είναι και αν μπορώ έτσι να το πω, η διάσωσή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η πρώτη συνέντευξη, αυτή που γνωστοποιεί τη δημιουργία της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, τους στόχους της, τη φυσιογνωμία της, τους συνεργάτες και υποστηρικτές της είναι η

Α) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21

Αυτή έλαβε χώρα, στην ΕΣΗΕΑ, στις 2 Ιουλίου του 2020, δηλαδή σε περίοδο επιβολής σκληρών μέτρων αποκλεισμού, για την αντιμετώπιση

του Covid-19. Οι παριστάμενοι στην αίθουσα, ήταν αναγκαστικά ολιγάριθμοι, αλλά με ποιοτικό επίπεδο πολύ υψηλό.

Την εκδήλωση προλογίζει και συντονίζει ο δημοσιογράφος-συγγραφέας κ. Γ. Λεκάκης. Η παρουσία του ήταν καταλυτικής σημασίας για την επιτυχία της.

Την βασική εισήγηση έκανε η πρύτανις Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και έλαβαν το λόγο τα μέλη της Συντονιστικής Γραμματείας: Ο καθηγητής Μελέτης Μελετόπουλος, ο πολιτικός ακτιβιστής Όθων Ιακωβίδης, η νομικός Αριάδνη Νούκα, ο Κώστας Πλαπούτας (εκ των απογόνων του 1821), και η καθηγήτρια Μαρία Μαντουβάλου.

Βίντεο συνεντεύξεων

ΤΙΜΗ ΣΤΟ "21" ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

https://www.youtube.com/watch?v=qTQzIwi7a4k

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΟ 21»

https://www.youtube.com/watch?v=UGuIdXiBLSs

Β) ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ

Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ευχαριστεί θερμά όλα εκείνα τα ΜΜΕ, και φυσικά εκείνους τους δημοσιογράφους, που έσπευσαν να πληροφορηθούν, αλλά και να προβάλουν την ύπαρξη και τις θέσεις μας. Δεν ήταν πολλά, αλλά πολύ σημαντικά, γιατί αντικειμενικά, έτσι που η παρουσία τους, στα ελληνικά δρώμενα να εξασφαλίζει μια νότα ελπίδας, που διαφορετικά δεν θα υπήρχε.

Ακολουθεί αναφορά σε μερικές από τις συνεντεύξεις που δόθηκαν από το καλοκαίρι του 2020 και κάποια video.

*Η πρώτη γυναίκα πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας ...

https://www.youtube.com/watch?v=pGYJyc5-6Uw

*Συνέντευξη της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη με το δημοσιογράφο Αχιλλέα Παπαδιονυσίου στις 06/04/2020

*Συνέντευξη της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη με το δημοσιογράφο Αχιλλέα Παπαδιονυσίου στο TV Αχελώος στις 23.04.2020

https://www.youtube.com/watch?v=PeYczjaJLPs

*Συζήτηση με κ. Κώστα Παπαζαφειρίου στο Ραδιόφωνο Θεσσαλονίκης Metropolis, στις 22.05.2020

*Συζήτηση με κ. Δανόπουλο για το ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 στο Ραδιόφωνο Θεσσαλονίκης στις 23.05.20

*Συνέντευξη με τον κ. Σπύρο Αντωνίου την Κυριακή 24 Μαΐου 2020 και ώρα 10 π.μ. από ΚΟΝΤΡΑ

*Συζήτηση με τον κ. Ζαχαρέα στο Star Channel, για τον εορτασμό του 1821 στις 28.05.2020 στο Ραδιόφωνο Θεσσαλονίκης

*Συνέντευξη με τον κ. Φώτη Κουτσαμπάρη στην εκπομπή «επί παντός του επιστητού» στις 30.05.2020

*Συζήτηση στο Ραδιόφωνο Europa one Θεσσαλονίκης για την ελληνική οικονομία και για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 29.05.2020

*Συνέντευξη με τον κ. Δημήτρη Νατσιό για το ’21 στο TV ΔΙΟΝ στις 02.06.2020

https://www.youtube.com/watch?v=9eygjDHuP34

https://www.youtube.com/watch?v=DRoGoprDMAs

*Συζήτηση με τον κ. Κώστα Ουίλς στο Ραδιόφωνο ΑΡΤ στις 13.06.2020 για το 1821

*Συζήτηση στο Action με την κυρία Ροδοπούλου στις 15.06.2020

* Συνέντευξη με τον δημοσιογράφο κ. Δημήτρη Φιλιππίδη για το 1821 (από Αυστραλία) στις 17.06.2020
https://www.youtube.com/watch?v=eQJL3ErN_Vc

* Συνέντευξη στη TV Βεργίνα με την κα Χριστίνα Τσόρμπα για το 1821 στις 18.06.2020

*Συγκέντρωση δημοσιογράφων στην οικία της Μαρίας Νεγρεπόντη - Δελιβάνη, Μοργκεντάου 1, Θεσσαλονίκη στις 18.06.2020 για τη γνωστοποίηση και προβολή της ΤΙΜΗΣΤΟ 21

* Συνέντευξη στο ραδιόφωνο ΑΡΤ με τον κ. Κώστα Ουίλς για την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 στις 20.06.2020

*Συζήτηση της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη με τον δημοσιογράφο κ. Αντώνη Οραήλογλου,TV Εγνατία, για το 1821

* Συζήτηση για την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 στο ραδιόφωνο Flash στις 26.06.2020

*Συνέντευξη με τον κ. Κώστα Ουίλς, στο ραδιόφωνο ΑΡΤ για την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 *στις* 27.06.2020

*Συνέντευξη στο ραδιόφωνο για την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 την 01.07.2020

*Συνέντευξη Τύπου στο κανάλι Αττικα /Βεργίνα με τον κ. Στέργιο Καλόγηρο και την νομικό κυρία Αριάδνη Νούκα για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 02.7.2020.
https://www.youtube.com/watch?v=toG31jMiG2E

https://www.youtube.com/watch?v=Y1m9dthb4yc

*Σύντομες συνεντεύξεις στα κανάλια που ήρθαν στην ΕΣΗΕΑ, Alfa, Mega, Aheloos στις 02.07.2020 από μέλη της Επιτροπής ΤΙΜΗΣΤΟ 21

https://www.facebook.com/109716194118428/videos/995694127557086/?__so__=channel_tab&__rv__=all_videos_card

*Συνέντευξη στο Δρόμο της Αριστεράς με τον κ. Νίκο Ταυρή για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 18.07.2020 «200 χρόνια ελληνική επανάσταση»

*Συνέντευξη με τη δημοσιογράφο κυρία Χριστίνα Τσόρμπα στην εκπομπή ΤΑ ΛΕΜΕ στην TV Βεργίνα στις 29.09.2020

https://www.youtube.com/watch?v=H1FOGhAYDTA

*Video από την ομιλία της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη στο ΙΗΑ με τίτλο: «Εορτασμός της επετείου του 1821 από την επίσημη Επιτροπή Ελλάδα 21 και από την πατριωτική Επιτροπή ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21» στις 05.11.2020

https://www.facebook.com/International-Hellenic-Association-IHA-266450294247830/videos/804520730341675/

* Η τ. πρύτανης Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη μιλά για την ΤΙΜΗ ...στην OTAVOICE

https://www.otavoice.gr/timi-sto-1821/2020/10/i-t-prytanis-maria-negreponti-delivani-mila-gia-tin-timi-sto-21/

*Συνέντευξη περί του αποκλεισμού της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 από τα μεγάλα ΜΜΕ με τον κ. Costa Wills στις 7.11.2020

http://delivanis.com/wp-content/uploads/2020/11/videoplayback-4.mp4?_=1

*Συνέντευξη με τη δημοσιογράφο κυρία Χριστίνα Τσόρμπα στην TV Βεργίνα στις 26.11.2020

*Συνέντευξη με τον κ. Costa Wills - 'ΕΛΛΑΔΑ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ' στις 28.11.2020

https://www.youtube.com/watch?v=jevtk8fzdZs

*Συνέντευξη στην Action 24 στις 02.12.2020

*Συνέντευξη Τύπου στο κανάλι Αττικα /Βεργίνα με τον κ. Στέργιο Καλόγηρο για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 12.01.2021

https://www.youtube.com/watch?v=PJDoWS-Ytx0

*Συνέντευξη στο ραδιόφωνο Σύρου με τη δημοσιογράφο Εύα Βασιλείου στις 12.01.2021

https://www.mixcloud.com/radio954fmsyros/%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF-21-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%B7/

*Συνέντευξη στο κανάλι Αττικα /Βεργίνα με τον κ. Στέργιο Καλόγηρο για το ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 12.1.2021

https://www.youtube.com/watch?v=PJDoWS-Ytx0

*Συνέντευξη με τον κ. Αργύρη Ντινόπουλο στο TV Alert στις 19.01.2021

https://www.youtube.com/watch?v=BOFPzdewiNc&t=1487s

*Η τ. Πρύτανης Μαρία Νεγρεπόντη - Δελιβάνη αναπτύσσει το θέμα: "Πως η Ελλάδα έγινε παρανάλωμα του πυρός για να σωθούν οι τράπεζες" (Με βάση την επίσημη αποκάλυψη του Barack Obama).
Η ομιλία πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά στις 21 Ιανουαρίου 2021 απο το International Hellenic Association

*Συνέντευξη της πρώτης Γυναίκας Πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ. Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη στον Αχιλλέα Παπαδιονυσίου στις 07.02.2021

Διαβάστε τη συνέντευξη

*Συνέντευξη στο ΕΠΑΜ για τα 200 χρόνια από την Εθνική Παλιγγενεσία στις 12.02. 2021

https://www.youtube.com/watch?v=C19GNuKEdBk

*ΤΗΛΕΣΠΕΡΙΔΑ: ΟΛΒΙΟΣ ΟΣΤΙΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΣΧΕ ΜΑΘΗΣΙΝ – Συζήτηση με με θέμα « Συνδέοντας τις ένδοξες σελίδες της ιστορίας μας με την σημερινή παρακμή» στις 06.03.2021

https://youtu.be/sbKM5n6O8x0?t=7237

*Στα πλαίσια μουσικής εκδήλωσης που διοργάνωσε διαδικτυακά ο μουσικός Αλέξανδρος Χάχαλης η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη έκανε χαιρετισμό εκ μέρους της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 στις 23.03.2021

https://www.youtube.com/watch?v=RG2Giws73n8

*Συνέντευξη με τον κ. Κώστα Παπαζαφειρίου στο ραδιόφωνο Μητρόπολις στις 25.03. 2021

*Συνέντευξη στο Alfa Radio με την κυρία Σίσσυ Ακοκαλίδου στις 27.04. 2021

*Συνέντευξη στην εφημερίδα Νέα Εγνατία της Καβάλας στις 28.04.2021

*Συνέντευξη στη TV Βεργίνα με την κυρία Χριστίνα Τσορμπα στις 07.06.2001

https://www.youtube.com/watch?v=xLZxZ8ViBfI

*Μ.Νεγρεπόντη – Δελιβάνη - Εθνικό θέμα η ένταξη στης ΝΙΚΟΠΟΛΗΣ στον κατάλογο της UNESCO – Συνέντευξη στο Δημοτικό Ραδιόφωνο Ιωαννίνων στις 04.10.2021

Είναι εθνικό θέμα η υλοποίηση του αιτήματος φορέων της περιοχής της Πρέβεζας και άλλων θεσμικών παραγόντων της Ηπείρου να ενταχθεί η ΝΙΚΟΠΟΛΗ στον κατάλογο των προστατευόμενων μνημείων της UNESCO ,τόνισε η Μαρία Νεγρεπόντη- Δελιβάνη πρώην πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας , σε συνέντευξη στην εκπομπή ¨ "ό.τι πεις εσύ" (Γιώργος Γκόντζος) , στο δημοτικό ραδιόφωνο Ιωαννίνων.

Η κ. Μ.Δελιβάνη Νεγρεπόντη επικεφαλής της Επιτροπής “Τιμή στο 1821” με την ευκαιρία της ομιλίας της στην Πρέβεζα ,προσκεκλημένη από την Επιτροπή “ΠΡΕΒΕΖΑ 1821-2021” , με θέμα “Οι γυναίκες στην Επανάσταση του 1821” , ξεναγήθηκε από τον Ευάγγελο Κατσίμπρα, Πρόεδρο του “ΟΜΙΛΟΥ για την UNESCO” Πρέβεζας, στην Νικόπολη , εξέφρασε την δυσαρέσκειά της για το γεγονός ότι 18 χρόνια μετά το σχετικό αίτημα ,εξακολουθεί η ΝΙΚΟΠΟΛΗ να είναι εκτός του καταλόγου της UNESCO.

Με αφορμή την ομιλία της στην ΠΡΕΒΕΖΑ τόνισε , ως επικεφαλής της Επιτροπής “Τιμή στο 1821″. πως είναι απαραίτητη η ανάπτυξη της εθνικής συνείδησης η οποία είναι πολύ ασθενική στην επίσημη Επιτροπή

Ελλάδα 1821 2021 : 200 Χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση" και πρόσθεσε:" Η Επιτροπή (σσ: η επίσημη) έχει προσελκύσει , έχει καλέσει άτομα τα οποία μπορούν να είναι αξιόλογα ως ιστορικοί, ως κοινωνιολόγοι κ.λ.π , αλλά ξέρουν μια Ελλάδα η οποία αρχίζει πριν 200 χρόνια μόνο και να μην υπάρχει τίποτα πίσω της "

https://www.youtube.com/watch?v=2xNRGU5tmUo

*Συνέντευξή στην τηλεόραση Βεργίνα με τη δημοσιογράφο Χριστίνα Τσόρμπα:
Για τις τελευταίες οικονομικές εξελίξεις και για το συνέδριο του σφαγέα Αλή πασά στις 18.10.2021

https://www.youtube.com/watch?v=3bEMoHQyZGk

https://www.youtube.com/watch?v=j10rNKszyaQ

*Πανδημία Χρέους, Κραχ, αυστηρή λιτότητα στους λαούς – 19.10.2021

https://www.youtube.com/watch?v=tqzcw1czByE

*Πυλώνες του Εθνομηδενισμού, μια εκπομπή των Ανιχνεύσεων και της Επιτροπής "Τιμή στο 21" -30/11/2021

https://www.facebook.com/timisto21anakoinoseis/videos/349436363653169/

*Στο έλεος του πληθωρισμού και της ενεργειακής κρίσης η οικονομία στις 17/01/2022

https://www.youtube.com/watch?v=aV603yhBnmE

«Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η Εισβολή της Ανατολής » στις 27/01/2022

https://www.youtube.com/watch?v=c_zvqAlgNBE

*ΤΣΟΥΝΑΜΙ #ανατιμήσεων τελειώνει τον Μητσοτάκη; "Πίσω από τα Γεγονότα" στις 01/02/2022

https://www.youtube.com/watch?v=z24biKn8UcY&t=69s

*Συνέντευξή στην τηλεόραση Βεργίνα με τη δημοσιογράφο Χριστίνα Τσόρμπα στις 01/03/2022

https://www.youtube.com/watch?v=sHXhCvKD_RQ

*Συνέντευξή στο Ραδιόφωνο της ΕΡΤ "Η Φωνή της Ελλάδας" (εκπομπή "Έλληνες παντού") με θέμα: Προβληματισμός, για την πορεία της Ευρώπης, στο νέο, παγκόσμιο τοπίο στις 25/04
https://www.facebook.com/100030200024653/videos/503405838095306/

*Συνέντευξή στον Τζέιμς Σώντερς στο «ΠΝΥΚΑ21 Ο ΛΑΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ»- με τίτλο «Αξίζει στην Ελλάδα, να είναι οικονομικά υπόδουλη»; στις 26/04/2022
https://www.youtube.com/watch?v=dga2nAAVo2c

*Μ. Νεγρεπόντη Δεληβάνη: Ελληνική Οικονομία Ωρα Μηδέν! - Πίσω από τα Γεγονότα στις 31/05/2022

https://www.youtube.com/watch?v=IqgooTVieNQ&t=613s

*Συνέντευξή στην τηλεόραση του Αχελώου και στην εκπομπή /Ανοιχτές Σελίδες// με τον Αχιλλέα Παπαδιονυσίου στις 26/06/2022

Η κ Δελιβάνη μιλάει -Για την αντιμετώπιση της πανδημίας σχετικά με τις άλλες Χώρες – Για τον πόλεμο στην Ουκρανία. – Για την διάρρηξή μας με τις παραδοσιακές σχέσεις με την Ρωσία. – Ποιες οι οικονομικές επιπτώσεις από τον πόλεμο στην Ουκρανία

https://www.youtube.com/watch?v=wTNsF0HJ1Cw&feature=emb_title

*Συνέντευξή στον Δημ.Βόγγολη στο ΙΗΑ με θέμα: «Τα μηνύματα των γαλλικών εκλογών προς πολλές κατευθύνσεις» στις 30/06/2022

https://www.facebook.com/266450294247830/videos/791169052043639/

*Συνέντευξή στην εκπομπή «Πριν λαλήσει το Μαύρο Πρόβατο» με θέμα: «Πρέπει να σωθεί η Ελλάδα, Ευρ. Ένωση, σχέδιο Kalergi & αντικατάσταση πληθυσμών» στις 27/07/2022

https://www.youtube.com/watch?v=8pWJ4EluAoE

*Συνέντευξή στην εκπομπή «Τα Λέμε» στην δημοσιογράφο Χριστίνα Τσόρμπα με θέμα: «Οικονομική κρίση - Πληθωρισμός - Πόλεμος στην Ουκρανία - Κυρώσεις της Δύσης & η Ελληνική Πολιτική» στις 04/10/2022

https://www.youtube.com/watch?v=dWohRpcWPT4&feature=emb_title

*Συνέντευξή στην εκπομπή «ELEFTEROS» στον Τέρρυ(Λευτέρη) Χατζηιερεμία με θέμα: «Η Δύση Έπεσε» στις 23/10/2022

https://www.youtube.com/watch?v=np4uC_szAIo&feature=emb_title

*Συνέντευξή στην εκπομπή "Έλληνες παντού", με τον Θανάση Χούπη:

"Πρέπει να γίνουμε (οι Έλληνες), μια γροθιά!! στις 24/11/2022

https://www.facebook.com/thanoschoupis/videos/431315845874904/

*Συνέντευξη για τη "μακεδονική γλώσσα" και τις Πρέσπες στις 19/12/2022

https://www.youtube.com/watch?v=zcJOePW7CSQ

*Συνέντευξή στο Logi-Talk με θέμα: Στο έλεος του πληθωρισμού και της ενεργειακής κρίσης η οικονομία στις 17/01/2023

https://www.youtube.com/watch?v=aV603yhBnmE

*Συνέντευξή στον Δημήτρη Βόγγολη θέμα: «Το ιστορικό Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου» στις 22/02/2023

https://www.youtube.com/watch?v=VdSvkse-o9o

* «Η Ελλάδα στις συμπληγάδες της νέας διεθνους οικονομικης τάξης» 17.02.2023

ΤΕΧΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ / T-PRESS

https://www.youtube.com/watch?v=sKeoABM20eE

*Συνέντευξη στο κανάλι Βεργίνα στις 20.03.2023 για το έγκλημα των Τεμπών, την τραπεζική κρίση, την ελληνική οικονομία και τον πόλεμο της Ουκρανίας.

https://www.youtube.com/watch?v=BOYz3l5LsOc

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ.ΕΚΔΟΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21 – ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

*Το βιβλιαράκι, που αποτελεί την εισαγωγή στη σύσταση της κίνησης ΤΙΜΗΣΤΟ 21, εξηγεί τους λόγους αυτής της απόφασης και θέτει τους βασικούς της στόχους. Στόχους. Στις σελίδες του περιλαμβάνονται τα άρθρα της Μαρίας Νεγρεπόντη - Δελιβάνη, που προηγήθηκαν της σύστασης και που καυτηριάζουν τις ανθελληνικές και εθνομηδενιστικές θέσεις διαφόρων μελών της επίσημης επιτροπής εορτασμού του 1821, Ελλάδα 21. Το βιβλιαράκι περιλαμβάνει, ακόμη επιλεγμένα κείμενα γνωστών συγγραφέων, που έγραψαν για την επανάσταση του 1821 και κατέρριψαν μύθους σχετικά με αυτήν. Το αντίτιμο της πώλησής του αποτελεί το μοναδικό έσοδο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, αν εξαιρέσουμε κάποιες μικρές χορηγίες φίλων πατριωτών.

*Συζήτηση για τη διάδοση του βιβλίου της «ΤΙΜΗΣΤΟ 21», στις 7.12.2020 με τον κ. Δήμο Βελέντζα από Εκδόσεις ΛΕΥΚΟ ΜΕΛΑΝΙ στις 06.12.2020…

https://www.youtube.com/watch?v=5RAPQnDymm4

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ της ΤΙΜΗΣΤΟ ’21

- Κατάθεση στεφάνου εκ μέρους της Τιμής για το 21 έγινε στις 26 Ιανουάριου στο ηρώον του Αιγίου. Είναι η μέρα που γιορτάζεται η μυστική συνέλευση της Βοστίτσας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ.ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Α. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΣΤΟ 21

1ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 18 & 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ:«Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑΣ ΤΟΥ 1821 ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ, ΕΠΙΤΕΥΧΘΗΚΕ;»

Διαδικτυακό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 18 και το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου 2020 και ώρα 19:00 από την «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21»

Ομιλητές οι :

-*Ζωή Γεωργαντά,* (ομ. Καθηγήτρια ΠΑΜΑΚ, πρ. Μέλος ΔΣ ΕΛΣΤΑΤ),
-*Τζανής Γκούσκος,* (Οικονομολόγος, Συγγραφέας),
-*Κωνσταντίνος Γρίβας* (Καθηγητής Σχολής Ευελπίδων),
-*Νεγρεπόντη-Δελιβάνη Μαρία* (Οικονομολόγος, πρ. Πρύτανης ΠΑΜΑΚ),
-*Όθων Ιακωβίδης* (Πολιτικός Ακτιβιστής),
-*Νίκος Ιγγλέσης,* (Οικονομολόγος-Συγγραφέας Δημοσιογράφος),

-*Γεώργιος Κασιμάτης*, (ομ. Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου)
-*Δημήτρης Κωνσταντακόπουλος* (Δημοσιογράφος και Συγγραφέας),
-*Μελέτης Μελετόπουλος* (Οικονομολόγος-Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Γενεύης),
-*Περικλής Νεάρχου* (Πρέσβης ε.τ.),
-*Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος*, (Πρέσβης ε.τ.)

Συντονιστής της ήταν ο κ. Νίκος Γαλανόπουλος, οικονομολόγος

Δείτε το 1ο συνέδριο εδώ

Μαρία Νεγρεπόντη Δελιβάνη - Έισαγωγική Ομιλία

https://www.youtube.com/watch?v=8EE04xQbrbE

και Συμπεράσματα

https://www.youtube.com/watch?v=cagT_fzlSvw

2ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ - 20 & 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021

ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ: «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Ο ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ»

Οι εισηγητές μίλησαν για την ηγετική μορφή του Ιωάννη Καποδίστρια, για τον πολιτικό, τον άνθρωπο, τη ζωή και το έργο του. Σημαντικές πτυχές της ελληνικής ιστορίας, αποκαλύπτονται μέσα από ένα διαδικτυακό, διαδραστικό συνέδριο!

-*Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη «Η* συμβολή του Καποδίστρια στην οικονομική ανόρθωση της Ελλάδας» (Οικονομολόγος, πρ. Πρύτανης ΠΑΜΑΚ)

- *Σωτήρης Αργυρόπουλος*, «Ο άνθρωπος και δημοκράτης Ιωάννης Καποδίστριας» (σύμβουλος διαχείρισης ακίνητης περιουσίας και διεθνούς εμπορίου)

- *Γιώργος Λεκάκης*, «Πώς και πόσο ο Καποδίστριας ενόχλησε τους Άγγλους» (συγγραφέας και μέλος ΔΣ της Εταιρείας Μελέτης Αρχαίας Ελληνικής Μυθολογίας και της Επιτροπής Ενημέρωσης επί των Εθνικών Θεμάτων)

- Παναγιώτης Παύλος, «Η δικτατορία του Καποδίστρια και τη δημοκρατία του εθνομηδενισμού», λέκτορας Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Όσλο

- Ο Δρ. Νεότερης Ιστορίας, κ. Τάσος Χατζηαναστασίου «Το έργο του Καποδίστρια στην Εκπαίδευση».

- Η ιστορικός Εύη Κοβάτση αναπτύσσει το θέμα: «Η δολοφονία του Καποδίστρια, το προπατορικό αμάρτημα των Ελλήνων».

Δείτε το 2ο συνέδριο εδώ

3ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 2 & 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ: «ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ-ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ»

2 Ιουλίου 2021:

-*Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη*: Εισαγωγή

-Ζωή Κωνσταντοπούλου**:** «Η ανάγκη μιας Νέας Απελευθέρωσης της Χώρας μας» (Πρόεδρος της Πλεύσης Ελευθερίας, νομικός, πρ. Πρόεδρος της Βουλής)

-*Νίκος Ιγγλέσης***:** “Οι λόγοι της εξάρτησης της Ελλάδας σήμερα - Ερωτήματα-Απαντήσεις” (οικονομολόγος-δημοσιογράφος-συγγραφέας)

Ερωτήσεις

-*Μελέτης Μελετόπουλος:* “Ξένη εξάρτηση και υπανάπτυξη” (οικονομολόγος-εκπαιδευτικός-αρθρογράφος)

-*Ζωή Γεωργαντά***:** «Γιατί η μάχη εστάθει ολίγη στης νυκτός τη σκοτεινιά»; Αποκάλυψε τη σκευωρία με το έλλειμμα (ομ.καθηγήτρια ΠΑΜΑΚ- στατιστικός)

-*Τζανής Γκούσκος:* «Κατοχικά δάνεια –Πόσα μας οφείλει η Γερμανία-Δημόσιο Χρέος – Πρόταση ακύρωσης της κατασκευής των τουρκικών υποβρυχίων» (οικονομολόγος, συγγραφέας)

Ερωτήσεις

Συντονιστής: Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη

3 Ιουλίου 2021:

-*Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος:* «"Οι συνέπειες των μνημονίων για την Ελλάδα και το μέλλον της με τα μνημόνια" (πρέσβης ε.τ.-αρθρογράφος)

-*Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη:* «Διαγραφή χρέους – Η μοναδική οδός σωτηρίας για την Ελλάδα», (Οικονομολόγος, πρ. Πρύτανης ΠΑΜΑΚ, συγγραφέας)

Ερωτήσεις

-*Αριάδνη Νούκα***:** «Η σωτηρία των ευρωπαϊκών τραπεζών εις βάρος του ελληνικού λαού», Νομικός

-*Αναστάσιος Κώνστας:* "Μνημόνια και Σύνταγμα",Νομικός

-*Γιώργος Λεκάκης:* «Αρχαιοκαπηλίες στην κατοχή», Συγγραφέας

Ερωτήσεις

Στρογγυλό Τραπέζι – Συμπεράσματα

Συντονιστής: *Νίκος Ιγγλέσης*

Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21

1. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ για τις οποίες υπήρξε συμφωνία των ομιλητών: *Ζωή Γεωργαντά, Τζανέτος Γκούσκος, Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, Νίκος Ιγγλέσης, Ζωή Κωνσταντοπούλου, Αναστάσιος Κώνστας, Γιώργος Λεκάκης, Μελέτης Μελετόπουλος,Αριάδνη Νούκα, Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος* :

*Ο βαθμός υποτέλειας των μνημονιακών κυβερνήσεων έχει επικίνδυνα ενταθεί τα τελευταία χρόνια και αναγνωρίζεται ως ο κύριος υπεύθυνος του οικονομικού αδιεξόδου, και όχι μόνο, της πατρίδας μας.

*Οι Έλληνες οφείλουν να αντισταθούν, με όλες τους τις δυνάμεις, εναντίον της κορυφούμενης αυτής και πολύπλευρης υποτέλειας, η οποία απειλεί να εξαφανίσει την Ελλάδα.

*Αναφορικά με τις επιπτώσεις της υποτέλειας στην οικονομία, ο πυρήνας της καταστροφής εντοπίζεται στο εγκληματικό, αντισυνταγματικό, ανήθικο, παράνομο και απάνθρωπο περιεχόμενο των μνημονίων, το οποίο καταργεί κάθε ίχνος εθνικής ανεξαρτησίας, υφαρπάζει το σύνολο του δημόσιου πλούτου της χώρας, επιβάλλει μέτρα και οικονομική πολιτική, εντελώς αντίθετα και ακατάλληλα για τις ανάγκες και τις ιδιομορφίες της, εξαφανίζοντας έτσι κάθε ελπίδα αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης.

*Οι όροι των μνημονίων, που εξακολουθούν, και θα εξακολουθούν επ'αόριστον να αλυσοδένουν την ελληνική οικονομία, την έχουν μεταβάλλει στην πρώτη ευρωπαϊκή αποικία χρέους.

2. ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

*Με την ελπίδα, πάντοτε, ότι η Ελλάδα θα αποκτήσει κυβερνήσεις:

-που θα τολμούν να δίνουν μάχες για τα ζωτικά ελληνικά συμφέροντα,

-που θα εμφορούνται και θα αντλούν υπόσταση από τα κλασσικά ελληνικά ιδεώδη,

– που θα διαχωρίζουν σαφώς τις επιδιώξεις τους από τις αντίστοιχες της εκάστοτε αξιωματικής αντιπολίτευσης (χωρίς φυσικά να παραβλέπεται η ανάγκη συμφωνίας σε ζωτικής σημασίας θέματα, που όμως αυτά αποκλείεται να συμπίπτουν με ανάλογα, της υφής των "μνημονίων", της "συμφωνίας των Πρεσπών", του " ΟΧΙ που γίνεται ΝΑΙ" κ.ο.κ),

-που δεν θα αναζητούν δικαιολογίες των ατυχών ενεργειών και αποφάσεών τους σε κοσμοθεωρίες, που εναλλάσσονται μέσα στο χρόνο, αλλά θα συντάσσονται με τα συμφέροντα της χώρας και του ελληνικού λαού, προς τον οποίον και θα του μεταφέρουν με ειλικρίνεια τα εκάστοτε προβλήματα, που αντιμετωπίζουν εντός ή εκτός της Ελλάδας, χωρίς προσπάθεια ωραιοποίησης τους.

*Επειδή, δυστυχώς:

– οι παραπάνω προϋποθέσεις απουσιάζουν τις τελευταίες δεκαετίες από τις ελληνικές κυβερνήσεις,

-η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, (κίνηση με γύρω στους 70000 υποστηρικτές, που για λόγους αδιευκρίνιστους την κατέβασε το ΦΒ στις 17.05.2021-αλλά όλοι αυτοί Ελληνίδες και Έλληνες βέβαια εξακολουθούν να υπάρχουν, είναι μαζί μας και δεν είναι δυνατόν να εξαφανιστούν) αποφάσισε με τη φωνή και τις θέσεις της να "υποκαταστήσει", όσους δεν αντιδρούν, ενώ θα έπρεπε, αλλά και να τους συμπαρασύρει στη διεκδίκηση νόμιμων απαιτήσεών μας, απέναντι στην ΕΕ και στη Γερμανία.

Ειδικότερα η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 με τη σύμπραξη του ΙΗΑ του Ελληνοκαναδέζικου Κογκρέσου, αλλά και πάνω από όλα του πολυπληθούς και αξιόλογου δυναμικού της, (και με βάση τα όσα σημαντικά περιλαμβάνονται στις ομιλίες του 3ου αυτού Συνεδρίου της)αποφάσισε:

*Να επιδοθεί σε εκστρατεία πληροφόρησης της υφηλίου, με επίκεντρο την ΕΕ, των αυταπόδεικτων συνθηκών και γεγονότων, με βάση τα οποία η Ελλάδα κατέστη μακροχρόνιο θύμα:

-Της άρνησης/αδιαφορίας/αναλγησίας της Γερμανίας, να καταβάλλει, επί 80 συναπτά έτη, τα χρέη της προς την Ελλάδα, που υπολογίζονται σε περισσότερο από 1 τρισ. Ευρώ και που αναφέρονται στο κατοχικό δάνειο, την πλήρη καταστροφή των δυνητικών αναπτυξιακών ικανοτήτων της κατοχικής Ελλάδας, τις ανείπωτες αγριότητες εναντίον του ελληνικού λαού, αλλά και την κλοπή των ανυπολόγιστης αξίας αρχαίων θησαυρών της, που από τότε εκπατριστηκαν και εκτίθενται σε γερμανικά μουσεία. Αλλά, φευ, θύμα και των ελληνικών κυβερνήσεων, που στα 80 αυτά χρόνια προφανώς απαίτησαν τα δίκαιά μας, με υποτονικούς και σαφώς μη αποτελεσματικούς τρόπους.

-Των παράνομων, αντισυνταγματικών, ανήθικων όρων των μνημονίων, τα οποία έχουν καταστρέψει την Ελλάδα για πολλές γενιές από σήμερα. Είναι κατ επείγουσα η ανάγκη να εκτεθούν σε παγκόσμια και ευρωπαϊκή βάση αυτές οι απαιτήσεις και οι τραγικές συνέπειές τους. Να γίνει, δηλαδή, επιτέλους συνειδητό το αναντίρρητο γεγονός ότι η ΕΕ διεκδικεί από την Ελλάδα, βάζοντάς της το μαχαίρι στο λαιμό, αλλά και κατηγορώντας την για δήθεν εγγενείς αδυναμίες της φυλής της, ποσό που τελικά αντιπροσωπεύει περίπου το ¼ των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα.

*Να χρησιμοποιηθούν όλα τα νόμιμα μέσα, που μας εξασφαλίζει το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο, με επιστράτευση όλων των Ελλήνων, εντός και εκτός της χώρας, καταρχήν νομομαθών και στη συνέχεια των πάντων, για να τεθεί τέρμα στην απαράδεκτα διαιωνίζουσα και καταστρεπτική αυτή κατάσταση.

*Να αξιοποιηθεί η ευνοϊκή διεθνής συγκυρία η οποία, συνεπεία της πανδημίας, αντιμετωπίζει με χαλαρότητα τα διεθνή χρέη (με εξαίρεση βέβαια την ακραία νεοφιλελεύθερη ΕΕ), συνεπεία της αποδοχής της ΝΝΘ (νέα νομισματική θεωρία), που όπως φαίνεται την ενστερνίστηκε ο Τζο Μπάϊντεν, καθώς και του θηριώδους διεθνούς χρέους, που εκπροσωπεί κοντά στις 4 φορές το παγκόσμιο ΑΕΠ.

*Και, ειδικά για την Ελλάδα, να αξιοποιηθούν όλες οι προηγούμενες αποδεικτικές προσπάθειες (που μέχρι σήμερα πνίγηκαν στη σιωπή) για το πως θέριεψε το δημόσιο έλλειμμα εντός μιας νυκτός, για το πως προσκλήθηκαν τα χρηματιστηριακά κοράκια, για να καταστρέψουν τη δανειοδοτική ικανότητα της Ελλάδας, για το τι παράνομοι όροι και μεθοδεύσεις επιστρατεύθηκαν, για να επιβληθούν αυτά τα ανεκδιήγητου περιεχομένου μνημόνια, στην Ελλάδα. Όλα στο φως. Και βέβαια, και τα αποσπάσματα του 22ου κεφαλαίου των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που με γλαφυρότητα αναφέρεται στο σκηνικό της ΕΕ(κυρίως γερμανικό) για να σταυρωθεί η Ελλάδα χάριν της σωτηρίας των τραπεζών.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%BC/

https://www.taxidromos.gr/topic/2665422/maria-negreponti-delivani-simperasmata-diadiktiakou-sinedriou-timisto-iouliou-2021.html

Δείτε το 3ο συνέδριο εδώ

4ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» - 23 & 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021

ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ: «ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ”

1η ημέρα – 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2021 (Ώρα 17.00 – 21.00)

*ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ**:** *Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη (πρ.πρύτανης στο ΠΑΜΑΚ-οικονομολόγος -επικεφαλής της ΤΙΜΗΣΤΟ 21)*

*Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΔΙΠΟΛΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ *ΣΥΣΤΗΜΑ**:** Κωνσταντίνος Γρίβας (Καθηγητής στην Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων Διεθνούς Γεωγραφίας και Συστημικής Γεωπολιτικής Ανάλυσης των Σύγχρονων Οπλικών Τεχνολογιών)*

*ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ: *Γρηγόρης Τσάλτας (πρ.πρύτανης στο Πάντειο Πανμιο-καθηγητής Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας)*

Ερωτήσεις/συζήτηση με τους ακροατές 40’

*Η ΕΞΑΡΤΗΣΙΑΚΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ**:** *Διονύσιος Τσιριγώτης (επ. καθηγητής στο τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιώς)*

* ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΉ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ: *Νίκος Ιγγλέσης (δημοσιογράφος-οικονομολόγος-συγγραφέας)*

*ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ**:** *Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος (πρέσβης ε.τ.)*

Ερωτήσεις/συζήτηση με τους ακροατές 40’

2η ημέρα – 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ»**: **Σταύρος Λυγερός (δημοσιογράφος, διευθυντής του Slpress)

*ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ**: *Νεκτάριος Δαπέργολας: Διδάκτωρ Ιστορίας, συγγραφέας)***

*ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ**:** *Ιωάννης Αμπατζόγλου (πρόεδρος Επιτροπής Ελληνισμού)*

*ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ: *Κωνσταντίνος Καραΐσκος(εκπαιδευτικός, επικεφαλής της Παράταξης Πολιτών ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ στον Δήμο Κομοτηνής)*

Ερωτήσεις συζήτηση με τους ακροατές 40'

*ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΟΜΙΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΒΑΣΕΙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ**:** *Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη (πρ.πρύτανης στο ΠΑΜΑΚ-οικονομολογος-επικεφαλής της ΤΙΜΗΣΤΟ 21)*

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 4ΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21
(από τη Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, δημοσιεύθηκε στο SLPRESS ΣΤΙΣ 26.10.2021)

Στις 23-24 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά το 4ο συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Οι εισηγητές, με αλφαβητική σειρά ήταν οι ακόλουθοι:

*Ιωάννης Αμπατζόγλου, με θέμα: ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

*Κωνσταντίνος Γρίβας, με θέμα: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΔΙΠΟΛΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ

*Νεκτάριος Δαπέργολας, με θέμα: ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ»

*Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, με θέμα: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

*Νίκος Ιγγλέσης, με θέμα: ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΉ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ

*Κώστας Καραΐσκος ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

*Σταύρος Λυγερός, με θέμα: ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

*Γρηγόρης Τσάλτας, με θέμα: ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

* Γρηγόρης Τσιριγώτης, με θέμα: Η ΕΞΑΡΤΗΣΙΑΚΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

*Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος, με θέμα: ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

Η υποτέλεια, τα αίτια της διαχρονικότητάς της, τα δεινά που συσσώρευσε σε όλο το φάσμα των εκφάνσεων της εθνικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής των Νεοελλήνων, αποτέλεσε για πρώτη φορά, από όσο γνωρίζουμε, κεντρικό θέμα συνεδρίου.
Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, από τη σύστασή της έθεσε το ερώτημα του αν οι δύο βασικοί στόχοι της Επανάστασης, που ήταν η Ελευθερία και η Ανεξαρτησία, υλοποιήθηκαν. Και στη συνέχεια επικέντρωσε το ενδιαφέρον της στον ανεκπλήρωτο στόχο του 1821, στην Ανεξαρτησία.
Οι διαφορετικές, αλλά αλληλοσυμπληρούμενες γνώσεις, απόψεις, προτάσεις, διαπιστώσεις και εμπειρίες των εισηγητών, στο 4^{ο} αυτό συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, εξασφάλισαν μια γενικότερη αύρα συναίνεσης και όχι σύγκρουσης, που φάνηκε μέσα από τις πολύ ενδιαφέρουσες, όσο και εποικοδομητικές συζητήσεις.
Αυτούσιες οι εισηγήσεις, με περιεχόμενο που θέλουμε να πιστεύουμε ότι αποτελεί ανεκτίμητη βάση προβληματισμών, συνειδητοποίησης των πολλαπλών αδιεξόδων, που απειλούν την πατρίδα μας, αλλά και των ευκαιριών και λύσεων που διανοίγονται μπροστά της, θα κυκλοφορήσουν πολύ σύντομα σε βίντεο.
Προς το παρόν, και στη θέση Δελτίου Τύπου αυτού του συνεδρίου θα γίνει, αναγκαστικά, τηλεγραφική αναφορά στα γενικότερα συμπεράσματά του.

Α) Εισηγήσεις που διερευνούν τις πιθανές αιτίες της υποτέλειας

Οι εισηγήσεις με θεωρητικό και ιστορικό περιεχόμενο προσπάθησαν να διαπιστώσουν τα αίτια αυτής της διαχρονικής υποτέλειας, ανατρέχοντας αρχικά στις ρίζες της απελευθέρωσης. Ο υπεράνθρωπος απελευθερωτικός αγώνας των Ελλήνων χρειάστηκε τη βοήθεια των τότε Μ. Δυνάμεων, προκειμένου αυτός να καταλήξει σε νέο κράτος, που να αναγνωρίζεται από την υπόλοιπη υφήλιο. Η βοήθεια που προσφέρθηκε στο νεοσύστατο κράτος ήταν σημαντική, αλλά όχι άμοιρη μιας πολύπλευρης ύπαρξης και επιδίωξης συμφερόντων και αντιθέσεων των προστάτιδων δυνάμεων. Η πρόθεσή τους ήταν η δημιουργία ενός νέου

κράτους στην περιοχή των Βαλκανίων, που να είναι ελεύθερο αλλά όχι ανεξάρτητο. Το Ναυαρίνο και η δολοφονία του Καποδίστρια έθεσαν δραματικό τέλος στο ελληνικό όραμα για ανεξαρτησία. Με μικρά διαστήματα άσκησης ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής, που τοποθετούνται στη διακυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου και του Ανδρέα Παπανδρέου, οι συνθήκες και εξελίξεις του νεοελληνικού κράτους των διακοσίων ετών φέρουν τη μαύρη σφραγίδα της υποτέλειας. Ως αίτια της αδυναμίας απεξάρτησης της χώρας μας, από τον στραγγαλιστικό εναγκαλισμό των εκάστοτε Μ.Δυνάμεων, σε όλο αυτό το μακροχρόνιο διάστημα από το 1821 και μέχρι σήμερα, θα μπορούσαν να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:

*οι συνεχείς δυσκολίες και κρίσεις του νεοσύστατου κράτους, οικονομικές, πολιτικές, συρράξεων, αλλά φευ και οι διχόνοιες

*η ηθελημένη διατήρηση της σχέσης υποτέλειας από την άρχουσα τάξη, διότι έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντά της

*η κομματοκρατία

*η καλλιέργεια σύγχυσης της εθνικής μας ταυτότητας, που ενθαρρύνει μια διαρκή αγωνία του μήπως «δεν είμαστε αρκετά Δυτικοί», και που μας παρασύρει σε εσφαλμένες αποφάσεις και δράσεις

*η πρόωρη, και χωρίς επαρκή μελέτη είσοδος της χώρας μας στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη, και ο άκριτος εναγκαλισμός μας με την παγκοσμιοποίηση

*η υποτέλεια που εκλαμβάνεται ως δεδομένη κατάσταση.

Β) ***Εισηγήσεις που διαπιστώνουν εσφαλμένες εθνικές πολιτικές***

Οι εισηγήσεις που διαπίστωσαν, στηλίτευσαν και ανέλυσαν συγκεκριμένα λάθη πολιτικής στα εθνικά μας θέματα, αλλά και κινδύνους που απειλούν την Ελλάδα και που πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για την έλευσή τους. Πρόκειται, ανάμεσα και σε άλλα:

*για τα σημαντικά λάθη σχετικά με υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ Ελλάδας και Κύπρου

*για τη θετική Ελληνογαλλική συμφωνία, αλλά και για τους κινδύνους της Ελληνοαμερικανικής

* για τη βεβαιότητα ενός προσεχούς πολέμου με την Τουρκία, διότι αποτελούμε το κύριο εμπόδιο των μεγαλεπήβολων σχεδίων της

*για τις εθνικά θλιβερές περιπτώσεις του ανύπαρκτου «Μακεδονικού», των παραβιάσεων της συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά και για τις εθνικές περιπέτειες της Θράκης, πολλές από τις οποίες μπορεί να χαρακτηριστούν ως ηθελημένες
*για την έλλειψη επιθετικής εξωτερικής πολιτικής, απαραίτητης εκεί που χρειάζεται και που η απουσία της οφείλεται στην υποτέλεια, αλλά συχνά και στην ασυγχώρητη άγνοια των εκάστοτε επιδιώξεων, ενδιαφερόντων και συμφερόντων των επί μέρους χωρών της υφηλίου.

Γ) ***Εισηγήσεις με προτάσεις και αναγγελία νέων ευκαιριών***

Υπάρχουν και εισηγήσεις ή προτάσεις σε εισηγήσεις, που αναφέρονται:
* στις νέες παγκόσμιες συνθήκες που διανοίγουν νέους ορίζοντες, που περιέχουν ελπίδες βελτίωσης της θέσης μας, καθώς και σκέψεις και οδηγίες για το πως η χώρα μας θα απεμπλακεί από τα δεσμά της υποτέλειας
*στην ανάγκη επιθετικής εξωτερικής πολιτικής στα εθνικά μας προβλήματα, σε συνδυασμό με σοβαρή όσο και εξονυχιστική προσπάθεια διερεύνησης των επί μέρους δεδομένων της κάθε περίπτωσης
*στην πορεία της διεθνούς τάξης προς έναν νέο διπολικό Ψυχρό Πόλεμο, που θα μπορούσε να εξασφαλίσει σημαντικό ρόλο στη χώρα μας, αν προσπαθούσε να αξιοποιήσει την εξέχουσα γεωπολιτική της θέση της
*στην ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι η θέση μας στη Δύση δεν κινδυνεύει, αν παράλληλα με αυτήν συνάψουμε και άλλες συμμαχίες, που φαίνονται επωφελείς για εμάς, έστω και αν δυσαρεστούν τους κυρίως συμμάχους μας
*στη διαπίστωση ότι χρειαζόμαστε καλύτερες κυβερνήσεις, και πρέπει να βρούμε τρόπο να απενεργοποιήσουμε την υπόδειξη και προστασία των κυβερνώντων μας από δυνάμεις και κέντρα εκτός του ελληνικού χώρου
*στο ότι επιβάλλεται να αποκτήσουμε κυβερνήσεις διατεθειμένες να υλοποιούν πολιτικές και να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία να ωφελούν την Ελλάδα και όχι τις εκάστοτε «προστάτιδες» δυνάμεις.
Γενικώς, επικράτησε στο συνέδριο η πεποίθηση ότι μετά τα διακόσια χρόνια ύπαρξης του ελληνικού κράτος, η χώρα μας έχει επαρκώς ενηλικιωθεί, ώστε να αποφασίζει και να λειτουργεί με βάση τα εθνικά

μας συμφέροντα. Πρέπει και μπορεί πια η Ελλάδα να στηριχθεί στα δικά της πόδια, χωρίς να πανικοβάλλεται από το μικρό της μέγεθος, δεδομένου ότι η εθνική ανεξαρτησία δεν αποτελεί αποφασιστική συνάρτηση του μεγέθους μιας χώρας.

« ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ»

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ

Η υποτέλεια, η εξάρτηση της πατρίδας μας, όπως αποτυπώνεται σε όλες τις εκφάνσεις της εθνικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτισμικής της υπόστασης, από κέντρα, ενέργειες και αποφάσεις έξω από αυτήν, δεν αποτελεί, δυστυχώς, νέο φαινόμενο, παρότι έχει επικίνδυνα ενταθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Αυτό το αποκρουστικό ερπετό, που δηλητηριάζει μονίμως την πατρίδα μας, αποτελεί δυστυχώς τμήμα των θεμελίων, επάνω στα οποία οικοδομήθηκε το νεοελληνικό κράτος. Η απελευθέρωση της Ελλάδας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία βρήκε ομόφωνες τις Μεγάλες Δυνάμεις, προφανώς γιατί αυτή εξυπηρετούσε συμφέροντά τους, αλλά όχι και την ανεξαρτησία της. Είναι πολύ χαρακτηριστική η δήλωση του Μακρυγιάννη στα «Απομνημονεύματα» του ότι «Τους κατάτρεξαν οι Ευρωπαίοι τους δυστυχείς Έλληνες. Εις τις πρώτες χρονιές εφοδίαζαν τα κάστρα των Τούρκων. Τους κατέτρεχαν και τους κατατρέχουν ολοένα δια να μη υπάρχουν.

Η Αγγλία θέλει να τους κάμη Άγγλους με την δικαιοσύνην την αγγλική, οι Μαλτέζοι, ξυπόλητους και νηστικούς, οι Γάλλοι Γάλλους, οι Ρώσοι Ρώσους και ο Μέττερνικ της Αούστριας Αουστριακούς και όποιος τους φάγει από τους τέσσερους». Η κυριαρχία επάνω σε μια Ελλάδα, τυπικά ελεύθερη αλλά όχι ανεξάρτητη υπήρξε το μήλο της έριδος ανάμεσα στις τότε Μεγάλες Δυνάμεις, με την προβολή της αντίθεσης Αλβιώνας και Αυστρίας εναντίον της Ρωσίας. Και είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τον ρωσσοτουρκικό πόλεμο (1828-29) δεν υπάρχει πηγή, που να αναφέρεται στην ανεξαρτησία της Ελλάδας. Η Ρωσία ήταν τότε στο επίκεντρο, και αποτελούσε τη δικαιολογία του πως και του γιατί η Αγγλία επί τρεις περίπου αιώνες βρίσκονταν στο πλευρό της Τουρκίας. Ήταν επειδή ακριβώς και η Τουρκία ήταν εναντίον της Ρωσίας. Κάτω από το πρίσμα αυτό δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι το Ναυαρίνο χαρακτηρίστηκε ως «δολοφονία» και ως «ατυχές συμβάν» από την Αλβιώνα, αλλά και από την Αυστρία. Το Ναυαρίνο που έφερε ισχυρό και τελειωτικό χτύπημα εναντίον της ανεξαρτησίας της Ελλάδας. Ο λόγος για τον οποίον δολοφονήθηκε ο Καποδίστριας, ο οποίος την ίδια εκείνη χρονική

συγκυρία ανέλαβε τη διακυβέρνηση του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, ήταν πιθανότατα επειδή εκλήφθηκε ως Ρωσόφιλος. Παρότι, δεν άνοιξαν ακόμη τα σχετικά έγγραφα της δολοφονίας του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας, η πιθανότερη αιτία ήταν ο φόβος ότι το νεοσύστατο κράτος θα έμπαινε κάτω από τη ρωσική επιρροή. Και έτσι, μπορεί ίσως να ερμηνευτεί η επαναλαμβανόμενη διαβεβαίωση του Καποδίστρια ότι «Δεν έχει ο Αυτοκράτωρ της Ρωσίας τον Έλληνα ως υπουργό του, αλλ'΄Ελλην έχει εις χείρας του τον αυτοκράτορα της Ρωσίας προς σωτηρίαν της Ελλάδος».

Το όραμα του Καποδίστρια ήταν μια ελεύθερη, αλλά και ανεξάρτητη Ελλάδα, που όμως έσβησε με τη δολοφονία του. Και όσο και αν φαίνεται αδιανόητο, αυτό το όραμα στάθηκε αδύνατον να αναζωογονηθεί επί 190 ολόκληρα χρόνια. Αντιθέτως, παρότι τα ονόματα των Μεγάλων Δυνάμεων, που απομυζούν κάθε ικμάδα της χώρας μας, ενδεχομένως μεταλλάσσονται διαχρονικά, και οι εκάστοτε επιδιωκόμενοι στόχοι τους διαφοροποιούνται, κάτω από την επίδραση των εξελισσόμενων παγκόσμιων συνθηκών, ο βρόγχος όμως της υποτέλειάς μας έχει ριζώσει και φαίνεται αμετακίνητος. Και όχι μόνο, αλλά και σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, γίνεται ολοένα και πιο στραγγαλιστικός. Θα μπορούσαν, ασφαλώς, να αναζητηθούν πολυάριθμες αιτίες αυτής της πολύ δυσάρεστης κατάστασης. Ωστόσο, μέσα σε αυτές κυριαρχεί η γενική διαπίστωση ότι στο μακρύ αυτό διάστημα, δεν υπήρξαν αξιόλογες προσπάθειες ξεριζωμού του. Ότι, δηλαδή, η εξάρτηση έγινε σιωπηρώς αποδεκτή. Για την οικτρή αυτή κατάσταση, στην οποίαν βρίσκεται η πατρίδα μας, ήδη επί δύο αιώνες, υπάρχουν, ασφαλώς, βαρύτατες όσο και ασυγχώρητες ευθύνες. Δεν υπάρχει όμως σήμερα χρόνος γι αυτές, παρότι ο επιμερισμός τους, στο βαθμό που αυτός είναι δυνατός, αποτελεί θέμα πρωταρχικής σημασίας. Γι αυτό και σκέπτομαι ένα συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, που να επικεντρωθεί σε αυτό το μέγα ζήτημα. Προς το παρόν, όμως, θα αρκεστώ στην υποστήριξη της άποψης ότι η υποτέλεια έγινε τρόπος ζωής, εξουδετέρωσε την εθνική υπερηφάνεια και αξιοπρέπειά μας και εγκαθίδρυσε μια αρρωστημένη αδράνεια, που τελικώς αποδέχεται τα πάντα. Η υποτέλεια αυτή φαίνεται να διαιωνίζεται, ενώ κάθε φορά που κινδυνεύει να ανατραπεί, από υγιείς λαϊκές αντιδράσεις, όπως ενδεικτικά αναφέρομαι στην περίπτωση των Πρεσπών, καθώς και σε αυτήν του δημοψηφίσματος του 2015, επιστρατεύονται υπόγειες δυνάμεις, για να τις σιγήσουν, με κάθε μέσον, έστω και με το πιο αδίστακτο. Και πάντοτε βέβαια με τη συμπαράσταση των συμμάχων/φίλων/εταίρων, που έχουν αντικαταστήσει τις πάλαι ποτέ Μεγάλες Δυνάμεις. Πρόκειται, σίγουρα, για αποφάσεις και ενέργειες, με ψήγματα προδοσίας, στις οποίες ωστόσο φαίνεται να υπερτερεί ο πανικός, της έλλειψης γνώσης για το πως πρέπει να γίνει ο χειρισμός της

ανατροπής μιας παγιωμένης κατάστασης. Στην αποψινή σύντομη εισήγηση μου:

1. Θα περιπλανηθώ μέσα στο χρόνο, κυρίως όμως στις τελευταίες του δεκαετίες, με σταθμούς στα δραματικότερα συμβάντα αυτής της ανεξέλεγκτης, αυτής της ακραίας εξάρτησής μας, από κέντρα εκτός της πατρίδας μας, και
2. Θα επιχειρήσω να αναφέρω με τηλεγραφικό τρόπο κάποιες από τις αιτίες που, όπως πιστεύω, μας οδήγησαν από το προπατορικό αμάρτημα ως τη σημερινή υποτέλεια. Που από όποια μορφή και αν ιδωθεί είναι καταστρεπτική για την επιβίωσή μας.

1. Ορισμένα μέσα και σταθμοί υποτέλειας

*Δάνεια Αρχίζω, βέβαια, με τα δάνεια προς χώρες νεοσύστατες, χώρες που αντιμετωπίζουν δυσβάστακτα χρέη, χώρες σε εμπόλεμη κατάσταση ή σε έναρξη ειρήνης μετά από καταστροφές, χώρες μετά από πανδημία η μετά από εμφύλιο πόλεμο. Τέτοια δάνεια πολύ συχνά μετατρέπονται από μέσον διάσωσης της χώρας που έχει ανάγκη βοήθειας, σε μέσον κυριαρχίας της, εξάρτησης, εξυπηρέτησης στόχων της δότριας χώρας ή, ακόμη και λεηλασίας του πλούτου αυτής που την λαμβάνει. Η ιστορία της Ελλάδας, στο κεφάλαιο αυτό είναι μακρόχρονη και συνεχής. Περιλαμβάνει ακόμη και δάνεια που της δόθηκαν χωρίς να τα ζητήσει, δάνεια με όρους λεόντειους, δάνεια που ούτε κλάσμα τους δεν έχει εισέλθει στο χώρο της, δάνεια που έσβησαν κάθε ίχνος κυριαρχίας της, δάνεια που την δουλοποίησαν, αλλά και δάνεια που την καταλήστευσαν. Δάνεια με όρους παράνομους, δάνεια που δεν σέβονται τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα, δάνεια που καταπατούν τους κανόνες ηθικής και που, οι συνέπειές τους είναι μακροχρόνιες και καταστρεπτικές για την επιβίωση της οικονομίας που τα λαμβάνει. Από την πλευρά της δότριας χώρας η επίσημη δήλωση είναι παγίως η αυτή, ότι δηλαδή τα δάνεια δίνονται, με αυτοθυσία, προκειμένου να σωθεί η οικονομία που τα λαμβάνει. Τα δάνεια προς την Ελλάδα άρχισαν αμέσως μετά την απελευθέρωσή της. Οι περιγραφές πολλών από αυτά είναι αυτόχρημα τραγικές, αφού σε πολλές περιπτώσεις, ούτε κλάσμα τους δεν πέρασε το κατώφλι της, αλλά από την άλλη πλευρά υπήρξαν πολύ προσοδοφόρα για τις χώρες που τα προσφέρουν. Αντιθέτως, η πιο διαβρωτική, για την πατρίδα μας, συνέπεια αυτών των δανείων είναι, ακριβώς, η διατήρηση και διαιώνιση της αποδοχής καταστάσεων που άπτονται της δουλοποίησης, της αποικιοκρατίας και της εξάρτησης. Προβλέπω ότι η αντίδραση στην παραπάνω κριτική εναντίον των δανείων, ενδεχομένως, θα είναι: «και τι μπορούσαμε να κάνουμε και τότε, στη μακρινή εποχή της απελευθέρωσης, αλλά και τώρα; Να χρεοκοπήσουμε;;;». Όχι,

βέβαια!. Αλλά, ας αναφερθώ εδώ στον Δημήτριο Υψηλάντη, που είχε διαφωνήσει για πάρα πολλά ζητήματα, και που στις 12 Απριλίου του 1826 έγραψε: «... Ανησυχείτε για την έλλειψη οικονομικών πόρων ; Βρείτε καταφύγιο στη γενναιοδωρία των πολιτών. Ποτέ δεν κώφευσε Έλληνας στη φωνή της πατρίδας του ... ". Ο Δημήτριος Υψηλάντης ήταν, ίσως, υπεραισιόδοξος ιδεαλιστής.

Ωστόσο, η απελπισμένη αυτή παραπάνω δήλωσή του μπορεί να σημαίνει από τότε και σήμερα: : «Μη δέχεστε με τέτοια ευκολία δάνεια», «Εξαντλείστε προηγουμένως κάθε άλλη πηγή», «Μην υπογράφετε με τέτοια επιπολαιότητα δάνεια που περιέχουν εγκληματικούς όρους», «Μην υποτιμάτε και μην προσπερνάτε τον πατριωτισμό των Ελλήνων. Ζητήστε τους να ενεργοποιηθούν για τη σωτηρία της πατρίδας», «Αν αποδειχθεί, κατά την περίοδο ισχύος του δανείου, ότι αυτό περιλαμβάνει σφάλματα που βαρύνουν τη δότρια χώρα, καταγγείλτε τα», κ.ο.κ. Θεωρώ περιττό να επεκταθώ στα δάνεια, για την ελληνική περίπτωση, εφόσον είναι παγκοίνως γνωστές οι, χωρίς υπερβολή, εγκληματικές τους συνέπειες. Έστω και αν φθάσουμε στο τέλος της μακράς ιστορίας του ελληνικού δανεισμού και ανατρέξουμε στα σχετικά εδάφια των Απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που φέρνει επισήμως πια στο φως, ότι ήταν ήδη γνωστό σε όσους ήθελαν να το γνωρίζουν. Ότι δηλαδή το τεράστιο, και μέχρι στιγμής, τελευταίο δάνειο που προσφέρθηκε στην Ελλάδα, από την ΕΕ, ουδόλως απέβλεπε στη σωτηρία της, αλλά είχε ως αποκλειστικό μονόδρομο τη διάσωση των ευρωπαϊκών τραπεζών. Με απαράδεκτη λοιπόν αδιαφορία για τις συνέπειές του, στην επιβίωση της χώρας μας, το δάνειο αυτό λειτούργησε ως ταύρος σε υαλοπωλείο, καταστρέφοντας την Ελλάδα για πολλές γενιές από σήμερα. Και αφού διασώθηκαν οι ευρωπαϊκές τράπεζες, στη συνέχεια, και γιατί όχι, με βάση την υποθήκευση ολόκληρης της χώρας, χάρις στους ληστρικούς όρους των Μνημονίων, και όχι μόνο, αλλά και χάρη στην αφαίρεση κάθε ίχνους κυριαρχίας της, οι εταίροι μας προχώρησαν στην αρπαγή του συνολικού πλούτου επίγειου, υπόγειου και υποθαλάσσιου, δημόσιου και ιδιωτικού. Ας πάμε όμως και σε κάποιες άλλες περιπτώσεις, που ίσως έχουν μερικώς λησμονηθεί, αλλά ωστόσο βαρύνονται και αυτές με κάποια φορτία υποτέλειας.

*Το δόγμα Τρούμαν Στις 16 Μαρτίου του 1947 ο Γεώργιος Βλάχου έγραψε στην εφημερίδα «Καθημερινή»: «Ζήτημα ανεξαρτησίας δεν υπάρχει. Υπάρχει ζήτημα έναν και μόνον: αφεντικού...Το αφεντικό μας ένα είναι, δυο μάλλον: η Αμερική, η Αγγλία. Μ' αυτούς θα ζήσωμε, μ' αυτούς έχουμε συνδέσει την τύχη μας, μ' αυτούς θα πορευτούμε, μ' αυτούς, αναγκαστικώς, θα περιμένωμε ώρας Παγκοσμίου συνεννοήσεως, γενικής ειρήνης, καλλίτερους καιρούς». Δεν αμφισβητείται φυσικά το ότι

είχαμε απόλυτη ανάγκη από τη βοήθεια των ΗΠΑ, ως πλήρως ρημαγμένη και λεηλατημένη οικονομία από τη ναζιστική κατοχή. Ανήκαμε, ωστόσο, στην πλευρά των νικητών του Β' Παγκόσμιου Πολέμου και όχι σε αυτήν των ηττημένων. Γιατί, λοιπόν, οφείλαμε να εμφανιστούμε με τόσους τόνους υποτέλειας ενώπιον των συμμάχων μας; Ιδιαίτερα και επειδή, όπως είναι γνωστό, η βοήθεια δόθηκε για να μην προσχωρήσει η Ελλάδα, και η λοιπή Ευρώπη, στο κομμουνιστικό στρατόπεδο, και όχι από μόνο ενδιαφέρον να βελτιωθεί η τύχη μας.

*Είσοδος της Ελλάδας στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη Όπως είχα την ευκαιρία να το υποστήριξα και στις δύο περιπτώσεις πολλές φορές, η είσοδος της οικονομίας μας, σε αυτές τις ενώσεις ήταν πρόωρη, γι αυτό η αρχική μου πρόβλεψη ότι θα «παραμείνουμε εσαεί φτωχοί συγγενείς εντός τους» αποδείχθηκε δυστυχώς ορθή. Τα αποτελέσματα είναι αποκαρδιωτικά, και μη αντιστρέψιμα, καθώς αποδεκατίστηκε ο πρωτογενής μας τομέας, και εξαϋλώθηκε ο δευτερογενής, έτσι που τώρα η οικονομία μας να εξαρτάται πάνω από το 80% του ΑΕΠ της στις υπηρεσίες, που επιπλέον δεν είναι τεχνολογικά προηγμένες.

* Επί 80 χρόνια δεν απαιτήσαμε γερμανικό δάνειο και αποζημιώσεις Οι Γερμανοί μας χρωστούν, στη συνέχεια της ναζιστικής κατοχής, απείρως μεγαλύτερα ποσά από τα αντίστοιχα που εμείς της χρωστούμε. Ωστόσο, όσο απίστευτο και αδιανόητο και αν ακούγεται, αποτελεί ωστόσο τμήμα της ελληνικής αβυσσαλέας υποτέλειας. Ματώνει και εξαθλιώνεται ο ελληνικός λαός για να καταβάλλει στη Γερμανία μικρό κλάσμα του χρέους, που η ίδια οφείλει σε εμάς. Αλλά, όμως, δεν διεκδικούμε, τουλάχιστον επισήμως, τα δίκαιά μας.

Να πάμε και στις αναρίθμητες και απροκάλυπτες πια παραβιάσεις των όρων της συνθήκης των Πρεσπών Αυτές, όχι απλώς παραμένουν αναπάντητες, αλλά επιπλέον η Κυβέρνηση δέχεται μετά φανών και λαμπάδων τους Σκοπιανούς αξιωματούχους στην πατρίδα μας, και υπόσχεται να κάνει τα πάντα για να προωθήσει την ένταξη του κρατιδίου τους στις διεθνείς ενώσεις με το όνομα «Μακεδονία»

Ουδεμία αντίδραση στις κατά καιρούς δηλώσεις αξιωματούχων της ΕΕ και του ΔΝΤ, σχετικά με τα πολύ σοβαρά λάθη, που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα των Μνημονίων. Σε παλαιότερο άρθρο στην εφημερίδα «Le Monde", το χαρακτήρισα «απαγορευμένη συζήτηση». Και όμως, αυτές οι δημόσιες αναγνωρίσεις σφαλμάτων θα ήταν αρκετές για να περιορίσουν τα δεινά του ελληνικού λαού, που απορρέουν από τα Μνημόνια, αλλά που παραμένουν χωρίς να αξιοποιούνται και ως να μη μας αφορούν.

Ακόμη,καρτερικά, αναπάντητα και ασχολίαστα δεχόμαστε τα πάντα :ταπεινώσεις, αθετήσεις υποσχέσεων, ειρωνείες, χλευασμούς, απειλές, υποκρισίες Σε καθημερινή, σχεδόν, βάση η χώρα μας γίνεται δέκτης συμπεριφορών με απαράδεκτο περιεχόμενο. Εκτός από τους Τούρκους, σύσσωμη η ΕΕ με σωρεία αξιωματούχων της, στο παρελθόν και στο παρόν, μας αντιμετωπίζουν περίπου ως «λαό με ειδικές ανάγκες», που δέχεται αδιανόητης έκτασης προσβολές από όλα τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη, τις οποίες στωικά υπομένει. Σταματώ εδώ, παρότι ο κατάλογος των περιπτώσεων/εκδηλώσεων υποτέλειας είναι ατέλειωτος. ΙΙ. Προσπάθεια διερεύνησης των αιτίων αυτής της ακραίας υποτέλειας της Ελλάδας

2.Στο δεύτερο Μέρος της εισήγησής μου, θα αναφερθώ ακροθιγώς, σε κάποια αίτια που πιστεύω ότι βρίσκονται στη βάση της ερμηνείας αυτής της αβάσταχτης ελληνικής υποτέλειας, που όμως όπως ήδη υποστήριξα στην αρχή αυτής μου της εισήγησης, το θέμα αυτό αξίζει να αποτελέσει το περιεχόμενο ενός προσεχούς συνεδρίου της ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Θα αρχίσω με μια γενική παρατήρηση, που φαίνεται να αντέχει στο χρόνο, που ανταποκρίνεται στα πράγματα, αλλά και που πρέπει να θεωρείται αυτονόητη. Το ότι δηλαδή η όποια βοήθεια έξωθεν, που ενδέχεται να είναι σωτήρια σε δεδομένη κρίσιμη στιγμή, για τη χώρα που τη δέχεται, παρέχεται μόνο και αποκλειστικά αν εξασφαλίζει ταυτόχρονα και κάποια πλεονεκτήματα, υλικά ή και άυλα στη δότρια χώρα. Έτσι, τα αφηγήματα περί «φιλελληνισμού» και «Φιλελλήνων», χωρίς να απορρίπτονται ολοσχερώς, και χωρίς να ισοπεδώνονται, οφείλουν πάντως να αντιμετωπίζονται μακριά από την όποιας κατεύθυνσης συναισθηματική φόρτιση. Συνεπώς, οι όροι μιας όποιας εξωτερικής βοήθειας, δανείου κ.λπ. είναι απαραίτητο να λαμβάνουν υπόψη ότι και η δότρια χώρα προσφέρει κάτι, και συνεπώς, επιβάλλεται να γίνει κάποιο παζάρι, κάποιος συμβιβασμός εκατέρωθεν, και όχι μονομερής επιβολή και αποδοχή των όποιων συμφερόντων της δότριας χώρας. Αυτή η διάσταση απουσιάζει γενικώς από τις ελληνικές διαπραγματεύσεις. Η Ελλάδα ανεξαρτητοποιήθηκε από τον τουρκικό ζυγό, ύστερα από έναν τιτάνιο εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, που συγκέντρωσε το θαυμασμό μεγάλου τμήματος της τότε ανθρωπότητας και που ανέδειξε τη διαχρονική συνέχεια του Έθνους. Ωστόσο, η αναγνώρισή της Ελλάδας ως νέο κράτος είχε ανάγκη από επισημοποίηση, που έγινε με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου στις 3/2/1830 . Ήταν η Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία οι χώρες που πρότειναν την ανεξαρτησία της Ελλάδας, ανάμεσα και σε άλλα, επειδή είχαν ενδιαφέροντα στα Βαλκάνια. Κάποιας μορφής υποτέλεια του νεοσύστατου κράτους απέναντι στις προστάτιδες δυνάμεις είχε ήδη καταγραφεί, και θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι κάτω από τις τότε

περιστάσεις ήταν και αναπόφευκτη. Το ελληνικό ωστόσο πρόβλημα, εν προκειμένω, είναι ότι παρότι στο μακρύ διάστημα από τότε, προσέτρεξαν και άλλες Μεγάλες Δυνάμεις, σε βοήθειά της χώρας μας, πάντοτε επειδή παράλληλα με τη βοήθεια εξυπηρετούσαν και δικά τους συμφέροντα, η Ελλάδα δεν κατόρθωσε να απαλλαγεί από την ακραίας μορφής υποτέλεια των πρώτων ετών της απελευθέρωσής της. Εκτός από τη Γαλλία, που μπορεί να υποστηριχθεί, γενικώς, ότι διατηρεί σχέση σεβασμού προς την Ελλάδα, από την αρχή αλλά και μέχρι και τα Μνημόνια, αλλά και μέχρι και την κρίση των Ελληνοτουρκικών, η πλειοψηφία των υπολοίπων φίλων/συμμάχων/εταίρων, όταν τους δίνονται ευκαιρίες, εκλαμβάνουν με ιδιαίτερη ευκολία την Ελλάδα ως χώρα δεδομένη. Ως οικονομία, που δέχεται τα πάντα χωρίς αντίδραση, ακόμη και όταν λεηλατείται, ακόμη και όταν απειλείται με εξαφάνιση. Και έτσι , λειτουργούν αδίστακτα εναντίον της. Ως «μαγιά» αυτής της υποτέλειας» θα μπορούσε ίσως να εκληφθεί, ακόμη και σήμερα, η απόφαση της κυβέρνησης Κουντουριώτη, το 1825, να ζητήσει από την αγγλική κυβέρνηση να της υποδείξει ποιόν θέλει εκείνη ως μονάρχη του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Την έκκληση υπέγραψαν λαμπερά ονόματα της Επανάστασης, ανάμεσά τους και ο Κολοκοτρώνης, παρότι στη συνέχεια διαχώρισε τη θέση του, ενώ προσωπικότητες που δήλωσαν εναντίον της όπως ο Κερκυραίος υπουργός δικαιοσύνης, Ιωάννης Θεοτόκης, που χαρακτήρισε την «Πράξη» ως «Συμφωνητικό της Πωλημένης Ελλάδος», παύτηκε και φυλακίστηκε, για τρείς μήνες στις φυλακές Ναυπλίου! Ωστόσο, από τότε έχουν περάσει σχεδόν δύο αιώνες, και είναι δύσκολο να γίνει δεκτό ότι η σημερινή υποτέλεια έχει τις ρίζες της στο μακρινό αυτό συμβάν. Μπορεί αυτό να ήταν ένα προπατορικό αμάρτημα, αλλά υπήρχε άπλετος χρόνος για να αντιστραφεί. Γεννάται το ερώτημα του πως και του γιατί τα παραπατήματα των πρώτων εκείνων χρόνων μετά την απελευθέρωση είναι ακόμη σε θέση να ρίχνουν τη σκιά τους στο σημερινό γίγνεσθαι. Αν, πράγματι, αυτό συμβαίνει, τότε θα πρέπει να αναζητήσουμε ποιοι είναι οι πιθανοί εκείνοι παράγοντες, που συνέχισαν και, δυστυχώς, ενίσχυσαν μέχρι σήμερα την αρχική υποτέλεια της πατρίδας μας. Θα αναφερθώ τηλεγραφικώς σε κάποιους από τους παράγοντες αυτούς:

* Παρότι ο δυτικός πολιτισμός έχει τις ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα, η συνέχειά του για τους απελευθερωμένους Έλληνες φαίνεται ότι δεν ήταν αρκετή για να πείσει τους δυτικούς φίλους, αλλά πρωτίστως εμάς τους ίδιους, ότι ναι, «ανήκομεν εις την Δύσιν», έχοντας διασχίσει στο μεταξύ το δικό μας Βυζάντιο. Αυτή η ανασφάλεια, που δύσκολα αναλύεται, βρίσκεται όμως στη βάση της υποτέλειάς μας, καθώς προσπαθούμε με κάθε ευκαιρία να αποδείξουμε το αυταπόδεικτο, ότι δηλαδή «είμαστε Ευρωπαίοι». Και σε αυτό τον αγώνα αφήνουμε πίσω μας, ποδοπατώντας

τες τις μοναδικές και αποκλειστικά δικές μας ρίζες, αντί να τις προβάλουμε με υπερηφάνεια στα πέρατα της υφηλίου.

Με αυτή την ιδιότυπη σύγχυση εθνικής μας ταυτότητας αντιμετωπίσαμε τις μεγάλες προκλήσεις της εποχής μας, σπεύδοντας να γίνουμε τμήμα τους, με οποιονδήποτε τρόπο και ανεξαρτήτως θυσιών, προκειμένου να μην μας αμφισβητηθεί η ένταξή μας στη Δύση. 'Ετσι: Χωρίς προηγούμενη σοβαρή μελέτη, χωρίς κριτική ματιά για το που βρίσκεται η οικονομία μας και τι ιδιορρυθμίες και αναπτυξιακές ανάγκες εμφανίζει, αγκαλιάσαμε την ΕΕ και αργότερα την Ευρωζώνη, με πολύ δραματικές συνέπειες για όσους θέλουν να τις διαπιστώσουν.

Στη συνέχεια βυθιστήκαμε, χωρίς δεύτερη σκέψη, στην παγκοσμιοποίηση, κοσμοθεωρία κατάλληλη για ήδη προηγμένες οικονομίες, λησμονώντας τον πάντοτε επίκαιρο Fr. List, περί της ανάγκης προστασίας της εκβιομηχάνισης σε πρώιμα στάδια. Λησμονώντας, ακόμη, ότι είναι δύσκολο να αναδειχθεί σύγχρονη προηγμένη οικονομία, που να έχει αναπτυχθεί χωρίς κάποια προστασία, στα αρχικά της στάδια.

Στη συνέχεια, οι φίλοι μας στη Δύση, μίλησαν για πολυπολιτισμικότητα, και εμείς για να μην υστερήσουμε, και για να μην υπάρξει σκιά αμφιβολίας για το ότι «ανήκομεν εις την Δύσιν», σπεύσαμε να την ενστερνιστούμε. Αλλά, τελικώς, επειδή δεν φροντίσαμε να προστατεύσουμε τα νώτα μας, όπως φυσικά το έπραξαν οι φίλοι μας στη Δύση, κινδυνεύουμε πολύ σοβαρά να απορροφηθούμε από την πολυπολιτισμικότητα.

Και να σημειωθεί ότι όλα αυτά τα όντως τραγικά μας συμβαίνουν σε περίοδο παρακμής και τέλους της δυτικής κυριαρχίας, στην υφήλιο, χωρίς να έχουμε προετοιμαστεί, έστω και ελάχιστα, για τη διάδοχο κατάσταση που φθάνει καλπάζοντας.

Ομιλία Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη στο 4ο διαδικτυακό συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, 23/10/2021

https://www.anixneuseis.gr/%CF%84%CE%B1-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AC%CF%83%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-4%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B5%CE%B4%CF%81%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA/

https://slpress.gr/news/ta-symperasmata-toy-4oy-synedrioy-tis-kinisis-timi-sto-21/

Δείτε το 4ο συνέδριο εδώ

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ "ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21" - 08 & 09 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2022

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ

==========

-39 συνεντεύξεις (σε φιλικά, πατριωτικά και μη συστημικά ΜΜΕ)

– Έκδοση ενός μικρού βιβλίου η πώληση του οποίου κάλυψε τμήμα των εξόδων λειτουργίας της ΤΙΜΗΣΤΟ 21

-4 Διαδικτυακά συνέδρια

-4+Συμμετοχές σε συνέδρια άλλων πατριωτικών κινήσεων

-Παγκόσμια διαδικτυακή εκδήλωση εορτασμού της 25ης Μαρτίου

-31 Ραδιοφωνικές εκπομπές

-Προκήρυξη διαγωνισμού μελέτης με χρηματικό έπαθλο

-21+ δημοσιεύματα ΜΜΕ για τις δράσεις της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, τις απόψεις και τις προτάσεις της

-51+άρθρα σε διάφορα ΜΜΕ

-Αναβίωση πρωτοβουλίας της απαίτησης διεκδίκησης των γερμανικών χρεών(η οποία συνεχίζεται)

-1 συμμετοχή σε δημόσια ανοικτή εκδήλωση (παρά την πανδημία)

-2 ομάδες Facebook, ΤΙΜΗΣΤΟ 21, που κατέβηκε από το ΦΒ, και ΤΙΜΗΣΤΟ 1821 (που λειτουργεί)

-1σελίδα Facebook, ΤΙΜΗΣΤΟ 21/Ανακοινώσεις (που λειτουργεί)

-2+συνεργασίες με άλλους πατριωτικούς φορείς

Δείτε το ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ εδώ

Β. ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21

1ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

-*Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δεληβάνη ήταν εισηγήτρια στο* 1ο Συνέδριο της Επιτροπής Ελληνισμού που πραγματοποιήθηκε στις 7 και 8 Αυγούστου 2021 στο Μακεδονία Παλλάς στη Θεσσαλονίκη με θέμα: «Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21»

https://www.youtube.com/watch?v=GyXAihcXjTQ

https://dramania.gr/ellada/item/34265-liksi-tou-protou-synedriou-tis-epitropis-ellinismoy-me-titlo-o-ellinismos-se-antepithesi

2ο ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ ΤΟΥ 1821 ΜΕ ΤΙΤΛΟ: "ΙΣΤΟΡΙΑ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ".

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 συμμετείχε με εισήγηση της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δεληβάνη, στο συνέδριο της Σαμοθράκης για την επέτειο των 200 ετών με θέμα:

«ΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΔΥΝΑΤΌΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ*»

https://www.facebook.com/dimossamothrakis/videos/400462088136352/

Γιορτάζουμε τα 200 χρόνια της απελευθέρωσης της πατρίδας μας από την τουρκική σκλαβιά, αλλά ταυτόχρονα σκύβουμε ευλαβικά στη μνήμη των συμπατριωτών μας, που την 1η Σεπτεμβρίου του 1821 σφαγιάστηκαν θηριωδώς, στα ιερά χώματα της Σαμοθράκης, από τους Τούρκους. Η σφαγή αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι οι Σαμοθρακίτες, αφού έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρείας, κήρυξαν τους εαυτούς τους ελεύθερους, άρχισαν να εξασκούνται συστηματικά στη σκοποβολή και στη συνέχεια δήλωσαν ότι παύουν να καταβάλουν φόρο στους Τούρκους. Για τη συμβολή της στην Επανάσταση του 1821 η Σαμοθράκη τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών με χρυσό μετάλλιο στις 23.3.1980. Το 1922, χάρη στη νίκη μας στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο, η Σαμοθράκη δόθηκε στην Ελλάδα με τη Συνθήκη της Λοζάνης. Οι Σαμοθρακίτες είναι γνήσιοι Έλληνες, και δεν έμαθαν ποτέ τουρκικά, διότι λόγω της φτώχειας του νησιού, ελάχιστες τουρκικές οικογένειες κατοικούσαν το νησί επί Τουρκοκρατίας.

Δέχθηκα την τιμητική πρόταση που μου έγινε από τους διοργανωτές της αποψινής εκδήλωσης, να μιλήσω για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Σαμοθράκης, παρότι δεν έχω προχωρήσει σε εξειδικευμένη έρευνα, σχετικά με την οικονομική φυσιογνωμία του νησιού. Υπήρξα, ωστόσο, για χρόνια σύμβουλος του τ. Υπουργείου Συντονισμού και της Υπηρεσίας Ανάπτυξης Βορείου Ελλάδος που είχε έδρα τη Θεσσαλονίκη. Ήμουν, επίσης, επικεφαλής πολυάριθμης ομάδας, στην οποία είχε ανατεθεί η κατάρτιση προγράμματος ανάπτυξης της Βορείου Ελλάδας και ειδικότερα της Θράκης[1]. Και αργότερα, με συναδέλφους από το ΑΠΘ και το ΠΑΜΑΚ επιδοθήκαμε σε μακρόχρονους αγώνες για την ίδρυση Πανεπιστημίου στη Θράκη. Εξυπακούεται, ότι οι προσπάθειες αυτές, που θέλω να πιστεύω ότι απέδωσαν θετικά αποτελέσματα, παρότι ασφαλώς θα μπορούσαν αυτά να είναι και πιο εντυπωσιακά, αποφασίστηκαν και υλοποιήθηκαν κάτω από το πρίσμα επείγουσας εθνικής ανάγκης. Αυτή υπήρχε τότε, εξακολούθησε να υφίσταται έκτοτε, και κορυφώνεται τώρα.

Στη συνέχεια, δυστυχώς, το Υπουργείο Συντονισμού, που ανάμεσα και σε άλλα ασχολείτο πολύ σοβαρά με προβλήματα περιφερειακής ανάπτυξης, καταργήθηκε. Με την κατάργηση του Υπουργείου Συντονισμού, το ενδιαφέρον για περιφερειακή ανάπτυξη υποχώρησε σημαντικά και θα έλεγα ότι εξαφανίστηκε , κάτω από την επίδραση της επικράτησης δύο κοσμοθεωριών, που για περίπου μισό αιώνα εφαρμόστηκαν από κοινού και αλληλοσυμπληρώνονταν. Αναφέρομαι στην παγκοσμιοποίηση και σε έναν ακραίας μορφής νεοφιλελευθερισμό, που έβαλαν ουσιαστικά στη γωνία το ρόλο

του δημόσιου τομέα, στην οικονομία. Αλλά, χωρίς δραστήριο δημόσιο τομέα, δεν είναι εφικτή η προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης, γιατί αρκείται στις σχετικές πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα, που όμως αυτός φυσιολογικά αναζητεί το μέγιστο δυνατό κέρδος, και όχι τον περιορισμό των αναπτυξιακών ανισοτήτων μεταξύ των περιφερειών.

Και έρχομαι στην Σαμοθράκη, η οποία προβάλλει περίπου τους ίδιους λόγους με τη Θράκη για την ανάγκη προσέλκυσης ιδιαίτερης προσοχής της Πολιτείας, για να αναπτυχθεί. Δυστυχώς, όμως, το νησί, με τις επείγουσες ιδιαιτερότητές του, εθνικές εν πολλοίς, αλλά όχι μόνο, αφέθηκε ουσιαστικά στην τύχη του όλα αυτά τα χρόνια. Τα αποτελέσματα αυτής της κρατικής εγκατάλειψης ήταν η απώλεια της αίγλης που η Σαμοθράκη έχαιρε στην αρχαιότητα, κυρίως εξαιτίας της λατρείας των Καβείρων μυστηρίων, καθώς και της προβολής που είχε το νησί στον 18-19ο αιώνα, καθώς, λόγω φτώχειας, δεν το προτιμούσαν οι Τούρκοι ως τόπο διαμονής τους. Ακολούθησε η συρρίκνωση του πληθυσμού της Σαμοθράκης και ο περιορισμός των δραστηριοτήτων της. Οι Σαμοθρακίτες κατέληξαν να έχουν ως σχεδόν μοναδική απασχόληση την ποιμενική ζωή, ενώ απομονώθηκαν, σε μεγάλο βαθμό, από τον υπόλοιπο κόσμο, εξαιτίας και της άγριας θάλασσας που περιβάλλει το νησί ιδίως, το χειμώνα.

Όμως, τώρα, φαίνεται να διανοίγεται μια νέα περίοδος για την Ελλάδα, που παρότι εμπεριέχει εξαιρετικές δυσκολίες και πολύπλευρες απειλές, εθνικές, οικονομικές, αλλοίωσης του πληθυσμού της, φαίνεται ωστόσο να περιλαμβάνει και πτυχές, που κάτω από κάποιες συνθήκες, θα ήταν δυνατόν να αναβιώσουν το ενδιαφέρον για περιφερειακή ανάπτυξη.

Στην αποψινή μου ομιλία θα αναφερθώ, επιλεκτικά σε ό,τι σχετικά αφορά άμεσα ή έμμεσα τη Σαμοθράκη. Οι θέσεις μου θα είναι, αναγκαστικά, γενικές εφόσον όπως ήδη ανέφερα, δεν απορρέουν από προηγούμενη έρευνα της οικονομικής φυσιογνωμίας του νησιού.

Να υπενθυμίσω ότι η Σαμοθράκη, που είναι παγκοίνως γνωστή στην υφήλιο, για το περίφημο άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης, και που καταλαμβάνει περίοπτη θέση στο Μουσείο του Λούβρου, όφειλε και για το λόγο αυτό, να βρίσκεται μονίμως στο κέντρο των ενδιαφερόντων των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων. Διότι με υποτυπώδη κρατική στήριξη, θα ήταν εξασφαλισμένη η πολύπλευρη ανάπτυξη του νησιού. Είναι κρίμα που δεν αξιοποιήθηκε η μοναδική αυτή ευκαιρία.

Οι νέες συνθήκες, με τη μορφή παγκόσμιων ανακατατάξεων, παρότι οι περισσότερες στρέφονται εναντίον της Ελλάδας, φαίνεται ωστόσο ότι ορισμένες από αυτές ευνοούν την ειδικότερη περίπτωση της Σαμοθράκης. Θα μπορούσαν αυτές να διακριθούν σε αποτελέσματα της πανδημίας, σε

μεταβολές των επικρατουσών εκάστοτε κοσμοθεωριών, αλλά και σε συνέπειες απειλής πολεμικών συρράξεων.

Ι. Ανατροπές εξαιτίας της πανδημίας που θα μπορούσαν να ευνοήσουν τη Σαμοθράκη

Μεταξύ των πολυάριθμων ανατροπών, που φέρνει μαζί της η πανδημία του κορωνοϊού, και που επιφέρουν εγκάρσιες μεταβολές στον τρόπο ζωής μας, ιδιαίτερα σημαντική για την ανάπτυξη της Σαμοθράκης είναι η αναγνώριση, και πάλι, της σπουδαιότητας, του δημόσιου τομέα, ύστερα από την πολύχρονη περίπου δαιμονοποίηση του.

Η ενεργοποίηση της περιφερειακής ανάπτυξης μιας χώρας, αφού τεθούν οι βασικοί της στόχοι, που αναμένεται να υλοποιηθούν εντός προγραμματισμένου χρονικού διαστήματος, ανατίθεται στο δημόσιο τομέα, ο οποίος αναλαμβάνει την υλοποίησή της. Είναι ο δημόσιος τομέας αυτός που αποφασίζει για τις περιοχές μιας οικονομίας, που κρίνονται ότι, για διαφόρους λόγους, πρέπει να επιταχυνθεί ο ρυθμός ανάπτυξης τους, κυρίως με τη βοήθεια κρατικών επενδύσεων. Είναι ο δημόσιος τομέας αυτός που επιλέγει το είδος των επενδύσεων, που θα προωθηθούν σε κάθε περιφέρεια με βάση σειρά κριτηρίων, όπως ανάμεσα και σε άλλα, τα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής, που προσδιορίζουν τις δυνατότητες της ανάπτυξής της, η ανάγκη συμπλήρωσης επενδύσεων που ήδη υπάρχουν, προκειμένου να καταστούν πιο παραγωγικές, η προσπάθεια εξάπλωσης των αρχικών επενδύσεων, χάρη σε οριζόντια και κάθετα πολλαπλασιαστικά τους αποτελέσματα, η επιτόπια ύπαρξη του απαραίτητου εργατικού δυναμικού, η ανάγκη διατήρησης του πληθυσμού της, η δυνατότητα προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων κ. ο. κ. Εξάλλου, η επιλογή των επενδύσεων που εκάστοτε θα προκριθούν για κάθε περιφέρεια, οφείλει να λάβει υπόψη της την αποφυγή της μονομέρειας, έτσι που να εξασφαλιστεί, κατά το δυνατόν, αρμονική ανάπτυξη και των τριών τομέων παραγωγής: του πρωτογενούς, του δευτερογενούς και του τριτογενούς, με παράλληλη προσπάθεια αποφυγής υπερβολικής εξάρτησης από τον έναν από τους τρεις. Αποφυγής, συγκεκριμένα, της ελληνικής περίπτωσης, που τις τελευταίες δεκαετίες βασίζεται σε απαγορευμένα υψηλό ποσοστό στη "μονοκαλλιέργεια" του τουρισμού. Αυτές, και άλλες επιδιώξεις είναι αδύνατον να επιχειρηθούν, με τον δημόσιο τομέα στη γωνία, δηλαδή ουσιαστικά ανενεργό, και με τον ιδιωτικό τομέα, μόνο, στο περιεχόμενο του οποίου ουδόλως εμπίπτουν, αλλά αντιθέτως αποτελούν ξένο σώμα οι παραπάνω αυτές επιδιώξεις της περιφερειακής ανάπτυξης.

Η πανδημία έδειξε πολύ σύντομα ότι, οι πρωτόγνωρες όσο και επιτακτικές ανάγκες της , ήταν αδύνατον να αντιμετωπιστούν μόνον ή κυρίως με τη βοήθεια του ιδιωτικού τομέα. Αντιθέτως, και δυστυχώς συχνά με οδυνηρό τρόπο, επιβλήθηκε η ενεργός συμμετοχή και οι πρωτοβουλίες του δημόσιου τομέα. Αναγνωρίστηκε, τελικώς, ακόμη και από όσους υποστήριζαν με φανατισμό την ελαχιστοποίηση της όποιας μορφής συμμετοχής του δημόσιου τομέα, στο οικονομικό γίγνεσθαι, ότι η αντιμετώπιση του ιού θα ήταν αποτελεσματικότερη, και τα θύματά λιγότερα, αν ο δημόσιος τομέας δεν είχε ουσιαστικά απενεργοποιηθεί, στις σύγχρονες προηγμένες οικονομίες.

Η αναβίωση του δημόσιου τομέα συμπληρώθηκε και με την επαναφορά της σημασίας του κράτους-έθνους, καθώς και με την επιβολή περιορισμών των ανοικτών συνόρων, που είχαν επικρατήσει χάρη στην παγκοσμιοποίηση και στην ενθάρρυνση των ανεξέλεγκτων μετακινήσεων πληθυσμών.

Κυρίως, αυτές οι ανατροπές, που οφείλονται στην πανδημία, αλλά και στη συμπλήρωση του χρονικού ορίου της παγκοσμιοποίησης[2], που ορίζεται γύρω στα 45-50 χρόνια και εναλλάσσεται με το καθεστώς επιβολής περιορισμών στη διακίνηση αγαθών, υπηρεσιών και συντελεστών παραγωγής, φαίνεται σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις να έχουν προετοιμάσει την επάνοδο στο προσκήνιο της περιφερειακής ανάπτυξης, από την οποία υπάρχουν πολλές ελπίδες ότι θα επωφεληθεί και η Σαμοθράκη.

Δεν θα ήταν ωστόσο δυνατόν να μην υπάρξει στο εδάφιο αυτό αναφορά και στο Ταμείο Ανάκαμψης, το οποίο εξασφαλίζει στην Ελλάδα χρηματικά κονδύλια, που προορίζονται πρώτον για την επάνοδο της οικονομίας στην κανονικότητα, και δεύτερον για την αναδιάρθρωση της οικονομίας της. Θα έλεγα ότι σε αυτή τη δεύτερη δυνατότητα, που παρέχει το Ταμείο Αναδιάρθρωσης, θα ήταν ευχής έργο να υπεισέλθει ο σχεδιασμός της ανάπτυξης της Σαμοθράκης. Δυστυχώς, τα εμπόδια που έχουν τεθεί, αλλά και που χωρίς δισταγμό έγιναν δεκτά από την Κυβέρνηση, ελαχιστοποιούν τις σχετικές ελπίδες για τη Σαμοθράκη. Καθώς είναι εμφανείς οι ανάγκες μας σε περιφερειακό επίπεδο, η χώρα μας θα μπορούσε να απαιτήσει τη δυνατότητα χρησιμοποίησης τμήματος των κονδυλίων του Τ.Α. για στόχους περιφερειακής ανάπτυξης. Θα έπρεπε βέβαια να έχουν προηγηθεί εξειδικευμένες μελέτες για κάθε περιοχή από τις επιλεγμένες και να έχουν προσδιοριστεί οι επιθυμητές επενδύσεις. Αυτές οι τελευταίες δεν θα έπρεπε, βέβαια, να είναι εισαγόμενες ανεμογεννήτριες και ηλεκτρικά αυτοκίνητα, (που θα εξασφαλίσουν ταχύτερη ανάπτυξη στη Γερμανία), αλλά αντιθέτως παραγωγικές επενδύσεις, που θα εξασφάλιζαν αυτοδύναμη ανάπτυξη στις περί ων ο λόγος περιοχές, και ιδίως που δεν θα αύξαναν την εξάρτηση της χώρας μας από εισαγωγές. Δυστυχώς, τίποτε από αυτά δεν έχει δρομολογηθεί. Πρόκειται, ωστόσο, για δυνητικές ευκαιρίες, που αν υπάρξει βούληση, θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν.

Στις ευνοϊκές νέες συγκυρίες, που αναθέρμαναν το ενδιαφέρον για περιφερειακή ανάπτυξη, θα πρέπει να προστεθεί και η ριζική μεταβολή που έχει σημειωθεί στο χώρο της μακροοικονομικής πολιτικής και της νομισματικής πολιτικής, και που θα μπορούσε, κάτω από προϋποθέσεις να διευκολύνει τις αναπτυξιακές προοπτικές της Σαμοθράκης. Ιδιαίτερα και διότι το μικρό μέγεθος του νησιού δεν απαιτεί σημαντικά ποσά για την ανάπτυξή του. Παραπέμπω, σχετικά, στην εγκατάλειψη της πολιτικής λιτότητας, που ταλαιπώρησε κυρίως την Ευρώπη, και ειδικότερα την Ελλάδα, στο διάστημα των τελευταίων δεκαετιών, και που αναγκαστικά εγκαταλείφθηκε με την επιδρομή της πανδημίας. Ας ελπίσουμε οριστικά και όχι προσωρινά. Ο ανεξέλεγκτος δανεισμός, η σχετική αδιαφορία για την κορύφωση των χρεών, η ωρίμανση της λύσης πιθανής διαγραφής τους. Η καθιέρωση αρνητικών επιτοκίων, καθώς και η ουσιαστική εξάλειψη του φόβου του πληθωρισμού, που για χρόνια και, πρόσφατα, σε πείσμα της δημιουργίας του γνωστού ως «χρήμα από ελικόπτερο»[3] παραμένει κάτω από το 2% (παρά τις προσπάθειες αύξησής της για την αναθέρμανση της οικονομίας). ‘Ολες αυτές οι μεταβολές της οικονομικής νοοτροπίας των τελευταίων ετών είναι δυνητικές, για την έναρξη της αναπτυξιακής διαδικασίας της Σαμοθράκης. Πρέπει, βέβαια, να σημειωθεί σχετικά ότι η Ελλάδα, ως μέλος της Ευρωζώνης έχει απεμπολήσει το εθνικό της νόμισμα, δανείζεται όπως οι λοιπές χώρες-μέλη από την ΕΚΤ και συνεπώς δεν τίθεται θέμα χρησιμοποίησης χρήματος κατά βούληση, εκτός αν μεταβληθεί το status-quo της ΕΕ ή και μεμονωμένα αυτό της Ελλάδας, εξέλιξη που θα βοηθούσε τις αναπτυξιακές ανάγκες της Σαμοθράκης.

ΙΙ. Η Σαμοθράκη τώρα και μελλοντικά

Σε πείσμα των δυσκολιών, που αντιμετωπίζει, όλα αυτά τα χρόνια, κάθε σοβαρή προσπάθεια ανάπτυξης της Σαμοθράκης, ο Δήμος Σαμοθράκης δεν παρέμεινε αδρανής. Αντιθέτως, αθόρυβα έχει κάνει αξιόλογες προσπάθειες για την προετοιμασία ανάπτυξης του νησιού προβάλλοντας τα ιδιαίτερα πλεονεκτήματά του, ώστε να συμπεριληφθεί στο δίκτυο προστασίας οικότοπων και άγριων πτηνών NATURA 2000. Πρόκειται για εγχείρημα, που θα μπορούσε να εκληφθεί ως εισαγωγή μελλοντικού αναπτυξιακού προγράμματος του νησιού με την ενεργό συμμετοχή των κατοίκων του και βασίζεται στη μοναδικότητα των οικοσυστημάτων του. Η πρωτοβουλία αυτή αποτελεί πρόγραμμα της UNESCO και εντάσσεται στο δίκτυο περιοχών Αποθέματος

Βιόσφαιρας. Οι στόχοι του είναι παράλληλοι με αυτούς της βιώσιμης ανάπτυξης των Η.Ε. Το πρόβλημα, ωστόσο, με την υλοποίηση αυτού του προγράμματος είναι ότι η συμμετοχή περιοχής σε αυτό μπορεί να γίνει μόνον από το κράτος, το οποίο απουσίαζε, έτσι που η απάντηση στο αίτημα της Σαμοθράκης, που γινόταν για δεύτερη το 2012 ήταν: «εσείς είστε χαρακτηρισμένοι ως περιοχή NATURA, αλλά δεν έχετε φορέα διαχείρισης» [5]. Παρότι το πρόγραμμα δεν διαθέτει χρηματοδότηση, εύκολα μπορεί να υποστηριχθεί ότι υπογραμμίζει και διατηρεί τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής. Το πρόβλημα της έλλειψης κρατικής συμμετοχής στο παραπάνω πρόγραμμα φαίνεται να έχει λυθεί, δεδομένου ότι τον Φεβρουάριο του 2018, με τον νόμο 4519/2018, η Σαμοθράκη εντάχθηκε στον Φορέα Διαχείρισης του Δέλτα Έβρου.

Το πιθανότερο, συνεπως, είναι ότι την τρίτη φορά που η Σαμοθράκη θα ζητήσει να ενταχθεί σε αυτό το πρόγραμμα της UNESCO, το αίτημά της θα γίνει δεκτό, χωρίς βέβαια να θεωρηθεί ότι θα έχουν λυθεί τα προβλήματά της. Για την αντιμετώπισή τους, χρειάζεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα ανάπτυξης, τις βασικές κατευθύνσεις του οποίου θα αναφέρω στη συνέχεια. Ωστόσο, αξίζει να υπογραμμιστεί ότι, προς το παρόν, η Σαμοθράκη λειτουργεί ωσάν να έχει ήδη γίνει δεκτή στο πρόγραμμα του Δικτύου Περιοχών Αποθέματος Βιόσφαιρας. Με μια ευρύτερη συνεργασία τοπικών παραγόντων, συλλόγων, φοιτητών, Ινστιτούτων της Βιέννης και των Αθηνών, επιστημόνων κλπ., καταβάλλεται προσπάθεια βελτίωσης όλων των δραστηριοτήτων του νησιού: των καλλιεργειών, της κτηνοτροφίας, της διαθέσεως των τοπικών προϊόντων, της υδατικής και κοινωνικής οικολογίας, του τουρισμού κ.ά. Γίνονται, ακόμη, έρευνες, για να γίνουν γνωστές οι θέσεις και οι επιθυμίες των κατοίκων της Σαμοθράκης, σε ζωτικά θέματα που αφορούν τον τρόπο ζωής τους.

Η ανάγκη και επικαιρότητα της ανάπτυξης της Σαμοθράκης έγινε πρόσφατα αισθητή και από την Περιφερειακή Ένωση Δήμων Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (Π.Ε.Δ.ΑΜ-Θ), που στις 25.07. 2020 συνεδρίασε για δεύτερη φορά στο νησί (η πρώτη ήταν τον Αύγουστο του 2016) δηλώνοντας ότι *«Ξεκινάμε από τη Σαμοθράκη γιατί αναγνωρίζουμε τις ειδικές δυσκολίες και τις ιδιαιτερότητες του Δήμου τις οποίες θέλουμε να αναδείξουμε δημιουργικά με την προβολή των αντίστοιχων προτάσεων για την αντιμετώπισή τους».* Σκοπός αυτών των συναντήσεων είναι η διαπίστωση των ειδικών προβλημάτων των περιφερειών, η διενέργεια γόνιμου διαλόγου, και η πρόταση συγκεκριμένων λύσεων, που υποβάλλονται στην Κυβέρνηση.

Οι προτάσεις της Ένωσης Δήμων δεν αποτελούν και δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν ολοκληρωμένο πρόγραμμα ανάπτυξης της Σαμοθράκης, αλλά αποσκοπούν στην ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης

ορισμένων επείγουσας φύσης προβλημάτων, που έχουν σχέση με τη σύνδεση του νησιού με τον έξω κόσμο, με τη συντήρηση του οδικού του δικτύου, με την προστασία του περιβάλλοντος, με τη βελτίωση της εκπαίδευσης, με την προσέλκυση τουριστών.

Οι παραπάνω αυτές προσπάθειες τοπικών φορέων, που συμπαρασύρουν συχνά και τη σύμπραξη των κατοίκων του νησιού, είναι σημαντικές και αξιοπρόσεκτες, αλλά όπως τονίστηκε ήδη παραπάνω, όχι αρκετές για την ανάπτυξή του, η οποία εμφανίζει εξαιρετικές δυνατότητες. Αυτές προκύπτουν από την ιστορία του, την παγκόσμια φήμη του, αλλά και τις ιδιαιτερότητες του νησιού. Επιπλέον, επιβάλλεται τώρα να δοθεί ειδική προσοχή στη Σαμοθράκη, να προβληθεί το νέο αναπτυξιακό της προφίλ, έτσι που να καταστεί σαφές ότι το νησί χαίρει ειδικής κρατικής προστασίας, επειδή και μεταξύ άλλων ανήκει σε εθνικά ευαίσθητη περιοχή. Θα απαιτηθεί, συνεπώς, η κατάρτιση ενός ολοκληρωμένου προγράμματος, που θα ανατεθεί από το κράτος στο Οικονομικό Τμήμα ενός από τα ελληνικά Πανεπιστήμια, θα έλεγα κατά προτίμηση σε αυτό της Κομοτηνής. Οι επιστήμονες/προγραμματιστές, αφού βέβαια εξασφαλιστεί η απαραίτητη χρηματοδότηση της ανάπτυξης, για την οποία θα επαναλάβω ότι θα ήταν ευχής έργο το Ταμείο Ανάκαμψης να διέθετε ένα ποσό για τη Σαμοθράκη, αντί της τόσο αμφιλεγόμενης για το ελληνικό αναπτυξιακό στάδιο, εισαγωγής ανεμογεννητριών και ηλεκτρονικών αυτοκινήτων. Να γίνει, καταρχήν, λεπτομερής έρευνα και καταγραφή του συνόλου των αναπτυξιακών δυνατοτήτων του νησιού, στον πρωτογενή, στον δευτερογενή και στον τριτογενή τομέα.. Να γίνει ενδελεχής προσπάθεια εντοπισμού, προβολής, υποστήριξης και ανάπτυξης όλων εκείνων των ιδιαιτεροτήτων και, ενδεχομένως, της μοναδικότητας προϊόντων, δεξιοτεχνιών, τοποθεσιών, αρχαιοτήτων, ιστορικών παρακαταθηκών, αξιοθέατων, συνηθειών και άλλων, έτσι που η Σαμοθράκη να επικρατήσει ως ένας μοναδικός προορισμός για όσους επιδιώκουν κάτι το ξεχωριστό. Ακόμη, θα ήταν επιθυμητή η επανάληψη της παρουσίας κλιμακίου της αρχαιολογικής Σχολής του ΑΠΘ, που αν θυμάμαι σωστά ήταν εγκαταστημένο στο νησί, όταν πριν χρόνια το επισκέφθηκα. Και τούτο, γιατί από όσο προκύπτει από σχετικές ιστορικές αναφορές, οι ανασκαφές έφερναν πάντα ενδιαφέροντα ευρήματα στην επιφάνεια, και ταυτόχρονα πρόσφεραν υποσχέσεις για ανάλογα αποτελέσματα στο μέλλον. Ο αναπτυξιακός σχεδιασμός της Σαμοθράκης, λόγω του ευρύτατου φάσματος των θετικών ιδιαιτεροτήτων της, θα ήταν ευχής έργο να επιχειρηθεί από επιστήμονες με πρωτότυπη σκέψη, και σε θέση να συνδυάσουν την παράδοση με τις νέες τεχνολογίες, Να διαθέτουν, ακόμη, ευρύτητα σκέψης, ώστε να μη συγχέουν τον οικονομικό προγραμματισμό με αυτόν της τ. Σοβιετικής Ένωσης, που εύλογα προκαλεί φοβίες, αλλά με εκείνη τη μορφή του, που επικράτησε στην Ευρώπη, και σε μικρότερη έκταση και σε άλλα τμήματα της υφηλίου, μέχρι την επιβολή της παγκοσμιοποίησης.

Τελειώνω τη σύντομη αυτή εισήγηση με τα ακόλουθα συμπεράσματα:

*Η Σαμοθράκη, και λόγω των ιδιαίτερων αναπτυξιακών της δυνατοτήτων, αλλά και της εθνικά κρίσιμης γεωγραφικής της θέσης, επιβάλλεται να προκριθεί από την Πολιτεία για ταχύτατη ανάπτυξη.

*Οι πρωτοβουλίες τοπικών παραγόντων της Σαμοθράκης είναι πολύ σημαντικές, αλλά αδυνατούν εκ των πραγμάτων να συγκροτήσουν ολοκληρωμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα. Η συμβολή τους, εκτός από την υπόδειξη βελτιώσεων, που πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστούν, θα πρέπει να είναι ακόμη και κυρίως, η άσκηση πίεσης προς την εκάστοτε Κυβέρνηση για την απόφαση ανάθεσης ολοκληρωμένου αναπτυξιακού προγράμματος σε επιστημονική επιτροπή, αλλά και για τη χρηματοδότησή της.

*Στο πρόγραμμα που θα καταρτιστεί για την ανάπτυξη της Σαμοθράκης επιβάλλεται να συγκεραστούν σαγηνευτικά στοιχεία της ιστορίας της, ιδιαιτερότητές της που θα την καταστήσουν, για ακόμη μια φορά εξέχουσα γωνιά της υφηλίου, ανάδειξη των σπάνιων δυνητικών χαρακτηριστικών ανάπτυξής της και, βέβαια επιτυχής συνδυασμός του παλιού με τις νέες τεχνολογίες.

*Εξυπακούεται ότι στις επιλογές των αναπτυξιακών μέτρων, καθώς και του τρόπου υλοποίησής τους θα πρέπει να αποφευχθούν στείρες διαμάχες, γύρω από κοσμοθεωρίες, και αντιθέτως να επικρατήσουν προσπάθειες συνδυασμών μεταξύ τους.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO - «Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821» -22.09.2021

Ομιλία της Μαρίας Νεγρεπόντη - Δελιβάνη, Καθηγήτριας Οικονομικών και πρώην Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Στην εκδήλωση, που έγινε με την συνεργασία της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑ 1821-2021 «ΙΣΤΟΡΙΑ-ΜΝΗΜΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και της

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», οι παρευρισκόμενοι ακροατές είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία, η οποία περιελάμβανε δυο ενότητες.

Στην πρώτη ενότητα η ομιλήτρια εξήγησε τους λόγους, που οδήγησαν στην δημιουργία της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21» και που αρχικά ήταν η ανάγκη, τα 200 χρόνια από την έναρξη της Επανάστασης να εορτασθούν με σεβασμό και όπως αξίζει στους ήρωες μας και όχι με την παραχάραξη της ιστορίας τους. Στη συνέχεια η ομιλήτρια τόνισε τη θλιβερή επισήμανση, ότι αν και η Ελευθερία κατακτήθηκε με τον Αγώνα, στα 200 χρόνια που ακολούθησαν, δεν υλοποιήθηκε ο δεύτερος στόχος της Επανάστασης, δηλαδή η Εθνική Ανεξαρτησία.

Ακολούθησε μια σύντομη αναφορά στους στόχους της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», που είναι η ενδυνάμωση της Εθνικής Συνείδησης των Ελλήνων και ο αγώνας για την εξασφάλιση μιας, έστω και χαμηλού βαθμού, Εθνικής Κυριαρχίας.

Το πρώτο μέρος της ομιλίας ολοκληρώθηκε με μια αναφορά στις πολλαπλές δραστηριότητές της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η διεκδίκηση των Γερμανικών πολεμικών αποζημιώσεων, αλλά και στις δυσκολίες και στα εμπόδια, που αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει η ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», όπως το αναίτιο κατέβασμα του Λογαριασμού της στο FB, λογαριασμού που αριθμούσε 70.000 ακόλουθους.

Στη δεύτερη ενότητα της ομιλίας αναπτύχθηκε το κυρίως θέμα, που ήταν η ελάχιστα γνωστή, αν και εξαιρετικά σημαντική, συμβολή των Ελληνίδων στην Επανάσταση. Η κυρία Μαρία Νεγρεπόντη - Δελιβάνη αναφέρθηκε στο μεγάλο αριθμό των Ελληνίδων, που συνεισέφεραν στον Αγώνα, με τους πολλαπλούς ρόλους της αγωνίστριας στη μάχη, της χορηγού και ευεργέτιδας, της συντρόφου και μητέρας. Η ομιλήτρια κατονόμασε πολλές γυναίκες, περισσότερο ή λιγότερο γνωστές, από κάθε μεριά της Ελλάδας, που προσέφεραν στον Αγώνα, και αφού έδωσε συγκεκριμένα προσωποποιημένα παραδείγματα.

https://www.prevezanews.gr/allnews/ipiros/preveza/62865-epitropi-preveza-1821-2021-me-epitychia-i-omilia-tis-marias-negreponti-delivani/

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΕΒΕΖΑ 1821-2021: ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΕΒΕΖΑΣ 20-21.10.2021

Απηύθυνε χαιρετισμό η τ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Μαρία Νεγρεπόντη-Δεληβάνη, ως μέλος της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ, ΕΚΑΤΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΟΑΡΜΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Η Επικεφαλής της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 κα Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη σε συνεργασία με την ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΕΒΕΖΑ ΙΣΤΟΡΙΑ-ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ διεξήγαγαν ημερίδα το Σάββατο 7 Μαΐου 2022.
Απηύθυνε χαιρετισμό η τ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Μαρία Νεγρεπόντη-Δεληβάνη, ως μέλος της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21

Β’ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ 6 – 8 Αυγούστου 2022

Η εισήγησή μου στο Β’ αυτό συνέδριο της Επιτροπής Ελληνισμού επέλεξα ένα θέμα, που κατά την κρίση μου, θα πρέπει να αναγνωριστεί ως το κυρίαρχο πρόβλημα της πατρίδας μας.

Πρόκειται, πιο συγκεκριμένα, για τη συμπεριφορά, που με ελάχιστες εξαιρέσεις χαρακτηρίζει τη θέση της Ελλάδας προς τον έξω κόσμο. Πρόκειται για την παγιωμένη στάση με την οποία η Ελλάδα αντιμετωπίζει, αλλά και αντιμετωπίζεται από φίλους, συμμάχους και εχθρούς.
Πρόκειται για κατάσταση, που δεν αρμόζει σε κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος, αλλά αντιθέτως σε χώρα που βαρύνεται με δεσμούς ανελευθερίας, απέναντι σε όλους και όλα, σε έθνος με φοβικά σύνδρομα και με εμφανείς ανασφάλειες.

Η αναζήτηση των αιτίων αυτού του ανεπιθύμητου συνδρόμου, ανατρέχει στο μακρινό παρελθόν της ηρωικής Επανάστασης, που έκρυβε ωστόσο και κάποιες γκρίζες σελίδες, οι οποίες από τότε αναπαράγονται συνεχώς, με ασαφείς και δυσδιάκριτες μεθοδεύσεις.

Η απελευθέρωση της Ελλάδας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία βρήκε ομόφωνες τις Μεγάλες Δυνάμεις, προφανώς γιατί αυτή εξυπηρετούσε συμφέροντά τους, αλλά όχι και την ανεξαρτησία της.
Είναι πολύ χαρακτηριστική η δήλωση του Μακρυγιάννη στα «Απομνημονεύματα» του ότι «Τους κατάτρεξαν οι Ευρωπαίοι τους δυστυχείς Έλληνες. Εις τις πρώτες χρονιές εφοδίαζαν τα κάστρα των Τούρκων. Τους κατέτρεχαν και τους κατατρέχουν ολοένα δια να μη υπάρχουν. Η Αγγλία θέλει να τους κάμη Άγγλους με την δικαιοσύνην την αγγλική, οι Μαλτέζοι, ξυπόλητους και νηστικούς, οι Γάλλοι Γάλλους, οι Ρώσοι Ρώσους και ο Μέττερνικ της Αούστριας Αουστριακούς και όποιος τους φάγει από τους τέσσερους».

Η κυριαρχία επάνω σε μια Ελλάδα, τυπικά ελεύθερη αλλά όχι ανεξάρτητη υπήρξε το μήλο της έριδος ανάμεσα στις τότε Μεγάλες Δυνάμεις, με την προβολή της αντίθεσης Αλβιώνας και Αυστρίας εναντίον της Ρωσίας. Και είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τον ρωσσοτουρκικό πόλεμο (1828-29) δεν υπάρχει πηγή, που να αναφέρεται στην ανεξαρτησία της Ελλάδας.

Το όραμα του Καποδίστρια ήταν μια ελεύθερη, αλλά και ανεξάρτητη Ελλάδα, που όμως έσβησε με τη δολοφονία του. Και όσο και αν φαίνεται αδιανόητο, αυτό το όραμα στάθηκε αδύνατον να αναζωογονηθεί επί 190 ολόκληρα χρόνια. Ωστόσο, μέσα σε αυτές κυριαρχεί η γενική διαπίστωση ότι στο μακρύ αυτό διάστημα, δεν υπήρξαν αξιόλογες προσπάθειες ξεριζωμού του. Ότι, δηλαδή, η εξάρτηση έγινε σιωπηρώς αποδεκτή. Για την οικτρή αυτή κατάσταση, στην οποίαν βρίσκεται η πατρίδα μας, ήδη επί δύο αιώνες, υπάρχουν, ασφαλώς, βαρύτατες όσο και ασυγχώρητες ευθύνες.
Η υποτέλεια έγινε τρόπος ζωής, εξουδετέρωσε την εθνική υπερηφάνεια και αξιοπρέπειά μας και εγκαθίδρυσε μια αρρωστημένη αδράνεια, που τελικώς αποδέχεται τα πάντα.

Η υποτέλεια αυτή φαίνεται να διαιωνίζεται, ενώ κάθε φορά που κινδυνεύει να ανατραπεί, από υγιείς λαϊκές αντιδράσεις, όπως ενδεικτικά αναφέρομαι στην περίπτωση των Πρεσπών, καθώς και σε αυτήν του δημοψηφίσματος του 2015, επιστρατεύονται υπόγειες δυνάμεις, για να τις σιγήσουν, με κάθε μέσον, έστω και με το πιο αδίστακτο. Και πάντοτε βέβαια με τη

συμπαράσταση των συμμάχων/φίλων/εταίρων, που έχουν αντικαταστήσει τις πάλαι ποτέ Μεγάλες Δυνάμεις. Πρόκειται, σίγουρα, για αποφάσεις και ενέργειες, με ψήγματα προδοσίας.

Οι ευθύνες για τη χρόνια αυτή ανωμαλία, μέσα στην οποία καθηλώνεται η πατρίδα μας και αδυνατεί έτσι να ανοίξει φτερά σε νέους ορίζοντες, δεν είναι ασφαλώς μονομερείς, αλλά ανακυκλώνονται φράζοντας τα μονοπάτια πιθανών διεξόδων.

Θα ήταν, σίγουρα, ιδιαιτέρως βολικό να αποδοθούν όλα τα κακώς κείμενα στις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, τότε που η πατρίδα μας σύρθηκε σε ιδιόμορφης μορφής αποικιοκρατικό καθεστώς. Ωστόσο με σύστημα ελεύθερων εκλογών, αλλά και με την επικράτηση κάποιου είδους και βαθμού δημοκρατίας, στη χώρα μας, έστω και με ισχυρή δόση ουτοπίας, είναι δύσκολο να απαλλαγεί από κάθε ευθύνη ο λαός της, ο οποίος τις ψηφίζει.

Για τη συνέχιση της ανάλυσης θα καταφύγω σε σχετικές πεποιθήσεις μου, που όπως πιστεύω τις συμμερίζονται και πολλοί συμπατριώτες μας. Θα υποστηρίξω δηλαδή ότι, σε πείσμα των ελεύθερων εκλογών, αυτές δεν είναι τελικά ελεύθερες.

Η υποτέλεια που μαστίζει τον τόπο δημιουργεί εύκολη πρόσβαση σε επιλογές των έξωθεν εκλεκτών, που θα κυβερνήσουν τη χώρα, και παράλληλα καθιερώνει ένα σχετικά σταθερό σύστημα εναλλαγής τους στην εξουσία, για όσο γίνεται μεγαλύτερο διάστημα. Αυτό σημαίνει ότι σε χρόνο προγενέστερο των εκάστοτε επίσημων εκλογών, και βέβαια με την πολύ αποτελεσματική συμπαράσταση των συστημικών ΜΜΕ, έχουν ήδη οριστικοποιηθεί τα αποτελέσματα, ερήμην της ελεύθερης βούλησης του λαού.

«Θεωρίες συνωμοσίας», θα υποστηρίξουν ορισμένοι. Ωστόσο, αυτή η εκδοχή θα πρέπει να είναι σε θέση να δώσει απαντήσεις, όπως το πως, το 62% του ΟΧΙ, στο δημοψήφισμα του 2015 έγινε με βελούδινο τρόπο Ναι, δεύτερον την προδοτική συμφωνία των Πρεσπών και τρίτον την αποστολή πολεμικού υλικού στην Ουκρανία.

Η περιφρόνηση της εκάστοτε βούλησης των ψηφοφόρων, εκτός του ότι είναι επικίνδυνη για κυβερνήσεις που πράγματι εκλέγονται από το λαό, τον απαλλάσσει μέχρι ορισμένου σημείου από ευθύνες κακών επιλογών του, όταν καλείται να δώσει την ψήφο του. Αλλά, και ταυτόχρονα εξηγεί, εν μέρει πάντοτε, το γιατί ο λαός δεν ξεσηκώνεται για να υπερασπιστεί τα δικαιώματά και τις επιλογές του. Διότι προφανώς και δικαιολογημένα κρίνει ότι οι όποιες αντιδράσεις του θα είναι χωρίς αποτέλεσμα. Η υποτέλεια της χώρας μας διαπιστώνεται, δυστυχώς, σε όλες τις εκφάνσεις των επί μέρους τομέων της ύπαρξής της.

Να αρχίσω με την υποτέλεια στα εθνικά μας θέματα και να παρατηρήσω ότι:

Στις συνεχείς και κλιμακούμενες εθνικές απειλές, που όμως κυοφορούνται για καιρό και κερδίζουν διεθνή συμπαράσταση με τη μέθοδο της ακατάσχετης επανάληψης, εμείς εμφανιζόμαστε χωρίς στρατηγικό σχέδιο, και προσπαθούμε να τις αναχαιτίσουμε με πυροσβεστικούς τρόπους.

Με το πρώτο χαμόγελο των εταίρων μας ενθουσιαζόμαστε πιστεύοντας ότι τα προβλήματά μας έχουν λυθεί, και χωρίς συνέχεια και συνέπεια οδεύουμε στην επόμενη εθνική περιπέτεια.

Αφήνουμε τα εθνικά μας προβλήματα να λιμνάζουν, αδυνατώντας να έχουμε εγκαίρως λύσεις.

Αναφερόμαστε ως παλαιό χαλασμένο γραμμόφωνο και εντελώς αορίστως στο διεθνές δίκαιο, πιστεύοντας αφελώς ότι οι λύσεις του εξασφαλίζονται αυτομάτως, και πολύ συχνά κοροϊδεύουμε τους εαυτούς μας υποστηρίζοντας ότι οι εχθροί μας είναι δήθεν απομονωμένοι, σε αντίθεση με εμάς, που έχουμε δήθεν τη συμπαράσταση της διεθνούς κοινότητας. Επιπλέον, απέχουμε μεθοδικά από τη χρήση των νομικών μέσων που είναι διαθέσιμα στους διεθνείς οργανισμούς, και τελικώς δεν φαίνεται να μας ενοχλεί το γεγονός ότι μας θεωρούν δεδομένους, και πιόνια για την υποστήριξη της κάθε μορφής υπόθεσης, έστω και όταν αυτή στρέφεται κάθετα εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων.

Ικανοποιούμε, αδίστακτα, ό,τι αίτημα μας υποβάλλουν οι εταίροι/σύμμαχοι, χωρίς ουδέποτε να απαιτούμε αντάλλαγμα, έστω και όταν έτσι τίθεται σε κίνδυνο η χώρα μας.

Παρότι, ουδέποτε έπαυσαν οι απειλές της Τουρκίας εναντίον μας, και παρότι θα έπρεπε να είναι δεδομένη η συνεχής μας προσπάθεια, με κάθε δυνατή θυσία, για να έχουμε την Ελλάδα αμυντικά απρόσιτη από κάθε εχθρό, αδρανήσαμε.

Και, όντως, την ύστατη ώρα σπεύσαμε να αγοράσουμε ότι βρέθηκε μπροστά μας.

Τι έπρεπε να κάνουμε, επί 200 χρόνια που είμαστε ελεύθεροι; Μα, να αξιοποιήσουμε την προνομιακή γεωγραφική μας θέση, το μοναδικό μας πολιτισμό και την ιστορία μας, την πολύτιμη διττή μας υπόσταση, Δύσης και Ανατολής, τον ξύπνιο και εύκολα προσαρμοζόμενο λαό μας, και να μεγαλουργήσουμε, αξιοποιώντας το ανεκτίμητο δώρο που μας έδωσαν οι ήρωες του 1821. Και με όλα αυτά, να βλέπουμε τον υπόλοιπο κόσμο, ας μου επιτραπεί η αδόκιμη έκφραση, αφ'υψηλού, να μη δεχόμαστε μύγα στο σπαθί μας, να απαντάμε στις προκλήσεις με φωνή που να ακούγεται στα πέρατα της υφηλίου. Και να καλλιεργούμε συμμαχίες διττής υφής, αξιοποιώντας το δικό μας ειδικό προνόμιο. Αλλά, δυστυχώς, μας απορρόφησε η υποτέλεια, η ανυπαρξία, η εξαφάνιση. Και όλα αυτά, επειδή προσπαθήσαμε και μονίμως προσπαθούμε να απεμπολήσουμε την Ανατολή, και να ασπαστούμε αποκλειστικά τη Δύση.

Κυρίως, να πείσουμε τη Δύση ότι ανήκουμε σε αυτήν, και ουδεμία έχουμε σχέση με την Ανατολή. Που καταλήγει σε ηθελημένη παραίτησή μας από το ήμισυ της κληρονομιάς μας, με όλα τα δεινά που μας κυνηγούν εξαιτίας του νεοπλουτίστικου θρυλικού «ανήκομεν εις την Δύσιν».

Και μια ματιά στις συνέπειες της υποτέλειας στο χώρο της οικονομίας, που είναι ίσως ακόμη τραγικότερες, από τις εθνικές, καθώς αυτές δεν είναι απλώς απειλές, αλλά δεινά που τα υπέστημεν, τα υφιστάμεθα και θα μας στοιχειώνουν για ατέλειωτα ακόμη χρόνια. Δεν θα επεκταθώ εδώ στο πόσο απάνθρωπες, όσο και αδικαιολόγητες υπήρξαν οι προδιαγραφές που ενσωματώθηκαν στα Μνημόνια, δεδομένου ότι έχω ήδη πολύπλευρα και δια μακρών τοποθετηθεί επί όλων αυτών. Ωστόσο, έγιναν δεκτά αδιαμαρτύρητα, και υπογράφηκαν χωρίς ενδοιασμούς από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων 12 ετών. Και στο σημείο αυτό πρέπει να αναζητηθούν κάποιες δικαιολογίες, σχετικά με την έλλειψη αντιδράσεων του ελληνικού λαού, στα μαρτύρια στα οποία τον υπέβαλαν για αόριστο χρόνο τα Μνημόνια. Επιβάλλεται, δηλαδή, να αναφερθούμε ειδικότερα στις μεθοδεύσεις απενεργοποίησης των αντιδράσεων του λαού μας, που θα ήταν άλλως απολύτως δικαιολογημένες, όχι βέβαια αορίστως

εναντίον των Μνημονίων, που ήταν αναπόφευκτα, εφόσον χρεωστούσαμε, αλλά εναντίον του εγκληματικού τους περιεχομένου. Προς τούτο χρησιμοποιήθηκαν καταχθόνιες μέθοδοι, που αναλύονται με τρόπο αριστοτεχνικό από τη Ναομί Κλάιν στο γνωστό της βιβλίο «Το δόγμα του σοκ». Με βάση αυτή την ανάλυση ως πρότυπο, κατηγορήθηκαν οι Έλληνες ως τεμπέληδες, ανίκανοι, αλκοολικοί, και ζώντας αναξιοπρεπώς σε βάρος άλλων.

Η ευθύνη για ένα χρέος, που σε καμιά περίπτωση δεν δικαιολογούσε την έλευση του ΔΝΤ, με τα γνωστά καταστροφικά του αποτελέσματα από όπου αυτό πέρασε, επέπεσε ακέραια στους ώμους του ελληνικού λαού. Ακόμη και σήμερα, παρότι έχουν γίνει ευρέως γνωστές οι συνθήκες εξαιτίας των οποίων επιλέχθηκε η πατρίδα μας ως Ιφιγένεια, υπάρχουν συμπολίτες μας που εξακολουθούν να πιστεύουν ότι φταίγαμε εμείς για το απαράδεκτο περιεχόμενο των Μνημονίων. Πως ήμασταν δήθεν άξιοι μιας τέτοιας τιμωρίας. Ακόμη και μετά την κυκλοφορία των πολύ αποκαλυπτικών απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, όπου αναφέρει ότι μέσα από την καταστροφή μας σώθηκαν οι ευρωπαϊκές τράπεζες.

Αλλά, και πέρα από τα Μνημόνια, η υποτέλεια στα οικονομικά, έχει και πολυάριθμες άλλες εκφάνσεις. Αναφέρω την ανεξήγητη, για την οικονομικά ρημαγμένη οικονομία μας, αδράνεια των αρμοδίων να ασχοληθούν με σοβαρό και μακροχρόνιο προγραμματισμό ανάπτυξης. Η ελληνική οικονομία εξαρτάται σε απαράδεκτα υψηλό βαθμό από τον τουρισμό, καθώς ο πρωτογενής τομέας της αποδεκατίστηκε από την ΚΑΠ, και ο δευτερογενής της από την παγκοσμιοποίηση. Δυστυχώς οι συζητήσεις και εξαγγελίες για την οικονομία περιστρέφονται γύρω από το πως θα προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις χωρίς όμως να έχουμε καταρτίσει μια εθνική μελέτη, προσαρμοσμένη στις ανάγκες και προτεραιότητες της δικής μας οικονομίας. Με μέτρα βραχυχρόνια, χωρίς συνέχεια και συνέπεια, και με εξάρσεις επιπόλαιων ενθουσιασμών η ελληνική οικονομία βουλιάζει. Και στο μεταξύ, όλα όσα μας ζητά η ΕΕ, που αποβαίνουν προς όφελος του ευρωπαϊκού Βορά και κυρίως της Γερμανίας, σπεύδουμε ακατέργαστα να τα εκτελέσουμε, έστω και αν έρχονται σε σύγκρουση με τα εθνικά μας συμφέροντα. Διστάζουμε να σταθούμε στα δικά μας πόδια και να φροντίσουμε με σοβαρότητα την οικονομία μας. Αναμένουμε, παθητικά, έξωθεν λύσεις.

Και, άλλωστε, ακριβώς έτσι εκλιπαρήσαμε πριν 40 χρόνια την ΕΟΚ ώστε

να ευαρεστηθεί να μας κάνει δεκτούς, παρότι η οικονομία μας ήταν επικίνδυνα ανέτοιμη για να εκτεθεί στον ανταγωνισμό των βιομηχανικά προηγμένων χωρών της Δυτικής Ευρώπης. Τότε, η ελληνική οικονομία έθετε τις βάσεις μιας ισορροπημένης ανάπτυξης, και χρειαζόταν χρόνο για να γίνει ανταγωνιστική. Ο χρόνος αυτός δεν της δόθηκε και έτσι η αναπτυξιακή της πορεία πνίγηκε στα μεγαλεία του «ανήκομεν εις την Δύσιν», παραμένοντας πάντοτε ο φτωχός συγγενής μέσα στην ΕΕ.

Το αδιανόητο μέγεθος της υποτέλειας της πατρίδας μας προβάλλει σε όλο του το μεγαλείο, μέσα από το όντως απίστευτο συμβάν των 81 τελευταίων ετών. Στο σχετικά μακρύ αυτό διάστημα η Ελλάδα μας βίωσε τραγικά δύσκολες καταστάσεις, αλλά όμως δεν τόλμησε να απαιτήσει, τουλάχιστον με αποτελεσματικό τρόπο, τα χρέη της Γερμανίας προς την Ελλάδα, τα οποία σύμφωνα με εκτιμήσεις υπερβαίνουν το 1 τρισεκ. Ευρώ. Αντιθέτως, δεχθήκαμε να αιμορραγούμε, και να καταβάλουμε ανελλιπώς τα δικά μας χρέη, που αποτελούν μικρό κλάσμα των αντίστοιχων της Γερμανίας απέναντί μας.

Να επισημάνω και την υποτέλεια με τη μορφή της πλήρους απέχθειας προς το εθνικό μας νόμισμα, τη δραχμή, και του αλόγιστου πανικού με μόνη τη σκέψη της επαναφοράς του. Δεν χρειάζονται εξηγήσεις, ή και δικαιολόγηση αυτής της απέχθειας, δεν υπεισέρχονται οι αντιτιθέμενοι στην πιθανότητα επιστροφής της δραχμής σε λεπτομέρειες και επεξηγήσεις, γιατί απλώς θεωρείται δεδομένο ότι η δραχμή είναι καταστροφή, ενώ το ευρώ σωτηρία. Και, ακριβώς, εξαιτίας αυτής της αντιμετώπισης του εθνικού μας νομίσματος, κρίθηκε περιττή ή και ορθότερα απαγορευμένη η οποιαδήποτε συζήτηση γύρω από αυτό, και ακόμη περισσότερο μια σοβαρή συγκριτική μελέτη γύρω από τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των δύο αυτών νομισμάτων.

Αυτής της έκτασης η υποτέλεια συμβαδίζει, αναπότρεπτα και με ανερχόμενο εθνομηδενισμό. Η εύλογη αγωνία του κάθε σκεπτόμενου Έλληνα πολίτη, για το που οδεύει η πατρίδα μας εξαιτίας της γενικευμένης λαίλαπας εθνομηδενισμού, που απειλεί να καταπιεί την πατρίδα μας. Το γενικό, αλλά και βάσει όλων των ενδείξεων, επίσημης προέλευσης σύνθημα αυτής της καταιγίδας είναι η υποβάθμιση και ο χλευασμός του πατριωτικού αισθήματος. Το σύνθημα αυτό επικάλυψε το σύνολο των πατριωτικών αντιδράσεων εναντίον της συμφωνίας των Πρεσπών. Να θυμηθούμε ότι, τότε η πλειοψηφία των Ελλήνων, που αντιτάχθηκαν στο ξεπούλημα της Μακεδονίας χαρακτηρίστηκαν ως φασίστες, ναζιστές και

ανεγκέφαλοι. Έκτοτε, οι αντεθνικές αυτές προκλήσεις συνεχίζονται αδιαλείπτως, με προγραμματισμό και δράση σε ολοένα περισσότερα επίπεδα.

Να αναφερθώ και στον πρόσφατο επίσημο εορτασμό των 200 ετών από την Επανάσταση, από την Επιτροπή Ελλάδα 21, που δυστυχώς περιείχε πλήθος αυγών του φιδιού, για την κατά το δυνατόν αντιμετώπιση των οποίων θεώρησα υποχρέωσή μου να ιδρύσω την ΤΙΜΗΣΤΟ 21, οι δραστηριότητες της οποίας κυκλοφορούν στο διαδίκτυο για οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο. Οι σχετικές ανησυχίες είναι φυσικό να κορυφώνονται όταν στα τόσο επικίνδυνα αυτά συμβάντα για την επιβίωση της πατρίδας μας συμμετέχει και η πρώτη τη τάξει πολίτης της χώρας, η ΠτΔ. Αρκεί να αναφέρω ότι η πρώτη πολίτης της χώρας, η ΠτΔ, υπέδειξε ως λύση την αντικατάσταση του ελληνικού πληθυσμού, που μειώνεται με επικίνδυνους ρυθμούς, από μετανάστες. Υιοθετεί, δηλαδή, το γνωστό όραμα, για καταστροφή της Ευρώπης, του Koudenhove Kalergi. Ούτε σκέψη, λοιπόν, για την ανάγκη λήψης άμεσων μέτρων για την αύξηση των γεννήσεων, που θα ήταν η μοναδική λύση για να μην εξαφανιστεί η Ελλάδα από τον παγκόσμιο χάρτη των ανεξάρτητων κρατών.

Τι θα πρέπει να κάνουμε για την Ελλάδα που αιμορραγεί για να επιβιώσουμε:
*Να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν χρειάζεται να αποδείξουμε το οτιδήποτε, καθώς αρκεί να μην αμαυρώνουμε το αστραφτερό στεφάνι, που μας κληρονόμησαν οι δικοί μας άνθρωποι, πριν χιλιετηρίδες. Η Δύση, είναι η συνέχειά τους, και μπορεί να μεγαλουργήσει για εμάς, αν τη συνδυάσουμε με την υφήλιο, που τότε κατέκτησε ο δικός μας Μέγας Αλέξανδρος. Το «ανήκομεν εις την Δύσιν», μάς περιορίζει, έτσι, γιατί μας στερεί την απεραντοσύνη, στην οποία μπορούμε να έχουμε πρόσβαση, αν την καλλιεργήσουμε δεόντως. Και γι' αυτό θα έφθανε, αν αντί να αναζητούμε αποδείξεις, για το πόσο «δυτικοί» είμαστε, καταρτίζαμε ένα καλομελετημένο πρόγραμμα δράσης, που να αναδεικνύει τη μοναδικότητα της δικής μας προέλευσης. Ακριβώς, αυτήν, που δυσαρεστεί τη Δύση, επειδή την στερείται.

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν:

*Συνειδητοποιήσουμε ότι δεν έχουμε ανάγκη αναγνώρισης, από πολιτισμούς πολύ μεταγενέστερους του δικού μας. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, που συντελείται με ταχύτατους ρυθμούς η παρακμή της Δύσης.

*Περιορίσουμε το βαθμό εξάρτησής μας, από έξω, από οπουδήποτε έξω, και ασχοληθούμε με συνέπεια και συνέχεια με όλα όσα χρειάζεται η οικονομία μας. Έχοντας ως οδηγό μας τη γνώση ότι η προσπάθεια εμφύτευσης ακατέργαστων προγραμμάτων, όσο προηγμένα και αν είναι αυτά, συνήθως αποτυγχάνουν παταγωδώς.

*Αναγνωρίσουμε ότι η ελληνική οικονομία είναι πλήρως διαλυμένη, και χωρίς βάσεις. Έτσι, χρειάζεται μακροχρόνιο προγραμματισμό, της μορφής που εφαρμόστηκε στο σύνολο σχεδόν των ήδη προηγμένων οικονομιών, κατά την περίοδο εκβιομηχάνισής τους, προσαρμοσμένο κατά το δυνατόν στις σύγχρονες απαιτήσεις. Περιττό να υπογραμμίσω ότι αυτός ο προγραμματισμός ουδεμία σχέση έχει με τον σοβιετικό.

*Αντιμετωπίσουμε τα μόνιμα και εξαιρετικής επικινδυνότητας εθνικά μας προβλήματα με μακροχρόνιο πρόγραμμα, και με την αποδοχή της υπόθεσης ότι πρόκειται για την επιβίωση του Έθνους και συνεπώς καμία θυσία δεν είναι υπερβολική. Έχουμε το παράδειγμα του Ισραήλ. Ας το ακολουθήσουμε.

*Ελαχιστοποιήσουμε τη διαφθορά και τον νεποτισμό, που λαμβάνουν ανατριχιαστικές διαστάσεις όχι, βέβαια, αποκλειστικά στην Ελλάδα, αλλά ως απεχθής συνέπεια της παρακμής της Δύσης. Να υποστηρίξω την άποψή μου ότι δεν παρέχει λύση, στο πολύ βασικό αυτό πρόβλημα, η συνεχής κατακραυγή εναντίον της λεγόμενης «ελίτ», που κατά την κρίση μου, ουδέν σημαίνει. Το πρόβλημα αυτό δεν μπορεί να προβάλλεται ως πρόβλημα αποκλειστικά πλουτισμού. Πρώτον, διότι όσοι έχουν υψηλά εισοδήματα δεν είναι αναγκαστικά και προδότες, αλλά αντιθέτως συχνά αναδεικνύονται εξαιρετικοί πατριώτες. Δεύτερον, διότι θα πρέπει κάποτε αυτό να ιδωθεί και μέσα από την γενικότερη προσπάθεια περιορισμού των ανισοτήτων κατανομής, μέσω αποτελεσματικής προοδευτικής φορολογίας. Αλλά, και τέλος τρίτον, η διάσταση των «ελίτ», που νομίζω ότι ιδιαιτέρως ενοχλεί, και ιδιαιτέρως βλάπτει τη χώρα μας, είναι η επιπόλαιη χρησιμοποίηση μελών της, σε θέσεις υπεύθυνες, οι οποίες απαιτούν προσόντα τα οποία αυτά δεν διαθέτουν. Δεν είναι δυνατόν να υπεισέλθω εδώ σε αναλύσεις των λόγων, άλλωστε λίγο-πολύ γνωστών, του γιατί βρίθει αυτή η τακτική, ειδικά στη χώρα μας, και πως εξηγείται. Αρκεί να υπενθυμίσω ορισμένες από τις πολύ θλιβερές της συνέπειες, που τις βιώνουμε συνεχώς και που εκτός από επικίνδυνες, συχνά γελοιοποιούν την πατρίδα μας.

*Αντιληφθούμε το αναίτιο και πιθανά καταστρεπτικό σύνδρομο, του να

καταφερόμαστε εναντίον της Κίνας. Μιας μεγάλης χώρας, με πανάρχαιο πολιτισμό ανάλογο του δικού μας, με σεβασμό στην πατρίδα μας, και με την προοπτική να ανέλθει στην κορυφή του κόσμου, από όπου θα μπορούσε να μας προσφέρει πολλά. Η εχθρότητα, εναντίον της Κίνας, δικαιολογείται, τηρουμένων των αναλογιών, μόνο από την πλευρά των ΗΠΑ, εφόσον η Κίνα τις απειλεί με απώλεια της παγκόσμιας κυριαρχίας τους. Η Ελλάδα δεν έχει τίποτε να κερδίσει ανεβαίνοντας και η ίδια σε αυτό το άρμα του μίσους. Αντιθέτως, πολλοί λόγοι συνηγορούν στην ανάπτυξη μιας στενότερης και πολυεπίπεδης συνεργασίας με την Κίνα, μεταξύ άλλων και ως προετοιμασία για τη νέα διεθνή τάξη που, εκτός απροόπτου, αναμένεται πολύ προσεχώς.

Ομιλία της Μαρίας Νεγρεπόντη – Δελιβάνη στις 08.08.2022

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ. Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ 200 ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΕΓΕΡΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 / 25.03.2021

- Με την αιγίδα της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21

https://timisto1821.gr/

η ELLOPIA MEDIA GROUP – USA http://www.ellopiatv.com/:

*Αναγγέλλει την έναρξη διαδικτυακής παραγωγής για τον εορτασμό της επετείου των 200 ετών από την Εθνεγερσία των Ελλήνων: “1821-2021. ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ”.

*Προκειμένου να τιμήσουμε τους ήρωες της Επανάστασης του 1821, όπως τους αξίζει, οργανώνουμε για την 25η Μαρτίου 2021, μεγαλειώδη παραγωγή διάρκειας 3-4 ωρών, με ZOOM, μέσα από ζωντανά στιγμιότυπα ιστορικών χώρων και συμβάντων της Εθνεγερσίας, από την απανταχού της Γης Ομογένεια. Όλοι μαζί θα βροντοφωνήσουμε σύσσωμοι, ακριβώς 200 χρόνια μετά από την επίσημη έναρξη της Επανάστασης, ιερή υπόσχεση στους ήρωες του 1821 ότι θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα τους, “τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι”.

*Επιλέξαμε να υποστηρίξουμε μια πρωτοπόρα προσπάθεια, που φέρει την υπογραφή των γνωστών σκηνοθετών / δημοσιογράφων κυρίας

Αθηνάς Κρικέλη και κ. Δημήτρη Ζησόπουλου, βραβευμένων σε διεθνές επίπεδο από παγκοσμίως γνωστούς οργανισμούς και φεστιβάλ.

*Ομάδες, σύνδεσμοι, οργανώσεις, σύλλογοι, ενώσεις, ανά την υφήλιο, θα διασχίσουν τη Γη μεταφέροντας μηνύματα, χαιρετισμούς, δηλώσεις, εκδηλώσεις με το άρωμα της Ελλάδας. Μια γαλάζια γιορτή μακριά από κόμματα, αποδομήσεις και εθνομηδενιστές, που θα αποδώσουν φόρο τιμής στην αιματοβαμμένη και τόσο ένδοξη ιστορία μας. Μια μεγαλειώδης επετειακή γιορτή, που για πρώτη φορά υλοποιείται, από και για τον λαό, τους πολίτες, πολιτιστικούς συλλόγους και οργανώσεις, με μια ψυχή που χτυπά στο ρυθμό της Ελλάδας.

ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 1821

Επικοινωνία: **Email** 1821@ellopiatv.com

Μαρία Νεγρεπόντη- Δελιβάνη

τ. Πρύτανης ΠΑΜΑΚ

Αθηνά Κρικέλη

CEO Ellopia Media Group

Ζησόπουλος Δημήτρης

Σκηνοθέτης

Kostas Fotiadis και Giorgos Bourekas

Το βίντεο Trailer : 1821 – 2021. ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ – YouTube

Όσες και όσοι δεν παρακολουθήσατε, την 25η Μαρτίου, την βαθειά ελληνική υπερπαραγωγή της εταιρίας ELLOPIA, με τους Αθηνά Κρικέλη, Αλέξανδρο Χάχαλη, Δημήτρη Ζησόπουλο και Μαργέτη, πατήστε το παρακάτω link για να αναπνεύσετε Ελλάδα. Ελλάδα, από κάθε γεωγραφικό μήκος και πλάτος της υφηλίου,που φθάνει σε εμάς πετώντας επάνω σε μια απέραντη γαλανόλευκη σημαία.
Για πέντε ώρες, με ασυγκράτητα δάκρυα στα μάτια, θα αισθανθείτε να σας διαπερνά το μεγαλείο του 1821, και θα μεθύσετε με το αθάνατο κρασί του. Θα απομακρύνετε, από εσάς, με βδελυγμία, τα αποτρόπαια φτερά του εθνομηδενισμού, που με τέτοια εμμονή, αλλά και τέτοια θρασύτητα, ιδίως τον τελευταίο καιρό, επιχειρούν με κάθε μέσο να δηλητηριάσουν τη σκέψη και τη ζωή μας.
Θα σας τυλίξει με υπέρτατη υπερηφάνεια, αυτή η βεβαιότητα που έρχεται μέσα από τους αιώνες, για να μας θυμίσει ότι είμαστε απόγονοι

μιας μοναδικής κληρονομιάς, που αρχίζει στην αρχαιότητα, και που συνεχώς ξεσηκώνει την υφήλιο με θαυμαστά κατορθώματα, έστω και αν ενδιάμεσα περιπίπτει σε νάρκη για μακροχρόνια διαστήματα. Οι εθνομηδενιστές μεταχειρίζονται κάθε μέσο για να αμαυρώσουν την εθνική μας συνείδηση, να αποξενώσουν τα ελληνόπαιδα από τις ρίζες τους, και να υποβαθμίσουν με αδιανόητες μεθοδεύσεις την εθνική μας επέτειο. Δεν θα μπορέσουν! Η Ελλάδα έζησε επί 400 χρόνια, σκλαβωμένη από βάρβαρο και αντίχριστο συνονθύλευμα, αλλά παρέμεινε και Ελλάδα, και με ορθόδοξη χριστιανική θρησκεία. Και όσο και αν, αυτά τα βδελυρά αυγά του φιδιού, προσπαθούν, θα κατατροπώνονται από το αιώνιο ελληνικό πνεύμα. Χιλιάδες, γύρω μας, σε καθημερινή βάση, οι αποδείξεις για το ότι οι ελληνικές ρίζες είναι αδύνατον να αποκοπούν. Εξακολουθούσαν να ανθίζουν, ότι, μα ότι και αν υποστούν. Κοιτάξτε την ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Άρχισε, κυριολεκτικά, από το μηδέν. Από μια πηγαία αντίδραση εναντίον αυτών που κακοποιούσαν βάναυσα τη μνήμη των ηρώων μας. Αρχικά, του Καποδίστρα και του Καραϊσκάκη, και στη συνέχεια ολόκληρου του οικοδομήματος του ελληνισμού. Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 δεν υποσχέθηκε και δεν έταξε τίποτε…..και πως να το κάνει με γύρω στα 1700Ε στο ταμείο της!!!!! Αλλά, όμως, ναι, σήμερα, αριθμεί 65.000 υποστηρικτές, και ο αριθμός αυξάνει με γεωμετρική πρόοδο και σε καθημερινή βάση. ΟΧΙ, δεν έχει πολιτικές βλέψεις η ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Αλλά, έχει σαφώς, τη δύναμη της ΓΝΩΜΗΣ ΤΗΣ. Κάτι, που μπορεί να αποδειχθεί ισχυρότερο και πιο αποτελεσματικό, από οποιοδήποτε κόμμα
Οι γνωστοί, λοιπόν, και παγκόσμιας φήμης καλλιτέχνες, γύρω από την ELLOPIA, που είναι και θερμοί πατριώτες, επέλεξαν την ΤΙΜΗΣΤΟ 21 για να συμπαρουσιάσουν, και να συνεορτάσουν μαζί της τη θαυμάσια εκδήλωσή τους για την επέτειο των 200 ετών. Δείτε το αριστούργημά τους. Και διαδώστε το. Είναι μια πολύ ισχυρή απόδειξη της ακαταμάχητης ελληνικής ψυχής.

Ο σύνδεσμος στην ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ : https://www.youtube.com/watch?v=mQizyNiikGM

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV. ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΙΜΗ ΣΤΟ ‘21

Κάθε Παρασκευή, ώρα 21.00′, η Επιτροπή “Τιμή στο 1821” (https://timisto1821.gr/), σε συνεργασία με τον οργανισμό GRDiscovery (https://grdiscovery.com/) ο οποίος εθελοντικά διέθεσε ραδιοφωνικό χρόνο στο διαδικτυακό ραδιόφωνο το οποίο λειτουργεί (http://grdiscovery.com/radio/), παρουσιάζει ραδιοφωνική εκπομπή που επιμελείται η Επιτροπή “ΤΙΜΗΣΤΟ στο 1821” και παρουσιάζει η Πρόεδρος της Συντονιστικής Γραμματείας της Επιτροπής “Τιμή στο 1821”, Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, Καθηγήτρια, Οικονομολόγος και πρ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Πιό συγκεκριμένα :

Α΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2020-2021

1η Εκπομπή: Συζήτηση με τους κ.κ. Ευγένιο Χαϊτίδη, Νίκο Γαλανόπουλο και Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη με θέμα:

«ΤΙΜΗΣΤΟ 21»

https://www.youtube.com/watch?v=cyEdFwfszr0

2η Εκπομπή: Καλεσμένοι της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη είναι οι κ.κ. Όθων Ιακωβίδης και Νεκτάριος Δαπέργολας με θέμα:

«Εθνομηδενισμός»

https://www.youtube.com/watch?v=zbStYoAc3YE

3η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη είναι ο κ. Γεώργιος Δουδούμης με θέμα:

«1863-1821: Από τη δεύτερη πολιορκία της Βιέννης, στην Επανάσταση του 1821»

https://www.youtube.com/watch?v=IxVNHz_la3g

4η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο δημοσιογράφος και συγγραφέας Νίκος Ιγγλέσης με θέμα:

«Η οικονομική κατάσταση της χώρας»

https://www.youtube.com/watch?v=nWajbfAs7Pw

5η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, ο κ. Μελέτης Μελετόπουλος, με θέμα:

«Η στρατηγική της επανάστασης»

https://www.youtube.com/watch?v=yb8clUNgz7s

6η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη είναι ο Κωνσταντίνος Γρίβας με θέμα:

«Θέματα σύγχρονης γεωπολιτικής, ελληνικού ενδιαφέροντος»

https://www.youtube.com/watch?v=w_2oI315Yjc

7η Εκπομπή: Καλεσμένος της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Δημήτρης Νατσιός με θέμα:

«Κωνσταντίνος Κανάρης»

https://www.youtube.com/watch?v=4ntghgIki98

8η Εκπομπή: Καλεσμένος της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Βασίλης Κάτσιος με θέμα:

«Η Επανάσταση στη Μακεδονία»

https://www.youtube.com/watch?v=Zkux2Vqa5xI

9η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Αβραάμ Κωστίδης με θέμα:

«Τα 100 και πλέον επαναστατικά κινήματα πριν από την Επανάσταση του 1821»

https://www.youtube.com/watch?v=se6FtMuT8KQ

10η Εκπομπή: Καλεσμένοι της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη οι κ.κ. Χρήστος Λυντέρης και Γιώργος Κόκκα με θέμα:

«Το σχέδιο Συντάγματος του Ρήγα και τα Συντάγματα της Ελληνικής Επανάστασης του 1821»

https://www.youtube.com/watch?v=atn8bmI5g4U

11η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο Μιχάλης Ρέττος με θέμα

«Η Ελληνική Επανάσταση ως πολιτικό γεγονός»

https://www.youtube.com/watch?v=qSFA1xpD2vI

12η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Νίκος Ασημακόπουλος με θέμα:

«Μάρκος Μπότσαρης»

https://www.youtube.com/watch?v=4MLkp3d69Xc

13η Εκπομπή: Καλεσμένοι της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη οι κ.κ. Αλέξανδρος Χάχαλης και Τζαννής Γκούσκος

«Γεώργιος Καραϊσκάκης»

https://www.youtube.com/watch?v=p6_DVYwRxAg

14η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Ιωάννης Παπαλαζάρου με θέμα:

«Παύλος Μελάς»

https://www.youtube.com/watch?v=pmjhUCFsvI0

15η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Αθανάσιος Γιαννακόπουλος με θέμα:

«Το αρματολίκι στα Άγραφα και στο Καρπενήσι»

https://www.youtube.com/watch?v=wE0hd23hrtI

16η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ο κ. Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος με θέμα:

«Ο ρόλος της Βοστίτσας (Αίγιο) στην Ελληνική Επανάσταση»

https://www.youtube.com/watch?v=vApg0JpT3Kk

17η Εκπομπή: Καλεσμένη της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη- Δελιβάνη η κυρία Θεοδώρα Τζιντζή με θέμα:

«Μπουμπουλίνα»

https://www.youtube.com/watch?v=yR5bB-KPwtE

18η Εκπομπή: Καλεσμένος της κυρίας Μαρίας Νεγρεπόντη- Δελιβάνη Η Γιάννης Κουριαννίδης με θέμα:

«Η προσφορά του Θρακικού Ελληνισμού στην εθνεγερσία του 1821»

https://www.youtube.com/watch?v=uDubXaBKyJM

Δείτε τις εκπομπές του Α΄κύκλου εδώ

Β΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2021-2022

19η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την κα. Εύη Κοβάτση **με θέμα**:
«Ο ρόλος της Φιλικής Εταιρείας στην οργάνωση του Αγώνα και την απόκτηση συλλογικής ταυτότητας»

https://www.youtube.com/watch?v=7C8mlO-QP7E

20η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον κ. Νεκτάριο Δαπέργολα **με θέμα:**
«Τα πεπραγμένα, το παρόν και το μέλλον!»
https://www.youtube.com/watch?v=5aqjcbS4he4

21η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την ιστορικό Εύη Κοβάτση **με θέμα:**

«Ο εμφύλιος πόλεμος 1823-1825 κατά την επανάσταση 1821»
https://www.youtube.com/watch?v=ImEhOOze9Vs

22η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νεκτάριο Δαπέργολα με θέμα: 2ο μέρος

«ΤΙΜΗ ΣΤΟ 1821 – Πεπραγμένα, παρόν και μέλλον»
https://www.youtube.com/watch?v=PcMwI9FdEao

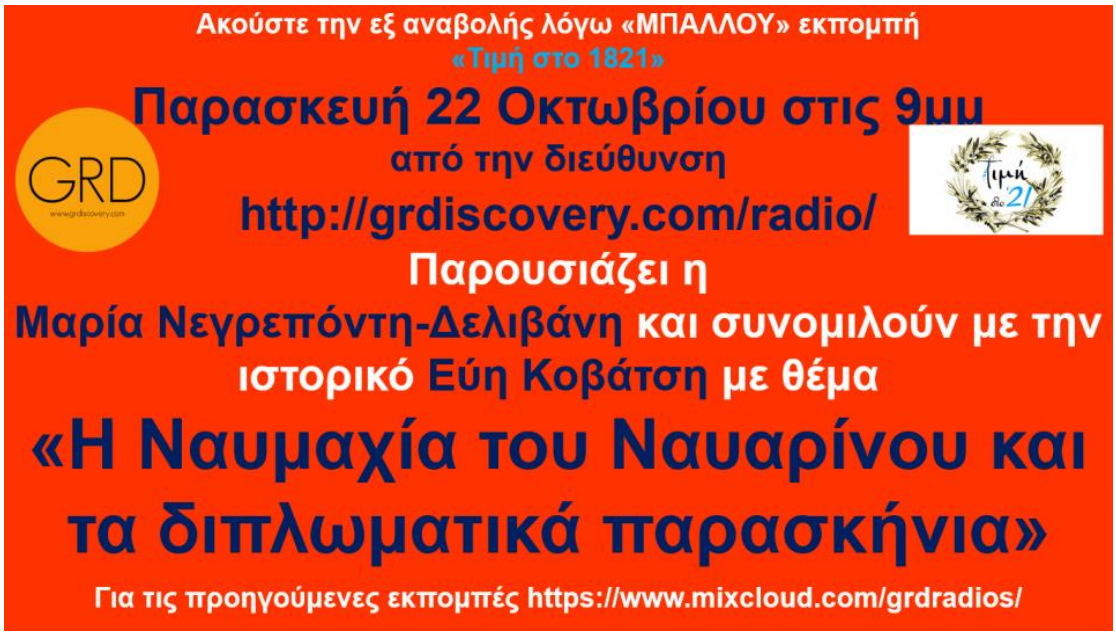

23η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Εύη Κοβάτση **με θέμα:**

«**Η Ναυμαχία του Ναυαρίνου και τα διπλωματικά παρασκήνια**»
https://www.youtube.com/watch?v=PKqpsanCMyM

24η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά **με** τον Νεκτάριο Δαπέργολα **με θέμα:**

«**Ο Αλή Πασάς και οι διαστρεβλωτές της ιστορίας**»
https://www.youtube.com/watch?v=MXjH6p0H3FQ

25η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Λεωνίδα Χρυσανθόπουλο **με θέμα:**

«**Οτι έπρεπε να ειπωθεί και δεν ειπώθηκε στην κα Μέρκελ**»
https://www.youtube.com/watch?v=1MQj0Pbm1vE

26η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Πέτρο Γρουμπό **με θέμα:**

«**Προκλήσεις του μεταναστευτικού προβλήματος**»
https://www.youtube.com/watch?v=PXjUO6HptSI

27η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Κωνσταντίνο Γρίβα **με θέμα:**

«**Προς ένα ψυχρό πόλεμο**»
https://www.youtube.com/watch?v=GMfXy_EzY5U

28η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γιάννη Μάζη **με θέμα:**

«**Ελληνο - Γαλλική συμφωνία**»
https://www.youtube.com/watch?v=ozFhnNJM2UU

29η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Εύη Κοβάτση **με θέμα:**

«**Οι Έλληνες της Ανατολής στον αγώνα του 1821**»
https://www.youtube.com/watch?v=8J2FlxE0Ics

30η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τους Άρη Μανούδη - Δημήτρη Νίκα **με θέμα:**
«**Αναβίωση της υποστήριξης ίδρυσης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου**»
https://www.youtube.com/watch?v=7FiDzm2yjZ

31η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νεκτάριο Δαπέργολα **με θέμα:**
«**Ο εθνομηδενισμός και η θανάσιμη απειλή του για την σύγχρονη Ελλάδα**»
https://www.youtube.com/watch?v=XLhCJ5aGz6U

32η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Όθωνα Ιακωβίδη **με θέμα:**
«**Πρόταση για την υπέρβαση του Ελληνικού πολιτικού αδιεξόδου**»
https://www.youtube.com/watch?v=p9wTsSErk_o

33η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Εύη Κοβάτση **με θέμα:**

"**Το σκάνδαλο της πώλησης της Πάργας από τους Άγγλους στον Αλή Πασά το 1819**»
https://www.youtube.com/watch?v=ZKUwNqzpq-o

34η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Ζωή Γεωργαντά **με θέμα:**

«**Το διαχρονικό σκάνδαλο της ΕΛΣΤΑΤ που ίσως δολοφόνησε την Ελλάδα Α΄ Μέρος**»
https://www.youtube.com/watch?v=hNcfckmFEWQ

35η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Ζωή Γεωργαντά **με θέμα:**

«**Το διαχρονικό σκάνδαλο της ΕΛΣΤΑΤ που ίσως δολοφόνησε την Ελλάδα Β΄ Μέρος**»
https://www.youtube.com/watch?v=cEBydOEkiOY

36η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νίκο Ευθυμιάδη **με θέμα:**

«**Τεχνολογικό πάρκο Θεσσαλονίκης**»
https://www.youtube.com/watch?v=J-0GVXyBtfY

37η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Λεωνίδα Χρυσανθόπουλο **με θέμα:**

«**Τα ψεύδη της δύσης και η κρίση με την Ρωσία για την Ουκρανία**»
https://www.youtube.com/watch?v=sP5BQTCuJEU

38η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τους Χρήστο Αγαθόπουλο & Θεοχάρη Βαδιβούλη **με θέμα:**

«**Ψηφιακός Χάρτης του 21**»
https://www.youtube.com/watch?v=b8Ieyn5Lwfc

39η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γιάννη Μαύρο **με θέμα:**

«**Τι σημαίνει το ΑΝΗΚΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗ ΔΥΣΙΝ σήμερα**»
https://www.youtube.com/watch?v=DueCE_SdFLk

40η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Ιωάννη Μπαλτζώη **με θέμα:**

«Τι συμβαίνει στην Ουκρανία και γιατί. Η μεγάλη γεωπολιτική μάχη σε εξέλιξη»

https://www.youtube.com/watch?v=7qCJBkpW45w

41η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Παναγιώτη Καραφωτιά **με θέμα:**

«**Ελλάδα και ΟΗΕ**»
https://www.youtube.com/watch?v=Yjo2D4-ZaZ8

42η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νίκο Γαλανόπουλο **με θέμα:**

«**Εισαγωγή στα Κρυπτονομίσματα**»
https://www.youtube.com/watch?v=dU7lo88R8K0

43η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Σταύρο Λυγερό **με θέμα:**

«Οι Γαλλικές εκλογές»
https://www.youtube.com/watch?v=sRyTPtE_I3A

44η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Παναγιώτη Καραφωτιά **με θέμα:**

«ΟΗΕ και Ανθρώπινα Δικαιώματα»

https://www.youtube.com/watch?v=AjEBoUlevM4

45η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Δημήτρη Κωνσταντακόπουλο μ**ε θέμα:** «Πόλεμος Ουκρανίας - Ρωσίας ή πόλεμος των ΗΠΑ κατά της ανθρωπότητας;»

https://www.youtube.com/watch?v=n7ptM9LyPOM

46η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Μελέτη Μελετόπουλο **με θέμα:** «Αδιέξοδα και λύσεις της Ελληνικής Οικονομίας»

https://www.youtube.com/watch?v=24YHnw72pzM

47η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Βαγγέλη Γεωργίου **με θέμα:**

«ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ - Η ένταξη της Ελλάδος στην ΕΟΚ και η Τουρκία»

https://www.youtube.com/watch?v=ayEGkionRfo

Γ΄ΚΥΚΛΟΣ ΕΚΠΟΜΠΩΝ 2022-2023

48η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Ηλία Σταμπολίδη **με θέμα:**

«Ανατροπές στην Ευρώπη: Αιτία και Συνέπειες»

https://www.youtube.com/watch?v=jeR-xNV7Jcc

49η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Χρήστο Λυντέρη **με θέμα:**

«Παρακολουθήσεις Τηλεφώνων»

https://www.youtube.com/watch?v=ZXDboeq4GZk

50η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Βενιαμιν Καρακωστάνογλου **με θέμα:**

«Μικρασιατική καταστροφή: Η γενοκτονία της Ανατολής»

https://www.youtube.com/watch?v=27Y8DKUuoww

51η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νικόλαος Ταμουρίδη **με θέμα:**

«Μικρασιατική καταστροφή και Τουρκία σήμερα»

https://www.youtube.com/watch?v=bbnGjCWMC0c

52η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γεώργιο Δουδούμη **με θέμα:**

«Αφρική: Η επόμενη παγκόσμια πρόσκληση»

https://www.youtube.com/watch?v=95mPAB7AqhU

53η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Θεόδωρο Καρυώτη **με θέμα:**

«Η τραγωδία των υδρογονανθρακών»

https://www.youtube.com/watch?v=w81wzzOKVOg

54η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Νίκο Γαλανόπουλο **με θέμα:**

«Κρυπτοοικονομία: Παρόν και μέλλον»

https://www.youtube.com/watch?v=pNoi2VZVyxU

55η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Χρήστο Λυντέρη **με θέμα:**

«Περιφρόνηση και έμμεση παραβίαση του συντάγματος : Η μη εφαρμογή του θεσμού της νομοθετικής πρωτοβουλίας των πολιτών»

https://www.youtube.com/watch?v=gDGVJxVjLMM

56η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Βενιαμιν Καρακωστάνογλου **με θέμα:**

«Πως το δίκαιο της θάλασσας κονιορτοποιεί τις τουρκικές θέσεις»

https://www.youtube.com/watch?v=xnW7ssVk-q0

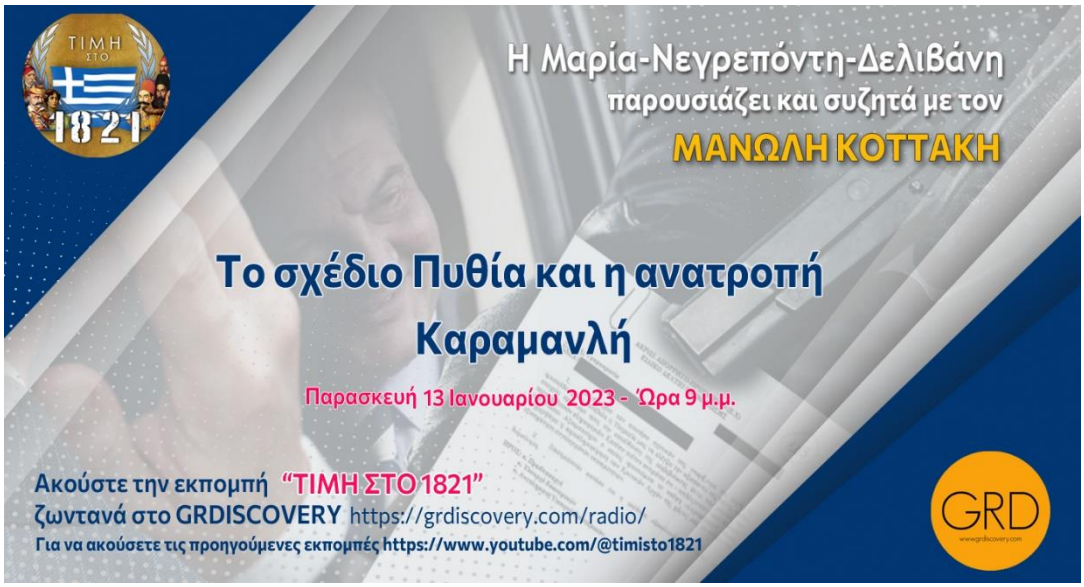

57η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Μανώλη Κοττάκη **με θέμα:**

«Το σχέδιο Πυθία και η ανατροπή του Καραμανλή»

https://www.youtube.com/watch?v=nyzavz2sXSo

58η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γιάννη Κουριαννίδη **με θέμα:**

«Η κοινωνία της "Πολιτικής ορθότητας" ; »

https://www.youtube.com/watch?v=7WIAlrLTn7Y

59η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά **συζητά** με τον Γιάννη Μπαλτζώη **με θέμα:**

«Πόλεμος στην Ουκρανία, μπορούσε να αποφευχθεί, οι κίνδυνοι που ελλοχεύουν»

https://www.youtube.com/watch?v=l0eIQMqNx7s

6

60η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Δημήτρη Κωνσταντακόπουλο **με θέμα:**

«Ελλάς και πόλεμος στην Ουκρανία,στα πλαίσια της νέας διεθνούς τάξης»

https://www.youtube.com/watch?v=j-pWoK3WgiY

61η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Λεωνίδα Χρυσανθόπουλο **με θέμα:**

«Πόλεμος, Σεισμοί και Μπαλόνια»

https://www.youtube.com/watch?v=-GWmzjrxCis

62η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Ειρήνη Μαρούπα **με θέμα:**

«Η Ευρώπη στροβιλίζεται στη δίνη σοβαρών γεωπολιτικών εξελίξεων»

https://www.youtube.com/watch?v=wU1OTed-tXE

63η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με την Ήρα Εμκε - Πουλοπούλου **με θέμα:**

«Η οδυνηρή δεκαετία και οι αλλεπάλληλες κρίσεις»

https://www.youtube.com/watch?v=R85Ba5pJP4c

64η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Ανδρέα Σταματόπουλο **με θέμα:**

«Πολιτικές Δολοφονίες στη Θεσσαλονίκη και Συλλογική μνήμη»

https://www.youtube.com/watch?v=3m2KAPG5ULw

65η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γιώργο Παπαθανασόπουλο **με θέμα:**

«Η εθνική μας παράδοση»

https://www.youtube.com/watch?v=r375R5UrE9s

66η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Γιάννη Τόλιο **με θέμα:**

«Τεχνητή νοημοσύνη»

https://www.youtube.com/watch?v=i2lejF6p6fs

67η Εκπομπή: Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη συζητά με τον Παναγιώτη Λαφαζάνη **με θέμα:**

«Πολλά κόμματα, μία η πολιτική τους, πολλά τα εκατομμύρια τους»

https://www.youtube.com/watch?v=fKhX6OodppA

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V. ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Απευθύνομαι σε όλους όσοι επιθυμούν να ασχοληθούν με το κυρίαρχο πρόβλημα της πατρίδας μας, την υποτέλεια. Ο διαγωνισμός που προκηρύσσεται σήμερα από την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 και από το ΙΔΡΥΜΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ και ΜΑΡΙΑΣ ΔΕΛΙΒΑΝΗ θέλω να ελπίζω ότι θα συγκεντρώσει υψηλής ποιότητας μελέτες. Το περιεχόμενο των μελετών, που θα βραβευθούν, θα λάβει όσο γίνεται μεγαλύτερη δημοσιότητα και θέλω να πιστεύω ότι θα λειτουργήσει αφυπνιστικά για τον ελληνισμό, εντός και εκτός της Ελλάδας. Να βοηθήσει, δηλαδή, όσο γίνεται στη συνειδητοποίηση του θανάσιμου κινδύνου που μας απειλεί με εξαφάνισή μας, αν δεν αποκτήσουμε έναν, έστω και χαμηλό, βαθμό εθνικής κυριαρχίας.

Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη

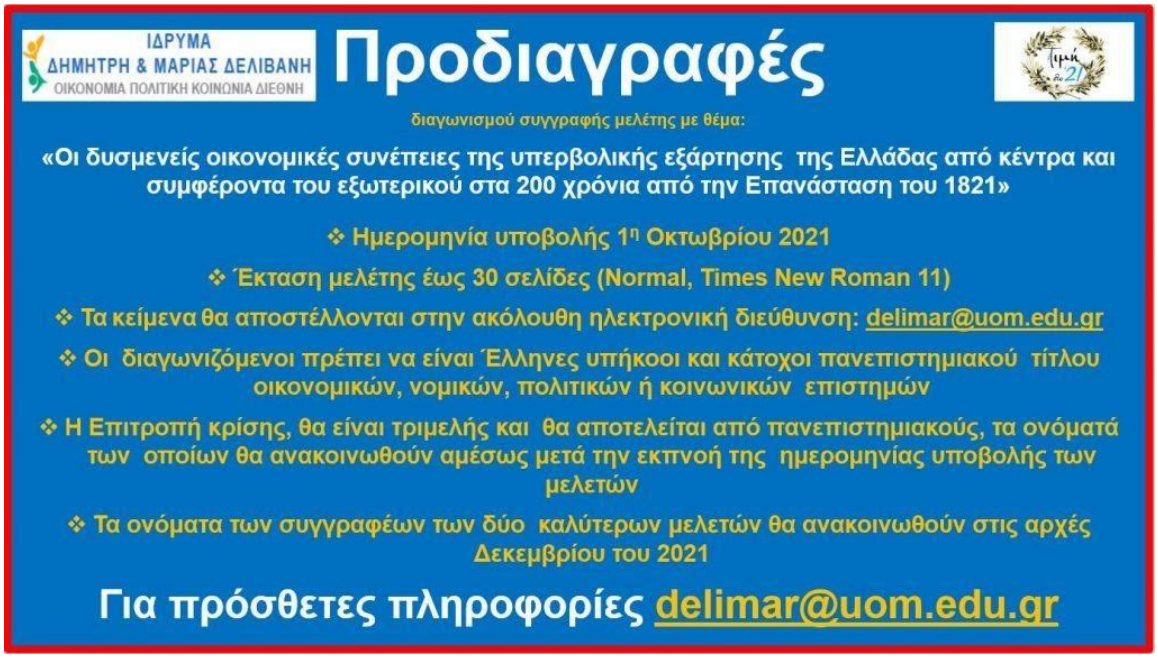

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI. ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΙΔΑΝ- ΤΙ ΕΙΠΑΝ ΓΙΑ ΕΜΑΣ (Ή/ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΛΑΔΑ 21)

ΦΩΤΙΑ ΚΑΙ ΛΑΒΡΑ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΜΑΡΙΑ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ – ΔΕΛΗΒΑΝΗ, ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ 1821. “

26.05.2020

Από Καλλιόπη Σουφλη-Αττικα Νέα

Η σεβαστή Μαρία Νεγρεπόντη Δεληβάνη παρουσιάζει την αυθεντική αλήθεια για την Επανάσταση του 21 και τον Καποδίστρια.

Μην εμπιστεύεστε την Επιτροπή της Γιάννας αποτελείται από νεοταξίτες βαλμένους να μας ευνουχίσουν ιστορικά και πατριωτικά!

Με αφορμή τον ανοίκειο, απαράδεκτο, προσβλητικό και ανθελληνικό χαρακτηρισμό,

του Ιωάννη Καποδίστρια

Δόξα και τιμή στον μοναδικό και αυθεντικό πατέρα του Έθνους μας που οι Εγγλέζοι, οι Γάλλοι και οι ντόπιοι εθνικοί μειοδότες-προδότες, μίσθαρνα όργανά τους, τον δολοφόνησαν

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΦΥΠΝΙΣΕΩΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ 1821

Της *Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη*, PhD.Prof

Όλα ξεκίνησαν με το σύντομο σημείωμα οργής, που δημοσίευσα αυθόρμητα στο FB, στις 11 Μαΐου, αφού διάβασα τον χαρακτηρισμό, που αποδόθηκε στον *Καποδίστρια* ως «δικτάτορα», και που έχει ως εξής:

«Με αφορμή:

* Τον ανοίκειο, απαράδεκτο, προσβλητικό και ανθελληνικό χαρακτηρισμό, του Ιωάννη Καποδίστρια ως «δικτάτορα», που έγινε από μέλος της επιτροπής Ελλάδα ’21.

* Την απάντηση της επιτροπής Ελλάδα ‘21 ότι «θα εξεταστούν και θα προβληθούν όλες οι απόψεις», καθώς και ειδικότερα το σημείο της απάντησης ότι «οι συζητήσεις που γίνονται εφόσον είναι νηφάλιες είναι γόνιμες»……και προστίθεται ακόμη ότι «αλίμονο αν 200 χρόνια μετά δεν μπορούμε να συζητάμε με ψυχραιμία για την περίοδο της Επανάστασης», που μέσα από αυτές δημιουργούνται εύλογες ανησυχίες για τον τρόπο με τον οποίο θα εορταστεί αυτή η επέτειος.

* Το γεγονός ότι η Κυβέρνηση ουδόλως αντέδρασε, στις εθνικά απαράδεκτες αυτές απόψεις μέλους της επιτροπής Ελλάδα 21, αλλά ούτε και στη σχετική επίσημη απάντηση της επιτροπής Ελλάδα ’21, που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι σιωπηρώς συμφωνεί με το περιεχόμενό τους.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ για τον *ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ, ΕΔΩ*.

Με βάση τα παραπάνω δικαιολογούνται, οι ακόλουθοι προβληματισμοί, όπως και κάποιες προτάσεις:

Ο χαρακτηρισμός αυτός κρίνεται ανθελληνικός και επικίνδυνος για την πατρίδα, ειδικά στην παρούσα περίοδο που απαιτείται να αντιμετωπιστούν οι παντοειδείς απειλές εναντίον της, με αποφασιστικότητα και όχι με δήθεν «προοδευτικές απόψεις», που όμως υποσκάπτουν την εθνική ενότητα, την εθνική συνείδηση και που προσβάλλουν με σκαιότητα τον Ιωάννη Καποδίστρια. Τον μεγάλο αυτόν Έλληνα, που έβαλε τις βάσεις του νεοελληνικού κράτους, και που δολοφονήθηκε, ακριβώς, επειδή οραματίστηκε μια ανεξάρτητη Ελλάδα και όχι μια πατρίδα εσαεί δούλη των Μεγάλων Δυνάμεων.

Η σιγή που επέλεξε η Κυβέρνηση απέναντι σε αυτό το τόσο σοβαρό ζήτημα, και που ουσιαστικά υποθάλπει την απαράδεκτη προσβολή της επιτροπής, για τον εορτασμό των 200 ετών του ’21, εναντίον του Ιωάννη Καποδίστρια, δημιουργεί θυμό και απογοήτευση στους Έλληνες.

Με τις συνθήκες αυτές, πιστεύω ότι οι διάφορες ελληνικές οργανώσεις-ενώσεις και κινήματα επιβάλλεται να θεωρήσουν ύψιστο εθνικό καθήκον την διοργάνωση μιας παράλληλης εορτής, με στόχο να τιμηθεί, όπως της αξίζει, η μνήμη των ηρώων του ’21. Αυτών, που έδωσαν τη ζωή τους για να μας εξασφαλίσουν πατρίδα, μέσα στην οποία να ζούμε με αξιοπρέπεια.

Η Ελλάδα διαθέτει επιστήμονες κύρους και πατριώτες, που θα μπορούσαν επαξίως να αναλάβουν τη διοργάνωση ενός παράλληλου εορτασμού.

Εφ’ όσον επιτευχθεί αυτός ο στόχος, το Ίδρυμα Δημητρίου και Μαρίας Δελιβάνη τίθεται στην υπηρεσία του».

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ για την *ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ του 1821, ΕΔΩ*.

Όπως προκύπτει από το παραπάνω κείμενο, η πρόθεσή μου δεν ήταν η εμπλοκή μου σε έναν πιθανό παράλληλο εορτασμό, αλλά απλώς η υπόσχεση παροχής κάποιων διευκολύνσεων από το Ίδρυμα Δελιβάνη.

Ωστόσο, η ανταπόκριση των χρηστών του FB ξεπέρασε κάθε προσδοκία και συνεχίζεται ακάθεκτη, σε περιβάλλον όμως παντελώς απροετοίμαστο για να την υποδεχθεί.

Ελπίζω, σύντομα, με τη βοήθεια από παλιούς φοιτητές μου, να μπορέσει να υπάρξει διαδικτυακή γραμματεία, και να αντιμετωπιστούν έτσι τα τεχνητά προβλήματα.

Στο μεταξύ, ωστόσο, κρίνω ότι χρειάζονται κάποιες εξηγήσεις, εκ μέρους μου, ιδίως και επειδή ο φίλος Στέλιος Παπαθεμελής, πρόεδρος της Δημοκρατικής Αναγέννησης, δημοσιοποιεί στο άρθρο του, στη «Δημοκρατία» της 16ης Μαΐου το ζήτημα αυτό.

Είμαι λοιπόν πεπεισμένη, με βάση τον μόνιμο κατοχικό ζυγό, που περισφίγγει την πατρίδα μας, ότι το εορταστικό αυτό πρόγραμμα, εκτός της απόδοσης τιμών στους ήρωες του ’21, τιμών καθαρών και απαλλαγμένων από υποτιμητικούς και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, επιβάλλεται από τα πράγματα, να επικεντρωθεί σε μια μεγάλη και ταπεινή ΣΥΓΓΝΩΜΗ.

ΣΥΓΓΝΩΜΗ, από όλους εμάς, καθώς 200 χρόνια μετά το ‘21, και με θλιβερό βέβαια επίκεντρο τα πολύ επιβαρυμένα 10 τελευταία χρόνια, δεν καταφέραμε να υλοποιήσουμε το πρόσταγμά τους, των ηρώων μας, και ιδιαίτερα αυτό του Καποδίστρια, για μια πατρίδα ανεξάρτητη και ελεύθερη να αποφασίζει τα του οίκου της.

Η γιορτή του ’21 θα πρέπει, έτσι, να θεωρηθεί ως ευκαιρία αφύπνισης της ιερής υποχρέωσης, που αναλογεί σε κάθε Ελληνίδα και σε κάθε Έλληνα, εντός και εκτός της πατρίδας, να αναλώσουν όλες τους τις δυνάμεις, για την απελευθέρωσή της από κάθε μορφής ζυγό.

Έτσι, που τα 300 χρόνια από το ’21 να βρει τους απογόνους μας ελεύθερους, και μακριά από ενδοτισμούς, σχέδια για παγκόσμια διακυβέρνηση και εθνομηδενισμούς.

Σε τι άλλο αλήθεια θα μπορούσαν να αποβλέπουν οι φιέστες και τα πανηγύρια, με την τόσο θλιβερή και μόνιμη κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα, από κάθε πλευρά;

ΠΗΓΗ: εφημ. «Εστία», 18.5.2020. ΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, 19.5.2020.

Σ.γ.: Έλληνες ετοιμαστείτε να απελευθερώσετε τη σκλαβωμένη Ελλάδα παντί μέσω και τρόπω. Μόνο τότε θα είσαστε αντάξιοι εκείνων κι όχι νούλες, γκαρσόνια της Ευρώπης!

https://attikanea.info/%CF%86%CF%89%CF%84%CE%B9%CE%AC-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BB%CE%AC%CE%B2%CF%81%CE%B1-%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B8%CE%B7%CE%B3%CE%AE%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3/

https://aggaleto.blogspot.com/2020/05/21_26.html

Η ΚΑΤΑΝΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ 21: Ο ΧΑΤΖΗΣ, Η ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ… ΚΑΙ Ο ΔΙΚΤΑΤΟΡΑΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

06.05.2020

Του Γιώργου Καραμπελιά από το Άρδην-Ρήξη

Έχουμε αναφερθεί και εμείς αλλά και πολλοί άλλοι στο σκάνδαλο που συνιστά μια Επιτροπή για το 21 που έχει ως ομολογημένο στόχο της **να θάψει** το εθνικοαπελευθερωτικό νόημα της Επανάστασης. Γεγονός το οποίο τεκμαίρεται τόσο από τις δηλώσεις της Επικεφαλής της όσο και από τη σύνθεση των μελών της. Ανάμεσά τους, παρότι άγνωστος μέχρι χθες, ο κύριος **Αριστείδης Χατζής** χρησιμοποιεί συστηματικά την πρόκληση για να προβάλλει τις εθνομηδενιστικές αντιλήψεις του περί ελληνικής ιστορίας. Και αυτό το κάνει ακόμα και αν «τραβάει» ή ακόμα και αν παραχαράσσει τα ιστορικά στοιχεία . Μάλιστα, τον τελευταίο

καιρό, ασχολείται συστηματικά με τον… Καποδίστρια, τον οποίο, σε πρόσφατο κείμενό του, χαρακτήρισε «δικτάτορα», με ανάρτηση στον επίσημο λογαριασμό, στο twitter της «Επιτροπής για τον εορτασμό της επετείου των 200 χρόνων της Επανάστασης του 1821». Κείμενο που προκάλεσε πραγματική θύελλα. Ας διαβάσουμε αυτό το παράθεμα:

«Για τον Ιωάννη Καποδίστρια, τα πρώτα δημοκρατικά και φιλελεύθερα συντάγματα αποτελούν "ξυράφι στα χέρια μικρού παιδιού". Ο Καποδίστριας φτάνει τον Ιανουάριο του 1828 στην Αίγινα ενώ έχει αποδεχτεί ήδη από τον Αύγουστο του 1827 τη θέση του Κυβερνήτη. Καθώς λοιπόν θεωρεί ιδιαίτερα επικίνδυνο ξυράφι το Σύνταγμα της Τροιζήνας, το αναστέλλει και κηρύσσει ουσιαστικά δικτατορία καθώς συγκεντρώνει όλη την εξουσία στα χέρια του. Αυτό είναι το τέλος της Πρώτης Ελληνικής Δημοκρατίας. Όμως οι δημοκρατικοί και φιλελεύθεροι Έλληνες δεν το έβαλαν κάτω. Συνέχισαν να αγωνίζονται για δημοκρατία και δικαιώματα. Ούτε η εκσυγχρονιστική δικτατορία Καποδίστρια, ούτε οι Βαυαροί, ούτε οι ξένες δυνάμεις μπόρεσαν να τους αναγκάσουν να ανεχθούν ένα αυταρχικό καθεστώς.»

Όμως δεν είναι η πρώτη φορά που ο κύριος Χατζής χρησιμοποιεί τον Καποδίστρια για να ενισχύσει τις εθνομηδενιστικές απόψεις του.

Ενάμιση μήνα πριν, θέλοντας να επιστρατεύσει τον βαθιά ορθόδοξο Καποδίστρια εναντίον της Εκκλησίας, σε σχέση με το κλείσιμο των Εκκλησιών, σε άρθρα (22/03/2020) και συνεντεύξεις του, προκάλεσε ευθέως το αίσθημα των ορθόδοξων Ελλήνων αποδίδοντας αποκλειστικά τον περιορισμό της επιδημίας του 1828 στο κλείσιμο των εκκλησιών. «**Πώς ο Καποδίστριας έκλεισε τις εκκλησίες και νίκησε την επιδημία**» (protagon.gr). Πραγματοποιώντας μια απόλυτα «ιδεολογική χρήση της ιστορίας», δηλαδή διαστρεβλώνοντάς την, προβάλλει **ένα άρθρο** (το 285, εδ. 3), μιας υγειονομικής διάταξης με **υπερτρακόσια άρθρα**, που είχε εκδώσει ο Καποδίστριας, ως το σημαντικότερο μέτρο για την καταπολέμηση της επιδημίας!

Ταυτόχρονα δε, ο κ. Χατζής, αμφισβητεί και το πανθομολογούμενο γεγονός ότι η επιδημία του 1828 προκλήθηκε από τους Άραβες του Ιμπραήμ! Διότι κάτι τέτοιο θα ήταν ίσως «ρατσιστικό», «εναντίον των Αράβων», έστω και αν αποτελούσαν στρατό κατοχής, και θα μας θύμιζε το μεταναστευτικό σήμερα. Έτσι, υποστήριξε, σε περισσότερες της μίας περιπτώσεων, πως οι «Έλληνες κατηγορούν τους Αιγύπτιους, ότι απ' αυτούς το κολλήσαμε. Δύσκολο πια αυτό να διαπιστωθεί πλέον»

Όμως, είναι επιστημονικά διασταυρωμένο από πληθώρα πηγών πως η επιδημία προήλθε από τους Αιγυπτίους. Αλλά δεν αρκείται σε αυτά. Το

προχωράει πιο πέρα, σε ανοικτή ιστορική παραχάραξη, μια και δεν βρίσκεται κανένας να τον σταματήσει. Σε άλλο κείμενο του, στις 23 Μαρτίου, προβαίνει και σε νέες ιστορικές "ανακαλύψεις": «Δεν είναι βέβαιο από πού μεταδόθηκε η πανώλη, οι Έλληνες κατηγορούσαν τους Αιγύπτιους αλλά θυμίζω ότι οι μεγάλες επιδημίες στην Πελοπόννησο ξεκίνησαν μετά τη σφαγή της Τριπολιτσάς και εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των εκτεθειμένων άταφων πτωμάτων Τούρκων, Εβραίων και Αλβανών» **(Αρ. Χατζής,** «Ο Καποδίστριας κατά την πανδημία στην Ελλάδα το 1828 και η συμβολή του Κερκυραίου γιατρού»**)**

Έτσι, οι «εθνικιστικοί» ισχυρισμοί των Ελλήνων πως την πανώλη του 1828 μετέδωσαν οι Άραβες του Ιμπραήμ συσχετίζονται εντελώς καταχρηστικά με επιδημίες που είχαν συμβεί **6 χρόνια πριν.** Προφανώς διότι ο κύριος Χατζής ήθελε να υπομνήσει την ευθύνη των Ελλήνων στη «σφαγή Τούρκων, Εβραίων και Αλβανών» στην Τριπολιτσά, ώστε να ευχαριστήσει κάποιους. Ποιους άραγε;

Και όμως εδώ συνελήφθη ψευδόμενος ανοικτά. Όπως έδειξα σε παλιότερο κείμενό μου γράφει σχετικά ο Ιωάννης Φιλήμων: *«Μετὰ τὴν μάχη της Γράνας ἤρξατο ἀναπτύσσεσθαι ἐν τῇ πόλει καὶ ἡ χαλεπὴ νόσος τοῦ στρατιωτικοῦ τύφου... Ἡ ἐπιδημικὴ αὕτη μάστιξ προσετέθη ὡς κορωνὶς ἐπὶ τοῖς τοσούτοις ἄλλοις δυστηχήμασι τῶν Τούρκων, πολυαρίθμων θεριζομένων καθ' ἑκάστην...»* (Ι. Φιλήμονος ΔΙΕΕ, τ. 4, σσ. 198-199). Και τα ίδια αναφέρουν όλοι οι ιστορικοί μας (Βλ. Απ. Βακαλόπουλος, ΙΝΕ, τόμος Ε΄, σσ. 653-654). Μάλιστα, η επιδημία ξαπλώθηκε ακόμα περισσότερο μετά την πτώση της Τριπολιτσάς και έπληξε κατ' εξοχήν τους Έλληνες!

Τώρα επανέρχεται στον Καποδίστρια και τον χαρακτηρίζει, δικτάτορα, ενώ βεβαίως εκθειάζει συστηματικά τον… **Μαυροκορδάτο, [** Όπως για μια ακόμα φορά έκανε στην *Καθημερινή* της Κυριακής, 4 Μαΐου – προφανώς λόγω της αγγλοφιλίας του, που ίσως κάτι του θυμίζει και για σήμερα.]

Και το κάνει παραχαράσσοντας την Ιστορία για μια ακόμα φορά. Ο Καποδίστριας υπήρξε λαοπρόβλητος ηγέτης και, ενώ ακόμα οι Αιγύπτιοι βρίσκονταν στην Πελοπόννησο, έκανε τα πάντα, επιστρατεύοντας και το διεθνές κύρος του, για να διασώσει την Επανάσταση και να μεγαλώσει το ελληνικό κράτος, που οι προστάτιδες δυνάμεις, και κατ' εξοχήν η Αγγλία, την ήθελαν ακόμα μικρότερη. Ο ρόλος του «κυβερνήτη», για τον οποίο τον οποίο επέλεξαν οι Έλληνες και επικύρωσε σύσσωμη η Βουλή δεν προβλεπόταν, βέβαια, στα παλιότερα Συντάγματα της Επανάστασης, αλλά την επικύρωσαν αντιπρόσωποι εκλεγμένοι σύμφωνα με αυτά.

Αποτελούσε τη μοναδική και τελευταία λύση που διέθεταν οι απελπισμένοι Έλληνες. Εξάλλου, οι Έλληνες δεν έχασαν τα πολιτικά και συνταγματικά τους δικαιώματα γιατί εκλογές συνέχισαν να διεξάγονται, σε αντίθεση με το ό,τι θα σήμαινε η "δικτατορία". Επιπλέον δε, ο "δικτάτορας" Καποδίστριας δεν έπαιρνε καν στοιχειώδη μέτρα προστασίας και έτσι μπόρεσε να γίνει εύκολη και η δολοφονία του.

Και όμως, αυτή εμφανίζεται ως «δικτατορία» από τον Χατζή που την πασπαλίζει και με διάφορα δημοκρατικο-φιλελεύθερα για να απομειώσει τον τελευταίο, μαζί ίσως με τον Ελευθέριο Βενιζέλο, Έλληνα πολιτικό που στέκει τόσο ψηλά στη συνείδηση των Ελλήνων. Το γεγονός ότι ο Χατζής είναι μέλος της Επιτροπής για το '21, και ότι αυτό το κατάπτυστο κείμενο δημοσιεύτηκε στην επίσημη σελίδα της, δεν χαρακτηρίζει μόνο τον άνθρωπο αλλά ολόκληρο το εγχείρημα αυτής της Επιτροπής.

Ο Ιωάννης Καποδίστριας και η … Γιάννα

Χαρακτηριστικά δε, η Γιάννα Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη, για να προστατεύσει το poulain της, προσπάθησε με τη σειρά της να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση και έγραψε:

«Με αφορμή το θόρυβο που δημιουργήθηκε για την ανάρτηση της Επιτροπής "Ελλάδα 2021" σχετικά με τα σχόλια του Ι. Καποδίστρια για το Σύνταγμα της Τροιζήνας, διευκρινίζουμε τα εξής: Για την Επανάσταση του 1821 έχουν γράψει πολλοί και έχουν αποδοθεί οι τιμές στους μεγάλους ηγήτορες εκείνης της εθνεγερτήριας περιόδου. Προφανώς, κάποιες από τις αποφάσεις όλων αυτών, ηχούν παράξενα μέσα στο ασφαλές σημερινό περιβάλλον».

Λες και ο σάλος δημιουργήθηκε από τις απόψεις του Καποδίστρια για τα Συντάγματα και την εφαρμογή τους, τον οποίον Καποδίστρια δήθεν σπεύδει «να προστατεύσει» η Γιάννα, με «επιχειρήματα» που ουσιαστικά επικυρώνουν τις αθλιότητες του Χατζή. Και όχι για τον χαρακτηρισμό του Καποδίστρια ως δικτάτορα. Όμως, με τέτοια τερτίπια δεν ανασταίνεται μια «Επιτροπή» που γεννήθηκε θνησιγενής και εθνομηδενιστική. Διότι οι Έλληνες τους έχουν πάρει χαμπάρι. Όσοι από αυτή την Επιτροπή έχουν τοποθετηθεί εκεί απλώς για να της προσδώσουν κάποια επίφαση αμεροληψίας,και δεν θέλουν να στιγματιστούν, είναι καιρός να πάρουν γρήγορα θέση, **εγκαταλείποντάς την**.

Υ.Γ. Ο κύριος Χατζής, μαζί με τον Στάθη Καλύβα και ορισμένους άλλους, είναι ένας από τους εκφραστές της νέας φουρνιάς του νεο-φιλελευθέρου εθνομηδενισμού (χαρακτηρίζει μάλιστα την Επανάσταση

του ’21 όχι εθνικοαπελευθερωτική αλλά «φιλελεύθερη»!). Η δε πρόσφατη υπερπροβολή τους, με αποκορύφωμα την ένταξή τους και στην «Επιτροπή για τον εορτασμό του ’21», δεν οφείλεται απλώς στη συμπόρευσή τους με την κυβέρνηση, αλλά εντάσσεται σε μία ευρύτερη προσπάθεια κάποιων κύκλων να ανταγωνιστούν, και εν μέρει να υποκαταστήσουν, τον μέχρι σήμερα ηγεμονικό αριστερόστροφο εθνομηδενισμό των Λιάκου, Κουλούρη, Ρεπούση κ.ά. Το απορίας άξιο σχετικά με τον κύριο Χατζή είναι πως, παρότι δεν διαθέτει κάποιο ανάλογο επιστημονικό έργο, έχει επάξια κερδίσει τη συμμετοχή του στην «Επιτροπή για το 1821», δίπλα στον **Νίκο Μουζέλη**, τον **Marc Mazauer**, ή τον **Στάθη Καλύβα**, μια και καταβάλλει άοκνες προσπάθειες για να διαστρεβλώσει σε εθνομηδενιστική κατεύθυνση την ελληνική Ιστορία – **minor αλλά ταχύς**.

https://www.antibaro.gr/article/26810

ΣΥΣΤΗΘΗΚΕ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21», ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΤΗΦΟΡΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

OTA VOICE- Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ, 04.06.2020

Πήρε σάρκα και οστά η Επιτροπή **«ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21»** που γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη να εκφραστεί μια καθαρή εθνική φωνή που θα αποδώσει τα πραγματικά προτάγματα της Παλιγγενεσίας και θα σεβαστεί τους αγώνες του Έθνους για Ελευθερία, Ανεξαρτησία και Δημοκρατία.

Η παρωδία και τα ατοπήματα μιας άχρωμης, άοσμης και συνειδησιακά ευνουχισμένης επιτροπής -Ελλάδα 2021- οδήγησαν καταξιωμένα στελέχη της κοινωνίας, με καθαρό πατριωτικό, δημοκρατικό και κοινωνικό πρόσημο να σχηματίσουν ένα νέο φορέα που θα προσπαθήσει μέσα από πρωτοβουλίες να αναδείξει με σεβασμό τα διαχρονικά μηνύματα της Επανάστασης του 1821 και να την συνδέσει με το σήμερα και το αύριο του Ελληνισμού.

Πρωτεργάτισσα στην πρωτοβουλία η τέως Πρύτανης του ΠΑΜΑΚ κα. Μαρία Δελιβάνη – Νεγρεπόντη και συμμετέχουν σημαντικές προσωπικότητες όπως ο τέως πρύτανης του Πάντειου Κοντογιώργης Γιώργος, ομ. καθ. Πολιτικών Επιστημών,ο Πλαπούτας Κώστας**,** Πρόεδρος Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών του 1821, ο Καραμπελιάς Γιώργος, Συγγραφέας – Εκδότης, πολιτικός αναλυτής,ο Κασιμάτης Γιώργος, ομ. καθ. Συνταγματικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ, η Γεωργαντά

Ζωή, Οικονομολόγος-Στατιστικολόγος, πρ. μέλος ΔΣ ΕΛΣΤΑΤ, ο Βασιλειάδης Νικόλαος, επίκ. καθ. Ιστορίας στο ΠΑΜΑΚ, η Μάνου Αφροδίτη, συνθέτης-ερμηνευτής και ο Κομνηνός Λάκης, Ηθοποιός.

Στην επιτροπή συμμετέχει και ο Διευθυντής του OTAVOICE.GR, κ. Μπέλτσος Αθανάσιος.

Ακολουθεί το κείμενο με τα πρώτα ονόματα που σύστησαν την επιτροπή και αναμένεται να πλαισιωθούν με πολλά ακόμη σημαντικά πρόσωπα αλλά και χιλιάδες ανώνυμους πολίτες.

"ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21»

Συστήνουμε με πρωτοβουλία της τέως Πρύτανη του ΠΑΜΑΚ κας. Μαρίας Δελιβάνη – Νεγρεπόντη, επιτροπή με την ονομασία »ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21» για τον εορτασμό των 200 ετών από την Εθνική Παλιγγενεσία, μακριά από παραχαράξεις που "μουτζουρώνουν" την Ιστορία για να δημιουργήσουν την νέα πατριδογνωσία.

Μοναδικός και αποκλειστικός στόχος η απόδοση των τιμών που οφείλουμε στους Ήρωες του '21

Για την ευόδωση του εγχειρήματος θα συσταθούν εξειδικευμένες επιτροπές, όπου μπορεί να συμμετέχει ο καθένας από εμάς εθελοντικά

Όλοι μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή.

Η πρόσκληση είναι γενική, προς όλους τους Έλληνες και η αρχική συμμετοχή θα ολοκληρωθεί την 6-6-2020.

Ακολουθεί αλφαβητικός κατάλογος υποστηρικτών της υπό σύστασης Επιτροπής "ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21", ο οποίος είναι προσωρινός.

Αδαμτζίλογου-Αναστασιάδη Λήδα
Αθανίτης Δημήτρης, Σκηνοθέτης
Αλιφέρης Βαγγέλης
Αλέξης Παναγιώτης, Ελεύθερος επαγγελματίας
Αμπατζόγλου Ιωάννης, Ακτινοφυσικός
Αντωνίου Σπύρος, Δικηγόρος
Αργυρόπουλος Γιάννης , Μηχ. Ηλ. Υπολ.
Αρκάς Ευάγγελος, Αστροφυσικός Ph. Imperial College, London
Βασιλειάδη Αλεξάνδρα, Διακοσμήτρια-Φωτογράφος
Βασιλειάδης Δαμιανός Εκπαιδευτικός , Συγγραφέας

Βασιλειάδης Νικόλαος, επίκ. καθ. Ιστορίας στο ΠΑΜΑΚ
Γαβριηλίδης Ιγνάτιος, επιχειρηματίας
Γαλανόπουλος Νικόλαος, Οικονομολόγος
Γεωργαντά Ζωή, Οικονομολόγος-Στατιστικολόγος, πρ. μέλος ΔΣ ΕΛΣΤΑΤ
Γιακουμής Παντελής Δρ
Γκούσκος Τζανής, Οικονομολόγος, συγγραφέας
Γρίβας Κώστας, καθ. Σχ. Ευελπίδων – αναλυτής Γεωστρατηγικής
Δανόπουλος Περικλής, οικονομολόγος
Δεμερτζής Σάββας, αγρότης
Δημητρακόπουλος Νίκος
Δημητρόπουλος Ανέστος, Δικηγόρος
Δημοπούλου Κατερίνα
Δουδούμης Γεώργιος, Οικονομολόγος, Συγγραφέας, πρ. πληρεξούσιος υπουργός Οικον. & Εμπορ. Υποθέσεων
Ιακωβίδης Όθων, αρθρογράφος, συγγραφέας, πολιτικός ακτιβιστής
Ιγγλέσης Νίκος , Δημ/φος, Συγγραφέας
Καζούρης Εμμανουήλ, Οικονομολόγος
Καλλιγιάννης Εμμανουήλ, Οικονομολόγος
Καλυβιώτης Ραφαήλ, Δικηγόρος
Καραγιάννης Κων/νος, Επιχειρηματίας
Καραϊσκος Κώστας, Εκπαιδευτικός
Καραμπελιάς Γιώργος, Συγγραφέας – Εκδότης, πολιτικός αναλυτής
Κασιμάτης Γιώργος, ομ. καθ. Συνταγματικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ
Κατσανέβας Θεόδωρος, Οικονομολόγος, πρ. βουλευτής
Κατσιβαρδάς Χάρης, Δικηγόρος
Κοζυράκη Ευαγγελία, Νομικός, Ειδική επιστήμων συνηγόρου καταναλωτή
Κόκκας Γιώργος, Δικηγόρος
Κομνηνός Λάκης, Ηθοποιός
Κόντος Γιάννης, ομ. καθ. Τεχνητής Νοημοσύνης, Παν/μιιο Αθηνών
Κοντράρου Τζώρτζια, Δημοσιογράφος
Κουκουλά Αργυρώ
Κυζιρίδης Κυριάκος
Κυπριώτης Δημήτρης, Ανώτατος Αξ/κός ε.α
Κυριακόπουλος Κυριάκος
Λεκάκης Γιώργος, Δημοσιογράφος
Λογοθέτης Νικόλαος, Οικονομολόγος-Στατιστικολόγος, πρ. Αντ/δρος ΔΣ ΕΛΣΤΑΤ
Λυντέρης Χρήστος, Δικηγόρος, διδάκτωρ νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Συγγραφέας
Μαλαγαρδή Ιωάννα, Δρ. Υπολογιστικής Γλωσσολογίας, Ιστορικός
Μάνου Αφροδίτη, συνθέτης-ερμηνευτής

Μαντούβαλου Μαρία, ομ. καθ. Φιλολογίας στο ΕΚΠΑ
Μαραγκός Εμμανουήλ, Εκπαιδευτικός
Μαρούπα Ειρήνη, Δικηγόρος
Μαστρογιάννη Φωτεινή, Οικονομολόγος
Μελετόπουλους Μελέτης, Διδάκτωρ Παν/μίου Γενεύης
Μεκάκας Δημήτρης
Μήτσιος Ιωάννης, Πολιτικός Επιστήμων – Διεθνολόγος

Μιχαλάς Ηλίας marketing-crisis management specialist Μιχαλακόπουλος Βασιλείου Χάρης, δημοτικός σύμβουλος Πύργου Μπαρκατσάς Κωνσταντίνος, Οδοντίατρος
Μπέζα Ζαίρα, Διπλωματούχος Καλών Τεχνών (RMIT)
Μπέλτσος Αθανάσιος, Δ/ντής Μέσου Ενημέρωσης
Μπογιατζης Τάσος
Μυλωνάς Παναγιώτης
Νεάρχου Περικλής, πρέσβυς ε.τ
Νεγρεπόντη -Δελιβάνη Μαρία, καθ. Οικονομικών, πρ. Πρύτανις στο ΠΑΜΑΚ
Νικάκης Τάσσος
Νούκα Αριάδνη, Νομικός
Ντάφου Αθανασία, πτυχιούχος Παντείου Δημόσιας Διοίκησης
Ξανθόπουλος Ιωάννης, δημόσιος υπάλληλος
Οικονομίδης Πέτρος, Επιχειρηματίας
Παναγόπουλος Δημήτρης, καθ. Νομικής στο ΕΚΠΑ
Πανασκάλτσης Βασίλης, Μηχανικός, καθ. Πανεπιστημίου Θράκης
Παπαγεωργίου Λ. Κωνσταντίνα ,ιδ.υπαλληλος
Παπαθεμελής Στυλιανός, πρ. υπουργός
Παπαϊωάννου Κωστής
Παρασκευάς Κλεομένης, ιατρός στη Νέα Υόρκη
Παρασκευουλάκος Γιάννης, Δρ. Μηχανικός Βιομηχανίας & Συστημάτων
Παυλόπουλος Κοσμάς, Επιχειρηματίας
Περβανάς Θεόδωρος, Γιατρός
Πέτρου Βίκυ, Ελεύθερη επαγγελματίας
Πιπερτζής Κωνσταντίνος, Γεωλόγος-Μηχανικός
Πλαπούτας Κώστας, Πρόεδρος Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών του 1821
Πολυμένης Βασίλης, καθ. Οικονομίας Αριστοτέλειο Παν. Θεσ/κης
Πουλοπούλου Έμκε, Οικονομολόγος Δημογράφος, Συγγραφέας
Σακκάς Ιωάννης, Δικηγόρος παρ Αρείω Πάγω, πρ. Εισαγγελέας
Σαραντοπούλου Όλγα, ιατρός, πρ. ΓΓ. Αποδήμου Ελληνισμού
Σιώκη Ελένη
Σοφιδιώτης Παρασκευάς, Νομικός
Σπαθάτου Αδαμαντία, Ιστορικός, Αρχαιολόγος, καθ. ΜΕ
Σταϊκου Αννα

Στάλιας Σπύρος, Οικονομολόγος
Σταλίδης Ανδρέας, Μαθηματικός, Αναλυτής
Σφακιανάκη Ειρήνη, Σύμβουλος Management – Marketing – Public Relations
Ταμουρίδης Νικόλαος, Αντ/γος ε.α, επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ
Τζεδάκης Άρης, Πολιτικός Μηχανικός
Τζιφρίδου Μαρία, Δημόσια Υπάλληλος
Τριχάς Νικόλαος
Τσαμουρίδης Δημήτρης – Αμβρόσιος, Αξιωματικός Πολεμικής Αεροπορίας
Φιλιππίδης Ηλίας, Πανεπιστημιακός κοινωνιολογίας, νομικός
Φυδανάκη Γεωργία, Οικονομολόγος
Χατζηκρυστάλλης Αναστάσιος, Προγραμματιστής δικτύου & Κιν. τηλ/νίας
Χιόνης Διονύσης, καθ. Οικονομίας Παν. Θράκης
Χρυσανθόπουλος Λεωνίδας, πρέσβης ε.τ

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.otavoice.gr/roi-eidiseon-geniki/2020/06/systithike-epitropi-timi-sto-21-apantisi-ston-ethniko-katiforo-tis-epitropis-aggelopoulou/

https://enimerwsi2.wordpress.com/2020/06/09/%CF%83%CF%85%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%B8%CE%B7%CE%BA%CE%B5-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF-21-%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD/

http://dionios.blogspot.com/2020/06/21.html

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/06/21-4-6-2020.html

https://egerssi.gr/%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF-21-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD%CF%84%CE%B7%CF%83/

https://attikanea.info/%CF%83%CF%85%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%B8%CE%B7%CE%BA%CE%B5-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B7-

%CF%83%CF%84%CE%BF-21-%CE%B1%CF%80%CE%AC%CE%BD/

ΟΙ ΈΛΛΗΝΕΣ ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΝ ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21»

07.06.2021

Μεγάλη μερίδα των συμπατριωτών μας, αλλά και της ομογένειας, δηλώνει καθημερινά και με συγκινητικό τρόπο την υποστήριξή τους στην αυθόρμητη πρωτοβουλία μας για σύσταση παράλληλης επιτροπής, απέναντι στην ορισθείσα επίσημη, από την Κυβέρνηση.

Το βροντερό και οργισμένο παρών τους, από την πρώτη στιγμή, σε αυτή μας την προσπάθειά, ως αντίδραση στα αλλεπάλληλα όσο και εξαιρετικά επικίνδυνα ατοπήματα της Επιτροπής Ελλάδα 21, αποτελεί απτή απόδειξη της ύπαρξης ισχυρής εθνικής συνείδησης σε κάθε ελληνική ψυχή.

Οφείλει να διευκρινιστεί ότι οι εμπνευστές αυτής της κίνησης, για τη δημιουργία παράλληλου εορτασμού του ΄21, αντιμετωπίσαμε πολλά και σοβαρά προβλήματα εξαιτίας της αναγκαστικής παραμέλησης των ανειλημμένων μας υποχρεώσεων.

Όταν, ωστόσο, διαπιστώσαμε, πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι είχαν διεισδύσει στην Ελλάδα ’21 μέλη με απόψεις και προθέσεις θανάσιμα επικίνδυνες για την επιβίωση της πατρίδας μας, κρίναμε χωρίς δισταγμό, ότι αποτελεί εθνικό μας καθήκον, να ενεργήσουμε με όσα μέσα διαθέτουμε, με την ελπίδα να αποσοβηθούν τα χειρότερα.

Και όπως αποδεικνύει η αθρόα προσέλευση υποστηρικτών αυτής της κίνησης, τα ίδια πιστεύει και η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων.

Στη συνέχεια, θα παραθέσουμε ορισμένα αποσπάσματα από απόψεις και προθέσεις μελών της Ελλάδα 21, προκειμένου να γίνει σε όλες και όλους απολύτως ξεκάθαρη η επικινδυνότητα του εορτασμού του ’21, από την Επιτροπή Ελλάδα 21. Είναι αλήθεια ότι το περιεχόμενο των παρακάτω αποσπασμάτων, μετατρέπουν σε απλά πταίσματα τις οπωσδήποτε απαράδεκτες προσβολές και ύβρεις μελών της Ελλάδα 21 εναντίον του θεμελιωτή του νεοελληνικού κράτους και των ηρώων της Επανάστασης του 21.

Και τούτο, επειδή τα αποσπάσματα αυτά παραπέμπουν άμεσα σε παραχάραξη της ιστορίας μας και σε χάλκευση της συνέχειας της φυλής μας μέσα από τους αιώνες. Και ταυτόχρονα δικαιολογούν απόλυτα το πώς και το γιατί όλοι εμείς θεωρήσαμε ύψιστο καθήκον απέναντι στην πατρίδα μας την όποιας μορφής βοήθεια μπορεί ο καθένας μας να της προσφέρει.

Πρόκειται, συγκεκριμένα, για θεωρήματα και πεποιθήσεις επιστημόνων, με έργο, που ενδεχόμενα τυγχάνει αναγνώρισης από τους ομοϊδεάτες. Ταυτόχρονα, όμως, πρόκειται για καθαρά ανθελληνικές απόψεις, που θα όφειλαν πάση θυσία να παραμείνουν όσο γίνεται μακρύτερα από το περιβάλλον εορτασμού των 200 ετών από την Επανάσταση του 21.

Καθώς, η συντονίστρια της Επιτροπής **Μαρία Νεγρεπόντη – Δελιβάνη** έχει πρόσφατα αρθρογραφήσει με τα θέματα αυτά, φρονούμε ότι δεν χρειάζεται να αναφέρουμε τα ονόματα εκείνων των μελών της Ελλάδα 21, των οποίων παραθέτουμε στη συνέχεια μερικές επιλεγμένες γραμμές των έργων τους:

Α) «Και μου κάνει εντύπωση ότι, σε κείμενα ξένων περιηγητών, Άγγλων, όπως ο Βύρωνας, αλλά και Γάλλων του 18ου αιώνα, ενώ διαβάζεις ότι οι Έλληνες ζουν ως σκλάβοι των Τούρκων, είναι φανερό ότι οι συγγραφείς τους πάλευαν να κατανοήσουν πώς γίνεται ένας λαός να ζει σε εθελοντική σκλαβιά. Και ο όρος «σκλαβιά» ανήκει πιο πολύ στους περιηγητές και όχι στους ντόπιους. Γιατί ένας οξυδερκής άνθρωπος, όπως ήταν ο Βύρωνας, καταλάβαινε ότι ο μέσος Έλληνας, πολλοί Ρωμιοί τότε της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δεν είχαν καθόλου την αντίληψη της σκλαβιάς. Οι ξένοι είναι που μεγάλωσαν με την έννοια της κλασικής και της αρχαίας Ελλάδας ως γενέτειρας της πολιτικής ελευθερίας όλου του κόσμου κι έτσι ξαφνιάζονται βλέποντας τους Έλληνες σε κατάσταση υποτέλειας.

Κείμενα του ελληνικού Διαφωτισμού αναφέρονται με πολύ διαφορετικούς τρόπους στην οθωμανική κυριαρχία. Πολλές φορές, Έλληνες πολύ έξυπνοι και μορφωμένοι γράφουν με αρκετό σεβασμό για τον σουλτάνο, αποδίδοντάς του μάλιστα τον βυζαντινό τίτλο του «βασιλέως»…
«…έχω αρχίσει να προβληματίζομαι σοβαρά μήπως η καθιερωμένη αντίληψη των 400 χρόνων σκλαβιάς δεν ανήκει τόσο στους υπόδουλους Έλληνες αλλά στους ξένους παρατηρητές, που τους την αποδίδουν. Ο εορτασμός της επετείου του 1821 θα είναι μια ευκαιρία για να επανεκτιμηθεί και να επαναξιολογηθεί το παρελθόν».

Και σε ερώτηση της κας Κλεφτογιάννη αν είναι έτοιμοι οι Έλληνες για να ξαναγραφεί η ιστορία τους, το μέλος της Ελλάδα 21 απαντά αδίστακτα: «Γιατί να μην είστε έτοιμοι; Ιδιαίτερα μετά την περίοδο που μόλις περάσατε και ξεπεράσατε, της λεγόμενης κρίσης! Βγαίνοντας από τα δεινά της κρίσης, θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι η ιδανική στιγμή για να επανεκτιμήσετε όχι απλώς τα τελευταία δέκα χρόνια αλλά και τα 200!».

Αβίαστα, λοιπόν, εξάγεται το συμπέρασμα ότι κακώς αναφερόμαστε σε «τουρκική σκλαβιά» διότι….δεν επρόκειτο για σκλαβιά!!! Και εφόσον δεν υπήρχε «σκλαβιά» ορθώς η Επιτροπή Ελλάδα 21 δεν αναφέρει πουθενά (από όσο τουλάχιστον γνωρίζω) τα 400 χρόνια δουλείας, αλλά ούτε και το 1453.

Β) Αλλά, αν δεν ήταν σκλαβιά αυτά τα 400 χρόνια, πως δικαιολογείται η Επανάσταση του ’21; Μα, είναι πολύ απλό, όπως άλλο μέλος της Ελλάδα ’21 σπεύδει να το διευκρινίσει: «Η επανάσταση του ’21 ήταν πρωτοβουλία μιας περιθωριακής ελίτ» (Θ.Αντωνόπουλος 25.3.2018).

Ο αφελληνισμός των Ελλήνων, που σαφώς ευλογείται από την Ελλάδα 21, όχι μόνον επειδή δεν αποπέμπονται, αλλά αντιθέτως διατηρούνται ευλαβικά στη θέση τους, παρότι αποδεδειγμένα εμφορούνται από επικίνδυνα ανθελληνικές απόψεις, αλλά δυστυχώς και μέσα από τις δηλώσεις της κυρίας Αγγελοπούλου, όπως και ανάμεσα σε άλλες:

«…στο πλαίσιο του ρόλου που μας έχει ανατεθεί από την Πολιτεία, κανένας συνεργάτης ή στέλεχος της Επιτροπής δεν δικαιούται να λογοκρίνει την άποψη των μελών της Ολομέλειας. Θέλουμε όλοι, και όχι μόνο τα μέλη της Ολομέλειας να έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής σε ένα πολιτισμένο, δημοκρατικό διάλογο. Άλλωστε βρισκόμαστε στον τόπο όπου γεννήθηκε η Δημοκρατία και η διαλογική συζήτηση».

Άνετη, λοιπόν, και δημοκρατική η πρόεδρος της Ελλάδα 21, καλεί αδιακρίτως, και χωρίς δικαίωμα λογοκρισίας να συμμετάσχουν, να κάνουν «δημοκρατικό διάλογο», να λένε και να γράφουν τις όποιες απόψεις τους για την επανάσταση του ΄21 όλοι, ανεξέλεγκτα όλοι, οι απανταχού της γης βρικόλακες του Φαλμεραϊσμού και του εθνομηδενισμού, στον ιερό, όπως θα έπρεπε να είναι, εορτασμό της επετείου των 200 χρόνων από το ’21.

Η ακραίας επικινδυνότητας υφή, αυτών των κατευθύνσεων, που ενστερνίστηκε η επιτροπή η οποία συγκλήθηκε από τον κ. Πρωθυπουργό,

είναι πλέον ή εμφανής. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που η πατρίδα μας περιτριγυρίζεται από 40 διαβόλους. Και αυτός είναι ο μοναδικός λόγος που πλήθος Ελληνίδων και Ελλήνων πλαισίωσαν, με αγωνία, την επιτροπή μας για έναν παράλληλο εορτασμό του ’21.

ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21

07.2020

Η Ελληνική κοινωνία ήδη απάντησε αποφασιστικά στην επιχειρούμενη απόπειρα κατεδάφισης της ιστορίας μας και των διαχρονικών μηνυμάτων αυτής.
Ο επιχειρούμενος αφελληνισμός της Ελληνικής κοινωνίας, που είναι διαχρονικός, διακομματικός και ασκείται ύπουλα μέσα από τα εκπαιδευτικά προγράμματα, έχει ήδη έχει επηρεάσει ένα μέρος της νεολαίας μας. Η γάγγραινα αυτή, που απειλεί την εθνική συνοχή της κοινωνίας μας, πρέπει να σταματήσει.
Αφορμή για την ανάληψη μίας μεγάλης λαϊκής προσπάθειας, έξω από κόμματα και παρατάξεις, για την ανατροπή αυτής της φθοροποιού πολιτικής, έδωσαν τα δημοσιεύματα της κρατικής Επιτροπής "ΕΛΛΑΔΑ '21" που πέρασαν τα εσκαμμένα της λαϊκής ανοχής.

Αποτελεί αδιάψευστη μαρτυρία του πατριωτισμού των Ελλήνων, η καταιγιστική κατάθεση υποστηρικτών της πρότασης της πρώην Πρυτάνεως κ. Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη για τη δημιουργία μίας επιτροπής για τη διοργάνωση των επετειακών εκδηλώσεων που θα ανταποκρίνονται στην ιστορική αλήθεια και στο πραγματικό νόημα των ιστορικών γεγονότων της Επανάστασης του 1821, αλλά και στην έννοια της θύμησης των, με την ευκαιρία παρέλευσης 200 χρόνων από το 1821 που ξεκίνησε ο ακριβοπληρωμένος αιματηρότατος αγώνας για την ίδρυση του σημερινού Ελληνικού κράτους.

ΖΗΤΟΥΝ ΑΝΑΣΧΕΣΗ ΤΩΝ ΑΤΟΠΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021» ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΗΣ ΤΗΣ! ΜΕ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ…

NEWSTEAM 09.01 2021

100 καθηγητές κατά Γιάννας Αγγελοπούλου – Ζητούν ανάσχεση των ατοπημάτων της Επιτροπής ΕΛΛΑΔΑ 2021 και την εξέταση της ανασύστασής της! Με υπόμνημα προς την Ελληνική Κυβέρνηση…

Με την συμπλήρωση των 200 χρόνων από την έναρξη της εθνικής μας παλιγγενεσίας με την οποία θεμελιώθηκε η δημιουργία του νέου Ελληνικού κράτους, οι απανταχού Έλληνες αναμένουν έναν πανηγυρικό εορτασμό που θα τους εμφυσήσει ενθουσιασμό και υπερηφάνεια και θα τους οπλίσει με δύναμη και σθένος για την αντιμετώπιση των συνεχών προκλήσεων σε πολλαπλά φλέγοντα εθνικά θέματα. Με συνείδηση της δημιουργικής και ένδοξης μακραίωνης ιστορίας μας, από την αρχαιότητα ως το Βυζάντιο, από την Οθωμανική κατάκτηση ως τον Αγώνα της Εθνικής Ανεξαρτησίας και στην συνέχεια στα ηρωικά έπη που γράφτηκαν όλο τον εικοστό αιώνα, αναμένουμε από την Ελληνική Κυβέρνηση να θέσει ένα νέο εθνικό όραμα βασισμένο στις διαχρονικές αξίες της παράδοσης μας και της ιστορίας μας, που θα χαλυβδώνει τον ελληνικό λαό να υπερασπίσει τα εθνικά του δίκαια, πάντοτε εν συνδυασμώ με το παγκόσμιο πολιτιστικό γίγνεσθαι και την εξελικτική πορεία της ανθρωπότητας.

Ωστόσο, «τα μηνύματα» που εκπέμπονται από μέλη της οργανωτικής επιτροπής για τον εορτασμό των 200 χρόνων από τον απελευθερωτικό αγώνα του ’21, δημιουργούν εύλογα ερωτήματα αν στόχος της «Ελλάδα 2021» είναι η παραποίηση της ιστορίας, η δημιουργία στρεβλής αξιολόγησης των γεγονότων της Επανάστασης του '21 και η ύφανση ισοπεδωτικών και οικουμενικών αντιλήψεων με τελικό σκοπό την αποδόμηση της εθνικής μας ταυτότητας. Αμαυρώνοντας εμβληματικές μορφές του Αγώνα για την ανεξαρτησία, όπως του πρώτου κυβερνήτη της νεοσυσταθείσης Ελλάδας **Ιωάννη Καποδίστρια**, η «Ελλάδα 2021» φαίνεται πως επιχειρεί την αποδόμηση των σημείων αναφοράς του ελληνικού έθνους. Αναρωτιόμαστε ποιες σκοπιμότητες εξυπηρετούν αυτές οι ***εθνομηδενιστικές προσεγγίσεις σε βάρος του απαράμιλλου γεγονότος της Ελληνικής Επανάστασης του 1821***.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ για τον ***ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ, ΕΔΩ***.

Η προσπάθεια απαξίωσης του Καποδίστρια του πρώτου Κυβερνήτη του επαναστατημένου έθνους ως δήθεν δικτάτορα είναι υβριστική προς το ελληνικό έθνος. Οι ιστορικές πηγές μαρτυρούν ότι ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν ένας εξέχων Έλληνας με διεθνή εμβέλεια και γνήσιο πατριωτισμό. Παραιτήθηκε από Υπουργός εξωτερικών της Ρωσικής αυτοκρατορίας, για να βοηθήσει αδέσμευτος τον Αγώνα του 1821. Εξελέγη Κυβερνήτης από την Εθνοσυνέλευση με έκτακτες εξουσίες,

παραλαμβάνοντας χάος και καμένη γη, για να παραδώσει ανεξάρτητο κράτος. Ακόμη και ο μέγιστος εχθρός τού Αγώνα, ο Μέττερνιχ, παραδέχθηκε πως «ο Καποδίστριας είναι ο μόνος που δεν μπορείς να τον πιάσεις πουθενά, ως άδολος και αγνός του καθήκοντος σε όλα». Όταν ο Ελβετός φίλος του Καποδίστρια Εϋνάρδος τού προσέφερε μία έπαυλη για να διαμείνει, δεν δέχτηκε την πολυτελή προσφορά, αν και ήταν κόντες, αλλά ζήτησε μόνο μία κάμαρη για τον ίδιον και μία για τον γραμματικό του και όλα τα χρήματα να δοθούν για τον Αγώνα• έδωσε όλη του την περιουσία για τον Αγώνα, μη κρατώντας τίποτα για τον ίδιο. Σε αυτόν τον απαράμιλλο πατριώτη Κυβερνήτη, ο κ. Αριστείδης Χατζής, μέλος της εθνικής επιτροπής «Ελλάδα 2021», απέδωσε τον χαρακτηρισμό του δικτάτορα, μαζί με άλλες αδιάντροπες παραποιήσεις της ιστορίας.

Ο Καποδίστριας εξελέγη με απόλυτη πλειοψηφία από την υπάρχουσα τότε Βουλή. Έκανε εκλογές τις οποίες κέρδισε με συντριπτικά ποσοστά και σχεδίαζε να κάνει και άλλες στις οποίες και πάλι θα κέρδιζε, αλλά δολοφονήθηκε. Υπερασπιζόταν τον λαό τόσο από τις ιδιοτέλειες των κοτζαμπάσηδων όσο και από τις δυτικές απολυταρχίες. Οργάνωσε το κράτος, πέτυχε την Ανεξαρτησία και διεύρυνε τα σύνορά του. Και τώρα παρουσιάζεται από τον κύριο Χατζή στην επίσημη ιστοσελίδα της Εθνικής Επιτροπής «Ελλάδα 2021» ως ο κυβερνήτης που «κηρύσσει ουσιαστικά δικτατορία και το τέλος της Πρώτης Ελληνικής Δημοκρατίας»!

Για τους παραπάνω λόγους και υποστηρίζοντας το ψήφισμα του Δημοτικού Συμβουλίου Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων, ζητάμε από την κυβέρνηση της Ελλάδας, το 2021 να τιμήσουμε όχι μόνο τα 200 έτη από την Ελληνική Παλιγγενεσία, αλλά και τα 190 έτη από τη δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια (27.9.1831) με τις ακόλουθες ενέργειες:

α) Την προβολή της προσωπικότητας του Ιωάννη Καποδίστρια στα σχολεία, ιδιαίτερα κατά το έτος 2021, με την χρήση σύγχρονων οπτικοακουστικών μέσων,

β) την αξιοποίηση έγκριτων Ελλήνων και ξένων Καποδιστριολόγων, που γνωρίζουν εις βάθος (επιστημονικά) την προσωπικότητα και την προσφορά του Ιωάννη Καποδίστρια,

γ) την κατασκευή και τοποθέτηση αγάλματος του Ιωάννη Καποδίστρια στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και την μετονομασία σταθμού του ΜΕΤΡΟ σε «Ιωάννης Καποδίστριας», προτάσεις που αποτελούν άλλωστε δεσμεύσεις του Προέδρου της Βουλής κ. Κωνσταντίνου Τασούλα προς τον βουλευτή Κέρκυρας κ. Δημήτριο Μπιάγκη,

και

δ) τον καθορισμό της ημερομηνίας (27ης Σεπτεμβρίου) της δολοφονίας του Ιωάννη Καποδίστρια, ως «ημέρα εθνικής μνήμης» από την Ελληνική Πολιτεία, αίτημα που έχει προ πολλού κατατεθεί στην Προεδρία της Δημοκρατίας

Ζητάμε, επίσης, από την κυβέρνηση να απαλλάξει τον κύριο Αριστείδη Χατζή, αλλά και όσα μέλη στοχεύουν στην αποδόμηση της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων σε αυτόν τον εορτασμό, από τα καθήκοντά τους στην επιτροπή «Ελλάδα 2021». Στα βιβλία τους είναι ελεύθεροι να γράφουν ό,τι θέλουν, ο καθένας κρίνεται. Αλλά σε έναν εθνικό επετειακό εορτασμό δεν μπορεί κανείς να ασχημονεί σε βάρος της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων. Αλλά δυστυχώς τα ατοπήματα και οι διαστρεβλώσεις δεν περιορίζονται στον κύριο Αριστείδη Χατζή. Είναι εμφανές ότι υπάρχει συνολικότερο πρόβλημα με τις επιλογές της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», που συντείνουν στο να είναι επωφελής η ανασύστασή της. Ηχηρή ένδειξη του προβλήματος είναι η παραίτηση της καθηγήτριας Νεοελληνικής Ιστορίας του ΕΚΠΑ κυρίας Μαρίας Ευθυμίου, η οποία χαρακτήρισε την προσέγγιση της Επιτροπής 2021 ως ΟΥΔΕΤΕΡΟΠΑΤΡΙΑ, σημειώνοντας ότι ακόμα και από το σήμα της «Ελλάδας 2021» απουσιάζει η σημαία. Ο χαρακτηρισμός ήταν μάλλον επιεικής, καθώς η επιτροπή έχει προβεί και σε άλλες ενέργειες που ΑΠΟΜΕΙΩΝΟΥΝ την ιστορία του ελληνικού έθνους.

Συγκεκριμένα, στον επίσημο ιστότοπο της Επιτροπής www.greece2021.gr

παρουσιάζεται ενότητα με επικεφαλίδα «200 χρόνια Έλληνες». Η ενότητα αυτή αναφέρεται στους «Έλληνες που άφησαν το αποτύπωμά τους στον κόσμο τα τελευταία 200 χρόνια». Γιατί λοιπόν δεν επιλέγεται ένας τίτλος που να δηλώνει αυτό, δηλαδή «Νεοέλληνες κατά τον 19ο και 20ο αιώνα»; Προς τι η παραποίηση; Η επικεφαλίδα «200 χρόνια Έλληνες» ακρωτηριάζει τα χιλιάδες χρόνια δημιουργίας του ελληνικού πολιτισμού, διαστρεβλώνει την ιστορία αυθαίρετα χωρίς καμία ιστορική βάση, δημιουργώντας την ψεύτικη εντύπωση ότι το έθνος έχει δήθεν ζωή 200 χρόνια! Τι ύβρις! Γνωρίζουμε ότι μέλη της Επιτροπής υποστηρίζουν αυτές τις απόψεις. Όμως σας διαβεβαιώνουμε ότι ο Ελληνισμός έχει πλήρη συνείδηση της μακραίωνης πορείας του και μόνο απαξιώνεται η Επιτροπή από τέτοιου είδους λαθροχειρίες. Την ίδια λαθροχειρία διαπράττει και η επικεφαλίδα «Η Ελλάδα σήμερα, μετά από μια πορεία 200 χρόνων», αντί του τίτλου «Τα επιτεύγματα του Νεοελληνικού κράτους τα τελευταία 200 χρόνια». Να θυμήσουμε, λοιπόν, για ακόμα

μία φορά στην Επιτροπή αυτή ότι « Η Ελλάδα σήμερα έχει διατρέξει πορεία χιλιάδων χρόνων και όχι διακοσίων»: Θουκυδίδης, «Ιστορίαι» [2.41.1] ***«Ξυνελών τε λέγω τήν τε πᾶσαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος παίδευσιν εἶναι»***.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ για την *ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ του 1821, ΕΔΩ*.

Αναμένουμε από την κυβέρνηση του πρωθυπουργού κυρίου Κυριάκου Μητσοτάκη να λάβει άμεσες πρωτοβουλίες για την ανασύσταση της Επιτροπής «Ελλάδα 2021», διασφαλίζοντας τον πατριωτικό και εθνικό χαρακτήρα που αρμόζει στον επετειακό εορτασμό των διακοσίων χρόνων από το 1821 και στον ελληνικό λαό που τον εξέλεξε πρωθυπουργό. Οι Έλληνες εντός και εκτός Ελλάδας είναι περήφανοι για την εθνική τους ταυτότητα. Ζητούμε η κυβέρνηση της Ελλάδας να επανορθώσει άμεσα και αμέσως το ατόπημά της στην σύνθεση της επιτροπής «Ελλάδα 2021», ώστε να μην συμβεί το δυσάρεστο να εορτάζει απομονωμένη με την Επιτροπή της ουδετεροπατρίας τον Αγώνα του 1821, ενώ ο υπερήφανος ελληνικός λαός και η Ομογένεια να βρίσκονται απέναντι, τιμώντας και εορτάζοντας τα Διακόσια Χρόνια 1821-2021, όπως αρμόζει στους ήρωες και στους μάρτυρες της Επανάστασης, οι οποίοι θυσιάστηκαν «για του Χριστού την πίστιν την αγία και της πατρίδος την ελευθερίαν», τιμώντας την ελληνική σημαία και τον σταυρό της.

Αξιώνουμε την άμεση ανταπόκριση της Ελληνικής κυβέρνησης στα αιτήματά μας. Δεν θα ανεχθούμε καμία ταπείνωση. Δεν θα σταματήσουμε ούτε μία μέρα να καταγγέλουμε δημόσια κάθε εθνομηδενιστική διατύπωση και ενέργεια. Η κυβέρνηση που διόρισε την επιτροπή «Ελλάδα 2021» φέρει την πλήρη ευθύνη για αυτήν. Ο Ελληνισμός όλος προσδοκά να γιορτάσει την μακραίωνη ιστορία του Ελληνικού έθνους και τα 200 χρόνια από την Εθνική ανεξαρτησία του με την λαμπρότητα που αρμόζει σε αυτόν τον απαράμιλλο Αγώνα του 1821.

Με αίσθηση εθνικού καθήκοντος,

International Hellenic Association (IHA)

Υπογραφές:

- Αλεβίζος Γιάννης, Φυσικός, 7ο Γενικό Λύκειο Αθηνών, Ελλάς
- Αλμπούρα Ευστρατία, MScPsy, Αθήνα, Ελλάς

- Αμπατζόγλου Ιωάννης, MSc, PhD, Medical Physicist & Radiation Physicist, Head of the Medical Physics Department, University General Hospital of Alexandroupolis, Ελλάς
- Αναγνωστόπουλος Σταύρος Α., Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών
- Αθήνα, Ελλάς
- Αναγνώστου Σπύρος, Επίκουρος Καθηγητής, Τμήμα Γεωγραφίας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Μυτιλήνη, Ελλάς
- Ανδρεάτος Αντώνιος, Καθηγ. Πληροφορικής, Σχολή Ικάρων, Αθήνα, Ελλάς
- Αργυρού Φανούλα, Ερευνήτρια/δημοσιογράφος/συγγραφέας, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
- Αρωνιάδου-Anderjaska Βασιλική, Ph.D, Καθηγήτρια Νευροεπιστημών, Μαίρυλαντ, ΗΠΑ
- Βαρδουλάκης Αντώνιος Ιωάννης, Ομότιμος Καθηγητής Τμήματος Μαθηματικών ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Βασιλειάδης Δαμιανός, Εκπαιδευτικός, Συγγραφέας, Αθήνα, Ελλάς
- Βασιλείου Ιωάννης, Ομότ. Καθηγητής ΕΜΠ, Διευθυντής ΕΠΙΣΕΥ-ΕΜΠ, Αθήνα, Ελλάς
- Βιδάλης Μιχαήλ Α., Αρχιτέκτων Μηχανικός, MArch., Διδάκτωρ Αστικής Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Αιγαίου, Ελλάς
- Βουδριάς Ευάγγελος, Καθηγητής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης
- Γεωργιάδης Γεώργιος, Υποστράτηγος ε. α., Πρόεδρος Παραρτήματος ΕΑΑΣ Ξάνθης, Πολιτικός Μηχανικός από Δ. Π. Θρακης
- Γεωργιάδης Λουκάς, Αναπληρωτής Καθηγητής, Τμήμα Μηχανικών Η/Υ & Πληροφορικής, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ελλάς
- Γεωργουδάκης Ιωάννης, Μηχανολόγος Μηχ/κός, Καθηγητής τ.ΤΕΙ Πάτρας, Ελλάς
- Γιαλτουρίδης Γεώργιος, New England Risk Solutions LLC, Westwood, MA, ΗΠΑ
- Γιαννόπουλος Παναγιώτης, Καθηγητής, Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Πατρών, Ελλάς
- Γκατζούλη Νίνα, former Professor of Humanities, Classics and Italian, University of New Hampshire, ΗΠΑ
- Δημητρόπουλος Νίκος, Υποψήφιος Διδάκτωρ Τ.Ξ.Γ.Μ.Δ, Πρόεδρος Αχέπα Κέρκυρας, Ελλάς
- Δημούτσος Ι. Ανδρέας, Ph.D., Αθήνα, Ελλάς
- Δρίτσος Στέφανος Η., Ομότ. Καθηγητής, Τμήμα Πολιτ. Μηχανικών, Πανεπιστημίου Πατρών, Ελλάς

- Ευθυμίου Μαρίκα, Συνταξιούχος, πρώην στέλεχος τραπέζης, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Ευθυμίου Παύλος Ν., Ομότ. Καθηγητής ΔΦΠ, ΑΠΘ, Ελλάς
- Ζάγκρης Νικόλας, Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, Ελλάς
- Ηλιοπούλου-Γεωργουδάκη Ιωάννα, Βιολόγος-Περιβαλλοντολόγος, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Πατρών, Ελλάς
- Καδόγλου Τριανταφυλλιά, ΕΔΙΠ, Τμήμα Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Κακούλη Θωμαΐς, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Βιοτεχνολογίας Περιβάλλοντος και Διευθύντρια Έρευνας, enviroCORE, Department of Science and Health, Institute of Technology Carlow, Ιρλανδία
- Καλλιανιώτης Ἰωάννης Ν., Ph.D., Καθηγητής Διεθνῶν Χρηματοδοτήσεων, Πανεπιστημίου Scranton, PA, ΗΠΑ
- Καραδημητρόπουλος Ιωάννης, Συντ/ρχης ε.α., Προϊστάμ. Συστημ. Schengen EU, Στρασβούργο, Σύμβουλος NATO, Kehl, Γερμανία
- Καραΐσκος Κώστας, Εκπαιδευτικός ΜΕ, Δημοτικός Σύμβουλος Κομοτηνής, Ελλάς
- Καρακίτσιος Ελευθέριος, Πρωτ/ρος- Καθηγητής Δρ.Θ.- Α. Π. Θεσσαλονίκης Μακεδονίας -ΕΛΛΑΣ
- Καραμήτσος Δημήτριος, Ομότ. Καθηγητής ΑΠΘ, Συγγραφέας, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Καραντζίκος Αθανάσιος, Αντιστράτηγος εα, Πρόεδρος της Ο/21 Μακεδονίας-Θράκης
- Καραφωτιάς Παναγιώτης Ι., Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, Ελλάς
- Κατηφόρης Βασίλειος Χ., PhD, Professor Emeritus, Dept. of Mathematics, SUNY Potsdam, NY, ΗΠΑ
- Κελεσίδης Βασίλειος, Ph.D., τ. Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης, Ελλάς
- Κολοβός Αλέξανδρος, Ph.D., SpaceTimeWorks, San Diego, CA, ΗΠΑ
- Κόντης Ιωάννης, Υποστράτηγος ε.α., Θεσσαλονίκη – Ελλάς
- Κοντογιαννίδης Νικόλαος, PhD, PE, Senior Electrical Engineer, Jacksonville, FL, USA
- Κοτρότσιος Παύλος, Φιλαδέλφεια-ΗΠΑ
- Κουμάκης Λεωνίδας, Νομικός, Συγγραφέας, Ελλάς
- Κουρούμαλης Ηλίας, Ομότιμος Καθηγητής Γαστρεντερολογίας, Ιατρική Σχολή Παν. Κρήτης, Ελλάς
- Κουτσούκος Πέτρος, Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Ελλάς
- Κυριακού Γεώργιος, Καθηγητής ΔΠΘ, Ξάνθη, Ελλάς

- Κώστα-Τσολάκη Μαγδαληνή, Νευρολόγος-Ψυχίατρος, Καθηγήτρια ΑΠΘ, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Νόσου Alzheimer, Θεσσαλονίκη, Μακεδονία, Ελλάς
- Λαμπρινάκης Δημοσθένης, Υποστράτηγος ε.α., Θεσσαλονίκη – Ελλάς
- Λαμπρινάκη Θέκλα, Θεσσαλονίκη – Ελλάς
- Λεβεντούρη Θεοδώρα, Καθηγήτρια Φυσικής, Διευθύντρια Ιατρικής Φυσικής, Διευθύντρια Κέντρου Φυσικής Βιοιατρικών Υλικών, Πανεπιστήμιο Florida Atlantic Boca Raton, ΗΠΑ
- Λιώλιος Αστέριος, Καθηγητής Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, Ξάνθη, ΕΛΛΑΣ
- Λυριντζής Ιωάννης, Ph.D. Professor of Archaeometry, University of the Aegean, Dept. of Mediterranean Studies, Director Laboratory of Archaeometry (Founder) and the Research Center of Yellow River Cultures, Ελλάς
- Μανιάς Στέφανος, Ομότιμος Καθηγητής ΕΜΠ, Αθήνα, Ελλάς
- Μάνιος Ιωάννης Κ., Υποπτέραρχος / Ιατρός, Ελλάς
- Μελακοπίδης Κώστας, τ. Αναπλ. Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λευκωσία, Κύπρος
- Μεταλληνός Γ. Δημήτρης, Δρ. Ιστορίας, Κέρκυρα,, Ελλάς
- Μοσχοβάκης Αντώνης , M.D., Ph.D., Καθηγητής Φυσιολογίας, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, Ελλάς
- Μπακάλης Ναούμ, τέως Διευθυντής Ερευνών Θεωρητικής Χημείας / άμισθος Ιερεύς, Αθήνα, Ελλάς.
- Μπαλόγλου Γιώργος, Μαθηματικός, πρώην Αναπληρωτής Καθηγητής πολιτειακού πανεπιστημίου Νέας Υόρκης, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Μπαλτατζής Παναγιώτης, Ιατρός, Βαλτιμόρη Μαίρυλαντ, ΗΠΑ
- Μωραΐτης Νικόλαος Λ., Ph.D., Διεθνείς Σχέσεις-Συγκριτική πολιτική- Εξωτερική Πολιτική των ΗΠΑ, Πανεπιστήμιο Καλιφόρνιας, ΗΠΑ
- Νατσιός Δημήτρης, Δάσκαλος Θεολόγος, Κιλκίς, Ελλάς
- Νιάρχος Πάνος, Συνταξιούχος Διευθυντής Προσωπικού, Indiana University, Πρώην Κυβερνήτης ΑΧΕΠΑ Indiana, ΗΠΑ
- Νικολακόπουλος Κωνσταντίνος, Καθηγητής Τμήματος Ορθοδόξου Θεολογίας, LMU, Μόναχο, Γερμανία
- Νούτσης Κωνσταντίνος, Ιατρός Δερματολόγος, τ. Συντονιστής Διευθυντής Δερματολογικής Κλινικής Νοσοκομείου Ευαγγελισμός Αθηνων, Ελλάς
- Ντόκος Σωκράτης, PhD, Associate Professor, Graduate School of Biomedical Engineering, Faculty of Engineering, Σύδνεϊ, Αυστραλία

- Οικονομίδης Σπύρος, Καθηγητής Διοικητικών Επιστημών, California State University, ΗΠΑ
- Όκος Αντώνιος, MD, Seattle, WA, ΗΠΑ
- Παπαγιαννόπουλος Νικόλαος, PhD Γναθοχειρουργός,Υποστράτηγος εα, πρώην Αντιδήμαρχος Θεσσαλονίκης, Ελλάς
- Παπαδοπούλου Μαρία Απ., Διδάκτωρ Πολιτικός Μηχανικός, Ερευνήτρια-Συγγραφέας, Ελλάς
- Παναγόπουλος Αλέξιος, Ακαδημαϊκός, Καθηγητής Πανεπιστημίου, Βελιγράδι
- Πανοσκάλτσης Βασίλης, Καθηγητής, ΔΠΘ, Ξάνθη, Ελλάς
- Παπαγιάννης Γρηγόριος, Καθηγητής Βυζαντινής Φιλολογίας ΔΠΘ, Κομοτηνή, Ελλάς
- Παπαδόπουλος Δημήτριος Π., Ομότ. Καθηγητής Πολυτεχνικής Σχολής ΔΠΘ, Ξάνθη, Ελλάς
- Παπαδόπουλος Κυριάκος, Καθηγητής Χημικής Μηχανικής, Tulane University, New Olreans, ΗΠΑ
- Παπαδόπουλος Νικόλαος Θ., Ομότ. Καθηγητής Ιατρικής ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Παπακώστας Στέφανος, Τέως καθηγητής Διοίκησης Επιχειρήσεων, Ελλάς
- Παπαμαρινόπουλος Σταύρος Π., Καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών, Ελλάς
- Παραρά Πολυβία, Ph.D. Διδάκτωρ Ελληνικών Σπουδών, Τμήμα Κλασικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο του Μαίρυλαντ, ΗΠΑ
- Πελεκάνος Νίκος, Καθηγητής Επιστήμης και Τεχνολογίας Υλικών, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ελλάς
- Πελίδου Συγκλητική, Επ. Καθηγ. Νευρολογίας, Παν. Ιωαννίνων, Ελλάς
- Πουλαρίκας Αλέξανδρος, PhD, Ομότ. Καθηγητής, Πανεπιστημίου Αλαμπάμας, ΗΠΑ
- Ρήγας Αλέξανδρος, Ομότιμος Καθηγητής ΔΠΘ, Ελλάς
- Ρήγος Ευάγγελος, Master Mariner, Pace University, BBA, NY., IHA Director, Ελλάς
- Σαραντόπουλος Αθανάσιος, PhD, MBA, Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, Γλυφάδα Αττικής, Ελλάς
- Σεφερίδης Ηλίας Νικ., Νομικός, Δικαστικός, Ελλάς
- Σίδερης Κοσμάς Κ., Καθηγητής Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών ΔΠΘ, Ξάνθη, Ελλάς
- Σίνη Μάρθα, Ξεναγός – Πολιτιστικές εκθέσεις, Μέλος ιδρυτικού συμβουλίου ΗΗΜΜ,
- Βαλτιμόρη, Μαίρυλαντ, ΗΠΑ

- Σπαθόπουλος Θεόδωρος, Dr. -Ing. In Aerospace, τ. Δντης, Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία, Αθήνα, Ελλάς
- Σταμπολιάδης Ηλίας, Μηχανικός Μεταλλείων Μεταλλουργός, τ. Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης, Ελλάς
- Σωτηροπούλου Γεωργία, Καθηγήτρια, Τμήμα Φαρμακευτικής, Σχολή Επιστημών Υγείας, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα, Ελλάς
- Ταγκαλάκης Γεώργιος, Ph.D., Αθήνα, Ελλάς
- Τριανταφυλλίδης Κωνσταντίνος, Ομότ. Καθηγητής ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, Ελλάς
- Τριανταφύλλου Γεωργία, Ph.D., Princeton, New Jersey, ΗΠΑ
- Τοκμακίδης Σάββας, Ομότ. Καθηγητής ΔΠΘ, Κομοτηνή, Ελλάς
- Τσατσανίφος Χρήστος, Δρ. Πολιτικός Μηχανικός, Αθήνα, Ελλάς
- Τσιτσιμπίκος Χαράλαμπος, Αντιστράτηγος ε.α –Επίτιμος ΒΥ/ΓΕΣ. Πολιτικός Μηχανικός του ΑΠΘ. Απόφοιτος ΑΣΟΕΕ/Τμήμα Διοίκησης, Ελλάς
- Τσιώτας Γεώργιος, Επικ. Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ελλάς
- Φούφα Ελένη, Σ., Professor English/Humanities, SUNY ERIE, Buffalo, ΗΠΑ
- Φυτρολάκης Νικόλαος, Ομότ. Καθηγητής ΕΜΠ, Αθήνα, Ελλάς
- Φωτόπουλος Σπυρίδων, τ. Καθηγητής τμ. Φυσικής, Πανεπιστημίου Πατρών, Ελλάς
- Χαλαμανδάρης Παντελής, Ομότιμος Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Μπράντον, Καναδάς
- Χαλδούπης Χρήστος, τ. Καθηγητής, Τμήμα Φυσικής Πανεπιστημίου Κρήτης,Ηράκλειο, Ελλάς
- Χατζόπουλος Ιωάννης Ν., MSCE, PhD, Ομότ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αιγαίου, τ. καθηγητής Πανεπιστημίου CSUF, USA, Πύργοι Θερμής-Λέσβος, Ελλάς.

Σημ.: Εκρατήθη η ορθογραφία των γραφόντων.

ΠΗΓΗ: ***INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION***, Delaware USA. ΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, 11.6.2020.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.defence-point.gr/news/epitropi-2021-100-kathigites-kata-giannas-zitoyn-quot-anaschesi-atopimaton-quot

http://www.arxeion-politismou.gr/2020/06/100-kathigites-kata-Aggelopoulou.html?spref=fb

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/06/100-2021.html

http://kartson.blogspot.com/2020/06/100-2021.html

https://macedonianancestry.wordpress.com/2020/06/17/%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-2021-100-%CE%BA%CE%B1%CE%B8%CE%B7%CE%B3%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC-%CE%B3%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CE%BD%CE%B1%CF%82-%CE%B6%CE%B7/

https://egerssi.gr/100-%CE%BA%CE%B1%CE%B8%CE%B7%CE%B3%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC-%CE%B3%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CE%BD%CE%B1%CF%82-%CE%B1%CE%B3%CE%B3%CE%B5%CE%BB%CE%BF%CF%80%CE%BF%CF%8D%CE%BB%CE%BF%CF%85/

https://ellinikiafipnisis.blogspot.com/2020/06/100-kathigites-kata-tis-giannas-aggelopoulou-kai-tis-epitropis-ellada-2021-o-prothypourgos-akouei.html

https://attikanea.info/100-καθηγητές-κατά-της-γιάννας-αγγελοπού/

https://skeftomasteellhnika.blogspot.com/2020/06/100-2021.html

https://georgealexis21.blogspot.com/2020/06/100.html?m=0

https://akromolio.gr/2020/06/%CE%AC%CF%80%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%82-%CE%B5%CE%BD%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%AF%CE%BF%CE%BD-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AC%CE%B4%CE%B5%CE%BA%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%B9/

https://apagoreuetai-group.blogspot.com/2021/01/100-2021.html

http://aktines.blogspot.com/2020/06/2021.html

«ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21!» ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΩΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ…

03.07.2020

Συνέντευξη τύπου πραγματοποίησε η Επιτροπή **«ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21»** που γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη να εκφραστεί μια καθαρή εθνική φωνή που θα αποδώσει τα πραγματικά προτάγματα της Παλιγγενεσίας και θα σεβαστεί τους αγώνες του Έθνους για Ελευθερία, Ανεξαρτησία και Δημοκρατία.

"Η παρωδία και τα ατοπήματα μιας άχρωμης, άοσμης και συνειδησιακά ευνουχισμένης επιτροπής -Ελλάδα 2021- οδήγησαν καταξιωμένα στελέχη της κοινωνίας, με καθαρό πατριωτικό, δημοκρατικό και κοινωνικό πρόσημο να σχηματίσουν ένα νέο φορέα που θα προσπαθήσει μέσα από πρωτοβουλίες να αναδείξει με σεβασμό τα διαχρονικά μηνύματα της Επανάστασης του 1821 και να την συνδέσει με το σήμερα και το αύριο του Ελληνισμού”. Πρωτεργάτισσα στην πρωτοβουλία η τέως Πρύτανης του ΠΑΜΑΚ κα. Μαρία Δελιβάνη – Νεγρεπόντη και συμμετέχουν σημαντικές προσωπικότητες όπως,ο Πλαπούτας Κώστας, Πρόεδρος Ομίλου Απογόνων Αγωνιστών του 1821, ο Καραμπελιάς Γιώργος, Συγγραφέας – Εκδότης, πολιτικός αναλυτής,ο Κασιμάτης Γιώργος, ομ. καθ. Συνταγματικού Δικαίου στο ΕΚΠΑ, η Γεωργαντά Ζωή, Οικονομολόγος-Στατιστικολόγος, πρ. μέλος ΔΣ ΕΛΣΤΑΤ, ο Βασιλειάδης Νικόλαος, επίκ. καθ. Ιστορίας στο ΠΑΜΑΚ, η Μάνου Αφροδίτη, συνθέτης-ερμηνευτής και ο Κομνηνός Λάκης, Ηθοποιός.

Αναδημοσιεύσεις:

Livemedia.gr

http://vimaiteas.blogspot.com/2020/07/21.html

https://serresbomb.blogspot.com/2020/07/21.html

«ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21» Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΚΑΛΙΑΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ

FREEPEN.GR 06.10.2020

Μόνο υγεία βγάζουν ασφαλώς οι έντονες αντιδράσεις στις αθλιότητες του «Ελλάδα 2021». Καθότι, μπορεί ο εθνομηδενισμός να έχει θεριέψει και ειδικά τις τελευταίες 2-3 δεκαετίες να έχει μετατραπεί σε επίσημη κρατική ιδεολογία, που εμφορεί όχι μόνο την υπόγεια απόπειρα αποδόμησης της ορθόδοξης πίστης, της γλώσσας και της ιστορικής μας μνήμης (ως βασικών δομικών στοιχείων της εθνικής μας ταυτότητας), αλλά και την επίσημη εσωτερική και εξωτερική πολιτική της χώρας. Όμως όταν η αποδόμηση γίνεται πια ξετσίπωτα απροκάλυπτη (ο πολύς κόσμος άρχισε να το διαπιστώνει με το κουρέλι της Ρεπούση και τα τηλεσκουπίδια του Σκάι) και πλέον ξεπερνά ακόμη και τη χυδαιότερη αλητεία, τότε είναι λογικό η δυσφορία να γίνει αγανάκτηση και μετά η αγανάκτηση μαζική οργή.

Το άθλιο ελληνοφοβικό εγχείρημα με το οποίο οι σύγχρονες κοτζαμπάσικες αεθνικές ψευτοελίτ ετοιμάζονται τάχα μου να γιορτάσουν (με κότερα, πούρα και χαβιάρια) την εθνική μας Παλιγγενεσία, ήταν προφανώς η σταγόνα που ξεχείλισε το δύσοσμο ποτήρι. Και πλέον υπάρχει ένας τεράστιος όγκος ανθρώπων (επιστημόνων και μη) που λέμε: «Φτάνει, ως εδώ! Δεν θα επιτρέψουμε σ’ αυτόν τον ψευτοεπιστημονικό συρφετό να εξεμεί ανενόχλητος όχι μόνο πάνω στα όσια και τα ιερά μας, αλλά και πάνω στην ίδια την ιστορική αλήθεια». Ή, κι αν το κάνουν, επιτέλους ας το κάνουν μόνοι τους κι αναμεταξύ τους, παρέα με τους λίγους γραικύλους ομόφρονές τους και τις κάμερες των τουρκοκάναλων, στερημένοι όμως από κάθε αυθεντική λαϊκή νομιμοποίηση, περιθωριοποιημένοι και δαχτυλοδειχτούμενοι στα μάτια των περισσότερων Ελλήνων.

Επειδή λοιπόν ουδέν κακόν αμιγές καλού, όπως τα άλαλα της Ρεπούση και τα μπάλαλα του Αλαφούζου ξύπνησαν κάποτε πολλές συνειδήσεις, έτσι και το νέο κρούσμα με την επιτροπή της Γιάννας γέννησε πρωτοφανείς αντιδράσεις. Ενστικτώδεις αντιδράσεις αρχικά, που εδώ και καιρό έχουν αρχίσει να ωριμάζουν και να σχηματοποιούνται σε δράσεις ή σχέδια δράσεων όλο και πιο σαφή. Ένα από αυτά τα σχέδια είναι και η υπό συγκρότηση επιτροπή «Τιμή στο ’21», που φιλοδοξεί να αποτελέσει μηχανισμό αντίστασης στον καθεστωτικό εκφαυλισμό της Ιστορίας μας. Έχοντας πρόσφατα συνομιλήσει τηλεφωνικά με την ψυχή και

συντονίστρια του εγχειρήματος, τη γνωστή και καθόλα αξιοσέβαστη Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, απ' όλα όσα μου είπε, κρατώ εδώ κυρίως το εξής: ότι και η ίδια μάλλον αιφνιδιάστηκε από το πόσο γρήγορα πήρε διαστάσεις όλο αυτό το εν εξελίξει εγχείρημα, που ξεκίνησε από κάποια δικά της διαδικτυακά σχόλια τα οποία βρήκαν αμέσως ανταπόκριση και με αυτή την αφορμή η ιδέα της οργανωμένης αντίδρασης εξαπλώθηκε σαν χιονοστιβάδα με στήριξη εκατοντάδων Ελλήνων (επιστημόνων και μη), από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Πολύ χαρακτηριστική είναι πράγματι όλη αυτή η ραγδαία εξέλιξη - και απολύτως ενδεικτική της σοβούσης αγανάκτησης που γύρευε απεγνωσμένα διέξοδο και τρόπο έκφρασης.

«Τιμή στο '21» λοιπόν και οφείλουμε να το αγκαλιάσουμε όλοι, να το στηρίξουμε, να συμμετάσχουμε. Και θα συμμετάσχουμε. Χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει ότι δεν μπορούμε (και δεν οφείλουμε) να συμμετάσχουμε και σε άλλα παρόμοια εγχειρήματα, είτε ευρύτερα είτε κατά τόπους. Το ζητούμενο είναι άλλωστε να βρούμε όλους τους δυνατούς τρόπους για να τιμήσουμε πραγματικά τη Μεγάλη μας Επανάσταση και τους ήρωες που την πραγματοποίησαν. Οι άλλοι ούτως ή άλλως θα τιμήσουν τα καθάρματα που την πρόδωσαν και την άφησαν λειψή. Εμείς τους Κολοκοτρώνηδες και τους Καραϊσκάκηδες, αυτοί τους Κωλέττηδες και τους Μαυροκορδάτους. Εμείς τον Καποδίστρια, αυτοί το κοντόφθαλμο κι εγωμανιακό κοτζαμπασαριό και τους ξένους αφεντάδες του. Εμείς Πατρίδα κι Ορθοδοξία, αυτοί νεοταξίλα και διεθνισμό. Ας χαίρονται μόνοι τους τον «νέο πατριωτισμό» τους, ας βαφτίσουν κι όπως αλλιώς θέλουν τις ιδεοληπτικές ψυχώσεις τους. Εμείς θα πούμε την αλήθεια, αφήνοντας τους νεκρούς «θάψαι τους εαυτών νεκρούς»…

Νεκτάριος Δαπέργολας
Διδάκτωρ Ιστορίας ΑΠΘ

http://www.freepen.gr/2020/06/21.html

https://kostasxan.blogspot.com/2020/06/21.html

ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21», ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΟΙΧΤΟΣ, 02.07.2020

Η πρωτοβουλία για τη συγκρότηση δημοκρατικού πατριωτικού μετώπου «Δρόμος ανοιχτός», είναι αντίθετη σε κάθε απόπειρα παραχάραξης της ιστορίας της Ελλάδας και αλλοίωσης της συλλογικής μνήμης των αγώνων του λαού μας για την απελευθέρωση, την εθνική ανεξαρτησία και την υπεράσπιση της πατρίδας.

Γι' αυτό θεωρεί εθνικά επικίνδυνη την επιτροπή «Ελλάδα 2021», που έφτιαξε ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και ανέθεσε στην κ. Γιάννα Αγγελοπούλου - Δασκαλάκη.

Επιτροπή η οποία έχει επιδοθεί σε έναν καταιγισμό εθνοαποδομητικών σχολίων και αναρτήσεων σε ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και άρθρων σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα, με στόχο της την παραχάραξη της ιστορικής αλήθειας και την αποδόμηση, υπονόμευση και σπίλωση των ιστορικών προσώπων και ηρώων, τόσο του αγώνα του 1821 όσο και της μετεπαναστατικής περιόδου. Πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη επιτροπή αποτελεί συνέχεια της προώθησης ακραία εθνοαποδομητικών απόψεων κάποιων ακαδημαϊκών, που είδαν "συνωστισμό" στην προκυμαία της φλεγόμενης Σμύρνης.

Είναι πλέον φανερό ότι ο ρόλος της συνίσταται στην απόπειρα δημιουργίας στρεβλής εικόνας για την Ελληνική ιστορία και τον Ελληνικό Λαό, στην πρόκληση λήθης για τα επιτεύγματα του λαού μας και στην ενίσχυση του ανίερου έργου της ενοχοποίησής του για τα δεινά που υφίσταται τα τελευταία δέκα χρόνια μέσω ύβρεων της μορφής "μαζί τα φάγαμε" ή της υποτιθέμενης ευθύνης μας για την παράνομη υπερχρέωση της πατρίδας μας, με απώτερο στόχο όλων αυτών των μεθοδεύσεων την κάμψη του φρονήματος του λαού.

Γι' αυτό ο 'Δρόμος ανοιχτός', ακολουθώντας τα χνάρια των αγωνιστών για την ελευθερία και την εθνική ανεξαρτησία, θεωρεί ότι ο Ελληνικός λαός αποτελεί συνέχεια ενός πανάρχαιου έθνους, μέσα από την πολιτιστική και τη γλωσσική κληρονομιά, αλλά και τους αγώνες και τις θυσίες για την πατρίδα!

Προσεγγίζει με σεβασμό και περίσκεψη τη βαριά αυτή κληρονομιά, θεωρώντας ότι ως λαός δεν αρκεί να επαναπαυόμαστε στις θυσίες των προγόνων μας , αλλά οφείλουμε να αγωνιστούμε ως άξιοι συνεχιστές αυτών των ηρώων και των μαρτύρων για την εθνική μας ανεξαρτησία μακριά από την υποταγή στην εχθρική ΕΕ και τις κυβερνήσεις υποτέλειας.

Αναγνωρίζει ότι ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας αποτελεί μια διαρκή, μέσα στα νεότερα χρόνια, προσπάθεια και αναγκαιότητα, της οποίας αφετηρία ήταν η επανάσταση του 1821.

Σε αυτό το πλαίσιο η πρωτοβουλία μας στηρίζει την επιτροπή ‘’ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21’’ και την προσπάθειά της να γιορταστούν τα 200 χρόνια από την εθνικοαπελευθερωτική επανάσταση του 1821, όπως αρμόζει στους αγωνιστές και τους ήρωες του αγώνα, όπως αρμόζει στην ιστορία του λαού και της πατρίδας μας.

Υποστηρίζουμε την επιτροπή ‘’ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21’’, για να μην πετύχει το σχέδιο εμφάνισης του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα των Ελλήνων, ως ευρωπαϊκό επίτευγμα και να αποκρουστεί η ανιστόρητη απόπειρα να παρουσιαστεί η επανάσταση του 1821 ως αρχή της γέννησης του έθνους των Ελλήνων, αποκόπτοντας έτσι την ιστορική συνέχεια αγώνων και πολιτιστικής προσφοράς χιλιάδων χρόνων και ναρκοθετώντας το παρόν και το μέλλον της πατρίδας και μάλιστα σε μια περίοδο όπου απειλούνται καθημερινά ακόμα και τα εδαφικά κυριαρχικά μας δικαιώματα, αφού οι εγχώριες κυβερνήσεις έχουν υποταχθεί σε αλλότρια κέντρα εξουσίας.

Θα σταθούμε λοιπόν αρωγοί και συνοδοιπόροι για την Εθνική μας αξιοπρέπεια και τιμή, για τη δικαίωση του αγώνα του ’21 και των αγώνων του λαού μας για την υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και λαϊκής κυριαρχίας, σε μια πατρίδα ελεύθερη, δίκαιη και δημοκρατική.

http://www.dromosanoixtos.gr/2020/07/21.html

ΤΙΜΗ ΣΤΟ ‘21»: ΝΕΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

03.07.2020

https://www.antenna.gr/embed/1387412

ΜΑΡΙΑ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ-ΔΕΛΙΒΑΝΗ, ΠΡ. ΠΡΥΤΑΝΗΣ – ΚΙΝΗΣΗ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ '21»: ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ '21 ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΣΤΙΣ ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δρόμος 19.07.2020

Ο *Δρόμος,* όπως έχετε αντιληφθεί, δίνει ιδιαίτερη σημασία στο σημαντικότερο σταθμό του νέου ελληνισμού, την επανάσταση του 1821. Η συμπλήρωση των 200 χρόνων από αυτήν γίνεται σε πολύ δύσκολες συνθήκες για την ίδια την ύπαρξη και τη συνέχεια της χώρας. Πρόθεσή μας είναι να συμβάλλουμε στη μελέτη και την αξιολόγηση των κύριων πλευρών της Επανάστασης του 1821, στην απάντηση σε διάφορα αναθεωρητικά ρεύματα που τείνουν να αποδομήσουν τη σημασία και τις ρίζες της επανάστασης και να συσκοτίσουν τα αίτια του ανολοκλήρωτου –σε μεγάλο βαθμό– χαρακτήρα της. Και βέβαια να αναλογιστούμε για την επικαιρότητά της σε σχέση με την ίδια την υπόσταση της χώρας. Για τους λόγους αυτούς, πέρα από την αρθρογραφία, τα αφιερώματα αλλά και άλλες πρωτοβουλίες π.χ. ημερίδες που σκοπεύουμε να πάρουμε, θα προβάλλουμε κινήσεις και δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα σε ανεξαρτησία από την επίσημη επιτροπή της κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου.
Στο φύλλο αυτό δημοσιεύουμε μια πολύ ενδιαφέρουσα και κατατοπιστική συνέντευξη της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη από την κίνηση «Τιμή στο '21» και ένα σημαντικό άρθρο του Νίκου Σταθόπουλου που απαντά στο ζήτημα του γιατί αξίζει να αφιερώσουμε χρόνο στην Επανάσταση του 1821.

Τι σας ώθησε να πάρετε την πρωτοβουλία δημιουργίας της κίνησης «Τιμή στο '21»;
Η πραγματικότητα είναι ότι δεν υπήρξε, τουλάχιστον στην αρχή, καμιάς μορφής δική μου «πρωτοβουλία»! Η κίνηση «Τιμή στο '21» φούντωσε από μόνη της, όταν άρχισε να φτάνει ένας χείμαρρος μηνυμάτων, ως απάντηση σε αυθόρμητη δική μου διαμαρτυρία, αρχικά εξαιτίας του απαράδεκτου χαρακτηρισμού του Ιωάννη Καποδίστρια ως «δικτάτορα», στη συνέχεια εξαιτίας της κακομεταχείρισης του ήρωα του 1821, του Γιώργου Καραϊσκάκη, και μετά…
Μετά, ήρθαν τα ακόμη χειρότερα και τα θανάσιμα επικίνδυνα για την επιβίωση της πατρίδας μας. Καταρχήν υποστηρίχτηκε εν ψυχρώ ότι η Επανάσταση του 1821 ήταν απλώς «η αντίδραση μιας μικρής περιθωριακής ελίτ». Και μέχρις εδώ είχα την απορία για το τι ακριβώς προτίθεται να γιορτάσει η επίσημη/κυβερνητική Επιτροπή, αφού μέλη

της είχαν λοιδορήσει τους ήρωες του 1821, αλλά και επιπλέον είχαν αποφανθεί ότι στην πραγματικότητα δεν επρόκειτο περί Επανάστασης. Ωστόσο, στη συνέχεια, και ενώ εξακολουθούσαν να καταφθάνουν χιλιάδες μηνύματα, που καταδίκαζαν και τα υποστηριζόμενα, αλλά και αυτούς που τα υποστήριζαν, άρχισα να διερωτώμαι, ποιες θα μπορούσαν να είναι οι απόψεις των ξένων επιστημόνων, που επιλέχθηκαν από την Επιτροπή «Ελλάδα ’21», για να γιορτάσουν μαζί μας την πολύ σημαντική αυτή επέτειο. Διάλεξα, λοιπόν, κάποια ονόματα εντελώς στην τύχη. Ομολογώ ότι, δυστυχώς, δεν βρίσκω μια πιο ευγενική λέξη για να εκφράσω τις εντυπώσεις μου διαβάζοντάς τες: Σκέτη φρίκη. Και πιο συγκεκριμένα ο πρώτος, από τους εκλεκτούς ξένους προσκεκλημένους της επίσημης/κυβερνητικής Επιτροπής «Ελλάδα ’21», υποστηρίζει ότι είναι λάθος να μιλάμε για «σκλαβιά 400 ετών», γιατί «περνούσαμε θαυμάσια υπό τον τουρκικό ζυγό». Και προχωρεί στην προτροπή, ο εορτασμός της επετείου των 200 ετών «να λειτουργήσει ως ευκαιρία αναθεώρησης της ιστορίας μας». Πάντοτε, τυχαία, συνέχισα με την επιλογή του δεύτερου επιστήμονα, ανάμεσα στους επίσημους ξένους καλεσμένους της Επιτροπής «Ελλάδα ’21». Και, τότε, συναντήθηκα με γνήσιο κλώνο του απατεώνα Φαλμεράιερ, ο οποίος με άνεση υποστηρίζει ότι «οι Νεοέλληνες ουδεμία σχέση έχουμε με τους αρχαίους μας προγόνους», ότι πάσχουμε από «προγονοπληξία», και ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε αυτές τις εμμονές. Έκρινα άσκοπη τη συνέχιση της έρευνας, καθώς οι αλληλοσυμπληρούμενες απόψεις των πέντε Ελλήνων και ξένων μελών της Επιτροπής «Ελλάδα ’21», όχι μόνο κατόρθωσαν να γελοιοποιήσουν πλήρως την απόφαση του εορτασμού των 200 ετών από το 1821, αλλά και επιχείρησαν να εξαφανίσουν από το πρόσωπο της Γης τη μακραίωνη και μεγαλειώδη πορεία της Ελλάδας, μέσα στους αιώνες. Είναι πολύ απλό: η χώρα μας, για τους ανθέλληνες αυτούς, γεννήθηκε μόνο πριν από 200 χρόνια.

Ουδόλως ήταν στις προθέσεις και στα ενδιαφέροντά μου η δημιουργία της κίνησης «Τιμή στο ’21». Ουδέποτε, στη μακρά μου επαγγελματική σταδιοδρομία τα καθαρά εθνικά θέματα ήταν στο επίκεντρό της, με μοναδική βέβαια εξαίρεση το Μακεδονικό. Κάποια στιγμή, όμως, συνειδητοποίησα ότι η εγκατάλειψη των χιλιάδων αγωνιωδών μηνυμάτων, σε αυτές τις τόσο δύσκολες ώρες για την Ελλάδα, θα ισοδυναμούσε με προδοσία. Και αποφάσισα να παραμείνω και να αγωνιστώ, όσο και όπως μπορούσα. Άλλωστε, πολύ σύντομα συνειδητοποίησα ότι δεν ήμουν μόνη, αλλά αντιθέτως πλαισιωμένη από αναρίθμητους άξιους συνεργάτες, που εργάζονται εθελοντικά, όπως και εγώ, για μια γιορτή του 1821, αντάξια των αθάνατων ηρώων μας. Η κίνηση «Τιμή στο ’21» είναι, τελικά, το αποτέλεσμα αφύπνισης της εθνικής συνείδησης των Ελλήνων, που αποδείχθηκε πολύ δυνατή και σε

θέση να συντρίψει κάθε απόπειρα εθνομηδενισμού, από οπουδήποτε και αν προέρχεται.

Η Ελλάδα μας, εκτός από την ελευθερία της, να αγωνιστεί επιτέλους και για τον δεύτερο στόχο, που είχαν θέσει για την πατρίδα οι ήρωες του 1821, και που ήταν κάποιος βαθμός εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας

Ποιος ο χαρακτήρας της κίνησης και πώς θα δραστηριοποιηθεί; Η κίνηση «Τιμή στο '21» άρχισε ως άτυπη δραστηριότητα, και έτσι θα επιθυμούσα να παραμείνει. Ωστόσο, στη συνέχεια, αναγκαστήκαμε να την ενισχύσουμε με κάποια μορφή νομικής υπόστασης, κυρίως, για να είναι δυνατή η αποδοχή δωρεών, που μας προτείνονται από διάφορες πλευρές. Αναφορικά, τώρα, με την οργάνωση των δραστηριοτήτων, μπορώ να πω ότι έχουμε προχωρήσει ανέλπιστα γρήγορα και πολύ ικανοποιητικά, διαψεύδοντας έτσι τις πρόωρες Κασσάνδρες, που προέβλεψαν αποτυχία μας. Στις 2 Ιουλίου δώσαμε στην ΕΣΗΕΑ την πρώτη μας συνέντευξη Τύπου, η οποία κήρυξε την έναρξη εργασιών της «Τιμή στο '21» και που, κατά γενική ομολογία, ήταν επιτυχής. Στο μεταξύ, μας έρχονται, σε καθημερινή βάση, εξαιρετικές, πρωτότυπες και πολύπλευρες προτάσεις εορτασμού από ολόκληρη την Ελλάδα. Εξυπακούεται ότι θα κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να τις υλοποιήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Τα θέματα οργάνωσης έχει αναλάβει ο Όθων Ιακωβίδης, που διαθέτει και την πολύ σημαντική εμπειρία, από την επιτυχή διοργάνωση των συλλαλητηρίων, για τη Μακεδονία, σε όλη τη χώρα. Ο Όθων Ιακωβίδης, λοιπόν, προχώρησε στη δημιουργία διαφόρων επιτροπών, όπως ιστορική, καλλιτεχνική, τεχνική, νομική κ.λπ. τις οποίες στελεχώνουν ανάλογα με τα προσωπικά τους ενδιαφέροντα, όλοι όσοι επιθυμούν, από τις χιλιάδες των υποστηρικτών μας, και έχει αρχίσει σοβαρή δουλειά σε πολλές από αυτές. Η «Τιμή στο '21» έχει συγκεντρώσει στους κόλπους της πολυάριθμους αξιόλογους Έλληνες, που υπηρετούν το σύνολο, θα έλεγα, των επιστημονικών, παραγωγικών και καλλιτεχνικών τομέων της κοινωνίας και οικονομίας μας. Υπάρχει και μια εννεαμελής προσωρινή Συντονιστική Γραμματεία, που παρακολουθεί την πορεία των εργασιών. Προς το παρόν, τα έξοδα που αντιμετωπίζει η «Τιμή στο '21», καλύπτονται από όλους εμάς τους πρωτεργάτες της. Αλλά, και πέρα από τις δωρεές που περιμένουμε, ετοιμάζουμε και ένα βιβλιαράκι με θέματα της Επανάστασης και της «Τιμή στο '21», που επιμελείται ο Γιώργος Καραμπελιάς, και που ελπίζουμε ότι, αφού εξοφληθούν τα έξοδα εκτύπωσης, θα μας αφήσει και κάποια έσοδα κίνησης.

200 χρόνια μετά, η χώρα βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Πόση σημασία έχει για το σήμερα το πνεύμα του '21; Ποια η επικαιρότητά

του;
Η χειμαρρώδης επιτυχία του «Τιμή στο ’21», αλλά και τα αποτελέσματα από δύο πρόσφατες σχετικές δημοσκοπήσεις (ΠΑΜΑΚ, «Πως βλέπουν οι Έλληνες την επίσημη Επιτροπή «Ελλάδα ’21») και ΚΕΦΙΜ-MARC (Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών-Μάρκος Δραγούμης), «Τι πιστεύουν οι Έλληνες για το 1821») αποκαλύπτουν ότι το πνεύμα του ’21 είναι πάντα ζωντανό στις ψυχές των Ελλήνων, και ακόμη ότι απορρίπτουν τους εθνομηδενισμούς, τις «πολλές ερμηνείες της ιστορίας», «την παραχάραξη της ιστορίας» και τις «πολυπολυτισμικότητες». Θεωρώ πολύ θετικά αυτά τα ευρήματα, και πιστεύω πως αν κατευθυνθούν σωστά θα μπορούσαν να βοηθήσουν την Ελλάδα να εξέλθει από τα έγκατα της γης, όπου έχει ταφεί τα τελευταία, κυρίως, 11 χρόνια. Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτού του εορτασμού των 200 ετών από το 1821, ας ευχηθούμε όλοι εμείς οι χιλιάδες της «Τιμή στο ’21», να ολοκληρωθούν, επιτέλους, οι στόχοι της Επανάστασης του 1821. Δηλαδή, η Ελλάδα μας, εκτός από την ελευθερία της, να αγωνιστεί επιτέλους και για τον δεύτερο στόχο, που είχαν θέσει για την πατρίδα οι ήρωες του 1821, και που ήταν κάποιος βαθμός εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας.

https://edromos.gr/maria-negreponti-delivani-pr-prytanis-kinisi-timi-sto-21-to-pnevma-tou-21-einai-panta-zontano-stis-psyches-ton-ellinon/?amp

ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21

Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «ERmionida MAGazine» στο τεύχος 4 Ιανουαρίου 2021

«Τιμή στο ΄’21» λέγεται μία κίνηση πολιτών η οποίοι έχουν ως σκοπό να τιμήσουν πραγματικά τους ήρωές μας. κάτι που δεν κάνει η επιτροπή για τα 200 χρόνια που έχει ήδη συσταθεί.

Μετά τις γκάφες από δηλώσεις μελών, μετά από παραίτηση κάποιων στελεχών η αποκορύφωση ήρθε με το τελευταίο λογότυπο όπου αντί να φανούν μόνο οι ήρωες του ’21 , ξαφνικά είδαμε τον Παπανικολάου, την Κάλλας και τον Αντετοκούμπο να φιγουράρουν στο λογότυπο. Αν και δεν θα έπρεπε κανείς από τους τρεις να υπάρχει στο λογότυπο, διότι ο σκοπός των εκδηλώσεσων είναι άλλος, ο τελευταίος δεν έχει καν Ελληνική καταγωγή (το έχει πει και ο ίδιος για να προλάβω τα προοδευτικά «τσακάλια»).

Ποιος είναι λοιπόν ο σκοπός των φετινών εκδηλώσεων; Μα φυσικά να τιμήσουμε τους ήρωες που ελευθέρωσαν το έθνος, δεν τιμούμε ούτε

γιατρούς, ούτε αθλητές κτλ κτλ. Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ σε απλά Ελληνικά. Αστοιχείωτη και απαράδεκτη θα χαρακτήριζα την επιτροπή της κυρίας Αγγελοπούλου. Ίσως στους Ολυμπιακούς αγώνες κάτι να κατάφερε εδώ όμως έχει μαύρα μεσάνυχτα. Πως και δεν μας είπε να τιμήσουμε και influencers ευτυχώς ήμασταν τυχεροί.

Ο κάθε Δήμος ή Περιφέρεια που σέβεται τον εαυτό του θα πρέπει να τιμήσει την Επανάσταση σωστά και διεξοδικά βασιζόμενη σε λόγιους και ιστορικούς και όχι στις ανοησίες που θέλει να προωθήσει η επιτροπή της κυβέρνησης. Επίσης λόγω πανδημίας ευεπλιστούμε να σκεφτούν πως οι εκδηλώσεις θα είναι περιορισμένες οπότε ας ξεκινήσουν να γίνονται κάποιες κινήσεις έστω διαδικτυακά. Και φυσικά και στα Αγγλικά διότι το μεγαλείο της επετείου είναι σημαντικό διότι αν είχε χαθεί η γλώσσα εκείνη την περίοδο και αν δεν σωζόταν με το κρυφό σχολειό η πορεία της ανθρωπότητας θα είχε σίγουρα άλλη πορεία και πολλά κενά.

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ 1821 λοιπόν! Ας είναι αυτό το έτος ένα λαμπρό παράδειγμα για την χώρα μας και για το πως μπορεί να μεγαλουργήσει.

ΣΕ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ»

27.01.2021

Ίδρυμα Δημητρίου και Μαρίας Δελιβάνη

Για την ιστορία, το Ίδρυμα Δημητρίου και Μαρίας Δελιβάνη, το οποίο λειτουργεί από το 1999, αποτελεί μια σημαντική προσπάθεια επιστημονικών, κοινωνικών και εθνικών δραστηριοτήτων με πολυεπίπεδη ενασχόληση εντός και εκτός Ελλάδας. Πρόεδρος του Ιδρύματος είναι η κ. Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και συνολικά απαριθμεί οκτώ μέλη, την κ. Ελένη Δελιβάνη (κόρη των ιδρυτών), τον κ. Νίκο Ευθυμιάδη, τον κ. Δημήτρη Μάρδα, τον κ. Ιορδάνη Καϊσερλίδη, τον κ. Παναγιώτη Νίκα, τον κ. Στέλιο Παπαθεμελή και τον κ. Γιώργο Χατζηκωνσταντίνου. Το Ίδρυμα αυτό έχει συνεχή και έντονη επιστημονική παρουσία, συνεργασίες και πολυσύνθετες δραστηριότητες στα Βαλκάνια, στην Ευρώπη, στην Ασία και στην Αφρική, υποστηρίζοντας με έμφαση τις επιλογές των ιδρυτών του, αλλά και απολαμβάνοντας υπέρτατες τιμές και πολύπλευρη αναγνώριση στο πρόσωπο της προέδρου του κ. Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη.

Το σύνολο των δραστηριοτήτων του Ιδρύματος, που άλλωστε δικαιολογεί και το έντονα κριτικό τους πνεύμα, εκκινεί από την υπόθεση ότι η ανθρωπότητα βρίσκεται, γι' ακόμη μια φορά, σε μεταβατική φάση. Βιώνει, δηλαδή, το τέλος μιας εποχής, που χαρακτηρίζεται από την παγκοσμιοποίηση, σε συνδυασμό με έναν άκρατο φιλελευθερισμό και προσδοκά να γιατρέψει τις πληγές της στο νέο σύστημα που, απροσδιόριστο ακόμη στις λεπτομέρειές του, αναδύεται ωστόσο μέσα από πλήθος ενδείξεων.

Στο προσκήνιο η εθνική συνείδηση

Η παρούσα έκδοση με τίτλο «Τιμή στο 21 – Με σεβασμό στην ιστορία» (2020), σε επιμέλεια των Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και Μαρίας Μαγγιώρου, όπως διαβάζουμε στην περιγραφή του «αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο της συμμετοχής του κατόχου του στην οικονομική στήριξη της Επιτροπής "Τιμή στο '21", που δημιουργήθηκε αυθόρμητα στην ελληνική κοινωνία, ως απάντηση στην αντίστοιχη κρατική επιτροπή "Ελλάδα 21", που φαίνεται ότι σκοπεύει, με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων απελευθέρωσης από τον τουρκικό ζυγό, να μεθοδεύσει την αποδόμηση του πατριωτικού φρονήματος των Ελλήνων».

Συγκεκριμένα, στην εισαγωγή του η κ. Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη αναφέρει πως το περιεχόμενο του βιβλίου «φιλοδοξεί να διασφαλίσει στην ψυχή μας, εκεί που φωλιάζει η εθνική μας συνείδηση, μια ανεξίτηλη παρουσία της Επιτροπής "Τιμή στο '21", πολύ πέρα από την ετήσια διάρκεια των εορταστικών εκδηλώσεων της επετείου των 200 χρόνων από την Επανάσταση. Ευελπιστούμε, η "Τιμή στο '21" να μείνει στις μνήμες όλων μας, με αυτό το βιβλιαράκι, ως μια υγιής και αυθόρμητη αντίδραση σε κάθε μορφής προσπάθεια υποβάθμισης της καταλυτικής σημασίας της Επανάστασης του 1821, και των σεπτών ηρώων μας, που μας έκαναν ξανά ελεύθερους, μετά από 400 χρόνια οδυνηρής τουρκικής σκλαβιάς». Ειδικότερα το βιβλίο απαρτίζεται συνολικά από 124 σελίδες και τρεις ενότητες. Στην πρώτη με τίτλο «Γιατί κρίθηκε απαραίτητη η σύσταση της "Τιμή στο '21"» εμφανίζονται οι γενεσιουργές αιτίες που δημιούργησαν την ανάγκη της σύστασης της επιτροπής. Στη δεύτερη ενότητα «Ανθελληνικά και αντιευρωπαϊκά σχέδια» παρουσιάζονται τρία κείμενα που είναι ταυτόχρονα και σχέδια καταστροφής της Ελλάδας και/ή της Ευρώπης.

Στην τελευταία ενότητα που τιτλοφορείται «Κείμενα για τα 200 χρόνια από την ελληνική επανάσταση του 1821 (εναντίον του εθνομηδενισμού)», η οποία είναι και η εκτενέστερη, περιλαμβάνονται άρθρα, τα οποία αποδεικνύουν τον αβάσιμο αλλά και τον δόλιο χαρακτήρα των ανθελληνικών σχεδίων και δοξασιών. Στον επίλογο,

γίνεται η διασύνδεση των εθνικών απειλών που υφίσταται η πατρίδα μας και του γενικότερου ξεπεσμού της με την απουσία αντιδράσεων εναντίον των ολοένα αυξανόμενων επιθέσεων εθνομηδενιστών εναντίον της, και με την ολοένα γενικότερη παραίτηση από τη διεκδίκηση της εθνικής μας κυριαρχίας.

Ένα βιβλίο σημαντικό για την υπογράμμιση των ιστορικών γεγονότων αυτών καθ' αυτών, για το ρόλο και τη διαχείριση των προσώπων της ιστορικής μας πραγματικότητας, το οποίο αξίζει να προμηθευτεί ο καθένας από μας που στοχεύει στην ολιστική αντίληψη των πραγμάτων.

Η πρόεδρος Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη

Η Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη είναι αριστούχος απόφοιτος της Σχολής ΝΟΕ του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Πραγματοποίησε με υποτροφία της γαλλικής κυβέρνησης τις μεταπτυχιακές σπουδές της στη Σορβόννη του Παρισιού, από όπου έλαβε το Κρατικό Διδακτορικό Δίπλωμα Οικονομικών Επιστημών με άριστα και διάκριση.

Έχει υπάρξει υφηγήτρια στο ΑΠΘ και Καθηγήτρια Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, σύμβουλος στον ΟΟΣΑ Παρισιού, αντιπρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης Οικονομολόγων Γαλλικής Γλώσσας, και της επιστημονικής ένωσης CEDIMES, Πρόεδρος του «Ιδρύματος Δημήτρη και Μαρίας Δελιβάνη», καθώς και η πρώτη Ελληνίδα Πρύτανης, που εκλέχτηκε τρεις φορές στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας της Θεσσαλονίκης. Ακόμη έχει βραβευθεί από την Ακαδημία Αθηνών για το βιβλίο της, «Περί της περιφερειακής ανάπτυξης της Ελλάδος», είναι επίτιμη δημότης της Κομοτηνής και τιμήθηκε με 4 χρυσά μετάλλια της Ιεράς Μητρόπολης Θεσσαλονίκης, για την κοινωνική της δράση, με την επιλογή της ως Jean Monnet Fellow, στο Ευρωπαϊκό Παν/κό Ινστιτούτο της Φλωρεντίας και με πρόσκληση για επίσημη επίσκεψη στο State Department. Η επιστημονική της εμβέλεια προκύπτει από τις πολυάριθμες προσκλήσεις για μαθήματα και διαλέξεις από τα πανεπιστήμια της Ουάσιγκτον, Νέας Υόρκης, Παρισιού, Ρώμης, Βόννης, Μασσαλίας, Φλωρεντίας, Τεργέστης, Σόφιας, Μπρατισλάβας, Βαρσοβίας, Κρακοβίας, Μελβούρνης, Buenos Aires, Κόρντομπα, Rio de Janeiro, Ν.Κορέας, Port de Prince, Yaoude.

https://www.paratiritis-news.gr/politismos/se-kykloforia-i-ekdosi-me-titlo-timi-sto-21-me-sevasmo-stin-istoria/

ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΜΑΔΑ «ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21» ΜΕ 67.000 ΜΕΛΗ

19.04.2021 OTAVOICE.GR

Μπορεί ο Ελληνισμός να εορτάζει την συμπλήρωση 200 ετών από την Επανάσταση του 1821 κατά του Οθωμανικού ζυγού, δεν λείπουν όμως οι γνωστοί-άγνωστοι εθνομηδενιστές και διώκτες της εθνικής μνήμης που εκτελώντας βήμα βήμα το σχέδιο ιστορικού ευνουχισμού, στρέφονται σε ότι θεωρείτε αυθεντικό και εκφράζει το μεγαλείο της Εθνικής Παλιγγενεσίας.

Όταν συγκροτήθηκε η διαδικτυακή ομάδα **ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21** από σημαντικούς ανθρώπους των επιστημών και των γραμμάτων αλλά και διακεκριμένα στελέχη της κοινωνίας, καλύπτοντας το κενό από την ανεκδιήγητη Επιτροπή Αγγελοπούλου, κανείς δεν περίμενε πως θα πάρει τόσο μεγάλες διαστάσεις και θα αγκαλιαστεί από ευρύτερα κοινωνικά στρώματα. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα 67.000 μέλη δημιούργησαν μια κυψέλη πατριωτικής τιμής και μνήμης και αυτό ενόχλησε. Ενόχλησε γιατί σε αντιδιαστολή με αυτούς που εξύβρισαν Καποδίστρια και Καραϊσκάκη, έδειξε μια υπεύθυνη πατριωτική στάση αναδεικνύοντας την ιστορική αλήθεια και εκφράζοντας το λαϊκό αίσθημα. Αυτό στους «πατριώτες» από τα σαλέ της Ελβετίας και στους εγχώριους ελληνόφωνες, δεν άρεσε τους χαλούσε το αφήγημα λείανσης των ιστορικών αντιθέσεων και την συν διαχείρισης με την Τουρκία.

Αφού με την επικοινωνιακή καταιγίδα των συστημικών ΜΜΕ και τις χρυσές χορηγίες δεν μπόρεσαν να υπερσκελίσουν την ομάδα ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, ενεργοποίησαν άλλες μεθόδους, γνώριμες στα κέντρα εξουσίας.

Πριν τρείς ημέρες το περασμένο Σάββατο το Facebook χωρίς καμιά αιτία και αφορμή, χωρίς καμιά προειδοποίηση απενεργοποίησε από την πλατφόρμα την ομάδα ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 βάζοντας λουκέτο σε μια ελληνική φωνή, την ίδια ώρα που στο διαδίκτυο βρίθουν και ασχημονούν χιλιάδες ομάδες, σελίδες και προφίλ ανθελληνικού περιεχομένου. Η διάκριση αυτή δείχνει πως η πλατφόρμα Facebook είναι πλήρως χειραγωγούμενη και κατευθυνόμενη από συγκεκριμένα κέντρα που επιδιώκουν να μετατρέψουν τον πλανήτη σε μια άμορφη και άοσμη μάζα ψυχών.

Θεωρείτε πως καθόλου τυχαία το λουκέτο συν έπεσε χρονικά με διαδικτυακή εκδήλωση που οργάνωσε η ομάδα, με αφορμή την επέτειο εισβολής των Γερμανικών ναζιστικών στρατευμάτων στην Ελλάδα. όπου ξεδιπλώθηκε η εγκληματική δράση κατά της χώρας μας και η παρουσίαση στοιχείων για τις γερμανικές οφειλές και τα κατοχικά δάνεια.

Όπως μας ενημέρωσε η νομικός Αριάδνη Νούκα , μέλος της ομάδας ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 προχώρησαν σαν διαχειριστές σε ενέργειες για να αποκατασταθεί το αναίτιο και προκλητικό φίμωτρο, που προσβάλλει τον ελληνισμό.

https://www.otavoice.gr/roi-eidiseon-geniki/2021/04/anthellinika-kentra-apenergopoiisan-ti-diadiktyaki-omada-timi-sto-21-me-67-000-meli/

ΜΗΠΩΣ Η ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗ ΤΩΝ ΣΟΥΛΙΩΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ, ΚΡΥΒΕΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ;

03.06.2021

Του Δημήτρη Μπότσαρη

Η συμπεριφορά αυτών που θέλουν να ασχοληθούν μόνο με τον Αλή-πασά, διοργανώνοντας του τριήμερο Διεθνές Συνέδριο και έτσι να τον τιμήσουν, δείχνει να εντάσσεται στα πλαίσια της «αποδόμησης των εθνικών μύθων», όπου προνομιακή θέση κατέχει προφανώς και η κατάρριψη του «μύθου» των Σουλιωτών, μιας από τις ισχυρότερες καταγωγικές αφηγήσεις του νεώτερου ελληνισμού κι αυτό το εγχείρημα εκφράζεται κυρίως μέσω της **αποσιώπησης** – όπως φάνηκε χαρακτηριστικά και στο ιστορικό ντοκυμαντέρ του *Σκάι* για την Τουρκοκρατία, στις αρχές του 2011, όπου εκθειάζεται ο Αλή πασάς και αποσιωπούνται ολοκληρωτικά οι Σουλιώτες. Κι αυτό διότι, μέσα από ορισμένες ιστορικές πραγματείες –όπως αυτή της όψιμης ιστορικού **Βάσως Ψιμούλη**– επιχειρείται ένα ακόμη βήμα πιο πέρα, από την ανοικτή *αμφισβήτηση* του ίδιου του «εθνικού μύθου» του Σουλίου και των Σουλιωτών, μέσα από το σχετικό βιβλίο της.

Δυστυχώς, αυτό το εγχείρημα διαθέτει ήδη τους «προοδευτικούς» τίτλους τιμής του. Π.χ., ο **Γιάννης Κορδάτος**, ο «γενάρχης» της μαρξιστικής ιστοριογραφίας –παρότι σήμερα δεν προβάλλεται, εξ αιτίας της πληθώρας των σφαλμάτων του και των ενίοτε επιδερμικών αποφάνσεών του–, είναι ο πρώτος διδάξας. Έτσι στην ***Ιστορία*** (του) ***της νεώτερης Ελλάδας,*** δεν περιλαμβάνεται κάποιο κεφάλαιο ή υποκεφάλαιο για το Σούλι, ενώ οι ελάχιστες σχετικές αναφορές, γίνονται σε κεφάλαιο σχετικό με τον Αλή πασά, όπου αντιπαρατίθεται ο «προοδευτικός» Τεπελενλής, προς τους «ληστές και πλιατσικολόγους» Σουλιώτες! Στις γεμάτες θαυμασμό και επαίνους, σελίδες του, για τον Αλή-πασά, διαβάζουμε:

Επειδή χτύπησε τους εκμεταλλευτές και δυνάστες της φτωχολογιάς καθώς και τους Σουλιώτες και τους κοτζαμπάσηδες, του έψαλλαν όσα σέρνει η σκούπα και έτσι σχηματίστηκε η παράδοση πως ήταν αιμοβόρος, άρπαγας και σκληρός τύραννος. Όσο ζούσεν ο Αλής, η αγροτιά της Θεσσαλίας τον αγαπούσε, γιατί δεν άφηνε τους μπέηδες και τσιφλικάδες να φέρνονται σκληρά στους κολλιγάδες και φτωχοαγρότες.

Είναι γνωστή η θετική αποτίμηση πολλών Ελλήνων ιστορικών και ιστοριολογούντων, και όχι μόνο της Αριστεράς, για τον Αλή, τον οποίον εντάσσουν στον «**διαφωτισμένο μοναρχισμό**», ωστόσο κανείς δεν έφτασε, εξ αντιδιαστολής, σε τόσο αρνητικές τοποθετήσεις για τους Σουλιώτες, όπως ο Κορδάτος:

…**Δεν είναι σωστό ότι ο Αλής χτύπησε τους Σουλιώτες με τον πιο σκληρό τρόπο; Σωστό είναι, αλλά τί ήταν οι Σουλιώτες; Η απάντηση είναι ότι ήταν κλέφτες που ρήμαζαν τα γύρω χωριά.**

Σύμφωνα με τη μαρξιστική ορθοδοξία, «**οι Σουλιώτες ανήκαν σε καθυστερημένους πληθυσμούς και «ο δημοκρατισμός τους, για τον οποίο κάνουν λόγο οι αστοί ιστορικοί, αντανακλούσε την πρωτόγονη οργάνωση του γένους και όχι νεώτερες δημοκρατικές αντιλήψεις**». Κατά συνέπεια, αποτελούσαν εμπόδιο στην «πρόοδο» και, όπως μας διδάσκει η «ιστορία», θα…έπρεπε να εξαλειφθούν.

ΑΝ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΑΡΟΜΟΙΑ, ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΟΥΝ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ, ΤΙΜΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΌΠΟΙΟ, ΚΑΤ΄ΑΥΤΟΥΣ, ΘΕΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΝΑ ΔΥΣΦΗΜΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΟΥΛΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ, ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ, ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩ, ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΦΥΓΟΥΝ, ΔΙΟΤΙ ΤΟΥΣ

ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΗ, ΟΣΟΝΟΥΠΩ…

*Πρόεδρος Απανταχού Σουλιωτών

https://ardin-rixi.gr/archives/235095

ΕΠΙΤΡΟΠΗ "ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21": ΤΡΙΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΙΣ 2-3 ΙΟΥΛΙΟΥ – ΜΙΑ ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

SLPRESS 27.06.2021

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, συνεπής στους στόχους και στις εξαγγελίες της, αναφορικά με την ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής μας συνείδησης, προετοιμάζει ένα τρίτο συνέδριο. Αυτό αποφασίστηκε, μετά την επιτυχία που είχε το πρώτο (με θέμα: Ο κυρίαρχος στόχος της εθνεγερσίας του 1821 για ελευθερία και ανεξαρτησία, επιτεύχθηκε;) και το δεύτερο (με θέμα: Ιωάννης Καποδίστριας ,Ο θεμελιωτής του νεοελληνικού κράτους).

Το τρίτο αυτό συνέδριο περιλαμβάνει τη σκοτεινή τριλογία των αδιεξόδων μας, όπως αυτά κακοφόρμισαν κάτω από την πολύχρονη και στραγγαλιστική εξάρτηση της χώρας μας: από εταίρους/φίλους/συμμάχους, δηλαδή ουσιαστικά πάντοτε από τις "Μεγάλες Δυνάμεις". Πρόκειται για το οικονομικό/μνημονιακό, τα εθνικά και το μεταναστευτικό/λαθρομεταναστευτικό.

Η προσέγγισή τους προτείνεται να διεξαχθεί σε δύο στάδια: στην ανάλυση του προβλήματος, και στην πρόταση λύσεων. Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, προσπάθησε από την πρώτη στιγμή της σύστασής της, να εντοπίσει τον πυρήνα των προβλημάτων της πατρίδας μας, και να αξιοποιήσει την επέτειο των 200 ετών, για την έναρξη αντιμετώπισής τους.

Πέρα από τους περιορισμούς, που θέτει ο Covid-19, στις εορταστικές εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια, η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 πιστεύει ότι καλοί είναι οι χοροί και τα τραγούδια, αλλά αυτό που προέχει αυτές τις τόσο κρίσιμες ώρες για την επιβίωση της πατρίδας μας, είναι η συνειδητοποίηση αυτών που μας συμβαίνουν, αλλά και η διερεύνηση του γιατί μας συμβαίνουν.

Έχοντας την τύχη να έχει στις γραμμές της ένα πολυπληθές και εξαιρετικά αξιόλογο επιστημονικό και πατριωτικό δυναμικό, η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 επέλεξε τον δύσκολο δρόμο της εθνικής αφύπνισης, με την πεποίθηση ότι αυτήν και κυρίως αυτήν την προσπάθεια επιθυμούν να δουν να ευοδώνεται οι ήρωες μας του 1821. Γιατί χωρίς μια νέα επανάσταση, οι στόχοι του 1821 κινδυνεύουν να ακυρωθούν.

Δεύτερη Επανάσταση

Ακριβώς την ανάγκη αυτής της δεύτερης επανάστασης αγωνίζεται να εμπεδώσει η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, με την πεποίθηση ότι η επιτυχία αυτής της προσπάθειας θα δικαιώσει τη σύσταση και τη λειτουργία της. Να υπογραμμίσουμε, ότι ουδόλως θεωρούμε ότι με τους αγώνες και τις δικές μας ενέργειες θα κατορθώσουμε να δώσουμε λύση στην απογοητευτική, από κάθε οπτική γωνία, κατάσταση, που απειλεί με εξαφάνιση την Ελλάδα.

Μπορεί, βέβαια, κάποιες στιγμές να λειτουργούμε ως Δον Κιχώτες, αλλά ωστόσο έχουμε πλήρη συναίσθηση των πολύ-πολύ περιορισμένων δυνατοτήτων μας. Γι' αυτό, ακριβώς, προσπαθούμε να προβάλουμε τα προβλήματα, όσο γίνεται πιο ξεκάθαρα, έτσι που να διεισδύσουν σε κάθε ελληνική ψυχή, να την αναστατώσουν και να την εξοργίσουν, για να ξεσηκωθούμε όλοι εμείς οι απόγονοι των ηρωικών μας προγόνων, και να σταθούμε απέναντι σε όλους αυτούς, που μας εκλαμβάνουν ως αποίκους τους.

Να ξεριζώσουμε τον εθνομηδενισμό, με όποιο τρόπο και με όποιο όνομα και αν εμφανίζεται. Γιατί αυτή η δική μας πατρίδα έχει ένα και μοναδικό όνομα, και αυτό είναι Ελλάδα, αλλά και μια και μοναδική χιλιόχρονη ιστορία και αυτή δεν ξαναγράφεται. Με αυτές τις σκέψεις, ζητούμε τη συμπαράσταση όλων των Ελλήνων, εντός της χώρας, αλλά και στα πέρατα της υφηλίου. Για την καλή έκβαση και διάδοση του 3ου αυτού συνεδρίου, αλλά και της 2ης επανάστασης μετά το 1821. Τα συμπεράσματα του 3ου αυτού συνεδρίου επιθυμούμε να θέσουν δυναμικά, επί τάπητος, τις νόμιμες και δίκαιες διεκδικήσεις της Ελλάδας.

Εθνομηδενισμός

Θα αρχίσουμε την τριλογία με το οικονομικό αδιέξοδο. Σε μεγάλο βαθμό θεωρούμε ότι η τραγελαφική και εθνομηδενιστική κατάσταση, στην οποίαν επέτρεψαν περιστάσεις και παράγοντες στο παρελθόν (που δυστυχώς συνεχίζουν και στο παρόν) να περιέλθει η πατρίδα μας, είναι το μίασμα που συντηρεί το σύνολο των αδιεξόδων μας.

Να υπενθυμίσω κάτι πολύ σημαντικό, παρότι δηλώθηκε πολλές φορές: Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 δεν έχει πολιτικές βλέψεις, και δεν θα μετατρέψει την όποια επιρροή της σε πολιτικό κόμμα. Πρόκειται για την υπόσχεση που δόθηκε εξαρχής και που συνεχίζει αμετάβλητη. Το τονίζουμε, ώστε να αποφευχθούν παρεξηγήσεις εξαιτίας του ότι, για τη στήριξη των απόψεων και επιχειρημάτων αυτού του 3ου συνεδρίου, κρίθηκε αναγκαία η αξιοποίηση γνώσεων και εμπειριών ορισμένων ομιλητών, που αποκτήθηκαν, σε κάποια φάση της ζωής τους, από την ενασχόλησή τους με την πολιτική.

https://slpress.gr/provoles/epitropi-quot-timi-sto-21-quot-trito-synedrio-stis-2-3-ioylioy-mia-trilogia-gia-ta-adiexoda-tis-elladas/

ΕΘΝΙΚΗ ΝΤΡΟΠΗ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ ΠΑΣΑ!

Επιστολή-κόλαφος από τον τρισέγγονο του Σουλιώτη αγωνιστή του 1821 και ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα

Με μία σκληρή επιστολή προς τους διοργανωτές του συνεδρίου της ντροπής για τον Αλή Πασά απαντά ο Νικόλαος Λάμπρου Κουτσονίκας, πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου «Το Σούλι», τρισέγγονος του Σουλιώτη αγωνιστή του 1821 και ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα.

Ο κ. Κουτσονίκας τοποθετεί ορθά όλα τα ιστορικά γεγονότα για τον Πασά δυνάστη της Ηπείρου και διαμαρτύρεται έντονα για την προσπάθεια αλλοίωσης των πραγματικών γεγονότων. Αναλυτικά αναφέρει:

«Μαθαίνοντας προ ολίγων ημερών ότι στις 22-24/10/2021 θα πραγματοποιηθεί στα Ιωάννινα το διεθνές συνέδριο με θέμα "Ο Αλή Πασάς και η εποχή του", στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, συνεκλονίσθην και έμεινα ενεός. Κατ' αρχήν, ως Ελληνας πολίτης και ύστερα ως πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου "Το Σούλι", κι ως τρισέγγονος του Σουλιώτη ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα, επιτελούς του Καραϊσκάκη και των Μποτσαραίων κατά τον Αγώνα, νιώθω το χρέος προς τους προγόνους μας που έπεσαν για τη Λευτεριά ιδιαίτερα ισχυρό. Ως εκ τούτου, επεξηγώ πιο αναλυτικά παρακάτω τους λόγους για τους οποίους

εμείς οι Σουλιώτες είμαστε αντίθετοι με την πρωτοβουλία του δημάρχου Ιωαννίνων.

Κατ' αρχήν, τα Ιωάννινα αποτελούσαν πάντα ένα σταυροδρόμι πολιτισμών και στρατηγικό κόμβο στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, με αποτέλεσμα να μη χάνουν ποτέ τη σημασία τους. Επομένως, ο Αλή Πασάς βρήκε τα προϋπάρχοντα θεμέλια και δεν δημιούργησε κάτι εξαρχής. Στη συνέχεια, οι κτίσεις εκκλησιών και συναγωγών επί Αλή Πασά δεν απετέλεσαν κάτι το ιδιαίτερο, καθότι ενετάσσοντο στην ευρύτερη πολιτική της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας προς εξευμενισμό των υποδούλων λαών της, ούτως ώστε να μην επαναστατήσουν.

Επίσης, ο Αλή Πασάς δεν αποτελεί έναν φωτισμένο ηγέτη, αλλά έναν τύραννο, ο οποίος καταδυνάστευσε άμεσα τις περιοχές από τη Χειμάρρα και τη Δυτική Μακεδονία, ως τη Θεσσαλία, την Αιτωλοακαρνανία και τη Φθιωτοφωκίδα, είτε δολοφονώντας όσους ανθίσταντο μαζί με τις οικογένειές τους είτε δημεύοντας τη γη προς προσωπικό του πλουτισμό.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα αυτής της τακτικής. Πέρα από εμάς τους Σουλιώτες, τους οποίους κατέστρεψε στο Κούγκι, στο Ζάλογγο και το Σέλτσο την περίοδο 1803-1804, μπορούμε να αναφέρουμε την καταστροφή του Βουθρωτού στη Βόρειο Ηπειρο το 1798 (η οποία είχε ως αποτέλεσμα να μην ξανακατοικηθεί, ενώ ήταν συνεχώς κατοικούμενο από την αρχαιότητα), τη σφαγή της Πρέβεζας την ίδια περίοδο, κατά την οποία σφαγιάστηκαν και Γάλλοι αιχμάλωτοι πολέμου, εκθέτοντας έτσι και την Ηπειρο διεθνώς, την καταστροφή του Χορμόβου (χωριό της Βορείου Ηπείρου, το οποίο ανέδειξε ήρωες, όπως ο Κώστας Λαγουμιτζής) το 1813, τη δήμευση της περιουσίας του κλεφταρματολού και προκρίτου Ασπροποτάμου Τρικάλων Γεωργίου Χατζηπέτρου, ο οποίος ήταν προστάτης των αγωνιστών για την ελευθερία, την ύπουλη σφαγή της οικογενείας των αγωνιστών της Πιερίας (και εξαδέλφων του συνεργάτη του Υψηλάντη Γεωργάκη Ολυμπίου) Λαζαίων τον Απρίλιο του 1813, μέσω του συνεργάτη του Αλή Πασά Βλαχοθόδωρου, τη φυγή των Παργίων στα Επτάνησα το 1819, καθώς και σωρεία άλλων περιστατικών, τα οποία ο χώρος δεν ευνοεί να αναφερθούν εδώ.

Απλά μόνο να πούμε ότι οι σπουδαίοι εθνικοί ευεργέτες εξ Ιωαννίνων, όπως ο Ζώης Καπλάνης, οι Αδελφοί Ζωσιμά, ο Γεώργιος Χατζηκώστας και ο Γεώργιος Ριζάρης, έφυγαν στη Ρωσία επί Αλή Πασά, ούτως ώστε να νιώσουν ελεύθεροι, ενώ ακόμη και συνεργάτες του Αλή Πασά, όπως ο

διδάσκαλος του Γένους Αθανάσιος Ψαλίδας, οι θησαυροφύλακες Αθανάσιος Λιδωρίκης και Αθανάσιος Βάγιας (γαμπρός του Σουλιώτη ηγήτορα Νικολάου Κουτσονίκα ή γερο-Κουτσονίκα, προ-προ-προ-προπάππου τού γράφοντος και ηρωικού πεσόντος στο Σέλτσο τον Απρίλιο του 1804) κ.ά., με την έκρηξη της Ελληνικής Επαναστάσεως, είτε κατόρθωσαν να διαφύγουν στα Επτάνησα είτε να δραπετεύσουν προς τη Ρούμελη (όπως ο Οδυσσέας Ανδρούτσος) και να διαδραματίσουν πολιτικοστρατιωτικό ρόλο στο πλευρό των ομοφύλων τους Ελλήνων, ακριβώς εξαιτίας της αυταρχικότητας και της βίας του αληπασαλικού περιβάλλοντος.

Τέλος, η πολιτική του Αλή Πασά οδήγησε μακροπρόθεσμα στον μαρασμό των Ιωαννίνων. Και τούτο διότι, όταν το 1788 ανέλαβε ο Αλή Πασάς, τα Ιωάννινα ήταν ακμάζουσα πόλη. Όμως, όταν κηρύχθηκε το 1820 φιρμανλής (προδότης), και εν συνδυασμώ με την πολιτική του και την εισβολή του Χουρσίτ Πασά στην Ηπειρο προς καθαίρεσιν και εκτέλεσή του, τα Ιωάννινα είχαν μαραζώσει πληθυσμιακά και στη συνέχεια βομβαρδίστηκαν άγρια από τα οθωμανικά στρατεύματα, με αποτέλεσμα ο κεντρικός πυρήνας της πόλης να έχει καταστραφεί σε σημαντικό βαθμό και το 1867, 46 έτη από τον Αγώνα, να υπάρχει στην πόλη μόνο το 1/3 του πληθυσμού τής προ Αλή Πασά περιόδου.

Χώρια πως ο τίτλος του συνεδρίου είναι απατηλός και χειραγωγεί το κοινό, ιδιαίτερα τους νέους, καθότι δείχνει ως μοναδικό πρωταγωνιστή τον Αλή Πασά με θετική δράση, κάτι που δεν ισχύει.

Είναι σαν να λέμε πως γίνεται συνέδριο στο Τελ Αβίβ με τίτλο "Ο Χίτλερ και ο καιρός του", με θετική παρουσίαση του Χίτλερ ως δημιουργού του ισραηλινού κράτους, ο οποίος προκάλεσε το Ολοκαύτωμα, πέραν των λοιπών εγκλημάτων στην πατρίδα μας».

dimokratia,21|10|2021

http://aktines.blogspot.com/2021/10/blog-post_267.html

ΎΒΡΙΣ ΜΕΓΑΤΟΝΩΝ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

10.2021

Για το διεθνές Συνέδριο με θέμα «Ο Αλή πασάς και η εποχή του» που θα πραγματοποιηθεί το τριήμερο 22-24 Οκτωβρίου στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δ. Χατζής» στα Γιάννενα μίλησε η τ. Πρύτανης Μαρία Νεγραπόντη – Δεληγιάννη κατά την διάρκεια της ομιλίας της στα εγκαίνια έκθεσης αρχειακού υλικού, που διοργάνωσε η Επιτροπή Πρέβεζα 1821-20121 «ΙΣΤΟΡΙΑ- ΜΝΗΜΗ- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» στο Εργατικό Κέντρο Πρέβεζας.

Η κ. Νεγρεπόντη – Δελιβάνη άσκησε δριμεία κριτική τόσο στον Δήμο Ιωαννιτών, όσο και στην Επιτροπή "Ελλάδα 2021" για την επιλογή του χρόνου διεξαγωγής του συνεδρίου.

Μεταξύ άλλων η τ. Πρύτανης είπε : "Θέλω να πω δυο λόγια για αυτό το αδιανόητο που περνά εδώ κοντά από την Πρέβεζα και αναφέρομαι στο συνέδριο στα Ιωάννινα για να τιμηθεί ο σφαγέας Αλή Πασσάς" και στη συνέχεια διάβασε ένα σύντομο απόσπασμα από το άρθρο της που θα δημοσιευθεί στην εφημερίδα Δημοκρατία τις προσεχείς ημέρες. "Είναι αλήθεια ότι η τιμή στο 21′ δεν ασχολήθηκε εκτός όταν κρίνονταν απαραίτητη η στηλίτευση με την Ελλάδα 2021 και με τις ασπόνδυλες δραστηριότητες αυτής της Επιτροπής. **Οφείλω ωστόσο να ομολογήσω ότι πριν από μερικές ημέρες συγκλονιστήκαμε στην κυριολεξία όταν πληροφορηθήκαμε ότι το συνέδριο για τον σφαγέα των Σουλιωτών και όχι μόνον επανήλθε στο προσκήνιο σε πείσμα των εναντίον του αντιδράσεων πριν λίγο καιρό. Και επανήλθε ως δραστηριότητα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων αλλά και του Δημάρχου Ιωαννιτών, αλλά και του Ινστιτούτου Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και βέβαια υπό την αιγίδα της επίσης επιτροπής εορτασμού "Ελλάδα 2021".Είναι περιττό να επισημανθεί ότι η αναγγελία αυτού του συνεδρίου που συνοδεύεται από τριήμερο πρόγραμμα προκαλεί από μόνη της φρίκη και ανατριχίλα σε κάθε Ελληνίδα και σε κάθε Έλληνα. Να γίνω σαφής. Σε άλλες συγκυρίες και βέβαια εκτός του περίγυρου της επίσης επιτροπής εορτασμού "Ελλάδα 2021" θα είχαν ενδεχομένως αναγνωρισθεί σε αυτό το συνέδριο – πάντως με κάποια δυσφορία που αναπότρεπτα συνοδεύει το όνομά του – τα χαρακτηριστικά ενός οποιουδήποτε άλλου συνεδρίου από τα**

πολυάριθμα που γίνονται σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Ακόμη και η πρόσκληση των δύο Αλβανών ομιλητών, γιατί όχι, θα μπορούσε και αυτή να δικαιολογηθεί. Όμως το ατόπημα αυτού του συνεδρίου προς τιμήν του Αλή Πασσά του εξολοθρευτή και βασανιστή χιλιάδων Ελλήνων συνίσταται στο χρόνο διεξαγωγής του, στον τόπο επιλογής του, στη συνύπαρξη του με πολύ πιεστικά εθνικά μας μέτωπα. Στην εμβολή του με τις καθημερινές προκλητικές δηλώσεις των τούρκων εναντίων μας. Αυτά όλα μαζί και με το μισητό όνομα του, το καθιστούν εκ προοιμίου και φοβάμαι ότι το κατατάσσουν στην κατηγορία των ανοσιουργημάτων. Συμπερασματικά, η υφή αυτής της δραστηριότητας που έχει ωστόσο τεθεί υπό την αιγίδα της επιτροπής "Ελλάδα 2021″ αποτελεί ύβρη μεγατόνων εναντίον κάθε Ελληνίδας και κάθε Έλληνα. Πως άραγε να γίνει δεκτό αυτό το οποίο υπερασπίστηκε η κυρία Αγγελοπούλου, όταν της έγινε κάποια κριτική για το ότι η επιτροπή δεν έκανε τίποτε, είπε ότι αυτά όλα που έγιναν, έγιναν από την κοινωνία η οποία πρότεινε τις δραστηριότητες. Θέλω να πω ότι αποκλείεται η κοινωνία να έχει προτείνει αυτή τη δραστηριότητα".

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.mypreveza.gr

https://www.salaminionvima.gr

http://aktines.blogspot.com/2021/10/blog-post_72.html

https://www.pentapostagma.gr/koinonia/7045687_maria-negreponti-delibani-ubris-megatonon-synedrio-pros-timin-toy-ali-pasa-sta

https://karvasaras.gr/maria-negreponti-delivani-yvris-megatonon-to-synedrio-pros-timin-toy-ali-pasa-sta-giannena/

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ "ΤΟ ΗΡΩΪΚΟ ΣΟΥΛΙ"-ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ

24.10.2021

ΨΗΦΙΣΜΑ – ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ‘’ ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΣΟΥΛΙ ‘’

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ -‘’Ο ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ’’

Το Δ. Σ. της Αδελφότητάς μας καταγγέλλει για δεύτερη φορά (η πρώτη έγινε μέσα από την εφημερίδα μας ‘’ΗΡΩΙΚΟ ΣΟΥΛΙ‘’ το συνέδριο-ντροπή με θέμα **‘’Ο Αλή πασάς και η εποχή του’’ για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση**, το οποίο διοργανώνουν στα Γιάννενα ο Δήμος Ιωαννιτών, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και το Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, υπό την αιγίδα της Επιτροπής **’’Ελλάδα 2021’’.**

Διαβάζοντας το πρόγραμμα του Συνεδρίου, διαπιστώσαμε ότι οι αγώνες των Σουλιωτών με τον Αλή πασά για 14 χρόνια από το 1789 έως το 1803, δεν υπάρχουν σε καμιά εισήγηση. Ούτε καν το όνομα Σούλι και Σουλιώτες αναφέρεται. Πολύ περισσότερο που απαξιώνεται και αποσιωπάται η αγωνιστική παρουσία των Σουλιωτών στην Ήπειρο από το 1820 έως το 1822, όταν για να ξαναπάρουν το Σούλι, συμφώνησαν με τον Αλή πασά να πολεμήσουν τα Σουλτανικά στρατεύματα, τα οποία πολιορκούσαν τον ίδιο στα Γιάννενα. Τότε που 2.000 Σουλιώτες πολεμούσαν με τα Οθωμανικά στρατεύματα, τα οποία ξεπερνούσαν τους 60.000 άντρες. Έδωσαν αμέτρητες νικηφόρες μάχες, πριν την έναρξη ακόμη της Ελληνικής Επανάστασης από τον Δεκέμβρη του 1820 έως τον Σεπτέμβρη του 1822.

Η συμβολή αυτής της ηρωικής προσπάθειας των Σουλιωτών, να κρατούν εγκλωβισμένους στα Γιάννενα χιλιάδες στρατιώτες της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και τον ίδιο τον Χουρσίτ πασά της Τρίπολης, αποσιωπάται εντελώς από την επίσημη ιστοριογραφία αλλά και τις επίσημες εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Έτσι κατάφεραν οι Έλληνες τα πρώτα δύο χρόνια της Επανάστασης, τις νίκες εναντίον των Οθωμανών και κατέλαβαν πόλεις και κάστρα στο Μοριά και την Ρούμελη. Είναι γνωστή επίσης η συμμετοχή των Σουλιωτών στις μάχες που έδωσαν, μαζί με όλους τους Έλληνες στο Μεσολόγγι, στη Ρούμελη και τον Μοριά από το 1822 έως το τέλος της Επανάστασης και ειδικά στη μάχη της Αθήνας, στην οποία έχασαν τη ζωή τους τα πιο γενναία παλληκάρια του Σουλίου.

Εμείς, σε όλους τους συμμετέχοντες στο Συνέδριο για τον Αλή πασά, τους αφιερώνουμε μερικούς στίχους από την ‘’Αληπασιάδα’’, τον ύμνο που έγραψε ο Αλβανός Χατζή Σεχρέτης, καθ’ υπόδειξη του ίδιου του

‘’ήρωά ‘’τους Αλή πασά, ο οποίος είναι γραμμένος μάλιστα στην ελληνική γλώσσα.

‘’Αλήπασας προβόδησε ασκέρι και τους πιάνει, άντρες, γυναίκες και παιδιά στο κούτζουρο τους βάνει.

Κι ο Σκόδρας του προβόδησε, Αλήπασα, νισάφι, τούτος ο κόσμος δεν είναι καρπούζια στο χωράφι’’.

‘’Ότ’ έκαμε στην Πρέβεζα κανείς δεν τ’ώχει κάμει, που πέφτει μεσ’ τη θάλασσα το αίμα σαν ποτάμι’’.

‘’Να βρίσκονται οι Τσάμιδες σαν φρόνιμοι ραγιάδες, να βρίσκεται στον τόπο τους, να δέρη, να σκοτώνη, να ρίχνει και στο κούτσουρο και να τους φυλακώνει’’.

‘’Σε Δύση και σ’ Ανατολή αυτόν τον κουβεντιάζουν, όταν του πιάνουν τ’ όνομα ολότελα τρομάζουν

Και πλάκωσε στα Γιάννινα στο πόστι το δικό του, δέκα σαντζιάκια βρίσκονται τώρα στον ορισμό του

Όλος ο κόσμος τρόμαξαν και λιώνουν σαν τ’ αλάτι,έχει ταλίμ Αλήπασας και κρότο τ’όνομά του.

Και τρέμει όλ’ η Ρούμελη από την αφεντιά του, κι ότι προστάξ’ Αλήπασας μέσα στα μπουγιουρτιά του

Αλοιώτικο δεν γίνεται, μόνον το θέλημά του. Όλος ο κόσμος τρόμαξαν και Τούρκοι και Ρωμαίοι,

Που το σπαθί τ’ Αλή Βελή στο αίμα μέσα πλέει.’’

Το αίμα που ρέει και η λέξη τρόμος κυριαρχεί και διατρέχει τους στίχους του, όπως κυριαρχούσαν και στην 33χρονη ‘’δίκαιη’’ και ‘’φωτισμένη’’ εξουσία του.

Από τους φορείς που συμμετέχουν σ’ αυτό το Συνέδριο δεν περιμένουμε τίποτα καλύτερο για τους προγόνους μας. Είναι φανερό ότι ανήκουν σ’αυτούς που αποδέχονται ως κυρίαρχη ιδεολογία, αυτή την οποία προσπαθούν να επιβάλλουν τα διάφορα κέντρα αποφάσεων της Παγκοσμιοποίησης. Μιας ιδεολογίας που επιδιώκει πάση θυσία το ξαναγράψιμο της ιστορίας με την υποβάθμιση, απαξίωση και αποδόμηση κάθε ηρωικής και αγωνιστικής πράξης και μορφής, επειδή θεωρεί τα Έθνη, τους αγώνες και τους ήρωες κάθε χώρας, εμπόδιο στα σχέδια των οικονομικά ισχυρών για παγκόσμια κυριαρχία.

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας

Ο Πρόεδρος Η γραμματέας

Κωστής Σπ. Τόκκας Ελευθερία Παππά

http://aktines.blogspot.com/2021/10/blog-post_87.html

ΕΠΙΣΤΟΛΗ-ΚΟΛΑΦΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΗ ΠΑΣΑ, ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΙΣΕΓΓΟΝΟ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΩΤΗ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΟΥΤΣΟΝΙΚΑ

26.10.2021

Επιστολή-κόλαφος από τον τρισέγγονο του Σουλιώτη αγωνιστή του 1821 και ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα

Με μία σκληρή επιστολή προς τους διοργανωτές του συνεδρίου της ντροπής για τον Αλή Πασά απαντά ο Νικόλαος Λάμπρου Κουτσονίκας, πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου **«Το Σούλι»**, τρισέγγονος του Σουλιώτη αγωνιστή του 1821 και ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα.

Ο κ. Κουτσονίκας τοποθετεί ορθά όλα τα ιστορικά γεγονότα για τον Πασά δυνάστη της Ηπείρου και διαμαρτύρεται έντονα για την προσπάθεια αλλοίωσης των πραγματικών γεγονότων. Αναλυτικά αναφέρει:

«Μαθαίνοντας προ ολίγων ημερών ότι στις 22-24/10/2021 θα πραγματοποιηθεί στα Ιωάννινα το διεθνές συνέδριο με θέμα "Ο Αλή Πασάς και η εποχή του", στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, συνεκλονίσθην και έμεινα ενεός. Κατ' αρχήν, ως Ελληνας πολίτης και ύστερα ως πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου "Το Σούλι", κι ως τρισέγγονος του Σουλιώτη ιστοριογράφου Λάμπρου Κουτσονίκα, επιτελούς του Καραϊσκάκη και των Μποτσαραίων κατά τον Αγώνα, νιώθω το χρέος προς τους προγόνους μας που έπεσαν για τη Λευτεριά ιδιαίτερα ισχυρό. **Ως εκ τούτου, επεξηγώ πιο αναλυτικά παρακάτω τους λόγους για τους**

οποίους εμείς οι Σουλιώτες είμαστε αντίθετοι με την πρωτοβουλία του δημάρχου Ιωαννίνων.

Κατ' αρχήν, τα Ιωάννινα αποτελούσαν πάντα ένα σταυροδρόμι πολιτισμών και στρατηγικό κόμβο στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, με αποτέλεσμα να μη χάνουν ποτέ τη σημασία τους. **Επομένως, ο Αλή Πασάς βρήκε τα προϋπάρχοντα θεμέλια και δεν δημιούργησε κάτι εξαρχής.** Στη συνέχεια, οι κτίσεις εκκλησιών και συναγωγών επί Αλή Πασά δεν απετέλεσαν κάτι το ιδιαίτερο, καθότι ενετάσσοντο στην ευρύτερη πολιτική της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας προς εξευμενισμό των υποδούλων λαών της, ούτως ώστε να μην επαναστατήσουν.

Επίσης, ο Αλή Πασάς δεν αποτελεί έναν φωτισμένο ηγέτη, αλλά έναν τύραννο, ο οποίος καταδυνάστευσε άμεσα τις περιοχές από τη Χειμάρρα και τη Δυτική Μακεδονία, ως τη Θεσσαλία, την Αιτωλοακαρνανία και τη Φθιωτοφωκίδα, είτε δολοφονώντας όσους ανθίσταντο μαζί με τις οικογένειές τους είτε δημεύοντας τη γη προς προσωπικό του πλουτισμό.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα αυτής της τακτικής. Πέρα από εμάς τους Σουλιώτες, τους οποίους κατέστρεψε στο Κούγκι, στο Ζάλογγο και το Σέλτσο την περίοδο 1803-1804, μπορούμε να αναφέρουμε την καταστροφή του Βουθρωτού στη Βόρειο Ηπειρο το 1798 (η οποία είχε ως αποτέλεσμα να μην ξανακατοικηθεί, ενώ ήταν συνεχώς κατοικούμενο από την αρχαιότητα), τη σφαγή της Πρέβεζας την ίδια περίοδο, κατά την οποία σφαγιάστηκαν και Γάλλοι αιχμάλωτοι πολέμου, εκθέτοντας έτσι και την Ηπειρο διεθνώς, την καταστροφή του Χορμόβου (χωριό της Βορείου Ηπείρου, το οποίο ανέδειξε ήρωες, όπως ο Κώστας Λαγουμιτζής) το 1813, τη δήμευση της περιουσίας του κλεφταρματολού και προκρίτου Ασπροποτάμου Τρικάλων Γεωργίου Χατζηπέτρου, **ο οποίος ήταν προστάτης των αγωνιστών για την ελευθερία, την ύπουλη σφαγή της οικογενείας των αγωνιστών της Πιερίας (και εξαδέλφων του συνεργάτη του Υψηλάντη Γεωργάκη Ολυμπίου) Λαζαίων τον Απρίλιο του 1813, μέσω του συνεργάτη του Αλή Πασά Βλαχοθόδωρου, τη φυγή των Παργίων στα Επτάνησα το 1819, καθώς και σωρεία άλλων περιστατικών, τα οποία ο χώρος δεν ευνοεί να αναφερθούν εδώ.**

Απλά μόνο να πούμε ότι οι σπουδαίοι εθνικοί ευεργέτες εξ Ιωαννίνων, όπως ο Ζώης Καπλάνης, οι Αδελφοί Ζωσιμά, ο Γεώργιος Χατζηκώστας και ο Γεώργιος Ριζάρης, **έφυγαν στη Ρωσία επί Αλή Πασά, ούτως ώστε να νιώσουν ελεύθεροι**, ενώ ακόμη και συνεργάτες του Αλή Πασά, όπως ο διδάσκαλος του Γένους Αθανάσιος Ψαλίδας, οι θησαυροφύλακες

Αθανάσιος Λιδωρίκης και Αθανάσιος Βάγιας (γαμπρός του Σουλιώτη ηγήτορα Νικολάου Κουτσονίκα ή γερο-Κουτσονίκα, προ-προ-προ-προπάππου τού γράφοντος και ηρωικού πεσόντος στο Σέλτσο τον Απρίλιο του 1804) κ.ά., με την έκρηξη της Ελληνικής Επαναστάσεως, είτε κατόρθωσαν να διαφύγουν στα Επτάνησα είτε να δραπετεύσουν προς τη Ρούμελη (όπως ο Οδυσσέας Ανδρούτσος) και να διαδραματίσουν πολιτικοστρατιωτικό ρόλο στο πλευρό των ομοφύλων τους Ελλήνων, ακριβώς εξαιτίας της αυταρχικότητας και της βίας του αληπασαλικού περιβάλλοντος.

Τέλος, η πολιτική του Αλή Πασά οδήγησε μακροπρόθεσμα στον μαρασμό των Ιωαννίνων. Και τούτο διότι, όταν το 1788 ανέλαβε ο Αλή Πασάς, τα Ιωάννινα ήταν ακμάζουσα πόλη. Όμως, όταν κηρύχθηκε το 1820 φιρμανλής (προδότης), και εν συνδυασμώ με την πολιτική του και την εισβολή του Χουρσίτ Πασά στην Ηπειρο προς καθαίρεσιν και εκτέλεσή του, τα Ιωάννινα είχαν μαραζώσει πληθυσμιακά και στη συνέχεια βομβαρδίστηκαν άγρια από τα οθωμανικά στρατεύματα, με αποτέλεσμα ο κεντρικός πυρήνας της πόλης να έχει καταστραφεί σε σημαντικό βαθμό και το 1867, 46 έτη από τον Αγώνα, να υπάρχει στην πόλη μόνο το 1/3 του πληθυσμού τής προ Αλή Πασά περιόδου.

Χώρια πως ο τίτλος του συνεδρίου είναι απατηλός και χειραγωγεί το κοινό, ιδιαίτερα τους νέους, καθότι δείχνει ως μοναδικό πρωταγωνιστή τον Αλή Πασά με θετική δράση, κάτι που δεν ισχύει.

Είναι σαν να λέμε πως γίνεται συνέδριο στο Τελ Αβίβ με τίτλο "Ο Χίτλερ και ο καιρός του", με θετική παρουσίαση του Χίτλερ ως δημιουργού του ισραηλινού κράτους, ο οποίος προκάλεσε το Ολοκαύτωμα, **πέραν των λοιπών εγκλημάτων στην πατρίδα μας».**

https://romioitispolis.gr/epistoli-kolafos-gia-to-synedrio-gia-ton-ali-pasa-apo-ton-triseggono-toy-soylioti-agonisti-toy-1821-kai-istoriografoy-lamproy-koytsonika/

https://simeiakairwn.wordpress.com

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII. ΆΡΘΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΤΟΥΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙ ΚΕΦΑΛΗΣ ΜΑΡΙΑΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ - ΔΕΛΙΒΑΝΗ

ΙΟΥΝΙΟΣ 2020

ΟΠΑΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΛΜΕΡΑΙΕΡ Ο ΚΛΟΓΚ ΤΟΥ «ΕΛΛΑΔΑ 2021»

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη - 15.06.2020 «ΕΣΤΙΑ»

Στα τέσσερα άρθρα μου, που προηγήθηκαν του παρόντος, αναφέρθηκα σε τρία, από τα 31 μέλη της Επιτροπής Ελλάδα 21, των οποίων οι απόψεις απάδουν αναμφίβολα προς το πνεύμα του εθνικού μας εορτασμού. Διατηρούσα κάποιες ελπίδες ότι τα θεωρήματα αυτά παρεισέφρησαν εκ παραδρομής στην Επιτροπή Ελλάδα ’21. Ωστόσο, προκειμένου να βεβαιωθώ ότι δεν προστίθενται και άλλες ανθελληνικές επιλογές στην Επιτροπή Ελλάδα ’21, επέλεξα τυχαίως, τον Ρίτσαρντ Κλόγκ και το βιβλίο του, που υπάρχει και στα ελληνικά, με τίτλο:

Μια συνοπτική ιστορία της Ελλάδος.

Από τις πρώτες σελίδες του, μου ήταν αδύνατον να πείσω τον εαυτό μου ότι ναι, και αυτός είχε επιλεχθεί από την Επιτροπή Ελλάδα 21, για να συνεορτάσει με την Ελλάδα, τα 200 χρόνια από την Επανάσταση. Πρόκειται για ιστορικό, που αναπαράγει τις ανθελληνικές και επικίνδυνες δοξασίες του Φαλμεράιερ, (που όπως είναι γνωστό, έχουν πλήρως διαψευστεί από πλήθος σοβαρών ερευνητών) με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Με μίσος, με ειρωνεία, με χλευασμό, με περιφρόνηση ο Ρίτσαρντ Κλογκ προσπαθεί να συντρίψει τους Έλληνες και την Ελλάδα, τη χώρα δηλαδή που επίσημα τον προσκάλεσε για να την τιμήσει.

Παραθέτω στο τέλος του άρθρου ένα σύντομο απόσπασμα από μια σειρά εξαιρετικών άρθρων *του Σωκράτη Σίσκου*, για όσους πιθανώς δεν έχουν πρόσφατα στη μνήμη τους τις θεωρίες του Φαλμεράιερ (1). Στη συνέχεια παραθέτω, σε ελεύθερη μετάφραση, μερικές από τις απόψεις του Ρίτσαρντ Κλόγκ:

** Όλες οι χώρες επιβαρύνονται από την ιστορία τους, αλλά το παρελθόν ζυγίζει ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Δυστυχώς εξακολουθεί να αποτελεί κοινό τόπο, όταν μιλάς για τη «σύγχρονη Ελλάδα» να γίνεται αναφορά στην «αρχαία Ελλάδα».*

** «Ο 19ος αιώνας ήταν αποφασιστικός παράγοντας για να πιστέψουν οι Έλληνες ότι είναι κληρονόμοι μιας κληρονομιάς που ήταν θαυμαστή παγκοσμίως. Μια τέτοια συνειδητοποίηση δεν υπήρχε διόλου κατά τη διάρκεια των αιώνων της οθωμανικής κυριαρχίας. Αυτή η αίσθηση εισάγεται από τη Δύση».*

** «Τη δεκαετία του 1820 ο Βρετανός υπ. εξωτερικών διερωτήθηκε πώς αυτοί οι άνθρωποι που όλοι θαυμάζουν έχουν έτσι καταντήσει… θα πρέπει γρήγορα να ανασυρθούν από τις περιστάσεις που τους έχουν καταρρακώσει»… και ο Ρίτσαρντ Κλόγκ παρατηρεί με δυσφορία: «Και παρόμοια αντανακλαστικά λειτουργούν ακόμη και επί των ημερών μας» .*

**Στην προσπάθειά του να στηρίξει το επιχείρημα (για το πόσο λανθασμένη είναι η παραδοχή της υπόθεσης ότι οι σημερινοί Έλληνες είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων) ο Ρίτσαρντ Κλογκ αναφέρεται στο 1980 χλευάζοντας το ακόλουθο περιστατικό: «Κατά τη διάρκεια συζήτησης στη Βρετανική Βουλή, σχετικά με την επικύρωση της ελληνικής ένταξης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ένας υπουργός εξωτερικών τόνισε ότι η είσοδος της Ελλάδας πρέπει να εκληφθεί ως απαραίτητη ανταπόδοση, από τη σημερινή Ευρώπη, του πολιτιστικού και πολιτικού χρέους που οφείλουμε όλοι στην ελληνική κληρονομιά σχεδόν τριών χιλιάδων ετών»*

**Το ότι μια εμμονή, με τις προηγούμενες δόξες, είχε αναπτυχθεί στην Ελλάδα δεν αποτελεί έκπληξη. Προγονοπληξία… που δημιούργησε το γλωσσικό ζήτημα, το ατελείωτο και το βίαιο….»*

**Μόνο στα μέσα του 19ου αιώνα ο Κωνστ. Παπαρρηγόπουλος, καθηγητής ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών διατύπωσε μια ερμηνεία της ελληνικής ιστορίας που συνδέει την αρχαία, μεσαιωνική και σύγχρονη περίοδο σε ενιαία συνέχεια», παρατηρεί ο Ρίτσαρντ Κλόγκ.*

** Και ο Ρίτσαρντ Κλόγκ, μέλος της Επιτροπής 21, συνεχίζει: «Ο Φαλμεράιερ έθεσε αμφιβολίες σε μια από τις αρχές του σύγχρονου ελληνικού εθνικισμού, δηλαδή για το αν οι σύγχρονοι Έλληνες είναι απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, και προκάλεσε την οργή των αρχών της νεοσύστατης πολιτείας».*

**Ο Ρίτσαρντ Κλόγκ δυσανασχετώντας εναντίον του Κοραή παρατηρεί: «Ο Κοραής στην πραγματικότητα δήλωσε ότι «Τούρκος» και «άγριο θηρίο» ήταν συνώνυμα».*

**«Η ύπαρξη του τόσο μεγάλου πληθυσμού ελληνικής προέλευσης εκτός των ορίων του κράτους θέτει οξύτατα το ερώτημα του τι αποτελεί «Ελληνικότητα».*

**Σε 119 από τους 163 γάμους, που έγιναν από το 1965 ως το 1977 στο Πόρτλαντ του Όρεγκον, ένας από τους εταίρους δεν ήταν ελληνικής καταγωγής.*

**Η ταυτότητα της χώρας ως ευρωπαϊκής είναι αβέβαιη». «Ο Καραμανλής εκλεγμένος πρόεδρος για δεύτερη φορά το 1990, γεννήθηκε το 1907 ως Οθωμανός υπήκοος.*

**«Οι εκτός Ελλάδας προσπαθούν να διασκεδάσουν τους φόβους των Ελλήνων περί τουρκικού επεκτατισμού ως υπερβολικούς, αλλά εκείνοι υποστηρίζουν ότι τα γεγονότα τους δικαιώνουν». Είναι, όντως απίστευτο, ότι Έλληνας πρωθυπουργός επέλεξε ή συναίνεσε στην επιλογή αυτής της κατηγορίας επιστημόνων που, χωρίς την ελάχιστη πια αμφιβολία, υποσκάπτουν με τις ανθελληνικές όσο και παντελώς αβάσιμες θεωρίες τους, την ασφάλεια και βιωσιμότητα της πατρίδας μας.*

Τρέμει, κάθε Έλληνας, στη σκέψη για το που θα καταλήξει αυτός ο εορτασμός του Ελλάδα 21, ειδικά τώρα με τα τόσο πολλά εθνικά προβλήματα ανοικτά. Είναι, όντως, αδιανόητο, το ότι η δική μας Επιτροπή παράλληλου εορτασμού, Τιμή στο 21, ενώ θα έπρεπε να μάχεται εναντίον των γνωστών απόψεων, που μέχρι τώρα διατυπώνονταν από εχθρούς της πατρίδας, αναγκάζεται τώρα να εναντιώνεται κατά μελών της Ελλάδα 21, που επιλέχθηκαν από τον δικό μας πρωθυπουργό για… να τιμήσουν τους ήρωες του 21.

(1) Ίσως και να απορεί (ο απλός πολίτης) που ασχολούμαστε με μια απορριπτική από τους ειδικούς επιστήμονες θεωρία του Φαλμεράιερ της εποχής του 19ου αιώνα για τη σλαβοποίηση των Ελλήνων, αν δεν έχει τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία για να τη συσχετίσει με την πρόσφατη πλαστογράφηση της ιστορίας της αρχαίας Μακεδονίας και τις σημερινές επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας στο Αιγαίο. Οι αυθαίρετες υποθέσεις του Φαλμεράιερ για τη φυλετική ταυτότητα των σημερινών Ελλήνων, αποτελεί την αιχμή του δόρατος στην προαιώνια συγκρουσιακή στρατηγική μεταξύ Πανσλαβισμού και Παγγερμανισμού για τον έλεγχο του Αιγαίου και των Στενών του Βοσπόρου.

Η Τουρκία γνωρίζει και εκμεταλλεύεται θαυμάσια αυτές τις αντιθέσεις, ώστε με την εκάστοτε επαμφοτερίζουσα τακτική της να ωφελείται οικονομικά και στρατιωτικά. Ταυτόχρονα ενισχύει την πολιτική των ανοιχτών συνόρων της (γερμανικής) Ευρωπαϊκής Ένωσης, με μια προσπάθεια ισλαμοποίησης, κυρίως της Βόρειας Ελλάδας, με την ενίσχυση του μεταναστευτικού ρεύματος για την φυλετική αλλοίωση της σύνθεσης του πληθυσμού. Η αποτυχία της προπαγανδιστικής σλαβοποίησης των Ελλήνων, δίνει τη θέση της σε μια μελλοντική ισλαμοποίηση.

Αν τυχόν τελικά ανατραπεί η μέχρι τώρα ισορροπία δυνάμεων, όποιος κι' αν είναι ο νικητής, η Τουρκία θα βρεθεί σε πλεονεκτική θέση, ενώ η Ελλάδα θα είναι η χαμένη και θα πληρώσει το τίμημα με την απώλεια εδαφών της. Εκτός βεβαίως αν κατορθώσει να ανατρέψει τα δεδομένα με μια μακρόχρονη, σταθερή και προπαντός ενιαία εθνική στρατηγική. Για μια τέτοια στρατηγική χρειάζεται ένα υπερκομματικό θεσμικό όργανο εξωτερικής πολιτικής, με ειδικούς της διπλωματίας και της εθνικής άμυνας και όχι οσφυοκάμπτες και άνευρους διπλωματικούς συμβούλους ιδρυματικών παραμάγαζων, οι οποίοι πιστεύουν ότι θα λυθούν τα προβλήματα με καλόπιστο διάλογο. Η Τουρκία (και όχι μόνο ο Ταγίπ Ερντογάν) θέτει τα θέματα ξεκάθαρα.

Γι’ αυτή καλόπιστος διάλογος σημαίνει να της δώσεις ότι θέλει. Κι’ αυτό που επιδιώκει με τη μακρόχρονη στρατηγική της και τη στρατιωτική της ενδυνάμωση είναι η κατάκτηση εδαφών και η επέκταση του «ζωτικού της χώρου». (Απόσπασμα από το άρθρο του Σωκράτη Β. Σίσκου με τίτλο Οι Βρικόλακες του Φαλμεραϊερισμού - Η ιδεολογική διάσταση του ελληνικού εθνομηδενισμού, που δημοσιεύθηκε Απρίλη (2020) σε τέσσερις συνέχειες στην έντυπη εφημερίδα των Σερρών «Η Προοδος» και ολόκληρο (με τα 4 Μέρη του) στο ομογενειακό πολιτιστικό/λογοτεχνικό περιοδικό «Anagnostis e-Magazine» της Αυστραλίας. Όσοι επιθυμούν μπορούν να το διαβάσουν στο Σύνδεσμο (Link): http://hellenic.anagnostis.info/Imasteiapogonitonarheonellinon.html

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.taxidromos.gr/

https://iskra.gr/%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B4%CF%8C%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%86%CE%B1%CE%BB%CE%BC%CE%B5%CF%81%CE%AC%CE%B9%CE%B5%CF%81-%CE%BF-%CE%BA%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%BA-%CF%84%CE%BF%CF%85-2021/

https://koukfamily.blogspot.com/2020/06/2021_18.html

ΙΟΥΛΙΟΣ 2020

ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 1821

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη - 09.07.2020 ΤΡΙΚΛΟΠΟΔΙΑ

Σήμερα, έρχομαι να σας γνωστοποιήσω, να σχολιάσω και να αξιολογήσω μαζί σας τα αποτελέσματα Δημοσκόπησης του ΚΕΦΙΜ-MARC (Κέντρο

Φιλελεύθερων Μελετών-Μάρκος Δραγούμης), με το ερώτημα «Τι πιστεύουν οι Έλληνες για το 1821».Όπως προκύπτει από τις απαντήσεις των ερωτηθέντων (και τους συνδυασμούς τους, που παραθέτω στη συνέχεια), αυτές επιβραβεύουν την απόφαση της "ΤΙΜΗ στο ’21", να προχωρήσει σε δικό της εορτασμό των 200 ετών από την Επανάσταση του ’21, αλλά και διακωμωδούν πλήρως τις απόψεις ορισμένων μελών της Επιτροπής Ελλάδα 21.

Θεωρώ, καταρχήν, ως καταλυτικής σημασίας την απάντηση, που αναφέρεται στο κρυφό σχολειό, καθώς 7 στους 10 των ερωτωμένων πιστεύουν ότι αυτό «υπήρξε στ’αλήθεια». Αλλά, αν αυτό υπήρξε στ’αλήθεια, τότε υπήρξε και η καταραμένη σκλαβιά των 400 ετών (και όχι οι ευχάριστες συνθήκες διαβίωσης, κατά τον κ. Μπήτον, μέλος της Επιτροπής Ελλάδα 21), τότε δικαιολογείται και η εθνική εξέγερση των σκλαβωμένων, με την Επανάσταση του ’21 (και όχι, ασφαλώς, η Επανάσταση, που ήταν αντίδραση μιας μικρής περιθωριακής ελίτ, κατά τον κ. Κώστα Κωστή), αλλά και τότε αποδεικνύεται η συνέχεια των σκλαβωμένων Ελλήνων, από τους αρχαίους τους προγόνους, στα 400 χρόνια σκλαβιάς, μέσα στα οποία πάσκισαν, με όλα τα μέσα, να διατηρήσουν τη γλώσσα των προγόνων τους, την ελληνική, καθώς και την ιστορία του Έθνους τους, φυσικά από την αρχαιότητα, και όχι απλώς και μόνο από το 1821 (σε αντίθεση με τα όσα ανιστόρητα υποστηρίζει ο κ. Κλογκ, μέλος της Επιτροπής Ελλάδα 21).

Με βάση τα ευρήματα αυτής της Δημοσκόπησης, εύλογο είναι να διερωτηθεί κανείς, κατά πόσο μπορεί να είναι ικανοποιημένος ή, ακόμη, και δικαιωμένος ο κ. Αριστείδης Χατζής, Καθηγητής στο ΕΚΠΑ και Διευθυντής Ερευνών του ΚΕΦΙΜ και επικεφαλής του εκπαιδευτικού προγράμματος, σχετικά με την επίθεση που εξαπέλυσε εναντίον του Ιωάννη Καποδίστρια και του Γιώργου Καραϊσκάκη, δεδομένου ότι σε αυτόν ανατέθηκε η διενέργεια επεξηγηματικών σχολίων των απαντήσεων της Δημοσκόπησης. Θα έλεγα, σαφώς, πως όχι, διότι από τις απαντήσεις αυτές προκύπτει, αναμφίβολα, αναγνώριση των ηρώων της Επανάστασης και σεβασμός στις θυσίες τους, ανεξαρτήτως της σειράς με την οποίαν αναφέρονται, και όχι βέβαια αποδόμησή τους.

Και στρέφομαι προς το εύρημα της δημοσκόπησης, σχετικά με την ομολογία πολλών από τους ερωτηθέντες, ότι «η Επανάσταση του 21 παραμένει καλυμμένη από πέπλο σύγχυσης και μυστηρίου», επειδή διδάσκεται ελλιπώς στο σχολείο.

Η διαπίστωση αυτή, που άλλωστε αφορά δυστυχώς και άλλες περιόδους της ελληνικής ιστορίας, που διδάσκονται ανεπαρκώς στα σχολεία μας, ουδόλως δικαιολογεί ωστόσο την ελάχιστη αμφιβολία, αναφορικά με τους βασικούς πυλώνες της Επανάστασης του 1821. Αντιθέτως, η σύγχυση και το μυστήριο αφορούν ημερομηνίες και τοποθεσίες της έναρξης της Επανάστασης.

Συμπερασματικά, η περί ης Δημοσκόπηση:

* επιβεβαιώνει την ύπαρξη εθνικής συνείδησης, της συντριπτικής πλειονότητας του ελληνικού λαού, και ανεξαρτήτως κομματικής τους τοποθέτησης,

* απορρίπτει με περιφρόνηση τις μυθοπλασίες και την παραχάραξη της ελληνικής ιστορίας, από ορισμένα μέλη της Επιτροπής Ελλάδα 21, που ωστόσο εξακολουθούν να περιλαμβάνονται, από τους διοργανωτές, στις εορταστικές εκδηλώσεις της επετείου,

* εξηγεί την ταχύτατη και σημαντική επιτυχία της ΤΙΜΗ στο ’21, και

* καθιστά επείγουσα την ανάγκη αναθεώρησης των σχολικών βιβλίων, ώστε να συμπληρώσουν τα κενά βασικών περιόδων της ιστορίας μας, αλλά και να αποτρέψουν κάθε απόπειρα παραχάραξής της.

Η Δημοσκόπηση

Η Επανάσταση του 1821 ήταν εθνική, με πρωταγωνιστή τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, τη μεγαλύτερη θετική συμβολή στον απελευθερωτικό αγώνα των Ελλήνων είχε η Ρωσία, ενώ καταλυτικό ρόλο διαδραμάτισε η δράση της Φιλικής Εταιρείας. Το Κρυφό Σχολειό δεν είναι μύθος, ενώ μοιρασμένες είναι οι γνώμες για το εάν ήταν μύθος ή αλήθεια το ότι η εξέγερση ξεκίνησε, όντως, στις 25 Μαρτίου του '21 από τη μονή της Αγίας Λαύρας.

Αυτά είναι μερικά από τα ευρήματα της δημοσκόπησης που διενήργησε η MARC για λογαριασμό του Κέντρου Φιλελεύθερων Μελετών-Μάρκος Δραγούμης (ΚΕΦίΜ), στο πλαίσιο του εκπαιδευτικού του προγράμματος με τίτλο «Διακόσια χρόνια από τη Φιλελεύθερη Επανάσταση». Το ΚΕΦίΜ παρουσίασε το πόρισμα της έρευνας σε διαδικτυακή συνέντευξη τύπου το μεσημέρι της Τετάρτης 8 Ιουλίου.

Τη συζήτηση συντόνισε ο Πρόεδρος του ΚΕΦίΜ, Αλέξανδρος Σκούρας, η Γενική Διευθύντρια της MARC Α.Ε. παρουσίασε τα αποτελέσματα, ενώ επεξηγηματικά σχόλια έκανε ο Διευθυντής Ερευνών του ΚΕΦίΜ και επικεφαλής του εκπαιδευτικού προγράμματος, Καθηγητής Φιλοσοφίας Δικαίου και Θεωρίας Θεσμών στο ΕΚΠΑ, Μέλος της επιτροπής «Ελλάδα 2021» κ. Αριστείδης Χατζής.

Ο τίτλος της έρευνας ήταν «Πώς βλέπουν οι Έλληνες την Επανάσταση του 1821;» και τα αποτελέσματα δείχνουν ότι ο στόχος της προσπάθειας του ΚΕΦίΜ επιτεύχθηκε. Διότι οι απαντήσεις των ερωτώμενων επιβεβαίωσαν την αίσθηση ότι, εκτός από οτιδήποτε μπορεί κανείς να θυμάται από τα σχολικά μαθήματα, η ίδια η Επανάσταση του 1821 για την πλειονότητα των Ελλήνων, παραμένει καλυμμένη από πέπλο σύγχυσης και ημιμάθειας.

Η έρευνα της MARC είναι πολύ αναλυτική, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η εξαγωγή αξιόπιστων συμπερασμάτων, με το συνδυασμό πολλών διαφορετικών μεταβλητών. Το ερωτηματολόγιο περιλαμβάνει 14 ζητήματα, όμως οι απαντήσεις σε καθένα από αυτά συναρτάται σε παραμέτρους όπως το φύλο, η ηλικία, η μόρφωση, το εισοδηματικό επίπεδο, η ιδεολογία ή ακόμη και το τι ψήφισε στις τελευταίες εθνικές εκλογές.
Η πρώτη ερώτηση αφορά στο είδος της Επανάστασης του 1821. Επ' αυτού, σε ποσοστό 90,4% οι ερωτώμενοι απάντησαν ότι ο ξεσηκωμός του '21 ήταν εθνικού χαρακτήρα. Για το 54,6% η Επανάσταση ήταν κοινωνική, για το 52,9% φιλελεύθερη -σχεδόν όσο και θρησκευτική (51,3%). Δημοκρατική, πάντως, θα μπορούσε να είναι μόνο για το 40,8% των ερωτηθέντων.

Σε σχέση με τον τύπο της Επανάστασης του '21, ενδιαφέρον έχει επίσης το να εξετάσει κανείς τα ευρήματα σε συσχετισμό με την κομματική επιλογή των συμμετεχόντων στις βουλευτικές εκλογές του 2019. Τόσο αυτοί που ψήφισαν Νέα Δημοκρατία, όσο και εκείνοι που προτίμησαν τον ΣΥΡΙΖΑ, θεωρούν ότι η Επανάσταση του '21 ήταν εθνικής φύσεως (91,5% ΝΔ, 88,8% ΣΥΡΙΖΑ).

Όσοι τη θεωρούν κοινωνική όμως, διαφοροποιούνται αρκετά: 49,8% οι ψηφοφόροι της ΝΔ αλλά 61,7% του ΣΥΡΙΖΑ. Πάντως, εκείνοι που πιστεύουν ότι η Επανάσταση ήταν κυρίως θρησκευτική, στην πλειονότητά τους (73,7%) σε ό,τι αφορά στη μόρφωσή τους, δεν προχώρησαν ποτέ πέραν της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Στην ερώτηση «Μπορείτε να θυμηθείτε τα ονόματα των σημαντικότερων

πρωταγωνιστών της Επανάστασης του 1821;», το top 5 αναδεικνύει τους εξής ήρωες: Κολοκοτρώνης (92,7%), Καραϊσκάκης (63,1%), Μπουμπουλίνα (32,4%), Παπαφλέσσας (32,2%), Αθανάσιος Διάκος (23,7%). Αντιθέτως ο Νικηταράς συγκεντρώνει μόνο 9,7% των προτιμήσεων και ακόμη λιγότερες (6%) ο Μακρυγιάννης. Ο καθηγητής κ. Χατζής επεσήμανε ότι η παρουσία γυναικείων μορφών μεταξύ των κορυφαίων προσωπικοτήτων της Επανάστασης του 1821 όπως η Μπουμπουλίνα και η Μαντώ Μαυρογένους, είναι κάτι μοναδικό στην ιστορία των εθνικών κινημάτων.

Ως προς τη συμβολή των ξένων δυνάμεων στην επιτυχία της Επανάστασης, ένα από τα ζητήματα που προϋποθέτουν γνώση και μια κάποια εντρύφηση στην ελληνική ιστορία, η κυρίαρχη απάντηση προβληματίζει: Το 42,5% των απαντήσεων δείχνει τη Ρωσία. Ακολουθεί η Γαλλία με 18,3%, η Μεγάλη Βρετανία με 17,1% και η Αυστρία με 6,2%.

Παρόμοια εικόνα αναδεικνύεται και στις απαντήσεις σχετικά με τις κοινωνικές ομάδες ή τους θεσμούς οι οποίες συνέβαλαν αποφασιστικά στο ξέσπασμα της Επανάστασης του 1821. Η Φιλική Εταιρεία πρωταγωνιστεί με 94,2% και ακολουθούν οι Φιλέλληνες (87,1%), οι νησιώτες πλοιοκτήτες (85,2%), οι στρατιωτικοί δηλαδή οι πρώην Κλέφτες και Αρματολοί με 81,2%, η εκκλησία (72,1%) και τέλος οι Φαναριώτες λόγιοι με 68,6%.

Η αμηχανία των ερωτώμενων απεικονίζεται στα ευρήματα της έρευνας σχετικά με τις τρεις εθνοσυνελεύσεις αμέσως μετά από την Επανάσταση και τα αντίστοιχα Συντάγματα της Επιδαύρου, του Άστρους και της Τροιζήνας. Το 44%«κάτι έχει ακούσει» γι' αυτά, ενώ το 47,5% δεν είναι σε θέση να απαντήσει εάν τα περί ων ο λόγος Συντάγματα ήταν δημοκρατικά, κοινωνικά, παραδοσιακά ή φιλελεύθερα.

Παρ’ όλα αυτά, περίπου 7 στους 10 από όσους συμμετείχαν στην έρευνα της MARC πιστεύει ότι το Κρυφό Σχολειό ήταν κάτι που υπήρξε στ' αλήθεια. Το αίσθημα της βεβαιότητας υποχωρεί ως προς το εάν το έναυσμα της Επανάστασης δόθηκε στην Αγία Λαύρα από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, στις 25 Μαρτίου του 1821: Για το 42,7% αυτό είναι αληθές και για το 42,1% ψευδές.

Η έρευνα περιλαμβάνει μια δέσμη ερωτήσεων σχετικά με την αυτογνωσία του σημερινού Έλληνα, πάντα σε σχέση με την Επανάσταση του 1821. Από αυτή την ενότητα, εύκολα συμπεραίνει κάποιος ότι οι Έλληνες δεν έχουμε εμπιστοσύνη στις γνώσεις μας για το γεγονός που καθόρισε την εθνική μας ιστορία. Οι μισοί από τους ερωτηθέντες

πιστεύουν ότι ο μέσος Έλληνας πολίτης γνωρίζει μέτρια την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης.

Το 89,3% έμαθε ό,τι έμαθε για το '21 στο σχολείο -αν και το 70,6% δήλωσε ότι μορφώθηκε σχετικά μέσω της ανάγνωσης βιβλίων. Το 65,1% γνώρισε την Επανάσταση μέσα από τηλεοπτικά ντοκιμαντέρ, το 45,3% από άρθρα στον τύπο, το 40,0% από το διαδίκτυο και μόλις το 17,2% έμαθε κάτι σχετικά στο πανεπιστήμιο.

Αν μη τι άλλο, όμως, σε ποσοστό 53,2% οι ερωτηθέντες δήλωσαν ότι δεν είναι ικανοποιημένοι από τον τρόπο που διδάσκεται η ιστορία της Επανάστασης στα σχολεία. Και, άρα, θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη βαρύτητα στη διδασκαλία του συγκεκριμένου αντικειμένου (87,6%).

Το ΚΕΦίΜ και η έρευνα για το 1821

Το ΚΕΦίΜ είναι ένας ανεξάρτητος, μη-κομματικός, μη-κερδοσκοπικός οργανισμός με στόχο την ενίσχυση της ατομικής και οικονομικής ελευθερίας των Ελλήνων μέσα από την προώθηση των φιλελεύθερων ιδεών και προτάσεων πολιτικής. Οι πυλώνες της στρατηγικής του είναι κατά βάσιν οι εξής τέσσερις: α) Διατύπωση προτάσεων πολιτικής, β) Προάσπιση των ατομικών ελευθεριών, γ) Προώθηση οικονομικού αλφαβητισμού και δ) Ενίσχυση του φιλελεύθερου κινήματος.

Η έρευνα με τίτλο «Πώς βλέπουν οι Έλληνες την Επανάσταση του 1821;» πραγματοποιήθηκε από την MARC Α.Ε. Ο εξεταζόμενος πληθυσμός ήταν άνδρες και γυναίκες, 17 ετών και άνω. Το μέγεθος δείγματος ήταν 1.200 νοικοκυριά, σε όλη την Ελλάδα και κατά το διάστημα 6 έως 19 Δεκεμβρίου 2019. Η μέθοδος που εφαρμόστηκε ήταν η πολυσταδιακή τυχαία δειγματοληψία μέσω τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, με ιδιαίτερη έμφαση στην ακριβή αποτύπωση της αναλογίας βάσει φύλου, ηλικίας και γεωγραφικής κατανομής.

Αναδημοσιεύσεις:

https://kostasxan.blogspot.com/2020/07/1821_9.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%80%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B5%CF%85%CE%BF%C

F%85%CE%BD-%CE%BF%CE%B9-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7/

https://www.newsbreak.gr/ellada/186453/prospatteia-apodomisis-epanastasis-kefim/

ΠΩΣ ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ΡΟΚΑΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 13.07.2020 "Slpress"

Η δημιουργία των ανεξέλεγκτων ανισοτήτων κατανομής εισοδήματος και πλούτου αναγνωρίζεται, γενικώς πια, ως η δυσμενέστερη συνέπεια της παγκοσμιοποίησης. Ωστόσο, μέχρι πριν από λίγο, ο προβληματισμός, γύρω από τις ανισότητες αυτές, περιορίζονταν σχεδόν ολοκληρωτικά στο πεδίο κοινωνικών και όχι οικονομικών, ή και θεσμικών συνεπειών. Στο άρθρο αυτό θα φέρω στο προσκήνιο ορισμένες πτυχές του προβλήματος των ανισοτήτων κατανομής.

Αυτές γίνονται ήδη ευρύτερα γνωστές, παρότι ήταν ανέκαθεν καταλυτικής σημασίας και υψηλού βαθμού επικινδυνότητας για την ποιότητα ζωής, τις επιλογές και το μέλλον των σύγχρονων κρατών. Ειδικότερα, οι ανισότητες κατανομής εισοδήματος και πλούτου, πέρα από ένα κριτικό σημείο, που έχει προ πολλού ξεπεραστεί στο εσωτερικό των σύγχρονων προηγμένων οικονομιών, θέτουν σε κίνδυνο την ανάπτυξη, τη δημοκρατία, αλλά και την ίδια την επιβίωση των φτωχότερων στρωμάτων.

Οι συχνές κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών στις σύγχρονες οικονομίες (που συνυπάρχουν τελευταίως με υπερβολικά χαμηλά επίπεδα επιτοκίου και σε αρκετές περιπτώσεις αρνητικά), μπορεί να εξηγηθούν μέσα από τις επίμονες ανισορροπίες της αποταμίευσης που υπερβαίνει την κατανάλωση και της συνολικής δαπάνης που υπολείπεται της παραγωγής.

Οι ανισορροπίες αυτές, που συνδέονται με τις, χωρίς προηγούμενο, ανισότητες κατανομής εισοδήματος και πλούτου, αναζωπυρώνουν τους φόβους για την έλευση του σταδίου μόνιμης οικονομικής στασιμότητας, όπως αυτό αναπτύχθηκε από τον Άλβιν Χάνσεν και επικαιροποιήθηκε από τον Λώρενς Σάμερς. Οι δικαιολογημένοι φόβοι για την ύπαρξη θετικής συνάρτησης, ανάμεσα στις ανισότητες κατανομής και στον

περιορισμό του ρυθμού οικονομικής μεγέθυνσης, απασχόλησαν εδώ και καιρό τους οικονομολόγους. Όμως μόνο πρόσφατα επιβεβαιώθηκαν από αποτελέσματα σχετικών ερευνών.

Ανάπτυξη και ανισότητες

Συγκεκριμένα, έρευνα του ΔΝΤ καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, σε περίπτωση που το εισόδημα των 20% πλουσιότερων αυξάνει κατά 1%, ο ρυθμός ανάπτυξης επιβραδύνεται κατά 0,08% στα προσεχή πέντε χρόνια. Αντιθέτως, σε περίπτωση που αυξάνει το εισόδημα των 20% φτωχότερων κατά 1%, ο ρυθμός ανάπτυξης ανέρχεται κατά 0,38% τα επόμενα πέντε χρόνια.

Στα ίδια περίπου αποτελέσματα καταλήγει και σχετική έρευνα του ΟΟΣΑ, η οποία διαπιστώνει ότι η άνοδος των ανισοτήτων, κατά την περίοδο 1990- 2010 είχε ως αποτέλεσμα **την επιβράδυνση της ανάπτυξης** των κρατών-μελών του κατά 4,7%. Τα δυσμενή αυτά αποτελέσματα αποδίδονται στη σημαντική υποχώρηση του μεριδίου των μισθών, στο ΑΕΠ, προς όφελος του μεριδίου του κεφαλαίου.

Όπως προκύπτει από παράλληλες έρευνες, που αφορούν 73 οικονομίες, στις 51 από αυτές διαπιστώθηκε μείωση του μεριδίου των μισθών, επί 20 χρόνια. Και πιο συγκεκριμένα, το μερίδιο της εργασίας στο ΑΕΠ των 7 πιο προηγμένων κρατών της υφηλίου κατέγραψε πτώση ίση με 5,8%, προς όφελος του κεφαλαίου, κατά την περίοδο 1983-2006.

Η μείωση αυτή των μισθών, σύμφωνα με εκτιμήσεις, ανέρχεται σε 100 με 200 τρισεκατομμύρια δολάρια. Το τεράστιο αυτό ποσό, ωστόσο, δεν κατευθύνθηκε προς κατανάλωση και ακόμη λιγότερο προς επένδυση, αλλά προς τα χρηματιστήρια και την αποθησαύριση.

Καθήλωση των μισθολογικών απολαβών

Η μείωση, εξάλλου, αυτή του μεριδίου των μισθών στο ΑΕΠ των υπό εξέταση χωρών υλοποιήθηκε χάρη στην πορεία αντίστροφης εξέλιξης ανάμεσα στην αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας και στην αύξηση των πραγματικών μισθών αντίστοιχα. Πράγματι, σύμφωνα με ευρήματα σχετικών ερευνών, ενώ η παραγωγικότητα της εργασίας αυξήθηκε κατά 30% σε παγκόσμιο επίπεδο (για την περίοδο 1999-2007), ο πραγματικός μισθός των εργαζομένων αυξήθηκε μόνο κατά 18% την ίδια περίοδο.

Αυτή η κάθετη μείωση του μεριδίου των μισθών στο ΑΕΠ των προηγμένων οικονομιών συνοδεύτηκε από ένα κύμα μεταρρυθμίσεων, που περιόρισε στο ελάχιστο το πλέγμα προστασίας των εργαζομένων. Η αποθάρρυνση ουσιαστικής κρατικής παρέμβασης, εξαιτίας του

συνδυασμού της παγκοσμιοποίησης και της εφαρμογής ενός άκρατου νεοφιλελευθερισμού, επιδείνωσε σημαντικά τους όρους λειτουργίας της αγοράς εργασίας.

Οι ακραίες αυτές ανισότητες κατανομής εισοδήματος σε βάρος των μισθών και προς όφελος των κερδών δημιουργεί υπεραφθονία αποταμίευσης, σε παγκόσμιο επίπεδο, που δεν είναι δυνατόν να απορροφηθεί από την επένδυση. Η γενική αυτή ανισορροπία περιορίζει στο ελάχιστο το επίπεδο των επιτοκίων, που συχνά αποκτούν αρνητική τιμή και φαίνεται να επαληθεύει τη θεωρία της έλευσης του σταδίου της αέναης στασιμότητας.

Κίνδυνος για τη δημοκρατία

Οι ανισότητες κατανομής εισοδήματος και πλούτου βλάπτουν και τη δημοκρατία, όταν ξεπερνούν ένα θεωρούμενο, εκάστοτε, ως ανεκτό όριο. Αυτό διαπίστωσαν από πολύ νωρίς οι αρχαίοι μας πρόγονοι, που δημιούργησαν την έννοια και το περιεχόμενο της δημοκρατίας: «ΜΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΥΤΕ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΟΥΤΕ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΦΤΩΧΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ» (Θαλής ο Μιλήσιος, 643-548 Π.Χ). Πολλοί επιστήμονες αποδίδουν την υποχώρηση της δημοκρατίας, τις τελευταίες αυτές δεκαετίες, στις σύγχρονες οικονομίες και στην παγκοσμιοποίηση (που οδήγησε σε πάγωμα των μισθών και σε έξαρση των ανισοτήτων).

Πράγματι, έρευνα της Pew του 2014 διαπιστώνει ότι το 50% των πολιτών, που ζουν σε προηγμένες οικονομίες και που ερωτήθηκαν σχετικά, πιστεύουν ότι οι ανισότητες κατανομής εισοδήματος δημιουργούν και ανισότητες δημοκρατικών δικαιωμάτων. Τα συμπεράσματα αυτά δικαιολογούνται από την πεποίθηση των ερωτηθέντων ότι οι πλούσιοι είναι σε θέση να πιέζουν κυβερνήσεις, κυρίως, σε εκλογικές περιόδους, ψηφίζοντας ενδεχομένως αυτούς που υπόσχονται μείωση των φόρων.

Με αυτόν τον τρόπο περιορίζουν τη διενέργεια δημόσιων επενδύσεων, που θα μπορούσαν να βελτιώσουν έργα υποδομής, την παιδεία την υγεία και το κράτος πρόνοιας. Το γεγονός ότι οι ανισότητες αυτές, όχι μόνο δεν αντιμετωπίζονται από τις σύγχρονες κυβερνήσεις, αλλά αντιθέτως, συνεχώς διευρύνονται, δημιουργούν ένα δυσμενές ψυχολογικό κλίμα. Κλίμα που αποθαρρύνει την ανάπτυξη και περιορίζει τη δημοκρατία.

ΟΙ ΑΝΙΣΟΤΗΤΕΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΦΤΩΧΟΥΣ

Η δραματικότερη, όμως, συνέπεια των ανεξέλεγκτων ανισοτήτων στην κατανομή του εισοδήματος και του πλούτου είναι η διαπίστωση ότι αυτές δεν επιδεινώνουν μόνο την ποιότητα ζωής των πιο φτωχών, αλλά

επιπλέον περιορίζουν και τη διάρκεια ζωής τους. Ο αριθμός των χαμένων χρόνων ζωής των φτωχότερων αποτελεί συνάρτηση του βαθμού των ανισοτήτων.

Γιατί ο πληθωρισμός αποσταθεροποιεί την Τουρκία

Έτσι, για όσους γεννήθηκαν το 1920, η διαφορά της διάρκειας ζωής μεταξύ του 10% των φτωχότερων και του 10% των πλουσιότερων, εκτιμάται σε 6 χρόνια. Η διαφορά αυτή διπλασιάζεται για όσους γεννιούνται το 1950. Συγκεκριμένα, οι πλουσιότεροι ζουν 87,2 χρόνια ενώ οι φτωχότεροι μόνο 73,6 αντίστοιχα. Οι διαφορές αυτές μεταφράζονται στη διαπίστωση ότι οι μεγάλες ανισότητες σκοτώνουν τους φτωχότερους.

Η συνειδητοποίηση των κινδύνων που περικλείουν οι εξελίξεις που προαναφέραμε οδήγησαν σε έντονο προβληματισμό τους αρμόδιους των καπιταλιστικών οικονομιών, οι οποίοι, ανάμεσα και σε άλλα, αποδίδουν την γενικευμένη έξαρση του λαϊκισμού στις ακρότητες του τρόπου κατανομής εισοδήματος και πλούτου. Στα πλαίσια αυτά άρχισαν να μπαίνουν κάτω από μικροσκόπιο οι τρόποι πλουτισμού των πολύ πλουσίων (που σημαντικό τους τμήμα γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους) και εξετάζονται πολύ σοβαρότερα από όσο στο παρελθόν, οι δυνατότητες μετριασμού των ανισοτήτων.

Κερδίζει έδαφος η φορολόγηση του πλούτου

Την προσοχή συγκεντρώνει μια, σχετικά, νέα διάσταση του προβλήματος που διαπιστώνει σημαντική διεύρυνση του ποσοστού των πλουσίων, από κληρονομιά. Αυτή η μορφή πλουτισμού αναγνωρίζεται ως κατεξοχήν περιοριστικός παράγοντας ανάπτυξης. Ο κύριοι λόγοι είναι ότι η μεταφορά του πλούτου στους κληρονόμους γίνεται σε μεγάλη ηλικία των 60-80 ετών, ότι το μερίδιο των κληρονομιών στη συνολική περιουσία των νοικοκυριών ανέρχεται σημαντικά (πχ στη Γαλλία αυτό το ποσοστό ήταν το 1970 44% και το 2010 έχει ανέλθει στο 63%), αλλά και επειδή ο πλουτισμός των κληρονόμων δεν δικαιολογείται από την εργασία τους.

Έτσι, για πρώτη φορά στην οικονομική ιστορία, η δημιουργία τόσο πολλών υπέρ-πλουσίων (με συχνά ανορθόδοξους τρόπους), έχει δημιουργήσει διαρκή αντίδραση εναντίον τους μέσα στην κοινωνία, το μεγαλύτερο τμήμα της οποίας διαμαρτύρεται επειδή δεν εισακούεται η φωνή της. Το αποτέλεσμα είναι η επεξεργασία προτάσεων που στοχεύουν στον περιορισμό του υπερβολικού πλούτου, χωρίς ωστόσο προς το παρόν να έχουν υλοποιηθεί.

Πρόκειται για προτάσεις που αναφέρονται στην επιβολή διαφόρων μορφών φορολογίας στην περιουσία και ειδικότερα στην κληρονομιά. Και ενώ στην Ευρώπη, ακόμη και στις σκανδιναβικές χώρες, η ιδέα φορολόγησης της περιουσίας έχει εγκαταλειφθεί, κυρίως εξαιτίας των δυσχερειών επιβολής της, είναι αξιοσημείωτο να υπογραμμισθεί ότι ο προβληματισμός αυτός αναβιώνει στις ΗΠΑ.

Η προσπάθεια εξεύρεσης ικανοποιητικού τρόπου φορολόγησης της κληρονομιάς ενθαρρύνεται και από το γεγονός της συνεχούς μείωσης της συμμετοχής της μεσαίας τάξης στο συνολικό πληθυσμό. Η πολύ επικίνδυνη, αλλά και αναπόφευκτη αυτή εξέλιξη εξαιτίας του άκρως άνισου τρόπου κατανομής του πλούτου, καταλήγει στις ΗΠΑ, να εξασφαλίζει το 46% της αύξησης του ΑΕΠ στο 1% των πλουσιότερων.

https://slpress.gr/oikonomia/pos-oi-oikonomikes-anisotites-rokanizoyn-tin-dimokratia/

ΟΙ ΔΥΟ ΕΛΛΑΔΕΣ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΟΥΝ ΤΟ 1821

της Μαρίας Νεγρεπόντη – Δελιβάνη 21.07.2020 «ΕΣΤΙΑ»

Η πρόσφατη εμφάνιση, στο ελληνικό προσκήνιο, της ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21, της αυθόρμητης αυτής κίνησης, που αναπτύχθηκε με χειμαρρώδεις ρυθμούς σε ελάχιστο χρόνο, και που έθεσε ως ακρογωνιαίο λίθο της ύπαρξής της την απόδοση τιμών στους ήρωες της Επανάστασης του 1821, όπως τους αξίζει, καθώς και το σεβασμό στη μακραίωνη ιστορία των Ελλήνων, είχε και ένα μη αναμενόμενο αποτέλεσμα: τη συνειδητοποίηση, δηλαδή, της ύπαρξης μιας δυαδικής Ελλάδας.

Ο δυαδισμός αυτός αναδύεται καταρχήν μέσα από τις γνωστές ιδεοληψίες, που εκκόλαψε το διεθνές οικονομικό σύστημα της παγκοσμιοποίησης, και που είχαν ως επίκεντρο το σχεδιασμό μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης. Και κατά δεύτερο λόγο, ο δυαδισμός αυτός συμπληρώνεται μέσα από την ισχυροποίηση του κράτους-έθνους, που είναι το αποτέλεσμα της υποχώρησης της παγκοσμιοποίησης σε ολόκληρη την υφήλιο και που φαίνεται ότι ματαίωσε, προς το παρόν τουλάχιστον, την προώθηση της ιδέας για παγκόσμια διακυβέρνηση. Πράγματι, τώρα, οι εξελίξεις τρέχουν γρήγορα, καθώς η μία μετά την άλλη οι οικονομίες στον πλανήτη μας, επιβάλλουν έλεγχο των συνόρων, ενισχύουν την εθνική οικονομική δραστηριότητα, περιφρουρούν την εθνική τους κυριαρχία και υπογραμμίζουν τη σημασία των

ιδιαιτεροτήτων της θρησκείας, της γλώσσας, της ιστορίας και του πολιτισμού τους. Παραδόξως, όμως, η ελληνική κυβέρνηση φαίνεται να έχει επιλέξει αντίστροφη πορεία, υπογραμμίζοντας σε κάθε ευκαιρία τα πλεονεκτήματα, που δήθεν εξασφαλίζει η πολυπολιτισμικότητα. Έτσι, η χώρα μας αποτελεί την εξαίρεση στην Ευρώπη, αγνοώντας όμως κατάφωρα τη συντριπτικά αντίθετη βούληση της πλειοψηφίας των Ελλήνων.

Ο επικίνδυνος, από κάθε πλευρά, αυτός ο δυαδισμός, ανάμεσα στις ελληνικές κυβερνήσεις και στο λαό, εμφανίστηκε με ιδιαίτερη ένταση, στο διάστημα της τελευταίας κυρίως δεκαετίας. Ήταν η υπογραφή των εγκληματικών μνημονίων, που υποθήκευσαν το παρόν και το μέλλον της χώρας, ήταν η πραξικοπηματική μεταβολή του όχι σε ναι, στο δημοψήφισμα του 2015 και ήταν η υπογραφή της συνθήκης των Πρεσπών, που όχι μόνο αγνόησε, αλλά και χλεύασε τη βούληση της συντριπτικής πλειονότητας των Ελλήνων. Πρόκειται, ασφαλώς, για περιπτώσεις ασυμφωνίας, ανάμεσα σε κυβέρνηση και πολίτες, με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην πορεία της χώρας, που ωστόσο δεν θέτουν σε άμεσο κίνδυνο, προς το παρόν τουλάχιστον, την εθνική της επιβίωση. Αντιθέτως, ο δυαδισμός, όπως αυτός διαγράφεται, στα πλαίσια του εορτασμού της επετείου του 1821, ανάμεσα στην Επιτροπή Ελλάδα ‘21 και στην Τιμή στο ‘21, απειλεί να διαβρώσει τα θεμέλια του ελληνικού έθνους, να εξαφανίσει την Ελλάδα από το πρόσωπο της Γης και να σβήσει από τις μνήμες της ανθρωπότητας τη μοναδική ελληνική παρουσία.

Εδώ και αιώνες οι εχθροί μας, με πρόσχημα την αμφισβήτηση της ιστορικής μας συνέχειας, χάλκευσαν θεωρίες, με στόχο την εξασφάλιση πρόσβασης στα εδάφη και στις θάλασσές μας. Τους αντιμετωπίζαμε, όμως, σύσσωμοι, οι Έλληνες, εντός και εκτός της χώρας, ως εχθρούς τους έθνους μας, και καταγγέλλαμε χωρίς δεύτερη σκέψη τις γελοίες απόψεις τους. Επικεφαλής της προσπάθειας αποδόμησης της ιστορίας μας ήταν ο γνωστός απατεώνας Φαλμεράιερ και, στη συνέχεια, οι διαχρονικοί του κλώνοι.

Τώρα, όμως, αυτό που τρομάζει και που δικαιολογεί αγωνιώδη ερωτήματα τα οποία, όμως, παραμένουν αναπάντητα, είναι το γεγονός της σιωπηρής αποδοχής αυτών των ανιστόρητων και τόσο επικίνδυνων, για την Ελλάδα, απόψεων. Συγκεκριμένα, όσο και αν φαίνεται απίστευτο, όσο και αν είναι αδιανόητο, αποτελεί ωστόσο τη νέα θλιβερή μας πραγματικότητα. Το ότι, δηλαδή, στους κόλπους της Επιτροπής Ελλάδα 21, έχουν επίσημα προσκληθεί γνωστοί ανθέλληνες, στους οποίους και προσφέρθηκε βήμα, για την απόδοση τιμών στους ήρωες του 1821. Και μάλιστα, αν δεν πρόκειται για σύμπτωση, που δύσκολα

οπωσδήποτε, θα μπορούσε να υποστηριχθεί, φαίνεται ότι έχουν επιλεγεί, αυτοί οι ανθέλληνες, με τρόπο που να αλληλοσυμπληρώνονται οι απόψεις τους, έτσι ώστε ο συνδυασμός τους να επιτυγχάνει την πλήρη αποδόμηση της ιστορίας μας. Ειδικότερα, κάποιοι από αυτούς, τους παραχαράκτες της ιστορίας μας, ανέλαβαν να υποβαθμίσουν και να προσβάλλουν τους ήρωες του 21, ενώ σε άλλους ανατέθηκε ο ρόλος αμφισβήτησης του περιεχομένου της τουρκικής σκλαβιάς των 400 ετών, της άρνησης της καθολικότητας της εθνικής εξέγερσης, και τέλος βέβαια, και αυτός της απόδειξης ασυνέχειας στην πορεία του ελληνικού έθνους από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Η ύπαρξη της Ελλάδας συρρικνώνεται, έτσι, σε 200 μόνο χρόνια.

Για την εμπέδωση αυτών των αβάσιμων απόψεων, και εκκινώντας από την υπόθεση ότι ο μέσος Έλληνας έχει ελλιπείς, συγκεχυμένες, αλλά και εσφαλμένες γνώσεις σχετικά με την Επανάσταση του 1821, επιχειρήθηκε και πρόσφατη δημοσκόπηση, με την πιθανή πρόθεση να δικαιολογήσει την αναθεώρηση της ιστορίας μας. Τα αποτελέσματά της, ωστόσο, όχι μόνο δεν επαλήθευσαν τις παραπάνω ανιστόρητες απόψεις, αλλά και επιπλέον απέδειξαν την ύπαρξη βαθιάς εθνικής συνείδησης στη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Έτσι, στην πατρίδα μας συμβιώνουν δύο Ελλάδες, όπως αυτές αναδείχθηκαν μέσα από τις προδιαγραφές των δύο διαφορετικών εορτασμών, για το 1821.

Η πρώτη από αυτές, η επίσημη κυβερνητική, αριθμεί ζωή μόλις 200 ετών. Εμφανίζεται, έτσι, μια Ελλάδα αποκομμένη από τους μεγαλειώδεις προγόνους της, αυτούς δηλαδή που προσκυνά ευλαβικά το σύνολο των πολιτισμένων και μορφωμένων κατοίκων της υφηλίου. Η κακόμοιρη αυτή Ελλάδα έχει απαρνηθεί το κρυφό σχολειό, αλλά και τα 400 χρόνια του τουρκικού ζυγού, μια και αποδέχεται ότι «οι Έλληνες περνούσαν ζωή χαρισάμενη, αγκαλιά με τους Τούρκους». Αυτή η Ελλάδα απεχθάνεται τις σημαίες και κάθε μορφής εθνικά σύμβολα. Πρόκειται για τη φτωχή και κατατρεγμένη Ελλάδα, που δεν έχει μοίρα στον ήλιο, που έχει καταντήσει έρμαιο των εκάστοτε συμφερόντων εχθρών και φίλων, και που θυμίζει πλαστελίνη, λαμβάνοντας τη μορφή των εκάστοτε καταχθονίων σχεδίων των ανθελλήνων, απανταχού της Γης. Είναι η Ελλάδα, που δέχεται να «συζητήσει για τις (δήθεν) πολλές ερμηνείες της ιστορίας μας», αυτές δηλαδή που την παραχαράσσουν, και που διακηρύσσει ότι επιδιώκει «ήρεμη και αντικειμενική αντιμετώπιση της Επανάστασης του 21». Είναι η Ελλάδα, που επιλέχθηκε για να τιμήσει την Επανάσταση του 21 με «πολυπολιτισμικότητα», και με ανεξέλεγκτα σύνορα, που παραπέμπουν σε πληθυσμούς, όπως τους οραματίστηκε η διαταραγμένη προσωπικότητα του Γκουντενχοφ Καλέργη.

Υπάρχει, όμως ευτυχώς, και μια δεύτερη Ελλάδα, και είναι αυτή, που πρόσφατα αναδείχθηκε μέσα από την ΤΙΜΗ στο 21. Είναι η Ελλάδα που σέβεται τους ήρωες του'21, που θέλει να τους τιμήσει με όσα μέσα διαθέτει, και που συγκινείται στο άκουσμα του εθνικού ύμνου και στο κυμάτισμα της γαλανόλευκης. Είναι η Ελλάδα, που θέλει τα παιδιά της να ανατραφούν, με την ιστορία της πατρίδας τους, τα έπη, τις νίκες και τις ιδιαιτερότητες της φυλής τους. Είναι η Ελλάδα, που αρχίζει να ζει από πολύ νωρίς και να μεγαλουργεί, μέσα στους αιώνες, που είναι περήφανη για τα επιτεύγματα των προγόνων της, και που απαιτεί το σεβασμό της υφηλίου, για τον πολιτισμό που της χάρισε. Είναι η Ελλάδα που αγκαλιάζει τα αδέλφια της, απανταχού της υφηλίου και που θρηνεί για τη γενοκτονία των Ποντίων, για τον αφανισμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας, για τη σφαγή της Χίου, αλλά και για τα παράνομα δώρα που προσφέρθηκαν στα Σκόπια. Είναι η Ελλάδα που απαιτεί εθνική κυριαρχία, και που ονειρεύεται να ζήσει με συνθήκες έθνους-κράτους και όχι με παγκοσμιοποίηση. Είναι η Ελλάδα που θλίβεται για την τύχη των λαθρομεταναστών, που θα ήθελε να μπορεί να εξασφαλίσει άσυλο σε όλους αυτούς τους απόκληρους της ζωής, αλλά που τα πολύ περιορισμένα μέσα της την αναγκάζουν σε επιλογές. Οπότε και θεωρεί απολύτως δικαιολογημένη την προτίμησή της για τους Έλληνες και όχι για τους αλλοδαπούς.

Αλλά τι ποσοστά πολιτών εξασφαλίζει η καθεμία από αυτές τις δύο Ελλάδες; Οι Έλληνες είναι δεμένοι με το ένδοξο παρελθόν τους και απεχθάνονται τις αποκαθηλώσεις των ηρώων τους, τους εθνομηδενιστές και τις νεολογικές θεωρήσεις της ιστορίας τους. Αυτά αποδεικνύουν τα πολύ χαμηλά ποσοστά αποδοχής της Επιτροπής Ελλάδα 21, σε δημοσκόπηση του ΠΑΜΑΚ, και σε αντίθεση με τα πολύ υψηλά ποσοστά της παραδοσιακής ερμηνείας της ιστορίας μας, όπως αυτά εμφανίζονται στην πρόσφατη δημοσκόπηση του ΚΕΦΙΜ-MARC (Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών-Μάρκος Δραγούμης), με το ερώτημα «Τι πιστεύουν οι Έλληνες για το 1821». Και έτσι εξηγείται και η αθρόα και συνεχής προσέλευση Ελληνίδων και Ελλήνων υποστηρικτών στο ΤΙΜΗ στο 21, που σύντομα θα έχει και σχετικά αποτελέσματα από δική της δημοσκόπηση.

Όμως, η ύπαρξη και η μακροχρόνια συντήρηση δυισμού μιας τόσο επικίνδυνης μορφής, που χωρίζει την Ελλάδα στα δύο, δηλαδή σε ολιγάριθμους κυβερνητικούς, που παίρνουν εν ψυχρώ αποφάσεις αντίθετες με την σαφώς εκφρασμένη βούληση του λαού, και στους πολλούς που τις υφίστανται, είναι προάγγελος κοινωνικών εκρήξεων, υποβαθμίζει τη δημοκρατία και περιορίζει την ευημερία, γι' αυτό και επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί όσο πιο γρήγορα γίνεται.

Αναδημοσιεύσεις:

https://infognomonpolitics.gr/2020/07/i-dyo-ellades-tha-eortasoun-to-1821/

http://lefteria.blogspot.com/2020/07/1821.html

https://amethystosbooks.blogspot.com/2020/07/1821_28.html?m=0

http://aktines.blogspot.com/2020/07/1821_26.html

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/07/1821_28.html

https://www.anixneuseis.gr/%CE%BF%CE%B9-%CE%B4%CF%85%CE%BF-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CE%B4%CE%B5%CF%83-%CE%B8%CE%B1-%CE%B5%CE%BF%CF%81%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%BF%CF%85%CE%BD-%CF%84%CE%BF-1821/

https://iskra.gr/%ce%bf%ce%b9-%ce%b4%cf%8d%ce%bf-%ce%b5%ce%bb%ce%bb%ce%ac%ce%b4%ce%b5%cf%82-%ce%b8%ce%b1-%ce%b5%ce%bf%cf%81%cf%84%ce%ac%cf%83%ce%bf%cf%85%ce%bd-%cf%84%ce%bf-1821/

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2020

ΟΔΗΓΟΣ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ ΕΝΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 08.08.2020 "SLPRESS"

Ας υποθέσουμε ότι προγραμματίζεται η εξόντωση ενός έθνους-κράτους. Μια τέτοια απόφαση μπορεί να προέρχεται από κάποιες ισχυρές χώρες, άλλες θρησκείες, ή και από εμμονές σε κοσμοθεωρίες (όπως, χάριν

παραδείγματος το τελευταίο στάδιο της παγκοσμιοποίησης που είναι η παγκόσμια διακυβέρνηση). Υπάρχουν, ασφαλώς, πολλές μεθοδεύσεις για να φτάσει κανείς στο επιθυμητό αποτέλεσμα, αλλά εδώ θα επιλέξουμε αναγκαστικά ορισμένες μόνο από αυτές.

Προσθέτοντας, ότι δεν έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή καθ' αυτή η επιλογή, όσο ο αυστηρός διαχρονικός προγραμματισμός της αλληλουχίας και αλληλοσυμπλήρωσης των μέτρων, έτσι ώστε το ένα να διαδέχεται και να ενδυναμώνει το άλλο. Το πρώτο στάδιο θεωρείται δεδομένο για κάθε ανάλογη προσπάθεια. Πρόκειται για τον έγκαιρο προσηλυτισμό όλων εκείνων των προσώπων, που ύστερα από ενδελεχή έρευνα, είναι πιθανότατα αυτά, που θα καταλάβουν την εξουσία της καταδικασμένης χώρας.

Δεν είναι καταρχήν απαραίτητο οι ηγέτες αυτοί να είναι ενσυνείδητοι προδότες, διότι αρκεί να τους έχουν πείσει ότι δεν υπάρχουν άλλες λύσεις για τη χώρα τους. Οπότε, εύκολα πείθουν τους εαυτούς τους ότι η διακυβέρνηση τους απαλλάσσει τη χώρα τους από τα ακόμη χειρότερα. Η πρώτη δέσμη μέτρων αποσκοπεί στη δημιουργία πειθούς στο λαό προς εξόντωση, ότι είναι ανάξιος να ζει.

Επειδή, ανάμεσα και σε άλλα, κατηγορείται συστηματικά ως τεμπέλης, αναποτελεσματικός, πολυέξοδος, ότι ζει με δανεικά, αλκοολικός κ.ά. Έχει αποδειχθεί, σε πολλές περιπτώσεις, ότι αυτή η πολιτική (εφόσον βέβαια εφαρμόζεται χωρίς αντίδραση από τους εκάστοτε ηγέτες του, αλλά αντιθέτως με τη συνεργασία τους), έχει τα εκάστοτε επιθυμητά αποτελέσματα.

Συντονισμένη επιχείρηση εκφοβισμού

Η προσεκτικά στοιχειοθετημένη επιχείρηση εκφοβισμού για την αναπότρεπτη δήθεν χρεοκοπία, με παράλληλη αναφορά στις δήθεν καταστροφικές της συνέπειες, πανικοβάλλει το λαό της επιλεγμένης για εξαφάνιση χώρας. Και ουδεμία, βέβαια, σημασία έχει το γεγονός, ότι συνήθως το ύψος χρέους και ελλειμμάτων της είναι αντιμετωπίσιμα. Αρκεί να πειστεί ο λαός ότι χάνεται.

Άλλωστε, εν προκειμένω, προβλέπονται εν ανάγκη και μεθοδεύσεις εικονικής διεύρυνσης χρέους και ελλείμματος. Παράλληλα, επιστρατεύονται και τα διεθνή κερδοσκοπικά κοράκια, τα οποία σε ελάχιστο διάστημα κατακρημνίζουν την πιστοληπτική ικανότητα της άμοιρης οικονομίας. Είναι, συνεπώς, εύκολη πια λεία για να ασπαστεί τα μνημόνια, που εμφανίζονται ως από μηχανής Θεός!

Τα μνημόνια, των οποίων το φρικώδες περιεχόμενο περιέχει εγκληματικές απαιτήσεις των δανειστών, έχουν διττό στόχο: πρώτον, την καταλήστευση του συνολικού πλούτου του κράτους προς εξαφάνιση και δεύτερον την κατατρόπωση κάθε στοιχείου εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας του. Η φτωχοποίηση και εξαθλίωση του λαού, που υλοποιείται με την εφαρμογή ακραίας μορφής νεοφιλελεύθερων μέτρων, κορυφώνει τις ανισότητες κατανομής και περιορίζει, σταδιακά στο ελάχιστο, τις δυνατότητες αντίδρασης του.

Με αυτόν τον τρόπο καθίσταται έρμαιο των καταστροφέων του. Προς την ίδια κατεύθυνση του χαμού λειτουργεί και ένα σύνολο αβάσιμων φυσικά υποσχέσεων, που εξαγγέλλονται σε περιοδικό ρεπερτόριο, από τις πολιτικές ηγεσίες. Ρεπερτόριο που διαβεβαιώνει ότι «βλέπει να έρχεται η ανάπτυξη», δηλαδή το τέλος των δεινών του καταδικασμένου λαού, έτσι που να ελέγχονται οι πιθανές αντιδράσεις. Και ήδη είναι πια η σειρά της εξίσου σημαντικής με την πρώτη, δεύτερης δέσμης μέτρων.

Εξανδραποδισμός της εθνικής συνείδησης

Η δεύτερη αυτή δέσμη, που εφαρμόζεται παράλληλα με την προηγούμενη, στοχεύει στον εξανδραποδισμό της εθνικής μας συνείδησης. Έτσι γκριζάρει η ιστορία της χώρας, καταρχήν με την υιοθέτηση περισσότερων της μιας των ερμηνειών της, ενώ αμαυρώνονται οι εθνικοί ήρωες και γελοιοποιούνται τα εθνικά σύμβολα. Ο πατριωτισμός που ορίζεται ως η αγάπη της πατρίδας σου περισσότερο από άλλες πατρίδες, εμφανίζεται ως φασισμός και ως χαρακτηριστικό ατόμων με μειωμένο IQ.

Ο χειρισμός ανθρώπων που έχουν αποκοπεί από τις ρίζες τους (που γι' αυτό ο άνεμος τους πηγαίνει αλύπητα πέρα-δώθε και που στερούνται το αποκούμπι των προγόνων τους), μετατρέπονται εύκολα σε εύπλαστη ύλη, περίπου όπως την οραματίστηκε ο Coudenhove Kalergi, στις αρχές του 19ου αιώνα. Μία ύλη με στόχο την εξαφάνιση της Ευρώπης. Ο χρόνος, που απαιτεί η διαδρομή προς την τελική εξόντωση ενός κράτους-έθνους περιορίζεται με πολλούς τρόπους, όπως:

Ο εορτασμός μιας εθνικής γιορτής με κατάλληλες προδιαγραφές παραχάραξης της ιστορίας, δείχνει να είναι ιδιαιτέρως αποτελεσματικός, επειδή οι επιδιωκόμενες εθνομηδενιστικές αλλοιώσεις, περνούν εύκολα στη συνέχεια και στα σχολικά βιβλία δημιουργώντας γενιές χωρίς μνήμες από το παρελθόν τους.

Η εμμονική παραμονή σε δήθεν συμμαχίες, που από καιρό έχουν δώσει απτές αποδείξεις ότι έπαψαν να είναι συμμαχίες, με ταυτόχρονα τον αποκλεισμό διερεύνησης της δυνατότητας συμμαχιών και με άλλες χώρες του πλανήτη.

Η χάλκευση κατηγοριών εναντίον χωρών της υφηλίου, οι οποίες περιφρουρούν την εθνική τους κυριαρχία, καταφεύγοντας σε καθεστώς διακυβέρνησης διαφορετικό του δυτικού.

Η ευρείας έκτασης εκμετάλλευση των εννοιών της δημοκρατίας και των ατομικών ελευθεριών, που εμμέσως υποστηρίζεται ότι δεν συνάδουν με το έθνος-κράτος, αλλά ευνοούνται από την παγκοσμιοποίηση, βλέπε πολυπολιτισμικότητα.

Η τρίτη δέσμη μέτρων

Η τρίτη δέσμη μέτρων εισέρχεται στο προσκήνιο της συμφοράς, όταν κριθεί, από τους εγκεφάλους αυτών των σχεδιασμών, ότι ο καταδικασμένος λαός έχει αποδεχθεί τη μοίρα του. Με τη σύναψη ανορθόδοξων συμμαχιών, που αποκαλύπτονται ξαφνικά, αρχίζει ο αποδεκατισμός των εδαφών και των θαλασσών που ανήκουν στο έθνος υπό εξαφάνιση. Η απειλή για, δήθεν, πολεμική σύρραξη (που εκ των πραγμάτων αποκλείεται διότι δεν εμπίπτει στα συμφέροντα των εμπνευστών), βρίσκεται ωστόσο στο προσκήνιο των συζητήσεων, προκειμένου ο πανικόβλητος λαός να αποδεχθεί χωρίς αντίδραση τα τετελεσμένα.

Η κατακαημένη χώρα σύρεται, στη συνέχεια, στα διεθνή δικαστήρια, προκειμένου να επιτευχθεί η παραχάραξη συμφωνιών (που έγιναν με απόλυτη νομιμότητα στο παρελθόν) και να προχωρήσει η επιχείρηση διαμελισμού. Ο δήθεν διάλογος που ακολουθεί δεν έχει φυσικά λόγο ύπαρξης, καθώς για μεγάλο διάστημα στο παρελθόν, οι βλέψεις αποκοπής εκτάσεων και θαλασσών είχαν καταστεί απολύτως σαφείς και συγκεκριμένες, με τις ευλογίες των συμμάχων της περί ης χώρας.

Πράγματι, όπως περίτρανα αποδεικνύεται στον καιρό μας, οι συμμαχίες αντέχουν ως το σημείο που εμφανίζονται συμφέροντα ισχυρότερά τους. Η χαώδης αυτή κατάσταση στη διεθνή σκηνή, που ενισχύεται με την κατά περίπτωση επίκληση της "πολυπολιτισμικότητας", με τρόπους και κατευθύνσεις, που εξυπηρετούν τα εκάστοτε συμφέροντα των εμπνευστών, αντιμετωπίζεται, από ορισμένα κράτη-έθνη, με την υιοθέτηση του λαϊκισμού.

Παρότι, όπως είναι γνωστό, ο λαϊκισμός εντέχνως κατηγορείται, για πολλά και διάφορα, ωστόσο, όπως φαίνεται από τα πράγματα, αποτελεί προς το παρόν το μοναδικό φρένο στις διαδεδομένες προσπάθειες των ισχυρών, να ισοπεδώσουν τα αδύναμα κράτη-έθνη. Σε πείσμα των αναμφισβήτητων μειονεκτημάτων του, πολλά από τα οποία στρέφονται εναντίον των ατομικών ελευθεριών, ο λαϊκισμός προασπίζει το καθεστώς του κράτους-έθνους, επιβάλλοντας την εθνική κυριαρχία και την εθνική ανεξαρτησία.

Αναδημοσιεύσεις:

https://kostasxan.blogspot.com/2020/08/blog-post_264.html

https://www.kozanara.gr/2020/09/blog-post_870.html

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/08/blog-post_589.html

https://slpress.gr/idees/odigos-exontosis-enos-ethnikoy-kratoys/

https://macedonianancestry.wordpress.com/2020/08/21/%CE%BF%CE%B4%CE%B7%CE%B3%CF%8C%CF%82-%CE%B5%CE%BE%CF%8C%CE%BD%CF%84%CF%89%CF%83%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CE%BD%CF%8C%CF%82-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D-%CE%BA%CF%81%CE%AC%CF%84%CE%BF%CF%85/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BF%CE%B4%CE%B7%CE%B3%CF%8C%CF%82-%CE%B5%CE%BE%CF%8C/

https://www.youtube.com/watch?v=90udEKqlxf4

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ 1821 – ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΝΑΣΜΟΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.08.2020 "SLPRESS"

Η κρίση στο Αιγαίο, που ήδη εξελίσσεται σε απειλή ελληνοτουρκικής πολεμικής σύρραξης, δεν αποτελεί αστραπή εν αιθρία. Πρόκειται,

αντιθέτως, για τις συνέπειες ενός μακροχρόνιου τουρκικού σχεδίου, με πολύ συγκεκριμένες, αν και παντελώς ανεδαφικές διεκδικήσεις. Δυστυχώς, από ελληνικής πλευράς, η έλλειψη προγραμματισμένης αντιμετώπισης της κλιμακούμενης τουρκικής απειλής κατέληξε σε προσβλητικό ενδοτισμό και προάγγελο παραίτησης από κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Οι παραβιάσεις της εδαφικής μας ακεραιότητας, άρχισαν με καθημερινές πτήσεις τουρκικών αεροσκαφών, επάνω από τα ελληνικά νησιά. Η δική μας αντίδραση, στις προκλητικές αυτές προσβολές της εθνικής μας κυριαρχίας, ήταν ουσιαστικά ανύπαρκτη, αν εξαιρέσει κανείς τα καθησυχαστικά ευχολόγια των κυβερνήσεων των τελευταίων δεκαετιών, για επίδειξη "ψυχραιμίας", και για "κατευνασμό".

Η πλήρης απουσία απωθητικής πολιτικής, είχε προφανώς ως δικαιολογία την υπόθεση ότι "οι Τούρκοι δεν είναι εχθροί μας", και ακόμη ότι δεν πρέπει να παραβιάζεται το δόγμα του "ανήκουμε στην Δύση", με ότι αυτό περιλαμβάνει.

Έτσι, μπορεί ίσως να εξηγηθεί και η, επί χρόνια, εγκληματική παράλειψη ορισμού ΑΟΖ, όπου αυτή ήταν απαραίτητη. Για να μη στεναχωρήσουμε τους φίλους Τούρκους.

Η ενθάρρυνση του τουρκικού επεκτατισμού

Στη συνέχεια, και αφού καθιερώθηκαν ως "κανονικότητα" πια οι καθημερινές πτήσεις επάνω από τα νησιά μας, και ειδικά επάνω από εκείνα, που οι Τούρκοι είχαν προγραμματίσει να γκριζάρουν, ήρθε και η σειρά της θάλασσας. Η Τουρκία, ένδυσε τον επεκτατισμό της στις ελληνικές και κυπριακές θάλασσες με την επίκληση των δήθεν δικαιωμάτων της, που απέρρεαν από τη φαντασίωση της "γαλάζιας πατρίδας". Τις παράνομες αυτές διεκδικήσεις της η Τουρκία φρόντισε να τις γνωστοποιήσει στα πέρατα της υφηλίου, επαναλαμβάνοντάς τες συνεχώς, από κοινού και με την απόφασή της να τις υπερασπιστεί, ακόμη και με πόλεμο, αν συνεχιστεί η δήθεν καταπάτησή τους από την Ελλάδα.

Και η Ελλάδα; Ήταν ασφαλώς αργά για ολοκληρωτική ανατροπή του σκηνικού, αφού, σε μακροχρόνια βάση η χώρα μας έστελνε προς όλες τις κατευθύνσεις εσφαλμένα κατευναστικά μηνύματα, υποβαθμίζοντας έτσι την επικινδυνότητα της κλιμακούμενης έντασης στις σχέσεις μας με την Τουρκία. Υπήρχαν, ωστόσο, ακόμη κάποια περιθώρια, για μια ουσιαστική ενημέρωση των συμμάχων μας.

Και αυτή θα έπρεπε να εστιαστεί στους κινδύνους του τουρκικού επεκτατισμού, που δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα, αλλά και την επιβίωση ολόκληρης της Ευρώπης. Μια τέτοια προσπάθεια, από την πλευρά της Ελλάδας, θα όφειλε να είναι πλήρως τεκμηριωμένη, ώστε να πείσει τους συμμάχους μας ότι τα συμφέροντά τους με την Τουρκία, κυρίως οικονομικά, είναι ασυγκρίτως μικρότερης σημασίας από την απειλή μιας Τουρκίας, που θα κυριαρχεί στο Αιγαίο.

Φοβική Ελλάδα ακόμη και την ύστατη ώρα

Δυστυχώς, ακόμη και αυτή την ύστατη ώρα, η χώρα μας επέλεξε όχι μόνο τη συνέχιση κατευναστικής πολιτικής, που ορθώς ερμηνεύεται από τους Τούρκους, ως υποτέλεια, αλλά και την απόκρυψη σημαντικών γεγονότων. Δράττομαι της ευκαιρίας, στο σημείο αυτό, να υπενθυμίσω δύο πρόσφατες περιπτώσεις. Πρόκειται, πρώτον, για την προσπάθεια εμφάνισης, από τον αρμόδιο υπουργό, τουρκικού πλοίου, που αλώνιζε τις ελληνικές και κυπριακές θάλασσες, ως δήθεν "παρασυρόμενο από την θαλασσοταραχή". Και πρόκειται δεύτερον για τη διαβεβαίωση, που έγινε από επίσημα πάντοτε χείλη, ότι δήθεν "οι Τούρκοι δεν έκαναν έρευνες στο Αιγαίο", αλλά προφανώς μόνον θαλάσσιους περιπάτους.

Διαβεβαίωση που, ωστόσο, διαψεύστηκε παταγωδώς στη συνέχεια, από σύμβουλο της εθνικής ασφάλειας του Πρωθυπουργού (ο οποίος αμέσως μετά παραιτήθηκε ή πιθανότατα εξαναγκάστηκε σε παραίτηση). Δεν πρέπει, εξάλλου, να παραλειφθεί η είδηση, που ήταν άλλωστε αναμενόμενη, ότι δηλαδή η Τουρκία, μετά τη διεκδίκηση των φανταστικών απαιτήσεών της, στις ελληνικές και κυπριακές θάλασσες, προετοιμάζει ήδη και τις εδαφικές της αξιώσεις, αρχίζοντας από τη Δυτική Θράκη.

Και να προσθέσω, ακόμη, την όντως αδιανόητη στάση της χώρας μας, που εμφανίζεται ικανοποιημένη από τη στάση των συμμάχων παρότι, χωρίς να τους απασχολεί η διάκριση θύματος και θύτη, μας συμβουλεύουν "να τα βρούμε". Να τα βρούμε με τους Τούρκους, που δρουν ως ταύροι εν υαλοπωλείω, ενόσω εμείς επικαλούμαστε με ευλάβεια το διεθνές δίκαιο, και ετοιμαζόμαστε για τη Χάγη, όπου θα συμβιβαστούμε, σχετικά με τον αριθμό των ελληνικών νησιών, που θα παραχωρήσουμε στην Τουρκία

Αυτή τη στιγμή, η μοναδική ελπίδα ηρέμησης της κατάστασης επαφίεται στις αποφάσεις των ΗΠΑ. Ευχής έργο θα ήταν η όσο το δυνατόν συντομότερη συνειδητοποίηση της Αμερικής, για τον κίνδυνο που

διατρέχει από την Κίνα. Χάρη στις σημαντικές επενδύσεις της Κίνας στην Αφρική, από όπου εκτός της Γαλλίας απουσιάζει η Δύση, η ευνοημένη από την πιθανή κυριαρχία του Ερντογάν στο Αιγαίο, θα αναδειχθεί η Κίνα. Ελπίζεται, συνεπώς, ότι η Αμερική θα ευθυγραμμιστεί με τη Γαλλία, ώστε να παρεμποδιστούν τα σχέδια του Ερντογάν στο Αιγαίο.

1821 και κατευνασμός

Η εθνικά αρρωστημένη αυτή στάση της χώρας μας, απέναντι στις παράλογες και προσβλητικές απαιτήσεις της Τουρκίας, αλλά φευ και απέναντι στους συμμάχους μας, είναι συνέπεια της υιοθέτησης σειράς εθνομηδενιστικών νοοτροπιών, που ωστόσο καλλιεργήθηκαν με μεθοδικότητα στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες και επιπλέον εμφανίστηκαν, ως δήθεν προοδευτικές και δυτικής προέλευσης.

Ενδεικτικά αναφέρω, ανάμεσα και σε άλλες, ότι ο πατριωτισμός εξισώνεται με φασισμό και πνευματική καθυστέρηση, ότι σημασία έχει το μέλλον και όχι το παρελθόν, ότι η πολυπολιτισμικότητα υπερέχει του έθνους-κράτους, ότι η παγκοσμιοποίηση προετοιμάζει μια επιθυμητή παγκόσμια διακυβέρνηση, ότι ως "ανήκοντες εις την Δύσιν" μας ενδιαφέρει μόνο η ύπαρξή μας των τελευταίων 200 ετών, και είναι προτιμότερο έτσι να διαγράψουμε από τη μνήμη μας τις πολλές και ένδοξες χιλιετηρίδες του ελληνισμού.

Αυτή η θλιβερή, απογυμνωμένη και χωρίς παρελθόν (αλλά, σίγουρα και χωρίς μέλλον) "νέα Ελλάδα" απεικονίζεται ξεκάθαρα στις προδιαγραφές του επίσημου εορτασμού των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821, και συγκεκριμένα προβάλλει μέσα από την Επιτροπή "Ελλάδα ‘21" της κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου. Η περί ης Επιτροπή επέλεξε να έχει στους κόλπους της Έλληνες και ξένους επιστήμονες, που διακρίνονται για τις ακραίες ανθελληνικές τους θέσεις, όπως αυτές προβάλλουν μέσα από τα έργα και τις συνεντεύξεις τους.

Επιτροπή "Τιμή στο ‘21"

Και όλα αυτά τα αυγά του φιδιού αναμένεται να βρουν καταφύγιο στις "πολλές ερμηνείες της ιστορίας μας", που σύμφωνα με τις δηλώσεις της προέδρου της Επιτροπής "Ελλάδα ‘21" θεωρούνται επιθυμητές. Ειδικότερα, και όπως είχα το δυσάρεστο καθήκον να καταγράψω, σε μια σειρά από άρθρα μου στην εφημερίδα Εστία και στο Slpress, οι εκλεκτοί

προσκεκλημένοι της Επιτροπής "Ελλάδα ‘21", και φυσικά και του πρωθυπουργού, κακοποιούν ανενδοίαστα ήρωες της Επανάστασης, υποστηρίζουν ότι η Επανάσταση ήταν το έργο μιας μικρής περιθωριακής ελίτ, αμφισβητούν την τουρκική σκλαβιά των 400 ετών, εμφανίζοντάς την ως "καλοπέραση", απορρίπτουν κάθε συνέχεια των Νεοελλήνων, από τους αρχαίους προγόνους μας και, με αφορμή τον εορτασμό των 200 ετών, συστήνουν αναθεώρηση της ιστορίας της Ελλάδας.

Η αθρόα προσέλευση συμπατριωτών μας, στην Επιτροπή "Τιμή στο ‘21", της οποίας η σύστασή είναι προϊόν της αγωνίας μου, για το που οδεύει η Ελλάδα μας με τέτοιες διαλυτικές ιδέες για την επιβίωσή της, μου επιτρέπει να ελπίζω ότι είναι ελάχιστο το ποσοστό του ελληνικού λαού, που συμφωνεί με τις εθνικά αποκρουστικές αυτές απόψεις. Δεν φθάνει, όμως, η απλή διαφωνία. Στις τουρκικές απειλές, αλλά και στην ασύστολη παραχάραξη της ιστορίας μας, οφείλουμε όλες και όλοι, με μια ψυχή, να αγωνιστούμε για την εθνική μας αναγέννηση.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/idees/ellinotoyrkiki-krisi-kai-1821-ethnomidenismos-kai-kateynasmos/

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/08/1821_31.html?utm_source=feedburner&utm_medium=feed&utm_campaign=Feed%3A+feedburner%2FrVOU+%28The+Secret+Real+Truth%29

http://www.dromosanoixtos.gr/2020/09/Ellinotourkiki-krisi-kai-1821-ethnomidenismos-kai-katevnasmos.html

https://kostasxan.blogspot.com

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85/

https://filoinikodimou.gr/2020/08/30/1821/

https://iskra.gr/%ce%b5%ce%bb%ce%bb%ce%b7%ce%bd%ce%bf%cf%84%ce%bf%cf%85%cf%81%ce%ba%ce%b9%ce%ba%ce%ae-%ce%ba%cf%81%ce%af%cf%83%ce%b7-%ce%ba%ce%b1%ce%b9-1821-%ce%b5%ce%b8%ce%bd%ce%bf%ce%bc%ce%b7%ce%b4%ce%b5/

ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΩ ΟΤΙ ΤΟ 70% ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΕΙ ΣΤΟ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΔΙΑΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη – Δελιβάνη 07.09.2020 «INFOGNOMON"

Δεν θέλω, αλλά και δεν μπορώ να πιστέψω ότι το 70% των Ελλήνων συνηγορεί στο να προχωρήσουμε σε διάλογο με την Τουρκία, (αναφέρομαι στα αποτελέσματα της πρόσφατης δημοσκόπηση της GPO) όταν είναι ξεκάθαρο ότι μέσω αυτού θα γίνει ένα «παζάρι» για τον αριθμό των νησιών και των ονομάτων τους, που θα εκχωρηθούν στους Τούρκους.

Αντιθέτως, έχω την αίσθηση ότι μας σέρνουν σε αυτό το διάλογο, που όλα δείχνουν ότι έχει προαποφασιστεί, χάρη σε μια σειρά από βήματα, με στόχο την προετοιμασία της ψυχολογίας των Ελλήνων για ταπεινωτική ήττα, για καταπάτηση βωμών και εστιών, για ανείπωτης έκτασης ενδοτισμό… που εισχώρησε στην Επιτροπή «Ελλάδα '21», με αδιανόητης έκτασης προσβολές και υποβιβασμούς εναντίον της **Επανάστασης του 1821**, αλλά και του **Ελληνικού Έθνους**.

Δεν είναι σαφώς η κατάλληλη στιγμή για συζήτηση περί εορταστικών εκδηλώσεων των 200 ετών από το 1821. Είναι, ωστόσο η στιγμή να συνειδητοποιήσουμε πως φθάσαμε στο κατώτατο σκαλί της εθνικής αναξιοπρέπειας, αρχίζοντας αν δεν κάνω λάθος, με τους «***συνωστισμούς στη Σμύρνη***».

Να συζητούμε, δηλαδή, από τον «καναπέ» ποια κομμάτια από τα ιερά ελληνικά χώματα και ύδατα, θα «δωρίσουμε» στους Τουρκαλάδες, επειδή έτσι το θέλουν, αλλά και επειδή εμείς είμαστε τόσο μα τόσο ανάξιοι των ηρώων της Επανάστασης του 1821, ώστε να τους λοιδορούμε και να τους υποβαθμίζουμε, προκειμένου να συνομιλούμε με… την Δύση.

Και δεν καταλαβαίνω το γιατί δεν προχωρούμε προς μια ολοκληρωμένη συμφωνία με τη Γαλλία, και τι είναι **ακριβώς** αυτό που μας εμποδίζει να το πράξουμε. Μια, και αναμφίβολα, αυτό είναι που τρομοκρατεί την

Τουρκία, αλλά αυτό είναι και που θα υπέγραφε τον διαχωρισμό συμφερόντων Γαλλίας και Γερμανίας.

Δηλαδή, αν δεν κάνω λάθος, ανάμεσα σε δύο δυσμενείς ή πολύ δυσμενείς εξελίξεις, που είναι πρώτον, το να «*στεναχωρήσουμε τη Γερμανία, και ίσως λιγάκι και τις ΗΠΑ, αλλά και το θνησιγενές ΝΑΤΟ*», και δεύτερον το «να διαμελίσουμε την Ελλάδα», επιλέγουμε **εν ψυχρώ** την δεύτερη, ενθαρρύνοντας και **δημοσκοπήσεις** όπως αυτή η τελευταία;

Γιατί, φυσικά, είναι παγκοίνως γνωστή η δυνατότητα του να επιτυγχάνει κανείς τις εκάστοτε επιθυμητές απαντήσεις από, σχεδόν, κάθε δημοσκόπηση, με την «κατάλληλη» επιλογή των ερωτήσεων. Και για να μην ξεχνιόμαστε, για το πως έχουμε φθάσει σε αυτό το απευκταίο σημείο, να συζητούμε δηλαδή με ψυχραιμία, μα ναι με **ψυχραιμία**, ποια ελληνικά νησιά θα τα κάνουμε τουρκικά, απλώς να υπενθυμίσω τις βασικές κατευθύνσεις της πορείας απώλειας μας που ακολουθήσαμε:

Εν αρχή ήταν τα μνημόνια (όχι, βέβαια, ότι δεν χρωστούσαμε, αλλά το μέγεθος ελλείμματος και χρέους δεν δικαιολογούσε σε καμία περίπτωση, και με βάση το τι ισχύει εν προκειμένω, προσφυγή στο ΔΝΤ, αλλά και αν τελικά επιλέγαμε **μνημόνια**, αυτά σε καμία περίπτωση δεν θα έπρεπε να περιέχουν το, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και εθνικά εγκληματικό τους περιεχόμενο-που υπογράφτηκε ωστόσο, κάτω από το «φιλικά προστατευτικό βλέμμα» **της Γερμανίας από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων 11 ετών**. Αδίστακτα, μάλιστα, και με την προσπάθεια να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι **δεν υπάρχει άλλη λύση, αλλά και ότι έτσι σωζόμαστε**!!! (έχω γράψει και υποστηρίξει σωρεία βιβλίων, άρθρων κλπ. ώστε να μη χρειάζεται να επεκταθώ εδώ-και ασφαλώς δεν ήμουν μόνη σε αυτό τον αγώνα της πέννας). Ακολούθησε η προδοτική Συμφωνία των Πρεσπών (ρίξτε μια ματιά στα δημοσιεύματα του ξένου Τύπου σχετικά με τις προκλητικές δηλώσεις των Σκοπιανών ότι… δεν πρόκειται να τηρήσουν τα συμφωνηθέντα, για την περίπτωση βέβαια που κάποιοι πίστευαν ότι αυτά θα τηρηθούν).

Ταυτόχρονα σχεδόν με τις τουρκικές παραβιάσεις εμφανίστηκε και η Επιτροπή Ελλάδα 21 με τα αναρίθμητα ανθελληνικά στοιχεία εορτασμού της επετείου των 200 ετών, που… εμφανίζονται ως «προοδευτικός», «αντικειμενικός», «πολυπολιτισμικός» και άλλα τινά… **διάλογος** με τη Δύση. Και τώρα, φαίνεται να έχει ωριμάσει και ο «**προοδευτικός διάλογος περί διαμελισμού της πατρίδας μας**».

Πολλές χιλιάδες Ελλήνων έχουμε συσπειρωθεί γύρω από την «**ΤΙΜΗ στο 21**», ως αντιπερισπασμός στα ανεπίτρεπτα, για την Ελλάδα μας, στοιχεία του επίσημου εορτασμού της Επιτροπής Ελλάδα 21. Η «ΤΙΜΗ

στο ‘21» κάνει ότι μπορεί για να συνειδητοποιήσουμε αυτό που σημαίνει, να είσαι **Έλληνας** μέσα στους αιώνες. **Προσπαθεί και μέσα σε αυτήν την προσπάθεια κυκλοφορεί** και το **βιβλιαράκι** εναντίον του εθνομηδενισμού (που λέει πολλά εναντίον του ανθελληνισμού).

Όχι, δεν πιστεύουμε ότι έτσι σώζουμε την Ελλάδα! Απλώς προσπαθούμε, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων μας, να ξημερώσουν **καλύτερες ημέρες για την Ελλάδα**, που αυτές αποκλείονται βέβαια να έρθουν **από τον εγκληματικής μορφής αυτό διάλογο.**

Αναδημοσιεύσεις:

https://infognomonpolitics.gr/2020/09/maria-negreponti-delivani-den-thelo-alla-kai-den-boro-na-pistepso-oti-to-70-ton-ellinon-synigorei-sto-na-prochorisoume-se-dialogo-me-tin-tourkia/

https://lefteria.blogspot.com/2020/09/70.html

http://www.freepen.gr/2020/09/70.html

https://www.hereticalideas.gr/2020/09/me-aformi-mia-stimeni-dimoskopisi.html

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2020/09/gpo-7-10.html

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΗΡΘΕ Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Μαρία Νεγρεπόντη Δελιβάνη 10.09.2020

Και τώρα ήρθε η σειρά της Θράκης, όπως δυστυχώς το πρόβλεψα σε πρόσφατο σχετικό δημοσίευμά μου. Όσοι έχουν παρακολουθήσει το πρόβλημα, τόσο παλιά όσο από τη δεκαετία του '60, γνωρίζουν τους πολύπλευρους αγώνες που αρκετοί από εμάς δώσαμε για την ανάδειξη, την ανάπτυξη και τη διατήρηση του ελληνικού πληθυσμού στην περιοχή, αρχικά με το Υπουργείο Συντονισμού, και στη συνέχεια ως καθηγητές του ΑΠΘ και του ΠΑΜΑΚ. Η δημιουργία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου ήταν τμήμα και επίτευγμα αυτού του αγώνα.

Και όλα αυτά τα χρόνια που μεσολάβησαν από τότε δεν ήθελα να σκέπτομαι ότι όλες αυτές οι επίμονες και πολύχρονες προσπάθειες αρκετών από εμάς, πολλοί από τους οποίους δεν είναι πια στη ζωή, θα μπορούσαν να πάνε στο βρόντο....ιδίως και επειδή, το ελληνικό κράτος, και όταν ακόμη έκανε προσπάθειες για τη Θράκη, πάντοτε στη συνέχεια ιδιωτικών ή υπηρεσιακών πρωτοβουλιών, θεωρούσε τη Θράκη "πολύ μακριά από την Αθήνα".
Και τώρα; Τώρα κινδυνεύουν να είναι ως να μην υπήρξαν ποτέ όλες εκείνες οι προσπάθειες, από ανθρώπους κυρίως της Θεσσαλονίκης, από συνειδητοποιημένους κρατικούς λειτουργούς, αλλά και από τοπικούς παράγοντες, από τους οποίους άλλωστε ξεκίνησε η πολύχρονη "εκστρατεία" διάσωσης της περιοχής, που κάλυψε σημαντικό τμήμα των δραστηριοτήτων μας.
Αλλά, γιατί να απορούμε για τις κυβερνητικές θέσεις και σε αυτό το υπέρτατης σημασίας εθνικό ζήτημα; Δεν υπάρχει, πράγματι και δυστυχώς, χώρος αποριών, ούτε για το τι συμβαίνει τώρα στη Θράκη, ούτε για το τι συμβαίνει στο σύνολο των εθνικών μας θεμάτων. Και η πρόσφατη απάντηση για αυτή την απαράδεκτη πραγματικότητα μας έρχεται από τα όσα συμβαίνουν στα πλάισια της επίσημης Επιτροπής εορτασμού των 200 ετών (Ελλάδα 21), η οποία συστήθηκε από τον έλληνα πρωθυπουργό, και ο οποίος ουδόλως αντέδρασε στη συνέχεια όταν αποκαλύφθηκε και ευρέως συζητήθηκε, το ότι η εν λόγω κρατική αυτή επιτροπή εορτασμού του 1821 προσκάλεσε και υποθάλπει μέλη, τα οποία:
*εκλαμβάνουν τον Καποδίστρια ως δικτάτορα, και τον Καραισκάκη ως... "ακατανόμαστο"
*θεωρούν ότι η Επανάσταση του 1821 ήταν το αποτέλεσμα μια "περιθωριακής ελίτ"
*διαλαλούν ότι δεν υπήεξε τουρκική σκλαβιά 400 ετών, γιατί οι Έλληνες περνούσαν "ζωή χαρισάμενη"
*διακωμοδούν την "πατρογονοπληξία" των Ελλήνων, οι οποίοι κακώς δήθεν πιστεύουν ότι είναι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων, ενώ το Εθνος τους έχει δήθεν μια ιστορία απλώς 200 ετων
*υποστηρίζουν ότι πρέπει να εξετάσουμε κατά τον εορτασμό "πολλές ερμηνείες της ιστορίας μας"
*τίθενται υπέρ της αναθεώρησης της ιστορίας μας.
ΣΥΝΕΠΩΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΘΕΣΗ ΓΙΑ ΑΠΟΡΙΕΣ, ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ, ΑΝ ΒΕΒΑΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΧΡΟΝΟΣ, ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΠΡΟΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΟΛΩΝ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΛΙΒΕΡΩΝ ΝΟΟΤΡΟΠΙΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΕΡΑΝ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ;

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 13.09.2020 «ΤΡΙΚΛΟΠΟΔΙΑ»

Είμαι αρκετά μπερδεμένη, σχετικά με τις τελευταίες εξελίξεις στο χώρο των ελληνοτουρκικών. Συγκεκριμένα, μου φαίνεται δύσκολα ερμηνεύσιμο, και γι αυτό απειλητικό το γεγονός ότι, σε διάστημα ωρών, άλλαξε εκ βάθρων το κλίμα, και από το σημείο που οι Τούρκοι έδειχναν εξαγριωμένοι με τις χώρες του ευρωπαικού Νότου, που μας στηρίζουν, καθώς και από τις λεκτικές εξάρσεις τους ότι "θα μας κάνουν μεζέ", ξαφνικά ξημέρωσε μια….ήρεμη ημέρα. Δηλαδή, "σαν καλά παιδιά" οι Τούρκοι κατευθύνουν με ηρεμία τα πλοία τους προς τα τουρκικά παράλια, και αντιμετωπίζουν με ανεκτικότητα τη συμβολική επίσκεψη της προέδρου της Δημοκρατίας στο Καστελόριζο.

Να θυμηθούμε, βέβαια, πριν ενθουσιαστούμε για τη θεαματική αυτή μεταστροφή της συμπεριφοράς των Τουρκων, ότι σε ελάχιστο χρόνο από τη μεταβολή τους αυτή, κραύγαζαν ότι "δεν θα δεχθούν διάλογο με προϋποθέσεις", και αμέτρητες φορές, με πολλούς τρόπους διευκρίνησαν τι ακριβώς απαιτούν από το Αιγαίο, ώστε να πάψουν οι δήθεν αδικίες και ο δήθεν ελληνικός "φαταουλισμός" εναντίον της "γαλάζιας πατρίδας" τους. Αλλά, και από τη δική μας πλευρά διευκρινήσαμε με σθένος, ότι δεν πηγαίνουμε σε διάλογο, παρά με το μόνο και αποκλειστικό θέμα της υφαλοκριπίδας.

Δεν νομίζω να μου διέφυγαν επεισόδια….Γι αυτό και διερωτώμαι, σε ποιά βάση προχωρούμε τώρα, όπως όλα δείχνουν, προς "διάλογο", παρότι 24ωρα μόνο πριν ο διάλογος αυτός φαινόταν να αποκλείεται.

Ποιός υποχώρησε τελικά, αποφεύγοντας ωστόσο να το ανακοινώσει, από τη θέση που είχε, και την οποία κλιμάκωνε, ακατάπαυστα στο πρόσφατο παρελθόν; Εμείς ή οι Τούρκοι; Γιατί, οπωσδήποτε, κάποιος από τους δύο υποχώρησε.

Ομολογώ, ότι αφού άκουσα τις μεσημβρινές ειδήσεις και τη συνέντευξη του Πρωθυπουργού, έχω μια ανεξήγητη αίσθηση ότι παρακολουθώ θεατρική παράσταση, και μάλιστα αρκετά κακόγουστη, κυρίως επειδή (όπως τουλάχιστον μου φαίνεται) η εναλλαγή των επεισοδίων δεν έχει ειρμό και συνέχεια, και συνεπώς δεν είναι πειστική.

Και η αίσθηση μου αυτή ενισχύεται, δυσάρεστα, κάθε φορά που προσπαθώ να αποκωδικοποιήσω τη "στήριξη των εταίρων μας του Νότου". Δηλαδη, πείθομαι ότι η στήριξη αυτή, για την οποία εμφανιζόμαστε τόσο, μα τόσο ικανοποιημένοι, προϋποθέτει (με εξαίρεση

ίσως τη Γαλλία), ότι θα δεχθούμε το πικρό ποτήρι του να καθίσουμε στο τραπέζι για διάλογο με τους Τούρκους. Για έναν διάλογο, οπωσδήποτε, αδιανότητο και απαράδεκτο, με βάση τις ύβρεις και τις πράξεις των Τούρκων, ώρες μόνον πριν αυτοί μετατρεπούν σε "καλωσυνάτους γείτονες". Να μην απορήσει κανείς; Να μην ανησυχήσει στο έπαρκον για αυτές τις εξελίξεις που είναι σαφώς και ποικιλοτρόπως απειλητικές;

Επιβάλλεται, συνεπώς, να παρακολουθήσουμε με μεγάλη προσοχή τη συνέχεια αυτού, που μοιάζει επικίνδυνα με θέατρο σκιών, πριν καταλήξουμε σε οποιοδήποτε συμπέρασμα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://iskra.gr/%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%83%CE%BA%CE%B9%CF%8E%CE%BD-%CF%83%CF%84%CE%B1-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%BA%CE%B9%CE%BA%CE%AC/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B8%CE%B5%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%83%CE%BA%CE%B9/

https://filoinikodimou.gr/2020/09/15/blog-post_25-2/

Ο ΑΠΟΗΧΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΚΟΡΥΦΗΣ-ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΤΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 04.10.20 «SLPRESS"

Η κυβέρνηση δια στόματος πρωθυπουργού δήλωσε "απολύτως ικανοποιημένη" από τα όσα διαμείφθηκαν στη Συνόδου Κορυφής της ΕΕ. Πόσο, όμως, ανταποκρίνεται στα πράγματα αυτή η δήλωση ικανοποίησης;

Στη Σύνοδο Κορυφής, δυστυχώς, η πλήρης ισοπέδωσή μας στις απροκάλυπτα πια εχθρικές διαθέσεις εναντίον μας της κυρίας Μέρκελ, έφθασε μέχρι του εθνικά ανεπίτρεπτου σημείου να μας πείσει να μη συμπορευθούμε με την Κύπρο, στο θέμα των κυρώσεων κατά της

Λευκορωσίας. Η Κύπρος απαιτούσε το αυτονόητο δηλαδή την επιβολή κυρώσεων, όχι μόνο εναντίον της Λευκορωσίας, αλλά και εναντίον της Τουρκίας για τα σημεία και τέρατα, που επί μήνες χαλκεύει εναντίον μας. Ουσιαστικά, λοιπόν, με την αδιανόητη αυτή επιλογή μας, εμείς οι ίδιοι παραιτηθήκαμε από την επιβολή κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας, για να μην δυσαρεστηθεί η κυρία Μέρκελ. Και αυτές οι επιλογές μας συμπίπτουν με τους διθυραμβικούς επαίνους της καγκελαρίας, για τα τουρκικά δρώμενα, στα οποία κυρίως περιλαμβάνονται και οι βάρβαρες παραβιάσεις της εθνικής μας κυριαρχίας, ημών και των αδελφών Κυπρίων. Υποθέτω, ότι με το ίδιο σκεπτικό εθνικού αποπροσανατολισμού, η κυβέρνησή μας έκρινε ότι η χώρα μας θα πρέπει να τεθεί στο πλευρό των Αζέρων, που είναι Τούρκοι, και όχι των Αρμενίων, που είναι ομόθρησκοι και ανέκαθεν σύμμαχοί μας.
Έτσι, λοιπόν, οι απολύτως επιβαλλόμενες κυρώσεις εναντίον της Τουρκίας αποφεύχθηκαν, με τις δικές μας ευλογίες, και αποδείχθηκε περίτρανα αυτό που ήταν από την αρχή ξεκάθαρο και που επισημάνθηκε από αρκετούς ανάμεσά μας. Ότι δηλαδή η "αποκλιμάκωση" των τουρκικών παραβιάσεων, ήταν μια έξυπνα στημένη συνωμοσία εναντίον μας, με τις ευλογίες βέβαια της ΕΕ, και με στόχο να ξεχαστούν οι κυρώσεις εναντίον της Τουρκίας. Και στη συνέχεια να στρωθεί ο γλιστερός δρόμος που οδηγεί σε "διάλογο" και σε "διαπραγματεύσεις".
Να έρθουμε και στον "διάλογο", προς τον οποίο μας σέρνει η ΕΕ, και να υπενθυμίσω ότι εμείς, μέχρι πριν από λίγο, επαναλαμβάναμε μονότονα, τόσο που ήρθαν στη θύμησή μου τα παλιά γραμμόφωνα, ότι θα πάμε σε "διαπραγματεύσεις μόνο για την υφαλοκρηπίδα". Το πίστευαν άραγε οι κυβερνητικοί, όταν το υποστήριζαν με τέτοια ζέση;

Στο μεταξύ, και σε όλο αυτό το κρίσιμο διάστημα η Γαλλία, τα συμφέροντα της οποίας συμπίπτουν με τα δικά μας, επιχείρησε να μας προσφέρει περίπου γη και ύδωρ, που θα μπορούσε κάτω από κάποιες προϋποθέσεις να σημάνει τη σωτηρία μας. Παρότι δεν έγιναν αρκούντως γνωστές οι λεπτομέρειες αυτών των σημαντικών γαλλικών προσφορών, πιστεύω ωστόσο ότι μπορούν να στηρίξουν την εξαγωγή ορισμένων συμπερασμάτων. Αυτά οδηγούν στην επιλογή μας να παραμείνουμε σε απόσταση ασφαλείας από τη φίλη Γαλλία, και δέσμιοι της κυρίας Μέρκελ.

Στην κυρία Μέρκελ, εξάλλου, εκχωρήσαμε και το δικαίωμα να αποφασίσει στη θέση μας, αν τα Ραφάλ που χρειαζόμαστε θα παραγγελθούν στη Γερμανία ή στην Ολλανδία. Οπωσδήποτε, όμως, όχι στη Γαλλία, στην οποία, έχουμε περίπου γυρίσει την πλάτη. Είναι, όμως σαφές ότι με τις επιλογές μας αυτές παραιτηθήκαμε από τη δυνατότητα να αξιοποιήσουμε υπέρ ημών τη διαφοροποίηση συμφερόντων, στη

Μεσόγειο και στο Αιγαίο, ανάμεσα στη Γερμανία και τη Γαλλία. Και ακόμη δεν συμπράξαμε με τη Γαλλία στην προσπάθειά της να πείσει την Αμερική ότι η αδιαφορία της για όσα συμβαίνουν σε Αιγαίο-Μεσόγειο ενισχύουν τις πιθανότητες της Κίνας να κυριαρχήσει στην περιοχή.
Και ενώ η επιβολή κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας μεταβλήθηκε σε αόριστη απειλή, που παραπέμφθηκε στις καλένδες, πριν αλέκτωρ λαλήσει….το υπουργείο Εξωτερικών της Τουρκίας ανήγγειλε ότι στις «ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΟΛΑ» διότι «Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΤΑ ΘΕΛΕΙ ΟΛΑ». Και η Ελλάδα, απροετοίμαστη, χαοτική, χωρίς σχέδιο και χωρίς απαιτήσεις, με αποκλειστικό προσανατολισμό το δυτικό/ευρωπαϊκό άρμα, που από καιρό έχει καταστεί γερμανικό, οδεύει προς σίγουρη καταστροφή.

Παρότι αυτές οι διαπραγματεύσεις είναι για την Ελλάδα ζήτημα εθνικής επιβίωσης, όλα δείχνουν ότι παίζεται ένα άκομψο "κρυφτούλι" στην πλάτη του ελληνικού λαού. Και τούτο, πρώτον διότι η κυβέρνησή μας, τις τελευταίες ημέρες αποσύρει, διακριτικά, στρατεύματα από νησιά και Έβρο, με τη δικαιολογία ότι το υλικό τους είναι πεπαλαιωμένο. Ωστόσο, όπως είναι γνωστό, αυτή η απόσυρση έχει επιτακτικά ζητηθεί από την Τουρκία, αλλά και από την κυρία Μέρκελ. Και δεύτερον, ο ελληνικός λαός πληροφορείται από το ΝΑΤΟ ότι η κυβέρνησή του διεξάγει μυστικές διαπραγματεύσεις με την Τουρκία, χωρίς και να έχει επίσημη πληροφόρηση σχετικά με το περιεχόμενό τους.
Αυτές οι διαπραγματεύσεις, που ήδη άρχισαν, θα έχουν ως διαιτησία τη Γερμανία (η οποία θα έπρεπε να έχει ασυζητητί εξαιρεθεί ως απροκάλυπτα μεροληπτική υπέρ της Τουρκίας και εναντίον της Ελλάδας), και ως αντικείμενο "όλα όσα επιθυμούν οι Τούρκοι" από εμάς, με μηδενικές διεκδικήσεις εκ μέρους μας. Διότι εμείς, αν και θεωρητικά έχουμε πολλές και βάσιμες απαιτήσεις από την Τουρκία, δεν τολμούμε ούτε να τις ψελλίσουμε. Αντιθέτως, οι Τούρκοι ουδόλως απέκρυψαν τις επεκτατικές τους ορέξεις, όλους αυτούς τους τελευταίους μήνες των κλιμακούμενων παραβιάσεων του Διεθνούς Δικαίου, αλλά αντιθέτως τις καθιστούν ολοένα και πιο συγκεκριμένες, εντάσσοντάς τες στο ευρύ πλαίσιο της «γαλάζιας πατρίδας»

Συνεπώς είναι άξιον απορίας, με τις παρούσες συνθήκες, τι ακριβώς ελπίζει ότι θα επιτύχει η χώρα μας, αποδεχόμενη τη λαιμητόμο του "διαλόγου" με τους Τούρκους, αλλά και γιατί τον αποδέχεται. Γιατί δηλαδή συναινεί στην αυτοκτονία της. Εκ των πραγμάτων, δύο φαίνεται να είναι οι εκβάσεις αυτής της συναίνεσης της Ελλάδας να διαπραγματευτεί με την Τουρκία. Η πρώτη από αυτές θα είναι η αδυναμία συμφωνίας, στην οποία πάγια κατέληξαν και οι πολυάριθμες σε βάθος χρόνου προηγούμενες απόπειρες διαλόγου με την Τουρκία.

Η νέα αυτή ασυμφωνία, στην καλύτερη των περιπτώσεων, είτε θα αναβάλλει την επίλυση των (φανταστικών) απαιτήσεων της Τουρκίας, δίνοντας της ωστόσο διεκδικητικούς πόντους για το μέλλον, είτε θα καταλήξει σε πολεμική σύγκρουση. Η τελευταία εκδοχή φαίνεται να είναι πιθανότερη, καθώς οι Τούρκοι επείγονται να αρπάξουν τον πλούτο των ελληνικών και κυπριακών θαλασσών. Και η δεύτερη απευκταία εκδοχή είναι η αποδοχή της Ελλάδας να διαμελιστεί. Οπότε, κάθε μορφή καταστροφής και χάους θα είναι μπροστά μας.

Τελειώνοντας, νομίζω ότι αξίζει να αναφερθώ σε κάποια άκρως περίεργα, δυσεξήγητα και μη αποδεκτά αποτελέσματα, όπως αυτά που προκύπτουν από την πρόσφατη δημοσκόπηση της Metron Analysis (02.10.2020), και που συνδέονται με πολυάριθμες διόδους με τα ελληνοτουρκικά. Σύμφωνα με αυτά, το 89% των ερωτηθέντων αδιαφορεί για τα εθνικά μας θέματα. Και αν είναι, πράγματι, έτσι, τότε μόνο το 11% των συμπατριωτών μας θα ταρακουνηθεί από την απώλεια εθνικών θαλασσών και εδαφών μας, αν αρπαχτούν από την Τουρκία.
Ευτυχώς, αποκλείεται αυτά τα νούμερα να ανταποκρίνονται, στην Ελλάδα του 2020, όσο και αν εντείνονται οι προσπάθειες εμφάνισης του πατριωτισμού ως φασισμού. Θα αρκεστώ, εδώ να αντικρούσω τον δήθεν εθνομηδενισμό του 89% των Ελλήνων, προβάλλοντας το γεγονός της σημαντικής απήχησης του ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21. Αυτής, δηλαδή, της άλλης Επιτροπής εορτασμού του 1821, που αγωνίζεται, χωρίς μέσα και υποστήριξη, εναντίον του εθνομηδενισμού της Επιτροπής Ελλάδα 21.
Χωρίς να μπορεί να προσφέρει καρέκλες και μεγαλεία, η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 αγκαλιάζεται από ολοένα αυξανόμενο αριθμό υποστηρικτών. Πιθανότατα, λοιπόν, τα αποτελέσματα της παραπάνω αυτής δημοσκόπησης, εξαιτίας ίσως ανεπιτυχών ερωτήσεων, ουδόλως ανταποκρίνονται στην Ελλάδα μας. Θα ήταν, όντως, τραγικό, αν αυτά ήταν αληθινά. Θα προετοίμαζαν την παράδοση της πατρίδας μας αμαχητί στους Τούρκους.

ttps://www.triklopodia.gr › νεγρεπό...

Ο ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΣ-ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΡΙΟ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 18.10.2020 «SLPRESS"

Η επιδείνωση στο μέτωπο των εθνικών μας θεμάτων επιταχύνεται σε καθημερινή βάση. Η παθητική αντιμετώπιση της κυβέρνησης στις κλιμακούμενες τουρκικές προκλήσεις, εκτός του ότι δημιουργεί τετελεσμένες καταστάσεις, εξευτελίζει επιπλέον τον ελληνικό λαό και σέρνει την Ελλάδα σε κατήφορο εθνομηδενισμού.

Αναπόφευκτος, συνεπώς, ο περίγελός μας από τους Τούρκους, οι οποίοι, εμφανέστατα πια, διασκεδάζουν στην επινόηση ολοένα και πιο προσβλητικών προκλήσεων, όπως μεταξύ άλλων και ο εμπαιγμός που επιφύλαξαν στον υπουργό Εξωτερικών, ενώ βρισκόταν στους αιθέρες. Μέχρι πότε, άραγε, θα πορευόμαστε με αυτή την πολιτική, που οδηγεί στην ανυποληψία μας; Μέχρι πότε άραγε θα αναγγέλλουμε με υπερηφάνεια, από τα κυβερνητικά ΜΜΕ ότι δήθεν έχουμε τη συμπαράσταση των εταίρων μας και της Δύσης, ενώ ουδέν δυστυχώς γίνεται από την πλευρά τους;

Επιπλέον, έχουμε ψυχράνει με τη συμπεριφορά μας τη Γαλλία, τη μοναδική χώρα που, και για την εξυπηρέτηση δικών της συμφερόντων, ήταν στο πλευρό μας. Μέχρι πότε άραγε θα προσποιούμεθα ότι "δεν τρέχει τίποτε" με το Oruc Reis που άνετα πραγματοποιεί έρευνες σε μη οριοθετημένη, αλλά ελληνική ΑΟΖ; Μέχρι πότε άραγε θα επικαλούμαστε το διεθνές δίκαιο, που αναμφίβολα αποτελεί "γράμμα κενό" για την Τουρκία;

Μέχρι πότε θα επιστρέφουν περιχαρείς οι εκάστοτε δικοί μας αρμόδιοι από τις συνόδους κορυφής, όπου δεν τολμούν ούτε το αυτονόητο, δηλαδή την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της αδελφής Κυπριακής Δημοκρατίας; Μέχρι πότε άραγε θα πληροφορείται ο ελληνικός λαός από το ΝΑΤΟ ή τα τουρκικά ΜΜΕ ότι άρχισαν διαπραγματεύσεις με την Τουρκία για τον περιβόητο Μηχανισμό, χωρίς να γνωρίζουμε τι δίνουμε και τι παίρνουμε;

ΑΠΟΥΣΙΑ ΣΧΕΔΙΟΥ ΣΤΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Οι απώλειες, από την παντελή απουσία δικού μας σχεδίου αντιμετώπισης του τουρκικού επεκτατισμού και η πλήρης εξάρτησή μας από τα συμφέροντα εταίρων στην ΕΕ και ΝΑΤΟ είναι ήδη ξεκάθαρες, ενώ η συνέχειά τους διαγράφεται τραγική. Ουσιαστικά, έχουμε παραιτηθεί από

την απαίτηση επιβολής αποτελεσματικών κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας.

Ακατανόητη, πράγματι, συμπεριφορά από την πλευρά μας, που μπορεί να ερμηνευτεί αποκλειστικά και μόνον από την επιθυμία να μη "στεναχωρήσουμε" την κυρία Μέρκελ και να μην ενοχλήσουμε την Τουρκία. Αλλά, με τι τίμημα και με τι αντάλλαγμα; Τα περί στήριξής μας από εταίρους, συμμάχους και φίλους αποδεικνύονται δυστυχώς φαντασιώσεις και συνοψίζονται στην επίμονη παρότρυνσή τους προς την Αθήνα να προχωρήσει σε διάλογο με την Τουρκία, αδιαφορώντας παντελώς για το περιεχόμενο και τις συνέπειές του.

Και ενώ, μέχρι πριν μερικές μόνον ημέρες, οι Τούρκοι ήταν αυτοί που έδειχναν να επιθυμούν το διαπραγματεύσεις, ενώ εμείς θέταμε όρους. Ήδη με τα τετελεσμένα που έχουν επιβάλει με τις αναπάντητες παραβιάσεις ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, έχουν υποχρεώσει την Αθήνα να αποζητά διάλογο. Αντιθέτως, οι Τούρκοι κάνουν τους δύσκολους, προφανώς επιδιώκοντας να επιβάλουν τη δική τους ατζέντα, μέσω της συνεχιζόμενης επιθετικής πολιτικής τους. Οι Τούρκοι έχουν ήδη πειστεί ότι μπορούν πια να θέσουν τους όρους τους: διαπραγμάτευση εφ' όλης της ύλης!

"ΓΑΛΑΖΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ" ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΣ

Ενώ οι Τούρκοι υποστηρίζουν ότι δήθεν οι θαλάσσιες περιοχές ανήκουν στη "Γαλάζια Πατρίδα" τους, η Ελλάδα περιορίζεται βαρετά να επικαλείται το διεθνές δίκαιο. Επιτέλους, είναι καιρός να τελειώσουν οι αυταπάτες. Διάλογος για την Τουρκία σημαίνει παζάρεμα για ελληνικά νησιά, κατοικημένα και μη, εναέριος και θαλάσσιος χώρος, Θράκη, τουρκοποίηση της Κύπρου και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Είναι περιττό να υπογραμμίσω ότι το σημείο εθνικού ξεπεσμού, στο οποίο βρισκόμαστε τώρα, έχει αφετηρία την υπογραφή των μνημονίων. αν δεν αντιδράσουμε άμεσα και αποτελεσματικά θα σημάνει εθνική καταστροφή. Τα μνημόνια, που δυστυχώς υπογράφηκαν από όλες τις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων 11 ετών, αποτελούν μνημείο υποδούλωσης του έθνους. Το εγκληματικό τους περιεχόμενο ουδέποτε θα γινόταν αποδεκτό, ούτε από τη φτωχότερη και πιο εξαθλιωμένη τριτοκοσμική χώρα.

Για όσους διατηρούν, ακόμη, αμφιβολίες, σχετικά με τη δήθεν αναγκαιότητα των υποτίθεται σωτήριων μνημονίων, αναφέρω την ακόλουθη απόδειξη: Όταν αποφασίστηκε η είσοδός μας στο ΔΝΤ και ο εγκλωβισμός μας στο πρώτο μνημόνιο, το χρέος μας ήταν γύρω στο 110% του ΑΕΠ. Το ύψος του –σύμφωνα με τα παραδεδεγμένα στην

οικονομική βιβλιογραφία– θεωρείται απολύτως βιώσιμο κι αντιμετωπίσιμο. Συνεπώς, τα μνημόνια, που πτώχευσαν τον ελληνικό λαό, κατέστρεψαν την οικονομία και υποθήκευσαν τον εθνικό μας πλούτο ήταν αδικαιολόγητα.

ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΤΩΧΕΥΣΗ

Ο δραματικός τους επίλογος είναι ότι σε πείσμα των θυσιών των Ελλήνων, έχουμε καταλήξει σήμερα σε χρέος διπλάσιο του αρχικού: 220% του ΑΕΠ. Φυσικά αυτό το χρέος είναι μη βιώσιμο και αντιμετωπίσιμο. Ένα χρέος που θα κρατήσει υποδουλωμένους τους Έλληνες για γενιές. Χώρα που αποδέχθηκε πειθήνια αυτά τα μαρτύρια, επειδή οι κυβερνήσεις καθησύχαζαν τους πολίτες ότι "έρχεται η ανάπτυξη", αποτελεί μαγνήτη για την αρπαγή και της εθνικής της κυριαρχίας και του αγέννητου εθνικού της πλούτου. Τίθεται δηλαδή σε κίνδυνο η επιβίωση μας ως έθνος-κράτος από εχθρούς και υποτιθέμενους φίλους.

Σε μία τόσο δύσκολη συγκυρία, στην πολιτική σκηνή κι όχι μόνο κυριαρχεί ο εθνομηδενισμός. Πρόσφατη θλιβερή απόδειξη αυτής της πληγής που κατατρώει τα σωθικά της πατρίδας είναι και **απόψεις μελών της Επιτροπής** Εορτασμού του 1821, "Ελλάδα 2021". Η ευθύνη των ελληνικών κυβερνήσεων των τελευταίων 11 ετών, και όχι μόνο, είναι απύθμενων διαστάσεων.

Τώρα που χανόμαστε δεν έχει νόημα να μένουμε σε διαπιστώσεις. Τώρα επιβάλλεται μαζική αφύπνιση του εθνικού φρονήματος. Κατ' αρχήν να διερωτηθούμε, σε τι βαθμό η δημοκρατική εκλογή του κ. Μητσοτάκη περιλάμβανε και το ασήκωτο βάρος, για οποιονδήποτε στη θέση του, να καταστεί μοιραίος πρωθυπουργός, που επί των ημερών του και λόγω των χειρισμών του, η Ελλάδα θα απωλέσει κυριαρχικά της δικαιώματα.

ΌΡΙΟ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟ

Κατανοώ, ότι στο σημείο αυτό οι οπαδοί του κ. Μητσοτάκη, θα εκτοξεύσουν το μοιραίο ερώτημα: "δηλαδή, θέλετε πόλεμο"; Φυσικά, όχι, είναι η απάντηση του μέσου πολίτη. Αλλά, όμως, ως λαός και μάλιστα τόσο μόνος, έχουμε και δικαίωμα και υποχρέωση να συναποφασίσουμε με την κυβέρνησή μας για ζωτικά εθνικά ζητήματα. Δεν μπορούν να αποφασίσουν επιλογές, για τις οποίες δεν έχουν λαϊκή εντολή.

Ό,τι δεν έγινε με την εθνικά επιβλαβή Συμφωνία των Πρεσπών, στην παρούσα περίπτωση άμεσου εθνικού κινδύνου, είναι απολύτως υποχρεωτικό. Επιβάλλεται ένα δημοψήφισμα, το οποίο να θέτει καθαρά ερωτήματα προς τους πολίτες. Εξυπακούεται ότι ο πόλεμος είναι

απευκταίος, αλλά πρέπει να συνειδητοποιηθεί τι ακριβώς περιλαμβάνει ο "μη πόλεμος", η παθητική αποδοχή των εθνικών προσβολών, η σμίκρυνση της πατρίδας μας, και ο πλήρης εθνικός εξευτελισμός μας.

Ένα τέτοιο δημοψήφισμα επιβάλλεται να γίνει άμεσα. Πριν συνεχιστούν οι απαράδεκτοι τουρκικοί εμπαιγμοί εναντίον της Ελλάδας και τα τετελεσμένα σε βάρος ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων. Έτσι θα απαντηθεί εάν τελικά υπάρχει όριο στον εθνικό εξευτελισμό μας.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/o-anapantitos-toyrkikos-epektatismos-yparchei-orio-ston-ethniko-exeytelismo/

https://www.taxidromos.gr/topic/1579607/negreponti-delivani-maria-anapantitos-tourkikos-epektatismos-iparxei-orio-ston-ethniko-ekseutelismo.html

https://ideopigi.blogspot.com/2020/10/blog-post_63.html

https://www.hereticalideas.gr/2020/10/o-anapantitos-toyrkikos-epektatismos-yparchei-orio-ston-ethniko-exeytelismo.html

https://www.triklopodia.gr/%ce%bd%ce%b5%ce%b3%cf%81%ce%b5%cf%80%cf%8c%ce%bd%cf%84%ce%b7-%ce%b4%ce%b5%ce%bb%ce%b9%ce%b2%ce%ac%ce%bd%ce%b7-%ce%bc%ce%b1%cf%81%ce%af%ce%b1-%ce%bf-%ce%b1%ce%bd%ce%b1%cf%80%ce%ac%ce%bd%cf%84%ce%b7/

ΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ ΜΑΚΡΟΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΡΝΤΟΓΚΑΝ

Μαρία Νεγρεπόντη- Δελιβάνη 27.10.2020 «ΑΝΙΧΝΕΥΣΕΙΣ»

Η βάρβαρη επίθεση του Ερντογκάν, εναντίον του προέδρου της Γαλλίας Macron, είναι πολύ πιθανόν να αποδειχθεί σωτήρια κίνηση για την Ελλάδα. Και τούτο, επειδή ο Γάλλος πρόεδρος είναι πολύ καλύτερα σε θέση να συγκεντρώσει υπέρ του την οργή της Ευρώπης, και πολύ ευκολότερα να την πείσει για το πόσο παράλογες και απειλητικές είναι οι κινήσεις του, σε σύγκριση με τις αντίΕστοιχες δυνατότητες της Ελλάδας.

Μπορεί να πρόκειται για θλιβερή διαπίστωση, που όμως πιστευω ότι πρέπει να γίνει δεκτή με ανακούφιση, από εμάς, καθώς η Γερμανία δεν θα είναι πια σε θέση να δικαιολογεί τον Ερντογκάν, όπως έκανε συστηματικά, ενόσω αυτός έβαλλε μεμονωμένα εναντίον Ελλάδας και Κύπρου. Τώρα η κυρία Μέρκελ είναι υποχρεωμένη να κάνει τις επιλογές της, ανάμεσα σε μια Ευρώπη, που (επιτέλους) πνέει μένεα εναντίον του Ερντογκάν, και του Σουλτάνου. Και σίγουρα δεν της βγαίνει της κυρίας Μέρκελ να συνεχίσει τα "ναι μεν αλλά", με τα οποία μας ταλαιπώρησε τους τελευταίους μήνες.
Τι θα γίνει στη συνέχεια; Δεν μπορεί να αποκλειστεί μια γενικευμένη σύρραξη, αν ο Ερντογκάν δεν συνετιστεί. Και μάλλον δεν θα συνετιστεί εφόσον, όπως όλα δείχνουν, έχει πλήρως υπνωτιστεί από το όραμα της αναβίωσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σε μια τέτοια περίπτωση, η Ελλάδα θα βρει την τσαλακωμένη εθνική της αξιοπρέπεια, πολεμώντας με την υπόλοιπη Ευρώπη για την εδαφική της ακεραιότητα , αλλά και για τις αξίες της Δύσης. Αν, τώρα, η ένταση δεν καταλήξει σε πόλεμο, το κέρδος της χώρας μας θα είναι η συνειδητποίηση της Ευρώπης για το τι εστί Ερντογκάν, και η αδυναμία της κυρίας Μέρκελ να συνεχίσει να προσποιείται πως δεν καταλαβαίνει περι τίνος πρόκειται. Δηλαδή, ποιός φταίει για την ένταση στη Μεσόγειο. Όλα καλά, λοιπόν! Και να σταθούμε στο πλευρόν της Γαλλίας που είναι η μοναδική φίλη μας στην ΕΕ. Ας μη λησμονούμε ότι πολλές φορές στο πρόσφατο παρελθόν, απέναντι στους αδηφάγους Γερμανούς, που κατήρτιζαν τα εγκληματικού περιεχομένου ελληνικά μνημόνια, ήταν η Γαλλία που επέμενε να πληρώνουμε τα χρέη μας με βάση και αναλόγως των αναπτυξιακών μας ρυθμών. Η μοναδική, εμφανώς, πρόταση που θα απέτρεπε την εξόντωσή μας ,αλλά και που θα καθιέρωνε ρήτρα ανάπτυξης. Αυτή, ωστόσο, η οικονομικά ορθή και παράλληλα ανθρώπινη πρόταση, ουδέποτε έγινε δεκτή, στα 11 χρόνια των μνημονιακών μας μαρτυρίων. Το γιατί, αξίζει βεβαιότατα να ερευνηθεί σε βάθος. Και το αποτέλεσμα της έρευνας, φοβούμαι ότι δεν θα αρέσει σε όλους εκείνους, που προσπαθώντας να φαίνονται σοβαροφανείς, αρνούνται εκ των προτέρων ότι νομίζουν ότι είναι "συνομωσιολογικό". Οπωσδήποτε, αυτό καταλήγει στο ότι, δυστυχώς, υπήρχε σχέδιο καταστροφής μας, για πολλές γενιές, και υποταγής μας σε καθεστώς αποικιοκρατίας. Γι'αυτό και τα μνημόνια απέκλειαν εντελώς κάθε αναπτυξιακή δυνατότητα στην Ελλάδα.

https://www.anixneuseis.gr/%CF%84%CE%B9-%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5-%CE%BD%CE%B1-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5-%CE%B1%CF%80%CE%BF-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80/

ΔΝΤ ΚΑΙ ΕΥΡΩΖΩΝΗ ΑΓΑΠΗΣΑΝ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΕΟΣ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 10.11.2020 "SLPRESS"

Εκτός από τις δραματικές μεταβολές που έφερε η πανδημία σε όλες σχεδόν τις πτυχές της ζωής μας, στο άρθρο αυτό θα αναδείξω μια, πραγματικά, κοσμοϊστορική ανατροπή, που γκρέμισε εκ βάθρων τα θεμέλια της, μέχρι πριν λίγο, επιβαλλόμενης νομισματικής και δημοσιονομικής πολιτικής, και αποκάλυψε έτσι ένα στυγερό έγκλημα εναντίον της Ελλάδας. Αναφέρομαι στους κανόνες της αυστηρής λιτότητας, που επιβλήθηκε με την παγκοσμιοποίηση σε ολόκληρη την υφήλιο, αλλά όμως με ιδιαίτερα στοιχεία ακροτήτων στην περίπτωση της ΕΕ.

Να υπενθυμίσω ότι η ΕΕ απαιτούσε από τα κράτη-μέλη, και ανεξαρτήτως της φάσης του οικονομικού κύκλου, που εκάστοτε διένυαν, το έλλειμμα να μην υπερβαίνει το 3% του ΑΕΠ και το χρέος να είναι κάτω από το 60% του ΑΕΠ. Τα κράτη-μέλη όφειλαν να τηρούν αυτές τις υποχρεώσεις, με θρησκευτική ευλάβεια, ανεξαρτήτως των εμφανών δυσχερειών και των ορατών κινδύνων περιορισμού του ρυθμού ανάπτυξής τους, της επιδείνωσης του βιοτικού τους επιπέδου και της κορύφωσης των κάθε μορφής ανισοτήτων, διότι διαφορετικά επέσυραν βαριές ποινές.

Η τήρηση των υποχρεώσεων, από τα κράτη-μέλη της Ευρωζώνης ήταν εύκολα ελεγχόμενη, δεδομένου του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος, το οποίο τυπωνόταν στην ΕΚΤ και διανέμονταν στους δικαιούχους με μορφή δανείου και πάντοτε με το σταγονόμετρο, για τον κίνδυνο του πληθωρισμού. Ο πανικός, που περιέβαλε αυτόν τον υποθετικό κίνδυνο διατηρήθηκε αναλλοίωτος ακόμη και αφού το πρόβλημα στην Ευρώπη είχε αντιστραφεί και ήταν πλέον αυτό του αντιπληθωρισμού και της αδυναμίας της υλοποίησης του στόχου για πληθωρισμό 2%.

Η εισβολή του κορονοϊού, μαζί με τα σοβαρά υγειονομικά προβλήματα και τον αιωρούμενο φόβο του θανάτου, προκάλεσε πρωτόγνωρες ανωμαλίες στη λειτουργία των επί μέρους οικονομιών, που κινδύνευαν με οικονομική κατάρρευση. Οι ηγεσίες των κρατών της υφηλίου άρχισαν να αναζητούν απεγνωσμένα εκείνα τα μέτρα, που θα επέτρεπαν στις οικονομίες τους να επιβιώσουν τη λαίλαπα.

Τα μέτρα αυτά συνοψίστηκαν στην ανάγκη εξασφάλισης απεριόριστης ρευστότητας, ώστε να αποφευχθούν κορυφαία ποσοστά ανεργίας, να διατηρηθούν στη ζωή όσο γίνεται περισσότερες επιχειρήσεις, και να εξασφαλιστεί υψηλή δαπάνη για κατανάλωση. Ο από μηχανής Θεός, που αναγνωρίστηκε και ως η μοναδική άλλωστε λύση, ήταν το "χρήμα από ελικόπτερο", όπως το ονόμασε ειρωνικά ο Μίλτον Φρίντμαν το 1948.

Μια ακραία μορφή αναβίωσης των απόψεων του Τζον Μέυναρντ Κέυνς, που εξασφάλισαν την ανασυγκρότηση της Ευρώπης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, καθώς και τους ταχύτατους ρυθμούς ανάπτυξής της, αλλά που όμως εγκαταλείφθηκαν την δεκαετία του '80, με την παγκοσμιοποίηση, αλλά και με το πρόσχημα τότε της αδυναμίας συνέχισης λειτουργίας της καμπύλης του Φίλιπς (ανταλλαγής ανεργίας και πληθωρισμού).

Χρέος και έλλειμμα δεν αποτελούν πρόβλημα

Ως δια μαγείας και σε ελάχιστο χρόνο, λησμονήθηκαν οι φόβοι και οι απειλές από την αύξηση ελλειμμάτων και χρέους, και οι κεντρικές τράπεζες ανά την υφήλιο επιδόθηκαν ακάθεκτες στην έκδοση νέου χρήματος σε ποσότητες ασύλληπτου ύψους. Υπολογίζεται ότι μέχρι σήμερα τυπώθηκαν και δόθηκαν στην κυκλοφορία περισσότερα από 6 τρισεκατομμύρια δολάρια στις ΗΠΑ, ενώ από την πλευρά της η ΕΕ προγραμματίζει την εκτύπωση 750 δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα διανεμηθούν στα κράτη-μέλη, ως συνδυασμός δώρου και δανείου.

Στα παραπάνω αυτά ποσά πρέπει να προστεθούν και πολλά δισεκατομμύρια ευρώ που διατέθηκαν κυρίως από την Γερμανία και Γαλλία, αλλά και από χώρες του Βορρά, καθώς και από εκείνες τις βαλκανικές χώρες, που δεν είναι ακόμη μέλη της Ευρωζώνης, στην προσπάθεια εξασθένισης των δυσμενών συνεπειών του Covid-19 στην οικονομία τους. Από 75%, κατά μέσο όρο, που ήταν το χρέος των κρατών-μελών της ΕΕ στο ευρωπαϊκό ΑΕΠ, αυτό αναμένεται ότι θα υπερβεί το 100%, και αναφορικά με το έλλειμμα, αυτό θα κυμανθεί γύρω στο 10% του ΑΕΠ.

Η μέθοδος για την απόκτηση "χρήματος από ελικόπτερο", που επιλέχθηκε, για να αντιμετωπίσει την οικονομική καταστροφή του κορονοϊού είναι η έκδοση ομολόγων από τις επί μέρους κυβερνήσεις, που ήδη τώρα αγοράζονται και κρατούνται στις κεντρικές τράπεζες, ενώ πριν από τον κορονοϊό, τα αγόραζαν ιδιώτες. Αυτή, ακριβώς, η μεταβολή θεωρείται ως σημαντικό αλλά αναγκαίο πλήγμα της νομισματικής ορθοδοξίας.

Αυτή η εκτόξευση χρέους, που το πιθανότερο είναι ότι το μεγαλύτερο τμήμα του δεν πρόκειται ποτέ να αποπληρωθεί, καθώς και η αστρονομική άνοδος των ελλειμμάτων δεν φαίνεται να ανησυχεί το ΔΝΤ, σύμφωνα με την πρόσφατη δήλωση της επικεφαλής του: «ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ». Αλλά χρέος και έλλειμμα δεν ανησυχεί ούτε και την ΕΚΤ, δεδομένου ότι η επικεφαλής του κυρία Λαγκάρντ φοβάται και ανησυχεί ακριβώς για το αντίθετο. Μήπως, δηλαδή, τα ποσά που θα αποφασιστούν για την Ευρώπη δεν θα είναι αρκετά ή θα αργοπορήσουν.

Η παραμονή του χρέους στα ράφια των κεντρικών τραπεζών επ' αόριστον, οδηγεί ουσιαστικά στην κατάργησή του. Επιπλέον, οι οικονομίες που έχουν την τύχη να έχουν εθνικό νόμισμα, δεν κινδυνεύουν από άνοδο του χρέους. Δείτε την Ιαπωνία που χαμογελά με χρέος 250% του ΑΕΠ της, καθώς, και τηρουμένων των αναλογιών, εκείνων των βαλκανικών κρατών που δεν είναι μέλη της Ευρωζώνης και κυρίαρχα του νομισματικού τους οίκου.

Χρέος και ελλείμματα κατέστρεψαν την Ελλάδα

Χρέος και ελλείμματα, ανελλιπώς επί 11 χρόνια, κρίθηκαν ως πρόβλημα τόσο μα τόσο σοβαρό, ώστε εξαιτίας τους, να δικαιολογηθεί η ολοσχερής καταστροφή της ελληνικής οικονομίας και όχι μόνο, αλλά και της κοινωνίας και της παιδείας, και της δημόσιας υγείας, και της άμυνας. Τόσο σοβαρό, ώστε να πάρουν των ομματιών τους πάνω από 700.000 μορφωμένοι νέοι, για να επιβιώσουν εκτός Ελλάδας. Ήταν τόσο σοβαρό το πρόβλημα, ώστε δικαιολογούσε χιλιάδες αυτοκτονιών, για οικονομικούς λόγους, αλλά και χιλιάδες εκτρώσεις, που δεν θα μπορούσαν να επιβιώσουν στη φτωχοποιημένη Ελλάδα, αν είχαν γεννηθεί.

Το πρόβλημα ελλείμματος και χρέους ήταν τόσο αξεπέραστο ώστε να ενθαρρυνθεί η παντελώς αδιέξοδη εξέλιξη της δραστηριότητας της χώρας, κατά τομείς παραγωγής, όπως ήδη καταγράφεται με τη συμμετοχή υπηρεσιών στο ΑΕΠ της κατά 84% (που γενικά είναι χαμηλής τεχνολογίας), καθώς και με κατώτερη από 3% συμμετοχή του πρωτογενούς της τομέα στο ΑΕΠ (δηλαδή, θανάσιμα επικίνδυνη εξάρτηση από την αλλοδαπή, χώρας που φυτρώνουν τα πάντα στο έδαφός της), και με συμμετοχή του δευτερογενή, που δείχνει αποβιομηχάνιση, προτού να έχει προχωρήσει την εκβιομηχάνισή του.

Αυτό το πρόβλημα του ελλείμματος και του χρέους κρίθηκε τόσο άλυτο, ώστε να δικαιολογήσει το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας της χώρας, στους εταίρους/δανειστές. Επί 11 χρόνια, οι εταίροι "αγωνίζονταν" να εξυγιάνουν την ελληνική οικονομία,

επιβάλλοντας το ένα μετά το άλλο τα τρία μνημόνια. Και…το αποτέλεσμα αυτού του αγώνα, όπως είναι γνωστό, ήταν ο διπλασιασμός του χρέους, από 110% πριν την "εξυγίανση" σε πάνω από 200% στο ΑΕΠ τώρα.

Δύσκολο να το υποστηρίξει κανείς, αλλά ναι είναι ο ιός που τώρα προσφέρει μια ευκαιρία εξ **ουρανού για την Ελλάδα**, καθώς φώτισε με ισχυρότατους προβολείς, τη διάπραξη ενός διαρκούς και μαζικού εγκλήματος εναντίον της: τα κριτήρια που κατέστρεψαν τη χώρα μας εξαερώθηκαν μέσα σε μια νύκτα. Η τραγική έλλειψη έστω και ελάχιστης εθνικής ανεξαρτησίας, όλα αυτά τα δύσκολα χρόνια, καθώς και ο απειλητικά ανερχόμενος εθνομηδενισμός απέτρεψαν, διαχρονικά, τις ηγεσίες μας να αγωνιστούν για τα εθνικά μας δίκαια. Αν η αντιμετώπιση της μεγάλης αυτής ευκαιρίας, όπως είναι πιθανό, ακολουθήσει την πάγια αυτήν οδό, όλες και όλοι εμείς, θα πρέπει με κάθε θυσία, να την διατηρήσουμε ζωντανή, καθώς το γέρας της νίκης υπόσχεται να είναι σωτήριο.

https://slpress.gr/oikonomia/dnt-kai-eyrozoni-agapisan-elleimmata-kai-chreos/

Ο ΟΜΠΑΜΑ ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΙ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΑΜΕΣΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 24.11.2020 "SLPRESS"

Τα εδάφια των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που κυκλοφόρησαν πρόσφατα και αναφέρονται στο ελληνικό δράμα των μνημονίων, μπορεί να αποδειχθούν ως δώρο εξ' ουρανού, αν αξιοποιηθούν σωστά και αν δεν κρυφτούν "κάτω από το χαλί". Η "ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21" εντάσσει αυτή την προσπάθεια στο δεύτερο στόχο των λόγων σύστασής της, που είναι η εθνική ανεξαρτησία και διοργανώνει προσεχώς συνέδριο με το θέμα αυτό.

Στα εδάφια αυτά ο Ομπάμα προβαίνει σε ομολογία μεγατόνων, το περιεχόμενο της οποίας πλανιόταν στη χώρα μας ως υπόθεση, ως συνωμοσιολογία, ή ως επτασφράγιστο μυστικό, αλλά ποτέ μέχρι τώρα ως ξεκάθαρη βεβαιότητα. Οι σχετικές αναφορές των αρμοδίων, στα 11 χρόνια που πέρασαν, όπως αρχικά του Ολιβιέ Μπλανσάρ, αργότερα του

ΔΝΤ και της ΕΕ, αφορούσαν γενικώς ατέλειες του περιεχομένου των μνημονίων, αλλά όχι την κυρία αιτία της επιβολής τους. Έτσι παρέμενε ισχυρή, για πολλούς Έλληνες, η κυρίαρχη δικαιολογία, που αναπτύχθηκε και ενισχύθηκε με κάθε τρόπο, από την αρχή της επιβολής των μνημονίων.

Ότι δηλαδή, όπως ισχυρίζονταν σε καθημερινή βάση τα γερμανικά ΜΜΕ, είμαστε λαός «ΑΝΕΥΘΥΝΟΣ», που «ΖΕΙ ΠΛΟΥΣΙΟΠΑΡΟΧΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΑΛΛΩΝ», που είναι «ΤΕΜΠΕΛΗΣ» και επιδίδεται από το πρωί σε "ουζοποσία" και για τους λόγους αυτούς πρέπει να τύχει παραδειγματικής τιμωρίας! Σε πείσμα αυτής της δήθεν άθλιας συμπεριφοράς μας, η ΕΕ (βοηθούμενη και από το ΔΝΤ) επέδειξαν "μεγαλοψυχία" και "αλληλεγγύη". Έσπευσαν να μας δανείσουν, ομολογουμένως τεράστια ποσά, δήθεν για να μας σώσουν και για να εξυγιάνουν την οικονομία μας.

Στη σκιά αυτού του αφηγήματος, είναι λίγο-πολύ γνωστή η συνέχεια της υπογραφής των τριών μνημονίων με περιεχόμενο, όχι απλώς εξευτελιστικό για ευρωπαϊκή χώρα του 21ου αιώνα, όχι απλώς εγκληματικό, για τις συνθήκες εξαθλίωσης που επέβαλε, όχι απλώς **μακροχρόνια καταστρεπτικό** για την επιβίωση της ελληνικής οικονομίας, αλλά και ληστρικό για το σύνολο σχεδόν του δημόσιου πλούτου μας! Και ακόμη, ο Μπαράκ Ομπάμα αποκαλύπτει πώς μας περιέπαιζε ο Σόιμπλε, όσους δηλαδή από εμάς ήταν πρόθυμοι να ξεγελαστούν, τρομοκρατώντας μας με Grexit.

Οι "αγαθές" προθέσεις του Σόιμπλε

Η αλήθεια ήταν ότι αν τολμούσαμε το Grexit, ενδεχομένως εμείς θα είχαμε σωθεί, ενώ οι τράπεζές τους θα έχαναν ένα τρισεκατομμύριο Ευρώ! Οι υπογραφές των τριών μνημονίων, από όλες τις κυβερνήσεις των 11 αυτών μαρτυρικών ετών, για την Ελλάδα, τόλμησαν να τεθούν, αποκλειστικά και μόνον επειδή ένα μεγάλο τμήμα του ελληνικού λαού, είχε πειστεί ότι με τη συμπεριφορά του έγινε υπαίτιο για αυτά τα μνημόνια. Είχε πειστεί λοιπόν ότι δεν υπήρχε άλλη λύση, ότι η ΕΕ "θυσιάζονταν" για να μας βοηθήσει, και ότι η οικονομία έτσι εξυγιαίνεται.

Για τους λόγους αυτούς ο ελληνικός λαός ένοιωθε υποχρεωμένος να ψηφίζει τις μνημονιακές κυβερνήσεις, αλλά και παρέμεινε ουσιαστικά αδρανής στο όργιο της ανείπωτης αυτής ανθρωπιστικής καταστροφής. Το τι πίστευαν οι κυβερνήτες όλων αυτών των ετών, καθώς ό ένας μετά τον άλλον υπέγραφαν καταδικαστικές αποφάσεις για την πατρίδα τους, τελικώς είναι αδιευκρίνιστο.

Είχαν άραγε πειστεί για τις "αγαθές" προθέσεις του κυρίου Σόιμπλε; Δεν είχαν χρόνο να διαβάσουν τα μνημόνια, ή δεν ήταν σε θέση να αντιληφθούν το νόημά τους; Ύστερα από ένα οριακό σημείο, έκριναν ότι δεν υπήρχε οδός επιστροφής; Κάποιοι τους τρομοκρατούσαν και δεν είχαν άλλη διέξοδο; Αυτές και άλλες δικαιολογίες είναι πιθανές, και βέβαια εξηγούν την αλυσίδα σύνδεσης μεταξύ τους.

Ο Ομπάμα όμως, που πολλοί άρχισαν να καταφέρονται εναντίον του κατηγορώντας τον ως συνυπαίτιο της ελληνικής τραγωδίας (που ασφαλώς είναι), έκανε ωστόσο ένα περίλαμπρο δώρο στην Ελλάδα, όχι βεβαίως γιατί είναι "φιλέλληνας", αλλά γιατί προφανώς είχε συμφέρον να αποκαλύψει την αλήθεια. Αυτή λοιπόν η αλήθεια, που είναι δύσκολο πια να κρυφτεί, αποτελεί ισχυρότατο όπλο στα χέρια μας, αν καταφέρουμε να το χρησιμοποιήσουμε.

Σημαντική η ομολογία Ομπάμα

Αποτελεί όπλο η ομολογία Ομπάμα, αν δεν απορροφηθούμε από το πως θα τιμωρηθούν οι δικοί μας υπαίτιοι. Αν δεν απενεργοποιηθεί αυτός ο στόχος μέσα σε ανούσιες κομματικές αντεγκλήσεις. Αν δεν υποκύψουμε στην απόρριψη, με το πάγιο επιχείρημα ότι παρότι «ΗΤΑΝ ΓΝΩΣΤΑ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΤΙΠΟΤΕ» και αν δεν μας καταπιεί ο εθνομηδενισμός του τύπου «ΔΕΝ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΜΕ» κτλ.

Σπεύδω να υπογραμμίσω ότι είναι πολύ διαφορετικό να ψελλίζουμε υποψίες και ψιθύρους, σχετικά με το τι ακριβώς έγινε και καταστραφήκαμε, από του να έχουμε τη δυνατότητα να κραδαίνουμε την επίσημη ομολογία του Μπαράκ Ομπάμα, που συνοδεύεται επιπλέον και από ανατριχιαστικές λεπτομέρειες. Γιατί τώρα, κάθε Έλληνας έχει δικαίωμα να ατενίσει την ΕΕ βροντοφωνώντας ότι: «ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΤΕ ΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΤΕ ΩΣ ΠΑΡΑΝΑΛΩΜΑ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ».

Και να προσθέσω ότι αυτή η επισήμανση ουδόλως σημαίνει ότι αγαπούμε τον Ομπάμα, ή ότι τον απαλλάσσουμε των ευθυνών του. Η είδηση αυτή, όπως την διατύπωσα στο διαδίκτυο, χαρακτηρίστηκε ως πολύ σημαντική. Πέρα από αυτή την γενική αποδοχή της, ορισμένοι είχαν την άποψη, είτε ότι το πρώτιστο είναι η τιμωρία των ενόχων, είτε ότι ένα τόσο σπουδαίο θέμα δεν αντιμετωπίζεται με αρθρογραφία και συζητήσεις.

Μερικοί σκέφθηκαν ότι πρόκειται για ένα επιπλέον αφήγημα, με σκοπό να μας αποπροσανατολίσει. Κάποιοι υποστήριξαν ότι θα έπρεπε να το κρατήσουμε μυστικό, μέχρις ότου οργανωθούμε. Ορισμένοι μου ανέθεσαν να προχωρήσω, καθώς εγώ είχα αυτή την πρωτοβουλία. Από την πλευρά μου έχω πλήρη συνείδηση ότι, παρόλο που πρόκειται για μια

εξαιρετική ευκαιρία, η δυνατότητά της να φθάσει σε αίσιο τέλος, δεν είναι διόλου εξασφαλισμένη.

Δεν μπορεί να σταθεί η ΕΕ

Στο μικρό διάστημα που μεσολάβησε από την πληροφορία, έχω καταλήξει σε ορισμένες εισαγωγικές σκέψεις. Εξυπακούεται, καταρχήν, ότι δεν πρόκειται για προσπάθεια ενός ατόμου, αλλά αντιθέτως ενός ολόκληρου λαού. Πιστεύω ότι αυτό που τώρα προέχει είναι η ομολογία Ομπάμα όχι απλώς να γίνει ευρέως γνωστή, αλλά και να λειτουργήσει για το λαό μας ως ενωτικό και όχι ως διχαστικό στοιχείο.

Ως όπλο βελτίωσης της κατάστασής μας και όχι ως μέσον κομματικό. Οι παράγοντες που κρίνω ότι θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα είναι πολλοί, αλλά θα σταθώ σε μερικούς από αυτούς. Πιστεύω, ότι η ΕΕ, δεν είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει μια τόσο φοβερή κατηγορία, που δεν μπορεί πια να αμφισβητηθεί και που την εμφανίζει να "δολοφονεί" κράτος-μέλος της.

Όσο και αν αυτή η άποψη κυκλοφορούσε ήδη σε ορισμένους κύκλους, κυρίως στην Ελλάδα και δευτερευόντως και στο εξωτερικό, ουδείς όμως είχε το θάρρος, αλλά ούτε και το δικαίωμα, να απευθυνθεί δημόσια προς την ΕΕ και να την κατηγορήσει γι' αυτό το έγκλημα. Αντιθέτως, αυτό επιμελώς αποκρύπτονταν προβάλλοντας τις δήθεν ικανοποιητικές εξελίξεις των μνημονίων, που στην πραγματικότητα είναι τραγικές. Πώς να σταθεί η ΕΕ, όταν συγκεκριμένες κατηγορίες, με συντριπτικά αποδεικτικά πλέον στοιχεία για το ελληνικό αυτό έγκλημα, αρχίσουν να την στοχεύουν συνεχώς και από πολλές πλευρές;

Άμεση παραγραφή του χρέους

Μπορεί η ΕΕ να περιπίπτει από το ένα ολίσθημα στο άλλο, αλλά εδώ πρόκειται για την παταγώδη απόδειξη απουσίας οποιασδήποτε μορφής ηθικού υποβάθρου. Πρόκειται για σκανδαλώδη πρόταξη εθνικών συμφερόντων, με αντίτιμο την καταστροφή ενός εταίρου! Και θα πρέπει ακόμη να ληφθεί πολύ σοβαρά υπόψη ότι η αποτρόπαιη αυτή πράξη, κυρίως της Γερμανίας εναντίον μας, είναι εξαιρετικά απίθανο ότι θα επιβραβευθεί από τα λοιπά κράτη-μέλη της ΕΕ. Έστω και αν υποτεθεί ότι γνώριζαν τι συνέβαινε και δεν αντιδρούσαν.

Το ζητούμενο είναι τώρα πως θα μπορέσει η Ελλάδα να επωφεληθεί από την επίσημη δημοσιοποίηση των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν εναντίον της. Θα έλεγα ότι η απάντηση είναι μία και είναι η απαίτηση άμεσης παραγραφής του χρέους. Να προσθέσω, ότι η περίοδος που διανύουμε, με το χάος που προκαλεί ο ιός, είναι θετική για την ευόδωση ενός τέτοιου αιτήματος, δεδομένου ότι έχει εγκαταλειφθεί πλήρως η

νομισματική και δημοσιονομική ορθοδοξία, και έχει επικρατήσει το "χρήμα από ελικόπτερο".

Και τώρα, ποιος θα απαντήσει στην ακόλουθη καταλυτικής σημασίας ερώτηση; Δηλαδή, ποιος θα είναι ο φορέας που θα αγωνιστεί για να κάνει παγκοίνως γνωστό τον ρόλο της Γερμανίας, στην καταστροφή της Ελλάδας και να πείσει την ΕΕ να επανορθώσει; Επαναφέροντας, φυσικά, στο προσκήνιο, και τις γερμανικές αποζημιώσεις! Η απάντηση είναι: όλοι εμείς, μια και οι ηγεσίες μας δεν πρόκειται να συνδράμουν.

Για αυτό και για να μη χαθεί η μεγάλη αυτή ευκαιρία, θα ήταν ευχής έργον η, όσο γίνεται ευρύτερη διάδοση και συνειδητοποίηση των εξελίξεων. Ελπίσω αυτό να φέρει και τα υπόλοιπα και να μη μείνει ούτε ένας Έλληνας που να εξακολουθήσει να πιστεύει ότι «ΕΜΕΙΣ ΦΤΑΙΓΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ».

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/o-ompama-themelionei-tin-apaitisi-paragrafis-toy-ellinikoy-chreoys/

https://akep.blogspot.com/2020/11/o-ompama-themelionei-tin-apaitisi-paragrafis-toy-ellinikoy-chreoys.html

http://greek-market-research.com/article/o-ompama-themelionei-tin-apaitisi-paragrafis-toy-ellinikoy-chreoys/

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΚΛΟΙΟ – ΣΕ ΠΕΛΑΓΗ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ!

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 22.01.2021 «SLPRESS»

Καθώς η Ελλάδα βουλιάζει σε βούρκο, που σταδιακά την εξαφανίζει, διαπιστώνω ότι σε προηγούμενες αναφορές μου ήμουν λιγότερο

απαισιόδοξη, από όσο προμήνυαν οι μελλοντικές εξελίξεις. Να παρατηρήσω ότι η ελληνική οικονομία ήταν ήδη σε απελπιστική κατάσταση, και πριν από την πανδημία, σε πείσμα της αβάσιμης κυβερνητικής αισιοδοξίας που έβλεπε ανάπτυξη και πακτωλό άμεσων ξένων επενδύσεων, που δήθεν θα την έσωζαν. Απλώς, τώρα, η πανδημία ετοιμάζεται να θέσει, επάνω της, την ταφόπετρα.

Χρέος: Να αρχίσω με τη δαμόκλειο σπάθη του χρέους. Με βάση τα γενικώς παραδεδεγμένα στο χώρο των οικονομικών, το χρέος που ήταν γύρω στο 120% το 2010, ήταν απολύτως βιώσιμο. Σήμερα έχει ήδη φθάσει το 207% και οδεύει ταχύτατα προς 220-225% του ΑΕΠ. Σε πείσμα των αλχημειών, με βάση τις οποίες ορισμένοι υποστηρίζουν τη βιωσιμότητά του, είναι σαφές ότι απέχει έτη φωτός από αυτό που είναι. Η παντελής αδυναμία αντιμετώπισης αυτού του χρέους, για γενεές γενεών από σήμερα, καθιστά τη χώρα μόνιμη ευρωπαϊκή αποικία χρέους, και συνεπώς έρμαιο ξένων συμφερόντων.

Φτωχοποίηση. Το ΑΕΠ μας σήμερα, αντιπροσωπεύει μόνο το 65% του αντίστοιχου του 2010 και προβλέπεται, ότι συνεπεία της πανδημίας, θα καταποντιστεί ακόμη περισσότερο. Συγκεκριμένα, εξαιτίας της απάνθρωπης λιτότητας των Μνημονίων, το ΑΕΠ υποχώρησε κατά 25%, σε σχέση με το επίπεδο, πριν από την κρίση. Εκτιμάται ότι η πανδημία, μέχρι τώρα, έχει συμβάλλει σε περαιτέρω υποχώρηση, κατά 10%. Αν, συνεπώς, υποθέσουμε (με πολύ συντηρητικές εκτιμήσεις, καθώς τα χειρότερα δεν έχουν ακόμη καταγραφεί) ότι η τελική πτώση του ΑΕΠ, εξαιτίας του ιού, θα φθάσει το 20% του ΑΕΠ, θα είμαστε, τότε, το 2021, 45% φτωχότεροι σε σύγκριση με το 2010, όταν δηλαδή άρχισε η ευρωπαϊκή "επιχείρηση σωτηρίας μας". Παρόμοιας έκτασης καταποντισμός δεν απαντιέται ούτε σε περίοδο πολέμου.

Ακόμη, το κατά κεφαλή μας εισόδημα αντιπροσώπευε το 84% του αντίστοιχου μέσου κοινοτικού το 2010, ενώ τώρα έχει πέσει, αντίστοιχα, στο 67%. Και ενώ το 2010 αφήναμε πίσω μας τις χώρες της πρ. Σοβιετικής Ένωσης, σήμερα στην ΕΕ φτωχότερες από εμάς είναι μόνον η Κροατία και η Βουλγαρία. Αλλά, και αυτές, θα παύσουν πια να είναι στο τέλος του 2021, όταν θα έχουμε σίγουρα απολέσει τουλάχιστον ένα επιπλέον 10% του ΑΕΠ μας.

Όταν, αφελώς, συγκρινόμαστε με άλλες χώρες, σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του ιού, και καταλήγουμε σε ενθαρρυντικά συμπεράσματα, ότι δήθεν εμείς τα πάμε καλύτερα, λησμονούμε δυστυχώς ότι οι οικονομίες, με τις οποίες αντιπαραβαλλόμαστε, δεν είχαν ήδη απολέσει το 25% του ΑΕΠ τους, όπως εμείς, όταν άρχισε η

πανδημία. Η λήψη υπόψη αυτού του στοιχείου, αποκλείει κάθε ενθαρρυντικό συμπέρασμα αυτής της μορφής, για το μέλλον της χώρας.

Τι γίνεται με την ανάπτυξη

Ανάπτυξη. Οι κυβερνήτες μας, υπεραισιόδοξοι πάντοτε αναμένουν δήθεν μεγάλη ανάπτυξη για το 2021. Ανάπτυξη, ωστόσο, με την παραδεδεγμένη έννοια του όρου δεν είναι δυνατόν να υπάρξει στην Ελλάδα, ούτε το 2021, ούτε και δεκαετίες αργότερα, έστω και αν έχει τιθασευτεί ο ιός, υπόθεση που δεν φαίνεται να ανταποκρίνεται στο ορατό μέλλον. Και τούτο, έστω και αν παραβλέψουμε τις οπωσδήποτε ορθές προβλέψεις του ΔΝΤ, με βάση τις οποίες ο μέσος ρυθμός μεγέθυνσης της ελληνικής οικονομίας, ως το 2060, θα κυμαίνεται γύρω στο 1% ετησίως.

Πόσα χρόνια, λοιπόν, θα χρειαστούν, για να αγγίξει η χώρα μας το επίπεδο που είχε το 2010; Διότι, μόνον μετά από το σημείο αυτό θα δικαιολογείται η επίκληση της ανάπτυξης. Ωστόσο, ανεδαφικές εξάρσεις ενθουσιασμού, που εκδηλώνονται, ακόμη και τώρα, αρκετά συχνά, υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα μπορεί, τα επόμενα χρόνια, να επιτύχει ταχείς ή και ταχύτατους ρυθμούς ανάπτυξης. Δυστυχώς, δεν το μπορεί.

Δυνητική ανάπτυξη. Για να είναι σε θέση μια οικονομία, μετά από οικονομική καταστροφή, να επιτύχει ταχείς ρυθμούς ανάπτυξης, με κάποια διάρκεια, είναι απαραίτητο να έχει διατηρήσει σημαντικό τμήμα της δυνητικής της ανάπτυξης. Της δυνατότητας, δηλαδή, της οικονομίας της, να φθάσει στο μέγιστο σημείο των αναπτυξιακών της δυνατοτήτων, όταν οι συνθήκες ομαλοποιηθούν.

Η κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει αυτής της μορφής η ανάπτυξη, στη χώρα μας, είναι τόσο καταθλιπτική, ώστε φράζει το δρόμο για καλύτερες ημέρες στο μέλλον. Να αρχίσω με τον πληθυσμό μας ο οποίος, λόγω της αθρόας μετανάστευσης νέων, της υπογεννητικότητας και των κορυφούμενων εκτρώσεων έχει καταστήσει την Ελλάδα τη χώρα με τον γηραιότερο πληθυσμό της ΕΕ. Το 2060 εκτιμάται ότι το 30% του πληθυσμού της θα είναι πάνω από 65ετών, έναντι 14% σήμερα. Πρόσφατες μελέτες καταλήγουν στο ότι η αύξηση κατά 10% του τμήματος εκείνου του πληθυσμού, που υπερβαίνει το 60ό έτος ηλικίας, έχει ως συνέπεια τη μείωση της κατά κεφαλήν ανάπτυξης κατά 5.5%.

Ανεργία και σχέδιο Πισσαρίδη

Αλλά, και πέρα από την δυσμενή αυτή πληθυσμιακή εξέλιξη, πώς να δικαιολογηθεί η αισιοδοξία για δυνητική ανάπτυξη, όταν έχει εγκαταλειφθεί η συντήρηση των έργων υποδομής, όταν έχει επιδεινωθεί σε ακραίο βαθμό η δημόσια υγεία και εκπαίδευση, όταν οι απαισιόδοξες προβλέψεις των επιχειρηματιών και καταναλωτών βρίσκονται στο

απόγειο, αλλά και όταν ξεπουλιέται το σύνολο σχεδόν της δημόσιας περιουσίας. Και όλα αυτά τα δεινά υπήρχαν και πριν από την πανδημία.

Με την πανδημία, ωστόσο, και με την προβλεπόμενη εφαρμογή του σχεδίου της Επιτροπής Πισσαρίδη η κατάσταση θα επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο, εξαιτίας της αναμενόμενης καταστροφής της εναπομείνασας μεσαίας τάξης, ως συνέπεια των εκεί προτεινόμενων μέτρων.

Η ανεργία, που πριν από την πανδημία εμφάνισε εικονική μείωση, καθώς αυξήθηκαν οι μακροχρόνιοι άνεργοι που έχουν αποθαρρυνθεί και δεν αναζητούν πια απασχόληση, αλλά και καθώς χιλιάδες νέοι εγκατέλειψαν τη χώρα, θα απογειωθεί με δραματικό τρόπο. Και λόγω της καθίζησης του τουρισμού, και λόγω του ότι δεν θα ξανανοίξει το 30-40% των ΜΜΕ επιχειρήσεων, και λόγω της κατακόρυφης μείωσης της οικοδομικής δραστηριότητας, και λόγω της αναγκαστικής πώλησης ξενοδοχείων, εστιατορίων και ακινήτων, σε μηδαμινή τιμή, κυρίως σε αλλοδαπούς.

Αλλά, επιπλέον, και λόγω της υπόδειξης του σχεδίου Πισσαρίδη, για εξαφάνιση των παραδοσιακών ΜΜΕ επιχειρήσεων, που ανοίγει το δρόμο σε μεγάλες και προφανώς ξένες επιχειρήσεις. Να μην επεκταθώ και στους μισθούς, που η περαιτέρω μείωσή τους αποτελεί ένα από τα προτεινόμενα μέτρα της έκθεσης, για την ανάκαμψη της οικονομίας.

"Ένα απαγορευμένο ζήτημα"

Πάντα υπάρχει ελπίδα. Για την οικονομία, θα επανέλθω σε μεταγενέστερο άρθρο μου. Όσο για τη γενικότερη αντιμετώπιση της καταστροφής μας, θα αναφερθώ στο 1ο συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 με θέμα το ακόλουθο ερώτημα: "Οι στόχοι της Επανάστασης του 1821 για ελευθερία και ανεξαρτησία επιτεύχθηκαν";. Οι τοποθετήσεις των εξαιρετικών ομιλητών, που κυκλοφορούν σε βίντεο στο διαδίκτυο, καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι τα περισσότερα δεινά μας στα 200 αυτά χρόνια οφείλονται στην έλλειψη εθνικής κυριαρχίας, δηλαδή στη στραγγαλιστική μας εξάρτηση έξωθεν.

Και ακριβώς, η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 υποστηρίζει ότι η αναζήτηση ενός ελάχιστου βαθμού ανεξαρτησίας, που άλλωστε διευκολύνεται σε σημαντικό βαθμό από τις εξελίξεις, θα μπορούσε να βοηθήσει αποφασιστικά την καταποντιζόμενη πατρίδα μας. Πρόκειται πρώτον για το ομολογούμενο, από τα επίσημα χείλη του **Μπαράκ Ομπάμα, έγκλημα της καταστροφής της Ελλάδας, για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες**, για το οποίο έχω ήδη τοποθετηθεί σε άρθρα και ΜΜΕ, αλλά πρόκειται και για το τεράστιο κατοχικό δάνειο Ελλάδας

προς τη Γερμανία, που μας το θύμισαν πρόσφατα και πάλι τα επίσημα χείλη του τέως Προέδρου της Δημοκρατίας.

Και πρόκειται τρίτον για την αναγκαστική εγκατάλειψη, λόγω πανδημίας, της νομισματικής ορθοδοξίας, που ευλόγησε τη διάθεση 25τρισ. δολαρίων από "ελικόπτερο", και που έπεισε την επί κεφαλής του ΔΝΤ και όχι μόνο, να προβεί στην εκπληκτική δήλωση ότι "το χρέος δεν αποτελεί πρόβλημα".

Ήδη εκτιμάται ότι 32 αναπτυσσόμενες χώρες δεν θα κατορθώσουν να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους, ενώ και οι προηγμένες οικονομίες έχουν συνάψει δάνεια, που δεν θα είναι δυνατόν να αντιμετωπιστούν. Φαίνεται, έτσι, να είναι η ιδανική στιγμή για την Ελλάδα, πρώτον να καταγγείλει διεθνώς το έγκλημα εναντίον της, και να απαιτήσει διαγραφή του χρέους (που μέσα στα παγκόσμια αποτελεί σταγόνα στον ωκεανό), και δεύτερον να απαιτήσει από τη Γερμανία πληρωμή των χρεών της για το κατοχικό δάνειο.

Όμως, όσο και αν είναι αδιανόητο, οι συγκλονιστικές, και για πρώτη φορά τόσο επίσημες αυτές αποκαλύψεις, που θα μπορούσαν την απαρχή καλύτερων ελληνικών ημερών, έγιναν δεκτές από απόλυτη του τάφου σιωπή. Από την κυβέρνηση, από τα ΜΜΕ, από συνεντεύξεις και αναφορές. Ένα απαγορευμένο ζήτημα! Τελικά, η διαπίστωση της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, στο πρώτο της συνέδριο, ότι δηλαδή για την κατάντια μας, οικονομική, αλλά φευ και εθνική, φταίει η δουλική μας εξάρτηση από τις «Μεγάλες Δυνάμεις» ανταποκρίνεται πλήρως στα πράγματα

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/i-elliniki-oikonomia-se-kloio-se-pelagi-aisiodoxias-i-kyvernisi/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE/ https://www4.fsa.ulaval.ca/evenements/essor-economique-orient-sonne-fin-domination-occident/

L'ESSOR ECONOMIQUE DE L'ORIENT SONNE-T-IL LA FIN DE LA DOMINATION DE L'OCCIDENT?

27.01.2021 webinair par Maria N

https://www4.fsa.ulaval.ca/evenements/essor-economique-orient-sonne-fin-domination-occident/egreponti-Delvanis

https://www.eti.ulaval.ca/evenements/lessor-economique-de-lorient-sonne-t-il-la-fin-de-la-domination-de-loccident

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021

Συνέντευξη της πρώτης Γυναίκας Πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας κ Μαρία Νεγρεπόντη Δελιβάνη στον Αχιλλέα Παπαδιονυσίου

ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΛΑΙΛΑΠΑ

07.02.2021

Η κ Μαρία Νεγρεπόντη Δελιβάνη πρώτη Γυναίκα Πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, πρόεδρος του Ιδρύματος Δημήτρη και Μαρίας Δελιβάνη, Ιδρύτρια και Πρόεδρος επιτροπής για τις Γιορτές των 200 Χρόνων, συγγραφέας η οποία έχει δώσει πολλές διαλέξεις στα Πανεπιστήμια όλου του κόσμου με Βραβεύσεις και με την ύψιστη βράβευση της τιμής της Λεγεώνας του Γαλλικού Κράτους. Είχα την τιμή για μια ακόμα φορά να μου παραχωρήσει συνέντευξη για τις γιορτές με αφορμή τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821.

Πέρασε καιρός από τότε που συζητήσαμε για την ίδρυση της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 και επανέρχομαι για να πληροφορηθώ τις εξελίξεις. Άκουσα για ένα συνέδριο που κάνατε;

Το συνέδριο, με εξαιρετικούς ομιλητές, είχε ως θέμα το κατεξοχήν ελληνικό πρόβλημα, που άρχισε από την Επανάσταση του 1821 και διατηρήθηκε σε όλα τα 200 χρόνια από τότε. Το θέμα ήταν η εξάρτηση. Εξετάσαμε από πολλές πλευρές τα αίτια και τις μορφές αυτής της εξάρτησης, αλλά και τις προϋποθέσεις απόκτησης κάποιου βαθμού

εθνικής ανεξαρτησίας, ώστε να επιβιώσει το έθνος μας. Να προσθέσω, ακόμη, ότι το βιβλιαράκι που εκδώσαμε με τίτλο «Τιμή στο 21-Με σεβασμό στην Ιστορία», τα έσοδα από την πώληση του οποίου είναι τα μοναδικά μας έσοδα, δρέπει πολύ καλά σχόλια εντός και εκτός της Ελλάδας.

Τι άλλες δραστηριότητες έχουν γίνει ή προγραμματίζονται;

Έχουμε πολλές δραστηριότητες, όπως συνεντεύξεις, αρθρογραφία, μόνιμη εκπομπή μιας ώρας την εβδομάδα στο GRDiscovery.com, καθώς και συνεχή προγραμματισμό διαδικτυακών ημερίδων και συνεδρίων με ιστορικά ή άλλα επίκαιρα θέματα, που όμως συνδέονται με το πνεύμα και τους προβληματισμούς του 1821. Έχουμε αποφασίσει, λόγω του ιού, λόγω του ότι δεν έχουμε από πουθενά χρηματοδότηση, αλλά πάνω από όλα επειδή η κατάσταση στη χώρα μας δεν προσφέρεται για χορούς και πανηγύρια, να μην επικεντρωθούμε σε τέτοιου είδους δραστηριότητες.

Τι μηνύματα θέλετε να περάσετε στην ελληνική κοινωνία, σχετικά με τον εορτασμό της επετείου των 200 ετών;

Το κυρίαρχο μήνυμα, που πιστεύουμε ότι πρέπει να επικρατήσει και να εντατικοποιηθεί είναι η περιφρούρηση της εθνικής μας συνείδησης, της εθνικής ταυτότητας, που εξασθενεί επικίνδυνα εξαιτίας της εξάπλωσης του εθνομηδενισμού.

Πείτε μας και για την πρωτοβουλία σας, που είναι πολύ ενδιαφέρουσα, να ζητήσει η Ελλάδα παραγραφή του χρέους, μετά τα αποκαλυπτικά απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα και του Προκόπη Παυλόπουλου.

Αυτή η πρωτοβουλία ανήκει στον γενικότερο αγώνα απόκτησης κάποιου έστω και χαμηλού βαθμού εθνικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας. Που, όμως, αυτή αποκλείεται και η πατρίδα μας οδεύει προς εθνική ανυπαρξία. Γι αυτό, πιστεύω ότι θα πρέπει να ιδωθεί ως σημαντική ευκαιρία η επίσημη ομολογία του Ομπάμα, σχετικά με την απόφαση της ΕΕ, να θυσιάσει την Ελλάδα, για να σωθούν οι γερμανογαλλικές τράπεζες. Με την ξεκάθαρη αυτή ομολογία από επίσημα χείλη έρχεται στο φως ένα διαρκές ειδεχθές έγκλημα εναντίον ενός έθνους και ενός ολόκληρου λαού. Οι όροι των μνημονίων είναι τόσο προσβλητικοί, και καθηλώνουν την Ελλάδα σε τέτοια απόλυτη εξάρτηση, για απροσδιόριστο χρόνο από σήμερα, ώστε επιβάλλεται να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά, για να αξιοποιήσουμε την ευκαιρία που μας δίνεται, και να πασχίσουμε να βγούμε από αυτό το βούρκο. Να προστεθεί, σχετικά,

ότι η συγκυρία είναι πολύ ευνοϊκή για την απαίτηση διαγραφής του χρέους μας, δεδομένου ότι εξαιτίας των τεραστίων χρεών που δημιούργησε η πανδημία, σε παγκόσμιο και σε εθνικό επίπεδο, η νομισματική και δημοσιονομική πειθαρχία είναι πλέον ανύπαρκτες. Μέχρι που δήλωσε πρόσφατα και η επικεφαλής του ΔΝΤ ότι : «χρέος και ελλείμματα δεν αποτελούν πρόβλημα».

Πώς καλύπτετε τα έξοδά σας στην ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21; Έχετε κάποιες χορηγίες;.

Όχι βέβαια, δεν έχουμε την τύχη να έχουμε χορηγίες, οι οποίες απορροφούνται πλήρως από την Ελλάδα 21. Αντιθέτως, εμείς, στην ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 προσπαθομε να έχουμε περιορισμένα έξοδα, όπως άλλωστε απαιτούν οι χαλεποί καιροί, και τα καλύπτουμε με τα επίσης περιορισμένα μας έσοδα. Ευτυχώς, είχα, από την αρχή, τη σκέψη συγγραφής αυτού του βιβλίου μας «Τιμή στο 21», του οποίου οι πωλήσεις, αλλά και κάποιες προσωπικές μας χορηγίες, προς το παρόν μας αρκούν.

Πως νομίζετε ότι εισπράττει η κοινωνία τις θέσεις και δραστηριότητες της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21;

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21άρχισε με δική μου πρωτοβουλία από το μηδέν, και τώρα αριθμεί 37.000 υποστηρικτές, ενώ προστίθενται 150-200 την ημέρα. Πολυάριθμα περιφερειακά ΜΜΕ μας καλούν για ομιλίες συνεντεύξεις, και πλήθος πατριωτικών εντύπων δημοσιεύουν απόψεις μας και προβάλλουν τις θέσεις μας, ενώ ταυτόχρονα ασκούν κριτική στην επίσημη Επιτροπή Ελλάδα 21, για τις ανθελληνικές επιλογές της.

Και τώρα να ρωτήσω τι σας χωρίζει από την επίσημη Επιτροπή εορτασμού της επετείου μας;

Μα, θέλει ερώτημα; Με την επίσημη επιτροπή εορτασμού Ελλάδα 21 μας χωρίζει η τραυματική διαπίστωση της παραχάραξης της ιστορίας μας στους κόλπους της από προσκεκλημένα μέλη που θα συνεορτάσουν με όλους εμάς τους Έλληνες, μια επέτειο που λοιδορούν. Τα μέλη αυτά αρνούνται την ύπαρξη της Επανάστασης, αρνούνται τη σκλαβιά των 400 ετών, και αρνούνται τη συνέχειά μας από τους αρχαίους μας προγόνους. Κατ' αυτούς, ελληνικό έθνος και κράτος έχει βίο μόνον 200 ετών. Και φυσικά, αρνούνται και την ύπαρξη και τον ρόλο του Βυζαντίου. Εμείς, έχουμε την εύλογη απορία, για το τι ακριβώς θα εορτάσει αυτή η Επιτροπή

Ελλάδα 21, αφού μέλη της αρνούνται όλα τα δεδομένα του εορτασμού. Και φυσικά είμαστε πανικόβλητοι για τις συνέπειες αυτού του εορτασμού, καθώς είναι σίγουρο ότι αυτά τα αυγά του φιδιού θα μεταφερθούν στα σχολικά βιβλία.

Μα πως είναι δυνατόν να γίνονται ανεκτά από τους Έλληνες όλα αυτά που μας λέτε και που αποτελούν τραγική παραχάραξη της ιστορίας μας;

Οι Έλληνες δεν νομίζω να ανέχονται όλον αυτό τον συρφετό του εθνομηδενισμού, και η απόδειξη είναι ότι περιβάλλουν την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 με σεβασμό και αποδοχή. Ωστόσο, έχει τώρα προστεθεί και η πανδημία στα χρόνια και ακανθώδη προβλήματα του μέσου Έλληνα, που εμφανίζεται ζαλισμένος, αμήχανος αλλά και τρομοκρατημένος για το τι τον περιμένει ακόμη. Είναι, συνεπώς, κατάλληλη η στιγμή για τους εθνομηδενιστές να επικρατήσουν.

Υπάρχουν, βέβαια, και άλλες αντιδράσεις εναντίον αυτής της παραχάραξης της ιστορίας μας, εκτός από τη δική σας Επιτροπή, αλλά διερωτώμαι τι μπορεί να επιδιώκεται μέσα από αυτές τις διόλου ευχάριστες εξελίξεις;

Ασφαλώς και υπάρχουν πολλές και έντονες αντιδράσεις εναντίον αυτών των ακραίων ανθελληνικών απόψεων, που έχουν βρει καταφύγιο στην επίσημη Επιτροπή εορτασμού της επετείου μας, Ελλάδα 21. Αν μπει κάποιος στο διαδίκτυο θα δει πληθώρα αντιδράσεων, εναντίον αυτών των ολέθριων, για την επιβίωση του Έθνους μας, απόψεων.

Και τι θα είναι οι επιπτώσεις;

Αν αυτός ο εθνομηδενισμός επικρατήσει, και οι πατριώτες, που φυσικά αποτελούν τη συντριπτική πλειονότητα στον τόπο μας, δεν κατορθώσουν να τον πατάξουν, τότε οι απόγονοί μας σε ελάχιστα χρόνια από σήμερα, δεν θα γνωρίζουν από πού έρχονται και που πηγαίνουν. Θα είναι μανιτάρια που φυτρώνουν μετά τη βροχή.

Και τι θά έπρεπε να γίνει κατά την κρίση σας;
Εμείς όλοι, 37.000, στην ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 αγωνιζόμαστε για να σταματήσουμε τη λαίλαπα. Πρέπει να γίνουμε πολλοί. Όλη η Ελλάδα, γιατί διαφορετικά θα χαθούμε.

Πως σας αντιμετώπίζει, εσάς, δηλαδή την ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, η επίσημη Επιτροπή εορτασμού της κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου;

Απλώς, δεν μας αντιμετωπίζει. Συμπεριφέρεται ως εάν να αγνοεί την ύπαρξή μας. Αλλά και δε βλέπω τι άλλο θα μπορούσε να κάνει. Γιατί, αν αποφάσιζε να λάβει υπόψη της την ύπαρξή μας και τη δράση μας, θα ήταν υποχρεωμένη να υπερασπιστεί τις θέσεις της. Και αυτό, φυσικά θα ήταν μη εφικτό. Γιατί ο εθνομηδενισμός προχωρεί στο σκοτάδι, και μεταμφιέζεται όταν βγαίνει στο φως.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.diontv.gr/%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%BF-21-%CE%B1%CE%B3%CF%89%CE%BD%CE%B9%CE%B6%CF%8C%CE%BC%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B5-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%BD%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B1/

https://www.olympia.gr/1432425/ellada/maria-negreponti-delivani-synenteyxi-tis-protis-gynaikas-poy-egine-prytanis-sto-panepistimio/

https://professors-phds.com/2021/02/07/33064/

https://olympiada.wordpress.com/2021/02/07/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%85/

https://www.patrinorama.com.gr/maria-delivani-i-epitropi-eortasmoy-quot-ellada-21-quot-paracharassei-tin-istoria-mas-quot/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-

%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CE%BD%CF%84%CE%B5%CF%85/

https://greekradiofl.com/%cf%83%cf%85%ce%bd%ce%ad%ce%bd%cf%84%ce%b5%cf%85%ce%be%ce%b7-%cf%84%ce%b7%cf%82-%cf%80%cf%81%cf%8e%cf%84%ce%b7%cf%82-%ce%b3%cf%85%ce%bd%ce%b1%ce%af%ce%ba%ce%b1%cf%82-%cf%80%cf%81%cf%8d%cf%84%ce%b1/?fbclid=IwAR2RMC4n8UadGrddxUEaYd2c0jfPUS545VhtaujObf0MxWvgaiIKPzLbPr8

https://www.typospeiraiws.gr/%CE%B5%CF%80%CE%AF%CE%B8%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-2021/

https://kataggeilte.blogspot.com/2021/02/blog-post_752.html

Ο ΕΘΝΟΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 08.02.2021 «δημοκρατία»

Καθώς αυτό είναι το πρώτο άρθρο που με ιδιαίτερη χαρά δημοσιεύω στην πατριωτική εφημερίδα «δημοκρατία», θα ήθελα να υπενθυμίσω την ύπαρξη και τις δραστηριότητες της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, της οποίας έχω την τιμή να προΐσταμαι. Πρόκειται για την επιτροπή εορτασμού του 1821, που συστάθηκε για να αντικρούσει τις ανιστόρητες και ανθελληνικές θέσεις μελών της κυβερνητικής Επιτροπής Εορτασμού Ελλάδα ’21, που έγιναν γνωστές ύστερα από συνοπτική έρευνα της υπογράφουσας.

Με άρθρα, με συνεντεύξεις, με το βιβλιαράκι «ΤΙΜΗΣΤΟ 21», με ραδιοφωνικές εκπομπές, με την οργάνωση του διαδικτυακού συνεδρίου της 18 -19/12/2020, η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 αγωνίζεται να αποκαλύψει την απαράδεκτη βάση και τους εμφανείς κινδύνους για την Ελλάδα που περικλείονται στον διαφαινόμενο τρόπο εορτασμού της Επιτροπής Ελλάδα ’21.

Παραθέτω στη συνέχεια ένα διάνθισμα από ανθελληνικές και μηδενιστικές απόψεις μελών της επίσημης επιτροπής εορτασμού Ελλάδα ’21:

- Ορισμένα μέλη της Επιτροπής Ελλάδα ’21 θεώρησαν, προφανώς, ότι αναδεικνύονται κατηγορώντας και προσβάλλοντας τους ήρωες του 1821. Δηλαδή, ακριβώς αυτούς που υποτίθεται ότι προσκλήθηκαν από την Επιτροπή Ελλάδα ’21 για να τους τιμήσουν.
- Αλλα μέλη αυτής της κυβερνητικής Επιτροπής Ελλάδα ’21 εξέλαβαν τον εορτασμό της εθνικής μας επετείου ως ευκαιρία για να παραπληροφορήσουν τον ελληνικό λαό, ότι η Επανάσταση του 1821 ήταν δήθεν το έργο μιας «περιθωριακής ελίτ». Εξάλλου, όσοι υποστηρίζουν αυτό το αφήγημα, δηλαδή της «περιθωριακής ελίτ», είναι πιθανόν να συμφωνούν ή ακόμη και να συμπληρώνουν ορισμένους άλλους ομοϊδεάτες τους, οι οποίοι αρνούνται ότι υπήρξε Επανάσταση. Αυτοί προσκομίζουν στον εορτασμό της εθνικής μας επετείου τον νεολογισμό ότι το νεοελληνικό κράτος δημιουργήθηκε σε γραφείο του Λονδίνου από τις τότε Μεγάλες Δυνάμεις, οι οποίες για κάποιους λόγους ήθελαν ένα νέο κράτος στην περιοχή μας. Και, συνεπώς, επρόκειτο για διπλωματική επιτυχία του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, για τη δημιουργία επιπλέον του οποίου δεν χύθηκε αίμα. Οι εθνικά απαράδεκτες αυτές απόψεις προσκεκλημένων της Επιτροπής Ελλάδα ’21 σχετικά με την Επανάσταση του 1821 δεν εξαντλούνται εδώ. Διότι υπάρχουν ακόμη και κάποιοι άλλοι, εκλεκτοί πάντοτε προσκεκλημένοι της Ελλάδας ’21, που ισχυρίζονται ότι κακώς αναφερόμαστε στη σκλαβιά των 400 ετών και στα συμπαρομαρτούντα μαρτύρια, καθώς όλα αυτά βρίσκονται στη φαντασία μας, εφόσον οι Ελληνες περνούσαν ζωή χαρισάμενη με τους Τούρκους.
- Αλλη μία κατηγορία μελών της επίσημης πάντοτε επιτροπής εορτασμού της παλιγγενεσίας, Ελλάδα 21 αναβιώνουν στο εθνικό μας προσκήνιο τον Φαλμεράγιερ και τα αβγά του φιδιού. Είναι πιθανόν η μέχρι πρόσφατα αντιμετώπιση παρόμοιων απόψεων να έχει στο μεταξύ μεταβληθεί και, από προδοτικές και παραχαρακτικές της Ιστορίας μας, να αντιμετωπίζονται ως πολυπολιτισμικές. Οπωσδήποτε, μέλη της Επιτροπής Ελλάδα ’21 χαρακτηρίζουν τους Νεοέλληνες ως πάσχοντες από «προγονοπληξία», διότι -κατ’ αυτούς- βαυκαλιζόμαστε ότι είμαστε απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων, ενώ στην πραγματικότητα δεν έχουμε ούτε ελάχιστο ποσοστό DNA από τον ένδοξο εκείνον λαό.

- Και, τέλος, οι περισσότεροι από τους εκλεκτούς προσκεκλημένους της Επιτροπής Ελλάδα ’21 φαίνεται να συμφωνούν ότι το ελληνικό έθνος και κράτος μετρά βίο 200 μόνον ετών, ωσάν να μην έχει υπάρξει το Βυζάντιο. Η εύλογη αγωνία του κάθε σκεπτόμενου Ελληνα πολίτη, για το πού οδεύει η πατρίδα μας, δεν εξαντλείται στην πληθώρα των ανθελληνικών στοιχείων, που παρεισέφρησαν στην κυβερνητική Επιτροπή Ελλάδα ’21, διότι υπάρχει δυστυχώς μια γενικευμένη λαίλαπα εθνομηδενισμού, που απειλεί να καταπιεί την πατρίδα μας. Το γενικό, αλλά και -βάσει όλων των ενδείξεων- επίσημης προέλευσης σύνθημα αυτής της καταιγίδας είναι η υποβάθμιση και ο χλευασμός του πατριωτικού αισθήματος. Το σύνθημα αυτό επικάλυψε το σύνολο των πατριωτικών αντιδράσεων εναντίον της Συμφωνίας των Πρεσπών. Να θυμηθούμε ότι τότε η πλειοψηφία των Ελλήνων που αντιτάχθηκαν στο ξεπούλημα της Μακεδονίας χαρακτηρίστηκαν φασίστες, ναζιστές και ανεγκέφαλοι. Εκτοτε οι αντεθνικές αυτές προκλήσεις συνεχίζονται αδιαλείπτως, με προγραμματισμό και δράση σε ολοένα περισσότερα επίπεδα.

Πιο συγκεκριμένα, ο μη πατριωτικός εορτασμός, που προαλείφεται από την Επιτροπή Ελλάδα ’21, είναι ξεκάθαρο ότι συμπορεύεται και με άλλα δεδομένα εθνομηδενισμού, τα οποία προβληματίζουν, αλλά και συχνά πανικοβάλλουν τους Ελληνες, επειδή θέτουν το εύλογο ερώτημα του τι σημαίνουν όλα αυτά, από πού κατευθύνονται και τι συνέπειες απειλούν να έχουν για την πατρίδα μας. Οι σχετικές ανησυχίες είναι φυσικό να κορυφώνονται όταν στα φαινόμενα αυτά συμμετέχει η πρώτη τη τάξει πολίτης της χώρας, η ΠτΔ. Αναφέρομαι σε μια σειρά από συμπεριφορές υποβάθμισης, άρνησης, εξαίρεσης ή απομάκρυνσης θρησκευτικών και εθνικών συμβόλων, που απεικονίζουν την ελληνική ταυτότητα και που καυτηριάστηκαν από σημαντική μερίδα του Τύπου.

Εξυπακούεται ότι ως απλή πολίτης η κυρία Κατερίνα Σακελλαροπούλου, έχει κάθε δικαίωμα να θέλει ή να μη θέλει να φιλήσει σταυρό, να αρέσκεται ή να μην αρέσκεται στη θέα της σημαίας μας ή στο άκουσμα του Εθνικού Υμνου μας. Ομως, ως αρχηγός του ελληνικού κράτους, του οποίου η συντριπτική πλειονότητα των πολιτών είναι χριστιανοί ορθόδοξοι αλλά και πατριώτες, η κυρία Σακελλαροπούλου παύει να έχει αυτό το δικαίωμα. Αντιθέτως, παρόμοιες συμπεριφορές της ΠτΔ προσβάλλουν βαθύτατα τον ελληνικό λαό. Προβληματικές, εξάλλου, είναι και αρκετές δηλώσεις, επιλογές ή διαβεβαιώσεις της ΠτΔ, όπως αυτές διατυπώνονται στο άρθρο της που δημοσιεύτηκε στην «Εφημερίδα των Συντακτών».

Π.χ., είναι δύσκολο να συμβιβάσει κανείς την καταδίκη των ανισοτήτων με τον εκθειασμό της παγκοσμιοποίησης που τις προκάλεσε. Ακόμη, δεν είναι λογικό να υποστηριχθεί η ανύπαρκτη, οπωσδήποτε, αντίθεση ανάμεσα στη φιλελεύθερη δημοκρατία και στον «εθνοκεντρικό προστατευτισμό» (γιατί είναι εμφανές ότι ο προστατευτισμός δεν νοείται χωρίς το έθνος ως κέντρο). Ομως, και ας σημειωθεί, εν προκειμένω, το σύνολο σχεδόν της Δύσης, που αποτελεί σημείο αναφοράς πολυπολιτισμικών επιλογών της ΠτΔ, αλλά και των Βαλκανίων έλυσε επιτυχώς το μεταναστευτικό/λαθρομεταναστευτικό του πρόβλημα χάρη ακριβώς στον «εθνοκεντρικό προστατευτισμό». Με «γκρίζα», βέβαια, εξαίρεση την Ελλάδα.

Διερωτάται, ακόμη, ο αναγνώστης του άρθρου αυτού, που υπογράφεται από την ΠτΔ, κατά πόσον η Ευρώπη μπορεί να γίνει αποδεκτή ως «Ενωση δικαίου», ενόσω όχι απλώς ανέχθηκε, αλλά και συνέδραμε στη διάπραξη του πραξικοπήματος του 2015, όπου το 62% του «όχι» μεταλλάχθηκε σε «ναι». Στο σημείο αυτό υπεισέρχεται και η μάλλον απλοϊκή διάκριση στην οποίαν αναφέρεται η ΠτΔ, ανάμεσα στην ελεύθερη και την ανελεύθερη δημοκρατία (δεδομένου ότι η νεότερη βιβλιογραφία στο θέμα αυτό προσφέρει πολλές ενδιαφέρουσες πλευρές, ιδίως με την έλευση της Κίνας στην κορυφή του κόσμου).

Είναι εμφανές ότι όλες οι παραπάνω επισημάνσεις ουδεμία σημασία θα είχαν, αν δεν πλαισίωναν χρονικά και νοητικά τον μη πατριωτικό τρόπο εορτασμού του 1821. Αν, επιπλέον, δεν επικρατούσε ολοένα περισσότερο η βεβαιότητα ότι προβάλλεται ή και επιβάλλεται στην Ελλάδα, ως κυρίαρχο αφήγημα, η παραχάραξη της Ιστορίας και όχι η Ιστορία μας. Αν δεν είχαν θεριέψει τα ερωτήματα για το πώς συμβαίνει να σπεύδουν ελληνικές τράπεζες, μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις, ΜΜΕ κ.λπ. να χρηματοδοτούν και να στηρίζουν την Ελλάδα ’21, αν και αποδεδειγμένα υποθάλπει σωρεία αβγών του φιδιού.

Με όλα αυτά φαίνεται βάσιμη η υπόθεση ότι δυνάμεις, εντός και εκτός της Ελλάδας, οδηγούν την πατρίδα μας σε μια νέα Ελλάδα, η οποία θα έχει ως συνοπτική Ιστορία τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Σε μια νέα Ελλάδα, στην οποία τα παιδιά της θα διδάσκονται ότι ανήκουν σε μια χώρα, αλλά και σε ένα έθνος που δημιουργήθηκε από ένα καπρίτσιο των Μεγάλων Δυνάμεων και όπου αγάλματα, αρχαία νομίσματα, αρχαίοι ναοί κ.λπ. ουδόλως μας ανήκουν, αλλά καλώς βρέθηκαν στην περιοχή μας, γιατί με την ενοικίασή τους μπορούμε να λύσουμε τα, κατά καιρούς, οικονομικά μας προβλήματα.

Οι εξελίξεις που θα εξαφανίσουν την Ελλάδα φαίνεται να είναι αναπότρεπτες. Ωστόσο, προτού περατωθεί η γιγαντιαία αυτή επιχείρηση της ιστορικής μετάλλαξης, που αναμένεται να επιταχυνθεί χάρη στον εθνικό εορτασμό, με τις προδιαγραφές της Ελλάδας ’21, επιβάλλεται να ερωτηθούν τα 10.000.000 των Ελλήνων εντός της επικράτειας, και τα λοιπά εκτός, αν επιθυμούν για τους ίδιους και τους απογόνους τους να καταστούν «ινδικά χοιρίδια». Επιβάλλεται για μία ανατροπή αυτής της έκτασης να υπάρξει η συναίνεση των απανταχού Ελλήνων, γιατί πώς να νομιμοποιηθεί η άνωθεν λήψη απόφασης για μια τέτοιας ολκής μετάλλαξη της πραγματικότητας, αν αυτή επιχειρηθεί ερήμην των Ελλήνων;

Η ενδυνάμωση της εθνικής μας συνείδησης αποτελεί τη μοναδική οδό και το αποφασιστικό όπλο αποτροπής αυτού του σκοτεινού σχεδίου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, χωρίς καμία στήριξη από πουθενά, αλλά με πολυάριθμα και αξιόλογα μέλη, δίνει καθημερινές μάχες εναντίον του κάθε μορφής εθνομηδενισμού.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/politiki/168099/ethnomidenismos-apeilei-tin-ellada/

https://www.olympia.gr/1432573/apopsi/o-ethnomidenismos-apeilei-tin-ellada/

http://aktines.blogspot.com/2021/02/blog-post_81.html#more

https://eoniaellhnikhpisti.blogspot.com/2021/02/blog-post_69.html

http://www.augoustinos-kantiotis.gr/?p=86218

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΩΘΟΥΝΤΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη – Δελιβάνη 17.02.2021«SLPRESS»

Μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου οι προδιαγραφές της διεθνούς οικονομικής τάξης σχεδιάστηκαν από τις ΗΠΑ, που διαδέχθηκαν τη Μεγάλη Βρετανία στην κορυφή του κόσμου. Η νέα αυτή τάξη επικράτησε ως "φιλελεύθερη", ενώ συνδέθηκε και με την "φιλελεύθερη δημοκρατία".

Να σημειωθεί ότι το νέο (για τότε) αυτό διεθνές καθεστώς επιλέχθηκε από τις ΗΠΑ, προκειμένου να εξυπηρετήσει τους συμμάχους της, που είχαν ανάγκη από την προστασία και την οικονομική συμπαράσταση τους, αλλά ταυτόχρονα να προωθήσει και δικούς τους στόχους, σχετικά με την αντιμετώπιση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και του ψυχρού πολέμου.

Το σχήμα αυτό, διεθνές και εθνικό, χαρακτηρίστηκε από τον Φράνσις Φουκουγιάμα ως αιώνιο, ως «ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» και παράλληλα στήριξε απόψεις που υποστήριζαν ότι η υιοθέτηση του φιλελευθερισμού και της ελεύθερης δημοκρατίας είναι νομοτελειακή, για το σύνολο των χωρών του πλανήτη. Με βάση αυτές τις πεποιθήσεις, οικονομίες όπως για παράδειγμα η Κίνα, θα ασπάζονταν υποχρεωτικά το δυτικό καθεστωτικό πρότυπο, όταν θα ξεπερνούσε ένα κρίσιμο επίπεδο του κατά κεφαλή εισοδήματός της.

Ωστόσο, όπως είναι πια γνωστό, οι καταιγιστικές εξελίξεις που ακολούθησαν τις δηλώσεις Φουκουγιάμα ήταν διαμετρικά αντίθετες των προβλέψεών του. Γιατί η Κίνα, όχι μόνο ξεπέρασε προ πολλού το επίμαχο αυτό σημείο (πέραν του οποίου θα έπρεπε δήθεν υποχρεωτικά να εισέλθει στο πεδίο της φιλελεύθερης δημοκρατίας, παραμένοντας ωστόσο στην ανελεύθερη δημοκρατία) αλλά και επιπλέον επειδή ένας ολοένα ανερχόμενος αριθμός χωρών, ασπάζεται τον λαϊκισμό.

Πρόκειται για μία καθεστωτική μορφή, που αν και δεν συμπίπτει απολύτως με αυτήν της ανελεύθερης δημοκρατίας, διαθέτει ωστόσο αρκετά κοινά χαρακτηριστικά με αυτήν, όπως τον σεβασμό στο κράτος-έθνος, την αντίθεση στην λαθρομετανάστευση, την ανάδειξη των παραδόσεων και την παρεμβατική πολιτική. Η εξήγηση για αυτές τις προτιμήσεις πολλών χωρών βρίσκεται στις ραγδαίες εξελίξεις που συμβαίνουν στον πλανητικό χώρο και που δεν εξυπηρετούνται πια από την μέχρι τώρα ισχύουσα διεθνή οικονομική τάξη.

Ο φιλελευθερισμός με περιεχόμενο τα ανοικτά σύνορα, την υποχρέωση της πλανητικής δύναμης να νοιάζεται για ότι συμβαίνει στην υφήλιο και να παρεμβαίνει όπου και όταν χρειάζεται, την ενθάρρυνση της σύστασης διεθνών οργανισμών (για την από κοινού επίλυση των προβλημάτων της Δύσης), την υποχρέωση διάδοσης της φιλελεύθερης δημοκρατίας, όλα αυτά και πολλά άλλα αποτελούν τις εκφάνσεις της διεθνούς οικονομικής τάξης, που γεννήθηκε μέσα από τις στάχτες του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου, ενώ δεν υπήρχε πριν.

Με την αρχή ότι κάθε μορφή διεθνούς τάξης επιλέγει εκείνα τα χαρακτηριστικά που εξυπηρετούν τις ανάγκες της περιόδου μέσα στην οποία λειτουργεί, απορρίπτεται εκ προοιμίου η πρόταση του Φουκουγιάμα περί της δήθεν αιωνιότητας της δυτικής διεθνούς τάξης. Η διεθνής τάξη, που κυριάρχησε στη Δύση από το 1945 μέχρι και σήμερα, ήδη μας εγκαταλείπει, επειδή οι γενικότερες συνθήκες που την είχαν επιβάλλει τότε έχουν ριζικά μεταβληθεί.

Πιο συγκεκριμένα, το σχήμα που επικράτησε μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο μπόρεσε να επιβιώσει, σε συνθήκες που εξασφάλιζαν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, βελτίωση του τρόπου κατανομής του εισοδήματος, ανερχόμενο εισόδημα, πλήρη απασχόληση, αυξανόμενο μερίδιο μισθών στο ΑΕΠ, χαμηλό δημόσιο χρέος, αλλά και επιπλέον και κυρίως μη αμφισβήτηση των ΗΠΑ ως παγκόσμιο πλανητάρχη.

Δυστυχώς, η ειδυλλιακή αυτή κατάσταση σταδιακά επιδεινώθηκε, κυρίως μετά την κρίση του 2008. Το αποφασιστικό χτύπημα ωστόσο δόθηκε από τις δυσμενείς συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, σε συνδυασμό και με την φαντασμαγορική άνοδο της Κίνας που απειλεί σοβαρά πια την κοσμοκρατορία της Αμερικής, αλλά και ολόκληρο το δυτικό θεσμικό και πολιτιστικό οικοδόμημα.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ

Οι προηγμένες οικονομίες του πλανήτη αντιμετωπίζουν προβλήματα και πρωτόγνωρες απειλές, που δεν φαίνεται διόλου εύκολο, αλλά ούτε πιθανόν να απαλειφθούν. Αντιθέτως, πλήθος ενδείξεων κατατάσσει ήδη τη Δύση **στη φάση της διαρκούς στασιμότητας**. Μερικά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες προηγμένες οικονομίες και που επιδεινώνονται σοβαρά από την πανδημία, είναι (μεταξύ άλλων) και τα ακόλουθα:

- Χρέος το οποίο γιγαντώνεται από τις τεράστιες δαπάνες αντιμετώπισης του ιού (το παγκόσμιο χρέος έφθασε στο 365% του παγκόσμιου ΑΕΠ).
- Υψηλό ποσοστό ανεργίας που δεν υποχωρεί.
- Αδυναμία επίτευξης επιθυμητού πληθωρισμού της τάξης του 2%, σε συνδυασμό και με τα αρνητικά επιτόκια.

- Επέκταση του αυτοματισμού που εξαφανίζει θέσεις εργασίας.
- Θηριώδης ανισοκατανομή του εισοδήματος.
- Επικίνδυνη γήρανση του πληθυσμού.
- Απροθυμία διενέργειας παραγωγικών επενδύσεων, με την υπερβολική ρευστότητα να τροφοδοτεί την χρηματιστηριακή οικονομία.
- Ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση, κυρίως προς την Ευρώπη.

Το κλίμα που διαμορφώνεται από τη δυσμενή αυτή εικόνα της οικονομίας της Δύσης, ουδόλως ενθαρρύνει τη διατήρηση της φιλελεύθερης διεθνούς οικονομικής τάξης. Αντιθέτως, οι προτιμήσεις των Αμερικανών πολιτών, της χώρας που ακριβώς έδινε μέχρι πρότινος το σχετικό πρόσταγμα της διεθνούς τάξης, έχουν κατακόρυφα μεταβληθεί. Συγκεκριμένα, σε πρόσφατη δημοσκόπηση, το 60% των Αμερικανών επιθυμεί η Αμερική να φροντίζει τα του οίκου της, ενώ το 80% τάσσεται υπέρ της επιβολής δασμών για την προστασία των εθνικών θέσεων εργασίας.
Η εκκόλαψη αυτών των προτιμήσεων των Αμερικανών πολιτών ήταν που έφερε στο προσκήνιο τον Ντόναλντ Τραμπ. Ο φόβος για την τυχόν μη εξυπηρέτησή τους από τον νέο πρόεδρο Τζο Μπάιντεν ήταν που προκάλεσε το εκλογικό χάος στις ΗΠΑ, το οποίο ασφαλώς θα εξακολουθήσει, στην μάλλον απίθανη περίπτωση, κατά την οποίαν ο νέος πλανητάρχης δεν θα σεβαστεί τις επιθυμίες των Αμερικανών πολιτών. Ασφαλώς η φιλελεύθερη δημοκρατία ακούγεται καλύτερα από την ανελεύθερη δημοκρατία, αλλά και από τον λαϊκισμό, που συμπορεύεται με τη δεύτερη. Ωστόσο η συχνή, αλλά χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο, κατακραυγή εναντίον τους, δεν οδηγεί πουθενά.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Η αντιμετώπιση αυτών των μεταβολών, ειδικά από την Ελλάδα που επιπλέον είναι δύσκολο να υποστηριχτεί ότι ευνοήθηκε από τα κρατούντα κράτη στη Δύση, επιβάλλεται να είναι η προσπάθεια ένταξής της στο νέο θεσμικό ρεύμα, η ενθάρρυνση νέων συμμαχιών και η εγκατάλειψη απόψεων που ανήκουν στο παρελθόν, σχετικά με το τι είναι "καλό" και το τι όχι, καθώς το ρεύμα δεν αντιστρέφεται. Σε λιγότερο από πέντε χρόνια από σήμερα, εκτός αν μεσολαβήσει ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος με βάση το σύνδρομο του Θουκυδίδη, η Κίνα θα έχει αντικαταστήσει τις Ηνωμένες Πολιτείες, ως πρώτη παγκόσμια δύναμη.
Θα φέρει μαζί της έναν άλλο πολιτισμό, πολύ διαφορετικό από τον δυτικό, που θα περιέχει αναγκαστικά και αρνητικά, αλλά και θετικά στοιχεία. Η μεγαλειώδης άνοδος της Κίνας τις τελευταίες δεκαετίες, πραγματοποιήθηκε με την εφαρμογή εντελώς αταίριαστων συνδυασμών για τις προτιμήσεις της Δύσης, όπως του καπιταλισμού και του

κομμουνισμού, της παγκοσμιοποίησης και του προστατευτισμού, της δημοκρατίας με περιορισμό ατομικών δικαιωμάτων κτλ. Ταυτόχρονα, διέπεται από ένα καθεστώς ανελεύθερης δημοκρατίας, δηλαδή δημοκρατίας, με στοιχεία αυταρχισμού. Δεν ικανοποιεί αυτή η εικόνα.
Αλλά, όπως όλα δείχνουν, και όπως άρχισε ήδη να συμβαίνει και στις ΗΠΑ, καθώς και σε αρκετές περιπτώσεις στην Ευρώπη και στη Λατινική Αμερική, η φιλελεύθερη δημοκρατία υποχωρεί συνεχώς, παραχωρώντας την θέση της σε μορφές ανελεύθερης δημοκρατίας. Η προσπάθεια αντιμετώπισης των εντεινόμενων δυσκολιών στις σύγχρονες οικονομίες θα ενισχύσει διακυβερνήσεις με στοιχεία αυταρχισμού. Και είναι βέβαια σαφές ότι τα περιοριστικά μέτρα των ατομικών ελευθεριών, σε ολόκληρη την υφήλιο, που επιβάλλονται προκειμένου να αντιμετωπιστεί ο κορονοϊός, αποτελούν μία ιδεώδη προετοιμασία για το μονιμότερο καθεστώς που έρχεται.

Αναδημοσιεύσεις:

https://stoxasmos-politikh.blogspot.com/2021/02/blog-post_20.html

https://slpress.gr/idees/giati-ta-krati-othoyntai-stin-aneleytheri-dimokratia/

http://eoniaellhnikhpisti.blogspot.com/2021/03/blog-post_58.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%AF-%CF%84%CE%B1-%CE%BA%CF%81/

Η ΕΛΛΑΔΑ ΧΑΝΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΩΘΕΙ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 27.02.2021"NEWSBREAK"

Το ακατάλληλο ως και απάνθρωπο περιεχόμενο των Μνημονίων ήταν λίγο πολύ γνωστό από το 2013, όταν ο τότε επικεφαλής του ΔΝΤ Ολιβιέ Μπλανσάρ είχε εκτενώς αναφερθεί στα σφάλματα του ελληνικού προγράμματος.

Και συνεχώς από τότε πολλοί επώνυμοι, αλλοδαποί πάντοτε, αναφέρθηκαν στα προβληματικά ελληνικά Μνημόνια. Κανονικά, οι δηλώσεις αυτές όφειλαν να ξεσηκώσουν θύελλα διαμαρτυριών από τους σκληρά δοκιμαζόμενους Ελληνες και να οδηγήσουν σε βάσιμες καταγγελίες και σε μερική παραγραφή του χρέους ή τουλάχιστον σε μια διόρθωση που θα περιόριζε τις θηριώδεις πλευρές του.

Διότι, ασφαλώς, εφόσον χρωστούσαμε, οφείλαμε να πληρώσουμε, όχι όμως με αντάλλαγμα την πλήρη εξαφάνισή μας. Ωστόσο, δεν «κουνήθηκε φύλλο», αν εξαιρέσει κανείς ένα δικό μου άρθρο που δημοσιεύτηκε στη γαλλική εφημερίδα «Le Monde» (μετάφραση: «Το λάθος του ΔΝΤ αποσιωπήθηκε», 12/03/2013). Αντί μιας υγιούς εθνικής αντίδρασης για τα καταστρεπτικά μνημόνια που οι εταίροι μας επέβαλαν, οι αρμόδιοι εξακολουθούσαν να υπογράφουν νέα Μνημόνια, να αγωνίζονται για το πώς θα εκτελέσουν στο ακέραιο τις εντολές τους, παρότι αυτά αφαιρούσαν κάθε ίχνος εθνικής κυριαρχίας και παρότι εξαθλίωναν τον λαό, ενώ διαβεβαίωναν ανελλιπώς ότι «έρχεται η ανάπτυξη» και μαζί της «πακτωλός Αμεσων Ξένων Επενδύσεων».

Η ελληνική οικονομία ήταν ήδη τελειωμένη και πριν από την πανδημία. Αυτή, απλώς, έβαλε την ταφόπετρα. Και, δυστυχώς, μόνο αν συνειδητοποιήσουμε πλήρως την καταστροφή, μόνον τότε θα αγωνιστούμε για τη σωτηρία μας. Ποια είναι; Να παύσουμε να είμαστε πλήρως υποτελείς στους εταίρους μας, στους συμμάχους, στους φίλους και εχθρούς μας, και να λειτουργούμε ως ανεξάρτητο κράτος. Π.χ. να μην υποβιβάζουμε τη νοημοσύνη μας υποστηρίζοντας ότι «η κακοκαιρία σπρώχνει τα τουρκικά πλοία στο Αιγαίο»!

Η πανδημία πιστεύω ότι βοήθησε στο να συνειδητοποιήσει και ο τελευταίος πια Ελληνας ότι τα Μνημόνια που, όπως μας είχαν υποσχεθεί,

θα μας έσωζαν τελικά μας κατέστρεψαν Και όχι για 10, όχι για 20, όχι για 30 χρόνια από σήμερα, αλλά όσο φθάνει ο ανθρώπινος νους.

Να υπενθυμίσω συνοπτικά πού βρισκόμαστε:

Το χρέος από περίπου 120% στο ΑΕΠ, πριν από τα Μνημόνια, και απολύτως βιώσιμο τότε, έπειτα από 10 χρόνια «σωτηρίας μας» σκαρφαλώνει στο 210% του ΑΕΠ. Αναλογιστείτε σε ποια ύψη θα ακουμπήσει εξαιτίας της πανδημίας. Και όλοι μαζί οι αλχημιστές να συσκεφτούν, αποκλείεται αυτό το χρέος να γίνει «βιώσιμο»… στον αιώνα τον άπαντα. Που σημαίνει ότι η Ελλάδα παγιώνεται ως η πρώτη αποικία χρέους της Ε.Ε.

Να έρθουμε και στο πόσο φτωχύναμε εξαιτίας αυτής της ευρωπαϊκής επιχείρησης «σωτηρίας μας». Χωρίς τον ιό, που δεν γνωρίζουμε πόσο χρόνο ακόμη θα κάνει θραύση στη θνήσκουσα οικονομία μας, το ΑΕΠ μας, με τη συντροφιά των Μνημονίων, έχασε 25% του όγκου του.

Ούτε Αττίλας να είχε περάσει από τη μικρή μας Ελλάδα. Και τώρα με την πανδημία θα είμαστε ευτυχείς αν η επιπλέον απώλεια περιοριστεί στο 15% του ΑΕΠ μας, οπότε φθάνουμε σε φτωχοποίηση του 40%. Με μια τέτοια απώλεια θα πρέπει να μας εξηγήσουν όσοι ενθουσιώδεις «βλέπουν να έρχεται η ανάπτυξη» τι ακριβώς εννοούν με τη διαβεβαίωση αυτή και ποια είναι η χρονολογία που η ελληνική οικονομία θα αγγίξει, εκ νέου, το επίπεδο του 2010.

Και σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ε.Ε. το κατά κεφαλή εισόδημα της Ελλάδας αντιπροσώπευε το 84% του μέσου κοινοτικού το 2010, ενώ ήδη τώρα μόνο το 67%, αντίστοιχα. Και ενώ το 2010 αφήναμε πίσω μας τις χώρες της πρ. Σοβιετικής Ενωσης, σήμερα στην Ε.Ε. φτωχότερες από εμάς είναι μόνον η Βουλγαρία και η Κροατία.

Ας μη μιλήσουμε διεξοδικά και για την ανεργία. Γιατί, ακόμη και χωρίς τον Αρμαγεδδώνα της πανδημίας, η ανεργία, από μονοψήφια πριν από την κρίση, αναρριχήθηκε στο 26% του ενεργού πληθυσμού, ενώ η δήθεν μείωσή της πριν από την πανδημία ήταν εικονική, καθώς αγνόησε τις χιλιάδες νέων που εγκατέλειψαν τη χώρα, αλλά και τους μακροχρόνια ανέργους, που αποθαρρυμένοι δεν εμφανίζονται πια στην αγορά εργασίας.

Αλλά και οι ελπίδες που στηρίζονται στο Ταμείο Ανάκαμψης είναι εν πολλοίς φρούδες διότι, πρώτον, ο κ. Σόιμπλε ήδη ψελλίζει για την ανάγκη ενός τέταρτου Μνημονίου. Που όμως και χωρίς αυτό, το χρέος μας θα καταστεί ακόμη πιο ανεξέλεγκτο. Διότι, δεύτερον, τα χρήματα

είναι ανεπαρκέστατα, αν συγκριθούν με την πλημμύρα των «χρημάτων από ελικόπτερο» που δαπανήθηκαν στις ανεξάρτητες/μη υποτελείς χώρες. Διότι, τρίτον, τα χρήματα του Ταμείου αυτού θα δοθούν με δόσεις σε μεγάλο διάστημα, κάτι που περιορίζει την αποτελεσματικότητά τους. Και διότι, τέλος και κυρίως, οι προδιαγραφές τους επέλεξαν χώρους που δεν ανήκουν στις προτεραιότητες της ελληνικής οικονομία, αντιθέτως η υλοποίησή του εξασφαλίζει αυξημένες εξαγωγές, κυρίως από τη Γερμανία (πράσινη ανάπτυξη).

Αλλά ούτε και η δυνητική ανάπτυξη, οι οικονομικές δηλαδή δυνατότητες που αναβιώνουν κάτω από καλύτερες συνθήκες, προσφέρει ελπίδες για οικονομική ανόρθωση της Ελλάδας. Και τούτο διότι, πρώτον, έχουμε τον πιο γερασμένο πληθυσμό της Ευρώπης. Εκτιμάται ότι το 2060 το 30% του πληθυσμού μας θα είναι πάνω από 65 ετών, έναντι 14% σήμερα. Διότι, ακόμη, στο διάστημα των μνημονιακών χρόνων εγκαταλείφθηκε η διενέργεια έργων υποδομής, επιδεινώθηκαν η δημόσια υγεία και η παιδεία, παγιώθηκαν οι απαισιόδοξες προβλέψεις επιχειρηματιών και καταναλωτών, και πάνω απ' όλα συντελέστηκε το αποτρόπαιο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, επίγειας, υπόγειας, υποθαλάσσιας. Από πού λοιπόν οι κυβερνήσεις μας αντλούν ελπίδες για ανάπτυξη;

Αν είχαμε διατηρήσει έστω και ίχνος εθνικής αξιοπρέπειας. Αν εκλαμβάναμε την Ελλάδα, μετά την Επανάσταση του 1821, ως ένα μικρό αλλά όμως ανεξάρτητο κράτος. Αν είχαμε απογαλακτιστεί από τον θανάσιμο εναγκαλισμό των Μεγάλων Δυνάμεων, ουδέποτε θα είχαμε επιτρέψει στον εαυτό μας να υπογράψει τα εγκληματικού και εξευτελιστικού περιεχομένου αυτά Μνημόνια, που όμοιά τους ουδείς τόλμησε να επιβάλει ούτε στις πιο καθυστερημένες χώρες της υφηλίου.

Τώρα, όμως, ίσως μας έχει λυπηθεί ο Θεός της Ελλάδας, γιατί μας προσφέρεται μια ευκαιρία εξ ουρανού. Που όμως χρειάζεται και το «Αθηνά συν χείρα κίνει».

Πρόκειται για την πρόσφατη κυκλοφορία των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που πωλούνται σε εκατομμύρια αντίτυπα στον κόσμο. Και στο κεφάλαιο 22 επισημοποιούνται ό,τι πιθανόν γνωρίζαμε αλλά για διαφόρους λόγους τα αφήσαμε να περάσουν χωρίς να αντιδράσουμε.

Τώρα, λοιπόν, ολόκληρη η υφήλιος πληροφορείται ότι:

η Ε.Ε. για να σώσει τις γερμανο-γαλλικές τράπεζες θυσίασε/κατέστρεψε την Ελλάδα
το πρόγραμμα των Μνημονίων θα μπορούσε να είναι ηπιότερο, όμως η Γερμανία ήθελε να έχει τιμωρητικό χαρακτήρα

οι Ελληνες ας υπέφεραν γιατί «σκέπτονταν/ήταν διαφορετικοί από τους Γερμανούς»
η αναδιάρθρωση χρέους, που θα μπορούσε να ελαφρύνει τα μαρτύρια του ελληνικού λαού, αργοπόρησε για να μην κινδυνεύσουν οι ευρωπαϊκές τράπεζες και έτσι έπαυσε να είναι αποτελεσματική για την Ελλάδα
οι Γάλλοι πολλές φορές πρότειναν να αναθεωρηθεί το αδιέξοδο πρόγραμμα των Μνημονίων, περιλαμβάνοντας αναπτυξιακή διάσταση και εγκαταλείποντας την ακραία λιτότητα, αλλά οι Γερμανοί δεν συμφωνούσαν

Αυτά, λοιπόν! Και εύλογα τίθενται τα ακόλουθα ερωτήματα:

Τι θέση έχουμε μέσα στην Ε.Ε. μετά τις παραπάνω επισημοποιήσεις μιας ανεπίτρεπτης συμπεριφοράς των εταίρων μας απέναντί μας επί 10 συναπτά χρόνια; Και, αλήθεια, δικαιούμαστε να έχουμε παράπονα επειδή η Ε.Ε. παίρνει με τόσο προκλητικό τρόπο θέση υπέρ της Τουρκίας στα Ελληνοτουρκικά και εναντίον μας, όταν εμείς ουσιαστικά δεν υπάρχουμε;
Και ποιο το μέλλον μας, αν εξακολουθήσουμε να παραμένουμε πειθήνιοι εισπράκτορες κάθε λογής υποβαθμίσεων, προσβολών, καταπάτησης των νόμιμων συμφερόντων και δικαίων μας;
Σχεδόν ταυτόχρονα κυκλοφόρησε και βιβλίο του πρώην ΠτΔ Προκόπη Παυλόπουλου, στο οποίο μας «θυμίζει» ότι τα χρέη της Γερμανίας απέναντί μας, από το κατοχικό δάνειο και τις καταστροφές, υπερβαίνουν κατά πολύ το δικό μας χρέος. Αλλά, ωστόσο, επί δεκαετίες ήδη, η Ελλάδα αρκείται στην απάντηση της Γερμανίας ότι «αρνείται να πληρώσει», αλλά ωστόσο απαιτεί από την Ελλάδα να πληρώνει! Πρόσφατα, διεθνείς οργανώσεις καυτηριάζουν την άρνηση της Γερμανίας για πληρωμή των χρεών της.

Αλλά και πώς θα είναι δυνατόν για την Ε.Ε. να εξακολουθήσει να εμφανίζεται ως «Ενωση Δικαίου», αν η Ελλάδα ξεχυθεί στην υφήλιο, με όλα τα αδιάσειστα στοιχεία της μνημονιακής καταστροφής της και καταγγείλει το γεγονός στα πέρατα του κόσμου; Οτι, δηλαδή, έγινε Ιφιγένεια για να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες;

Να προστεθεί ότι μια τέτοια πανελλαδική εκστρατεία θα βαδίσει με ούριο άνεμο για καλό κατευόδιο. Οσο και αν φαίνεται εκπληκτικό, «χρέος και ελλείμματα» δεν αποτελούν πλέον πρόβλημα για το ΔΝΤ, εφόσον έχει γενικώς επικρατήσει το καθεστώς των «χρημάτων από ελικόπτερο». Το παγκόσμιο χρέος έχει φθάσει στο 365% του παγκόσμιου ΑΕΠ και φυσικά ουδείς σοβαρός οικονομολόγος πιστεύει ότι αυτό είναι

βιώσιμο και θα ξεπληρωθεί. Η παραγραφή του ελληνικού χρέους μέσα σε αυτό, μια παρωνυχίδα!

Βέβαια, τα θεσμικά ΜΜΕ αγνόησαν πολυτελώς τη σημασία των απομνημονευμάτων του Ομπάμα, που θα μπορούσαν να είναι λυτρωτικά για την Ελλάδα, όπως άλλωστε και τις σχετικές υπομνήσεις περί γερμανικών χρεών του κ. Προκόπη Παυλόπουλου. Αλλά η διαπίστωση αυτή ούτε εκπληκτική μπορεί να είναι ούτε αποκαρδιωτική, απλώς διότι ήταν αναμενόμενη.

Αυτή η επιχείρηση αποκάλυψης του τι συνέβη στην Ελλάδα, γιατί συνέβη και τι αποτελέσματα είχε θα είναι μακρόχρονη. Θα αποδώσει, αν αποδώσει υλικά αγαθά, έπειτα από αδιευκρίνιστο διάστημα. Θα αναβιβάσει, ωστόσο, την Ελλάδα σε κάποιο βάθρο, αναγνωρίζοντάς την ως ελεύθερο κράτος, που διεκδικεί τα δικαιώματά της. Σταδιακά θα λαμβάνεται υπόψη, ολοένα περισσότερο διεθνώς, και θα παύσει να παραμένει στο περιθώριο των εξελίξεων που την αφορούν.

Αυτό το δώρο οφείλουμε να το προσφέρουμε όλοι εμείς στην πατρίδα μας για την επέτειο των 200 χρόνων από την Παλιγγενεσία.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.olympia.gr/1434410/apopsi/i-ellada-chanetai-alla-prepei-kai-mporei-na-sothei/

https://www.newsbreak.gr/ellada/182859/ellada-chanetai-alla-prepei-mporei-sothei/

https://kostasxan.blogspot.com/2021/02/blog-post_659.html

https://eoniaellhnikhpisti.blogspot.com/2021/03/blog-post.html?spref=fb

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ-Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 10.3.2021 «ΕΣΤΙΑ»

Ολοένα και πιο αδιευκρίνιστα εμφανίζονται τα κριτήρια προτεραιότητας στα καθημερινά δελτία ειδήσεων, με αποτέλεσμα τα κυρίαρχα προβλήματα της χώρας να υποβαθμίζονται ή και να αποσιωπούνται. Έτσι, για αρκετό καιρό, την πρωτοκαθεδρία στην πληροφόρηση είχε η πανδημία, παραχωρώντας την θέση της τις τελευταίες ημέρες στο σκάνδαλο του εθνικού θεάτρου. Τα μεγάλα αδιέξοδα της Ελλάδας, από την έκβαση των οποίων θα κριθεί η επιβίωση ή η εξαφάνιση του Έθνους, που είναι τα εθνικά, η οικονομία και το μεταναστευτικό, περνούν κατά κανόνα σε δεύτερη ή και τρίτη μοίρα. Και πέρα από τη σειρά εμφάνισής τους στα δελτία ειδήσεων, ιδιαιτέρως προβληματική είναι και η επιλογή του τρόπου προβολής τους. Αυτός είναι περιγραφικός, συνοπτικός και βραχυχρόνιων οριζόντων, έτσι που να αποκλείεται η αναζήτηση εξεύρεσης μακροχρόνιων λύσεων, αλλά και η δυνατότητα αξιοποίησης τυχόν ευνοϊκών συγκυριών.

Παρότι δεν είναι ακόμη γνωστό ποιο από τα τρία ακανθώδη αυτά προβλήματα θα μας οδηγήσει στην καταστροφή, αν βέβαια εξακολουθήσουμε να τα ατενίζουμε με τον ίδιο στατικό και δουλοπρεπή τρόπο, στο άρθρο αυτό θα επικεντρωθώ στην οικονομία. Εκτός της ειδικότητάς μου, η επιλογή μου έχει σχέση και με την εμφάνιση πολυσήμαντης ευκαιρίας, που το προσπέρασμά της, με τις παρούσες συνθήκες, θα είναι αυτόχρημα αυτοκτονικό για την πατρίδα μας. Δεν κουράζομαι να επαναλαμβάνω, τον τελευταίο καιρό, ότι η ελληνική οικονομία βρίσκεται ένα βήμα από τον γκρεμό, και είναι κατεπείγουσα η ανάγκη λήψης μέτρων, που να ξεφεύγουν από την πεπατημένη των ανεδαφικών μικροπολιτικών αισιοδοξιών και κυρίως των δεδομένων συμμαχικών εξαρτήσεων.

Δυστυχώς, σήμερα, προσκομίζω μια εμπρηστική αποκάλυψη, που βάζει ταφόπετρα στην οικονομία. Από όσο γνωρίζω, η είδηση αυτή αποσιωπήθηκε από τα ΜΜΕ, ενώ θα όφειλε να τύχει ευρύτατης

συζήτησης, προβληματισμού και προσπάθειας αντιμετώπισης της απειλής της. Πρόκειται για το εφιαλτικό πόρισμα μελέτης του Ινστιτούτου Διεθνών Δημοσιονομικών (IIF) της Ουάσινγκτον, που ανεβάζει το χρέος της χώρας μας για το 2020 σε 248,53% του ΑΕΠ μας. Δηλαδή το χρέος μας, που θεωρήθηκε ως μη βιώσιμο στην αρχή της κρίσης, παρότι ήταν μόνον 120% του ΑΕΠ, και οι εταίροι μας στη συνέχεια έσπευσαν να μας εντάξουν στο ΔΝΤ, εμφανίζεται σήμερα υπερδιπλάσιο, σε σύγκριση με το 2010. Πως, άραγε θα το αξιολογήσουν οι εταίροι μας; Προφανώς ως σαφούς πτωχευτικής χροιάς, που δικαιολογεί απολύτως ένα τέταρτο μνημόνιο, ας πούμε μέχρι το έτος 3000; Και να υπενθυμισθεί, ότι το δυσθεώρητο αυτό χρέος του 2020 δεν περιλαμβάνει ακόμη τα σχετικά αποτελέσματα του 2021, μέσα στο οποίο εντατικοποιούνται οι δυσμενείς συνέπειες της πανδημίας, που προφανώς θα το εκτινάξουν σε ακόμη πιο ανεξέλεγκτα ύψη. Καθιερώνεται, έτσι, η πατρίδα μας, ως η πρώτη ευρωπαϊκή αποικία χρέους για απροσδιόριστο πια χρόνο.

Τι άλλο να χρειάζεται άραγε για να συνειδητοποιήσει, επιτέλους, κανείς ότι οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης, για βοήθημα στις αδύνατες ομάδες, για μέτρα υποστήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, για αισιόδοξες προσμονές από τα 32 δισεκατομμύρια ευρώ του Ταμείου Ανάκαμψης, για τον κυβερνητικό ενθουσιασμό γύρω από το σχέδιο ανόρθωσης της οικονομίας, που εκπονήθηκε από την ομάδα Πισσαρίδη, έχουν όλα μα όλα συντριβεί κάτω από το ασήκωτο βάρος της είδησης περί του ανεξέλεγκτου πια χρέους;

Η Ελλάδα μας είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη απέναντι σε καίριες ειδήσεις που την αφορούν. Και όχι μόνον δεν αντιδρά, όχι μόνον αρνείται κατηγορηματικά να συζητήσει την οδυνηρή κατάσταση στην οποίαν την οδήγησαν τα εγκληματικού περιεχομένου μνημόνια, σε συνδυασμό με τη δουλική της εξάρτηση από εταίρους-συμμάχους-φίλους (περιληπτικά από τις εσαεί Μεγάλες Δυνάμεις) αλλά και επιπλέον πασχίζει να αποσιωπήσει, στο μέτρο του δυνατού, ειδήσεις που εκθέτουν την αδράνειά της, έστω και αν η αξιοποίησή τους θα ήταν δυνατόν να βελτιώσει τη θέση της. Έτσι, ακριβώς, τα ελληνικά ΜΜΕ έθαψαν την τόσο σημαντική, και προς όφελός μας, δήλωση του Μπαράκ Ομπάμα, σχετικά με τη θυσία/καταστροφή της Ελλάδας προκειμένου να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Έτσι ακριβώς η χώρα μας παραμένει πειθήνιο μέλος της ΕΕ και της Ευρωζώνης, παρότι οι εταίροι της προτιμούν να εξυπηρετούν, με προκλητικότητα, τα συμφέροντα μη μελών της σε βάρος των δικών της. Έτσι ακριβώς η πατρίδα μας δέχεται παθητικά το ρόλο του εξιλαστήριου θύματος, χωρίς να τολμά να ρίξει το βλέμμα της προς συμμαχίες με άλλα γεωγραφικά

μήκη και πλάτη, μήπως και θεωρηθεί ότι «δεν ανήκει εις την Δύσιν». Έτσι, η Ελλάδα υπόγραψε τη συμφωνία των Πρεσπών, για να μη δυσαρεστήσει τους συμμάχους. Έτσι, η χώρα μας ικανοποιείται με τα ψίχουλα του Ταμείου Ανάκαμψης, τα οποία επιπλέον θα επιστραφούν κατά το μεγαλύτερο τμήμα τους στη Γερμανία με τη μορφή εισαγωγής ηλεκτρικών αυτοκινήτων και άλλων προϊόντων νέας τεχνολογίας. Έτσι, ακριβώς, στο παρελθόν, η Ελλάδα δεν είχε το σθένος να αποτρέψει την καταστροφή του πρωτογενούς της τομέα από την ΚΑΠ, και της αναπτυσσόμενης βιομηχανίας της από την ανεξέλεγκτη παγκοσμιοποίηση. Έτσι, δυστυχώς, η πατρίδα μας υπόγραψε και επί δέκα συναπτά χρόνια συμφώνησε ότι τα εγκληματικού περιεχομένου μνημόνια ήταν η «σωτηρία μας». Και, τέλος, έτσι ακριβώς, η Ελλάδα υπέκυψε επί 10 χρόνια στις εξευτελιστικές συνθήκες που της επέβαλαν οι εταίροι, και που απέκλειαν την αμυντική της θωράκιση.

Χωρίς το κεφάλαιο 22 των απομνημονευμάτων του Ομπάμα, και χωρίς την πανδημία που εκτόξευσε το παγκόσμιο χρέος σε 365% του παγκόσμιου ΑΕΠ δεν θα υπήρχε ελπίδα σωτηρίας για την Ελλάδα. Ήδη, τώρα, οι νέες αυτές εξελίξεις θα μπορούσαν να αποτρέψουν ένα άδοξο τέλος της Ελλάδας, με την προϋπόθεση ότι θα θελήσει η ίδια να σωθεί. Να κινητοποιηθεί. Να τολμήσει να στραφεί εναντίον της ΕΕ που την μετέτρεψε σε Ιφιγένεια, για να διασώσει τις τράπεζές της, και να βροντοφωνήσει, εις επήκοον της υφηλίου, ότι δικαιούται αμέσως τώρα παραγραφή του χρέους της, αλλά και επιστροφή του κατοχικού δανείου και των αποζημιώσεων. Άραγε υπάρχουν ελπίδες αφύπνισης, ή η χώρα μας θα εξακολουθήσει να σιωπά, καταδικάζοντας έτσι το λαό της σε βέβαιο αφανισμό;

Οπωσδήποτε, αν ελληνική κυβέρνηση αποφασίσει τώρα να απαιτήσει παραγραφή χρέους και επιστροφή δανείου, θα έχει με το μέρος της ως ισχυρούς συμπαραστάτες τις κοσμοϊστορικές ανατροπές που συνέβησαν στην αντιμετώπιση των χρεών παγκοσμίως. Επειδή το χρέος σε παγκόσμια βάση θεωρείται ότι είναι αδύνατον να αποπληρωθεί, αλλά και επειδή η υφήλιος απειλείται με κραχ μεγατόνων, έχει αναπτυχθεί μια σιωπηρή συναίνεση παραγραφής του. Έτσι, συνέβη το αδιανόητο, να δηλώσει δηλαδή η επικεφαλής του ΔΝΤ ότι «χρέος και ελλείμματα δεν αποτελούν πρόβλημα». Στη συνέχεια, 100 γνωστοί οικονομολόγοι υπέγραψαν δήλωση υπέρ της παραγραφής χρεών. Πρόσφατα ο Έλληνας νομπελίστας Χριστόφορος Πισσαρίδης εκφράστηκε υπέρ της παραγραφής χρεών. Πλήθος άρθρων που φιλοξενούνται τελευταίως σε διεθνή οικονομικά περιοδικά θέτουν το πρόβλημα του υπέρογκου χρέους, από την πανδημία, και συμβουλεύουν παραγραφή του. Στην παραγραφή συνηγορεί και το γεγονός της ανυπαρξίας πληθωριστικής απειλής,

καθώς, σε πείσμα των τρισεκατομμυρίων που ήδη δαπανήθηκαν για την αντιμετώπιση του ιού, ο πληθωρισμός παραμένει σε επίπεδο κατώτερο του 2%. Να σημειωθεί, βέβαια, ότι η κυρία Χριστίνα Λαγκάρντ δήλωσε πρόσφατα ότι είναι εναντίον της παραγραφής χρεών, επειδή αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές της ΕΕ. Αλλά, τελοσπάντων, θα υπάρξουν τρόποι να ξεπεραστεί το πρόβλημα, αν τελικώς ελληνική κυβέρνηση αποφασίσει να δώσει μάχη για την εθνική μας επιβίωση. Και τούτο, διότι στην ελληνική περίπτωση διαγραφής χρέους, ο αποφασιστικός παράγοντας θα πρέπει να είναι η αποκάλυψη του εγκλήματος εναντίον ενός ολόκληρου Έθνους και ενός ολόκληρου λαού για να σωθούν οι τράπεζες. Και αν αυτή η κατηγορία συνοδευτεί και με τα συντριπτικά στοιχεία καταστροφής της ελληνικής οικονομίας, θα είναι δύσκολο για την ΕΕ να αντιμετωπίσει αυτής της έκτασης τη διεθνή αποδοκιμασία. Οπωσδήποτε εμείς, στην ΤΙΜΗΣΤΟ 21, έχοντας ταχθεί από την αρχή εναντίον της εθνικής μας εξάρτησης, που αποτελεί ανεκπλήρωτο στόχο της Επανάστασης του 1821, θα προσπαθήσουμε με τα πενιχρά μας μέσα να απαιτήσουμε παραγραφή χρέους και επιστροφή κατοχικού δανείου. Έστω και αν, παραμένοντας μόνοι, αποτύχουμε, που είναι και το πιθανότερο, το θετικό στοιχείο θα είναι η γνωστοποίηση του εγκλήματος, σε παγκόσμια βάση, που θα φέρει την Ελλάδα, από την αφάνεια, στο διεθνές προσκήνιο.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.anixneuseis.gr/%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%B7-%CF%87%CF%81%CE%B5%CE%BF%CF%85%CF%83-%CE%B7-%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83-%CF%83%CF%89%CF%84%CE%B7/

https://kostasxan.blogspot.com/2021/03/blog-post_423.html

https://www.olatanea.gr/maria-negreponti-delivani-paragrafi-chreous-i-monadiki-odos-sotirias-mas/

https://www.triklopodia.gr/μαρία-νεγρεπόντη-δελιβάνη-παραγραφη/

http://greek-market-research.com/article/apaitisi-diagrafis-toy-ellinikoy-chreoys-i-monadiki-odos-sotirias-mas/

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΠΟΔΟΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ (ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΙΜ)

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 19.03.2021 «NEWSBREAK»

Διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της Δημοσκόπησης του ΚΕΦίΜ -MARC (Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών-Μάρκος Δραγούμης), με το ερώτημα «Τι πιστεύουν οι Έλληνες για το 1821», και με τον κ. Αριστείδη Χατζή Διευθυντή Ερευνών του ΚΕΦίΜ και επικεφαλής του εκπαιδευτικού προγράμματος, να σχολιάζει τα αποτελέσματά της

Όπως προκύπτει από τις απαντήσεις των ερωτηθέντων (και τους συνδυασμούς τους, που παραθέτω στη συνέχεια), αυτές επιβραβεύουν την απόφαση της ΤΙΜΗ στο ’21, να προχωρήσει σε δικό της εορτασμό των 200 ετών από την Επανάσταση του ’21, αλλά και διακωμωδούν πλήρως τις απόψεις ορισμένων μελών της Επιτροπής Ελλάδα 2021.

Θεωρώ, καταρχήν, ως καταλυτικής σημασίας την απάντηση, που αναφέρεται στο κρυφό σχολειό, καθώς 7 στους 10 των ερωτωμένων πιστεύουν ότι αυτό «υπήρξε στ’αλήθεια». Αλλά, αν αυτό υπήρξε στ’αλήθεια, τότε υπήρξε και η καταραμένη σκλαβιά των 400 ετών (και όχι οι ευχάριστες συνθήκες διαβίωσης, κατά τον κ. Beaton, μέλος της Επιτροπής Ελλάδα 21), τότε δικαιολογείται και η εθνική εξέγερση των σκλαβωμένων, με την Επανάσταση του ’21 (και όχι, ασφαλώς, η Επανάσταση, “που ήταν αντίδραση μιας μικρής περιθωριακής ελίτ”, κατά τον κ. Κώστα Κωστή), αλλά και τότε αποδεικνύεται η συνέχεια των σκλαβωμένων Ελλήνων, από τους αρχαίους τους προγόνους, στα 400 χρόνια σκλαβιάς, μέσα στα οποία πάσκισαν, με όλα τα μέσα, να διατηρήσουν τη γλώσσα των προγόνων τους, την ελληνική, καθώς και την ιστορία του Έθνους τους, φυσικά από την αρχαιότητα, και όχι απλώς και μόνο από το 1821 (σε αντίθεση με τα όσα ανιστόρητα υποστηρίζει ο κ. Clogg, μέλος της Επιτροπής Ελλάδα 21).

Με βάση τα ευρήματα αυτής της Δημοσκόπησης, εύλογο είναι να διερωτηθεί κανείς, κατά πόσο μπορεί να είναι ικανοποιημένος ή, ακόμη, και δικαιωμένος ο κ. Αριστείδης Χατζής, σχετικά με την επίθεση που εξαπέλυσε εναντίον του Ιωάννη Καποδίστρια και του Γιώργου Καραϊσκάκη. Θα έλεγα, σαφώς, πως όχι, διότι από τις απαντήσεις αυτές προκύπτει, αναμφίβολα, αναγνώριση των ηρώων της Επανάστασης και σεβασμός στις θυσίες τους, ανεξαρτήτως της σειράς με την οποίαν αναφέρονται, και όχι βέβαια αποδόμησή τους.

Και στρέφομαι προς το εύρημα της δημοσκόπησης, σχετικά με την ομολογία πολλών από τους ερωτηθέντες, ότι «η Επανάσταση του 21 παραμένει καλυμμένη από πέπλο σύγχυσης και μυστηρίου», επειδή διδάσκεται ελλιπώς στο σχολείο. Η διαπίστωση αυτή, που άλλωστε αφορά δυστυχώς και άλλες περιόδους της ελληνικής ιστορίας, που διδάσκονται ανεπαρκώς στα σχολεία μας, ουδόλως δικαιολογεί ωστόσο την ελάχιστη αμφιβολία, αναφορικά με τους βασικούς πυλώνες της Επανάστασης του 1821. Αντιθέτως, η σύγχυση και το μυστήριο αφορούν ημερομηνίες και τοποθεσίες της έναρξης της Επανάστασης.

Συμπερασματικά, η Δημοσκόπηση αυτή:

- επιβεβαιώνει την ύπαρξη εθνικής συνείδησης, της συντριπτικής πλειονότητας του ελληνικού λαού, και ανεξαρτήτως κομματικής τους τοποθέτησης,
- απορρίπτει με περιφρόνηση τις μυθοπλασίες και την παραχάραξη της ελληνικής ιστορίας, από ορισμένα μέλη της Επιτροπής Ελλάδα 21, που ωστόσο εξακολουθούν να περιλαμβάνονται από τους διοργανωτές στις εορταστικές εκδηλώσεις της επετείου,
- εξηγεί την ταχύτατη και σημαντική επιτυχία της ΤΙΜΗ ΣΤΟ ’21 και
- καθιστά επείγουσα την ανάγκη αναθεώρησης των σχολικών βιβλίων, ώστε να συμπληρώσουν τα κενά βασικών περιόδων της ιστορίας μας, αλλά και να αποτρέψουν κάθε απόπειρα παραχάραξής της.

(ως συνέχεια στο σχετικό άρθρο της εφημερίδας «δημοκρατία» της 10.3.2021 με τίτλο «Αίσχος!Αμφισβητούν το κρυφό σχολειό»)

Αναδημοσιεύσεις:

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/03/blog-post_743.html

https://www.newsbreak.gr/ellada/186453/prospatteia-apodomisis-epanastasis-kefim/

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΕΙΝΟΥΝ ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΥΜΕ ΧΡΕΗ ΣΤΟ ΔΝΤ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 16.09.2021 «NEWSBREAK»

Μία από τις δραματικότερες συνέπειες της πανδημίας, που παρότι αναμενόμενη,ωστόσο δεν αντιμετωπίστηκε εγκαίρως στην Ευρώπη, είναι το φάσμα της πείνας στους σπουδαστές. Οι περισσότεροι από αυτούς συμπλήρωναν το εισόδημα που έστελναν οι γονείς τους, με αυτό που οι ίδιοι εξασφάλιζαν από την εργασία τους, κυρίως στον τομέα των υπηρεσιών: σε εστιατόρια, καφετέριες, μπαρ, ή και σε φύλαξη παιδιών. Εκτός, όμως, από την καραντίνα στην εστίαση, που απέκλεισε τη συνέχιση αυτής της προσιτής μορφής απασχόλησης των νέων, και μεγάλος αριθμός των γονιών τους είτε πέρασαν στην ανεργία, είτε είδαν να μειώνεται σημαντικά το εισόδημά τους, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατον να συνεχίσουν να βοηθούν τα παιδιά τους που σπουδάζουν. Οι σχετικές λεπτομέρειες σε πρωτοσέλιδο άρθρο της προχθεσινής εφημερίδας New York Times, που αναφέρονται στο Παρίσι και σε άλλες γαλλικές πανεπιστημιοπόλεις φαίνονται απίστευτες, για την περίπτωση αυτής της πλούσιας ευρωπαικής χώρας. Καταγράφονται, μεταξύ άλλων, δηλώσεις φοιτητών οι οποίοι ομολογούν ότι έχασαν την εργασία τους ως γκαρσόνια, οι γονείς τους έμειναν άνεργοι, και οι ίδιοι, αφού εξάντλησαν τις οικονομίες τους, τρώγοντας για μήνες ένα μόνο γεύμα την ημέρα, και χάνοντας μέχρι και 20 κιλά από το βάρος τους, δεν έχουν πια χρήματα για φαγητό.

Η μόνη λύση είναι τα συσίτια, που οργανώνονται από φοιτητές, με γεύμα που στοιχίζει ένα ευρώ, περιλαμβάνει λαχανικά, μακαρόνια και γάλα και συγκεντρώνει ουρές με πολύωρη αναμονή. Ειδικά, ωστόσο, στη Γαλλία, όπου η εκπαίδευση θεωρείται δημόσιο αγαθό, έστω και με κάποια καθυστέρηση, ο πρόεδρος Μακρόν αναγνώρισε ότι υπάρχει οξύ πρόβλημα στη σύτιση των σπουδαστών, το οποίο και θα αντιμετωπίσει άμεσα, εξασφαλίζοντας ένα γεύμα ημερησίως, ψυχολογική στήριξη και οικονομική βοήθεια, εκεί που θα διαπιστωθεί σημαντική μείωση του οικογενειακού εισοδήματος.

Και να έρθουμε στους Έλληνες σπουδαστές, που αναμφίβολα έχουν πληγεί από την πανδημία, σε βαθμό υψηλότερο από οπουδήποτε αλλού, αλλά ωστόσο δεν έχουν ληφθεί μέτρα αντιμετώπισης αυτού του οξύτατου προβλήματός τους. Πράγματι και παρότι δεν υπάρχουν σχετικές εκτιμήσεις, η κατάσταση την Ελλήνων φοιτητών είναι σίγουρα

εξαιρετικά κρίσιμη, δεδομένου του ανώμαλα υψηλού ποσοστού συμετοχής του τριτογενή τομέα παραγωγής στο ελληνικό ΑΕΠ (84%), που αποτελεί τον κύριο χώρο απασχόλησης των σπουδαστών. Και για τον ίδιο ακριβώς λόγο πολλοί γονείς θα έχουν παραμείνει άνεργοι ή με τόσο μειωμένο εισόδημα που να αδυνατούν να καλύψουν ανάγκες των παιδιών τους, που φοιτούν.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, και σε πείσμα των όντως τραγικών αυτών συνθηκών για την υγεία και το μέλλον των νέων μας, η Κυβέρνηση αποφάσισε να εξοφλήσει πρόωρα υποχρεώσεις της προς το ΔΝΤ, προβάλλοντας ως δικαιολογία το υψηλότερο επιτόκιο του ΔΝΤ από το αντίστοιχο με το οποίο τώρα είναι σε θέση να δανείζεται στις αγορές. Λογική απόφαση, κάτω από ομαλές συνθήκες, αλλά εκτός τόπου και χρόνου με τις παρούσες. Απόφαση, που θυσιάζει τους σπουδαστές μας σε πείνα και επιδείνωση της υγείας τους, ενώ η συγκυρία ενθαρρύνει, τώρα παρά ποτέ, απαίτηση διαγραφής των χρεών μας. Ιδιαίτερα που το έγκλημα με τα μνημόνια, που διαπράχθηκε εναντίον της Ελλάδας, που δηλαδή θυσιάστηκε για να σωθούν οι ευρωπαικές τράπεζες, αναγνωρίζεται σαφέστατα και επίσημα στα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα. Οι Έλληνες, όμως, αρμόδιοι αντιμετώπισαν και τη μοναδική αυτή ευκαιρία βελτίωσης της οικτρής κατάστασης, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, με τον συνήθη τρόπο τους, δηλαδή, με άκρα του τάφου σιωπή.

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 με τις ελαχιστότατες δυνατότητες της έχει, ηρωικά, αναλάβει αυτό το ρόλο. Όχι βέβαια επειδή έχει την αφέλεια να πιστεύει ότι με τις αντιδράσεις της θα επιτύχει διαγραφή του χρέους ή επιστροφή των γερμανικών δανείων και αποζημιώσεων. Αλλά γιατί πιστεύει ότι επιτέλους επιβάλλεται να ακουστεί η φωνή της Ελλάδας, να διεκδικεί τα δικαιώματά της. Να θορυβήσουν κάπως, έτσι, και σε πρώτη φάση, οι αλυσίδες του αφόρητου αυτού ζυγού της εξάρτησης

*Πρώην πρύτανης του ΠΑΜΑΚ και επικεφαλής της Επιτροπής ΤΙΜΗΣΤΟ 21

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.olympia.gr/1436415/apopsi/oi-foitites-peinoyn-alla-stin-ellada-prokatavaloyme-chrei-sto-dnt/

https://www.newsbreak.gr/ellada/189221/oi-foitites-peinoyn-alla-stin-ellada-prokatavaloyme-chrei-sto-dnt/

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΙ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΔΕΧΕΤΑΙ!

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 23.03.2021 «SLPRESS»

Το άλυτο, επί 80 και πλέον χρόνια, ζήτημα των γερμανικών αποζημιώσεων και επανορθώσεων απέναντι στην Ελλάδα, έρχεται κατά καιρούς στο προσκήνιο, αλλά και αποσύρεται με τον ίδιο πάντοτε επίλογο. Η Γερμανία αρνείται να πληρώσει τα χρέη της προς την Ελλάδα και η Ελλάδα δεν αντιδρά. Είναι άξιον απορίας το πώς συμβαίνει, για τόσο μακρόχρονο διάστημα, μέσα στο οποίο συνέβησαν τόσα και τόσα γεγονότα.

Όπως είναι γνωστό, εκτιμήθηκε επακριβώς το ύψος των γερμανικών οφειλών, και καταγράφηκαν οι ναζιστικές θηριωδίες, που κατασπάραξαν την πατρίδα μας. Πως, λοιπόν, δεν προβληματίζει στην Ελλάδα, στην ΕΕ, αλλά και στην υφήλιο η πάγια δήλωση του Βερολίνου ότι, ναι, χρωστά, αλλά όμως δεν επιθυμεί να πληρώσει. Το θέμα των γερμανικών χρεών ήρθε και πάλι στο προσκήνιο, με την ευκαιρία της πρόσφατης συζήτησής του στη γερμανική Βουλή. Όχι βέβαια με αίτημα της ελληνικής Κυβέρνησης, αλλά χάρη σε ψηφίσματα των Πρασίνων και του κόμματος "Η Αριστερά". Και απορρίφθηκε με τη δικαιολογία ότι δήθεν «το ζήτημα έχει ρυθμιστεί νομικώς και πολιτικώς».

Ασφαλώς, η κυρία ένοχος αυτής της αδιανόητης διελκυστίνδας, που κοντεύει να κλείσει αιώνα, είναι η Ελλάδα. Ορθότερα όλες οι κυβερνήσεις της αυτών των δεκαετιών, που δεν απαίτησαν με συνέπεια, συνέχεια και αποφασιστικότητα, τα χρωστούμενα από την Γερμανία. Αυτά τα ποσά που έχουν ως αντίβαρο, χιλιάδες θανάτους από πείνα στην κατοχή, ολόκληρα καμένα χωριά, φρικώδη μαρτύρια, αδυσώπητη τρομοκρατία και ατέλειωτους εξευτελισμούς.

Εγκληματική παραίτηση

Για να είναι δυνατόν έστω και να αγγίξει κανείς το νήμα ερμηνείας αυτής της κατά συρροή εγκληματικής παραίτησης των ελληνικών κυβερνήσεων από το δικαίωμα να υποχρεώσουν την ηττημένη Γερμανία να αποδώσει τα στοιχειώδη δίκαια στον ελληνικό πληθυσμό, χρειάζεται να επιστρατευθούν τόνοι υποτέλειας. Από την αρχή, αλλά και μέχρι σήμερα, η Ελλάδα δεν παραιτήθηκε επισήμως από τα δικαιώματά της, να πάρει πίσω αυτά που η Γερμανία παρανόμως τής κατακρατά, αλλά ούτε και η

Γερμανία αρνείται ότι τα χρωστάει. Απλώς, δηλώνει ευθαρσώς ότι δεν θέλει να πληρώσει. Και απλώς η Ελλάδα αποδέχεται αυτή τη δήλωση και δεν αντιδρά .

Και αν η ελληνική στάση ήταν απλώς ακατανόητη μέχρι την εισβολή των μνημονίων, μετά την υπογραφή τους κατέστη αυτόχρημα εγκληματική. Διότι πρόκειται, αναμφίβολα, περί εγκληματικής παράνοιας, από την πλευρά κράτους που θέλει να εμφανίζεται κυρίαρχο και ελεύθερο, να δέχεται να υποβάλλει το λαό του στα μαρτύρια του Ταντάλου. Κι αυτό για να μην αθετήσει τις υποχρεώσεις που του επέβαλαν με τρόπο μη ηθικό οι εταίροι του στην ΕΕ με τη σύμπραξη και του ΔΝΤ. Και να μην απαιτεί τις οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα, που υπερβαίνουν κατά πολύ τα ελληνικά χρέη προς την ΕΕ και που θα την έσωζαν.

Η Δύση επαίρεται, όσο πιο συχνά μπορεί, για το ότι είναι δημοκρατική, σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τηρεί με ευλάβεια τους νόμους και το δίκαιο. Ως άμωμη, λοιπόν, η ίδια παρέχει το δικαίωμα στον εαυτό της να κρίνει, να κατακρίνει και να καταδικάζει άλλους λαούς, διότι δεν σέβονται κατ' αυτήν τη δημοκρατία, το δίκαιο και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και μάλιστα, κατά καιρούς, αποφασίζονται και αιματηρές συρράξεις εναντίον κρατών, που κρίνεται ότι καταπατούν αυτές τις αξίες.

Πεισματική άρνηση από Γερμανία

Πώς, όμως, να δικαιολογηθεί, κάτω από το πρίσμα της ενάρετης Ευρώπης, αυτός ο δυισμός στον τρόπο εφαρμογής του νόμου, στην περίπτωση αφενός της Γερμανίας, αφετέρου της Ελλάδας; Πώς να γίνει δεκτό από την ευρωπαϊκή και τη δυτική κοινότητα, ο θύτης που εξόντωσε το θύμα πριν από 80 χρόνια, να αρνείται πεισματικά να το αποζημιώσει; Αλλά και με την επίκληση τί είδους, άραγε, και τί μορφής δικαίου μπορεί να εξακολουθήσει η εξόντωση ενός κράτους, στο οποίο φορτώθηκαν απάνθρωποι όροι χρέους, προκειμένου να διασωθούν έτσι οι ευρωπαϊκές τράπεζες; Είναι ξεκάθαρος ο Μπαράκ Ομπάμα στο κεφάλαιο 22 των απομνημονευμάτων του, στις σχετικές ανατριχιαστικές αποκαλύψεις του.

Εξαιτίας αυτής της ογδοντάχρονης ολοκληρωτικής παραίτησης κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, θα πρέπει να θεωρείται δεδομένη η αδυναμία μας να διεκδικήσουμε τα δίκαιά μας και στο σύνολο των πολλαπλών αδιεξόδων μας. Και απέναντι στις αδιανόητες προκλήσεις των Τούρκων, και απέναντι στο εγκληματικού περιεχομένου αλλά ανύπαρκτο χρέος μας, (αν αυτό συμψηφιστεί με το κατά πολύ μεγαλύτερο χρέος της Γερμανίας), αλλά και απέναντι στο

λαθρομεταναστευτικό, στα πλαίσια του οποίου η πατρίδα μας έχει αγογγύστως αναλάβει το ρόλο του καταδικασμένου προς εξαφάνιση θύματος της Ευρώπης.

Τα τελευταία χρόνια έχω κατά κόρο υποστηρίξει, σε άρθρα, συγγράμματα και διαλέξεις μου, ότι η Ελλάδα δεν έχει μέλλον αν εξακολουθήσει την εθνομηδενιστική της πολιτική. Στην "ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21", στην πατριωτική αυτή κίνηση εναντίον που εθνομηδενισμού, που συγκεντρώνει χιλιάδες υποστηρικτές, σε καθημερινή βάση, έχουμε αποφασίσει να γίνουμε λίγο και κάπως Δον Κιχώτες.

Να αναλάβουμε δηλαδή μια εκστρατεία ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, εντός και εκτός Ελλάδας, για διαγραφή του χρέους και για απόδοση των γερμανικών χρεών. Στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, θα υποκαταστήσουμε την Πολιτεία, που όφειλε να αναλάβει αυτό το καθήκον εδώ και δεκαετίες. Μια εκστρατεία, που θα υπενθυμίσει σε εχθρούς και φίλους, ότι υπάρχει ένα κράτος που λέγεται Ελλάδα, που έχει απαιτήσεις και που τις διεκδικεί. Μακάρι να απαλλαγούμε στην πορεία, από τον αγώνα αυτόν, που δεν ανήκει σε άτομα ούτε σε ομάδες, αλλά στην εκάστοτε κυβέρνηση.

Αναδημοσιεύσεις:

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/03/blog-post_9490.html

https://slpress.gr/politiki/i-germania-arneitai-na-plirosei-ta-chrei-tis-kai-i-ellada-to-dechetai/

ΚΑΠΟΙΕΣ ΗΧΗΡΕΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.03.2021 «ΕΣΤΙΑ»

Την ημέρα της 25ης Μαρτίου προσπάθησα να συμβιβάσω την παράλληλη παρακολούθηση δύο πολύ σημαντικών διαδικτυακών συμβάντων. Πρώτον, την πράγματι συγκλονιστική υπερπαραγωγή της ELLOPIA, που υλοποιήθηκε υπό την αιγίδα της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, και με την συμμετοχή των γνωστών καλλιτεχνών Αθηνάς Κρικέλη, Αλέξανδρου Χάχαλη, Δημήτρη Ζησόπουλου και Χρήστου Μαργέτη.

Επί 5 ώρες, έφθαναν στην Ελλάδα ζωντανά μηνύματα για την εθνική μας

επέτειο, από κάθε γωνιά της Ελλάδας αλλά και του κόσμου, από Έλληνες και από φιλέλληνες. Η εκδήλωση ήταν συγκινητική και έφερνε αθέλητα δάκρυα στα μάτια. Αλλά, παράλληλα, και όσο αυτό ήταν δυνατόν, έστρεφα κατά καιρούς το βλέμμα μου και προς την εθνική μας παρέλαση, που περνούσε μεγαλόπρεπη, αλλά δυστυχώς σε μια πόλη έρημη που την «έσκιαζε η φοβέρα». Παρά ταύτα, η παρέλαση ήταν εξαιρετική, με πληθώρα συμβολισμών και ευρηματικών συνδυασμών.

Κάποια στιγμή, στην εξέδρα των επισήμων, αναζήτησα εκπροσώπους των απογόνων των ηρώων του 1821, δεδομένου ότι είναι μαζί μας στην Επιτροπή ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, χωρίς όμως να κατορθώσω να τους εντοπίσω. Σκέφθηκα, προς στιγμή, ότι η φωτογραφία δεν έδινε πλήρη εικόνα των παρισταμένων, καθώς απέκλεια λογικά την περίπτωση της μη πρόσκλησής τους να παραστούν στην παρέλαση. Την επομένη, ωστόσο, ο πρόεδρος των απογόνων των ηρώων του 1821 κ. Κωνσταντίνος Πλαπούτας επιβεβαίωσε στην ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ότι ο σύλλογός τους δεν είχε λάβει πρόσκληση για την παρέλαση!
Είναι από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν απόλυτα στο ρητό «απίστευτο και όμως αληθινό»! Οι οργανωτές της παρέλασης, για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821 παρέλειψαν να προσκαλέσουν τους απογόνους εκείνων, στη μνήμη των οποίων γίνεται η παρέλαση. Είναι, πράγματι, το είδος παράλειψης, που αδυνατεί να χωρέσει σε ανθρώπινο νου. Να στήνεται, δηλαδή, μια μνημειώδης εθνική γιορτή, μια φορά στα 200 χρόνια, προκειμένου να τιμηθούν οι πρωτεργάτες της Επανάστασης, και να μην έχουν συμπεριληφθεί στους προσκεκλημένους, οι απόγονοί τους! Να έχει, δηλαδή, γεμίσει η εξέδρα αυτή των επισήμων, με άτομα άσχετα με την Επανάσταση, σε σύγκριση με τα κατευθείαν σχετιζόμενα με αυτήν, αλλά να μην παρίστανται οι απόγονοι. Αυτόματα σκέπτεται κανείς το πόσο δυνατά θα τρίζουν τα κόκκαλα των ηρώων του 1821.

Ασφαλώς και επιβάλλεται, εν προκειμένω, έρευνα ώστε να προκύψει μια κάποια απάντηση στο πως και στο γιατί οι αρμόδιοι για την φετινή παρέλαση έκριναν περιττή την αποστολή πρόσκλησης στους απογόνους των ηρώων του 1821.

Μια εύκολη, όμως όχι απλώς επιπόλαιη αλλά και απαράδεκτη απάντηση, θα ήταν ότι «ξεχάστηκαν». Ξεχάστηκαν όμως ποιοι, ακριβώς; Οι απόγονοι των ηρώων του 1821, που φέρουν τα ένδοξα ονόματα εκείνων που μας εξασφάλισαν πατρίδα; Αυτοί που φυλάγουν με ευλάβεια τα σπαθιά και τα κουμπούρια με τα οποία εξολόθρεψαν τους εχθρούς του Γένους; Οι απόγονοι που κρατούν ως κειμήλια τις στολές και πλήθος συμβόλων εκείνων, που πήραν μέρος στο ξεσήκωμα και που φούντωσαν τη φωτιά του 1821; Ξεχάστηκαν, ακριβώς, ποιοι, από τού να

προσκληθούν στην παρέλαση; Αυτοί, που στο αίμα τους ρέει το αίμα που πότισε τη γη μας, για να ξαναγίνει ελληνική και να είναι η πατρίδα μας; Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, σε καμία περίπτωση να γίνει δεκτό ότι «ξεχάστηκαν». Γιατί, όσο, μα όσο ανοργάνωτο και αν δεχθούμε ότι είναι το κράτος μας, ένας από τους πολυάριθμους συμβούλους, επί παντός του επιστητού, θα θυμόταν ασφαλώς την ύπαρξη των απογόνων, και θα φρόντιζε να τους αποσταλεί μια πρόσκληση για την παρέλαση.

Άρα, λοιπόν, η περίπτωση της αβλεψίας αποκλείεται. Και συνεχίζω, επειδή θεωρώ αυτονόητο, ότι για τον οποιοδήποτε μέσο Έλληνα πολίτη, που δεν έχει προσχωρήσει στο στρατόπεδο των εθνομηδενιστών, ο συμβολισμός αυτός της παράλειψης να προσκληθούν οι απόγονοι των ηρώων είναι βαρύς και δυσβάστακτος. Ιδίως, τώρα, που ο εθνομηδενισμός, παρότι αριθμεί ελάχιστους στις γραμμές του, κατορθώνει ωστόσο να εισχωρεί ολοένα συχνότερα στις ρίζες εγκληματικών και προδοτικών ενεργειών και παραλείψεων, αναφορικά με τον τρόπο αντιμετώπισης των ελληνικών μας αδιεξόδων: των ελληνοτουρκικών, του ανήθικου χρέους και του λαθρομεταναστευτικού.

Ας στρέψουμε, λοιπόν, την εντελώς άλλωστε θεωρητική αυτήν έρευνα, προς ότι θα μπορούσε να στηρίξει την ερμηνεία του αποκλεισμού πρόσκλησης των απογόνων, στην παρέλαση, αποκλείοντας την περίπτωση της αβλεψίας. Δηλαδή, προς οποιαδήποτε δυνατή εξήγηση αυτού του αδιανόητου ατοπήματος, που δεν θα ήταν αθέλητη, αλλά ηθελημένη.

Θεωρητικά πάντοτε, ενδέχεται η παράλειψη αυτή να προήλθε από ορισμένους, που δεν επιθυμούσαν τη συνεύρεση με τους απογόνους των ηρώων της Επανάστασης του 1821, επειδή, κατ' αυτούς:
* οι ήρωες ήταν άξεστοι, αμόρφωτοι ή και βωμολόχοι,
* δεν υπήρξε Επανάσταση, αλλά η αντίδραση μιας μικρής περιφερειακής ελίτ,
* δεν υπήρξαν ήρωες ούτε και Επανάσταση, εφόσον απλώς οι Μεγάλες Δυνάμεις αποφάσισαν να δημιουργήσουν αυτό το μικρό ελληνικό κράτος, με την αναίμακτη υπογραφή ενός χαρτιού, στο Λονδίνο,
* δεν υπήρξε σκλαβιά των 400 ετών, αλλά αντιθέτως καλοπέραση των Ελλήνων υπό τον οθωμανικό ζυγό, και συνεπώς ούτε Επανάσταση θα μπορούσε λογικά να υπάρξει.

Όπως είναι γνωστό, όλες οι παραπάνω αυτές ανθελληνικές απόψεις, και όχι μόνον, ανήκουν σε μέλη της επίσημης επιτροπής εορτασμού των 200 ετών Ελλάδα 21. Αλλά, αν απόψεις όπως οι παραπάνω, που έχουν ήδη εισχωρήσει στην Επιτροπή Ελλάδα 21, έχουν επικρατήσει και στη

σύλληψη του νοήματος της παρέλασης της 21ης Μαρτίου του 2021, τότε πράγματι οι απόγονοι των ηρώων του 1821 δεν είχαν θέση στην εξέδρα των επισήμων για την παρακολούθησή της.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/191943/kapoies-ichires-paraleipseis-stin-parelasi/

https://kostasxan.blogspot.com/2021/04/blog-post_21.html

https://www.triklopodia.gr/%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%B9/

https://www.prlogos.gr/%CE%BA%CE%AC%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%B5%CF%82-%CE%B7%CF%87%CE%B7%CF%81%CE%AD%CF%82-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%AE%CF%88%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AD%CE%BB/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article1.php

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2021

Η ΥΠΟΤΕΛΕΙΑ ΣΤΟ ΧΕΙΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 13.04.2021 «ΕΣΤΙΑ»

Πλησιάζει η συμπλήρωση 80 ετών από το πέρας του **Β' Παγκόσμιου Πολέμου**, στη διάρκεια του οποίου η **Ελλάδα**, όχι μόνο μεγαλούργησε, σφραγίζοντας από την αρχή τη νικηφόρα έκβασή του, χάρη στην αργοπορία που προκλήθηκε με την δική της αντίσταση στην προέλαση του εχθρού, αλλά ήταν και η χώρα που υπέστη περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη, την γερμανική αγριότητα σε όλες της τις εκφάνσεις.

Οι Γερμανοί έκαψαν χωριά, θανάτωσαν χιλιάδες **Έλληνες**, παιδιά, μωρά και αγέννητα, με ανείπωτα νοσηρής φαντασίας μαρτύρια. Νέκρωσαν κάθε γωνιά της οικονομίας, λεηλάτησαν αμύθητους θησαυρούς και, ανάμεσα σε άλλα, συνήψαν και κατοχικό δάνειο. Στα χρόνια της κατοχής, η εγκληματική συμπεριφορά των **Γερμανών** απομύζησε την **Ελλάδα** από κάθε ίχνος παραγωγής, έτσι που οι μη δοσίλογοι επιβίωναν με λαχανίδες και μπομπότα.

Τα παιδιά, καχεκτικά και με αδενοπάθεια, επέζησαν χάρη στο μουρουνέλαιο που εξασφάλιζε ο **Ερυθρός Σταυρός**. Ο πατέρας μου, γεννημένος και μεγαλωμένος στην Τεργέστη, ήρθε επί Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη.

Ήταν ασφαλιστής με κατευθείαν εταιρία από την **Αγγλία**. Στην κατοχή, που φυσικά δεν είχε πια επάγγελμα και ούτε έσοδα, ήταν ωστόσο περιζήτητος από τους κατακτητές, καθώς γνώριζε από τα γεννοφάσκια του γερμανικά και ιταλικά. Γεμίζω με υπερηφάνεια, κάθε φορά που σκέπτομαι ότι ο δικός μου πατέρας προτίμησε να εκθέσει τον αδελφό μου και εμένα σε ανείπωτες κακουχίες, πείνα, αρρώστιες και στερήσεις, να γίνει και ο ίδιος φυματικός, αλλά όμως παρά τα απελπισμένα δάκρυα της μητέρας μου, για την κατάσταση των παιδιών τους, εκείνος σταθερά επαναλάμβανε σε κάθε ευκαιρία: «θα δουν τι θα πάθουν τα καθάρματα οι δωσίλογοι όταν απελευθερωθούμε». Και αράδιαζε και γνωστά ονόματα, τα οποία βέβαια δεν επαναλαμβάνω.

Αλλά…. .ο πατέρας μου δεν πρόβλεψε σωστά, γιατί τα «καθάρματά του», όχι απλώς ουδέν έπαθαν αλλά, αντιθέτως, έζησαν ζωή χαρισάμενη και οι απόγονοί τους κατακυρίευσαν τη γη.

Το βράδυ της 8ης τρέχ. το ΙΗΑ (**ένωση Ελλήνων διδακτόρων ανά την υφήλιο**), προσκάλεσε την κυρία Ελένη Σαββάκη, ομ. καθηγήτρια ιατρικής, για διάλεξη με θέμα: "Τα χρέη της Γερμανίας προς την Ελλάδα". Η, πράγματι, συγκλονιστική αυτή ομιλία συνοδεύτηκε από ένα βίντεο που, σε πείσμα του φρικιαστικού περιεχομένου του, θα έλεγα ότι οφείλει κάθε Ελληνίδα και κάθε **΄Ελληνας να το δει.** Και τούτο επειδή αποτελεί μια από τις σκοτεινότερες σελίδες της ιστορίας μας, που για πλήθος λόγων, δεν θα έπρεπε να καλυφθεί από λήθη. Εκτός από την ανανέωση μνήμης αυτών των εφιαλτών, η κυρία Σαββάκη με τους συνεργάτες της εκτίμησε επιπλέον το ποσό στο οποίο ανέρχονται τα χρέη της Γερμανίας απέναντι στην Ελλάδα, από το σύνολο των ενεργειών τους στην κατοχή. Αυτό, λοιπόν, υπερβαίνει το τρισεκατομμύριο.

Σε αυτά τα 80 χρόνια, η **Ελλάδα** πάλαιψε να γιατρέψει τις πληγές, που της άφησε μια απάνθρωπη, από κάθε πλευρά κατοχή, με πολλή και σοβαρή δουλειά και ανείπωτες θυσίες. Μπόρεσε, έτσι, να εισέλθει στην κατηγορία των αναπτυγμένων οικονομιών και να γίνει δεκτή στην ΕΕ και Ευρωζώνη (παρότι ήταν σφάλμα η πρόωρη αυτή είσοδός της). Και φτάνουμε, αισίως, στο 2010, όπου για χρέος, απολύτως αντιμετωπίσιμο με ανθρώπινους όρους, οι εταίροι μας μάς επέβαλαν πρωτοφανούς σκληρότητας μνημόνια. Οι ηγέτες μας, όσο ανεξήγητο και αν μοιάζει αυτό, όχι απλώς υπέγραψαν αυτά τα εγκληματικά μνημόνια, αλλά και επιπλέον δεν σκέφθηκαν(;) ή δεν τόλμησαν (;) να συσχετίσουν το δικό μας χρέος με το αντίστοιχο, τεραστίων διαστάσεων, γερμανικό;

Έχω τη βεβαιότητα, ότι στο σύνολο της παγκόσμιας οικονομικής ιστορίας, από την αρχή της καταγραφής των γεγονότων της ανθρωπότητας, θα είναι απολύτως αδύνατον, όσο μεθοδικά και αν προσπαθήσει κανείς να ανακαλύψει την ύπαρξη ανάλογης περίπτωσης με αυτήν της **Ελλάδας**. Συγκεκριμένα, δηλαδή, για περισσότερο από δύο γενιές, με φτώχεια, με δυσκολίες, με σχέδια που δεν μπόρεσαν να εφαρμοστούν εξαιτίας ανεπαρκών πόρων, με επιζώντες ανάμεσά μας από τις κτηνωδίες της κατοχής, που είχαν χάσει με τραγικό τρόπο αγαπημένα τους πρόσωπα, με σωρεία χλευασμών και υποβιβασμών κυρίως από την Γερμανία. Με μαζική μετανάστευση τη δεκαετία του 60', προς τη Γερμανία, που άφησε ημιτελή την εκβιομηχάνιση και με σωρεία άλλων αποκαρδιωτικών συμβάντων. Δηλαδή, επί 80 χρόνια, μέσα στα οποία ήρθαν και έφυγαν κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων και κατευθύνσεων, η Ελλάδα πάλευε απεγνωσμένα να σταθεί στα πόδια

της, χωρίς να σκεφθεί να απαιτήσει τα χρέη που της όφειλε η Γερμανία και που θα την έσωζαν .

Ακόμη και μετά τα δραματικά γεγονότα του 2010, που μετέτρεψαν την Ελλάδα, σε ευρωπαϊκή αποικία χρέους, επειδή «**χρωστούσε**»….που έκαναν την Ελλάδα κρανίου τόπου, με χιλιάδες αυτοκτονίες, θανατώσεις εμβρύων και νέων που την εγκατέλειπαν αναζητώντας συνθήκες επιβίωσης στην αλλοδαπή, η χώρα μας επέλεξε την ολική της καταστροφή από του να απαιτήσει τα πολλαπλάσια του δικού της χρέους, που επί δεκαετίες παράνομα κατακρατούσε η Γερμανία. Πως να προσεγγίσει κανείς ένα τέτοιο γεγονός; Ως απίστευτο, ως αδιανόητο, ως παρανοικό ή απλώς ως εγκληματικό; Αλλά και με τι τρόπο να χαρακτηρίσει κανείς τη συμπεριφορά μιας **Γερμανίας**, που όχι μόνον χρωστά τεράστια ποσά, τα οποία αρνείται να πληρώσει, αλλά και επιπλέον αναγνωρίζει στον εαυτόν της το δικαίωμα να χλευάζει τους Έλληνες, κατηγορώντας τους ως τεμπέληδες, αλκοολικούς, ανεύθυνους που ζουν σε βάρος άλλων;

Αλλά και η Ελλάδα τι έκανε για το θέμα αυτό επί 80 χρόνια; Πως και γιατί δεν αντέδρασε με νύχια και δόντια για τα δικαιώματά της, όπως όφειλε; Πως και γιατί δεν απαίτησε να της δοθούν τα χρωστούμενα; Πως και γιατί δεν βγήκε να βροντοφωνήσει προς κάθε κατεύθυνση στην υφήλιο, εναντίον μιας **Γερμανίας**, που αφού εγκλιμάτισε με όλους τους απεχθείς τρόπους εναντίον της, και αφού την καταλήστευσε και την κατάστρεψε, στη συνέχεια δηλώνει με άνεση ότι δεν πληρώνει; Αλήθεια, πως και γιατί;

Στην **ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21** αναζητήσαμε κάποια λογική ερμηνεία του γιατί και του πως όλες οι κυβερνήσεις των 80 τελευταίων ετών ήρθαν και απήλθαν, είτε ουδόλως θίγοντας το μέγα αυτό πρόβλημα, είτε αγγίζοντάς το εξ απαλών ονύχων. Έτσι, τελικά, έχουμε πειστεί ότι για όλα ευθύνεται αυτή η υποτέλεια, αυτή η απουσία εθνικής ανεξαρτησίας, αυτό το φοβικό σύνδρομο των διαδοχικών ελληνικών κυβερνήσεών που είναι δυστυχώς ορατό και στα εθνικά μας θέματα όσο βέβαια και στο λαθρομεταναστευτικό. Αυτή η ανοικτή πληγή που δεν παύει να κακοφορμίζει εδώ και 200 χρόνια.

Χωρίς να μεγεθύνουμε τις δυνατότητές μας, που είναι αναγκαστικά πολύ περιορισμένες, και αναζητώντας στηρίγματα και συμμαχίες για την τεραστίων διαστάσεων αυτήν εθνική υπόθεση, αποφασίσαμε στην **ΤΙΜΗΣΤΟ 21** να αναμοχλεύσουμε τα λιμνάζοντα ύδατα και να ξεκινήσουμε κάποιο είδος σταυροφορίας για τη σωτηρία της πατρίδας.

Δεν είμαστε τόσο αφελείς για να αναμένουμε ότι μετά 80 χρόνια εφησυχασμού, η Γερμανία θα θελήσει να τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις της απέναντι στην **Ελλάδα**. Αλλά, γι αυτό ακριβώς σκεπτόμαστε ότι πρέπει να υποχρεωθεί. Η διαδικασία, που πιστεύουμε στην **ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21**, ότι επιβάλλεται να ακολουθηθεί, ως μια ύστατη προσπάθεια να σωθεί η πατρίδα μας από αφανισμό, είναι σε πρώτη φάση η όσο γίνεται ευρύτερη διάδοση των επί μέρους πηγών και γεγονότων, που σχετίζονται με τη δημιουργία των γερμανικών χρεών. Αυτή η πληροφόρηση θα επιχειρηθεί με κάθε μέσο που έχουμε ή θα έχουμε στη διάθεσή μας, έτσι ώστε το θέμα αυτό να λάβει έκταση και να γίνει γνωστό σε ολόκληρο τον κόσμο. Με συλλογή χιλιάδων υπογραφών, με την οργάνωση συνεδρίων, με την κυκλοφορία σχετικών άρθρων. Θα αναζητήσουμε, παράλληλα συμμαχίες, αρχικά με τους συμπατριώτες μας στην υφήλιο, και στη συνέχεια, ενδεχομένως, και με πολιτικά κόμματα, όπως π.χ. των Πρασίνων και της Αριστεράς στη Γερμανία, που πρόσφατα υποστήριξαν την ανάγκη απόδοσης των γερμανικών χρεών.

Παράλληλα θα ελπίζουμε βέβαια, όσο απίθανο και αν φαίνεται, σε κινητοποίηση και των δικών μας ιθυνόντων. Και αφού συνειδητοποιηθεί, όσο πιο ευρύτερα γίνεται αυτή η ανήκουστη πραγματικότητα θα έρθει η σειρά των διεθνών δικαστηρίων. Στο μέτρο του δυνατού θα προσπαθήσουμε να κρατήσουμε το μέγα αυτό θέμα στην πρώτη γραμμή ενδιαφέροντος, από κοινού φυσικά και με τη διαγραφή του χρέους μας. Για να υπάρξει Ελλάδα, και για να κοιμηθούν επιτέλους τον ύπνο του δικαίου οι ήρωες μας.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.triklopodia.gr/%CE%B7-%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%84%CE%B5%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CF%87%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CE%BF-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B3%CE%B5%CF%81%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA/

https://iskra.gr/%CE%B7-%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CF%87%CE%B5%CE%B9%CF%81%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C-%CF%84%CF%89%CE%BD-

%CE%B3%CE%B5%CF%81%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA/

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/04/blog-post_165.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article1.php

Η ΕΕ ΧΩΡΙΣ ΜΕΡΚΕΛ ΙΣΩΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη13.04.2021 "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ"

Η αποχώρηση της Ανγκελα Μέρκελ από το τιμόνι της Γερμανίας ενδέχεται να σηματοδοτεί μεταβολές στο ευρωπαϊκό status quo, δεδομένου ότι τα ηνία του περνούν για πρώτη φορά, ολοκληρωτικά, στον ευρωπαϊκό Νότο, που για δεκαετίες είχε υποβαθμιστεί από τον ευρωπαϊκό Βορρά.

Παρότι είναι ακόμη νωρίς για βάσιμες προβλέψεις, η δραματική κατάσταση στην οποίαν βρίσκεται η χώρα μας, που δυστυχώς κινείται σε εντελώς διαφορετικά μήκη και πλάτη από τις εξαγγελλόμενες ενθουσιώδεις κυβερνητικές προσδοκίες, δικαιολογεί κάποια βιασύνη για συγκρατημένα αισιόδοξες αναμονές. Να κάνω ξεκάθαρο, συνεπώς, ότι αυτή η προσπάθεια αναζήτησης μιας νότας ελπίδας, στην αδιέξοδη κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, δεν θα έπρεπε να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η συμπεριφορά της ΕΕ απέναντι στην Ελλάδα θα βελτιωθεί σε τόσο αποφασιστικό βαθμό, έτσι που να εξαλειφθούν, ως δια μαγείας, τα πολύπλευρα και ακανθώδη προβλήματά μας. Ένα θαύμα αυτής της ολκής θα μπορούσε να συμβεί είτε αν: * η Ελλάδα αποκτούσε κυβερνήσεις, που να αγωνίζονται υπέρ ενός, έστω και χαμηλού ποσοστού εθνικής ανεξαρτησίας, * η ΕΕ διαλυόταν εις τα εξ ων συνεστήθη (κάτι που ουδόλως αποκλείεται, δεδομένης της διεθνούς υποβάθμισης, στην οποίαν έχει περιέλθει), * η χώρα μας αποφάσιζε να συνάψει νέες συμμαχίες, ενόψει των επερχόμενων συγκλονιστικών μεταβολών, κυρίως, σε επίπεδο πλανητάρχη.

Προς το παρόν, όμως, ακόμη και μικρές, ακόμη και ασήμαντες μεταβολές που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη δεινή θέση στην οποία βρισκόμαστε, θεωρούνται οπωσδήποτε, καλοδεχούμενες. Ευνοϊκές

εξελίξεις για την Ελλάδα Οι αναμενόμενες θετικές εξελίξεις, για την Ελλάδα, διαπιστώνονται καταρχήν στις διαφορές προτιμήσεων μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας, ως προς την ακολουθητέα πολιτική της ΕΕ και στον εσωτερικό της χώρο, όσο και στις σχέσεις και συμμαχίες της με τον έξω κόσμο. Αλλά, και πέρα από τις διαφορές αυτές που ενδέχεται να δικαιολογούν κάποια αισιοδοξία, για την ελληνική περίπτωση, εύλογα αναμένονται και ανατροπές στη γενικότερη στρατηγική της ΕΕ.

Όπως όλα δείχνουν, οι νέοι άρχοντες της ΕΕ θα είναι ο Εμμανουήλ Μακρόν και ο Μάριο Ντράγκι. Παρά τις τραπεζικές εμπειρίες και των δύο, και την προσχώρησή τους στο νεοφιλελεύθερο στρατόπεδο οικονομικής θεώρησης, αποστασιοποιούνται, ωστόσο, σε αρκετά σημαντικό βαθμό από την ακραία γερμανική φιλοσοφία της αέναης λιτότητας και της άκαμπτης περιοριστικής νομισματικής πολιτικής. Παραπέμπω, εν προκειμένω, σε αντιπροσωπευτικές αναφορές που περιλαμβάνονται στα πρόσφατα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα. Ότι, δηλαδή, και μεταξύ άλλων, ο Γάλλος πρόεδρος προσπάθησε πολλές φορές, αλλά μάταια, να πείσει τους Γερμανούς, για το ανέφικτο πρόγραμμα των ασφυκτικών ελληνικών μνημονίων, καθώς και για την ανάγκη συνδυασμού τους με αναπτυξιακή πολιτική. Αλλά και ο Μάριο Ντράγκι, με τη σειρά του, διαθέτει περγαμηνές απομάκρυνσης από τις ακραίες γερμανικές προτιμήσεις νομισματικής σταθερότητας, καθώς είναι ο εμπνευστής της νομισματικής χαλάρωσης στην ΕΕ, σε πείσμα της γερμανικής αντίδρασης, αλλά και+ αυτός που διατύπωσε την ευχή για "πραγματική σύγκλιση της Ελλάδας".

Ας ελπίσουμε ότι ο Μάριο Ντράγκι, ως ένας από τους δύο επικεφαλής της ΕΕ, θα έχει σύντομα την ευκαιρία να συνειδητοποιήσει ότι αυτή η ευχή του, θα παραμείνει εσαεί απραγματοποίητη, αν τελικά δεν ανατραπεί η ζοφερή κατάσταση της ελληνικής πραγματικότητας, εξαιτίας της επίσημης όσο το ίδιο και ανεπίσημης εφαρμογής των μνημονίων. Με την προϋπόθεση, λοιπόν, ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις στο μέλλον, θα κατορθώσουν να απεξαρτηθούν από τον θανατηφόρο γερμανικό εναγκαλισμό, θα σημάνει και η κατάλληλη ώρα για την έναρξη σοβαρών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ, για τη διαγραφή του ελληνικού χρέους. Του χρέους, που υπήρξε το ανήθικο αντίβαρο της σωτηρίας των ευρωπαϊκών τραπεζών, σύμφωνα με τις επίσημες εκμυστηρεύσεις του Μπαράκ Ομπάμα, και που γι αυτό βασίστηκε σε μνημόνια εγκληματικού, απάνθρωπου, αλλά και μη σύννομου περιεχομένου, για τα διεθνώς κρατούντα στον 21ο αιώνα. Ταυτόχρονα, στη νέα αυτή μορφή της ΕΕ, που ελπίζεται ότι δεν θα εξακολουθήσει να γερμανοκρατείται, θα είναι δυνατή η δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την υποστήριξη του δικαιώματος της Ελλάδας, να απαιτήσει επιτέλους το κατοχικό δάνειο

και τις επανορθώσεις για τις ναζιστικές αγριότητες που υπέστη στην κατοχή.

Μεταβολές στις σχέσεις της ΕΕ με τον έξω κόσμο Οι αναμενόμενες αυτές μεταβολές, στη λειτουργία της ΕΕ αναμένεται να ανατρέψουν και τις σχέσεις και τις συμμαχίες της ΕΕ με τον υπόλοιπο κόσμο. Η κυρίαρχη, αλλά ανεκπλήρωτη μέχρι σήμερα επιθυμία του Μακρόν, που εκφράστηκε πολλές φορές και με ολοένα σαφέστερο τρόπο, είναι η εξασφάλιση αυτόνομης στρατηγικής για την ΕΕ. Το καθοριστικό ερώτημα, στο σημείο αυτό, που όμως κινδυνεύει να αναμείνει αρκετά μια ξεκάθαρη απάντηση, αναφέρεται στις σχέσεις ΕΕ με Αμερική, και ειδικότερα στο κατά πόσον θα υπάρξει διαφοροποίηση στις αναμεταξύ τους, μέχρι τώρα, προτιμήσεις και εξαρτήσεις. Το κύριο ερώτημα που τίθεται εδώ είναι το αν και σε ποιό βαθμό θα διαφοροποιηθούν οι σχέσεις ΕΕ προς Κίνα και Ρωσία, από τις αντίστοιχες ψυχροπολεμικές των ΗΠΑ. Το σημείο αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό δεδομένου ότι η Ευρώπη, και ειδικότερα η Ελλάδα, δεν έχουν λόγους, που να δικαιολογούν εχθρική συμπεριφορά απέναντι στις δύο αυτές μεγάλες δυνάμεις.

Επιπλέον και ιδιαίτερα, η εχθρότητα αυτή που επικεντρώνεται στις ΗΠΑ, είναι και επικίνδυνη για την ΕΕ, δεδομένου ότι η Κίνα, προβλέπεται με βεβαιότητα (εκτός απρόβλεπτων εξελίξεων προς την πλευρά πολεμικής σύρραξης) ότι θα καταλάβει, σε ελάχιστο χρόνο από σήμερα, τη θέση κοσμοκράτειρας, εκτοπίζοντας από αυτήν τις ΗΠΑ. Για την περίπτωση της Αμερικής είναι καταρχήν κατανόητη η αντίδραση, εναντίον της Κίνας, διότι μετά από την μακροχρόνια παραμονή της στην κορυφή του κόσμου της είναι δύσκολο να υποβιβαστεί σε δεύτερη θέση. Και είναι επίσης μερικώς τουλάχιστον κατανόητη και η εναντίωση της Αμερικής στη Ρωσία, με βάση την υπόθεση ότι το πέρας του ψυχρού πολέμου μεταξύ τους, για λόγους αρκετά δυσδιάκριτους παρέμεινε ημιτελές.

Η χάραξη, στο πεδίο αυτό, μιας ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής από την ΕΕ και εναντίον των ΗΠΑ, που τολμήθηκε ήδη δειλά, με την υπογραφή σημαντικής εμπορικής συμφωνιας μεταξύ Κίνας και ΕΕ, επί των ημερών του Ντόναλντ Τράμπ, θα είναι ευχής έργο να συνεχιστεί και να ενισχυθεί. Ακόμη, θα πρέπει να υπογραμμιστεί το εξαιρετικής σημασίας γεγονός για την Ελλάδα, ότι δηλαδή ο Γάλλος πρόεδρος είναι, ίσως, ό μόνος, ανάμεσα στους εταίρους μας, που έχει πλήρως κατανοήσει τους τεράστιους κινδύνους τους οποίους επιφυλάσσει για τη Δύση η πιθανότητα κυριαρχίας της Τουρκίας στο Αιγαίο και στη Μεσόγειο. Γι αυτό, και πρέπει να θεωρείται σίγουρο ότι ο Εμμανουήλ Μακρόν θα χρησιμοποιήσει την ισχύ του, από την κορυφή της ΕΕ, για να αποτρέψει μια τέτοια εξέλιξη, αν βέβαια εξακολουθήσει να υπάρχει αυτή η

δυνατότητα. Και τούτο επειδή υπάρχει ροή αδιευκρίνιστων, προς το παρόν πληροφοριών, ότι η Κίνα θα συνεργαστεί με την Τουρκία για την επέκταση, μέσω αυτής του δρόμου του μεταξιού, κάτι που θα έπρεπε να αποφευχθεί με κάθε τρόπο, και κάθε θυσία.

Δυστυχώς, όλες οι ενδείξεις τείνουν στο συμπέρασμα ότι, ενώ το λιμάνι του Πειραιά ήταν η πρωταρχική επιλογή της Κίνας, για τη διακίνηση του 62% των προϊόντων της προς την Ευρώπη, η απροθυμία και σε κάποιες περιπτώσεις η άρνηση, από ελληνικής πλευράς, να παράσχει τις αιτούμενες διευκολύνσεις, ανάγκασαν την Κίνα να στραφεί προς άλλες κατευθύνσεις, προς την Ιταλία και ίσως ήδη τώρα και προς την Τουρκία. Μια ακόμη απώλεια εξαιρετικής ευκαιρίας για την Ελλάδα, εξαιτίας προφανώς της αντίδρασης εταίρων/συμμάχων, που στοχοποιούν την Κίνα ως "οικονομικό εχθρό". Αυτή η απόλυτη απώλεια εθνικής κυριαρχίας, εκ μέρους της Ελλάδας, που έχει απαγορευτικό κόστος για την επιβίωσή της, ελπίζεται να μετριαστεί με τη νέα ηγεσία της ΕΕ.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.triklopodia.gr/%CE%B7-%CE%B5%CE%B5-%CF%87%CF%89%CF%81%CE%B9%CF%83-%CE%BC%CE%B5%CF%81%CE%BA%CE%B5%CE%BB-%CE%B9%CF%83%CF%89%CF%83-%CE%B2%CE%B5%CE%BB%CF%84%CE%B9%CF%89%CF%83%CE%B5%CE%B9-%CF%84%CE%B9%CF%83-%CE%B5%CE%BB/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article3.php

ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ ΧΘΕΣ ΥΠΗΡΞΕ ΕΛΛΑΔΑ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 10.11.2021 Newsbreak

Αρκεί ένας, και μόνον ένας ΕΛΛΗΝΑΣ σε καίρια θέση, για να αλλάξει

το κλίμα της εθνικής μιζέριας, να κάνει υπερήφανους όλους εκείνους, αναμεταξύ μας, που δεν μολύνθηκαν με το μίασμα του εθνομηδενισμού, και να διανοίξει μονοπάτια εθνικής κυριαρχίας.

Ομολογώ ότι ήμουν αντίθετη με τη μετάβαση του κ. Δένδια στην Άγκυρα, με βάση τα όσα θλιβερά συνέβαιναν στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, όλο αυτό το μακρύ κρίσιμο διάστημα., γιατί δεν ήθελα να ζήσω έναν ακόμη εθνικό εξευτελισμό.

Εξυπακούεται ότι αισθάνομαι ευτυχής γιατί έκανα λάθος, και χαίρομαι χαρά μεγάλη γιατί, ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ο κ. Δένδιας τον διέλυσε τον "παλιό του φίλο" τον Μεβλούτ, και μάλιστα με απόλυτη αυτοκυριαρχία, και μάλιστα φορώντας βελούδινα γαντάκια, και μάλιστα με σαρδώνιο χαμόγελο.

Αυτή την ώρα στην Αγκυρα, η τόσο πολύτιμη και τόσο ακριβή για τον απανταχού ελληνισμό, που μπόρεσε επιτέλους να σηκώσει κεφάλι, μαζί με τον κ. Δένδια, που ανέπνευσε ελεύθερα και που άρχισε δειλά βέβαια ακόμη, να πιστεύει ότι δεν είναι ένα κακόμοιρο έθνος, όπως πασκίζουν να το θεωρούν ορισμένοι, αλλά μια δύναμη που έρχεται από πολύ βαθιά μέσα στους αιώνες, και που μπορεί και ξέρει να αντιστέκεται στους δολιοφθορείς του.

Όχι, βέβαια! Δεν τελειώσαμε. Τώρα αρχίζουμε, από την άκρη ενός πολύ κακοτράχηλου δρόμου, αλλά όμως που πρέπει οπωσδήποτε να φθάσουμε στο τέρμα του, αν θέλουμε να επιβιώσει η Ελλάδα.

Το ενδιαφέρον τώρα συνίσταται πρώτον στο πως θα μπορέσουμε να φέρουμε επί εθνικής, αλλά και παγκόσμιας σκηνής, από κοινού με τα ελληνοτουρκικά, και τα δύο υπόλοιπα γαγγρενιασμένα ελληνικά αδιέξοδα: πρώτον, το οικονομικό (άθλια μνημόνια, γερμανικά χρέη) και δεύτερον το λαθρομεταναστευτικό.

Και στη συνέχεια, πως θα υποδεχτούν αυτή την καθαρή ελληνική νίκη:

* αυτοί που δεν πιστεύουν στην Ελλάδα και στους Έλληνες,

* αυτοί που θέλουν να δώσουμε ότι έχουμε και δεν έχουμε, φθάνει να μη δυσαρεστήσουμε εταίρους/συμμάχους/φίλους,

* αυτοί που έχουν επιλέξει ως ιστορία μας την παραχάραξή της,

* αυτοί που δεν έχουν εμπιστοσύνη στο λαό μας και πιστεύουν ότι “εμείς φταίμε για όλα”,

* αυτοί που οραματίζονται με αγαλλίαση μια παγκόσμια διακυβέρνηση, κ.ο.κ., γιατί υπάρχουν πολλές ακόμη ανάλογες όσο και αποκρουστικές κατηγορίες.

Θέλω, ωστόσο, να ελπίζω ότι αυτοί που θα σηκώσουν τη σημαία της ελληνικής μας νίκης στην Άγκυρα, θα είναι απείρως περισσότεροι, εντός και εκτός Ελλάδας, από τους λοιπούς μεμψίμοιρους, ανθέλληνες και προδότες.

Και να τονίσω ότι εμείς, στην ΤΙΜΗΣΤΟ 21, έχουμε ήδη και προ πολλού σηκώσει τη γαλανόλευκη με το σταυρό: με τα άρθρα μας, τα συνέδριά μας, τις εκπομπές μας, τις δηλώσεις μας, την απόδοση τιμών στους ήρωές μας, τις συμμαχίες μας, κλπ., κλπ., με όλες αυτές τις πολυπληθείς μας εκδηλώσεις, με τις οποίες έχουμε πολύ ενσυνείδητα επιλέξει τον τρόπο, εορτασμού της επετείου του 1821.

Δεν έχουμε, βέβαια, τυπώσει νομίσματα εμείς, δεν έχουμε επιδοτήσεις βέβαια εμείς, δεν μας αναζητούν βέβαια εμάς τα κεντρικά ΜΜΕ, δεν διοργανώνουμε βέβαια μεγάλες φιέστες εμείς, αλλά ωστόσο πιστεύουμε ότι πασκίζουμε να αποδώσουμε το είδος των τιμών, που προσδοκούν από εμάς οι ήρωές μας. Δηλαδή, την αφύπνιση της εθνικής μας συνείδησης, έτσι ώστε να ηρεμήσει η ψυχή τους, όπου και να βρίσκεται. Να ξαναγεννηθεί η ελπίδα ότι ο τόπος αυτός δεν θα χαθεί.

Να προσθέσω, ακόμη, ότι στην κρίση μου, η νίκη της Άγκυρας είναι καθαρά και μόνον ελληνική.

Που σημαίνει, κατά την κρίση μου πάντοτε, ότι δεν είναι ούτε δεξιά, ούτε κεντρώα, ούτε αριστερή.

Είναι, αντιθέτως, νίκη όλων ημών, και έτσι πρέπει να την χαρούμε και κυρίως έτσι οφείλουμε να την αξιοποιήσουμε.

Αναδημοσιεύσεις:

https://kostasxan.blogspot.com/2021/04/blog-post_435.html

https://www.newsbreak.gr/ellada/197635/stin-agkyra-chthes-ypirxe-ellada/

https://syndesmos1971.wordpress.com/2021/04/17/%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CE%B3%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1-%CF%87%CE%B8%CE%B5%CF%83-%CF%85%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%BE%CE%B5-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CE%B4%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%81/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CE%B3%CE%BA%CF%85%CF%81/

https://professors-phds.com/2021/04/16/35006/

https://www.newsbreak.gr/ellada/197635/stin-agkyra-chthes-ypirxe-ellada/

Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΟΝΤΟΦΩΝΗΣΕΙ ΣΤΑ ΠΕΡΑΤΑ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ»

"μετάφραση στα ελληνικά από την εφημερίδα "Le Monde" 25.04.2021

*Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη(*Tribune)

Maria Negreponti-Delivanis
Η οικονομολόγος υπογραμμίζει σε άρθρο της στην εφημερίδα "Le Monde" ότι η έκρηξη του παγκόσμιου χρέους εξαιτίας της πανδημίας ενισχύει την απαίτηση διαγραφής του ελληνικού χρέους
TRIBUNE
Maria Negreponti-Delivanis
Economiste

Τα μεγάλα αδιέξοδα επιβίωσης, που οφείλει να αντιμετωπίσει η Ελλάδα, αναφέρονται σε εξωτερικές απειλές, στην ασφάλειά της, στην καταστρεπτική κατάσταση της οικονομίας, της Ελλάδας και στο

μεταναστευτικό. Παρότι δεν είναι ακόμη γνωστό ποιο από τα τρία ακανθώδη αυτά προβλήματα θα οδηγήσει την χώρα στην καταστροφή, αν βέβαια εξακολουθήσουμε να τα ατενίζουμε με τον ίδιο στατικό και δουλοπρεπή τρόπο.

Θα επικεντρωθούμε στο άρθρο αυτό στην οικονομία που βρίσκεται «ένα βήμα από τον γκρεμό». Είναι κατεπείγουσα η ανάγκη λήψης μέτρων, που να ξεφεύγουν από την πεπατημένη και τις ανεδαφικές αισιοδοξίες. Το δημόσιο χρέος μας, που θεωρήθηκε ως μη βιώσιμο στην αρχή της κρίσης, παρότι εκπροσωπούσε μόνον το 120% του ΑΕΠ, και οι εταίροι μας στη συνέχεια έσπευσαν να μας εντάξουν στο ΔΝΤ, αγγίζει ήδη σήμερα το 210% του ΑΕΠ μας. Πως, άραγε θα το αξιολογήσουν οι εταίροι μας; Προφανώς ως σαφούς πτωχευτικής χροιάς, που δικαιολογεί απολύτως ένα τέταρτο μνημόνιο, ας πούμε μέχρι το έτος 3000; Και να υπενθυμισθεί, ότι το δυσθεώρητο αυτό χρέος του 2020 δεν περιλαμβάνει ακόμη τα σχετικά αποτελέσματα του 2021, μέσα στο οποίο εντατικοποιούνται οι δυσμενείς συνέπειες της πανδημίας, που προφανώς θα το εκτινάξουν σε ακόμη πιο ανεξέλεγκτα ύψη.

Ευρωπαϊκή αποικία χρέους

Καθιερώνεται, έτσι, η πατρίδα μας, ως η πρώτη ευρωπαϊκή αποικία χρέους για απροσδιόριστο πια χρόνο. Οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης, για βοήθημα στις αδύνατες ομάδες, για μέτρα υποστήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, για αισιόδοξες προσμονές από τα 32 δισεκατομμύρια ευρώ του Ταμείου Ανάκαμψης, έχουν όλα μα όλα συντριβεί κάτω από το ασήκωτο βάρος του ανεξέλεγκτου πια χρέους;

Έτσι, η χώρα μας ικανοποιείται με τα ψίχουλα του Ταμείου Ανάκαμψης, τα οποία επιπλέον θα επιστραφούν κατά το μεγαλύτερο τμήμα τους με τη μορφή εισαγωγής ηλεκτρικών αυτοκινήτων και άλλων προϊόντων νέας τεχνολογίας από τον ευρωπαϊκό Βορρά. Έτσι, ακριβώς, στο παρελθόν, η Ελλάδα δεν είχε το σθένος να αποτρέψει την καταστροφή του πρωτογενούς της τομέα από την ΚΑΠ, και της αναπτυσσόμενης βιομηχανίας της από την ανεξέλεγκτη παγκοσμιοποίηση. Έτσι, δυστυχώς, η πατρίδα μας υπόγραψε και επί δέκα συναπτά χρόνια συμφώνησε ότι τα εγκληματικού περιεχομένου μνημόνια ήταν η «σωτηρία μας», σε πείσμα της πτώσης, κατά 25% του ΑΕΠ μας.

Στα απομνημονεύματα του, ο πρώην αμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα, παρατηρεί ότι αυτοί [οι ευρωπαίοι ομόλογοί του] σπάνια ανέφεραν το γεγονός ότι οι γερμανικές και γαλλικές τράπεζες ήταν μεταξύ των σπουδαιότερων δανειστών της Ελλάδας ή και ότι το μεγαλύτερο τμήμα του ελληνικού χρέους είχε συσσωρευτεί εξαιτίας των εξαγωγών γερμανικών και γαλλικών προϊόντων προς την Ελλάδα-γεγονότα που θα μπορούσαν να εξηγήσουν στους ψηφοφόρους τους ως τον λόγο για τον οποίον ήθελαν να σώσουν τους Έλληνες. Ίσως φοβόνταν ότι αυτό θα έστρεφε τους ψηφοφόρους εναντίον τους επειδή

αυτοί ήταν υπεύθυνοι για να ελέγχουν τις τράπεζες » (A Promised Land, éditions Crown, 2020).
Αυτή η αυτονόητη παρατήρηση και η πανδημία, που εκτόξευσε το παγκόσμιο χρέος στο 365% του παγκόσμιου ΑΕΠ, δημιουργούν νέες εξελίξεις, που θα μπορούσαν να αποτρέψουν την Ελλάδα από ένα άδοξο τέλος…με την προϋπόθεση ότι θέλει και η ίδια να σωθεί. Πρέπει να κινητοποιηθεί και να βροντοφωνήσει προς όλα τα μήκη και πλάτη της υφηλίου ότι δικαιούται να απαιτήσει άμεση διαγραφή του χρέους της, αλλά επίσης και πληρωμή του κατοχικού δανείου και των γερμανικών αποζημιώσεων της κατοχής (1941-1944, διαγραμμένων το 1953). Και να ζητήσει για όλα αυτά τη συμπαράσταση της παγκόσμιας κοινής γνώμης.
Δεν υπάρχει κίνδυνος πληθωρισμού
Επειδή το χρέος σε παγκόσμια βάση ορθώς θεωρείται ότι είναι αδύνατον να αποπληρωθεί, αλλά και επειδή η υφήλιος απειλείται με κραχ μεγατόνων, έχει αναπτυχθεί μια σιωπηρή συναίνεση παραγραφής του. Έτσι, συνέβη το αδιανόητο, να δηλώσει δηλαδή η επικεφαλής του ΔΝΤ ότι «χρέος και ελλείμματα δεν αποτελούν πρόβλημα». Στη συνέχεια, 150 γνωστοί οικονομολόγοι υπέγραψαν δήλωση υπέρ της παραγραφής χρεών. Πλήθος άρθρων που φιλοξενούνται τελευταίως σε διεθνή οικονομικά περιοδικά θέτουν το πρόβλημα του υπέρογκου χρέους, από την πανδημία, και συμβουλεύουν διαγραφή του. Στη διαγραφή συνηγορεί και το γεγονός της ανυπαρξίας, προς το παρόν τουλάχιστον, πληθωριστικής απειλής, καθώς, σε πείσμα των τρισεκατομμυρίων που ήδη δαπανήθηκαν για την αντιμετώπιση του ιού, ο πληθωρισμός παραμένει σε επίπεδο κατώτερο του 2%. Να σημειωθεί, βέβαια, ότι η κυρία Christine Lagarde, πρόεδρος της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας, δήλωσε πρόσφατα ότι αντιτίθεται στον περιορισμό του χρέους διότι αντιβαίνει στις βασικές αρχές της ΕΕ, αλλά όμως η ελληνική περίπτωση είναι ειδική.
Πράγματι η μεγάλη τύχη στην ελληνική περίπτωση διαγραφής χρέους, είναι η επίσημη ομολογία του Μπαράκ Ομπάμα ότι η Ελλάδα μετατράπηκε σε Ιφιγένεια για να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Και αν αυτή η κατηγορία συνοδευτεί και με τα συντριπτικά στοιχεία καταστροφής της ελληνικής οικονομίας, θα είναι δύσκολο για την ΕΕ να αντιμετωπίσει αυτής της έκτασης τη δικαιολογημένη διεθνή αποδοκιμασία.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/oikonomia/200449/elladaamesi-diagrafi-chreoys/

http://docplayer.gr/209508036-Tis-marias-negreponti-delivani-i-ellada-prepei-na-vrontofonisei-sta-perata-tis-yfilioy-oti-dikaioytai-amesi-diagrafi-toy-hreoys-tis-tribune.html

http://www.chcnews.org/docs/delivanimonde.pdf

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article8.php

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

https://www.lemonde.fr/idees/article/2021/04/25/maria-negreponti-delivanis-la-grece-doit-crier-a-la-face-du-monde-qu-elle-a-le-droit-d-annuler-immediatement-sa-dette_6078016_3232.html

ΜΑΪΟΣ 2021

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΛΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΚΙΡΑΝ ΣΕ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΑΛΛΑ ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 06.05.2020 (ΑΝΑΡΤΗΣΗ)

Απαράδεκτα και αδιανόητα είναι τα όσα πρόσφατα συνέβησαν στη Θράκη, όσο και στη Θεσσαλονίκη, από τον Τούρκο υφυπουργό εξωτερικών Κιράν. Δυστυχώς, όμως, όχι και ανεξήγητα! Διότι, από την πλευρά μας, μετά την πράγματι αξιόλογη στάση του κ. Δένδια στην Άγκυρα, που μας ενθουσίασε, παρότι αυτονόητη, ακριβώς επειδή σπάνια η εξωτερική μας πολιτική λειτουργεί με βάση αυτονόητες αντιδράσεις, επιστρέψαμε ΔΥΣΤΥΧΩΣ, και τόσο γρήγορα, στις κενού περιεχομένου, για την περίπτωση των ελληνοτουρκικών, επικλήσεις του διεθνούς δικαίου! Μα, ποιο "διεθνές δίκαιο" εμείς έχουμε την απύθμενη αφέλεια να επικαλούμαστε, όταν οι Τούρκοι το χλευάζουν με όλους τους δυνατούς τρόπους;;;;;;; Και αφού ροκάνισαν, επί σειρά ετών, τα "διεθνούς δικαίου" δικαιώματά μας στη Μεσόγειο/Αιγαίο, αφού γκριζάρισαν με όλα τα υπάρχοντα μουντά χρώματα τα νησιά μας, αφού τόλμησαν να απαιτήσουν τη δημιουργία δύο κρατών στην Κύπρο, γνωρίζοντας, βέβαια, ότι θα απορρίπτονταν, αλλά η σαφής τακτική τους

είναι η συνεχής και χρόνια επανάληψη εντελώς αστήρικτων, όσο και αρχικά παρανοϊκών απαιτήσεών τους, ως μαγιά, που σιγά-σιγά προετοιμάζει την ανίδεη κοινή γνώμη, για τα δήθεν δίκαιά τους, που εμείς καταπατούμε! Και.....εμείς;;;;;Λοιπόν, εμείς, με το διεθνές δίκαιο υπό μάλης, που το χρησιμοποιούμε και ως "άγευστη καραμέλα" επαναλαμβάνουμε ότι....."εμείς το σεβόμαστε". Και αναμφίβολα κάθε φορά από τις ατέλειωτες, που το επαναλαμβάνουμε, οι Τούρκοι, και όχι μόνον, θα γελούν μέχρι δακρύων!!!! Τι να κάνουμε; Μα έχουμε τόοοοοσα να απαντήσουμε. Αρχίζοντας από τον αποδεκατισμό των Ελλήνων στην Κωνσταντινούπολη, και συνεχίζοντας με τις πολυάριθμες γενοκτονίες, με τις απαραίτητες απαντήσεις στις ποταπές κατηγορίες των Τούρκων, ότι...."πνίγουμε λαθρομετανάστες στο Αιγαίο" (ξένες εφημερίδες δημοσιεύουν συνεχώς εναντίον μας για τη δήθεν εγκληματική συμπεριφορά μας με τους λαθρομετανάστες, και εμείς δεν.....απαντάμε!). Επιβάλλεται, εφόσον προς το παρόν δεν υπάρχει απόφαση για αντίδραση πιο αποφασιστική, να δημιουργηθεί άμεσα επιτροπή, στα πλαίσια του ΥΠΕΞ, από άτομα ιστορικά μορφωμένα και φυσικά από πατριώτες και όχι εθνομηδενιστές, αλλά είναι απαραίτητο να τονιστεί, και ότι επιβάλλεται αυτά να είναι και ευφυή, και να έχουν ως αποκλειστικό καθήκον να απαντούν σε ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΨΕΥΔΕΣΤΑΤΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΑΣ, αλλά και συνάμα να βροντοφωνούν σε πολλές γλώσσες και προς μεγάλο φάσμα του διεθνούς Τύπου, τις δικές μας καλοδιαβασμένες κατηγορίες εναντίον των Τούρκων. Και όχι να καθόμαστε στη γωνία με το....νεκρό για τους Τούρκους "διεθνές δίκαιο" αγκαλιά.

ΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 31.05.2021 «ΕΣΤΙΑ»

Το περιεχόμενο του νέου εργασιακού νομοσχεδίου εύλογα προκάλεσε καταιγισμό αντιδράσεων από την πλευρά της εργασίας, καθώς θέτει στο στόχαστρό του τις συλλογικές συμβάσεις. Αυτές, με παραλλαγές, κατά περίπτωση και κατά χώρα, είχαν υποκαταστήσει, στον 19ο αιώνα, την εργασιακή ζούγκλα των προηγούμενων αιώνων, όταν ακόμη ο εργαζόμενος εμφανιζόταν μόνος, για να διαπραγματευθεί την επιβίωσή του με τον εκάστοτε εργοδότη. Η ισχύς των συλλογικών συμβάσεων

άρχισε να περιορίζεται με την επικράτηση της παγκοσμιοποίησης, η οποία εμφανίστηκε με πολυσύνθετα χαρακτηριστικά, όπως τα απέδωσα με τον τίτλο της «συνωμοτικής παγκοσμιοποίησης», στο ομώνυμο σύγγραμμά μου του 2001. Στο μακρύ αυτό διάστημα μισού περίπου αιώνα λειτουργίας της, η παγκοσμιοποίηση περιόρισε σταδιακά τις ευνοϊκές συνέπειες που είχε, για την εργασία, η εφαρμογή συλλογικών συμβάσεων, υποθάλποντας ποικίλης μορφής αντεργατικές συνθήκες, με κυρίαρχο χαρακτηριστικό τους την ελαχιστοποίηση του παρεμβατικού ρόλου του κράτους.

Οι συνέπειες της παγκοσμιοποίησης στα εργασιακά δικαιώματα

Συνοψίζοντας τις δυσμενείς συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, αυτή ευνόησε τη διόγκωση των κερδών, σε βάρος του μεριδίου των μισθών, σε ολόκληρο τον κόσμο, διαταράσσοντας την απαραίτητη ισορροπία, μεταξύ τους, και προκαλώντας έτσι επικίνδυνες μακροοικονομικές ανισορροπίες. Οι προηγμένες οικονομίες του πλανήτη έχουν εισέλθει, και πριν από τον Covid-19, σε φάση μακροχρόνιας οικονομικής στασιμότητας, ανεργίας, αποπληθωρισμού με αρνητικά επιτόκια, με αφθονία αποταμίευσης που όμως δεν δραστηριοποιείται στην πραγματική οικονομία, αλλά, αντιθέτως, κατευθύνεται στο Χρηματιστήριο ή στην αποθησαύριση. Οι επικίνδυνες αυτές εξελίξεις οφείλονται σε αποφασιστικό βαθμό στην αναγνώριση του μισθού αποκλειστικά και μόνον ως κόστος παραγωγής, το οποίο και πρέπει να συμπιεστεί, και όχι ταυτόχρονα και ως παράγοντα ζήτησης, που αποτελεί την κινητήρια δύναμη κάθε οικονομίας. Το πλούσιο περιεχόμενο κάτω από την ετικέτα της «ευέλικτης εργασίας» αποτελεί πάγια το όχημα της επιδίωξης μισθού, που να υπολείπεται της παραγωγικότητας της εργασίας, καθώς και του περιορισμού των εργασιακών δικαιωμάτων.

Το νέο εργασιακό νομοσχέδιο

Στην παρούσα, λοιπόν, συγκυρία, που η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει κρίση ανάλογης σφοδρότητας με αυτήν του 1929-33, με βιβλικές καταστροφές, όπως ελαχιστοποίηση εισοδημάτων, ανεξέλεγκτη ανεργία, εξαφάνιση πολυάριθμων ΜΜΕ και ολόκληρων κλάδων παραγωγής και αποθάρρυνση της ροπής για επένδυση, η Κυβέρνησή μας εμπνεύστηκε το νέο αυτό εργασιακό νομοσχέδιο.

Και βέβαια, το κυρίαρχο πρόβλημα του νέου αυτού εργασιακού νομοσχεδίου δεν είναι η κατάργηση του οκταώρου, παρότι γύρω από αυτό στρέφεται κυρίως η εναντίον του κριτική. Αντιθέτως, το περί ου νομοσχέδιο, ουσιαστικά, περιθωριοποιεί την ισχύ των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Για να συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, το χαώδες

περιβάλλον που δημιουργεί το νέο αυτό νομοσχέδιο χρειάζεται να επαναφέρουμε την εικόνα του μοναχικού πια εργαζόμενου. Αυτού, που χωρίς την υποστήριξη της συλλογικής σύμβασης, αλλά και χωρίς βοήθεια από τα εργατικά συνδικάτα, τα οποία έχουν αποδεκατιστεί, χάρη στην πολιτική των Ρήγκαν και Θάτσερ, αγωνίζεται να ορθώσει το ανάστημά του, απέναντι στον εργοδότη και να απαιτήσει τα δικαιώματά του, σε ώρες εργασίας, αμοιβής εργασίας, συνθηκών εργασίας, αδειών κλπ. Προσπαθεί, δηλαδή, να διαπραγματευτεί με τον εργοδότη, για ολόκληρο το φάσμα του άμεσου αλλά και του έμμεσου ή κοινωνικού μισθού. Θα συνειδητοποιήσουμε, τότε ότι αυτό το νομοσχέδιο οδηγεί τον Έλληνα εργαζόμενο, τηρουμένων των αναλογιών, στις εργασιακές συνθήκες που επικρατούσαν τον 18ο αιώνα. Όταν, δηλαδή, ζητούσαν από αυτόν να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του ως Δαβίδ, απέναντι σε Γολιάθ.

Οι συνέπειες του νομοσχεδίου

Οι συνέπειες αυτού του νέου εργασιακού νομοσχεδίου, πέραν από την εντατικοποίηση των ήδη σοβαρών κοινωνικών αδικιών, θα αποτελέσει τροχοπέδη σε κάθε αυτοτροφοδοτούμενη αναπτυξιακή προσπάθεια, εφόσον θα επιφέρει πτώση της αμοιβής εργασίας, και σε ατομικό επίπεδο, αλλά και ως μερίδιο στο ΑΕΠ. Η μείωση αυτή θα συρρικνώσει ακόμη περισσότερο την ήδη ασθενική ενεργό ζήτηση, η οποία αποτελεί την κινητήρια δύναμη κάθε οικονομίας. Ειδικότερα, για την ελληνική περίπτωση ο κίνδυνος αυτός είναι μεγαλύτερος, σε σύγκριση με άλλες οικονομίες, λόγω του πολύ χαμηλού ποσοστού μισθωτών στον ενεργό πληθυσμό. Επιπλέον, η Ελλάδα:

*έχει ήδη απολέσει το 40% του εισοδήματός της, σε σχέση με το 2010, και το 1/3 του λαού της δεν είναι σε θέση να καλύψει βασικές ανάγκες,

*καταγράφει, παρά την αθρόα μετανάστευση χιλιάδων νέων, ανεργία που στην πραγματικότητα πλησιάζει ή και έχει υπερβεί το 25% του ενεργού πληθυσμού,

*διαθέτει εξαιρετικά ανώμαλη οικονομική διάρθρωση, εξαιτίας της υπερβολικής εξάρτησής της από τον υπερμεγέθη και μη εκσυγχρονισμένο τριτογενή, και εξαιτίας των δυο αναιμικών τομέων παραγωγής, τον πρωτογενή και δευτερογενή.

Είναι, καταρχήν, άξιον απορίας το πώς και το γιατί επιλέχτηκε ένα τόσο αντεργατικό, όσο και τόσο επικίνδυνο , για την Ελλάδα, νομοσχέδιο, σε περίοδο μάλιστα που στις ΗΠΑ, από όπου διαχέονται οι νέες τάσεις και μεταβολές κοσμοθεωριών, αποφασίστηκε η εφαρμογή μιας σαφώς

φιλεργατικής πολιτικής. Η δικαιολογία για την υιοθέτηση αυτής της ακραίας νεοφιλελεύθερης πολιτικής, από το νέο εργασιακό νομοσχέδιο, οφείλει να αναζητηθεί στις απαιτήσεις της έκθεσης Πισσαρίδη, αλλά και σε αυτές του Ταμείου Ανάκαμψης. Οι προδιαγραφές αυτές φαίνεται να συμφωνούν με τις αντίστοιχες της ΕΕ, η οποία δια στόματος της κυρίας Κριστίν Λαγκάρντ απέκλεισε διαγραφή χρεών, σε αντίθεση με το ΔΝΤ, αλλά και με την προτροπή 150 επιφανών οικονομολόγων, που αποφάνθηκαν ότι η διαγραφή είναι η μοναδική λύση για την αντιμετώπιση των αδιεξόδων της παγκόσμιας οικονομίας.

Δυστυχώς, η υποτέλεια παντού και πάντοτε.

Αναδημοσιεύσεις:

https://kostasxan.blogspot.com/2021/05/blog-post_66.html

https://www.newsbreak.gr/ellada/211059/ergasiako-nomoschedio-epanaferei-mesaiona-agora-ergasias/

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/05/blog-post_8154.html

https://www.triklopodia.gr/%CF%84%CE%BF-%CE%B5%CF%81%CE%B3%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%BF-%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%BF%CF%83%CF%87%CE%B5%CE%B4%CE%B9%CE%BF-%CE%B5%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%86%CE%B5%CF%81%CE%B5%CE%B9-%CF%84/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article10.php

ΙΟΥΝΙΟΣ 2021

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ / ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ μας ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, 27.6.2021 «ΑΡΧΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ»

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, συνεπής στους στόχους και στις εξαγγελίες της, αναφορικά με την ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής μας συνείδησης, προετοιμάζει ένα τρίτο συνέδριο. Αυτό αποφασίστηκε, μετά την επιτυχία που είχε το πρώτο (με θέμα: Ο κυρίαρχος στόχος της εθνεγερσίας του 1821 για ελευθερία και ανεξαρτησία, επιτεύχθηκε;) και το δεύτερο (με θέμα: **Ιωάννης Καποδίστρια**ς, Ο θεμελιωτής του νεοελληνικού κράτους). Το τρίτο αυτό συνέδριο περιλαμβάνει τη σκοτεινή τριλογία των αδιεξόδων μας, όπως αυτά κακοφόρμισαν κάτω από την πολύχρονη και στραγγαλιστική εξάρτηση της χώρας μας: από εταίρους/φίλους/συμμάχους, δηλαδή ουσιαστικά πάντοτε από τις «Μεγάλες Δυνάμεις». Πρόκειται για:

- το οικονομικό / μνημονιακό,

- τα εθνικά και

- το μεταναστευτικό / λαθρομεταναστευτικό.

Η προσέγγισή τους προτείνεται να διεξαχθεί σε δύο στάδια: στην ανάλυση του προβλήματος, και στην πρόταση λύσεων. Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, προσπάθησε από την πρώτη στιγμή της σύστασής της, να εντοπίσει τον πυρήνα των προβλημάτων της πατρίδας μας, και να αξιοποιήσει την επέτειο των 200 ετών, για την έναρξη αντιμετώπισής τους. Πέρα από τους περιορισμούς, που θέτει ο Covid-19, στις εορταστικές εκδηλώσεις για τα 200 χρόνια, η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 πιστεύει ότι καλοί είναι οι χοροί και τα τραγούδια, αλλά αυτό που προέχει αυτές τις τόσο κρίσιμες ώρες για την επιβίωση της πατρίδας μας, είναι η συνειδητοποίηση αυτών που μας συμβαίνουν, αλλά και η διερεύνηση του γιατί μας συμβαίνουν. Έχοντας

την τύχη να έχει στις γραμμές της ένα πολυπληθές και εξαιρετικά αξιόλογο επιστημονικό και πατριωτικό δυναμικό, η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 επέλεξε τον δύσκολο δρόμο της εθνικής αφύπνισης, με την πεποίθηση ότι αυτήν και κυρίως αυτήν την προσπάθεια επιθυμούν να δουν να ευοδώνεται οι ήρωες μας του 1821. Γιατί χωρίς μια νέα επανάσταση, οι στόχοι του 1821 κινδυνεύουν να ακυρωθούν.

Ακριβώς την ανάγκη αυτής της δεύτερης επανάστασης αγωνίζεται να εμπεδώσει η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, με την πεποίθηση ότι η επιτυχία αυτής της προσπάθειας θα δικαιώσει τη σύσταση και τη λειτουργία της. Να υπογραμμίσουμε, ότι ουδόλως θεωρούμε ότι με τους αγώνες και τις δικές μας ενέργειες θα κατορθώσουμε να δώσουμε λύση στην απογοητευτική, από κάθε οπτική γωνία, κατάσταση, που απειλεί με εξαφάνιση την Ελλάδα. Μπορεί, βέβαια, κάποιες στιγμές να λειτουργούμε ως Δον Κιχώτες, αλλά ωστόσο έχουμε πλήρη συναίσθηση των πολύ-πολύ περιορισμένων δυνατοτήτων μας. Γι' αυτό, ακριβώς, προσπαθούμε να προβάλουμε τα προβλήματα, όσο γίνεται πιο ξεκάθαρα, έτσι που να διεισδύσουν σε κάθε ελληνική ψυχή, να την αναστατώσουν και να την εξοργισουν, για να ξεσηκωθούμε όλοι εμείς οι απόγονοι των ηρωικών μας προγόνων, και να σταθούμε απέναντι σε όλους αυτούς, που μας εκλαμβάνουν ως αποίκους τους. Να ξεριζώσουμε τον εθνομηδενισμό, με όποιο τρόπο και με όποιο όνομα και αν εμφανίζεται. Γιατί αυτή η δική μας πατρίδα έχει ένα και μοναδικό όνομα, και αυτό είναι Ελλάδα, αλλά και μια και μοναδική χιλιόχρονη ιστορία και αυτή δεν ξαναγράφεται.

Με αυτές τις σκέψεις, ζητούμε τη συμπαράσταση όλων των Ελλήνων, εντός της χώρας, αλλά και στα πέρατα της υφηλίου. Για την καλή έκβαση και διάδοση του 3ου αυτού συνεδρίου, αλλά και της 2ης επανάστασης μετά το 1821. Τα συμπεράσματα του 3ου αυτού συνεδρίου επιθυμούμε να θέσουν δυναμικά, επί τάπητος, τις νόμιμες και δίκαιες διεκδικήσεις της Ελλάδας.

Θα αρχίσουμε την τριλογία με το οικονομικό αδιέξοδο. Σε μεγάλο βαθμό θεωρούμε ότι η τραγελαφική και εθνομηδενιστική κατάσταση, στην οποίαν επέτρεψαν περιστάσεις και παράγοντες στο παρελθόν (που δυστυχώς συνεχίζουν και στο παρόν) να περιέλθει η πατρίδα μας, είναι το μίασμα που συντηρεί το σύνολο των αδιεξόδων μας.

Να υπενθυμίσω κάτι πολύ σημαντικό, παρ' ότι δηλώθηκε πολλές φορές: Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 δεν έχει πολιτικές βλέψεις, και δεν θα μετατρέψει την όποια επιρροή της σε πολιτικό κόμμα. Πρόκειται για την υπόσχεση που δόθηκε εξαρχής και που συνεχίζει αμετάβλητη. Το τονίζουμε, ώστε να αποφευχθούν παρεξηγήσεις εξ αιτίας του ότι, για τη στήριξη των

απόψεων και επιχειρημάτων αυτού του 3ου συνεδρίου, κρίθηκε αναγκαία η αξιοποίηση γνώσεων και εμπειριών ορισμένων ομιλητών, που αποκτήθηκαν, σε κάποια φάση της ζωής τους, από την ενασχόλησή τους με την πολιτική.

Αναδημοσιεύσεις:

http://www.arxeion-politismou.gr/2021/06/synepeies-ypoteleias.html

http://lefteria.blogspot.com/2021/07/21_01921003549.html

https://www.taxidromos.gr/topic/2641138/eisagogiki-anakoinosi-prosklisi-parakolouthisi-sinedriou-timisto-stis-iouliou-2021apogeumata-thema-sinepeies-ipoteleiaseksartisis-diamorfosi-oikonomikon-provlimaton.html

https://www.triklopodia.gr/%ce%b5%ce%b9%cf%83%ce%b1%ce%b3%cf%89%ce%b3%ce%b9%ce%ba%ce%b7-%ce%b1%ce%bd%ce%b1%ce%ba%ce%bf%ce%b9%ce%bd%cf%89%cf%83%ce%b7-%cf%80%cf%81%ce%bf%cf%83%ce%ba%ce%bb%ce%b7%cf%83%ce%b7-%ce%b3%ce%b9%ce%b1/

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΤΣΑΒΟΥΣΟΓΛΟΥ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΚΑΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΕΝΔΙΑ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 05.06.2021 «SLPRESS”

Με τι λόγια, να αποδώσει κανείς τα όσα απίστευτα έλαβαν χώρα, κατά την επίσκεψη του Μεβλούτ Τσαβούσογλου στην εθνικά πιο ευαίσθητη περιοχή της χώρας μας, τη Θράκη; Ως αδιανόητα; Ως τραγελαφικά; Ως προσβλητικά; Ως προϊόν ανευθυνότητας των δικών μας αρμοδίων; Ή, μήπως, ακόμη χειρότερα, ως παράθυρο προς ό,τι πιθανότατα αποτελεί ήδη τμήμα μυστικών συμφωνιών ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία;

Ο Τούρκος υπουργός ήρθε στη χώρα μας από κοινού με συνεχιζόμενες τις μακροχρόνιες και κλιμακούμενες παραβιάσεις της εθνικής κυριαρχίας Ελλάδας και Κύπρου. Εναντίον αυτών των παραβιάσεων ουδέποτε υπήρξε ουσιαστική αντίδραση εκ μέρους μας, αν εξαιρέσει βέβαια κανείς το ξέσπασμα του κ. Νίκου Δένδια στην Άγκυρα, πριν από μερικές

εβδομάδες, που όμως δυστυχώς εξαερώθηκε με τα όσα απαράδεκτα συνέβησαν κατά την άφιξη του Τούρκου υπουργού στη Θράκη όσο και στην Αθήνα.

Οι Έλληνες αρμόδιοι αρκούνται απλώς να γνωστοποιούν αυτές τις παραβιάσεις, μέσω των κατευθυνόμενων ΜΜΕ και συχνά με κάποια προσπάθεια ελάφρυνσης της σοβαρότητάς τους. Όπως λ.χ. η επεξήγηση ότι δήθεν εξαιτίας κακοκαιρίας τα τουρκικά πλοία χάνουν τον αποπροσανατολισμό τους. Και όταν η ατμόσφαιρα ορισμένων ευρωπαϊκών συναντήσεων το επιτρέπει, οι παρευρισκόμενοι Έλληνες αρμόδιοι σε αυτές αναθαρρούν και τολμούν να ψελλίσουν παράπονα, σχετικά με τις τουρκικές επιθέσεις εναντίον μας. Έτσι, κατά καιρούς, απολαμβάνουμε στιγμές εθνικού θριάμβου, ακούγοντας τα ΜΜΕ να αναγγέλλουν γενικόλογες δηλώσεις Ευρωπαίων αξιωματούχων, που προσποιούνται ότι μαλώνουν την Τουρκία, για τις αταξίες της στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο.

Την επίσκεψη αυτήν οι Τούρκοι μάς την εμφάνισαν περιπαιχτικά ως ιδιωτική, προβλέποντας δυστυχώς ορθά ότι οι δικοί μας αρμόδιοι ουδόλως θα αντιδράσουν. Εξυπακούεται, ότι αν η επίσκεψη είχε δηλωθεί ως επίσημη, όπως άλλωστε και ήταν, θα έπρεπε ο Τούρκος υπουργός να συνοδεύεται σε αυτήν από Έλληνα αξιωματούχο. Αλλά, αφέθηκε να περιοδεύσει στη Θράκη, ανενόχλητος, όπως ακριβώς ανενόχλητα αλωνίζουν τα τουρκικά πλοία στα ελληνικά και κυπριακά ύδατα, και όπως ακριβώς τα τουρκικά αεροπλάνα αμαυρώνουν τους ελληνικούς αιθέρες.

Εφησυχασμός στην Αθήνα

Τον αφήσαμε να επισκεφθεί τους φίλους του Τούρκους, όπως επίμονα αποκαλεί τις εκεί μουσουλμανικές μειονότητες ο κ. Τσαβούσογλου, γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων του το διεθνές δίκαιο, από το περιεχόμενο του οποίου, ωστόσο, οι δικοί μας αρμόδιοι αναμένουν τη σωτηρία μας. Ένα απέραντο ξέφραγο αμπέλι ολόκληρος ο ελληνικός χώρος.

Αδιανόητο, αλλά είναι γεγονός ότι από κυβερνητικής πλευράς ουδεμία ανησυχία εκδηλώθηκε για τον θρακικό περίπατο του κ. Τσαβούσογλου, παρότι ο ίδιος υπήρξε εξαρχής σαφής και ειλικρινής. Τους τουρκόφρονες της μειονότητας ήθελε να δει ο κ. Τσαβούσογλου και να συνομιλήσει μαζί τους, χωρίς μάρτυρες. Γι’ αυτό, άλλωστε, αποκλείστηκαν και οι δικοί μας δημοσιογράφοι. Και αφού συνέβησαν όλα αυτά τα εθνικώς απαράδεκτα, από οποιαδήποτε οπτική γωνία και αν τα δει κανείς, ήρθε η ώρα της ενθουσιώδους υποδοχής του Τούρκου υπουργού από τον κ. Νίκο Δένδια στην Αθήνα.

Υπήρξε τέτοια συγκίνηση για τη συνεύρεσή τους, ώστε χρειάστηκε να πέσουν ακόμη και οι μάσκες εκατέρωθεν, αδιαφορώντας για τον κίνδυνο της πανδημίας, ώστε ο εναγκαλισμός των δύο υπουργών να είναι όσο γίνεται θερμότερος. Τον απαιτούσε, άραγε, τον εναγκαλισμό, ακριβώς έτσι η εθιμοτυπία του υπουργείου Εξωτερικών; Αλλά και να μην παραλείψω να υπογραμμίσω ότι η κατακραυγή για τη συμπεριφορά του κ. Τσαβούσογλου δεν προήλθε από την κυβέρνηση, αλλά από τους αδελφούς Πομάκους που του έκαναν ξεκάθαρο ότι δεν θέλουν να τον ξέρουν, αναγκάζοντάς τον να ματαιώσει την προγραμματισμένη του επίσκεψη στα Πομακοχώρια. Άραγε, θα γίνει επιτέλους κατανοητό ότι οι Πομάκοι είναι Έλληνες;

ΟΙ αγκαλιές Δένδια-Τσαβούσογλου

Σύμφωνα με τις δηλώσεις του κ. Τσαβούσογλου, αμέσως μετά τον εναγκαλισμό, τα θέματα που θα συζητηθούν στο άμεσο μέλλον μεταξύ των κ. Μητσοτάκη και . Ερντογάν θα είναι «πάρα πολλά» και όχι απλώς η υφαλοκρηπίδα (όπως επίμονα δήλωνε μέχρι τώρα ο πρωθυπουργός), και θα «ΓΙΝΟΥΝ ΧΩΡΙΣ «ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΟΡΟΥΣ». Οπωσδήποτε, ο εναγκαλισμός αυτός θα απαλλάξει και τους εταίρους μας, από την ενοχλητική, όπως όλα δείχνουν, υποχρέωσή τους να κακοκαρδίζουν τους Τούρκους για να μας ικανοποιούν.

Καμία πατρίδα δεν επιβιώνει με τόσο θανάσιμη ποσότητα υποτέλειας στις αποφάσεις και ενέργειές της. Διότι, δυστυχώς αυτή η υποτέλεια δεν περιορίζεται στη Θράκη, αλλά αντιθέτως καλύπτει ολόκληρο το φάσμα της εξωτερικής μας πολιτικής. Ήδη, τώρα, οι Έλληνες βουλευτές καλούνται-υποχρεούνται να επικυρώσουν διατάξεις της εθνικά επιβλαβούς συμφωνίας των Πρεσπών.

Επιπλέον, η κυβέρνηση έχει κλείσει ερμητικά τα αυτιά της, έτσι που να μη φθάνει ως αυτήν ο απόηχος από το ευνοϊκό παγκόσμιο κλίμα, που δημιούργησε η πανδημία, αλλά και τα αποσπάσματα των απομνημονευμάτων του Ομπάμα, σχετικά με την παραγραφή του χρέους μας. Ακριβώς, όπως, άλλωστε έπραξαν επί 80 χρόνια, όλες οι κυβερνήσεις μας, μη απαιτώντας τα τεραστίων διαστάσεων γερμανικά χρέη προς την Ελλάδα, προκειμένου να μη δυσαρεστηθεί η Γερμανία.

Η Ελλάδα θα σωθεί μόνον αν αποφασίσει να αποβάλλει τη συμπεριφορά μίας “αποικίας χρέους”, που της επιβάλουν έξωθεν. Θα σωθεί μόνο αν αγωνιστεί για την κατάκτηση της εθνικής κυριαρχίας. Να αποκτήσει, έτσι, κυβερνήσεις, που τα μέλη τους να εκλέγονται από τον ελληνικό λαό και να λογοδοτούν σε αυτόν, και όχι από και σε κέντρα εκτός Ελλάδας.

Υπάρχει, βέβαια, πλήθος επιχειρημάτων περί του ανέφικτου ανεξαρτησίας για μικρές χώρες, όπως η Ελλάδα.

Αυτός ο ισχυρισμός, ωστόσο, διαψεύδεται από αρκετές μικρές οικονομίες, οι οποίες κατορθώνουν να στηρίζονται στα δικά τους πόδια και να πράττουν αυτά που συμφέρουν στους λαούς τους. Η "ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΄21", με τις μικρές της δυνάμεις, αγωνίζεται για την ενίσχυση της εθνικής συνείδησης, με την πεποίθηση ότι είναι θέμα ζωής και θανάτου για την επιβίωσή της πατρίδας μας.

https://slpress.gr/ethnika/i-periodeia-toy-tsavoysogloy-sti-thraki-kai-oi-agkalies-me-ton-dendia/

ΙΟΥΛΙΟΣ 2021

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 3ου ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΤΗΣ 2 ΚΑΙ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2021

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη (για την ΤΙΜΗΣΤΟ 21) 05.07.2021 ΤΡΙΚΛΟΠΟΔΙΑ

ΜΕ ΘΕΜΑ: "ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ"

1. ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ (για τις οποίες υπήρξε συμφωνία των ομιλητών: Ζωή Γεωργαντά, Τζανέτος Γκούσκος, Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, Νίκος Ιγγλέσης, Ζωή Κωνσταντοπούλου, Αναστάσιος Κώνστας, Γιώργος Λεκάκης, Μελέτης Μελετόπουλος,Αριάδνη Νούκα, Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος) :

*Ο βαθμός υποτέλειας των μνημονιακών κυβερνήσεων έχει επικίνδυνα ενταθεί τα τελευταία χρόνια και αναγνωρίζεται ως ο κύριος υπεύθυνος του οικονομικού αδιεξόδου, και όχι μόνο, της πατρίδας μας.

*Οι Έλληνες οφείλουν να αντισταθούν, με όλες τους τις δυνάμεις, εναντίον της κορυφούμενης αυτής και πολύπλευρης υποτέλειας, η οποία απειλεί να εξαφανίσει την Ελλάδα.

*Αναφορικά με τις επιπτώσεις της υποτέλειας στην οικονομία, ο πυρήνας της καταστροφής εντοπίζεται στο εγκληματικό, αντισυνταγματικό, ανήθικο, παράνομο και απάνθρωπο περιεχόμενο των μνημονίων, το οποίο καταργεί κάθε ίχνος εθνικής ανεξαρτησίας, υφαρπάζει το σύνολο του δημόσιου πλούτου της χώρας, επιβάλλει μέτρα και οικονομική πολιτική, παντελώς αντίθετα και ακατάλληλα για τις ανάγκες και τις ιδιομορφίες της, εξαφανίζοντας έτσι κάθε ελπίδα αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης.

*Οι όροι των μνημονίων, που εξακολουθούν, και θα εξακολουθούν επ'αόριστον να αλυσσοδένουν την ελληνική οικονομία, την έχουν μεταβάλλει στην πρώτη ευρωπαϊκή αποικία χρέους.

2. ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

*Με την ελπίδα, πάντοτε, ότι η Ελλάδα θα αποκτήσει κυβερνήσεις:

-που θα τολμούν να δίνουν μάχες για τα ζωτικά ελληνικά συμφέροντα,

-που θα εμφορούνται και θα αντλούν υπόσταση από τα κλασσικά ελληνικά ιδεώδη,

– που θα διαχωρίζουν σαφώς τις επιδιώξεις τους από τις αντίστοιχες της εκάστοτε αξιωματικής αντιπολίτευσης (χωρίς φυσικά να παραβλέπεται η ανάγκη συμφωνίας σε ζωτικής σημασίας θέματα, που όμως αυτά αποκλείεται να συμπίπτουν με ανάλογα, της υφής των "μνημονίων", της "συμφωνίας των Πρεσπών", του " ΟΧΙ που γίνεται ΝΑΙ" κ.ο.κ),

-που δεν θα αναζητούν δικαιολογίες των ατυχών ενεργειών και αποφάσεών τους σε κοσμοθεωρίες, που εναλλάσσονται μέσα στο χρόνο, αλλά θα συντάσσονται με τα συμφέροντα της χώρας και του ελληνικού λαού, προς τον οποίον και θα του μεταφέρουν με ειλικρίνεια τα εκάστοτε προβλήματα, που αντιμετωπίζουν εντός ή εκτός της Ελλάδας, χωρίς προσπάθεια ωραιοποίησης τους.

*Επειδή, δυστυχώς:

– οι παραπάνω προϋποθέσεις απουσιάζουν τις τελευταίες δεκαετίες από τις ελληνικές κυβερνήσεις,

-η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, (κίνηση με γύρω στους 70000 υποστηρικτές, που για λόγους αδιευκρίνιστους την κατέβασε το ΦΒ στις 17.05.2021-αλλά όλοι αυτοί Ελληνίδες και Έλληνες βέβαια εξακολουθούν να υπάρχουν, είναι

μαζί μας και δεν είναι δυνατόν να εξαφανιστούν) αποφάσισε με τη φωνή και τις θέσεις της να "υποκταστήσει", όσους δεν αντιδρούν, ενώ θα έπρεπε, αλλά και να τους συμπαρασύρει στη διεκδίκηση νόμιμων απαιτήσεών μας, απέναντι στην ΕΕ και στη Γερμανία.

Ειδικότερα η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 με τη σύμπραξη του ΙΗΑ του Ελληνοκαναδέζικου Κονγκρέσου, αλλά και πάνω από όλα του πολυπληθούς και αξιόλογου δυναμικού της, (και με βάση τα όσα σημαντικά περιλαμβάνονται στις ομιλίες του 3ου αυτού Συνεδρίου της)αποφάσισε:

*Να επιδοθεί σε εκστρατεία πληροφόρησης της υφηλίου, με επίκεντρο την ΕΕ, των αυταπόδεικτων συνθηκών και γεγονότων, με βάση τα οποία η Ελλάδα κατέστη μακροχρόνιο θύμα:

-Της άρνησης/αδιαφορίας/αναλγησίας της Γερμανίας, να καταβάλλει, επί 80 συναπτά έτη, τα χρέη της προς την Ελλάδα, που υπολογίζονται σε περισσότερο από 1 τρισ. Ευρώ και που αναφέρονται στο κατοχικό δάνειο, την πλήρη καταστροφή των δυνητικών αναπτυξιακών ικανοτήτων της κατοχικής Ελλάδας, τις ανείπωτες αγριότητες εναντίον του ελληνικού λαού, αλλά και την κλοπή των ανυπολόγιστης αξίας αρχαίων θησαυρών της, που από τότε εκπατρίστηκαν και εκτίθενται σε γερμανικά μουσεία. Αλλά, φεύ, θύμα και των ελληνικών κυβερνήσεων, που στα 80 αυτά χρόνια προφανώς απαίτησαν τα δίκαιά μας, με υποτονικούς και σαφώς μη αποτελεσματικούς τρόπους.

-Των παράνομων, αντισυνταγματικών, ανήθικων όρων των μνημονίων, τα οποία έχουν καταστρέψει την Ελλάδα για πολλές γενιές από σήμερα. Είναι κατεπείγουσα η ανάγκη να εκτεθούν σε παγκόσμια και ευρωπαϊκή βάση αυτές οι απαιτήσεις και οι τραγικές συνέπειές τους. Να γίνει, δηλαδή, επιτέλους συνειδητό το αναντίρρητο γεγονός ότι η ΕΕ διεκδικεί από την Ελλάδα, βάζοντάς της το μαχαίρι στο λαιμό, αλλά και κατηγορώντας την για δήθεν εγγενείς αδυναμίες της φυλής της, ποσό που τελικά αντιπροσωπεύει περίπου το ¼ των οφειλών της Γερμανίας προς την Ελλάδα.

*Να χρησιμοποιηθούν όλα τα νόμιμα μέσα, που μας εξασφαλίζει το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο, με επιστράτευση όλων των Ελλήνων, εντός και εκτός της χώρας, καταρχήν νομομαθών και στη συνέχεια των πάντων, για να τεθεί τέρμα στην απαράδεκτα διαιωνίζουσα και καταστρεπτική αυτή κατάσταση.

*Να αξιοποιηθεί η ευνοϊκή διεθνής συγκυρία η οποία, συνεπεία της πανδημίας, αντιμετωπίζει με χαλαρότητα τα διεθνή χρέη (με εξαίρεση

βέβαια την ακραία νεοφιλελεύθερη ΕΕ), συνεπεία της αποδοχής της ΝΝΘ (νέα νομισματική θεωρία), που όπως φαίνεται την ενστερνίσθηκε ο Τζοε Μπάϊντεν, καθώς και του θηριώδους διεθνούς χρέους, που εκπροσωπεί κοντά στις 4 φορές το παγκόσμιο ΑΕΠ.

*Και, ειδικά για την Ελλάδα, να αξιοποιηθούν όλες οι προηγούμενες αποδεικτικές προσπάθειες (που μέχρι σήμερα πνίγηκαν στη σιωπή) για το πως θέριεψε το δημόσιο έλλειμμα εντός μιας νυκτός, για το πως προσκλήθηκαν τα χρηματιστηριακά κοράκια, για να καταστρέψουν τη δανειοδοτική ικανότητα της Ελλάδας, για το τι παράνομοι όροι και μεθοδεύσεις επιστρατεύθηκαν, για να επιβληθούν αυτά τα ανεκδιήγητου περιεχομένου μνημόνια, στην Ελλάδα. Όλα στο φως. Και βέβαια, και τα αποσπάσματα του 22ου κεφαλαίου των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που με γλαφυρότητα αναφέρεται στο σκηνικό της ΕΕ(κυρίως γερμανικό) για να σταυρωθεί η Ελλάδα χάριν της σωτηρίας των τραπεζών.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%BC/

https://www.taxidromos.gr/topic/2665422/maria-negreponti-delivani-simperasmata-diadiktiakou-sinedriou-timisto-iouliou-2021.html

https://www.olympia.gr/1446749/apopsi/oi-ellines-ofeiloyn-na-antistathoyn-me-oles-toys-tis-dynameis-i-ellada-apeileitai-me-afanismo/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article23.php

https://koukfamily.blogspot.com/2021/07/blog-post_784.html

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΧΡΕΟΥΣ – Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΟΔΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη "INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION"
09.07.2021(ΟΜΙΛΙΑ)

Η υποτέλεια μεγατόνων, που επιβάλλεται στην πατρίδα μας από κέντρα εκτός αυτής, έχει ανορθώσει, στην πορεία αυτών των 200 ετών, από την Επανάσταση του 1821, ένα αδιαπέραστο τείχος αδιεξόδων. Και αυτό το τοίχος, στραγγαλίζει κάθε ικμάδα, κάθε νέα αρχή, κάθε πρόοδο, αλλά και κάθε προοπτική.

Στο συνέδριό μας αυτό θα αφήσουμε την εξέταση των εθνικών μας θεμάτων και του λαθρομεταναστευτικού, για το φθινόπωρο, και θα ασχοληθούμε με το οικονομικό αδιέξοδο.

Δεν προσπαθώ να τραγικοποιήσω την κατάσταση της οικονομίας μας. Είναι όμως αλήθεια ότι από την πρώτη στιγμή της κρίσης και των μνημονίων, αναζητώ πανικόβλητη, μια αχτίδα φωτός, που όμως δεν υπάρχει. Αντιθέτως, το σκοτάδι γίνεται ολοένα πιο πυκνό.

Στην σύντομη αποψινή μου ομιλία θα αναφερθώ, πρώτον, στην χωρίς μέλλον ελληνική οικονομία, που πνίγηκε στην υποτέλεια των Μνημονίων, και δεύτερον, ακριβώς επειδή η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, θα αναζητήσω και θα προτείνω λύση, που ενδεχομένως φαίνεται ως λύση απελπισίας, αλλά κάτω από κάποιες συνθήκες ίσως και να μην είναι.

Ι. ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Θα αναφερθώ επιλεκτικά σε ορισμένα δεδομένα της ελληνικής οικονομίας, καθώς αυτή βυθίζεται σε βούρκο ανυπαρξίας.

Η Ελλάδα ήταν τελειωμένη και πριν τον ιό. Η Ελλάδα καταστράφηκε με τα Μνημόνια, με το απαράδεκτο περιεχόμενό τους, που:

– ως ταύροι σε υαλοπωλείο, απαίτησαν με πρωτοφανή σκαιότητα κατάργηση ανθρώπινων δικαιωμάτων,

-υποθήκευσαν και ξεπούλησαν το σύνολο της δημόσιας περιουσίας,

-απέκλεισαν οιονδήποτε συμψηφισμό με υφιστάμενα χρέη προς την Ελλάδα

– εξαφάνισαν κάθε ίχνος εθνικής κυριαρχίας

– επέβαλαν απάνθρωπες πολιτικές λιτότητας, στα πλαίσια ενός παρανοϊκού σχήματος, μέσα στο οποίο η Ελλάδα όφειλε να καταβάλει τις απαιτήσεις των πιστωτών της, χωρίς η ίδια να μπορεί να αναπτυχθεί, αλλά αντιθέτως καταγράφοντας συνεχή πτώση στο ΑΕΠ της,

-έσπρωξαν στη ξενιτειά χιλιάδες μορφωμένα Ελληνοπούλα

-χλεύασαν ασύστολα τους Έλληνες, χαρακτηρίζοντάς τους ως τεμπέληδες, ανίκανους, ασυνεπείς, που τρώνε το μόχθο των Γερμανών, και που είναι και αλκοολικοί (το δόγμα της Ναομί Κλάιν, είχε μεγάλη επιτυχία στην ελληνική περίπτωση)

-υπέδειξαν εμμέσως ως λύση, στο ακανθώδες δημογραφικό πρόβλημα της χώρας μας, την ενσωμάτωση των λαθρομεταναστών, στον ελληνικό πληθυσμό, προκειμένου να τον εξαφανίσουν,

-και τελικά κατάντησαν την Ελλάδα την πρώτη ευρωπαϊκή αποικία χρέους για απροσδιόριστο αριθμό δεκαετιών.

Για να αποφευχθούν παρεξηγήσεις, σπεύδω να σημειώσω, ότι βεβαίως χρωστούσαμε, και βεβαίως έπρεπε να πληρώσουμε, και βεβαίως χρειαζόταν και κάποιο Μνημόνιο. Και να προσθέσω ότι σε αντίθεση με τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις, τα μνημόνια δεν τελείωσαν, καθώς οι όροι τους εξακολουθούν να κρατούν αλυσοδεμένη την ελληνική οικονομία.

Οι ενστάσεις, λοιπόν, αφορούν στους απάνθρωπους, τους εγκληματικούς, τους παράνομους, τους ανήθικους όρους αυτών των Μνημονίων, που δεν θα γινόντουσαν δεκτοί ούτε από την πιο υπανάπτυκτη οικονομία της υφηλίου. Έγιναν, ωστόσο δεκτοί από την Ελλάδα, που συγκαταλέγεται ανάμεσα στις προηγμένες οικονομίες του κόσμου. Υπέγραψαν ασυζητητί όλες οι κυβερνήσεις μας των 11 τελευταίων ετών αυτά τα αναίσχυντα Μνημόνια. Και το ερώτημα είναι γιατί και πως ελληνικές κυβερνήσεις δέχθηκαν να καταδικάσουν την πατρίδα τους σε εξαφάνιση;

Στη δική μου λογική η απάντηση είναι μία: υποτέλεια-εξάρτηση

Πρόσφατα, είχαμε και την επίσημη διαβεβαίωση, χάρη στα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα, στο 22ο κεφάλαιο, για όσα βέβαια γνωρίζαμε από καιρό. Δηλαδή, ότι οι εταίροι μας, για να σώσουν τις τράπεζές τους, που διέθεταν ελληνικά χαρτιά, από πιθανή χρεοκοπία, θυσίασαν αδίστακτα την Ελλάδα, εταίρο τους και κυρίαρχο κράτος.

Ήταν ανάγκη η Ελλάδα να υποβαθμιστεί και να εξαθλιωθεί, ώστε να μην αντιδράσει στην ανήθικη αυτή επιχείρηση εξασφάλισης των συμφερόντων των τραπεζών τους, σε βάρος της.

Και τώρα θα αναφέρω ορισμένα δεδομένα, που θεμελιώνουν το τόσο θανάσιμα απαισιόδοξο συμπέρασμά μου, ότι δηλαδή τελειώνουμε ως κράτος, αλλά φοβούμαι και ως έθνος.

Να υπενθυμίσω ότι οι εταίροι μας παρουσίασαν τα Μνημόνια, ως σωτηρία μας, όπως δυστυχώς και οι κυβερνήσεις μας που αδίστακτα τα υπέγραψαν.

Ας δούμε, λοιπόν, σε τι αναφέρεται η επιχείρηση διάσωσής μας:

- Το 2010, όταν η ΕΕ καταλήφθηκε από πανικό, μήπως και οι γερμανογαλλικές τράπεζες χρεοκοπήσουν επειδή διέθεταν μεγάλη ποσότητα ελληνικών χαρτιών, το ελληνικό χρέος, ήταν γύρω στο 120% του ΑΕΠ. Δηλαδή, απολύτως βιώσιμο, με βάση τα ισχύοντα στη σχετική βιβλιογραφία. Μας είπαν, όμως, τότε ότι δεν ήταν βιώσιμο, και γι αυτό μας έσυραν στις καταστρεπτικές δαγκάνες του ΔΝΤ, που από όπου πέρασε, άφησε πίσω του ερείπια.

- Και τώρα πως εμφανίζεται το χρέος; Τα νέα στοιχεία είναι όντως τρομακτικά καθώς:

– Το ΑΕΠ στο τέλος Μαρτίου του 2021 έχει συρρικνωθεί στα 164,1 δις. από 222 δις ευρώ το 2010, ενώ η αύξηση του κρατικού δανεισμού ανέβασε το χρέος σε 380,8 δις (από 263 δις το 2010) και ως ποσοστό στο ΑΕΠ στο 232%.

– Αρμόδιοι εντός και εκτός Ελλάδας μας καθησυχάζουν ότι το χρέος είναι βιώσιμο….αλλά η διαβεβαίωση αυτή είναι όντως ακατανόητη.

– Η πανδημία βρήκε μια κατεστραμμένη οικονομία, που είχε ήδη χάσει 26% του ΑΕΠ της, συνεπεία των μνημονικών προγραμμάτων, και εξαιτίας της πανδημίας έχασε, μέχρι σήμερα και άλλα 15% του ΑΕΠ της.

– Να συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, ότι σήμερα είμαστε φτωχότεροι κατά 40% περίπου σε σύγκριση με το 2010

– Ακόμη, και ενώ το 2010, το κατά κεφαλή ελληνικό εισόδημα ήταν ίσο με το 84% του αντίστοιχου μέσου κοινοτικού, σήμερα είναι μόνον 67%

– Και ενώ το 2010 αφήναμε πίσω μας τις χώρες της πρ. Σοβιετικής Ένωσης, σήμερα στην ΕΕ φτωχότερη από εμάς είναι μόνον η Βουλγαρία. Αυτή η κατακόρυφη φτωχοποίηση της Ελλάδας, που δεν απαντιέται ούτε σε περίοδο πολέμου, συνδυάστηκε και με θηριώδη ανεργία, που οφείλεται ολοκληρωτικά στο άθλιο πρόγραμμα των μνημονίων. Δηλαδή, στην επιβολή ακραίας μορφής λιτότητας, με αποκλεισμό κάθε αναπτυξιακής δυνατότητας και με επιπλέον βάρος από δυσθεώρητα ύψη επιπόλαια επιλεγμένων φόρων.

– Και ενώ ο ρυθμός ανάπτυξης, που για την επταετία πριν από την κρίση ήταν πάνω από 4%, στη δεκαετία της κρίσης ήταν αρνητική

– Και ενώ η ανεργία πριν από τα Μνημόνια ήταν μονοψήφια, σήμερα φοβούμαι ότι πλησιάζει το 30% και θα φανεί όταν σταματήσουν οι επιδοτήσεις.

Ερωτάται, λοιπόν, από πού αντλεί αισιοδοξία η Κυβέρνηση ότι θα υπάρξει σημαντική ανάπτυξη;

Να υπενθυμίσω στο σημείο αυτό ότι το ΔΝΤ, έχει προβλέψει για την Ελλάδα, ως και το 2060-ανάπτυξη γύρω στο 1%.

Συνεπώς, η τυχόν επίτευξη υψηλότερων αναπτυξιακών ρυθμών, θα οφείλεται σε ένα παροδικό ξεπέταγμα της οικονομίας, από πολύ χαμηλό/αρνητικό ρυθμό, που όμως δεν θα μπορέσει να διατηρηθεί για πολύ. Και τούτο, διότι η δυνητική ανάπτυξη της οικονομίας μας, οι αναπτυξιακές της δυνατότητες, μετά τα 11 χρόνια Μνημονίων, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτες. Για τι είδους λοιπόν, ανάπτυξη μας μιλούν με τέτοιον ενθουσιασμό οι κυβερνητικοί μας; Απλά, να αναρωτηθούμε πόσα χρόνια θα χρειαστούν, από σήμερα, για να αγγίξουμε ξανά το επίπεδο ζωής του 2010; Και πόσο αυτή η επίτευξη είναι αδύνατη, με την κορύφωση των χρεών και τις απαιτήσεις των εταίρων για λεόντεια πρωτογενή πλεονάσματα (Αυτό είναι ακριβώς το μέτρο καταστροφής, που προκάλεσαν τα Μνημόνια, και όχι η στιγμιαία ατένιση της πορείας της οικονομίας).

Ασφαλώς, η πτώση του ΑΕΠ θα ήταν μεγαλύτερη χωρίς την κρατική βοήθεια σε διάφορες κοινωνικές κατηγορίες. Αλλά, αυτή η βοήθεια δεν προσφέρεται δωρεάν. Έχει αντιθέτως γιγαντώσει το χρέος μας.

Και στο σημείο αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη η χαώδης διάσταση στον τρόπο αντιμετώπισης των χρεών, ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην ΕΕ. Δυστυχώς, η ανάκτηση ισχύος, στη Γερμανία, των σοσιαλοδημοκρατών, απέναντι στους πρασίνους, έχει περιορίσει τις ελπίδες αλλαγών, στο πεδίο αυτό, στην ΕΕ.

Ήδη το ΔΝΤ κρούει για την Ελλάδα τον κώδωνα του κινδύνου, συμβουλεύοντάς μας να αυξήσουμε τους φόρους και να μειώσουμε μισθούς και συντάξεις. Μια ακόμη πιο αφόρητη λιτότητα, από αυτήν που υφιστάμεθα για 11 χρόνια, είναι ορατή στις σελίδες ενός τέταρτου Μνημονίου

Η Κυβέρνηση εκλαμβάνει το Ταμείο Ανάκαμψης ως το πέρας των δεινών μας.

Όντως, το Ταμείο Ανάκαμψης θα μπορούσε να περιορίσει τα δεινά της πανδημίας στην Ελλάδα, αν η Κυβέρνηση δεν είχε ολοκληρωτικά αποδεχθεί ένα πρόγραμμα, που είναι κατ' εξοχήν ακατάλληλο για την ελληνική οικονομία.

Πράγματι, εκτός του ότι διογκώνει επικίνδυνα το χρέος, είναι πολύ απίθανο να προκαλέσει εκείνα τα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, που αναμένονται από τις δημόσιες επενδύσεις. Και τούτο επειδή τα ποσά του Ταμείου δεν θα ενσωματωθούν, κατά το μεγαλύτερο τμήμα τους, στην ελληνική οικονομία, αλλά, θα κατευθυνθούν προς τον ευρωπαϊκό Βορρά ως εισαγωγές.

Συγκεκριμένα:

-τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ θα δοθούν σε 6 χρόνια, ενώ όταν επιδιώκεται η ανάπτυξη ή η ανάκαμψη οικονομίας τα, προς τούτο, διαθέσιμα ποσά πρέπει να δίνονται και να χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα και όλα μαζί,

-η πράσινη ανάπτυξη, που προβλέπεται ότι θα απορροφήσει το 37% και η ψηφιοποίηση της οικονομίας το 20%, παρότι πρόκειται για σύγχρονες και σημαντικές δραστηριότητες, δυστυχώς όμως απέχουν έτη φωτός από τις κατεπείγουσες προτεραιότητες της ελληνικής οικονομίες,

-και επιπλέον, οι εισαγωγές σε ηλεκτρικά αυτοκίνητα και ανεμογεννήτριες, καθώς και σε πολυάριθμα προϊόντα ψηφιακής ανάπτυξης, που θα απαιτηθούν από το πρόγραμμα, θα ενισχύσουν τη δραστηριότητα του ευρωπαϊκού Βορρά και όχι αυτήν της Ελλάδας.

Εξάλλου, πρέπει δυστυχώς να αναφερθώ και στις νεοπλουτίστικες επιλογές μας, αυτές που οδήγησαν στην απόφαση κλεισίματος του εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρισμού στην Πτολεμαϊδα, για να προωθηθεί η πράσινη ανάπτυξη. Η απόφαση αυτή βρίσκεται σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει, σχετικά, σε ολόκληρο τον πλούσιο κόσμο. Εκεί, σε πείσμα της υποστήριξης της πράσινης ανάπτυξης, εξακολουθεί ωστόσο η παραγωγή και η χρησιμοποίηση κάρβουνου.

Με όση δόση αισιοδοξίας και αν οπλιστούμε, το συμπέρασμα είναι ένα: η Ελλάδα τελειώνει. Και η οικονομική αυτή καταστροφή οφείλεται σε συντριπτικό βαθμό στην υποτέλεια.

ΙΙ.ΤΙ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Πριν αναφερθώ σε κάποιες, πάντως όχι εύκολες, και ούτε γρήγορες λύσεις, θέλω να παρατηρήσω το εξής. Έστω και αν είναι εκ των προτέρων βέβαιο ότι δεν θα επιτύχουμε ούτε διαγραφή χρέους, ούτε επιστροφή γερμανικών χρεών, τουλάχιστον σε σύντομο διάστημα, πιστεύω όμως ακράδαντα ότι θα έπρεπε να κινήσουμε Γη και ουρανό, να διαμαρτυρηθούμε και να αγωνιστούμε, έτσι που να γίνει γνωστή στα πέρατα της υφηλίου η απόφασή μας να διεκδικήσουμε επιτέλους τα δίκαιά, με αποδείξεις που διαθέτουμε, και να καταγγείλουμε τους σφετεριστές.

Γιατί είναι απίστευτο, είναι ανεκδιήγητο, είναι αδιανόητο, να μας χρωστούν τετραπλάσια των δικών μας χρεών, και να μην ομιλούμε (να σημειωθεί ότι τα γερμανικά χρέη απέναντι στην Ελλάδα από κατοχικό δάνειο, αποζημιώσεις, κλοπή αρχαιοτήτων υπερβαίνουν το 1 τρισεκατομμύριο ευρώ, ενώ για τα δικά μας χρέη, που δεν υπερβαίνουν τα 260 δισεκατομμύρια ευρώ, αυτοί που μας χρωστούν πολλαπλάσια μας βάζουν το μαχαίρι στο λαιμό).

Γιατί είναι αδύνατον να μας λάβουν σοβαρά υπόψη εταίροι, εχθροί και το σύνολο της παγκόσμιας κοινότητας, όταν στα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα, και στο κεφ.22, υπάρχει η διαβεβαίωση ότι η ΕΕ μας θυσίασε για να σώσει τις τράπεζές της, και όχι απλώς δεν κινείται φύλλο στη χώρα μας, αλλά υπάρχει μια διάχυτη απαγόρευση να μιλήσουμε για το θέμα αυτό. Συνεπώς, επιβάλλεται να αρχίσουμε ενέργειες προς αυτή την κατεύθυνση.

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21, με το ΙΗΑ, έχουμε ξεκινήσει μια εκστρατεία προς αυτή την κατεύθυνση. Η εφημερίδα Le Monde, δημοσίευσε επιστολή μου, σχετική με το χρέος και τις γερμανικές αποζημιώσεις, που με τη βοήθεια του πρέσβη ε.τ. κ. Λεωνίδα Χρυσανθόπουλου, αυτή με άλλες επιστολές έχουν μεταφραστεί σε διάφορες γλώσσες και έχουν σταλεί σε πολλούς αποδέκτες. Θα συνεχίσουμε τις ενέργειες με την ομογένεια και με προς, το παρόν, στόχο να δημιουργηθεί θόρυβος. Ελπίζεται ότι θα ταρακουνηθεί η Γερμανία, που δεν θα είναι ασφαλώς ευτυχής, όταν η υφήλιος αρχίσει μοιραία να συζητά ότι θυσίασε ένα μικρό και αδύνατο κράτος για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Και, επίσης, δεν θα είναι ευχαριστημένη όταν ευρύτερα κυκλοφορήσει το γεγονός, ότι αφού ρήμαξε την Ελλάδα στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αρνείται, επί 80 χρόνια, να πληρώσει τις ζημίες.

Δεν είναι, όμως, μόνον ο θόρυβος που μπορεί να βοηθήσει την ευόδωση των νόμιμων διεκδικήσεών μας. Είναι, παράλληλα, και κάποιες ανατροπές, στο διεθνή χώρο της οικονομικής θεωρίας και πολιτικής, που τώρα μας ευνοούν:

α) Να αναφέρω την εμφάνιση της ΜΜΤ (=μοντέρνας νομισματικής θεωρίας), η οποία βρίσκεται στον κευνσιανό περίγυρο, και σαφώς εναντιώνεται στην επικρατούσα, στο διάστημα της τελευταίας πεντηκονταετίας, περιοριστική θεωρία των υποχρεωτικών ισοζυγίων. Αναδείχθηκε από τους δημοκρατικούς στις ΗΠΑ, και έχει ήδη υιοθετηθεί από τον Joe Biden, ο οποίος λογικά θα την επιβάλλει στην υφήλιο. Πρόκειται για την υπόθεση ότι ένα κυρίαρχο κράτος με δικό του νόμισμα μπορεί να δαπανά απεριόριστα, μέχρι το σημείο της πλήρους εξάντλησης των δυνητικών αναπτυξιακών ικανοτήτων της οικονομίας. Έτσι, θα καταστεί δυνατή η πλήρης απασχόληση, η χρηματοδότηση μεγάλων προγραμμάτων του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, η εξασφάλιση υγείας και εκπαίδευσης για όλους, καθώς και η πράσινη ανάπτυξη.

Εξάλλου, η δημιουργία ελλειμμάτων δεν έχει σημασία, εφόσον το αντίκρισμά τους αποτελεί το πλεόνασμα του ιδιωτικού τομέα.

Η εναντίωση της ΕΕ είναι βέβαια δεδομένη, εφόσον οι οικονομίες της στερούνται εθνικών κυρίαρχων νομισμάτων. Να σημειωθεί, ωστόσο, σχετικά ότι οι δύο διαθέσιμες κοσμοθεωρίες, η νεοφιλευθέρη και η παρεμβατική, φαίνεται να εναλλάσσονται, περίπου κάθε 40-45 χρόνια, και τώρα είναι η σειρά της δεύτερης.

β) Να αναφέρω ακόμη την επιστολή, που υπογράφηκε από 150 γνωστούς οικονομολόγους της υφηλίου, και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Le*

Monde στις 2 Φεβρουαρίου του 2021. Σε αυτήν υποστηρίζεται η διαγραφή των χρεών, στα πλαίσια της ΕΕ, τα οποία ανέρχονται σε περίπου 2,5 τρισεκατομμύρια ευρώ, προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για την ανάκαμψη της ευρωπαϊκής οικονομίας μετά την πανδημία, και στην πράσινη ανάπτυξη.

Επιπλέον, έχουν κινητοποιηθεί, έντονα, προς την κατεύθυνση της διαγραφής των χρεών τους πολλές ευρωπαϊκές οικονομίες, όχι όμως και η Ελλάδα. Υπέρ της διαγραφής του ευρωπαϊκού χρέους επικαλούνται, μεταξύ άλλων, την περίπτωση της μεταπολεμικής Γερμανίας, στην οποίαν χαρίστηκαν τα δύο τρία του χρέους της προκειμένου να ανασυγκροτηθεί, μετά τις καταστροφές του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου.

γ) Έχει, ακόμη, αρχίσει μια συζήτηση, που υποστηρίζει ότι το παγκόσμιο χρέος έφθασε σε εφιαλτικά ύψη, καθώς αντιπροσωπεύει 360% του παγκόσμιου ΑΕΠ. Η αποπληρωμή του, που αφορά σημαντικό ποσοστό αναπτυσσόμενων οικονομιών, θεωρείται αδύνατη. Αλλά, και επιπλέον, αυτό το χρέος αποτελεί βόμβα στα θεμέλια του κόσμου, και επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί.

Τελειώνοντας, επανέρχομαι, στο πρόβλημα χρέους και γερμανικών αποζημιώσεων της Ελλάδας. Πέρα από τη διαμόρφωση ευνοϊκού κλίματος, για την ελάφρυνση ή τη διαγραφή χρέους, σε παγκόσμιο επίπεδο, η χώρα μας διαθέτει επιπλέον όλων των άλλων, και πολύ ιδιαίτερους λόγους για την απαίτησή τους. Δυστυχώς, όμως, με τις παρούσες συνθήκες, η Ελλάδα βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, εξαιτίας της υποτέλειας με την οποία η Πολιτεία αντιμετωπίζει το σύνολο των αδιεξόδων της. Για τους λόγους αυτούς τολμώ να πω ότι πατριωτικές κινήσεις και ενώσεις οφείλουν να επιδοθούν σε αγώνα, για την ελάφρυνση των χρεών της, υποκαθιστώντας το ρόλο των αρμοδίων, που για διαφόρους λόγους αρνούνται να τον αναλάβουν.

**** Ομιλία στο 3ο Συνέδριο της ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 με θέμα «Οι συνέπειες της υποτέλειας στη διαμόρφωση των οικονομικών μας προβλημάτων» 3/7/2021***

Αναδημοσιεύσεις:

https://agonas.gr/2021/07/09/%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AE-%CF%87%CF%81%CE%AD%CE%BF%CF%85%CF%82-%CE%B7-%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%BA

%CE%AE-%CE%BF%CE%B4%CF%8C%CF%82-%CF%83%CF%89%CF%84/

https://egerssi.gr/%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AE-%CF%87%CF%81%CE%AD%CE%BF%CF%85%CF%82-%CE%B7-%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%BF%CE%B4%CF%8C%CF%82-%CF%83%CF%89/?utm_source=rss&utm_medium=rss&utm_campaign=%25ce%25b4%25ce%25b9%25ce%25b1%25ce%25b3%25cf%2581%25ce%25b1%25cf%2586%25ce%25ae-%25cf%2587%25cf%2581%25ce%25ad%25ce%25bf%25cf%2585%25cf%2582-%25ce%25b7-%25ce%25bc%25ce%25bf%25ce%25bd%25ce%25b1%25ce%25b4%25ce%25b9%25ce%25ba%25ce%25ae-%25ce%25bf%25ce%25b4%25cf%258c%25cf%2582-%25cf%2583%25cf%2589

https://kataggeilte.blogspot.com/2021/07/blog-post_682.html?utm_source=feedburner&utm_medium=feed&utm_campaign=Feed:+Kataggeilte+(kataggeilte)&m=1

https://koukfamily.blogspot.com/2021/07/blog-post_150.html

https://www.ebdomi.com/arthra-apopseis/15784-diagrafi-xreous-h-monadiki-odos-sothriasgia-thn-ellada.html

https://professors-phds.com/2021/07/09/36550/

ΓΙΑΤΙ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ ΘΑ ΒΡΕΘΕΙ Η ΚΙΝΑ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.07.2021 "SLPRESS"

Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών στους κόλπους των προηγμένων καπιταλιστικών οικονομιών επαληθεύουν τη γενική πρόβλεψη του Karl Marx ότι "ο "καπιταλισμός αυτοκαταστρέφεται", κάτι που γίνεται σήμερα πια αποδεκτό, ακόμη και από νεοφιλελεύθερης κατεύθυνσης οικονομολόγους. Στο βιβλίο μου "Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας

της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής“, παρέθεσα πολυάριθμες πηγές που αποδεικνύουν τη σήψη του καπιταλιστικού συστήματος, ρίχνοντας βέβαια το κύριο βάρος στον τερατώδη πια τρόπο που επικράτησε στον χώρο της κατανομής του εισοδήματος.

Οι ανυπέρβλητες πια αντιφάσεις του, που κατέληξαν στον αδιανόητο βαθμό ανισοκατανομής, για το 2017, όταν το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού εξασφάλισε το 82% του παραχθέντος ετήσιου πλούτου, φαίνεται να σημαίνει και το τέλος του. Ωστόσο, όσο και αν φαίνεται ανορθόδοξη η διαπίστωση ότι η Κίνα έχει αναλάβει τη σωτηρία του καπιταλισμού, επαληθεύει οπωσδήποτε τις σχετικές αναλύσεις του Marx, με βάση τις οποίες ο καπιταλισμός έχει τη δυνατότητα εναλλαγής πολλών προσωπείων, κατά περίπτωση.

Η Κίνα κατάφερε να συνδυάσει τον κομμουνισμό με τον καπιταλισμό, εξασφαλίζοντας εξαιρετικά οικονομικά αποτελέσματα σε όλους τους τομείς. Συνεπώς, η μορφή του καπιταλισμού, για το μεσοπρόθεσμο και, ενδεχομένως, και μακροπρόθεσμο διάστημα, οφείλει να διερευνηθεί στους κόλπους της Κίνας. Και η πρώτη σχετική ερώτηση που προβάλλει, είναι το πώς θα συνυπάρξει ο κινέζικος καπιταλισμός με έλλειψη ατομικότητας, που αποτελεί την κινητήρια του δύναμη;

Η Κίνα αποδεικνύει καθημερινά ότι η πολιτική δικτατορία, ο κρατικός έλεγχος του χρήματος, η υποταγή των επιχειρηματιών στο κομμουνιστικό κόμμα από τη μία πλευρά, και στις δημόσιες αγορές από την άλλη, παντρεύονται με εξαιρετικό τρόπο με την πρόοδο. Η Κίνα έχει ανάγκη από άτομα-καταναλωτές. Δεν έχει διόλου ανάγκη από άτομα-πολίτες. Ο κινέζικος καπιταλισμός, ακόμη, συνυπάρχει αρμονικά με την διαμόρφωση των καταναλωτικών προτύπων, που ολοένα σε πιο γενικευμένη κλίμακα, ετοιμάζονται από τους γίγαντες των νέων τεχνολογιών και επιβάλλονται στους καταναλωτές.

Κίνα και αυταρχικός καπιταλισμός

Ο καπιταλισμός που έρχεται θα είναι αυταρχικός και στην Ευρώπη το προοίμιο του προσφέρεται από χώρες με λαϊκίστικες κυβερνήσεις, όπως της Ουγγαρίας και της Πολωνίας κ.ά. Ο καπιταλισμός του μέλλοντος, που θα είναι κινέζικος, το πιθανότερο είναι ότι θα είναι κρατικός καπιταλισμός. Και αν αυτή θα είναι η επιλογή της Κίνας, όταν επικρατήσει ως πρώτη παγκόσμια δύναμη, ο οικονομικός φιλελευθερισμός και η δημοκρατία θα υποχωρήσουν, ως υπολείμματα της Δύσης, της οποίας η Κίνα ουδέποτε αποτέλεσε τμήμα της.

Ακριβώς αυτός ο πρωτόγνωρος συνδυασμός, που έφερε ταχύτατα την Κίνα στη δεύτερη θέση παγκοσμίως, ενώ στοχεύει ήδη στην πρώτη, ανάγκασαν τον Francis Fukuyama να αναγνωρίσει το λάθος του, με την ακόλουθη δήλωση: «Η Κίνα αποτελεί τη μεγαλύτερη πρόκληση στο αφήγημα του "τέλους της ιστορίας", δεδομένου ότι εκσυγχρονίστηκε οικονομικά παραμένοντας μια δικτατορία… Αν στο διάστημα των προσεχών ετών, η ανάπτυξή της εξακολουθήσει και αν διατηρήσει τη θέση της ως της μεγαλύτερης οικονομικής δύναμης της υφηλίου, θα δεχθώ ότι η άποψή μου ήταν οριστικά εσφαλμένη».

Το μεγάλο πρόβλημα του κινέζικου καπιταλισμού και αφού στο πολύ προσεχές μέλλον καταστεί πιθανότατα παγκόσμιος, θα είναι η σχέση του ανθρώπου με την εργασία, δηλαδή η διαχείριση μιας κοινωνίας, που δεν θα χρειάζεται διόλου ή ελάχιστη ανθρώπινη εργασία. Ορθότερα, στις νέου τύπου ρομποτικές κοινωνίες που έρχονται, το πρόβλημα θα είναι, κυρίως, πρόβλημα κατανομής του προϊόντος, που θα παράγεται από την εργασία των ρομπότ. Και μπορεί κανείς να συνδυάσει τα οράματα των παλαιότερων οικονομολόγων, κλασικών και μεταγενέστερων, σχετικά με το μέλλον της οικονομίας.

Οι αισιόδοξοι και οι απαισιόδοξοι

Οράματα, που σήμερα γίνονται πραγματικότητα, χάρη στη ρομποτική, που φυσικά δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί, από τότε. Προβλέφθηκαν, ωστόσο, οι πιθανές της συνέπειες. Αυτές, διακρίνονται σε αισιόδοξες και σε απαισιόδοξες, όπως άλλωστε και η διάκριση ανάμεσα στους παλαιότερους οικονομολόγους. Οι αισιόδοξοι, ανάμεσα στους οποίους οι Jean-Baptiste Say, Marx, Keynes κ.ά. θεωρούν δεδομένο το τέλος της σπανιότητας των αγαθών, που υπόσχεται να οδηγήσει σε απροθυμία συσσώρευσης πλούτου, σε εξαφάνιση του ανταγωνισμού σε όλες του τις μορφές, σε επιλογές ευχάριστης διάθεσης του ελεύθερου χρόνου, στο τέλος της αγωνίας για επιβίωση.

Σε αυτή την ιδεατή κοινωνία, όπου θεωρητικά ο καθένας θα αποκτά μερίδιο της παραγωγής, ανάλογα με τις ανάγκες του, ακριβώς όπως στον κομμουνισμό που δεν πραγματοποιήθηκε πουθενά, το θεωρητικό πρόβλημα που θα παραμείνει θα είναι η οργάνωση της κατανομής του προϊόντος. Ωστόσο, η υπόθεση ότι τα πράγματα θα κυλίσουν τόσο ήρεμα και τόσο ομαλά χάρη στην αφθονία της παραγωγής, που θα εξαφανίσει την απληστία, καθώς και την επιθυμία διάκρισης και επίδειξης, είναι απλοϊκή και ουτοπική. Δεν ανταποκρίνεται στην ανθρώπινη φύση.

Γι' αυτό, κάτω από αυτή την οπτική γωνία, ένα καθεστώς καπιταλισμού με αυταρχισμό θα είναι, προφανώς, καταλληλότερο από τον φιλελεύθερο καπιταλισμό. Δηλαδή, θα είναι πιο αποτελεσματικό για την υλοποίηση αυτών των προδιαγραφών. Στην ονειρική κοινωνία της αφθονίας και της έλλειψης ανάγκης για εργασία, θα χρειαστεί επίσης να οργανωθεί η διάθεση του ελεύθερου χρόνου των πολιτών. Και από την άποψη αυτή, καταλληλότερο υπόσχεται, ενδεχομένως, να είναι το σύστημα αυταρχικού παρά φιλελεύθερου καπιταλισμού.

Τα ρομπότ και η σπάνη των αγαθών

Οι ευχάριστες προοπτικές για μελλοντικές κοινωνίες, χωρίς προβλήματα επιβίωσης απομακρύνονται, ως εντελώς ανεδαφικές, μόλις εισέλθουν στο νοητικό πεδίο, οι απόψεις των απαισιόδοξων οικονομολόγων, μεταξύ των οποίων οι πιο αντιπροσωπευτικοί είναι οι Thomas Malthus και David Ricardo. Οι ανησυχίες τους, που εκλαμβάνουν στατικές τις δυνατότητες της οικονομίας, καθώς δεν λαμβάνουν υπόψη την τεχνική πρόοδο, αναφέρονται στην προϊούσα ανεπάρκεια αγαθών, που δεν θα μπορούν να θρέψουν τον ανερχόμενο πληθυσμό, και στην εξάντληση των φυσικών πόρων και των συντελεστών της παραγωγής, που οδηγούν σε μειούμενες αποδόσεις.

Στους απαισιόδοξους οικονομολόγους του παρελθόντος θα πρέπει να προστεθούν και οι νεότεροι, που αγωνιούν για την κλιματολογική επιδείνωση. Η τυχόν ανεπάρκεια πρώτων υλών δεν μπορεί, ασφαλώς, να εξουδετερωθεί από την εργασία των ρομπότ. Ο ανεκμετάλλευτος πλούτος, όμως, που κρύβει η Γη μας, και που έρχεται συνεχώς στην επιφάνεια, πείθει συχνά ότι είναι χωρίς τέλος. Σοβαρότερο θα αποδειχθεί, ίσως, το πρόβλημα του κλίματος, παρότι πολλοί, του ευρύτερου βεβαίως φιλελεύθερου χώρου, πιστεύουν ότι ακολουθεί μακροχρόνιους κύκλους επιδείνωσης και βελτίωσης και ότι συνεπώς δεν χρειάζεται ανθρώπινη παρέμβαση.

Αν, όπως φαίνεται σίγουρο (εκτός απρόοπτων συμβάντων), η Κίνα επικρατήσει ως ρυθμιστής της παγκόσμιας οικονομίας και το δικό της σύστημα διακυβέρνησης υιοθετηθεί από τη Δύση, τότε ο κομμουνισμός, που φάνηκε να τελείωσε στη Σοβιετική Ένωση το 1989, θα αναβιώσει με άλλη μορφή.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/giati-sto-timoni-toy-kapitalismoy-tha-vrethei-i-kina/

https://elladasimera.blogspot.com/2021/07/blog-post_48.html?m=0

ΈΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΔΥΣΗ – ΠΟΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΛΕΦΤΑ ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΘΕΛΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 20.07.2021 «SLPRESS"

Στο διάστημα των δύο τελευταίων δεκαετιών οι πολίτες χωρών, που δηλώνουν ότι έχουν δημοκρατία, εμφανίζονται ολοένα και πιο δυσαρεστημένοι από τον τρόπο εφαρμογής της. Ειδικότερα, κατηγορούν τις κυβερνήσεις τους ότι δεν νοιάζονται για τα προβλήματα της καθημερινότητάς τους και ότι η κατάσταση ουδόλως βελτιώνεται με τις βουλευτικές εκλογές, που συνεχίζουν τα ίδια με τις προηγούμενες.

Και έτσι εξηγείται, σύμφωνα με τα ευρήματα του Ερευνητικού Κέντρου Pew, ότι το 69% των πολιτών σε 34 χώρες του κόσμου δεν είναι ικανοποιημένοι από τους εκλεγμένους εκπροσώπους τους. Το ίδιο απαγοητευμένοι από τις κυβερνήσεις τους εμφανίζεται και το 59% των Αμερικανών.

Σε πείσμα των παραπάνω διαπιστώσεων, αλλά με την παραδοχή της υπόθεσης ότι η δημοκρατία εξακολουθεί να είναι το καλύτερο δυνατό πολίτευμα, αναλαμβάνονται διάφορες πρωτοβουλίες με στόχο τη βελτίωση του τρόπου εφαρμογής της. Έτσι, πρόσφατα, επιστήμονες του κοινωνικού χώρου, αναζήτησαν μεθόδους εφαρμογής της άμεσης δημοκρατίας, κατά το πρότυπο της αρχαίας Ελλάδας.

Συνελεύσεις πολιτών

Χώρες, ανάμεσα στις οποίες η Αμερική, η Μ. Βρετανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Ολλανδία κ.ά. αλλά όχι και η Ελλάδα, προσφεύγουν στη σύσταση συνελεύσεων πολιτών, προκειμένου να συζητήσουν, μέσω Zoom, τα προβλήματα αιχμής που εκάστοτε τους απασχολούν. Στη συνέχεια, τα μέλη αυτών των συνελεύσεων, καλούνται να ψηφίσουν λύσεις στα προβλήματά τους, που κατά πλειοψηφία θεωρούν ικανοποιητικές.

Η αναζήτηση των μελών αυτών των συνελεύσεων γίνεται, κυρίως, τηλεφωνικώς, και απευθύνεται αρχικά σε πολύ μεγάλο αριθμό πολιτών, με κατώτατη ηλικία τα 16 χρόνια. Στη συνέχεια, μέσα από το πλήθος αυτό επιλέγεται αντιπροσωπευτικό δείγμα 100-150 περίπου ατόμων, με βάση το φύλο, την ηλικία, τις περιοχές προέλευσης, το επίπεδο μόρφωσης, το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον.

Τα επιλεγμένα μέλη, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία δέχονται με ενθουσιασμό το ρόλο τους, συγκεντρώνονται και συζητούν επί εβδομάδες τα προβλήματα που τίθενται ενώπιόν τους, αναζητώντας την εκάστοτε καλύτερη δυνατή λύση. Των συζητήσεων, προηγούνται αναλυτικές εισηγήσεις ειδικών, που εκφράζουν διαφορετικές πλευρές αλλά και διαφορετικές απόψεις, σχετικά με το κάθε πρόβλημα. Κάθε εκλεγμένο μέλος της συνέλευσης, που λαμβάνει μέρος στη συζήτηση και, τελικώς, στην ψηφοφορία, αμείβεται με 86 ευρώ την ημέρα.

Δυστυχώς, τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας δεν στέφθηκαν, μέχρι στιγμής, με επιτυχία, και οπωσδήποτε δεν φαίνεται να έχουν προσφέρει λύσεις στο γενικότερο πρόβλημα της μη ικανοποιητικής εφαρμογής της δημοκρατίας. Οι λόγοι αυτής της αποτυχίας είναι και πολύπλοκοι και πολυάριθμοι.

Η υγειονομική προστασία, η "έκτακτη ανάγκη" και τα ατομικά δικαιώματα

Δυσπιστία για τις διαδικασίες

Καταρχήν, να παρατηρηθεί ότι όπως θα έπρεπε να είναι αναμενόμενο, υπάρχει μια γενικότερη δυσπιστία, που αναφέρεται και στους πιθανούς λόγους της απόφασης συγκρότησης αυτών των συνελεύσεων, αλλά και στον τρόπο επιλογής των επιστημόνων, που επιστρατεύονται για να αναλύσουν το εκάστοτε πρόβλημα στα μέλη τους. Ορισμένα αποτελέσματα ψηφοφοριών, που συμφωνούσαν συχνά με τις κυβερνητικές προτιμήσεις, αλλά όχι και με αυτές των λαών, ενίσχυσαν τις αμφιβολίες σχετικά με την αντικειμενικότητα και το αδιάβλητο των σχετικών διαδικασιών.

Πράγματι, είναι δύσκολο να αποκλειστεί η προσφυγή σε μεθόδους ικανές να επηρεάσουν την κρίση των μελών αυτών των συνελεύσεων, έτσι που τελικώς να ενισχύσουν την ψήφο στις εκάστοτε προαποφασισμένες από την κυβέρνηση επιλογές. Αναφέρεται, σχετικά, η περίπτωση, που όντως είναι δύσκολο να ερμηνευτεί με καλοπροαίρετο τρόπο, και που αφορά την Ιρλανδία με το συντριπτικά υψηλό ποσοστό καθολικών της.

Συγκεκριμένα, το 2015 το 62% των μελών της εκεί συνέλευσης τάχθηκε υπέρ του γάμου ομοφυλόφυλων, και το 2018 το 66% υπέρ της αποβολής του εμβρύου, κατά τις πρώτες 12 εβδομάδες της εγκυμοσύνης, παρότι ήταν γνωστή η έντονη αντίθεση των Ιρλανδών και στις δύο παραπάνω προτάσεις. Και, όμως, στις δύο αυτές ψηφοφορίες, οι λύσεις που συγκέντρωσαν την πλειοψηφία των μελών των συνελεύσεων συνέπιπταν με τις προτιμήσεις της κυβέρνησης και όχι με αυτές του ιρλανδικού λαού.

Απογοητευτικά ευρήματα

Πέρα, ωστόσο, από τις μη επιτυχείς προσπάθειες ενίσχυσης της δημοκρατίας και βελτίωσης του τρόπου εφαρμογής της, τίθεται ήδη επιτακτικά στους πολίτες των σύγχρονων κρατών, το ερώτημα του κατά πόσον εξακολουθεί να μετρά η δημοκρατία, στη συνείδησή τους. Τα σχετικά ευρήματα είναι αρκετά απογοητευτικά.

Αναφέρομαι καταρχήν στην έρευνα της Pew Research Center της 22/10/2017, για την Ελλάδα και άλλες 37 χώρες. Σε αυτές, μόνο το 46% των κατοίκων εμφανίζεται ικανοποιημένο, από τη λειτουργία της δημοκρατίας, ενώ το 52% δυσαρεστημένο. Ειδικά για την Ελλάδα το ποσοστό δυσαρεστημένων είναι ιδιαιτέρως υψηλό και ανέρχεται στο 79%. Ακόμη, μεταξύ των 38 χωρών στις οποίες διεξήχθη η έρευνα μόνο το 23% δηλώνει σθεναρά πιστό στην επιλογή ενός αντιπροσωπευτικού δημοκρατικού πολιτεύματος ενώ ένα 47% εμφανίζεται λιγότερο προσηλωμένο σε αυτό το πολίτευμα με το 13% να τάσσεται υπέρ μη-δημοκρατικών επιλογών.

Η χαμηλή αυτή προτίμηση των πολιτών της υφηλίου για το δημοκρατικό πολίτευμα μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός της σταδιακής υποχώρησης βασικών χαρακτηριστικών συνυφασμένων με τη δημοκρατία, όπως η εξασφάλιση σχετικής ισότητας των πολιτών, όπως η ταχεία αύξηση του εισοδήματός τους και όπως η επίτευξη υψηλότερου βαθμού ευημερίας σε σύγκριση με οικονομίες που δεν είχαν δημοκρατικό καθεστώς.

Δημοκρατία, το γέρας της νίκης

Εξάλλου, σημαντική επίδραση στις μεταβολές αυτές των προτιμήσεων των πολιτών ασκεί πιθανότατα και το γεγονός ότι από τις περίπου 15 οικονομίες της υφηλίου, που απολαμβάνουν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, τα 2/3 δεν έχουν δημοκρατία, αλλά διαφόρων βαθμών αυταρχικά καθεστώτα. Να προσθέσω ακόμη ότι από σχετικές έρευνες προκύπτει ποσοστό κατώτερο από το 1/3 των πολιτών, κάτω των 35 ετών, που αδιαφορεί για τη διαβίωσή του με ή χωρίς δημοκρατία, ενώ

αντιθέτως άτομα που έχουν υπερβεί το 65ο έτος της ηλικίας τους αποδίδουν ιδιαίτερη σημασία στη διατήρησή της.

Από τα παραπάνω συμπεραίνεται σαφώς ότι η σημασία και η εν γένει επίδραση της δημοκρατίας στα παγκόσμια τεκταινόμενα είναι περιορισμένη και κυρίως πτωτική. Ωστόσο, όπως είναι γνωστό, η Δύση εξακολουθεί να εμφανίζει τη δημοκρατία, ως το γέρας της νίκης της και ως το κύριο διαχωριστικό χαρακτηριστικό της από χώρες που έχουν διαφορετικό πολίτευμα και που θεωρεί ανεκπλήρωτες, σχεδόν βάρβαρες και αναγκαστικά καθοδόν προς τον εκδημοκρατισμό τους.

Για τη Δύση η δημοκρατία εκλαμβάνεται ως η καθεστηκυία τάξη, που νομοτελειακά θα επεκταθεί στον υπόλοιπο κόσμο, αλλά και το καθεστώς που δικαιολογεί την εχθρότητά της απέναντι σε όλες εκείνες τις χώρες, που δεν το ασπάζονται, ενώ υποχρεούνται να το υιοθετήσουν. Με τις επικρατούσες συνθήκες εύλογα τίθεται το ερώτημα, για το κατά πόσον αυτές οι ουτοπίες είναι σε θέση να προσδιορίζουν τις παγκόσμιες εξελίξεις;

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/idees/ereyna-sti-dysi-poia-dimokratia-lefta-stin-tsepi-theloyn-oi-neoi/

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/07/blog-post_9023.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%AD%CF%81%CE%B5%CF%85%CE%BD%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article22.php

https://oxtapus.wordpress.com/2021/07/20/%ce%ad%cf%81%ce%b5%cf%85%ce%bd%ce%b1-%cf%83%cf%84%ce%b7-%ce%b4%cf%8d%cf%83%ce%b7-%cf%80%ce%bf%ce%b9%ce%b1-%ce%b4%ce%b7%ce%bc%ce%bf%ce%ba%cf%81%ce%b1%cf%84%ce%af%ce%b1-%ce%bb%ce%b5%cf%86%cf%84%ce%ac/

ΟΙ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, 29.08.2021 (ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ)

Σήμερα γιορτάζουμε τα 200 χρόνια της απελευθέρωσης της πατρίδας μας από την τουρκική σκλαβιά, αλλά ταυτόχρονα σκύβουμε ευλαβικά στη μνήμη των συμπατριωτών μας, που την 1η Σεπτεμβρίου του 1821 σφαγιάστηκαν θηριωδώς, εδώ στα ιερά χώματα της Σαμοθράκης, από τους Τούρκους. Η σφαγή αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι οι Σαμοθρακίτες, αφού έγιναν μέλη της Φιλικής Εταιρείας, κήρυξαν τους εαυτούς τους ελεύθερους, άρχισαν να εξασκούνται συστηματικά στη σκοποβολή και στη συνέχεια δήλωσαν ότι παύουν να καταβάλουν φόρο στους Τουρκους. Για τη συμβολή της στην Επανάσταση του 1821 η Σαμοθράκη τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών με χρυσό μετάλλιο στις 23.3.1980. Το 1922, χάρη στη νίκη μας στον Α' Βαλκανικό Πόλεμο, η Σαμοθράκη δόθηκε στην Ελλάδα με τη Συνθήκη της Λωζάνης. Οι Σαμοθρακίτες είναι γνησιοι Έλληνες, και δεν έμαθαν ποτέ τουρκικά, διότι λόγω της φτώχειας του νησιού, ελάχιστες τουρκικές οικογένειες κατοικούσαν το νησί επί Τουρκοκρατίας.

Δέχθηκα την τιμητική πρόταση που μου έγινε από τους διοργανωτές της αποψινής εκδήλωσης, να μιλήσω για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της Σαμοθράκης, παρότι δεν έχω προχωρήσει σε εξειδικευμένη έρευνα για την ανάπτυξη του νησιού. Υπήρξα, ωστόσο, για χρόνια σύμβουλος του Υπουργείου Συντονισμού και της Υπηρεσίας Ανάπτυξης Βορείου Ελλάδος που είχε έδρα τη Θεσσαλονίκη. Ήμουν, επίσης, επικεφαλής πολυάριθμης ομάδας, στην οποία είχε ανατεθεί η κατάρτιση προγράμματος ανάπτυξης της Βορείου Ελλάδας και ειδικότερα της Θράκης . Και αργότερα, με συναδέλφους από το ΑΠΘ και το Παμακ έδωσα αγώνες για την ίδρυση Πανεπιστημίου στη Θράκη. Εξυπακούεται, ότι οι προσπάθειες αυτές, που θέλω να πιστευω ότι απέδωσαν θετικά αποτέλέσματα, παρότι ασφαλώς θα μπορούσαν να είναι και πιο εντυπωσιακά, αποφασίστηκαν και υλοποιήθηκαν κάτω από το πρίσμα επείγουσα εθνικής ανάγκης.

Στη συνέχεια, δυστυχώς, το Υπουργείο Συντονισμού, που ανάμεσα και σε άλλα ησχολείτο με προβλήματα περιφερειακής ανάπτυξης, καταργήθηκε. Με την κατάργηση του Υπουργείου Συντονισμού, το ενδιαφέρον για περιφερειακή ανάπτυξη υποχώρησε σημαντικά και θα

έλεγα ότι εξαφανίστκε, κάτω από την επίδραση δύο κοσμοθεωριών, που για περίπου μισό αιώνα εφαρμόστηκαν από κοινού και αλληλοσυμπληρώνονταν. Αναφέρομαι στην παγκοσμιοποίηση και σε έναν ακραίας μορφής φιλελευθερισμό, που έστειλαν ουσιαστικά στη γωνία την παρέμβαση, στην οικονομία, του δημόσιου τομέα. Αλλά, χωρίς δημόσιο τομέα, δεν είναι εφικτή η προώθηση της περιφεριακής ανάπτυξης, εκτός στο μέτρο που αυτή γίνεται από τον ιδιωτικό τομέα, ακολουθώντας υποχρεωτικά την αναζήτηση του μέγιστου δυνατού κέρδους, και όχι τον περιορισμό των αναπτυξιακών ανισοτήτων.

Και έρχομαι στην Σαμοθράκη, η οποία προβάλλει περίπου τους ίδιους λόγους με τη Θράκη για την ανάγκη να προσελκύσει την ιδιαίτερη προσοχή της Πολιτείας, αλλά δυστυχώς αφέθηκε ουσιαστικά στην τύχη της όλα αυτά τα χρόνια. Τα αποτέλεσμα αυτής της κρατικής εγκατάλειψης ήταν η απώλεια της αίγλης που έχαιρε στην αρχαιότητα, κυρίως εξαιτίας της λατρείας των Καβείριων μυστηρίων στο νησί, και της προβολής που είχε στον 18-19ο αιώνα, επειδη, λόγω φτώχειας, δεν την προτιμούσαν οι Τουρκοι ως τόπο διαμονής τους. Ακολούθησε η συρρίκνωση του πληθυσμού της και ο περιορισμός των δραστηριοτήτων της. Οι Σαμοθρακίτες κατέληξαν να έχουν ως σχεδόν μοναδική απασχόληση την ποιμενική ζωή, ενώ απομονώθηκαν, σε μεγάλο βαθμο, από τον υπόλοιπο κόσμο, εξαιτίας και της άγριας θάλασσας που την περιβάλλει, ιδίως, το χειμώνα.

Όμως, τώρα, η περίοδος που διανύει η Ελλάδα, παρότι εξαιρετικά δύσκολη και με πολλές πολύπλευρες απειλές, άρχισαν ωστόσο να διαφαίνονται κάποιες ευνοικές συνθήκες , που αναβιώνουν ανησυχίες γύρω από την ανάγκη της περιφερειακής ανάπτυξης. Στην ανά χείρας ομιλία θα αναφερθώ, φυσικά, σε ό,τι ειδικότερα αφορά άμεσα ή έμμεσα τη Σαμοθράκη.

Να σημειωθεί ότι η Σαμοθράκη, που είναι παγκοίνως γνωστή στην υφήλιο, για το περίφημο άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης, και που καταλαμβάνει περίοπτη θέση στο Μουσείο του Λούβρου, όφειλε και για το λόγο αυτό, να βρίσκεται μονίμως στο κέντρο των ενδιαφερόντων των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων. Με κάποια κκρατική στήριξη, και χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια, θα ήταν εξασφαλισμένη η πολύπλευρη ανάπτυξη του νησιού. Δυστυχώς, δεν αξιοποιήθηκε η μοναδική αυτή ευκαιρία.

Οι παγκόσμιες ανακατατάξεις, σε πολυάριθμα επίπεδα, παρότι οι περισσότερες στρέφονται εναντίον της Ελλάδας, φαίνεται ωστόσο ότι ορισμένες ευνοούν την ειδικότερη περίπτωση της Σαμοθράκης. Αυτές διακρίνονται ως αποτέλεσμα της πανδημίας, ως προϊόν μεταβολής των υιοθετούμενων εκάστοτε κοσμοθεωριών, αλλά και ως συνέπεια απειλής πολεμικών συρράξεων.

Ι.Ανατροπές εξαιτίας της πανδημίας

Μεταξύ των πολυάριθμων ανατροπών, που φέρνει μαζί της η πανδημία του κορωνοϊού, και που επιφέρουν εγκαρσιες μεταβολές στον τρόπο ζωής μας, σημαντική για την ανάπτυξη της Σαμοθράκης είναι η απόδοση, και πάλι, μετά την πολύχρονη δαιμονοποίησή του, σπουδαιότητας στον δημόσιο τομέα. Η περιφερειακή ανάπτυξη μιας χώρας, αφού τεθούν οι βασικοί της στόχοι, που αναμένεται να υλοποιηθούν σε δεδομένο χρονικό διάστημα, καλείται ο δημοσιος τομέας της κάθε χώρας, για να τους πραγματοποιήσει. Ο δημόσιος τομέας αποφασιζει για τις περιοχές μιας οικονομίας, των πρέπει να επιταχυνθεί ο ρυθμός ανάπτυξης, με τη βοήθεια κρατικών επενδύσεων. Ο δημόσος τομέας επιλέγει το είδος των επενδύσεων, που θα προωθηθούν σε κάθε περιφέρεια με βάση σειρά κριτηρίων, όπως τα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής, που προσδιορίζουν τις δυνατότητες της ανάπτυξής της, η ανάγκη συμπλήρωσης επενδύσεων που ήδη υπάρχουν, προκειμένου να καταστούν πιο παραγωγικές, η προσπάθεια εξάπλωσης των αρχικών επενδύσεων, χάρη σε οριζόντια και κάθετα πολλαπλασιαστικά τους αποτελέσματα, η εξασφάλιση του απαραίτητου εργατικού δυναμικού, η διατήρηση του πληθυσμού της, η ενθάρρυνση προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδυσεων κ.ο.κ. Εξάλλου, η επιλογή των επενδύσεων που εκάστοτε θα προκριθούν για κάθε περιφέρεια,οφείλει να λάβει υπόψη της την αποφυγή της μονομέρειας, έτσι που να εξασφαλιστεί, κατά το δυνατόν, αρμονική ανάπτυξη και των τριών τομέων παραγωγής: του πρωτογενούς, του δευτερογενούς και του τριτογενούς, και όχι υπερβολική εξάρτηση από τον έναν από τους τρεις, όπως είναι φευ η ελληνική οικονομία με τη "μονοκαλλιέργεια" του τουρισμού. Αυτές, και άλλες επιδιώξεις δεν είναι δυνατόν να επιχειρηθούν, με τον δημόσιο τομέα στη γωνία, ουσιαστικά ανενεργό, και τον ιδιωτικό τομέα, στο περιεχόμενο του οποίου αποτελούν ξένο σώμα οι παραπάνω αυτές επιδιώξεις της περιφερειακής ανάπτυξης.

Οι επιτακτικές ανάγκες της πανδημίας, ήταν αδύνατον να αντιμετωπιστούν μόνον και αποκλειστικά χάρις στις δραστηριότητες του ιδιωτικού τομέα. Αντιθετως, συχνά με οδυνηρό τρόπο, έγινε επιτακτική η ενεργός συμμετοχή και οι πρωτοβουλίες του δημόσιου τομέα. Αναγνωρίστηκε, τελικώς, ακόμη και από όσους υποστήριζαν με φανατισμό την ελαχιστοποίηση την όποιας μορφής συμμετοχή του δημόσιου τομέα, στην οικονομική δραστηριότητα, ότι η αντιμετώπιση του ιού θα ήταν αποτελεσματικότερη, και τα θύματά λιγότερα, αν ο δημόσιος τομέας δεν είχε ουσιαστικά απενεργοποιηθεί στις σύγχρονες προηγμένες οικονομίες.

Αυτή η στροφή προς το δημόσιο τομέα συμπληρώθηκε και με την αποδυνάμωση της πολυπολιτισμικότητας, και τη στροφή προς το κράτος-έθνος, που είχε περιθωριοποιηθεί με την επικράτηση της παγκοσμιοποίησης και των ανοικτών συνόρων.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021

ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΞΑΝΑΜΟΙΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΡΑΠΟΥΛΑ ΧΩΡΙΣ ΕΜΑΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 01.09.2021 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

Το Αφγανιστάν, μετά από 20 χρόνια αμερικανικής κατοχής και φαινομενικής ηρεμίας επανέρχεται δυναμικά στο διεθνές προσκήνιο, αναγγέλλοντας κοσμοϊστορικές γεωπολιτικές ανατροπές.

Με την ευκαιρία αυτών των εξελίξεων ανέτρεξα στο σύγγραμμά μου του 2004, που φέρει τον τίτλο «Τα παιδιά της παγκοσμιοποίησης, τρομοκρατία και φασισμός», καθώς εκεί καταγράφονται και αναλύονται τα συγκλονιστικά γεγονότα, που προηγήθηκαν και που ακολούθησαν την έναρξη του Γ' παγκόσμιου Πολέμου, εναντίον της τρομοκρατίας (σύμφωνα με τους όρους που επέλεξε για τον πόλεμο αυτόν ο τότε πρόεδρος Μπους). Επρόκειτο για πόλεμο, με απροσδιόριστο εχθρό, ο οποίος έμοιαζε με κινούμενη άμμο, και ο οποίος άρχισε, αλλά ουδέποτε περατώθηκε. Ωστόσο, με βάση αυτόν τον πόλεμο, η Αμερική μπόρεσε να παρατείνει την παγκόσμια αυτοκρατορία της και να δικαιολογήσει τη σκλήρυνση της στρατηγικής της στον έξω κόσμο.

Μετά την τρομοκρατική επίθεση εναντίον των δίδυμων πύργων, στις 11 Σεπτεμβρίου του 2011, φιγούραραν ως ένοχοι οι Ταλιμπάν με τον φερόμενο ως αρχηγό τους Οσάμα μπιν Λάντεν, σε εκείνα τα κράτη, που ο τότε Αμερικανός πρόεδρος κατέταξε στον «άξονα του κακού», στα «κράτη-αλήτες», στα «κράτη-κακοποιοί». Ο στόχος αυτού του πολέμου ήταν η σύλληψη του Οσάμα μπιν Λάντεν (που δεν πραγματοποιήθηκε τότε), αλλά και η δυτικοποίηση του Ισλάμ, η οποία κακώς εκλαμβάνεται ως συνώνυμη με την ανάπτυξή του, και μετέρχεται μεθόδους συχνά προσβλητικές για τη θρησκεία τα ήθη και έθιμά του. Ωστόσο, είναι σαφές ότι η πρόοδος και η ανάπτυξη του Ισλάμ ακολουθεί, αλλά και θα ακολουθήσει, αναγκαστικά, διαφορετική πορεία από αυτήν της Δύσης. Αλλά, και πέρα από την πάγια αυτή πολιτική της Αμερικής να θεωρεί ως μοναδικό πολιτισμό τον δυτικό, και να εμμένει στην υιοθέτησή του από ολόκληρη την υφήλιο, οι ανομολόγητοι λόγοι της εξόντωσης του Αφγανιστάν ήταν η πρόκληση αναστάτωσης στην κεντρική Ασία, προκειμένου να εξασθενίσουν η Κίνα και η Ρωσία.

Εγκλήματα

Στην προσπάθειά τους να γονατίσουν την κυβέρνηση των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν, παρότι αυτή ήταν στις αρχές φιλοαμερικανική, οι ΗΠΑ, με τη βοήθεια των δυτικών συμμάχων τους:

*βομβάρδισαν ανηλεώς τη χώρα, που ισοπεδώθηκε, προκαλώντας το θάνατο 100.000 αμάχων, σύμφωνα με σχετικές εκτιμήσεις,

*κατέστρεψαν την οικονομία της με την υπόσχεση ότι θα την ανασυγκροτήσουν,

*επέβαλαν καθεστώς λιμοκτονίας και αυστηρών κυρώσεων στο λαό του Αφγανιστάν,

* παράκαμψαν σιωπηρώς, εδάφια της Συνθήκης της Γενεύης, που προβλέπουν, μεταξύ άλλων, ότι οι «αιχμάλωτοι πολέμου δεν ανακρίνονται», και γι' αυτό χρειάστηκε να αποδοθούν στους αιχμαλώτους Ταλιμπάν ιδιότητες, που δεν περιλαμβάνονται στο Διεθνές Δίκαιο, όπως «παράνομοι μαχητές» ή «μαχόμενοι εχθροί», παρότι είχαν πολεμήσει για τη νόμιμη κυβέρνηση της χώρας τους.

Η απόγνωση, στην οποία είχε έτσι περιέλθει ο λαός του Αφγανιστάν αποτελεί, προφανώς, την απάντηση για το πως ολόκληρη η χώρα καταλήφθηκε από τους Ταλιμπάν σε ελάχιστο χρόνο (1 Μαίου-18 Αυγούστου 2021) και χωρίς την παραμικρή αντίσταση των κατοίκων. Όπως φάνηκε, η φιλοαμερικανική κυβέρνηση αυτών των 20 ετών θεωρήθηκε κατοχική, ο πακτωλός των χρημάτων που ξοδεύτηκε στο Αφγανιστάν δεν ήταν αρκετός για να κερδίσει τους κατοίκους, καθώς ήταν κενός αξιών και ιδεολογιών, και έτσι οι Ταλιμπάν θεωρήθηκαν ως απελευθερωτές του. Οι ΗΠΑ υπέστησαν συντριπτική και ταπεινωτική ήττα.

Γίνεται πολύς λόγος για «λάθος» των Αμερικανών, γιατί όπως υποστηρίζεται, δεν έπρεπε να αποχωρήσουν εσπευσμένως ή, ακόμη, θα ήταν προτιμότερο να συμφωνήσουν με τους Ταλιμπάν, και όχι με την κατοχική/φιλοαμερικανική κυβέρνηση. Το «λάθος» ωστόσο, των Αμερικανών, αλλά και ολόκληρης της Δύσης δεν αφορά στην αποχώρησή τους από το Αφγανιστάν, που ήταν επιβεβλημένη και που όφειλε να γίνει νωρίτερα. Αλλά ούτε και η γενική δικαιολογία της αποχώρησης τους, ότι δηλαδή το Αφγανιστάν έπαυσε να βρίσκεται στο επίκεντρο των αμερικανικών ανησυχιών, γιατί τώρα αυτό συγκεντρώνεται στην Κίνα και στη Ρωσία μπορεί να θεωρηθεί σοβαρή, δεδομένου ότι ακριβώς η αναχώρησή τους καθιστά κυρίαρχες τις δύο

αυτές χώρες στο διεθνές προσκήνιο. Η εγκατάλειψη του Αφγανιστάν, με τις συνθήκες που έγινε, άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου, προσκομίζοντας έναν νέο κόσμο με αξίες και πολιτισμό, που φέρει την Κίνα, συνοδευόμενη από τη Ρωσία, και όχι μόνο, στην κορυφή του, εκτοπίζοντας έτσι τη Δύση. Το ερώτημα που πλανάται, παραμένοντας προς το παρόν αναπάντητο, είναι το πως και το γιατί οι εξαιρετικές μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ δεν απέδωσαν τη δέουσα βαρύτητα στο γεγονός, ότι οι Ταλιμπάν, από την επομένη της ήττας τους, άρχισαν να προετοιμάζονται μεθοδικά για την αντεπίθεσή τους. Και, ακόμη, το πως συνέβη ώστε αυτές οι υπηρεσίες, δεν κατάφεραν να εκτιμήσουν το μέγεθος αυτής της απειλής για την αμερικανική αυτοκρατορία.

Η αποχώρηση των Αμερικανών, με τις συνθήκες που αυτή έλαβε χώρα, αποτελεί προάγγελο εγκάρσιων ανακατατάξεων, στην παγκόσμια σκακιέρα, που επιταχύνουν την παρακμή της Δύσης και φέρνουν το τέλος της οικονομικής της κυριαρχίας. Στη θέση της Δύσης, στο διεθνές προσκήνιο, εισβάλει η Ανατολή (αναφέρομαι σε σχετικές αναλύσεις, στο σύγγραμμά μου, με τίτλο «Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής, 2019»).

Εκτός απρόοπτων γεγονότων η Ασία, με επικεφαλής την Κίνα, θα είναι η κυρίως ευνοημένη από τις γεωπολιτικές ανατροπές, καθώς θα αναρριχηθεί στην κορυφή του κόσμου, συνοδευόμενη και από τη Ρωσία, και μάλιστα πολύ ταχύτερα από ότι είχε αρχικά προβλεφθεί. Ήδη ο εκπρόσωπος Τύπου των Ταλιμπάν ανακοίνωσε στα επίσημα κινέζικα ΜΜΕ ότι η Κίνα που είναι μια ισχυρή οικονομία, αναγνωρίζεται ως φίλη του Αφγανιστάν και η συμμετοχή της στην ανασυγκρότησή του είναι καλοδεχούμενη. Ταυτόχρονα, τα κινέζικα ΜΜΕ υποστηρίζουν ότι οι ΗΠΑ «δεν αποβλέπουν στην ανασυγκρότηση, αλλά στην καταστροφή του Αφγανιστάν». Σύμφωνα, εξάλλου, με πληροφορίες η Κίνα και η Ρωσία συνομιλούν, ήδη, με τους Ταλιμπάν, και επί πλέον η Κίνα έχει διατηρήσει στο Αφγανιστάν την πρεσβεία της, σε πείσμα της αναταραχής. Η Κίνα, εξάλλου, που το κύριο ενδιαφέρον της επικεντρώνεται στην όσο γίνεται μεγαλύτερη επιτυχία και διάδοση του *νέου δρόμου του μεταξιού,* πρότεινε στο Αφγανιστάν να επικαιροποιήσει τη συμμετοχή του εκεί, που χρονολογείται από το 2016, με την υπόσχεση ότι θα προβεί σε σημαντικές επενδύσεις έργων υποδομής. Μια σπουδαία επένδυση για την Κίνα, θα είναι ασφαλώς η εξόρυξη των τεραστίων αποθεμάτων λιθίου στο Αφγανιστάν, για να τα χρησιμοποιήσει στα ηλεκτρικά της αυτοκίνητα, για τα οποία είναι η πρώτη παραγωγός στον κόσμο. Η μοναδική εγγύηση που απαίτησε η Κίνα για τις επενδύσεις της στο Αφγανιστάν είναι η διασφάλιση των συνόρων της από τρομοκρατικές επιθέσεις. Παρότι οι Ταλιμπάν έχουν

σχέσεις αίματος με την τρομοκρατία, ελπίζεται ότι δεν θα επιδοθούν και πάλι σε αυτήν, και ότι θα τηρήσουν τις υποσχέσεις που έδωσαν στη Δύση, εφόσον αποβλέπουν σε διεθνή αναγνώρισή τους. Η αιματηρή, ωστόσο, επίθεση στο αεροδρόμιο της Καμπούλ δημιουργεί, ήδη, σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με την τήρηση αυτής της υπόσχεσης.

Ο *νέος δρόμος του μεταξιού* αποβλέπει καταρχήν στην οικονομική επικράτηση της Κίνας, με απώτερο στόχο, την επίτευξη της παγκόσμιας κυριαρχίας της, χάρη σε αυτόν.

Η επάνοδος της κυριαρχίας στο Αφγανιστάν, των Ταλιμπάν, με την απορρύθμιση των μέχρι τώρα ισορροπιών του πλανήτη, και τον σχηματισμό νέων παραμέτρων, αμφισβητεί πολύ σοβαρά τη συνέχιση της αμερικανικής αυτοκρατορίας, αλλά και του δυτικού πολιτισμού. Η Κίνα, δεν θα βασιλεύσει μοναχική στο θρόνο της, αλλά αντιθέτως θα περιβάλλεται και από τους εχθρούς της Δύσης, αυτούς που στοχεύουν στην εξόντωσή της. Πρόκειται, εκτός από την Κίνα, για τη Ρωσία, το Πακιστάν, το Ιράν, το Ιράκ, το Κατάρ, αλλά πιθανότατα και για την Ινδία, ύστερα από σχετική μεσολάβηση του Κατάρ. Πρόκειται, όμως, δυστυχώς και για την Τουρκία, που ήδη συνομιλεί με τους Ταλιμπάν, προσφέροντας ταυτόχρονα τις υπηρεσίες της και στις ΗΠΑ και λειτουργώντας όπως συνήθως σε πολλά επίπεδα

Για την Ελλάδα, με τα πολυάριθμα μέτωπα και τους υποτιθέμενους συμμάχους της, των οποίων η συμπαράσταση περιορίζεται σε διφορούμενα λόγια και αόριστες υποσχέσεων, ένα νέο μοίρασμα των εξουσιών της παγκόσμιας τράπουλας θα μπορούσε να αποδειχθεί σωτήριο. Όμως, για μια τέτοια ευνοϊκή, για τη χώρα μας, εξέλιξη, θα απαιτούνταν προϋποθέσεις, που δυστυχώς δεν ανιχνεύονται ούτε για δείγμα, ειδικά αυτά τα τελευταία χρόνια, μέσα στον κυκεώνα αυτής της ανείπωτης υποτέλειας. Αν είχαμε κάποια, έστω μικρή δόση εθνικής ανεξαρτησίας, θα σπεύδαμε να αδράξουμε αυτή την από Θεού ευκαιρία, και θα προσπαθούσαμε να δημιουργήσουμε νέες συμμαχίες ή να προσδώσουμε περιεχόμενο σε ήδη υπάρχουσες. Θα επιδιώκαμε σύναψη συμφωνιών με ρήτρες, που να αναγνωρίζουν και να ανταποδίδουν τις όποιες δικές μας προσφορές. Η εκτοξευόμενη Κίνα, με το *νέο δρόμο του μεταξιού,* έχει προ πολλού υπογραμμίσει το πόσο πολύ ενδιαφέρεται για τη γεωγραφική θέση της χώρας μας, πόσο πολύ σέβεται και θαυμάζει τον πολιτισμό μας, αλλά και πόσο πολύ επιθυμεί να καταστήσει το λιμάνι του Πειραιά κυρίαρχο πέρασμα του 60% τουλάχιστον των προϊόντων της προς την Ευρώπη. Όσα μειονεκτήματα και αν επιχειρηθεί να προβληθούν, εναντίον μιας τέτοιας προοπτικής, τα πλεονεκτήματα ειναι σίγουρα πολλαπλάσια. Δυστυχώς, όλα συνηγορούν στο συμπέρασμα ότι

εξακολουθεί να επικρατεί μια ανεκδιήγητη μιζέρια, που ελαχιστοποιεί τα αναμενόμενα θετικά αποτελέσματα, που καρκινοβατεί την υλοποίηση των αναγκαίων επενδύσεων και που υποχρέωσε τους Κινέζους να στραφούν προς ιταλικά λιμάνια, εξαιτίας της μερικής αδράνειας των δυνητικών δραστηριοτήτων στο λιμάνι του Πειραιά.

Ρεαλιστική υπόθεση

Με τα σημερινά δεδομένα, και με την απαισιόδοξη αλλά δυστυχώς ρεαλιστική υπόθεση ότι δεν πρόκειται να δραστηριοποιηθούμε για να βελτιώσουμε τη θέση μας, στη νέα διεθνή κατάσταση, κινδυνεύουμε σοβαρά για επιδείνωση των προοπτικών μας. Αν εξακολουθήσουμε να παραμένουμε αδρανείς, στις ορδές μεταναστών και λαθρομεταναστών που προτιμούν τα νησιά και τις πόλεις μας, ο πληθυσμός μας θα πνιγεί σε μικρό διάστημα από σήμερα μέσα στις αλλόφυλες φυλές. Ήδη, διαπιστώνεται ότι ένα 40% των μεταναστών στα νησιά μας είναι Αφγανοί. Αναφορικά με τα καθαρώς εθνικά μας θέματα, όπως θα ήταν αναμενόμενο, η Τουρκία έχει ταχύτατα δραστηριοποιηθεί, με επιτυχή και ταχύτατα διπλωματικά αντανακλαστικά, και έχει αναλάβει το ρόλο διαμεσολαβητή στις μυστικές συνομιλίες Ουάσιγκτον και Ταλιμπάν. Μεταξύ άλλων στην Τουρκία έχει ανατεθεί η ασφάλεια του αεροδρομίου της Καμπούλ. Μετά από τις επιτυχημένες κινήσεις της Τουρκίας, που κατέστησαν απαραίτητη την τουρκική παρουσία στην κρίση με το Αφγανιστάν, ποιος θα τολμήσει αλήθεια να την επιπλήξει για τις ατασθαλίες της στο Αιγαίο, εναντίον Ελλάδας και Κύπρου; Το μέλλον της πατρίδας μας σκοτεινιάζει ακόμη περισσότερο, εξαιτίας των συμβάντων στο Αφγανιστάν, αλλά φευ και τις δικής μας απύθμενης εξάρτησης, που μας κρατά αλυσοδεμένους. Ένα ακόμη τρένο στην ιστορία μας, θα περάσει και θα χαθεί, χωρίς να προφτάσουμε να επιβιβαστούμε σε αυτό.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.anixneuseis.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%BF-%CE%B1%CF%86%CE%B3%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83/

https://thesecretrealtruth.blogspot.com/2021/09/blog-post_9670.html

https://www.triklopodia.gr/%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%BF-%CE%B1%CF%86/

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΕΙΝΟΥΝ ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΥΜΕ ΧΡΕΗ ΣΤΟ ΔΝΤ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 16.09.2021 «NEWSBREAK»

Μία από τις δραματικότερες συνέπειες της πανδημίας, που παρότι αναμενόμενη,ωστόσο δεν αντιμετωπίστηκε εγκαίρως στην Ευρώπη, είναι το φάσμα της πείνας στους σπουδαστές. Οι περισσότεροι από αυτούς συμπλήρωναν το εισόδημα που έστελναν οι γονείς τους, με αυτό που οι ίδιοι εξασφάλιζαν από την εργασία τους, κυρίως στον τομέα των υπηρεσιών: σε εστιατόρια, καφετέριες, μπαρ, ή και σε φύλαξη παιδιών. Εκτός, όμως, από την καραντίνα στην εστίαση, που απέκλεισε τη συνέχιση αυτής της προσιτής μορφής απασχόλησης των νέων, και μεγάλος αριθμός των γονιών τους είτε πέρασαν στην ανεργία, είτε είδαν να μειώνεται σημαντικά το εισόδημά τους, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατον να συνεχίσουν να βοηθούν τα παιδιά τους που σπουδάζουν. Οι σχετικές λεπτομέρειες σε πρωτοσέλιδο άρθρο της προχθεσινής εφημερίδας New York Times, που αναφέρονται στο Παρίσι και σε άλλες γαλλικές πανεπιστημιοπόλεις φαίνονται απίστευτες, για την περίπτωση αυτής της πλούσιας ευρωπαικής χώρας. Καταγράφονται, μεταξύ άλλων, δηλώσεις φοιτητών οι οποίοι ομολογούν ότι έχασαν την εργασία τους ως γκαρσόνια, οι γονείς τους έμειναν άνεργοι, και οι ίδιοι, αφού εξάντλησαν τις οικονομίες τους, τρώγοντας για μήνες ένα μόνο γεύμα την ημέρα, και χάνοντας μέχρι και 20 κιλά από το βάρος τους, δεν έχουν πια χρήματα για φαγητό.

Η μόνη λύση είναι τα συσίτια, που οργανώνονται από φοιτητές, με γεύμα που στοιχίζει ένα ευρώ, περιλαμβάνει λαχανικά, μακαρόνια και γάλα και συγκεντρώνει ουρές με πολύωρη αναμονή. Ειδικά, ωστόσο, στη Γαλλία, όπου η εκπαίδευση θεωρείται δημόσιο αγαθό, έστω και με κάποια καθυστέρηση, ο πρόεδρος Μακρόν αναγνώρισε ότι υπάρχει οξύ

πρόβλημα στη σύτιση των σπουδαστών, το οποίο και θα αντιμετωπίσει άμεσα, εξασφαλίζοντας ένα γεύμα ημερησίως, ψυχολογική στήριξη και οικονομική βοήθεια, εκεί που θα διαπιστωθεί σημαντική μείωση του οικογενειακού εισοδήματος.

Και να έρθουμε στους Έλληνες σπουδαστές, που αναμφίβολα έχουν πληγεί από την πανδημία, σε βαθμό υψηλότερο από οπουδήποτε αλλού, αλλά ωστόσο δεν έχουν ληφθεί μέτρα αντιμετώπισης αυτού του οξύτατου προβλήματός τους. Πράγματι και παρότι δεν υπάρχουν σχετικές εκτιμήσεις, η κατάσταση την Ελλήνων φοιτητών είναι σίγουρα εξαιρετικά κρίσιμη, δεδομένου του ανώμαλα υψηλού ποσοστού συμετοχής του τριτογενή τομέα παραγωγής στο ελληνικό ΑΕΠ (84%), που αποτελεί τον κύριο χώρο απασχόλησης των σπουδαστών. Και για τον ίδιο ακριβώς λόγο πολλοί γονείς θα έχουν παραμείνει άνεργοι ή με τόσο μειωμένο εισόδημα που να αδυνατούν να καλύψουν ανάγκες των παιδιών τους, που φοιτούν.

Στην Ελλάδα, λοιπόν, και σε πείσμα των όντως τραγικών αυτών συνθηκών για την υγεία και το μέλλον των νέων μας, η Κυβέρνηση αποφάσισε να εξοφλήσει πρόωρα υποχρεώσεις της προς το ΔΝΤ, προβάλλοντας ως δικαιολογία το υψηλότερο επιτόκιο του ΔΝΤ από το αντίστοιχο με το οποίο τώρα είναι σε θέση να δανείζεται στις αγορές. Λογική απόφαση, κάτω από ομαλές συνθήκες, αλλά εκτός τόπου και χρόνου με τις παρούσες. Απόφαση, που θυσιάζει τους σπουδαστές μας σε πείνα και επιδείνωση της υγείας τους, ενώ η συγκυρία ενθαρρύνει, τώρα παρά ποτέ, απαίτηση διαγραφής των χρεών μας. Ιδιαίτερα που το έγκλημα με τα μνημόνια, που διαπράχθηκε εναντίον της Ελλάδας, που δηλαδή θυσιάστηκε για να σωθούν οι ευρωπαικές τράπεζες, αναγνωρίζεται σαφέστατα και επίσημα στα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα. Οι Έλληνες, όμως, αρμόδιοι αντιμετώπισαν και τη μοναδική αυτή ευκαιρία βελτίωσης της οικτρής κατάστασης, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας, με τον συνήθη τρόπο τους, δηλαδή, με άκρα του τάφου σιωπή.

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 με τις ελαχιστότατες δυνατότητες της έχει, ηρωικά, αναλάβει αυτό το ρόλο. Όχι βέβαια επειδή έχει την αφέλεια να πιστεύει ότι με τις αντιδράσεις της θα επιτύχει διαγραφή του χρέους ή επιστροφή των γερμανικών δανείων και αποζημιώσεων. Αλλά γιατί πιστεύει ότι επιτέλους επιβάλλεται να ακουστεί η φωνή της Ελλάδας, να διεκδικεί τα δικαιώματά της. Να θορυβήσουν κάπως, έτσι, και σε πρώτη φάση, οι αλυσίδες του αφόρητου αυτού ζυγού της εξάρτησης

*Πρώην πρύτανης του ΠΑΜΑΚ και επικεφαλής της Επιτροπής ΤΙΜΗΣΤΟ 21

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.olympia.gr/1436415/apopsi/oi-foitites-peinoyn-alla-stin-ellada-prokatavaloyme-chrei-sto-dnt/

https://www.newsbreak.gr/ellada/189221/oi-foitites-peinoyn-alla-stin-ellada-prokatavaloyme-chrei-sto-dnt/

ΑΠΟΗΧΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη- Δελιβάνη 16.09.2021 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»,

Ι. Η μαγική εικόνα μιας άλλης Ελλάδας

Ήταν αξιοθαύμαστα άνετος ο κ. Πρωθυπουργός, στη Συνέντευξη Τύπου της 12ης τρέχ.,και χωρίς καν να χρειάζεται να σκεφθεί ούτε δευτερόλεπτο το περιεχόμενο των απαντήσεών του. Μας μετέφερε, με μαγικό χαλί, σε μιαν άλλη Ελλάδα. Που ως εκ θαύματος, όλα τα ακανθώδη προβλήμάτά της είχαν εξαφανιστεί. Που δεν αντιμετώπιζε πια ούτε απειλές έξωθεν, μια και τα εθνικά μας συμφέροντα συμπίπτουν με τα αντίστοιχα τουρκικά, ούτε κινδύνους αλλοίωσης του πληθυσμού μας, μια και οι εισβάλοντες μετανάστες θα φιλοξενηθούν σε νέες νησιώτικες δομές. Και, επιπλέον, ο κ. Μητσοτάκης εξήγησε διεξοδικώς και χωρίς τον ελάχιστο δισταγμό, ότι πια ζούμε σε μια προνομιούχα χώρα, που δεν μαστίζεται από υψηλό χρέος και αδιέξοδα οικονομικά προβλήματα. Γι αυτό και ήρθε η ώρα, ως πρώτη μας προτεραιότητα, η πατρίδα μας να αγκαλιάσει τους νέους, δεδομένου ότι έχει την πολυτέλεια να δωρίζει στο σύνολο των φοιτητών, που σπουδάζουν εκτός του τόπου της μόνιμης διαμονής τους, και ανεξαρτήτως της οικονομικής τους κατάστασης, 1000Ε επί έξη μήνες. Γι αυτό, και η Ελλάδα έχει πια την ευχέρεια να προσφέρει, ως γέρας νίκης, 1200Ε επί έξη μήνες σε κάθε νέο κάτω των 29 ετών, που προσλαμβάνεται σε θέση εργασίας. Γι αυτό και η χώρα μας απαξιοί πια το προϊόν υψηλών φόρων, εισφορών, ΕΝΦΙΑ και συμπαρομαρτούντων, και σπεύδει να προβεί σε σημαντικές μειώσεις τους. Αυτή η

θαυματουργική, εξάλλου, πατρίδα μας είναι πια σε θέση, σύμφωνα πάντα με το περιεχόμενο της πρωθυπουργικής συνέντευξης, να χρηματοδοτήσει σημαντικά έργα υποδομής από άκρη σε άκρη της γεωγραφικής μας έκτασης. Και αναφορικά με το κύμα των ανατιμήσεων, εξυπακούεται ότι η πλούσια Ελλάδα μας θα ήταν αδιανόητο να αφήσει αβοήθητους τους πολίτες της, αλλά αντιθέτως δεσμεύεται να τους εξασφαλίσει αντισταθμιστικές εισφορές, ώστε να μη συρρικνωθεί το εισόδημά τους.

ΙΙ.ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οσο και αν είναι άχαρο να πέφτει κανείς από τα σύννεφα χωρίς αλεξίπτωτο, ας επανέλθουμε στην πραγματική μας χώρα. Αυτήν που αιμορραγεί, που απειλείται από εχθρούς αλλά και φίλους και που επιβάλλεται να αλλάξει ρότα για να επιβιώσει.

Και έρχομαι στη συνέντευξη:

Είναι, πράγματι, ανεξήγητο το πως και το γιατί, παρά τη μεγάλη διάρκεια της συνέντευξης, που θεωρητικά θα επέτρεπε εξάντληση των σημαντικών ερωτήσεων, απουσίαζε ωστόσο από αυτήν, σχεδόν ολοκληρωτικά, το σύνολο των ακανθωδών οικονομικών μας προβλημάτων και όχι μόνο. Όντως, πολύ κρίμα, διότι ο προβληματισμός γύρω από την οικονομία θα ήταν πρωταρχικής σημασίας, οι θέσεις του κ. Πρωθυπουργού θα μπορούσαν να είναι διαφωτιστικές, και οπωσδήποτε θα ήταν δυνατόν να διευκρινιστεί πλήθος σκοτεινών σημείων, αναφορικά με τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες. Και συγκεκριμένα:

*Δεν αναζητήθηκαν απαντήσεις για το πως θα χρηματοδοτηθούν όλες αυτές οι πολυάριθμες εξαγγελλόμενες παροχές, καθώς και η διενέργεια σημαντικών έργων υποδομής σε ολόκληρη τη χώρα. Ιδίως και που αυτές συμπίπτουν χρονικά με ελαφρύνσεις φόρων, ΕΝΦΙΑ κλπ. Ακόμη, δεν διευκρινίστηκε το κατά πόσον το προϊόν του επιταχυνόμενου ρυθμού ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, και ειδικότερα των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, θα συμμετάσχει στις δαπάνες αυτές.

*Χωρίς αντίρρηση, από τους δημοσιογράφους, έγινε δεκτή η διαβεβαίωση ότι, ως Έλληνες, οφείλουμε να πανηγυρίζουμε επειδή το ΑΕΠ μας αυξήθηκε κατά 16,2% το 2ο τρίμηνο του 2021. Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο ότι δεν πρόκειται για αύξηση του ΑΕΠ, αλλά για απλή υποκατάσταση της ισάξιας μείωσης του ΑΕΠ μας, κατά το 2^{ο} τρίμηνο του 2020. Να προσθέσω ακόμη ότι η πρωθυπουργική αναφορά, που εμφάνισε την ετεροχρονισμένη υποκατάσταση της ζήτησης ως αύξηση του ΑΕΠ, συνδέεται προφανώς και με την υπόθεση ότι οι αυξημένες

καταθέσεις των νοικοκυριών, θεωρούνται και αυτές ως αύξηση εισοδήματος και πλούτου (20^{E} δισεκατομμύρια). Δεν πρόκειται, ωστόσο, περί ένδειξης πλούτου, αλλά περί της αναγκαστικής μείωσης της κατανάλωσης, λόγω εγκλεισμού, όσο και λόγω αβεβαιότητας εξαιτίας του ιού. Δεν θα πρέπει, εξάλλου, να μας διαφεύγει, όταν υποκύπτουμε στον πειρασμό να θεωρούμε «πλούσιους τους εαυτούς μας», ότι το μέσο κατά κεφαλή εισόδημά μας, στα Βαλκάνια, είναι τώρα ελαφρώς ανώτερο μόνο του αντίστοιχου της Βουλγαρίας, ενώ πριν από τα εγκληματικά μνημόνια, ήταν στην κορυφή. Αλλά, και τέλος, εύλογα τίθεται το ερώτημα, από που θα μπορούσε να εξασφαλιστεί αυτή η υποτιθέμενη αύξηση του πλούτου, μέσα από οικονομία, που νεκρώθηκε για μήνες;

*Ο δικός μας πληθωρισμός, που είναι μόνον 1,9% και που υπολείπεται του αντίστοιχου μέσου κοινοτικού (πάνω από 3%), παρά τη σημαντική αύξηση ρευστότητας, λόγω ιού, δεν μπορεί να εκληφθεί ως ενθαρρυντικό στοιχείο, όπως φαίνεται να πιστεύεται. Και τούτο, διότι υποδηλώνει εγγενή αδυναμία της οικονομίας μας να αντιδράσει και να κινητοποιήσει τις αποφασιστικές, για την ανάπτυξη, ροπές, ακόμη και σε περιόδους τόσο υψηλής ρευστότητας. Υποδηλώνει, τελικώς, ανυπαρξία δυνητικής ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά, όμως, αξίζει να σημειωθεί, σχετικά, ότι η άνοδος των τιμών σε βενζίνη, φυσικό αέριο, ρεύμα, βασικά είδη διατροφής κ.ά. δεν πρόκειται να περιοριστεί σε αυτά, αλλά αναγκαστικά, θα γενικευθεί. Ο πληθωρισμός αυτός είναι ταυτόχρονα προσφοράς, ζήτησης αλλά και κόστους, γι αυτό και αποκλείεται να εξελιχθεί σε παραγωγικό, που θα ήταν ευπρόσδεκτος. Έτσι, και δυστυχώς, τα πρωθυπουργικά μέτρα, που θα επιχειρήσουν να ελέγξουν την κατάσταση θα είναι αναποτελεσματικά, όπως πάγια συμβαίνει σε ελεύθερες οικονομίες.

*Σύμφωνα με την πρωθυπουργική αισιοδοξία μάς αναμένουν «παχιές αγελάδες» και όχι απλώς για ένα χρόνο από σήμερα, αλλά για συνεχιζόμενα. Οι θετικές αυτές προβλέψεις φαίνεται να δικαιολογούνται από τον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης, που για φέτος υπερβαίνει το 5%. Είθε να είναι έτσι! Αλλά είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε από πού θα προέλθει αυτή η πανάκεια. Υπάρχουν, ασφαλώς, πολλές πηγές τροφοδότησης της ανάπτυξης, αλλά όμως οφείλουν αυτές να προσδιοριστούν, και κυρίως οφείλουν να είναι σε θέση να μεγεθύνουν την παραγωγική ικανότητα της οικονομίας. Συνεπώς, οι εξάρσεις της ροπής για κατανάλωση, που, αναμφίβολα, οφείλονται στην εξέλιξη του ιού, και που απλώς επαναφέρουν την οικονομία σε σχετική κανονικότητα, δεν αποτελούν ανάπτυξη, και δεν θα έχουν διάρκεια. Ήδη στις ΗΠΑ η ζήτηση υποχωρεί, καθώς η οικονομία οδεύει προς

φυσιολογικά επίπεδα λειτουργίας της. Γι αυτό, η βεβαιότητα ότι ο φετινός υψηλός ρυθμός ανάπτυξης δεν αποτελεί φούσκα του ιού θα έπρεπε να στηριχθεί σε πηγές διαρκείας. Εκτός, λοιπόν, από το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μας, που ασφαλώς δεν μας καθιστά πλουσιότερους αλλά, φευ, καημένους και κακομοίρηδες, υπάρχει και το Τ.Α. στις παροχές του οποίου έχουν εναποτεθεί υψηλές κυβερνητικές αναμονές. Παρότι τα χρήματα που θα πάρουμε, εκτός βέβαια των δανείων που γιγαντώνουν το χρέος μας, δεν είναι αρκετά για την αντιμετώπιση των αναγκών μας, θα μπορούσαν ωστόσο να αποτελέσουν εισαγωγή στην έναρξη αναπτυξιακής προσπάθειας. Θα έπρεπε, όμως, να εξασφαλίζουν εντελώς διαφορετικές προδιαγραφές χρησιμοποίησής τους, και συγκεκριμένα:

-Να επιλέγαμε εμείς τις πρωταρχικές, για το στάδιο ανάπτυξης και τις ιδιομορφίες της οικονομίας μας, επενδύσεις που φυσικά δεν θα ήταν οι ανεμογεννήτριες και τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα.

-Να εξασφαλίζαμε είδος επενδύσεων, των οποίων τα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, τουλάχιστον σε αποφασιστικό ποσοστό τους, θα παρέμεναν στη χώρα μας, και δεν θα έκαναν πλουσιότερη την Ευρώπη του Βορρά.

-Να είχαμε επιμείνει στο δικαίωμά μας απόκτησης των αναγκαίων εισαγωγών, για τις επενδύσεις μας, από χώρες που θα μας τις προμήθευαν με χαμηλότερο κόστος από το αντίστοιχο του ευρωπαϊκού Βορρά. Ειδικά και επειδή τώρα η διακοπή της παραγωγικής αλυσίδας σε πολυάριθμα σημεία της δημιουργεί ελλείψεις, σημαντικές αυξήσεις τιμών και κόστους μεταφοράς.

-Συνοψίζοντας, θα έπρεπε να είχαμε απαρνηθεί την απύθμενη υποτέλεια, που σφραγίζει κάθε έκφανση της εθνικής μας υπόστασης, μέχρι του σημείου να μας δακτυλοδείχνει ο Economist (μέσω του Πρωθυπουργού μας) ως τον «καλύτερο μαθητή της ΕΕ». Και επειδή, δυστυχώς, στον ορίζοντα αδυνατώ να διακρίνω τέτοιας μορφής επιθυμητές μεταβολές, διατηρώ εντονότατες ανησυχίες για το μέλλον. Συγκεκριμένα, ότι θα εξακολουθήσουμε να συναινούμε στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των «εταίρων-συμμάχων- φίλων», σε βάρος των δικών μας.

*Είναι αλήθεια ότι υπήρξε ερώτηση, που αναφερόταν στο χρέος μας, το οποίο αναρριχάται ακάθεκτο. Όμως, ο όποιος σχετικός προβληματισμός περιορίστηκε στην εφησυχαστική υπόθεση ότι το κόστος χρήματος θα παραμείνει χαμηλό, και ότι η συμμόρφωσή μας με τους ασφυκτικούς όρους του Συμφώνου Σταθερότητας, θα εξακολουθήσει να είναι χαλαρή και σε περιβάλλον άνετης ρευστότητας. Δυστυχώς, δεν συμμερίζομαι

αυτή την αισιοδοξία, και αντιθέτως φοβούμαι τα χειρότερα, με βάση «λογικές προβλέψεις».

*Τελειώνω, διατυπώνοντας την τεραστίων διαστάσεων έκπληξή μου, για το ότι οι προσκεκλημένοι δημοσιογράφοι στην πρωθυπουργική συνέντευξη, όχι μόνον αγνόησαν τα κρίσιμα προβλήματα της οικονομίας, καθώς αυτά παρέμειναν ορφανά από καίριες ερωτήσεις, αλλά και επιπλέον εφησύχασαν με την πρωθυπουργική διαβεβαίωση ότι, ουσιαστικά «τα βρήκαμε με τους Τούρκους». Είναι, όντως, αδιανόητο το γεγονός ότι οι προσκεκλημένοι δημοσιογράφοι στην πρωθυπουργική συνέντευξη δεν είχαν την περιέργεια να πληροφορηθούν από πότε, πώς και σε ποια σημεία των έντονων διαφωνιών μας υπήρξε συμφωνία, αλλά βέβαια και τι περιλαμβάνει αυτή.

Αναδημοσιεύσεις:

https://diafaneia.eu/%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%B7%CF%87%CE%BF%CE%B9-%CE%B1%CF%80%CE%BF-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%80%CF%81%CF%89%CE%B8%CF%85%CF%80%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BA%CE%B7-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B5%CE%BD%CF%84/

https://www.bahalonews.gr/apoichoi-apo-tin-prothypourgiki-synentefxi-typou-tis-marias-negreponti-delivani/

https://www.taxidromos.gr/topic/2921958/apoixoi-prothipourgiki-sinenteuksi-tipou-marias-negreponti-delivani.html

https://www.triklopodia.gr/%ce%b1%cf%80%ce%bf%ce%b7%cf%87%ce%bf%ce%b9-%ce%b1%cf%80%ce%bf-%cf%84%ce%b7%ce%bd-%cf%80%cf%81%cf%89%ce%b8%cf%85%cf%80%ce%bf%cf%85%cf%81%ce%b3%ce%b9%ce%ba%ce%b7-%cf%83%cf%85%ce%bd%ce%b5%ce%bd%cf%84/’

http://oikonikipragmatikotita.blogspot.com/2021/09/blog-post_41.html

.

ΌΜΙΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ UNESCO ΠΡΕΒΕΖΑΣ: ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΝΙΚΟΠΟΛΗΣ ΣΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη ΠΡΕΒΕΖΑ 29.09.2021

Ήμουν στην Πρέβεζα από 21- 23.09, προσκεκλημένη από την Επιτροπή Πρέβεζα 1921-2021, για να κάνω μια ομιλία στα πλαίσια των 200 χρόνων από την Εθνεγερσία, με θέμα «Οι γυναίκες στην Επανάσταση του 1821». Και βέβαια, οι ευγενικοί και φιλόξενοι κάτοικοι της πόλης προσφέρθηκαν, με πολλή υπερηφάνεια είναι αλήθεια, να με ξεναγήσουν στις μοναδικές ομορφιές του τόπου τους.
Η πρώτη επίσκεψη ήταν στη Νικόπολη. Στο αρχαιολογικό αυτό μνημείο, που είναι σε έκταση το μεγαλύτερο της Ελλάδας. Καθώς ήταν η πρώτη φορά, που βρισκόμουν στην Πρέβεζα, ήταν και η πρώτη φορά που αντίκριζα τα, όντως, συγκλονιστικά από πολλές απόψεις, απομεινάρια της Νικόπολης.
Μνημείο με βαριά ιστορία και μοναδικές αρχαιολογικές περγαμηνές, επάνω από τις οποίες αιωρείται ο Αντώνιος και η Κλεοπάτρα, το διάσημο ζευγάρι που διασχίζει το χρόνο αλώβητο και παντοτινά νέο.
Καθηλωμένη από το μεγαλείο της Νικόπολης, και ενθουσιασμένη από την περιήγηση σε αυτό, έμεινα ωστόσο δυσάρεστα έκπληκτη, με τα όσα πληροφορήθηκα, στη συνέχεια, Συγκεκριμένα, ο Πρόεδρος κ. Ευάγγελος Κατσίμπρας, καθώς και μέλη του Ομίλου, μου έκαναν γνωστά τα ακόλουθα:
*παρότι υποβλήθηκε, από το 2003, αίτηση στην UNESCO, απολύτως ευνόητη άλλωστε, να συμπεριληφθεί το τόσο αξιόλογο αυτό μνημείο στην κατηγορία των προστατευόμενων από την UNESCO,
*παρότι το αίτημα ανανεώθηκε, ως όφειλε, μετά την πάροδο δέκα ετών από το αρχικό,
παρότι όλες οι πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού που πέρασαν αλλά και η σημερινή, δεσμεύτηκαν να προωθήσουν το σχετικό αίτημα,
*παρότι ανάλογα αιτήματα γειτονικών ή και μη μνημείων, που υποβλήθηκαν σε μεταγενέστερο χρόνο αυτού της Νικόπολης, ικανοποιήθηκαν.
Ωστόσο, η Νικόπολη, όσο και αν φαίνεται απίστευτο, 18 χρόνια μετά από την αρχική της αίτηση, εξακολουθεί να παραμένει εκτός των προστατευόμενων μνημείων από την UNESCO.

Υποθέτω, από κοινού με κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα, ότι οφείλω με την παρούσα να ενισχύσω τη φωνή της Πρέβεζας, για την ανάγκη άμεσης ικανοποίησης του πολύχρονου όσο και αυτονόητου αιτήματός της. Σε μία χώρα, όπως είναι η πατρίδα μας, που ουσιαστικά επιβιώνει από τον τουρισμό, θα ήταν όντως ασυγχώρητη η διαιώνιση μιας τέτοιας παράλειψης.

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη
πρ. Πρύτανης και Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Μακεδονίας
Επίτιμο Μέλος της Ακαδημίας Επιστημόνων της Ρουμανίας
Επικεφαλής της ΤΙΜΗΣΤΟ 21

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.prevezareports.gr/%ce%b7-%ce%b3%cf%85%ce.../...

https://www.prevezareports.gr/%ce%b7-%ce%b3%cf%85%ce.../...

https://www.topikifoni.gr/article.php...

https://www.mypreveza.gr/.../%ce%b5%cf%80%ce%b9%cf%84%cf...

https://www.facebook.com/dimitriskatsipanelis/posts/4501422186612278

https://prevezafox.blogspot.com/2021/09/1821-2021.html...

https://prevezabest.blogspot.com/.../1821-2021-1821_24...

https://www.tomistinenimerosi.gr/.../%cf%80%cf%81%ce%b5...

https://www.atpreveza.gr/.../43216-pragmatopoiithike-i...

https://www.newsnowgr.com/article/1394683/anagki-amesis-entaxis-tou-arxaiologikou-xorou-tis-nikopolis-sta-mnimeia-pagkosmias-politistikis-klironomias-tis-UNESCO.html

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΕ… ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 28.09.2021" "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

Η κούρσα των ιδιωτικοποιήσεων, στην Ελλάδα, έχει περιλάβει αδιακρίτως και επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, παρότι οι υπηρεσίες τους, όπως είναι γνωστό, εκλαμβάνονται ανέκαθεν ως μη αγοραίες. Μεταξύ και άλλων πρόκειται για την εθνική ασφάλεια, δημόσια υγεία και παιδεία, δικαιοσύνη, λιμάνια και αεροδρόμια. Πρόκειται, βέβαια και για την παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, που είναι υπαρξιακής σημασίας για την ευημερία των κατοίκων, καθώς και για το σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας και της αναπτυξιακής διαδικασίας μιας χώρας. Ακριβώς λόγω της ιδιαιτερότητας τους, το κριτήριο του οικονομικού αποτελέσματος της λειτουργίας των επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, δηλαδή το κέρδος, περνά σε δεύτερη μοίρα, ενώ θεωρούνται κανονικά και γίνονται ανεκτά τυχόν ελλείμματα τους, τα οποία καλύπτονται από το κράτος.
Οι αποκρατικοποιήσεις επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, αποτέλεσαν μονόδρομο κατά την περίοδο της μετάβασης των σοσιαλιστικών οικονομιών στον καπιταλισμό. Ωστόσο, υπό την επίδραση ενός ανεξέλεγκτου νεοφιλελευθερισμού σε συνδυασμό και με την παγκοσμιοποίηση, καταγράφηκαν ιδιωτικοποιήσεις επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας και στην περίπτωση των οικονομιών της Δύσης. Τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα αυτής της μορφής αποκρατικοποιήσεων, παρά τις δυσκολίες ομαδοποιήσεως τους, και σε πείσμα των κινδύνων γενίκευσής τους, εμφανίζουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
*Από τις σχετικές έρευνες δεν ήταν δυνατή η εξαγωγή ενός αδιαφιλονίκητου αποτελέσματος, που να επαληθεύει την αυθαίρετη υπόθεση, η οποία στηρίζει τις άκριτες αποφάσεις ιδιωτικοποιήσεων. Ότι, δηλαδή, η διοίκηση/διαχείριση μιας επιχείρησης αποδίδει υψηλότερο οικονομικό αποτέλεσμα, όταν είναι ιδιωτική από ότι όταν είναι δημόσια.
Η σύγκριση με τους ιδιώτες

Αντιθέτως, από τις έρευνες προκύπτει ότι το οικονομικό αποτέλεσμα μιας επιχείρησης είναι συνάρτηση πολυάριθμων παραγόντων, που καθιστούν δύσκολη αν όχι αδύνατη τη σύγκριση δημόσιων και ιδιωτικών επιχειρήσεων. Οπωσδήποτε, όμως, ο αποφασιστικός παράγοντας και στις δύο περιπτώσεις είναι αυτός της διοίκησης/ διαχείρισης τους. Που σημαίνει ότι, εκ προοιμίου, είναι αστήρικτο το επιχείρημα ότι η διοίκηση/οργάνωση μιας επιχείρησης είναι πιο αποτελεσματική, όταν είναι ιδιωτική, και λιγότερο όταν είναι δημόσια. Και βέβαια, το παραπάνω αυτό πόρισμα δικαιολογεί τα αποτελέσματα των ερευνών,

που αδυνατούν να εμπεδώσουν την υπεροχή της μιας επί της άλλης, καθώς σε πολλές περιπτώσεις τα αποτελέσματα των δημόσιων επιχειρήσεων υπερτερούν των ιδιωτικών και τανάπαλιν.
*Το κέρδος επιδιώκεται καταρχήν και από τις δύο μορφές επιχειρήσεων. Αλλά, όμως, οι δημόσιες είναι αναπόφευκτο να λειτουργούν σε ορισμένες περιπτώσεις χωρίς κέρδος ή ακόμη και με ελλείμματα, αν π.χ. ορισμένες κατηγορίες του πληθυσμού αδυνατούν να πληρώσουν το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος και η έλλειψή του δεν γίνεται αποδεκτή σε ευνομούμενη και προηγμένη οικονομία.
*Παρότι οι σχετικές έρευνες, γύρω από τις αποκρατικοποιήσεις, αντιμετωπίζουν, συχνά, ανυπέρβλητες δυσκολίες για την εξαγωγή ξεκάθαρων συμπερασμάτων, μπόρεσαν ωστόσο να φωτίσουν κάποιες πλευρές τους, όπως ότι οι αποκρατικοποιήσεις:
-δεν ενισχύουν, όπως ευρέως πιστεύεται, την οικονομική ανάπτυξη/μεγέθυνση,
-ευνοούν τους μετόχους, αλλά όχι τους καταναλωτές, οι οποίοι επιβαρύνονται συχνά υπέρμετρα,
-αποδυναμώνουν το δημόσιο που αδυνατεί να υποστηρίξει, αποτελεσματικά, τις πληθυσμιακές εκείνες ομάδες που έχουν ανάγκη στήριξης,
-εκθέτουν σε θανάσιμο κίνδυνο τη χώρα που, σε περίπτωση πολεμικής σύρραξης, στερείται εθνικών αεροδρομίων, λιμανιών, τηλεπικοινωνιών κλπ.
-και τέλος, ακόμη και στην απευκταία περίπτωση που κρίνεται αναγκαία η ιδιωτικοποίηση επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, απαγορεύεται δια ροπάλου η απώλεια του ελέγχου τους, από το κράτος, συνεπεία εκχώρησης ποσοστού μετοχών ανώτερου του 49%.
Στην Ελλάδα, ο πυρετός των αποκρατικοποιήσεων, που αναμφίβολα πια αφανίζει την εθνική μας υπόσταση, καθώς αδίστακτα καταπατεί ακόμη και τους οριακούς κανόνες ασφαλείας τους, εμφανίζει επιπλέον κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Πρόκειται για την πλήρη ισοπέδωσή της πατρίδας μας, στις προσβλητικές, αλλά και συνάμα απάνθρωπες επιταγές της ΕΕ., απέναντι στις οποίες υπάρχει υποταγή χωρίς αντίδραση (βεβαίως, οι απαιτήσεις αυτές έχουν περιληφθεί στα εγκληματικού περιεχομένου μνημόνια, αλλά όμως κάποτε και οι σκλάβοι επαναστατούν). Να σημειωθεί ότι αυτά συμβαίνουν, παρότι η περιθωριοποίηση της ΕΕ στο παγκόσμιο γίγνεσθαι ακολουθεί επιταχυνόμενους ρυθμούς, παρότι το ποσοστό του καπιταλισμού υποχωρεί στα πλαίσια των μέτρων και πολιτικών που ήδη υιοθετούνται στις ΗΠΑ, και παρότι η παρακμή της Δύσης αποτυπώθηκε πρόσφατα, και μάλιστα με τελεσίδικο τρόπο στο Αφγανιστάν. Αυτή η παρακμή κορυφώθηκε στη συνέχεια, στην 76η σύνοδο των Η.Ε. μέσα από την εκεί τοποθέτηση του Κινέζου ηγέτη, που κονιορτοποίησε κυριολεκτικά

τη Δύση, ανοίγοντας διάπλατα πια την οδό της παγκόσμιας κυριαρχίας της Ασίας.

Οι δραματικές συνέπειες

Απίστευτο και όμως αληθινό! Η Κυβέρνηση, με συνοπτικές διαδικασίες, ξεπούλησε το 66% της ΔΕΗ, για 750 εκατομμύρια Ευρώ (ή άλλως, αργύρια), και εμφανίζεται ιδιαιτέρως ικανοποιημένη με το τίμημα που επέτυχε, καθώς και πεπεισμένη ότι έτσι διανοίγεται η λεωφόρος της ανάπτυξης. Στην πραγματικότητα, όμως, είναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να επιλεγούν τα κατάλληλα λόγια για να χαρακτηρίσουν αυτή την προς το παρόν, τελευταία πράξη ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας μας, που αφορά στη ΔΕΗ. Το ξεπούλημα άγγιξε πια τις σάρκες του Έθνους, που εμφανίζεται απογυμνωμένο και κακόμοιρο.
Οι αναμενόμενες δραματικές συνέπειες, που θα έχει και αυτό το ξεπούλημα, στο βαθμό της ήδη καταποντισμένης ευημερίας του λαού, είναι διαφανείς και δεν χρειάζονται εκτενή ανάλυση. Θα είναι αναπόφευκτη η άνοδος της τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος, που ταχύτατα θα επεκταθεί στο γενικό επίπεδο των τιμών. Θα ενταθούν οι πολύπλευρες πιέσεις που ήδη εγκαθίδρυσαν το στασιμοπληθωρισμό στην Ελλάδα. Να υπενθυμίσω ότι πρόκειται για κατάσταση στην οποία η άνοδος των τιμών δεν οδηγεί σε αύξηση της παραγωγής, αλλά ούτε και της απασχόλησης. Και παράλληλα, η οικονομία δεν διαθέτει στη φαρέτρα της μέτρα αντιμετώπισής του, καθώς αυτά που επιδιώκουν μείωση της ύφεσης, ενισχύουν ταυτόχρονα και τον πληθωρισμό και τανάπαλιν.
Να έρθω και στην ατυχέστατη κυβερνητική απόφαση σχετικά με την παύση παραγωγής λιγνίτη, που προετοίμασε το ξεπούλημα της ΔΕΗ, παρότι η γενική δικαιολογία ήταν η ανάγκη εκμοντερνισμού και, συνεπώς, στροφής της οικονομίας μας προς την πράσινη ανάπτυξη. Όμως, δεν περιέπεσαν στην αντίληψή μου άλλες χώρες, και μάλιστα πολύ πλουσιότερες της δικής μας, που να έσπευσαν να καταργήσουν φθηνές πηγές ενέργειας αμέσως και τώρα. Αντιθέτως, αυτές οι άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Γερμανίας, υποσχέθηκαν απλώς να καταργήσουν τέτοιες πηγές ενέργειας «αργότερα». Η Ελλάδα, ωστόσο, αφού καταστράφηκε με τα μνημόνια, κυρίως μέσω των γερμανικών εμπνεύσεων, των εμμονικών δογματισμών, αλλά και της εξυπηρέτησης ίδιων γερμανικών συμφερόντων, που καταπάτησαν τα ανθρώπινα δικαιώματα, υποχρεώνεται τώρα να πληρώνει αστρονομικές τιμές για το ηλεκτρικό ρεύμα, προκειμένου η Γερμανία να μας γεμίσει με τις ανεμογεννήτριές της, και έτσι να αναζωογονήσει την αντιμέτωπη με σοβαρά προβλήματα βιομηχανία της.

Ξεπούλημα και Ανάπτυξη

Το ανελέητο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μας, επιχειρείται να συνδεθεί με την αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας. Όμως, πώς να υποστηριχθεί μιας τέτοιας έκτασης παράνοια, αφού αυτά τα δύο στοιχεία εξελίσσονται προς διαμετρικά αντίθετες κατευθύνσεις; Πράγματι, περιττεύουν οι όποιες επεξηγήσεις, δεδομένου ότι το ξεπούλημα του πλούτου μιας χώρας, όχι απλώς αδυνατεί να συνδράμει στην αναπτυξιακή της προσπάθεια, αλλά και την εξουδετερώνει. Είναι γνωστό και στους πρωτοετείς φοιτητές οικονομικών ότι η οικονομική ανάπτυξη διευρύνει την παραγωγική βάση της οικονομίας, ενώ αντιθέτως το ξεπούλημα του πλούτου, προϊόν του μόχθου προηγούμενων γενεών, την εκμηδενίζει.
Αλλά, όμως, κάποιοι επιμένουν να ομιλούν για ανάπτυξη! Την αναμένουν, στις επάλξεις, συγχέοντας ωστόσο με απαράδεκτο τρόπο ανάπτυξη με ανάκαμψη. Και τι είδους ανάπτυξη θα είναι αυτή, σε μια Ελλάδα, που δεν έχει έδαφος πια κάτω από τα πόδια της, και που συνεχώς και σταθερά φτωχοποιείται ξεπουλώντας το ένα μετά το άλλο, τα «εθνικά της ασημικά»; Όμως, στο σημείο αυτό επιβάλλεται, ο καθένας από εμάς να διερωτηθεί σε ποιόν ανήκουν αυτά τα ασημικά και, συνεπώς, ποιος έχει δικαίωμα εκποίησής τους.

Αναδημοσιεύσεις:

https://ptolemaidanews.gr/article.php?id=124032

https://www.newsbreak.gr/ellada/253950/anaptyxi-me-xepoylima/

https://koukfamily.blogspot.com/2021/09/blog-post_684.html

https://www.triklopodia.gr/%ce%b1%ce%bd%ce%b1%cf%80%cf%84%cf%85%ce%be%ce%b7-%ce%bc%ce%b5-%ce%be%ce%b5%cf%80%ce%bf%cf%85%ce%bb%ce%b7%ce%bc%ce%b1-%cf%84%ce%b7%cf%82-%ce%bc%ce%b1%cf%81%ce%af%ce%b1%cf%82-%ce%bd%ce%b5/

https://oataktos.wordpress.com/2021/09/28/%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CF%84%CF%85%CE%BE%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CE%BE%CE%B5%CF%80%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1%CF%82-%CE%BD%CE%B5%CE%B3/

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2021

ΜΙΑ ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη «Δημήτρης Κωνσταντακόπουλος» 08.10.2021

Είναι αναμφισβήτητο ότι η ελληνογαλλική συμφωνία έδωσε μια ανάσα στην Ελλάδα, που όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν, ουσιαστικά, μόνη απέναντι στις συνεχείς και κλιμακούμενες απειλές της Τουρκίας εναντίον της.

Πράγματι, παρότι η χώρα μας είναι μέλος της ΕΕ και της Ευρωζώνης, και θα ήλπιζε λογικά κανείς ότι θα έχαιρε κάποιας, έστω και λεκτικής προστασίας, από την πλευρά των εταίρων της, αυτοί ωστόσο αντιμετώπισαν την ανίερη αυτή συμπεριφορά της Τουρκίας, μη μέλους της:

* αποφεύγοντας επιμελώς να πάρουν σαφή θέση στη διένεξη,

*επιλέγοντας να εξέρχονται από δυσάρεστες καταστάσεις, με σύνθεση λέξεων χωρίς περιεχόμενο,

*προσπαθώντας να τηρούν ίσες αποστάσεις από το μέλος τους, την Ελλάδα, όσο και από το μη μέλος τους την Τουρκία,

*αναζητώντας δικαιολογίες της συμπεριφοράς τους σε αναφορές για τη δήθεν ύπαρξη γκρίζων ζωνών στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο, και

* με σαφή απροθυμία να συζητήσουν σοβαρά την επιβολή κυρώσεων εναντίον της Τουρκίας.

Η Ελλάδα, επιπλέον, στα 11 αυτά τελευταία χρόνια δεν ήταν σε θέση να εξυπηρετήσει τις αμυντικές της ανάγκες, καθώς οι εγκληματικοί όροι των μνημονίων απομυζούσαν το σύνολο του ΑΕΠ, όσο δηλαδή περίσσευε μετά την εξασφάλιση της εντελώς στοιχειώδους επιβίωσης του λαού της. Ήταν ξεκάθαρο ότι η Ελλάδα όφειλε να προμηθευθεί ότι καλύτερο προσφέρονταν στην αγορά όπλων για την περίπτωσή της, ώστε να μπορεί να αντιμετωπίσει την ανεξέλεγκτη επιθετικότητα της Τουρκίας. Αλλά, πέρα και από την απελπιστική της οικονομική

κατάσταση υπόβοσκε, δυστυχώς, και η ακραίου βαθμού υποτέλεια στην οποία έχει περιέλθει η πατρίδα μας. Και αυτή απέκλειε την ελεύθερη επιλογή και απόκτηση των πιο αποτελεσματικών όπλων.

Ήταν σαφές, από την αρχή, ότι οι γαλλικές φρεγάτες ήταν ότι καλύτερο θα μπορούσε να ονειρευτεί η χώρα μας για την προστασία των θαλασσών της. Που επιπλέον, αυτές, προέρχονταν από τη μοναδική φίλη χώρα, μέλος της ΕΕ, που σταθερά υποστήριξε τις θέσεις μας, στο διάστημα αυτών των μαρτυρικών μνημονιακών ετών. Να υπενθυμίσω, στο σημείο αυτό, ότι η Γαλλία επέμενε, όσο σθεναρά βέβαια της επέτρεπαν οι περιστάσεις και τα συμφέροντά της, ότι οι λεόντειες υποχρεώσεις μας από τα μνημόνια θα έπρεπε να εκπληρώνονται μέσα από ανάπτυξς και όχι από στραγγαλισμό της οικονομίας μας. Η αυτονόητη, ωστόσο, αυτή γαλλική πρόταση συναντούσε πάγια όλα αυτά τα χρόνια έναν τοίχο άρνησης από όλους όσοι, τώρα, με την ευκαιρία της αποχώρησης της κυρίας Μέρκελ, όσο και της ίδιας, δηλώνουν δακρύβρεχτοι ότι έχουν δήθεν καταληφθεί από τύψεις για τη «σκληρότητά τους» εναντίον της χώρας μας. Θα όφειλαν, βέβαια, να συμπληρώσουν την «ωδίνη τους» με την προσθήκη ότι « η σκληρότητά τους αυτή κατέστρεψε την Ελλάδα για πολλές γενιές από σήμερα».

Και η Ελλάδα, λόγω πάντοτε της θλιβερής υποτελούς κατάστασής της ήταν διστακτική στην αποδοχή και στην ανταπόδοση της γαλλικής φιλίας.

Ήταν ένα τυχαίο, ένα απρόσμενο γεγονός, αυτό που μας έβγαλε από την απομόνωση. Ήταν η ξαφνική και απρεπής αθέτηση της συμφωνίας Γαλλίας-Αυστραλίας, για την αγορά της δεύτερης υποβρυχίων από την πρώτη, σε συνδυασμό και με την αντικατάστασή της από την εσπευσμένη σύναψη αμυντικής συμφωνίας ΗΠΑ-Αυστραλίας-ΗΒ, που στρέφεται κάθετα εναντίον της Κίνας. Η συμφωνία αυτή άφησε όχι μόνον εκτός αυτής τη Γαλλία, αλλά τραυμάτισε ανεπανόρθωτα και το διεθνές γόητρό της.

Προφανώς, ο κίνδυνος από την Κίνα, όχι βεβαίως σύρραξης, τουλάχιστον προς το παρόν, αλλά κυριαρχίας στην υφήλιο, κρίθηκε τόσο απειλητικός ώστε δεν επέτρεψε στις ΗΠΑ να αναλογιστούν τις συνέπειες της ανεπίτρεπτης προσβολής, που έτσι προκάλεσαν στην πιστή σύμμαχό τους τη Γαλλία. Και ακριβώς στο σημείο αυτό η Ελλάδα επιλέγεται ως «καταπραϋντικό» για τη Γαλλία. Χωρίς περιττά λόγια όχι μόνον επιτρέπεται αλλά και ενθαρρύνεται η απόκτηση γαλλικών

φρεγατών από την Ελλάδα. Αυτές τις μοναδικές φρεγάτες που από πάντα επιθυμούσε, χωρίς και να τολμά.

Μαζί, ωστόσο, με τις φρεγάτες, το ότι η Ελλάδα βρέθηκε στο πλευρό της Γαλλίας, σε μια τόσο δύσκολη για την ίδια στιγμή, είχε και μπορεί να έχει σημαντικές θετικές επιπτώσεις. Κάποιες από αυτές φάνηκαν ήδη με τους ευνοϊκότερους όρους, σε σύγκριση με προηγούμενες απαιτήσεις της Γαλλίας, ώστε η Ελλάδα να αποκτήσει τις φρεγάτες σε όσο γίνεται πιο χαμηλή τιμή, όσο γίνεται γρηγορότερα, αλλά και να είναι στο πλευρό της, αν και όταν απειληθούν τα κυριαρχικά της δικαιώματα, προφανώς από την Τουρκία. Να υπογραμμιστεί εδώ ότι η Γαλλία δεν αναλαμβάνει στο σημείο αυτό την υποχρέωση άμυνας στο πλευρό της Ελλάδας, μόνον και αποκλειστικά για λόγους φιλίας, αλλά και επειδή έχει η ίδια σημαντικά συμφέροντα στην ευρύτερη περιοχή, αλλά και επειδή αντιλαμβάνεται αυτά που οι λοιποί εταίροι μας αρνούνται να δουν, δηλαδή τον θανάσιμο κίνδυνο για την Ευρώπη, και την υφήλιο, μιας Τουρκίας κυρίαρχης σε Αιγαίο και Μεσόγειο.

Θα πρέπει συνεπώς λογικά να υποτεθεί ότι η Γαλλία δεν θα είχε καταρχήν αντίρρηση, για τη συμμετοχή της Κύπρου που είναι άλλωστε και αυτή Ελλάδα, και που αυτόματα θα έπρεπε να αποτελέσει το τρίτο μέλος της αμυντικής συμφωνίας. Αυτή θα ήταν Γαλλία-Ελλάδα-Κύπρος.

Δεν χρειάζεται να τονίσω ότι πρόκειται για ανεπίτρεπτη, για αδικαιολόγητη, για επικίνδυνη, αλλά και για άκρως τραυματική παράλειψη η μη συμπερίληψη της Κύπρου σε αυτή την, όντως, ιστορική συμφωνία. Πρόκειται για παράλειψη που άθελα φέρνει στο νου την ατυχέστατη ρήση του παρελθόντος ότι «η Κύπρος είναι μακριά».

Και θεωρώ ότι το πιο ανεξήγητο στην τραγική αυτή παράλειψη είναι ότι δεν έχει συζητηθεί και στηλιτευτεί από κανέναν, εκτός από τον φίλο Δημήτρη Κωνσταντακόπουλο.

Τι να γίνει αυτοί είμαστε!

Αναδημοσιεύσεις:

http://www.konstantakopoulos.gr/17323/%ce%bc%ce%b9%ce%b1-%ce%b1%cf%83%cf%85%ce%b3%cf%87%cf%8e%cf%81%ce%b7%cf%84%ce%b7-%cf%80%ce%b1%cf%81%ce%ac%ce%bb%ce%b5%ce%b9%cf%88%c

e%b7-%cf%84%ce%b7%cf%82-
%ce%b5%ce%bb%ce%bb%ce%b7%ce%bd%ce%bf%ce%b3

Iskra.gr/μια-ασυγχώρητη-παράλειψη-της-ελληνογ/

https://www.anixneuseis.gr/%CE%BC%CE%B9%CE%B1-
%CE%B1%CF%83%CF%85%CE%B3%CF%87%CF%89%CF%81%CE%B7%CF%84%CE%B7-
%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CF%88%CE%B7-%CF%84%CE%B7%CF%83-
%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF/

https://greekradiofl.com/%ce%b5%ce%bb%ce%bb%ce%b7%ce%bd%ce%bf%ce%b3%ce%b1%chttps://myblogs.gr/article/mia-asyghoriti-paraleipsi-tis-ellinogallikis-symfoniase%bb%ce%bb%ce%b9%ce%ba%ce%b7-%cf%83%cf%85%ce%bc%cf%86%cf%89%ce%bd%ce%b9%ce%b1/?fbclid=IwAR3ADGOD9G1DSEYUW6bV-D0q49WXwIhRO7i3d4QPm4CXdGg1dzsZclddkYA

Academic Alexios Panagopoulos (@panagoalex) | Twitter

https://twitter.com › panagoalex

http://sociologyalert.blogspot.com

https://www.antonionews.gr › ...

https://www.newsbreak.gr/ellada/259623/asygchoriti-paraleipsi-ellinogalliki-symfonia/

https://www.olympia.gr/1456047/apopsi/mia-asygchoriti-paraleipsi-tis-ellinogallikis-symfonias/

·https://www.palo.gr/politikh-nea/mia-asygxwriti-paraleipsi-tis-ellinogallikis-symfwnias/28231935/

https://www.inewsgr.com/441/mia-asygchoriti-paraleipsi-tis-ellinogallikis-symfonias.htm

http://greeknewsondemand.com/2021/10/11/%CE%BC%CE%B9%CE%B1-
%CE%B1%CF%83%CF%85%CE%B3%CF%87%CF%8E%CF%81%CE%B7%CF%84%CE%B7-

%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%AC%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CF%88%CE%B7-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CE%B3/

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΔΝΤ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, 20.10.20121 «SLPRESS»

Μετά από μια περίοδο κυβερνητικών ενθουσιασμών, σχετικά με την πορεία της οικονομίας μας, οι προβλέψεις και διαπιστώσεις του ΔΝΤ της 14.10 μας επαναφέρουν στην τάξη. Αναφέρομαι στην απότομη έξαρση της ζήτησης, μετά τον εγκλεισμό μας, που εσφαλμένως θεωρήθηκε ως διαρκές φαινόμενο, ενώ πρόκειται σαφώς περί παροδικού. Συνεπώς, δεν ήταν δυνατόν να στηρίξει αισιόδοξες προοπτικές για την ελληνική οικονομία, η οποία εξακολουθούσε, και μετά το πέρας της απαγόρευσης κυκλοφορίας, να παραμένει μια κατεστραμμένη, από τα Μνημόνια, οικονομία, που στερείται δυνητικής ανάπτυξης.
Σε αντίθεση με την κυβέρνηση, το ΔΝΤ εμμένει σταθερά στις απόψεις του των τελευταίων 11 ετών υπενθυμίζοντας, ακριβώς, αυτήν την παγιωμένη κατάσταση. Δηλαδή, την καταδικασμένη οικονομία μας σε πολύ χαμηλούς, θα έλεγα ανύπαρκτους, ρυθμούς προόδου, γύρω στο 1%, για μεγάλο διάστημα στο μέλλον. Αναφορικά με την παροδική αυτή αύξηση της ζήτησης, προβλέπεται κατά το ΔΝΤ ότι θα αυξήσει το ΑΕΠ, κατά 6.5% το 2021 και κατά 4.2% το 2022.

Ωστόσο, αν ληφθεί υπόψη ότι η ελληνική οικονομία υποχώρησε κατά 9% το 2020, η προβλεπόμενη αύξηση του ΑΕΠ κατά 11,1% δίνει μόνον 1% ανάπτυξη για τα επόμενα δύο χρόνια, δεδομένου ότι η υπόλοιπη αύξηση απλώς αναπληρώνει αυτό που χάθηκε εξαιτίας της πανδημίας. Και αν προσθέσουμε, όπως επιβάλλεται, και το 25% του ΑΕΠ, που η οικονομία μας έχασε από το 2010, ο υπολογισμός των ετών που χρειάζεται για να αναπληρωθεί αυτή η απώλεια, και για να δικαιούμαστε μόνον τότε να μιλήσουμε για ανάπτυξη, είναι αποκαρδιωτικός.

Το χρέος δεν μειώνεται αλλά αναρριχάται

Το ΔΝΤ, όμως, διαψεύδει την κυβερνητική αισιοδοξία και σε άλλες σημαντικές προβλέψεις της, όπως αυτές που αφορούν την εξέλιξη του χρέους μας. Ενώ, δηλαδή η κυβέρνηση βλέπει το χρέος το 2026 στο 157% του ΑΕΠ μας, το ΔΝΤ εμμένει στο 180% αντίστοιχα. Και με βάση τους προσωπικούς μου υπολογισμούς το χρέος θα υπερβαίνει το 200%

του ΑΕΠ το 2026, μεταξύ των άλλων, και επειδή οι νέες δυσμενείς εξελίξεις θα μας υποχρεώσουν σε ακόμη βαρύτερο δανεισμό.

Αλλά, και αναφορικά με το πρωτογενές πλεόνασμα το ΔΝΤ βλέπει έλλειμμα για το 2022 κατά 1.3% του ΑΕΠ, και μόλις 0,3% πλεόνασμα το 2023 σε αντίθεση με την κυβέρνηση που ελπίζει σε σημαντικά υψηλότερα πλεονάσματα. Έτσι, θα κινδυνεύσουμε να υποστούμε ένα 4ο Μνημόνιο, αν οι σχετικές εμμονές της ΕΕ, γύρω από το Σύμφωνο Σταθερότητας, δεν υποχωρήσουν με την αποχώρηση της κυρίας Μέρκελ από την καγκελαρία.

Εξάλλου, και οι εξαγωγές μας υπέστησαν πτώση, κατά 21,7% το 2020, ενώ προβλέπεται η αναπλήρωσή τους το 2021, μόνον κατά 14%. Εξυπακούεται ότι με αυτές τις συνθήκες, δεν μπορεί σοβαρά να γίνεται λόγος για οικονομία που πηγαίνει καλά, και ακόμη λιγότερο για οικονομία που αναπτύσσεται.

Πέρα, όμως, από τα δυσμενή αυτά αποτελέσματα του ιού, η ελληνική οικονομία, από κοινού και με την παγκόσμια, έχει εισέλθει σε στρόβιλο ανοδικής πορείας του γενικού επιπέδου των τιμών, καθώς και σε τρελή όντως κούρσα των τιμών ενέργειας: ηλεκτρικού ρεύματος, πετρελαίου και αερίου. Ο πληθωρισμός, που εξελίσσεται, όπως όλα δείχνουν, σε στασιμοπληθωρισμό, δηλαδή σε συνύπαρξη ανοδικής τάσης των τιμών με ανεργία, κινδυνεύει να καθηλώσει τις οικονομίες σε διαρκή στασιμότητα.

Και νέα δεινά

Πρόκειται για την απευκταία περίπτωση, για την οποία δεν υπάρχουν μέτρα προς αντιμετώπισή της, εφόσον ότι περιορίζει την ανεργία ενισχύει τις τιμές και τανάπαλιν. Η παγκόσμια οικονομία, επί δεκαετίες, προσπαθούσε να εξασφαλίσει πληθωρισμό 2% για να αναζωογονηθεί η υποτονική της δραστηριότητα, και για να ανέλθουν σε φυσιολογικά επίπεδα τα επιτόκια, που ήταν αρνητικά, χωρίς και να το επιτυγχάνει.

Για τον λόγο αυτόν ο ξαφνικός πληθωρισμός τώρα, δεν οφείλεται πιθανότατα στην αύξηση της ρευστότητας, που σε επίπεδο παγκόσμιο έχει ξεπεράσει τα 10$ τρισεκατομμύρια, αλλά αντιθέτως οφείλεται στην αδυναμία της προσφοράς να ικανοποιήσει την ξαφνική έκρηξη της ζήτησης. Η αδυναμία αυτή, που δεν προβλέπεται να αντιμετωπιστεί σύντομα, είναι το αποτέλεσμα της διακοπής της αλυσίδας, παραγωγής και προσφοράς, σε παγκόσμιο επίπεδο, της ανόδου της τιμής των μεταφορικών μέσων που δεν επαρκούν, της έλλειψης βασικών ανταλλακτικών και ειδών διατροφής.

Στις δυσκολίες αυτές έρχεται να προστεθεί και η τρελή κούρσα των τιμών των πρώτων υλών και της ενέργειας: πετρέλαιο, αέριο και ηλεκτρικό ρεύμα, που θα τροφοδοτήσουν περαιτέρω την ανοδική πορεία του γενικού επιπέδου των τιμών. Η κυβέρνηση, για να αντιμετωπίσει το απειλούμενο αυτό χάος προβλέπει πακέτο μισού περίπου δισεκατομμυρίου για τη βοήθεια των νοικοκυριών που δεν θα μπορούν να πληρώσουν τις αυξημένες τιμές ενέργειας.

Η ελληνική περίπτωση

Εκτός του ότι το ποσό αυτό θα αποδειχθεί, δυστυχώς, σταγόνα στον ωκεανό, καθώς αυτό που έρχεται είναι μια τρομακτική καταιγίδα, επιπλέον θα χρειαστεί η κυβέρνηση να πάρει πίσω την υπόσχεση για μείωση των φόρων, στη μεσαία τάξη, στην οποία είχαν στηριχθεί αναπτυξιακές προσδοκίες.

Η κρίση αφορά την παγκόσμια οικονομία, αλλά η ελληνική περίπτωση είναι εξαιρετικά βεβαρημένη. Μεγάλο μέρος των ανυπέρβλητων δυσκολιών που μας αναμένουν οφείλονται στην πρόωρη υιοθέτηση της πράσινης ανάπτυξης, από την κυβέρνηση, που είναι και κεντρική επιλογή του Ταμείου Ανάπτυξης. Έτσι, ουδεμία πρόνοια λήφθηκε για την, έστω και στοιχειώδη εξισορρόπηση της συμμετοχής των τριών τομέων παραγωγής στο ΑΕΠ.

Με τον αποδεκατισμένο πρωτογενή και τον κατεστραμμένο από τα Μνημόνια δευτερογενή, η Ελλάδα εμφανίζεται πλήρως εξαρτημένη από εισαγωγές βασικών ειδών διατροφής, μηχανών, προϊόντων νέας τεχνολογίας κ.ά., με κίνδυνο να υποστεί δραματικές συνέπειες στη νέα κατάσταση πραγμάτων. Τουλάχιστον, φαίνεται ότι η κυβέρνηση αποφάσισε να επανορθώσει το λάθος της επίσπευσης του κλεισίματος των εργοστασίων κάρβουνου, των οποίων η επαναλειτουργία τους ίσως μπορέσει να μετριάσει το μέγεθος της επερχόμενης καταστροφής.

Και περί επενδύσεων

Είναι βέβαια, γνωστός ο καημός των εκάστοτε κυβερνώντων για επενδύσεις και επενδυτές, που αναμένονται σε μόνιμη βάση στην Ελλάδα. Αλλά δυστυχώς, αν εξαιρέσουμε αυτές του ξεπουλήματος δημοσίων δικών μας επιχειρήσεων, μένουμε συνεχώς με την αναμονή. Ήδη, η εικόνα στον χώρο αυτό γκριζάρει, καθώς με στασιμοπληθωρισμό οι σχετικές επενδυτικές προβλέψεις γίνονται αρνητικές.

Πράγματι, η εταιρία ερευνών Grant Thornton, που ρώτησε 400 επιχειρήσεις, για τις επενδυτικές τους προθέσεις, πήρε την απάντηση ότι

το 60% από αυτές δεν προτίθεται να επενδύσει. Αναφορικά με το Ταμείο Ανάκαμψης και τις εκεί προβλεπόμενες επενδύσεις, δεν μπορεί δυστυχώς να υπάρξει αισιοδοξία, καθώς το μεγαλύτερο τμήμα τους είναι στην πράσινη ανάπτυξη και στις νέες τεχνολογίες, που αναγκαστικά περνούν στο περιθώριο, εφόσον προηγούνται άλλες, που αναμένεται να συμβάλλουν στην επιβίωση των πολιτών.

Στο σχέδιο του Ταμείου Ανάκαμψης που διαπνέεται από ακραίο νεοφιλελευθερισμό, ακριβώς τώρα που στην τρέχουσα συγκυρία η σωτηρία αναμένεται από τον κρατικό παρεμβατισμό, ενθαρρύνονται οι συγχωνεύσεις των μικρομεσαίων, για να γίνουν μεγαλύτερες. Είναι εμφανής ο κίνδυνος, και ενώ μία στις τρεις μικρομεσαίες βάζει λουκέτο, να οδηγηθούν σε ολοσχερή καταστροφή. Και τούτο, επειδή από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους η οικονομία μας βασίζεται και προοδεύει με βάση τις ΜΜΕ επιχειρήσεις της.

Τί επιβάλλεται να κάνουμε
Το παραγωγικό μοντέλο μιας χώρας δεν ανατρέπεται εκ βάθρων με βάση εμπνεύσεις και σχέδια στα χαρτιά, αλλά αντιθέτως απαιτείται ωρίμανση μέσα στο χρόνο, ευνοϊκές συγκυρίες και σοβαρά μελετημένος κρατικός παρεμβατισμός. Τι μπορούμε και τι επιβάλλεται να κάνουμε σε αυτή την πολύ δύσκολη περίοδο;

Πρώτον, να ζητήσουμε από την ΕΕ την αναθεώρηση του σχεδίου του Ταμείου Ανάκαμψης, το οποίο από την αρχή βάδιζε σε λάθος κατεύθυνση, αλλά μετά τις τελευταίες εξελίξεις είναι εντελώς εκτός τόπου και χρόνου

Δεύτερον, να προσφύγουμε ταχύτατα στο σχεδιασμό και στη λήψη μέτρων, που θα αυξήσουν σε όσο γίνεται πιο σημαντικό βαθμό την αυτάρκειά μας στη γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή

Τρίτον, να βοηθήσουμε τις ΜΜΕ και στους τρεις τομείς παραγωγής να σταθούν στα πόδια τους και να μην καταρρεύσουν, αντί να τις σπρώχνουμε στο χαμό των συγχωνεύσεων

Και τέλος, αντί να κλείνουμε δημόσια νοσοκομεία, να επαναφέρουμε αυτά που έχουν παυτεί και να δημιουργήσουμε και άλλα, δεδομένου ότι η εξέλιξη του κορωνοϊού περιβάλλεται από απειλητική αβεβαιότητα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/ti-provlepei-to-dnt-gia-tin-elliniki-oikonomia/

Η ΠΙΚΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 1821

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, 21.10.20121 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

Από την πρώτη στιγμή της σύστασης της Επιτροπής Ελλάδα 21 χτύπησε ηχηρά ο κώδωνας του κινδύνου, για το προς που ακριβώς οδεύει αυτή, και ποιους στόχους θέτει στο ξεκίνημά της. Στη συνέχεια, και μάλιστα πολύ νωρίς, πρόβαλαν οι γνωστές απόψεις αβγών του φιδιού, που έτυχαν εναγκαλισμού στους κόλπους αυτής της Επιτροπής, και ξεκαθάρισαν τον ένα τουλάχιστον στόχο αυτής της Επιτροπής. Ήταν η πολυπολιτισμικότητα, αλλά με το αποτρόπαιο, για την πατρίδα μας, περιεχόμενο της παραχάραξης της ιστορίας. Αμέσως μετά, έγινε σαφής και ένας δεύτερος στόχος της επίσημης Επιτροπής εορτασμού του 1821, και αυτός ήταν η υποβάθμιση και ο εξευτελισμός των πρωτεργατών της Επανάστασης. Αναγκαστικά μαζί με αυτούς και του συνόλου του εθνικού απελευθερωτικού μας αγώνα.

Είναι αλήθεια ότι, από την αρχή της δημιουργίας της η Επιτροπή Ελλάδα 21 απέφυγε να θέσει κατευθυντήριες γραμμές για τον εορτασμό, παρότι ήταν ασφαλώς επιβεβλημένες. Και τούτο, διότι χωρίς αυτές, είναι αδύνατη η μεταφορά μηνυμάτων από το παρελθόν προς το παρόν και το μέλλον της χώρας. Η απουσία, όμως, αυτών των μηνυμάτων αφήνει κενή περιεχομένου την Επιτροπή Ελλάδα 21.

Οι δυνατότητες και οι δραστηριότητες που παρέμεναν, έτσι, στη διάθεσή της Επιτροπής Ελλάδα 21 (ώστε να απορροφηθούν τα τεράστια χρηματικά ποσά που συγκεντρώθηκαν για αυτόν τον εορτασμό) ήταν πια μόνο φιέστες για το θεαθήναι, επιδείξεις εθνικών ενδυμασιών, «φωτοβολίδες», αλλά και ορισμένες ποιοτικές εκδηλώσεις, που φυσικά εξανεμίστηκαν μέσα στο γενικότερο χάος.

Είναι πιθανόν, να ήταν εξ' αρχής προγραμματισμένη η αποτυχία της όλης εκδήλωσης εορτασμού του 1821. Ίσως, μεταξύ άλλων, η προσπάθεια προβολής των αφηγημάτων πολυάριθμων μελών της Επιτροπής Ελλάδα 21, να αποσκοπούσε στην υποβάθμιση της σπουδαιότητας της Επανάστασης. Δηλαδή, ανάμεσα και σε άλλα, ότι ο Καποδίστριας ήταν δικτάτορας, ότι οι ήρωες ήταν βωμολόχοι, ότι η Επανάσταση ήταν το έργο μιας μικρής περιθωριακής ελίτ, ότι οι σκλαβωμένοι Έλληνες ήταν ευτυχείς υπό τον τουρκικό ζυγό, αλλά βέβαια και ότι το νεοελληνικό κράτος δεν έχει πίσω του έθνος χιλιετηρίδων, καθώς οι Νεοέλληνες είναι τα «μανιτάρια», που φύτρωσαν πριν από 200 χρόνια.

Δεδομένου ότι, ορισμένοι από τους ιστορικούς, που ασπάζονται τις παραπάνω δοξασίες, έχουν τύχει υψηλών τιμών από Έλληνες αξιωματούχους, ουδόλως μπορεί να αποκλειστεί η υπόθεση ότι η Επιτροπή Ελλάδα 21 δεν απέβλεπε στον εορτασμό της επετείου του 1821, αλλά στην αποδόμησή του. Αν, όμως, η υπόθεση αυτή είναι βάσιμη, τότε το συμπέρασμα σχετικού άρθρου της εφημερίδας της «Κ» της 10ης τρέχ. με τίτλο «Απογοήτευση για τα διακόσια χρόνια» απλώς διαπιστώνει μια κατάσταση που ήταν από την αρχή, όχι μόνον αναπότρεπτη, αλλά και επιθυμητή.

Στο ίδιο αυτό περιβάλλον κινήθηκαν και οι απαντήσεις της προέδρου της Επιτροπής Ελλάδα 21, κυρίας Γιάννας Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη, στην «Κ» της 17ης τρεχ. με τίτλο «Οι εκδηλώσεις για τα διακόσια χρόνια από την Επανάσταση». Από τις έξη στήλες αυτών των απαντήσεών της αξίζει να συγκρατηθεί η ακόλουθη φράση, που προφανώς αποσκοπεί στο να δικαιολογήσει την αποτυχία της Επιτροπής: «Τις επετειακές δράσεις τις πρότεινε η κοινωνία». Θα επανέλθουμε σε αυτή τη δήλωση της προέδρου, ενώ πάμε τώρα στο κύριο θέμα αυτού του άρθρου, που γνωστοποιήθηκε και προβλήθηκε στο πρωτοσέλιδο της «δημοκρατίας» στις 16 τρεχ. Δηλαδή, στο συνέδριο προς τιμή του σφαγέα των Ελλήνων Αλή πασά.

Επιτροπή ΤΙΜΗ στο '21

Παρενθετικά, όμως, επιβάλλεται να λεχθούν λίγα λόγια για τη δική μας Επιτροπή εορτασμού του 1821, την ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Όπως αναλύουμε και στο βιβλιαράκι μας «ΤΙΜΗΣΤΟ 21-Με σεβασμό στην ιστορία», η σύστασή μας είναι προϊόν οργής από τη βάση, για τα απανωτά έκτροπα που διαπιστώθηκαν από τις πρώτες κιόλας δραστηριότητες της επίσημης Επιτροπής Ελλάδα 21. Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 συγκέντρωσε 72000 υποστηρικτές, χωρίς καμία διαφήμιση (τα κυβερνητικά ΜΜΕ φυσικά ασχολήθηκαν μόνο με την επίσημη Επιτροπή, ενώ εμείς είχαμε την υποστήριξη των ολίγων αντικειμενικών και αδέσμευτων, των εκλεκτών), με ελάχιστα χρήματα δωρεών μελών μας, αλλά με πολύ διαυγείς κεντρικούς στόχους από την πρώτη ώρα της ύπαρξής μας, που ακολουθήθηκαν από καταιγισμό δραστηριοτήτων, οι οποίες θα ανακοινωθούν προσεχώς. Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, εκτός από τις τιμητικές εκδηλώσεις για τους ήρωες του 1821, κινήθηκε γύρω από το καίριο ερώτημα τού αν δηλαδή υλοποιήθηκαν οι στόχοι της Επανάστασης, που ήταν η Ελευθερία και η Ανεξαρτησία. Αναγκαστικά, η απάντηση για το δεύτερο στόχο ήταν ένα τραυματικό, ένα τραγικό, ένα υποτιμητικό και

ένα διαρκές ΟΧΙ. Σε αυτό το ΟΧΙ, στις συνέπειές του, που στοίχειωσαν επί 200 χρόνια από την Επανάσταση, όλες τις εκφάνσεις της ζωής των Ελλήνων, αλλά και στο πως αυτό μπορεί και επιβάλλεται να γίνει ΝΑΙ, επικεντρώθηκαν οι εκατοντάδες δραστηριότητες της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 τους μήνες που πέρασαν. Ενδεικτικά αναγγέλλουμε ότι στις 23-24 τρεχ.η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 διοργανώνει το 4ο διαδικτυακό συνέδριο με θέμα: «Οι επιπτώσεις της υποτέλειας στη διαμόρφωση των εθνικών μας θεμάτων», και φυσικά με ελευθερία παρακολούθησής του.

Μετά από αυτή την παρένθεση, επανέρχομαι στα έργα και στις ημέρες της Επιτροπής Ελλάδα 21. Είναι αλήθεια ότι η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 δεν ασχολήθηκε, εκτός όταν κρίνονταν απαραίτητη η στηλίτευση τους, με την Ελλάδα 21 και με τις ασπόνδυλες δραστηριότητες της.

Οφείλω, ωστόσο, να ομολογήσω ότι πριν από μερικές ημέρες, συγκλονιστήκαμε στην κυριολεξία, όταν πληροφορηθήκαμε ότι το συνέδριο, για τον σφαγέα των Σουλιωτών, και όχι μόνον, επανήλθε στο προσκήνιο, σε πείσμα των εναντίον του αντιδράσεων πριν λίγο καιρό. Και επανήλθε ως δραστηριότητα του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, αλλά και του Δημάρχου Ιωαννιτών, αλλά και του Ινστιτούτου Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, και βέβαια υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 21. Είναι περιττό να επισημανθεί ότι η αναγγελία αυτού του συνεδρίου, που συνοδεύεται από τριήμερο πρόγραμμα, προκαλεί από μόνη της φρίκη και ανατριχίλα σε κάθε Ελληνίδα και σε κάθε Έλληνα.

Το μεγάλο ατόπημα

Να γίνω σαφής. Σε άλλες συγκυρίες, και βέβαια εκτός του περίγυρου της επίσημης Επιτροπής εορτασμού Ελλάδα 21, θα είχαν ενδεχομένως αναγνωριστεί σε αυτό το συνέδριο, πάντως με κάποια δυσφορία, που αναπότρεπτα συνοδεύει το όνομά του, τα χαρακτηριστικά ενός οποιουδήποτε άλλου συνεδρίου, από τα πολυάριθμα που γίνονται σε κάθε γωνιά της Ελλάδας. Ακόμη και η πρόσκληση των δύο Αλβανών ομιλητών, γιατί όχι, θα μπορούσε και αυτή να δικαιολογηθεί.

Όμως, το ατόπημα αυτού του συνεδρίου, προς τιμή του Αλή πασά, του εξολοθρευτή και βασανιστή χιλιάδων Ελλήνων, συνίσταται στο χρόνο διεξαγωγής του, στον τόπο επιλογής του, στη συνύπαρξή του με πολύ πιεστικά εθνικά μας μέτωπα, στην εμβολή του με τις καθημερινές προσβλητικές δηλώσεις των Τούρκων εναντίον μας. Αυτά όλα, μαζί και με το μισητό όνομά του, το καθιστούν εκ προοιμίου απορριπτέο, και φοβούμαι ότι το κατατάσσουν στην κατηγορία των ανοσιουργημάτων.

Συμπερασματικά, η υφή αυτής της δραστηριότητας, που έχει ωστόσο τεθεί υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 21, αποτελεί ύβρη μεγατόνων εναντίον κάθε Ελληνίδας και κάθε Έλληνα. Και πως, άραγε, να γίνει δεκτό το περιεχόμενο της ρήσης της κυρίας Αγγελοπούλου ότι, δήθεν, «η κοινωνία προτείνει τις δραστηριότητες της Επιτροπής»;

Αναδημοσιεύσεις:

https://iskra.gr/%CE%B7-%CF%80%CE%B9%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CE%B1%CE%BB%CE%AE%CE%B8%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-1821/

https://www.olympia.gr/1457153/apopsi/epitropi-ellada-2021-i-pikri-alitheia/

https://www.newsbreak.gr/ellada/263453/i-pikri-alitheia-gia-tin-epitropi-ellada-2021

https://filoumenos.com/i-pikri-alitheia-gia-tin-epitropi-ellada21-o-ali-pasas-paroysiazetai-os-iroas-se-synedrio/

https://www.anixneuseis.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B7-%CF%80%CE%B9%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CE%B1%CE%BB%CE%AE/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B7-%CF%80%CE%B9%CE%BA%CF%81%CE%AE-%CE%B1%CE%BB%CE%AE/

https://hellas-now.com/pikri-alitheia-tin-epitropi-ellada-2021/

https://newradiofmb.blogspot.com/2021/10/22-21-2040.html

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 4ου ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣΤΟ 21 ΜΕ ΘΕΜΑ: «ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ»

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 26.10.2021 SLPRESS

Στις 23-24 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά το 4ο συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Οι εισηγητές, με αλφαβητική σειρά ήταν οι ακόλουθοι:

*Ιωάννης Αμπατζόγλου, με θέμα: ΟΙ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ
*Κωνσταντίνος Γρίβας, με θέμα: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΔΙΠΟΛΙΚΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑ
*Νεκτάριος Δαπέργολας, με θέμα: ΤΟ «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ»
*Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, με θέμα: ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ
*Νίκος Ιγγλέσης, με θέμα: ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΉ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΣΗ
*Κώστας Καραΐσκος ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ
*Σταύρος Λυγερός, με θέμα: ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
*Γρηγόρης Τσάλτας, με θέμα: ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΖΩΝΕΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ
* Γρηγόρης Τσιριγώτης, με θέμα: Η ΕΞΑΡΤΗΣΙΑΚΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ
*Λεωνίδας Χρυσανθόπουλος, με θέμα: ΠΩΣ ΜΙΑ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ ΤΑ ΔΕΣΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

Η υποτέλεια, τα αίτια της διαχρονικότητάς της, τα δεινά που συσσώρευσε σε όλο το φάσμα των εκφάνσεων της εθνικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής των Νεοελλήνων, αποτέλεσε για πρώτη φορά, από όσο γνωρίζουμε, κεντρικό θέμα συνεδρίου.

Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21, από τη σύστασή της έθεσε το ερώτημα του αν οι δύο βασικοί στόχοι της Επανάστασης, που ήταν η Ελευθερία και η Ανεξαρτησία, υλοποιήθηκαν. Και στη συνέχεια επικέντρωσε το ενδιαφέρον της στον ανεκπλήρωτο στόχο του 1821, στην Ανεξαρτησία.
Οι διαφορετικές, αλλά αλληλοσυμπληρούμενες γνώσεις, απόψεις, προτάσεις, διαπιστώσεις και εμπειρίες των εισηγητών, στο 4ο αυτό συνέδριο της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, εξασφάλισαν μια γενικότερη αύρα συναίνεσης και όχι σύγκρουσης, που φάνηκε μέσα από τις πολύ ενδιαφέρουσες, όσο και εποικοδομητικές συζητήσεις.
Αυτούσιες οι εισηγήσεις, με περιεχόμενο που θέλουμε να πιστεύουμε ότι αποτελεί ανεκτίμητη βάση προβληματισμών, συνειδητοποίησης των πολλαπλών αδιεξόδων, που απειλούν την πατρίδα μας, αλλά και των ευκαιριών και λύσεων που διανοίγονται μπροστά της, θα κυκλοφορήσουν πολύ σύντομα σε βίντεο.
Προς το παρόν, και στη θέση Δελτίου Τύπου αυτού του συνεδρίου θα γίνει, αναγκαστικά, τηλεγραφική αναφορά στα γενικότερα συμπεράσματά του.

Α) Εισηγήσεις που διερευνούν τις πιθανές αιτίες της υποτέλειας

Οι εισηγήσεις με θεωρητικό και ιστορικό περιεχόμενο προσπάθησαν να διαπιστώσουν τα αίτια αυτής της διαχρονικής υποτέλειας, ανατρέχοντας αρχικά στις ρίζες της απελευθέρωσης. Ο υπεράνθρωπος απελευθερωτικός αγώνας των Ελλήνων χρειάστηκε τη βοήθεια των τότε Μ. Δυνάμεων, προκειμένου αυτός να καταλήξει σε νέο κράτος, που να αναγνωρίζεται από την υπόλοιπη υφήλιο. Η βοήθεια που προσφέρθηκε στο νεοσύστατο κράτος ήταν σημαντική, αλλά όχι άμοιρη μιας πολύπλευρης ύπαρξης και επιδίωξης συμφερόντων και αντιθέσεων των προστάτιδων δυνάμεων. Η πρόθεσή τους ήταν η δημιουργία ενός νέου κράτους στην περιοχή των Βαλκανίων, που να είναι ελεύθερο αλλά όχι ανεξάρτητο. Το Ναυαρίνο και η δολοφονία του Καποδίστρια έθεσαν δραματικό τέλος στο ελληνικό όραμα για ανεξαρτησία. Με μικρά διαστήματα άσκησης ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής, που τοποθετούνται στη διακυβέρνηση του Ελευθερίου Βενιζέλου και του Ανδρέα Παπανδρέου, οι συνθήκες και εξελίξεις του νεοελληνικού κράτους των διακοσίων ετών φέρουν τη μαύρη σφραγίδα της υποτέλειας. Ως αίτια της αδυναμίας απεξάρτησης της χώρας μας, από τον στραγγαλιστικό εναγκαλισμό των εκάστοτε Μ.Δυνάμεων, σε όλο αυτό το

μακροχρόνιο διάστημα από το 1821 και μέχρι σήμερα, θα μπορούσαν να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα:
*οι συνεχείς δυσκολίες και κρίσεις του νεοσύστατου κράτους, οικονομικές, πολιτικές, συρράξεων, αλλά φευ και οι διχόνοιες
*η ηθελημένη διατήρηση της σχέσης υποτέλειας από την άρχουσα τάξη, διότι έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντά της
*η κομματοκρατία
*η καλλιέργεια σύγχυσης της εθνικής μας ταυτότητας, που ενθαρρύνει μια διαρκή αγωνία του μήπως «δεν είμαστε αρκετά Δυτικοί», και που μας παρασύρει σε εσφαλμένες αποφάσεις και δράσεις
*η πρόωρη, και χωρίς επαρκή μελέτη είσοδος της χώρας μας στην ΕΕ και στην Ευρωζώνη, και ο άκριτος εναγκαλισμός μας με την παγκοσμιοποίηση
*η υποτέλεια που εκλαμβάνεται ως δεδομένη κατάσταση.

Β)*Εισηγήσεις που διαπιστώνουν εσφαλμένες εθνικές πολιτικές*
Οι εισηγήσεις που διαπίστωσαν, στηλίτευσαν και ανέλυσαν συγκεκριμένα λάθη πολιτικής στα εθνικά μας θέματα, αλλά και κινδύνους που απειλούν την Ελλάδα και που πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για την έλευσή τους. Πρόκειται, ανάμεσα και σε άλλα:
*για τα σημαντικά λάθη σχετικά με υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ Ελλάδας και Κύπρου
*για τη θετική Ελληνογαλλική συμφωνία, αλλά και για τους κινδύνους της Ελληνοαμερικανικής
* για τη βεβαιότητα ενός προσεχούς πολέμου με την Τουρκία, διότι αποτελούμε το κύριο εμπόδιο των μεγαλεπήβολων σχεδίων της
*για τις εθνικά θλιβερές περιπτώσεις του ανύπαρκτου «Μακεδονικού», των παραβιάσεων της συμφωνίας των Πρεσπών, αλλά και για τις εθνικές περιπέτειες της Θράκης, πολλές από τις οποίες μπορεί να χαρακτηριστούν ως ηθελημένες
*για την έλλειψη επιθετικής εξωτερικής πολιτικής, απαραίτητης εκεί που χρειάζεται και που η απουσία της οφείλεται στην υποτέλεια, αλλά συχνά και στην ασυγχώρητη άγνοια των εκάστοτε επιδιώξεων, ενδιαφερόντων και συμφερόντων των επί μέρους χωρών της υφηλίου.

Γ) *Εισηγήσεις με προτάσεις και αναγγελία νέων ευκαιριών*
Υπάρχουν και εισηγήσεις ή προτάσεις σε εισηγήσεις, που αναφέρονται:

* στις νέες παγκόσμιες συνθήκες που διανοίγουν νέους ορίζοντες, που περιέχουν ελπίδες βελτίωσης της θέσης μας, καθώς και σκέψεις και οδηγίες για το πως η χώρα μας θα απεμπλακεί από τα δεσμά της υποτέλειας
*στην ανάγκη επιθετικής εξωτερικής πολιτικής στα εθνικά μας προβλήματα, σε συνδυασμό με σοβαρή όσο και εξονυχιστική προσπάθεια διερεύνησης των επί μέρους δεδομένων της κάθε περίπτωσης
*στην πορεία της διεθνούς τάξης προς έναν νέο διπολικό Ψυχρό Πόλεμο, που θα μπορούσε να εξασφαλίσει σημαντικό ρόλο στη χώρα μας, αν προσπαθούσε να αξιοποιήσει την εξέχουσα γεωπολιτική της θέση της
*στην ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι η θέση μας στη Δύση δεν κινδυνεύει, αν παράλληλα με αυτήν συνάψουμε και άλλες συμμαχίες, που φαίνονται επωφελείς για εμάς, έστω και αν δυσαρεστούν τους κυρίως συμμάχους μας
*στη διαπίστωση ότι χρειαζόμαστε καλύτερες κυβερνήσεις, και πρέπει να βρούμε τρόπο να απενεργοποιήσουμε την υπόδειξη και προστασία των κυβερνώντων μας από δυνάμεις και κέντρα εκτός του ελληνικού χώρου
*στο ότι επιβάλλεται να αποκτήσουμε κυβερνήσεις διατεθειμένες να υλοποιούν πολιτικές και να λαμβάνουν μέτρα, τα οποία να ωφελούν την Ελλάδα και όχι τις εκάστοτε «προστάτιδες» δυνάμεις.
Γενικώς, επικράτησε στο συνέδριο η πεποίθηση ότι μετά τα διακόσια χρόνια ύπαρξης του ελληνικού κράτος, η χώρα μας έχει επαρκώς ενηλικιωθεί, ώστε να αποφασίζει και να λειτουργεί με βάση τα εθνικά μας συμφέροντα. Πρέπει και μπορεί πια η Ελλάδα να στηριχθεί στα δικά της πόδια, χωρίς να πανικοβάλλεται από το μικρό της μέγεθος, δεδομένου ότι η εθνική ανεξαρτησία δεν αποτελεί αποφασιστική συνάρτηση του μεγέθους μιας χώρας.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.anixneuseis.gr/%CF%84%CE%B1-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AC%CF%83%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-4%CE%BF%CF%85-

%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B5%CE%B4%CF%81%CE%AF%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA/

https://slpress.gr/news/ta-symperasmata-toy-4oy-synedrioy-tis-kinisis-timi-sto-21/?fbclid=IwAR0WzuwcWFQJVr9MNABKuaeLrJTFmTNPl7dSMlII8yJO5Rz2FiD86B7fQHU

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΑΤΟΠΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΕΛΛΑΔΑ 2021»

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 31.10.2021 «NEWBREAK»

Ήμουν στην Πρέβεζα, για να συμμετάσχω εκ μέρους της Επιτροπής ΤΙΜΗΣΤΟ 21, στη θαυμάσια πράγματι εκδήλωση της απελευθέρωσής της, που διοργανώθηκε από την Επιτροπή Πρέβεζα 1821-2021. Εκεί με βρήκε η είδηση αυτού του ντροπιαστικού για τον ελληνισμό συνέδριου για τον Αλή πασά (23-24 τρέχ.) Οι κάτοικοι της Πρέβεζας, γείτονες των Ιωαννίνων, ήταν μουδιασμένοι και ως να αδυνατούσαν να συνειδητοποιήσουν αυτή την αδιανόητη προσβολή, που λάμβανε χώρα υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 21. Ακούστηκαν, ενδιάμεσα, απίστευτες συνομιλίες, μέσω τοπικών ραδιοφώνων, που είχαν προσκαλέσει το δήμαρχο των Ιωαννιτών, καθώς και τον Γιώργο Καραμπελιά, για να τοποθετηθούν σε αυτό το ανοσιούργημα.

Ο δήμαρχος, εκτός εαυτού, ηρνείτο να απαντήσει στις ερωτήσεις του δημοσιογράφου, παρότι είχε αποδεχθεί την πρόσκλησή του να δώσει εξηγήσεις για το συνέδριο, ενώ ταυτόχρονα έκοβε το λόγο από τον Γιώργο Καραμπελιά, που προσπαθούσε απεγνωσμένα να απαντήσει στις ερωτήσεις του δημοσιογράφου. Τελικώς, η τέλεια αντίδραση στο εξοργιστικό εγχείρημα αυτού του συνεδρίου ήρθε από την κοινωνία. Όπως τουλάχιστον δείχνουν οι φωτογραφίες που έχω στα χέρια μου, οι εργασίες του προσείλκυσαν τον…. Κούκο, ως ακροατή του. Ήταν η απάντηση της Ελλάδας σε αυτό τον αδιανόητο ξεπεσμό.

Με το τέλος των εργασιών του ανεκδιήγητου αυτού συνεδρίου, όπως νομίζω ότι κατάλαβα από τα γραφόμενα σε διάφορες εφημερίδες, η Επιτροπή Ελλάδα 21, υπό το βάρος προφανώς των λαθών της, αλλά και της πλήρους αποτυχίας της αποστολής της, διακόπτει τις εργασίες της

ή/και τις μεταφέρει σε μία άλλη κίνηση υπό ίδρυση, που θα ονομάζεται Φόρουμ Ελλάδα 2040. Εξυπακούεται ότι οι τυχόν επιτυχίες ή αποτυχίες κινήσεων, οργανώσεων, συνεδρίων κλπ., δεν θα προσέλκυαν το ενδιαφέρον της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, αν δεν απευθύνονταν σε όλες και όλους τους Έλληνες, αν δεν έφεραν τη σφραγίδα της επίσημης ανάθεσης των δραστηριοτήτων τους από την Πολιτεία και αν, με αυτή την επίσημη ιδιότητα, δεν είχαν συγκεντρώσει χρήματα από τον ελληνικό λαό, σε ποσό που παραμένει άγνωστο μέχρι στιγμής, όπως και ο τρόπος διάθεσής του. Συνεπώς, όχι απλώς κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας έχει δικαίωμα, αλλά έχει και υποχρέωση να ενδιαφερθεί για το τι ακριβώς συνέβη στην Επιτροπή Ελλάδα 21, αλλά και το τι προβλέπεται να συμβεί στο Φόρουμ Ελλάδα 2040.

Σε ότι αφορά την Επιτροπή Ελλάδα 21, οι στρεβλές επιλογές της, καθώς και η έλλειψη στοιχειώδους σοβαρότητας στον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων της, φάνηκαν σχεδόν από την πρώτη στιγμή και στηλιτεύθηκαν όχι μόνο από την ΤΙΜΗΣΤΟ 21, αλλά και από πολυάριθμες άλλες πλευρές. Ήταν, συνεπώς, επιβεβλημένο, δεδομένου ότι στην Επιτροπή αυτή είχε ανατεθεί ο επίσημος εορτασμός της κορυφαίας εθνικής επετείου μας των 200 ετών, να κινητοποιηθούν άμεσα οι υπεύθυνοι αρμόδιοι για την επιλογή της προέδρου της και να πράξουν τα δέοντα, ώστε ο εορτασμός να μην καταλήξει, όπως και τελικώς κατέληξε, σε παταγώδη αποτυχία. Δυστυχώς, όμως, οι αρμόδιοι παρέμειναν αδρανείς, με αποτέλεσμα να έχουμε φθάσει κοντά στο τέλος του 2021, και η Ελλάδα να μην έχει γιορτάσει, όπως θα έπρεπε και όπως της άξιζε, τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821.

Όπως είναι γνωστό, από πολλές πλευρές υποστηρίχθηκε ότι αυτός ήταν τελικώς ο στόχος, και της επιλογής των συντελεστών της Επιτροπής Ελλάδα 21, και της αδιαφορίας της Πολιτείας για την απογοητευτική πορεία της, από την αρχή μέχρι τέλους της διαδρομής της. Και, ακόμη, ότι το επιστέγασμα της υποβάθμισης της επετείου και ο εξευτελισμός των ηρώων του 1821 επιχειρήθηκε με το συνέδριο για τον σφαγέα Αλή πασά. Αποφεύγω να το σκέπτομαι.

Παρά ταύτα, σε συνέντευξη στο «Κοινωνία Ώρα ΜΕGA», η κυρία Γιάννα Αγγελοπούλου, εμφανίζει τη νέα της έμπνευση, το Φορουμ Ελλάδα 2040, ως το "δώρο για τα γενέθλια της Ελλάδας», και σε ερώτηση δημοσιογράφου απαντά ότι το έργο της Επιτροπής Ελλάδα 21 είχε πολύ μεγάλη επιτυχία, και αναγκαστικά βέβαια αυτή η επιτυχία, εκτός όλων των άλλων, περιλαμβάνει, κατά τη σχετική δήλωση της κυρίας Γ.Α. και το συνέδριο για τον σφαγέα Αλή πασά (διαψεύδοντας,

έτσι, τους δημοσιογράφους που υποστήριξαν ότι αναγνώρισε τα λάθη της).

Το Φόρουμ Ελλάδα 2040, λοιπόν, μετά από τα όσα συνέβησαν στην Επιτροπή Ελλάδα 21, οφείλει να προβληματίσει τους Έλληνες, και να εύχονται να μην αποκτήσει στην πορεία της ανάλογα χαρακτηριστικά με αυτά της Επιτροπής Ελλάδα 21. Μια ματιά στους στόχους αυτού του Φόρουμ, όπως αναπτύχθηκαν στο MEGA. Μεταξύ και πολλών άλλων, χωρίς εσωτερική συνοχή, η πρόεδρος του Φόρουμ είπε ότι υπήρξε κατακλυσμική προσέλευση σε αυτό από συνδικαλιστικές οργανώσεις, επιμελητήρια, επιχειρηματίες, πανεπιστήμια, πρυτάνεις, ερευνητές, ερευνητικά ινστιτούτα, επιστήμονες, ανάμεσά τους και ο κ. Μπουρλά, που είναι σε θέση να προβλέψει τι θα γίνει σε 20 χρόνια, με συρροή και συμμετοχή από ολόκληρη την υφήλιο, και όλοι μαζί θα «πιάσουν όλες τις μελέτες», θα αποφανθούν που πάει στα επόμενα 20 χρόνια ο «πολιτισμός», το «είδος και ο τρόπος εργασίας», οι «πανδημίες», οι «θρησκείες», οι «κλιματολογικές μεταβολές», οι «γεωπολιτικές αλλαγές», η «τεχνητή νοημοσύνη», το «δημογραφικό/μεταναστευτικό» κλπ., κλπ., με στόχο «να ξεπεράσουμε τα εμπόδια», και «να εξασφαλιστούν καλύτερες συνθήκες ζωής στους ανθρώπους». Όλα αυτά θα κυκλοφορήσουν σε τσιπάκι. Αυτά!

Εύλογα, ωστόσο, διερωτάται κανείς με ποια ακριβώς μέθοδο μαθηματική, αλγοριθμική ή προγραμματισμού, μπόρεσε να λυθεί (και μάλιστα χωρίς τις δέουσες τυμπανοκρουσίες για την περίπτωση) το άλυτο μέχρι σήμερα πρόβλημα επιστημονικών προβλέψεων (και όχι μέντιουμ/ μαγισσών) που να επεκτείνονται με στοιχειώδη σοβαρότητα σε χρόνο 20 ετών! Και το δεύτερο αναγκαστικό από τις εξελίξεις ερώτημα είναι το τι θα σημαίνουν όλα αυτά όταν, το αργότερο ως το 2029, θα σαρωθούν τα πάντα, προβλέψιμα και μη, από την επικράτηση στην υφήλιο της Κίνας και των πολυάριθμων οπαδών/κρατών πέριξ αυτής (που αναγγέλλεται ως βέβαιη, από όλα τα σοβαρά ερευνητικά κέντρα – εκτός αν αναχαιτιστεί από έναν Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο).

Αλλά, γιατί όχι; Οι ασκήσεις επί χάρτου μπορεί να είναι μια κάποια λύση, προκειμένου να απασχολούν την απελπισία μιας υποτελούς Ελλάδας, που ετοιμάζεται, με μεγάλη πιθανότητα, για ένα 4ο Μνημόνιο, αλλά σίγουρα και για κατοχικές συνθήκες έλλειψης βασικών ειδών διατροφής και θέρμανσης.

*Πρώην πρύτανης στο ΠΑΜΑΚ

Επίτιμο μέλος της Ακαδημίας Επιστημών της Ρουμανίας

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/265662/synecheia-ton-atopimaton-tis-epitropis-ellada-2021/

https://www.olympia.gr/1457855/apopsi/synecheia-ton-atopimaton-tis-epitropis-ellada-2021/

https://www.inewsgr.com/441/synecheia-ton-atopimaton-tis-epitropis-ellada-2021.htm

https://eidisis247.gr/archives/68651

https://olympiada.wordpress.com/2021/10/31/%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CF%87%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%80%CE%B7%CE%BC%CE%AC%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE/

https://www.triklopodia.gr/%cf%83%cf%85%ce%bd%ce%ad%cf%87%ce%b5%ce%b9%ce%b1-%cf%84%cf%89%ce%bd-%ce%b1%cf%84%ce%bf%cf%80%ce%b7%ce%bc%ce%ac%cf%84%cf%89%ce%bd-%cf%84%ce%b7%cf%82-%ce%b5%cf%80%ce%b9%cf%84%cf%81%ce%bf%cf%80%ce%ae/

https://choratouaxoritou.gr/?tag=%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CF%87%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%80%CE%B7%CE%BC%CE%AC%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE

https://www.greekradiofl.com/%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-2021-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%AD%CF%87%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%80%CE%B7%CE%BC%CE%AC%CF%84%CF%89%CE%BD-%CF%84%CE%B7/

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Η Κίνα ως το νέο μοντέλο επιβίωσης του καπιταλισμού

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.11.2021 «SLPRESS»

Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών στους κόλπους των προηγμένων καπιταλιστικών οικονομιών επαληθεύουν τη γενική πρόβλεψη του Μαρξ ότι ο καπιταλισμός αυτοκαταστρέφεται, κάτι που γίνεται σήμερα πια αποδεκτό, ακόμη και από νεοφιλελεύθερης κατεύθυνσης οικονομολόγους. Στο βιβλίο μου "Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής", που αναφέρεται στην Κίνα, παρέθεσα πολυάριθμες πηγές που αποδεικνύουν τη σήψη του καπιταλιστικού συστήματος, ρίχνοντας βέβαια το κύριο βάρος στον τερατώδη πια τρόπο που επικράτησε στον χώρο της κατανομής του εισοδήματος.

Οι ανυπέρβλητες πια αντιφάσεις του, που κατέληξαν στον αδιανόητο βαθμό ανισοκατανομής, (το 2017 το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού εξασφάλισε το 82% του παραχθέντος ετήσιου πλούτου) φαίνεται να σημαίνει και το τέλος του. Ωστόσο, όσο και αν φαίνεται ανορθόδοξη η διαπίστωση ότι η Κίνα έχει αναλάβει τη σωτηρία του καπιταλισμού, επαληθεύει οπωσδήποτε τις σχετικές αναλύσεις του Μαρξ, με βάση τις οποίες ο καπιταλισμός έχει τη δυνατότητα εναλλαγής πολλών προσωπείων, κατά περίπτωση.

Η Κίνα κατάφερε να συνδυάσει τον κομμουνισμό με τον καπιταλισμό, εξασφαλίζοντας εξαιρετικά οικονομικά αποτελέσματα σε όλους τους τομείς. Συνεπώς, η μορφή του καπιταλισμού, για το μεσοπρόθεσμο και, ενδεχομένως, και μακροπρόθεσμο διάστημα, οφείλει να διερευνηθεί στους κόλπους της Κίνας. Και η πρώτη σχετική ερώτηση που προβάλλει, είναι το πώς θα συνυπάρξει ο κινέζικος καπιταλισμός με έλλειψη ατομικότητας, που αποτελεί την κινητήρια του δύναμη;

Η Κίνα αποδεικνύει καθημερινά ότι η πολιτική δικτατορία, ο κρατικός έλεγχος του χρήματος, η υποταγή των επιχειρηματιών στο κομμουνιστικό κόμμα από τη μία πλευρά, και στις δημόσιες αγορές από την άλλη, παντρεύονται με εξαιρετικό τρόπο με την πρόοδο. Η Κίνα έχει ανάγκη από άτομα-καταναλωτές. Δεν έχει διόλου ανάγκη από άτομα-πολίτες. Ο κινέζικος καπιταλισμός, ακόμη, συνυπάρχει αρμονικά με την διαμόρφωση των καταναλωτικών προτύπων, που ολοένα σε πιο

γενικευμένη κλίμακα, ετοιμάζονται από τους γίγαντες των νέων τεχνολογιών και επιβάλλονται στους καταναλωτές.

Κίνα και αυταρχικός καπιταλισμός

Ο καπιταλισμός που έρχεται θα είναι αυταρχικός και στην Ευρώπη το προοίμιο του προσφέρεται από χώρες με λαϊκίστικες κυβερνήσεις, όπως της Ουγγαρίας και της Πολωνίας κ.ά. Ο καπιταλισμός του μέλλοντος, που θα είναι κινέζικος, το πιθανότερο είναι ότι θα είναι κρατικός καπιταλισμός. Κι αν αυτή θα είναι η επιλογή της Κίνας, όταν επικρατήσει ως πρώτη παγκόσμια δύναμη, ο οικονομικός φιλελευθερισμός και η δημοκρατία θα υποχωρήσουν, ως υπολείμματα της Δύσης, της οποίας η Κίνα ουδέποτε αποτέλεσε τμήμα της.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/i-kina-os-to-neo-montelo-epiviosis-toy-kapitalismoy/

Στασιμοπληθωρισμός: Η μεγάλη παγίδα για τη Δύση

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 16.11.2021 «SLPRESS»

Στο διάστημα της τελευταίας δεκαετίας είχε εντελώς λησμονηθεί ο πληθωριστικός κίνδυνος, και είχε επιπλέον υποκατασταθεί από το φόβο της αέναης οικονομικής στασιμότητας. Οι οικονομίες της Δύσης, κάτω από το φάσμα της γενικότερης παρακμής στην οποίαν, όπως όλα έδειχναν, είχαν εισέλθει, επεδίωκαν ματαίως έναν ελάχιστο πληθωρισμό της τάξης του 2%.

Χάρη σε αυτόν ήλπιζαν ότι θα ήταν δυνατή η αναζωογόνησή τους και κυρίως η παύση του ανορθόδοξου φαινομένου των αρνητικών επιτοκίων. Η υπόθεση ότι οι οικονομίες της Δύσης στερούνται δυναμισμού, εξ αιτίας της εισόδου τους στο στάδιο της οικονομικής παρακμής ενισχύθηκε και από το γεγονός της έλλειψης αντίδρασης του γενικού επιπέδου των τιμών, ακόμη και μετά τις καταιγιστικές αυξήσεις ρευστότητας, που δαπανήθηκαν για την αντιμετώπιση των δεινών της πανδημίας.

Και ξαφνικά, ο πληθωρισμός εισβάλλει στην υφήλιο, αφυπνίζοντας κάθε μορφής φοβίες, που συνδέονται με αυτόν. Δεν πρόκειται, όμως, όπως όλα δείχνουν, για είδος πληθωρισμού, που υπάγεται σε μία από τις γνωστές

του κατηγορίες, αλλά για περίπτωση δύσκολη με αβέβαιες προοπτικές και σκιώδη μέτρα αντιμετώπισής του.

Ο πληθωρισμός ορίζεται ως η δημιουργία ανισορροπίας μεταξύ συνολικής ζήτησης και συνολικής προσφοράς. Όταν η ζήτηση υπερβαίνει την προσφορά αγαθών και υπηρεσιών, το γενικό επίπεδο των τιμών ανέρχεται, περιορίζεται η ανεργία και η προσφορά αυξάνει μέχρι το σημείο που εξισώνεται με τη ζήτηση. Ειδικότερα, για την περίπτωση των προηγμένων οικονομιών, που αντιμετώπιζαν μακροχρόνιο πρόβλημα στασιμότητας, με χαμηλούς ρυθμούς μεγέθυνσης, η έλευση ενός τέτοιου πληθωρισμού θα ήταν ευπρόσδεκτη.

Πρόκειται για στασιμοπληθωρισμό

Δυστυχώς, ο πληθωρισμός που έχει εισβάλλει στον πλανήτη δεν είναι αυτής της, θα έλεγα, ήπιας μορφής. Αντιθέτως, πρόκειται για σχήμα εξαιρετικά περίπλοκο, που φαίνεται να μην ανήκει σε καμία από τις καθιερωμένες περιπτώσεις πληθωρισμού, ενώ αντιθέτως, ενθαρρύνεται η υπόθεση ότι εμπίπτει στην αχανή κατηγορία του στασιμοπληθωρισμού.

Ο ορισμός του στασιμοπληθωρισμού είναι σχετικά απλός. Όχι, όμως, και η απαρίθμηση των συνεπειών του, όχι όμως και η δυνατότητα πρόβλεψης της διάρκειάς του, όχι όμως και κυρίως η πρόταση μέτρων για την αντιμετώπισή του. Στασιμοπληθωρισμός είναι η κατάσταση οικονομίας, στην οποία οι αυξήσεις της ζήτησης δεν περιορίζουν την ανεργία, και δεν αυξάνουν την παραγωγή, αλλά ενισχύουν συνεχείς αυξήσεις του γενικού επιπέδου των τιμών.

Αυτό συμβαίνει επειδή για διαφόρους λόγους η αύξηση της παραγωγής, και η απορρόφηση της ανεργίας (παρότι υπάρχουν περιθώρια ενίσχυσης της οικονομικής δραστηριότητας) συναντά ανυπέρβλητα εμπόδια. Η εξέλιξη αυτή οφείλεται στο ότι ο στασιμοπληθωρισμός συνδυάζει δύο στοιχεία που αντιμάχονται μεταξύ τους: άνοδο των τιμών και οικονομική στασιμότητα.

Τα χαρακτηριστικά του

Η μακροοικονομική ανωμαλία, που μαστίζει τώρα την υφήλιο, είναι συνέπεια των πολύπλευρων και αλληλοτροφοδοτούμενων εκφάνσεων της πανδημίας και όχι προϊόν αυθόρμητων διεργασιών των επί μέρους οικονομιών. Συγκεκριμένα, η διάθεση άφθονης ρευστότητας, στις προηγμένες οικονομίες, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως "χρήμα από ελικόπτερο" είναι απίθανο να είχε προκαλέσει τέτοιας

έκτασης ανωμαλίες, χωρίς την καταιγίδα που εισέβαλε σε αυτές με μορφή εξωτερικών παραγόντων.

Και μέχρις εδώ, ίσως, θα αρκούσε να αναγνωρίσουμε στον πληθωρισμό την ιδιότητα εισαγόμενου και οφειλόμενου σε αυξήσεις της δαπάνης παραγωγής. Όμως δεν αρκεί αυτή η διαπίστωση. Διότι, ακριβώς, με τις νέες αυτές συνθήκες, ανακύπτει σειρά προβλημάτων, που αποκλείει την αύξηση της παραγωγής, ώστε να επιτευχθεί, σε ορατό σημείο του ορίζοντα, η απαιτούμενη εξίσωση προσφοράς και ζήτησης.

Η αδιέξοδη αυτή κατάσταση αναφέρεται αρχικά στις συνέπειες της πανδημίας, στις οποίες όμως προστίθενται και άλλες, που προέρχονται από και που διαχέονται προς ανεξέλεγκτες πια κατευθύνσεις. Γίνεται έτσι ξεκάθαρο ότι η απάλειψη αυτών των αλληλεξαρτώμενων συμπτωμάτων, που είναι συνάρτηση της εξέλιξης πολυάριθμων παραμέτρων απαιτεί χρόνο, που είναι δύσκολα προβλέψιμος, αλλά και ικανότητα για τη λήψη επιτυχούς συνδυασμού μέτρων, που είναι δύσκολο να εξασφαλιστεί.

Κατάτμηση της παραγωγής

Μια από τις σημαντικότερες δυσκολίες, που ήδη αναφύονται στο διεθνές προσκήνιο, οφείλεται στην αδυναμία συνέχισης και ολοκλήρωσης της παραγωγής πολυάριθμων αγαθών, όπως αυτοκινήτων, προϊόντων νέας τεχνολογίας, χημικής βιομηχανίας, καθώς και ειδών πρώτης ανάγκης, εξαιτίας της έλλειψης βασικών εξαρτημάτων. Επικρατεί, στο σημείο αυτό η άποψη ότι χρειάζεται ικανός χρόνος για να αποκατασταθεί η αδιάκοπη συνέχεια της παγκόσμιας παραγωγικής αλυσίδας, που έχει διαρραγεί.

Η διάρρηξη οφείλεται στην κατάτμηση της παραγωγής, κομμάτια της οποίας έχουν επενδυθεί σε αναρίθμητες γωνιές της οικουμένης. Ιδίως και επειδή τώρα προκύπτουν και πρόσθετες δυσκολίες καθώς υπάρχει κύμα μεταφοράς τμημάτων της παραγωγικής διαδικασίας, από αναπτυσσόμενες προς χώρες προέλευσης. Ο περιορισμός της προσφοράς οφείλεται ακόμη στην υποχώρηση της παγκοσμιοποίησης, και στην υιοθέτηση προστατευτικών μέτρων, από ολοένα μεγαλύτερο αριθμό οικονομιών, στον έλεγχο του μεταναστευτικού ρεύματος, που προκαλεί ελλείψεις εργατικών χεριών, σε αρκετές ήδη προηγμένες οικονομίες, καθώς και στην άνοδο μονοπωλιακών καταστάσεων.

Η τάση, εξάλλου, επέκτασης των εμπορικών ή ψυχρών πολέμων, και πέραν αυτού ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην Κίνα, δημιουργούν στενότητα και ελλείψεις σε πολλές κατηγορίες αγαθών. Η κυρίαρχη ωστόσο αιτία ανεπαρκούς προσφοράς, σε σχέση με τη ζήτηση, σε παγκόσμιο επίπεδο,

πρέπει να αναζητηθεί στις αστρονομικές τιμές, στις οποίες σκαρφάλωσε η ενέργεια: αερίου, ηλεκτρικού ρεύματος και πετρελαίου.

Αυξήσεις των τιμών

Η τιμή του αερίου αυξήθηκε 479% σε σχέση με τον προηγούμενο Οκτώβριο, αυτή του ηλεκτρικού ρεύματος 344% αντίστοιχα, ενώ η τιμή του πετρελαίου τέσσερις φορές σε σχέση με πέρυσι. Στις παραπάνω αυξήσεις έρχονται να προστεθούν και αυτές του κόστους θαλάσσιων μεταφορών, που υπολογίζονται σε 90% για ένα χρόνο, καθώς και το κόστος των πρώτων υλών, που η αύξησή του εκτιμάται, αντίστοιχα, σε 70%.

Να προστεθεί ακόμη η αυξημένη ζήτηση ενέργειας, πρώτων υλών και μεταφορικών μέσων από την Κίνα, στην προσπάθειά της να περιορίσει το βαθμό εξάρτησης της οικονομίας της από την αλλοδαπή. Είναι ξεκάθαρο, ότι με βάση τις παραπάνω πτυχές αυτής της λαίλαπας, δεν είναι δυνατόν να γίνει λόγος για ανάκαμψη και ακόμη λιγότερο για ανάπτυξη. Τώρα πρόκειται για αγώνα επιβίωσης, που αναμένεται σκληρότερος για τις αναπτυσσόμενες και/ή προβληματικές οικονομίες, όπως είναι η Ελλάδα με άγνωστη ημερομηνία λήξης.

Ειδικά για την ΕΕ, η διάρκεια και η σοβαρότητα των προβλημάτων του στασιμοπληθωρισμού θα εξαρτηθεί σε σημαντικό βαθμό από το μέγεθος της πληθωριστικής φοβίας, η οποία θα καταλάβει κυρίως τη Γερμανία, αν βέβαια εξακολουθεί να είναι ηγέτης της ΕΕ και μετά την αποχώρησή της Άνγκελα Μέρκελ από την καγκελαρία. Η εμμονή στην επαναφορά της αυστηρής τήρησης του Συμφώνου Σταθερότητας θα επιβαρύνει τα δεινά του στασιμοπληθωρισμού. Ειδικότερα, η τυχόν απόφαση της ΕΕ για ύψωση των επιτοκίων θα είναι καταστρεπτική αν ληφθεί υπόψη ότι το χρέος, ιδιωτικό και δημόσιο, ανέρχεται σε 425% του ΑΕΠ των προηγμένων οικονομιών και σε 356% αντίστοιχα των αναπτυσσόμενων.

Η Ελλάδα στη δίνη του στασιμοπληθωρισμού

Η άνοδος του γενικού επιπέδου τιμών στη χώρα μας κινείται γύρω στο 3% με αφετηρία βάσης κατώτερη του 2%. Είναι χαμηλότερη του μέσου όρου της ΕΕ, που εξηγείται ίσως από τα ιδιαίτερα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας: χρόνια στασιμότητα, απουσία δυνητικής ανάπτυξης, οπισθοδρόμηση του ΑΕΠ, που υπολείπεται του αντίστοιχου του 2010 κλπ. Ωστόσο, η καχεξία αυτή δεν φαίνεται να την σώζει από τα πρόσθετα και αδυσώπητα προβλήματα του στασιμοπληθωρισμού. Αντιθέτως, οι αδυναμίες της την καθιστούν ανυπεράσπιστο θύμα της θεομηνίας.

Να αρχίσουμε υπενθυμίζοντας ότι η συνεχής αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών τροφοδοτείται, σε ικανό ποσοστό, από τις εκκλήσεις των εργατικών οργανώσεων για άνοδο των μισθών, που ήδη έχουν αρχίσει. Ο βασικός μισθός στην Ελλάδα, που κατρακύλησε κατά 12% στο διάστημα των τελευταίων δέκα ετών, θα καταλήξει σε πραγματικό μισθό απόλυτης φτώχειας, μέσα από τον στρόβιλο τιμών και μισθών. Στο αποτέλεσμα αυτό θα συμβάλει και η αναπότρεπτη άνοδος της ήδη υψηλής ανεργίας.

Μία άλλη αρνητική συνέπεια του στασιμοπληθωρισμού είναι η διεύρυνση των ανισοτήτων κατανομής του εισοδήματος. Θα μειωθεί το σύνολο των σταθερών εισοδημάτων, όπως συντάξεις και ενοίκια (αν για τα δεύτερα δεν προβλέπεται ρήτρα πληθωρισμού), προς όφελος των εισοδημάτων που μεταβάλλονται, που ακολουθούν την υψωτική πορεία των τιμών, και που είναι τα κέρδη. Η κυβέρνηση ανήγγειλε μέτρα για την προστασία των καταναλωτών, στο χώρο της ενέργειας.

Περιττό να παρατηρηθεί ότι αυτά θα είναι σταγόνα στον ωκεανό, αν συνεχιστεί και ενταθεί ο ρυθμός ανόδου των τιμών, και αν η ΕΕ επαναφέρει την πολιτική λιτότητας, όπως φαίνεται πολύ πιθανόν από τις πρόσφατες δηλώσεις των αξιωματούχων της. Η οικονομία θα οπισθοχωρήσει με ακόμη μεγαλύτερα βήματα προς τα πίσω, από όσα ήδη πραγματοποίησε.

Ευκαιρία αλλαγής πλεύσης;

Οι ελπίδες που στηρίχθηκαν στα χρήματα του Ταμείου Ανάκαμψης και στον πολλαπλασιασμό τους, χάρη στην προσθήκη σε αυτά, ιδιωτικών επενδύσεων, θα αποδειχθούν πιθανότατα φρούδες. Να προστεθεί, ακόμη, ότι ένα σημαντικό τμήμα των χρημάτων του Ταμείου έχει δεσμευτεί για την πράσινη ανάπτυξη, που τώρα εγκαταλείπεται παντού.

Σε πείσμα της ζοφερής κατάστασης που δημιουργεί ο στασιμοπληθωρισμός, η Ελλάδα θα μπορούσε να την εκλάβει ως ευκαιρία, για μια νέα αρχή, αν φυσικά ήταν λιγότερο βουτηγμένη στην απόλυτη υποτέλεια. Να απαιτήσει, καταρχήν, το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τα χρήματα του Ταμείου Ανάκαμψης, με βάση τις προτεραιότητες της δικής της οικονομίας, και όχι τις προτιμήσεις της Γερμανίας. Να καταστρώσει και να αρχίσει να εφαρμόζει σχέδιο μεταβολής της ανορθόδοξης συμβολής των τριών βασικών τομέων παραγωγής στο ΑΕΠ, με γνώμονα τον οικονομικό ορθολογισμό και την αύξηση της αυτάρκειας.

Να εγκαταλείψει τα “φούμαρα” (για την ελληνική περίπτωση) περί πράσινης ανάπτυξης και να σπεύσει σε επαναλειτουργία του λιγνίτη, για να αποφευχθούν μαζικοί θάνατοι από έλλειψη θέρμανσης. Να αξιοποιήσει τους θησαυρούς στην κατοχή της, αντί να τους ξεπουλά ελαφρά τη καρδία. Να αναλογιστεί τις πολύ δύσκολες καταστάσεις στις οποίες σέρνεται η πατρίδα μας, για να αντλήσει επιτέλους θάρρος, και για να θέσει με σαφήνεια και αποφασιστικότητα το θέμα επιστροφής των γερμανικών χρεών, που ανέρχονται σε τρισεκατομμύρια.

Αλλά, πως να τρέφει κανείς τέτοιες ελπίδες, μετά και το θλιβερό συμβάν των τελευταίων ημερών; Καταρχήν, η κυρία Μέρκελ επέλεξε να επισκεφθεί τον τόπο των αποτρόπαιων γερμανικών εγκλημάτων, ακριβώς την ημέρα του Όχι, χωρίς ουδείς να της επιστήσει την προσοχή, ότι αυτή η επιλογή της αποτελεί ασέβεια στη μνήμη των χιλιάδων θυμάτων των προγόνων της. Και στη συνέχεια, ούτε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, αλλά ούτε και ο πρωθυπουργός τόλμησαν να της υποδείξουν το αυτονόητο: φέρτε πίσω τα όσα μας χρωστάτε, και μόνον μετά θα μπορέσουμε να συζητήσουμε για οτιδήποτε άλλο.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/stasimoplithorismos-i-megali-pagida-gia-ti-dysi/

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Πως η Ελλάδα να διεκδικήσει τις γερμανικές οφειλές

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 13.12.2021 «SLPRESS»

Επικεντρώνομαι και πάλι, όπως αποτελεί πάγια υποχρέωση της κάθε Ελληνίδας και του κάθε Έλληνα, στο άλυτο πάντοτε, και για περίπου έναν αιώνα, πρόβλημα των τεραστίων γερμανικών χρεών προς την Ελλάδα. Υπάρχουν κάποιες εξελίξεις που απαιτούν, πιθανώς, διαφορετικές προσεγγίσεις του παρελθόντος, με την προϋπόθεση βέβαια, που δυστυχώς δεν πληρούται, ότι η χώρα μας θα κινηθεί αποφασιστικά και θα απαιτήσει, επιτέλους, με νύχια και δόντια αυτά που δικαιωματικά της ανήκουν.

Και που οπωσδήποτε δεν έχουν παραγραφεί, όπως κατά καιρούς ισχυρίζονται, αυτοί που παρανόμως τα κατακρατούν. Η ανάγκη, από την πλευρά της Ελλάδας, να διατηρεί ανελλιπώς επί τάπητος το θέμα αυτών των χρεών υπήρχε από την πρώτη στιγμή της περάτωσης του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Ωστόσο, πρόσφατα υπάρχουν κάποια μηνύματα που φαίνεται ότι το απειλούν με οριστική λήθη, αν δεν εξασφαλιστεί η συνεχής διατήρησή του στο διεθνές προσκήνιο.

Αναφέρομαι στην κίνηση, που εμφανίζεται ως "πολιτική μνήμη" και που προωθείται από τη Γερμανία, προκειμένου να περάσουν στη λησμονιά τα ναζιστικά εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας. Ειδικότερα, η Γερμανία, με διάφορες υπόγειες πρωτοβουλίες, προσπαθεί να ξαναγράψει την ιστορία της κατοχής, με δήθεν αντικειμενικό τρόπο, αποβάλλοντας από αυτήν τις φρικαλεότητες που στοίχισαν τη ζωή στο 20% του τότε ελληνικού πληθυσμού, με βάρβαρους και βασανιστικούς τρόπους, και που βύθισαν τη χώρα σε, χωρίς προηγούμενο, λεηλασία και εξαθλίωση.

Ένα από τα αποτελέσματά αυτής της προσπάθειας είναι, πιθανότατα, και η δημιουργία στην Ελλάδα ελληνογερμανικής ένωσης με στόχο την αλλοίωση των τρομακτικών κατοχικών συμβάντων. Και από την άλλη πλευρά, υπάρχουν, ενδεχομένως, κάποια ελπιδοφόρα μηνύματα, που μας έρχονται από μερίδα της νέας γερμανικής κυβέρνησης, αυτής των Πρασίνων και των Αριστερών.

Πρώτον, οι πράσινοι από την πρώτη στιγμή που ανέλαβαν καθήκοντα ζήτησαν να περιληφθεί στη συμφωνία συνασπισμού το "ελληνικό ζήτημα". Αλλά και δεύτερον, οι εταίροι της νέας κυβέρνησης συμφώνησαν στην ανάγκη να κρατήσουν ζωντανή τη μνήμη γεγονότων του παρελθόντος, και όχι να την εξαφανίσουν, υποστηρίζοντας ότι πρόκειται για *«κουλτούρα μνήμης»* που αποτελεί *«προσφορά στη Δημοκρατία και σε ένα μέλλον κοινό»*.

Η άρνηση τη Γερμανίας

Θα ήταν, βέβαια, αφελής η υπόθεση ότι οι καλές αυτές προθέσεις των Πρασίνων και των Αριστερών θα μπορούσαν να ανατρέψουν την ανυπόστατη και συνάμα προσβλητική απάντηση του προηγούμενου γερμανικού Κοινοβουλίου της 25ης Μαρτίου του 2021, στη διπλωματική νότα της ελληνικής κυβέρνησης της 20ης Ιανουαρίου του 2021, που έθετε το ζήτημα των γερμανικών χρεών.

Η απάντηση ήταν ότι «*δεν υπάρχει θέμα αποζημιώσεων για την Ελλάδα»*. Ωστόσο, επειδή είναι δεδομένο και αδιαμφισβήτητο ότι αυτό το θέμα

υπάρχει, ουδέποτε θα έπρεπε να γίνει δεκτή από την ελληνική κυβέρνηση, η απάντηση του γερμανικού Κοινοβουλίου, περί της δήθεν ανυπαρξίας του. Αντιθέτως, έστω και με τόσο μεγάλη καθυστέρηση, ευνόητη θα ήταν η έντονη και συνεχής ελληνική αντίδραση, η ανακοίνωση αποδεικτικών στοιχείων προς κάθε κατεύθυνση και η, με κάθε τρόπο, έκθεση της Γερμανίας στην Ευρώπη και την υφήλιο.

Επειδή αυτή αρνείται, χωρίς δικαιολογία, να πληρώσει τα χρέη της επί 81 χρόνια, για το κατοχικό δάνειο και τις ανυπολόγιστες καταστροφές που προκάλεσε στην Ελλάδα, ενώ ταυτόχρονα απαιτεί να καταβάλλονται ανελλιπώς τα πολύ χαμηλότερα ελληνικά χρέη προς αυτήν. Και να υπενθυμισθεί, σχετικά, ότι η Γερμανία είναι μέλος του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας, και συνεπώς είναι απαράδεκτο να μη σέβεται τους νόμους της ηθικής, ενώ προΐσταται της Ευρώπης. Να προστεθεί ακόμη ότι η Ελλάδα παρέδωσε στη Γερμανία 700 φακέλους εγκληματιών πολέμου, για να δικαστούν, αλλά ουδέποτε δικάστηκαν.

Τη σιωπή της Ελλάδας, (με στιγμιαίες, αλλά χλιαρές και οπωσδήποτε μη συνεχιζόμενες αντιδράσεις) στην αδιανόητη όσο και άκρως προσβλητική γερμανική στάση, που δυστυχώς ενθαρρύνεται από την υποτελή ελληνική ανοχή, έρχεται να διακόψει η έμμεση, έστω, επαναφορά του ανοικτού αυτού θέματος από τη νέα γερμανική Κυβέρνηση. Καθώς και η ελπίδα ότι τώρα έχουμε περισσότερες πιθανότητες να εισακουστεί η υπερώριμη και πλήρως βάσιμη απαίτησή μας.

Το βασικό ερώτημα

Αυτονόητη πρέπει να θεωρείται η πεποίθηση ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν είχαν, δεν έχουν και δεν θα έχουν το δικαίωμα αυτής της ενδοτικής στάσης απέναντι στη Γερμανία, καθώς από την έκβαση αυτού του θέματος εξαρτάται, και στο παρελθόν, αλλά κυρίως τώρα, η επιβίωση του ελληνικού λαού. Όντως, δεν χρειάζονται επεξηγήσεις ή και αποδείξεις, προκειμένου να γίνει δεκτό ότι στο διάστημα των 81 αυτών ετών, η Ελλάδα επέτρεψε στη Γερμανία να απολαμβάνει ποσό χρημάτων,που δεν της ανήκαν, αφού μας τα χρωστούσε.

Ενός ποσού, που με τους τόκους του αγγίζει ήδη το τρισεκατομμύριο σε δολάρια ή ευρώ. Με αποτέλεσμα, η αναποτελεσματικότητα αυτή των ελληνικών κυβερνήσεων να έχει ως συνέπεια, περιόδους τραγικών συνθηκών διαβίωσης του ελληνικού λαού, υπέρμετρες θυσίες του, χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, υπογεννητικότητα, κορύφωση εκτρώσεων

και αυτοκτονιών, ανυποληψία έξωθεν επειδή δήθεν η Ελλάδα χρωστά και δήθεν πρέπει να υποβληθεί για γενιές και γενιές στον εξευτελισμό και στις απάνθρωπες συνέπειες των μνημονίων κλπ., κλπ.

Πως, λοιπόν, να αποφύγει κανείς το ερώτημα: με βάση ποιο, ακριβώς, δικαίωμα παρέβλεψαν οι κυβερνήσεις μας των 81 τελευταίων ετών, την ανάγκη ανάπαυσης των ψυχών των αδελφών μας, που σφαγιάστηκαν στα Καλάβρυτα, στη Βιάνου, στο Χορτιάτη, στο Δίστομο, στην Κλεισούρα κλπ., κλπ., αλλά και ολόκληρου του λαού μας που αποδεκατίστηκε και σκελετώθηκε από την πείνα και τις κακουχίες;

Με ποιο δικαίωμα οι κυβερνήσεις των τελευταίων 11 ετών δέχθηκαν να υπογράψουν το αντισυνταγματικό, αλλά και εγκληματικό περιεχόμενο των μνημονίων, χωρίς να σκεφθούν να απαιτήσουν συμψηφισμό με τα τεραστίων διαστάσεων γερμανικά χρέη προς την Ελλάδα; Αλλά, και πως να χαρακτηρίσει κανείς τη "σιωπή των αμνών", εκ μέρους της Προέδρου της Δημοκρατίας και του πρωθυπουργού, για το συγκεκριμένο πρόβλημα, το οποίο ουδόλως εθίγη, κατά την άκαιρη επίσκεψη της κυρίας Μέρκελ στην Ελλάδα, ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου;

Η νέα κίνηση

Παρότι, αναμφίβολα, αυτό το μέγα ελληνικό πρόβλημα, όφειλε να είναι το κυρίαρχο αντικείμενο της συζήτησης, ιδίως και επειδή η επίσημη επισκέπτρια εξεδήλωσε κάποιας μορφής τύψεις για την τυραννία των μνημονίων, που η ίδια επέβαλε στην Ελλάδα. Σε μια απέλπιδα προσπάθεια να διακοπεί η απαράδεκτη αυτή κατάσταση, κάποιοι ανάμεσά μας, συγκροτήσαμε μια νέα κίνηση που απαρτίζεται από το ΙΗΑ (International Hellenique Association), το Ελληνοκαναδέζικο Κογκρέσο και το Ίδρυμα Δελιβάνη (σε συνδυασμό και με την ΤΙΜΗΣΤΟ 21), με στόχο την όσο γίνεται πιο δυναμική επαναφορά στο προσκήνιο του, κορυφαίας σημασίας, αυτού εθνικού θέματος.

Με τις περιορισμένες μας δυνατότητες, χωρίς στήριξη από πουθενά, προχωρήσαμε σε σχετική αρθρογραφία, και όχι μόνο στην Ελλάδα, σε συνεντεύξεις σε ανεξάρτητα τηλεοπτικά κανάλια, και προσφάτως σε πρόσκληση του Γερμανού βουλευτή Dr Gregor Gysi (Linken), του οποίου την ομιλία (στην οποία αναγνωρίζει ευθαρσώς τα δίκαιά μας) μεταφράσαμε αγγλικά, γαλλικά και γερμανικά, και αποστείλαμε σε χιλιάδες αποδέκτες.

Η αντιμετώπιση μου, αναφορικά με την επιστολή σε γαλλική μετάφραση, που απέστειλα σε εκατοντάδες αποδέκτες, στη γαλλική Βουλή και αλλού, συνοψίζεται στην (απολύτως άλλωστε λογική)

παρότρυνση: *«μα….πιέστε την Κυβέρνησή σας»*. Και να προσθέσω, ότι η υπεράσπιση μας, ως απλοί ιδιώτες, του εθνικού αυτού θέματος, ενώ ταυτόχρονα η κυβέρνησή μας σιωπά, κινδυνεύει να μας χαρακτηρίσει "ψεκασμένους", "ακροδεξιούς" κλπ (είναι γνωστές τα "ευρηματικά" αυτά επίθετα, από προηγούμενες ανάλογες περιπτώσεις).

Οι προτάσεις

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι αν η κυβέρνηση ενδιαφερόταν για το μέγα αυτό πρόβλημα, θα μπορούσε να το φέρει σε αίσιο πέρας. Ως παράδειγμα αναφέρω κάποιες προτάσεις μελών της κίνησής μας ή και του προσκεκλημένου, για διάλεξη, Γερμανού βουλευτή:

- Δήμευση των περιουσιακών στοιχείων της Γερμανίας, που βρίσκονται στην Ελλάδα.
- Παύση πληρωμών των ελληνικών χρεών προς τη Γερμανία, μέχρις ότου οριστεί ημερομηνία έναρξης διαπραγματεύσεων, για τα γερμανικά χρέη.

Αλλά εφόσον αυτό δεν συμβαίνει, δεν έχουμε πολλές επιλογές δράσης, από την πλευρά μας, αλλά αντιθέτως είμαστε υποχρεωμένοι να αρκεστούμε:

- Στο να πιέσουμε την κυβέρνηση, προκειμένου να πειστεί να αναλάβει ενεργό ρόλο, με συνεχή και αποφασιστική παρουσία στον αγώνα διεκδίκησης των γερμανικών χρεών.
- Σε εξακολουθητική προσπάθεια, για να κρατούμε ζωντανό το πρόβλημα αυτό, με συνεντεύξεις, άρθρα, ομιλίες κλπ.
- Στην πρόσκληση όλων των Ελληνίδων και Ελλήνων να ψηφίσουν διαδικτυακά στο λογαριασμό μας του ΦΒ ΤΙΜΗΣΤΟ 1821 *(CHANGE.ORG) για την απόδοση των* γερμανικών χρεών, πρωτοβουλία που συνεχίζει μια ανάλογη προηγουμένη του ΙΗΑ, με ήδη πολλές χιλιάδες υπογραφών. Πιστεύουμε ότι αν συγκεντρώσουμε συντριπτικά υψηλό αριθμό υπογραφών, θα ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη της Ευρώπης και της υφηλίου (που είναι λογικό να αγνοούν την πραγματικότητα ύστερα από την πάροδο 81 ετών), θα υποχρεώσει την ελληνική κυβέρνηση να πάρει θέση και θα διευκολύνει την ευόδωση του δίκαιου αυτού ελληνικού αιτήματος.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/pos-i-ellada-na-diekdikisei-tis-germanikes-ofeiles/

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Υπηρεσίες κοινής ωφέλειας απαγορεύεται δια ροπάλου να ανατίθενται στον ιδιωτικό τομέα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 27.01.2022 «greekradiofl»

Αναρίθμητες φορές στο παρελθόν υποστήριξα το αυτονόητο. Ότι, δηλαδή, υπηρεσίες κοινής ωφέλειας απαγορεύεται δια ροπάλου να ανατίθενται στον ιδιωτικό τομέα και να αντιμετωπίζονται με γνώμονα το μέγιστο δυνατό κέρδος.

Στην Ελλάδα, και σε αντίθεση με την υφήλιο όπου, μετά την υποχώρηση της παγκοσμιοποίησης, αλλά και του ακραίας μορφής φιλελευθερισμού, ο δημόσιος τομέας αναγνωρίζεται ως απολύτως αναγκαίο συμπλήρωμα του ιδιωτικού, εδώ σε εμάς επικρατεί η ξέφρενη ιδεολογική αμάθεια η οποία, ολοένα και συχνότερα, όπως είναι αναπόφευκτο, καταλήγει σε καταστροφές.

Να ελπίσουμε ότι ίσως, μετά τις εγκληματικές συνέπειες ενός ανοχύρωτου κράτους, που πρόβαλε γυμνό η κακοκαιρία, επιβάλλεται να εγκαταλείψουμε τα αβάσιμα επιχειρήματα, περί "μεγάλου", "κακού" ή και "αναποτελεσματικού" κράτους, και όσο είναι ακόμη καιρός να προσπαθήσουμε να εμπεδώσουμε έγκυρες γνώσεις, για το που, πως και πότε επιτρέπονται οι ιδιωτικοποιήσεις/αναθέσεις σε ιδιώτες κλπ;

Αυτή η έλλειψη στοιχειωδών γνώσεων, πολλών από τους αρμόδιους, που καταλήγει σε ελαφρά τη συνείδηση ιδιωτικοποιήσεις/αναθέσεις εθνικών οδών, ηλεκτρικής και άλλης ενέργειας, αεροδρομίων, λιμανιών κλπ., κλπ., ήδη και τόσο σύντομα έχει καταλήξει σετραγικά αποτελέσματα. Το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου μας, που τόσο παρανοϊκά εμφανίζεται ως δήθεν επένδυση, υπόκειται σε απαράβατους κανόνες, που όταν αυτοί δεν τηρούνται, αργά ή γρήγορα καταλήγει σε ανεξέλεγκτες τραγωδίες .

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.greekradiofl.com/%CF%85%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%B5%CF%83%CE%AF%CE%B5%CF%82-%CE%BA%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%AE%CF%82-%CF%89%CF%86%CE%AD%CE%BB%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%BF%CF%81%CE%B5%CF%8D%CE%B5/

https://www.newsplanet09.info/2022/01/blog-post_622.html

https://www.olympia.gr/1465519/apopsi/o-kakos-dimosios-tomeas-kai-o-kalos-idiotikos-stin-kakokairia/

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟ ΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΕΚΤΟΣ ΕΑΝ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.01.2022 «NEWSBREAK»

Πως θα γλιτώσει η Ελλάδα από την απόλυτη καταστροφή

Η ελληνική οικονομία ήταν σε αδιέξοδο και πριν από την πανδημία, κάτι που επιβεβαιώνεται από τη στατιστική της εικόνα. Η πανδημία, όπως ήταν αναπόφευκτο, επιβάρυνε την χρόνια και απελπιστική της κατάσταση, καθώς:

* πρόσθεσε στη λεόντεια καθίζηση του ΑΕΠ, που προκάλεσαν τα Μνημόνια, αρκετές επί πλέον αρνητικές μονάδες,
*εκτόξευσε σε ακόμη πιο δυσθεώρητα ύψη το δημόσιο, αλλά και το ιδιωτικό χρέος,
* επιβάρυνε την απαισιοδοξία στις προβλέψεις επιχειρηματιών και καταναλωτών και
* επιδείνωσε την πρωτόγνωρη εισοδηματική ανισότητα.

Στην παγιωμένη αυτή πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας δεν υπάρχει, δυστυχώς, χώρος για ανάπτυξη. Το συμπέρασμα είναι αυταπόδεικτο, αν ληφθεί υπόψη ότι το ΑΕΠ της Ελλάδας το 2022 υπολείπεται του αντίστοιχου, πριν από τα Μνημόνια, κατά τουλάχιστον 32%, η αύξηση του ΑΕΠ μέχρι το 2060 θα κυμαίνεται γύρω στο 1%, αλλά και οι προδιαγραφές των Μνημονίων που μας επιβλήθηκαν στερούνται αναπτυξιακής πνοής ;

Οι εκάστοτε κυβερνώντες, παρά τις συχνές ενθουσιώδεις εξαγγελίες τους, σχετικά με τη δήθεν καλή πορεία της οικονομίας, φαίνεται ωστόσο να έχουν συνείδηση του βάλτου στον οποίον βυθιζόμαστε. Γι αυτό, και αν εξαιρέσει κανείς τις διθυραμβικές αναφορές στο Ταμείο Ανάκαμψης,

το οποίο υπενθυμίζω ότι εξυπηρετεί συμφέροντα του ευρωπαϊκού Βορρά, και όχι δικές μας επιτακτικές ανάγκες, απουσιάζει τα τελευταία χρόνια, από τη χώρα μας, κάθε μορφή σοβαρού προβληματισμού για οικονομική ανάπτυξη. Αντιθέτως, η συνεχής αγωνία των αρμοδίων μονοπωλείται από το πως, από που και σε τι κόστος θα εξασφαλιστούν τα χρήματα για την αντιμετώπιση των λεόντειων μνημονιακών μας βαρών.

Η εισβολή της πανδημίας, καθώς οδήγησε σε ολοκληρωτική ανατροπή των αυστηρών κανόνων της νομισματικής πολιτικής, ενθάρρυνε ταυτόχρονα και κάποιες ελπίδες, σχετικά με τη δυνατότητα της Ελλάδας να απαιτήσει, επιτέλους, τα δίκαια αιτήματά της. Συγκεκριμένα, ο πανικός σχετικά με την άμεση ανάγκη αντιμετώπισης του κορονοϊού, δικαιολόγησε τη διάθεση τρισεκατομμυρίων $, σε μεθόδους γνωστές ως «χρήματα από ελικόπτερο», αναζωπύρωσε τη συνειδητοποίηση των κινδύνων από το ανεξέλεγκτο πια δημόσιο και ιδιωτικό χρέος, το οποίο έφθασε στις οικονομίες της Δύσης στο 425% του ΑΕΠ τους, ενώ στις αναπτυσσόμενες αντίστοιχα στο 356%, ενθάρρυνε συζητήσεις για την ανάγκη διαγραφής σημαντικού ποσοστού του και άνοιξε το δρόμο σε νέες θεωρίες που υποβαθμίζουν την πρωταρχική σημασία των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών.

Η νομισματική αυτή χαλάρωση, που επικράτησε στην πανδημία, όφειλε να εκληφθεί από την Ελλάδα, ως μια θεόσταλτη ευκαιρία, για την εξασφάλιση της επιβίωσής της. Μέσα σε αυτό, συνεπώς, το διάλειμμα, του οποίου οι ευνοϊκές συνθήκες θα ήταν απίθανο να διατηρηθούν και μετά το πέρας της πανδημίας, η Ελλάδα θα έπρεπε να σπεύσει να απεμπολήσει την ιδιότητα του «πιο πειθήνιου μαθητή της ΕΕ», όπως αυτή προβάλλεται σε ένα από τα πρόσφατα τεύχη του Economist. Και, στη συνέχεια, να συγκεντρώσει ένα προς ένα όλα εκείνα τα απαράγραπτα δίκαιά της, που αποτελούν το καθένα και όλα μαζί, ισχυρότατα επιχειρήματα για την υπεράσπιση της διάσωσής της. Να τα προβάλλει στα πέρατα του κόσμου, να αναζητήσει ειλικρινείς συμμαχίες και, πάνω από όλα, να σφιχτοδέσει τους Έλληνες, απανταχού της Γης, σε έναν αγώνα επιβίωσης.

Η Ελλάδα, βρίσκεται πράγματι σε οικτρή θέση, κυρίως τα τελευταία 11 χρόνια. Οι απειλές και τα πλήγματα εναντίον της εθνικής της κυριαρχίας, που δέχεται, σε καθημερινή βάση, αντιμετωπίζονται με αδιαφορία από τους εταίρους της, με μοναδική εξαίρεση τη Γαλλία. Τα Μνημόνια, με τις συχνά εγκληματικού περιεχομένου απαιτήσεις τους, την έχουν εξαθλιώσει.
Είναι, ωστόσο, σίγουρο ότι η Ελλάδα δεν θα έφθανε ποτέ στο ύστατο αυτό σκαλοπάτι της ύπαρξής της, αν δεν είχε δεχθεί με τόσο απίστευτη

υποτέλεια, αλλότριες αμαρτίες, ανεπίτρεπτους εξευτελισμούς, θανάσιμα επικίνδυνη εκχώρηση κυριαρχικών δικαιωμάτων της, συναίνεση σε δουλοποίησή της για χρέη, που ήταν απολύτως βιώσιμα στην έναρξη της κρίσης, ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας της και αδρανοποίηση κάθε υπερασπιστικού της επιχειρήματος.

Η ελπίδα, του τέλους της πανδημίας, συνυπάρχει δυστυχώς και με τον κίνδυνο επαναφοράς του νομισματικού καθεστώτος, που ήταν σε ισχύ πριν από τον ιό, επιβαρυμένου και με την επανεμφάνιση του πληθωρισμού, μετά από 40 χρόνια απουσίας του. Ήδη προετοιμάζεται άνοδος των επιτοκίων, η οποία εκτός του ότι θα αναχαιτίσει την, οπωσδήποτε, ανασφαλή ανάκαμψη, θα καταστήσει ταυτόχρονα επαχθέστερο και το ελληνικό χρέος. Η πρόβλεψη για το 4ο Μνημόνιο είναι, τώρα, πιο βάσιμη παρά ποτέ, παρότι φυσικά αυτό θα εμφανιστεί με παραπειστικό όνομα.

Από την αρχή της κρίσης διαθέταμε πολλά και σοβαρά επιχειρήματα, προκειμένου να αποφύγουμε την τραγικότητα των 11 τελευταίων ετών, που όμως τα απενεργοποιήσαμε όλα. Ίσως να βρισκόμαστε τώρα μπροστά στην τελευταία ευκαιρία σωτηρίας μας.

Τα επιχειρήματα

Δεν υπάρχει σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα, που να έχει γίνει στόχος τόσων και τέτοιας άγριας μορφής επιθέσεων, ανάλγητης συμπεριφοράς, άδικων κατηγοριών, τιμωρητικής διάθεσης εκ μέρους των εταίρων της, καταπάτησης των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, επιβολής επικίνδυνα εσφαλμένου προγράμματος, αρπαγής του δημόσιου πλούτου της κ.ο.κ. Να υπογραμμιστεί, σαφώς, στο σημείο αυτό, ότι οι παραπάνω αυτές διαπιστώσεις, ουδόλως υπονοούν ότι δεν υπήρχε χρέος, ή ακόμη και ότι αυτό το χρέος δεν θα έπρεπε να πληρωθεί.

Σαφώς χρειαζόταν η ύπαρξη Μνημονίου. Αλλά, Μνημονίου, με εντελώς διαφορετικό περιεχόμενο αυτού που επιβλήθηκε στη χώρα μας. Και πρωταρχικά Μνημονίου με προδιαγραφές, που να εξασφάλιζαν την εξυπηρέτηση του χρέους μέσω ανάπτυξης και όχι συρρίκνωσης, όπως από την αρχή είχε επιμείνει η Γαλλία, χωρίς όμως και να εισακουστεί από τη Γερμανία. Πριν, λοιπόν, εισβάλλει το 4ο Μνημόνιο (ή όπως θα βαφτιστεί) στη ζωή μας, ας ανατρέξουμε σε ορισμένα από τα επιχειρήματα διάσωσής μας, με την ελπίδα ότι δεν θα εξακολουθήσουν και τώρα να παραμένουν σε χειμέρια νάρκη.

Να αρχίσουμε με το κεφάλαιο 22 των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, που είναι μια αδιάψευστη απόδειξη των ελληνικών θέσεων,

καθώς το περιεχόμενό του επιβεβαιώνει με τον πιο επίσημο τρόπο, ό,τι ευρέως κυκλοφορούσε (ως επτασφράγιστο μυστικό) από την αρχή του μνημονιακού δράματος. Δηλαδή, ότι δεν «κινδύνευε η ΕΕ και το ευρώ» από το, άλλωστε, απολύτως βιώσιμο ελληνικό χρέος (περίπου 110% του τότε ΑΕΠ), αλλά ούτε και η επέλαση της ΕΕ και του ΔΝΤ αποφασίστηκε για «να σωθεί η Ελλάδα», όπως γενικώς υποστηρίχθηκε στην αρχή της κρίσης. Αντιθέτως, γίνεται ξεκάθαρο ότι ο πανικός της ΕΕ τότε, που για να μετριαστεί ζητήθηκε και η συνδρομή του ΔΝΤ, αφορούσε τον κίνδυνο που διέτρεχαν οι γερμανο-γαλλικές τράπεζες, οι οποίες είχαν σωρεύσει πολλά ελληνικά χαρτιά.

Και κρίθηκε ότι η σωτηρία των τραπεζών, δεν θα ήταν δυνατή, παρά περνώντας επάνω από το πτώμα του ελληνικού λαού. Τώρα, λοιπόν, που πια οι τράπεζες έχουν σωθεί, επιβάλλεται, τουλάχιστον, να μετριαστεί η εις θάνατον καταδίκη της Ελλάδας. Και ταυτόχρονα θα ήταν η κατάλληλη στιγμή για να ξεκαθαρίσει σε τι ακριβώς κατέληξε η συχνά επαναλαμβανόμενη δήλωσή της ΕΕ ότι, δηλαδή η επιθυμία της ήταν «να σώσει την Ελλάδα».

Όπως, λοιπόν, αποδεικνύουν οι ψυχροί αριθμοί, η πρόθεση αυτή της ΕΕ περί σωτηρίας μας, μετά από την πάροδο 11 ετών, κατέληξε:

* σε διπλασιασμό του ελληνικού χρέους, ως ποσοστό στο ΑΕΠ,
* σε μείωση του ΑΕΠ μας, τουλάχιστον κατά 25% (για να μην επιβαρύνουμε την ΕΕ με τις επιπλέον δυσμενείς συνέπειες της πανδημίας),
*σε πρόβλεψη του ΔΝΤ ότι, μέχρι το 2060, ο μέσος ρυθμός ανάπτυξής μας θα κυμαίνεται γύρω στη μονάδα,
*στο να υπολείπεται τώρα μόνο το κατά κεφαλήν εισόδημα της Βουλγαρίας από το αντίστοιχο δικό μας, ενώ στην αρχή της κρίσης ήμασταν στην κορυφή των Βαλκανίων,
*και να μην πλατειάσουμε και με την επίκληση σωρείας αδιάσειστων στοιχείων, που μαρτυρούν την, για γενιές, καταστροφή της δυνητικής μας ανάπτυξης.

Να συνεχίσουμε με την ανεξήγητη διόγκωση του ελλείμματος, στην αρχή της κρίσης, που δεν είναι δυνατόν να υπαχθεί στην κατηγορία της «συνωμοσιολογίας», καθώς πρόκειται για υπόθεση που απασχόλησε για χρόνια, αλλά και εξακολουθεί να απασχολεί την ελληνική Δικαιοσύνη. Για την περίεργη, λοιπόν, αυτήν υπόθεση, ασφαλώς, δεν μπορεί να εξαχθεί το όποιο αυθαίρετο συμπέρασμα, πριν από την τελεσιδικία της. Ωστόσο, οι αρμόδιοι θα όφειλαν να επιταχύνουν, με κάθε νόμιμο μέσο, την τελική δικαστική κρίση.

Γιατί, αν πράγματι αποδειχθεί, ότι υπήρξε δάκτυλος στο φούσκωμα του ελλείμματος, που από ότι έχει γίνει γνωστό, αυτό συντελέστηκε «εν μια νυκτί», η Ελλάδα θα έχει σωθεί, και θα δικαιούται να απαιτήσει τεράστια αποζημίωση, για τα μέχρι σήμερα δεινά της (χωρίς φυσικά η εκ των υστέρων αυτή πιθανή αποζημίωση, να μπορέσει να εξαφανίσει τα δράματα που συντελέστηκαν στα 11 αυτά χρόνια).

Οπωσδήποτε, ελπίζεται ότι μια τέτοια απόφαση, είναι πιθανόν να ρίξει φως στους λόγους, για τους οποίους οι εκάστοτε επικεφαλής της ΕΕ, στις παραμονές της έκδοσης καθεμιάς από τις πολυάριθμες δικαστικές αποφάσεις της περί ης υπόθεσης, επιδείκνυαν υπερβολική ευαισθησία για την τύχη του τότε προϊσταμένου της ΕΛΣΤΑΤ.

Η Ελλάδα θα είχε, ακόμη τη δυνατότητα, να γυρίσει προς τα πίσω το χρόνο, στο 2013, προκειμένου να διορθώσει κάτι που αποσιωπήθηκε τότε. Υπενθυμίζω ότι ο τότε επικεφαλής οικονομολόγος του ΔΝΤ, Ολιβιέ Μπλανσάρ, ομολόγησε συντετριμμένος το 2013, ότι «έγινε λάθος» με το πρόγραμμα του Μνημονίου. Και το λάθος αυτό, όπως τονίστηκε από τον Ολιβιέ Μπλανσάρ, είχε ως αποτέλεσμα πολύ μεγαλύτερο βαθμό συρρίκνωσης της ελληνικής οικονομίας, από τον αρχικά προβλεπόμενο, με όλες τις δυσμενείς του συνέπειες. Καθώς, τότε, το λάθος αυτό, παρότι συζητήθηκε στα διεθνή ΜΜΕ, στην Ελλάδα, ωστόσο, αντιμετωπίστηκε ως «απαγορευμένη συζήτηση», θα ήταν επιβεβλημένη τώρα η αναβίωσή της.

Μια πρόσθετη ομάδα επιχειρημάτων, υπέρ της διαγραφής του χρέους, αν και χάνεται στο μακρινό παρελθόν, αφορά την όντως απίστευτη αντιμετώπιση, από τις εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις, του κατοχικού δανείου, των ναζιστικών αγριοτήτων, που ισοπέδωσαν την τότε ελληνική οικονομία, καθώς και την αρπαγή αμύθητης αξίας αρχαιοτήτων. Από τότε, έχουν περάσει 81 χρόνια, αλλά η Γερμανία αρνείται να καταβάλλει τα χρέη της στην Ελλάδα, και η πατρίδα μας τα θυμάται περίπου μία φορά κάθε 10 χρόνια, αλλά και τότε δεν «αποχωρίζεται τα γάντια της», θίγοντας το ακανθώδες αυτό θέμα. Στις οκτώ αυτές δεκαετίες, που η Γερμανία αρνιόταν να πληρώσει τα χρέη της, η Ελλάδα αντιμετώπισε ανείπωτης έντασης δυσκολίες, που θα ήταν λιγότερο καταστρεπτικές, αν η Γερμανία είχε καταβάλει τα χρωστούμενα.

Η χώρα μας, θα είχε ταχύτερο ρυθμό ανάπτυξης από αυτόν που κατέγραψε, και πιθανότατα δεν θα είχε οδηγηθεί στη μέγγενη των Μνημονίων. Τα χρέη αυτά της Γερμανίας, με την επιβάρυνση του επιτοκίου των δεκαετιών, εκτιμώνται σε 1 περίπου τρισεκατομμύριο. Η Γερμανία, όμως, αρνείται εξακολουθητικά να τιμήσει τις υποχρεώσεις

της. Αν, ωστόσο, μια χώρα όπως η Ελλάδα, που δοκιμάζεται τόσο σκληρά, επιδιώκει λύσεις, αυτές υπάρχουν. Στην Επιτροπή, που πρόσφατα συστήθηκε, και που διαδέχθηκε σωρεία άλλων, με τη συμμετοχή του ΙΗΑ, του Ιδρύματος Δελιβάνη και του Ελληνοκαναδέζικου Κογκρέσου, συζητήθηκε ως πιθανό μέτρο πίεσης, η παύση πληρωμής των ελληνικών χρεών προς τη Γερμανία, μέχρις ότου καταβάλλει τα πολύ μεγαλύτερα δικά της χρέη.

Συζητήθηκε, ακόμη, και πιθανή δήμευση γερμανικών περιουσιών στην Ελλάδα, παράλληλα με συντονισμένη προσπάθεια να καταστεί ευρέως γνωστό αυτό το πρόβλημα στην Ευρώπη, και στην υφήλιο. Αν, για μια τόσο πλούσια οικονομία, όπως η Γερμανία, που ηγείται της ΕΕ, είναι τόσο απλό το θέμα της άρνησης καταβολής των χρεών της, τα οποία προέρχονται από την ναζιστική καΖτοχή, εύλογα ερωτάται γιατί να μην είναι το ίδιο και για το θύμα της, την Ελλάδα.

Για να αποσοβηθεί, αν γίνεται, το 4ο Μνημόνιο.

*Πρ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας

δημοσιεύθηκε στην Κυριακάτικη" ΕΣΤΙΑ" στις 30..01.2022

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/oikonomia/292351/anapofeykto-to-tetarto-mnimonio-ektos-ean/

https://taxalia.blogspot.com/2022/02/blog-post_01.html?m=1

https://fevgato.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%86%CE%B5%CF%85%CE%BA/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-

%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CF%80%CE%BF%CF%86%CE%B5%CF%85%CE%BA/

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2022

Η ιστορία ξαναγράφεται;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 03.02.2022 «NEWSBREAK»

Παρότι έσβησαν τα φώτα της επετείου των 200 ετών, με όλη την πικρή γεύση που άφησε πίσω της ο επίσημος εορτασμός της, επανέρχομαι σήμερα στο κρίσιμο αυτό θέμα, του οποίου οι απόηχοι θα στοιχειώνουν τα επόμενα χρόνια την πατρίδα μας.

Πριν εκθέσω τα γεγονότα και τους λόγους, που με έπεισαν να ασχοληθώ για ακόμη μια φορά με το θέμα του εθνομηδενισμού και της υποτέλειας (παρότι η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 τού αφιέρωσε ήδη πολλές και ποικίλες από τις δραστηριότητές της), είναι απαραίτητο να υπενθυμίσω και να υπογραμμίσω το αυτονόητο. Ότι δηλαδή, πρόθεσή μου δεν είναι να εμφανιστώ εδώ ως ιστορικός, που δεν είμαι, αλλά απλώς να επισημάνω κάποιες εύλογες ανησυχίες, που θέλω να πιστεύω ότι απηχούν και αυτές του μέσου Έλληνα. Δηλαδή, να αναφερθώ στην ιστορία της πατρίδας μας, όπως την διδαχθήκαμε στα σχολεία, στα πανεπιστήμια ή και μέσα από αγαπημένα βιβλία (ανάμεσα και σε άλλα, της Πηνελόπης Δέλτα), όπως την ζήσαμε με τη συμμετοχή μας στις εθνικές εορτές, στις παρελάσεις των μαθητικών και φοιτητικών μας χρόνων, μέσα από τραγούδια και απαγγελίες με εθνικό περιεχόμενο, ή ακόμη και μέσα από θεατρικές παραστάσεις που μας πήγαιναν στην α ρχαία Ελλάδα, στις ρίζες μας όπως πιστεύαμε, και εμφανιζόμασταν με στολές της εποχής.

Υπήρχαν, βέβαια, από παλιά, και ιδιαίτερα αφότου εντάθηκαν οι κίβδηλες διεκδικήσεις των Σκοπίων, ολιγάριθμα άτομα επί ελληνικού εδάφους, που αναμασούσαν ανυπόστατες απόψεις, περί δήθεν συγγένειάς τους με τον Μ Αλέξανδρο και άλλες ανάλογες φαντασιώσεις. Αυτοί, ωστόσο, εθεωρούντο γενικώς από το λαό, αλλά και από τις τότε κυβερνήσεις μας, ως κατάσκοποι εχθρικών δυνάμεων, και ως τέτοιοι

αντιμετωπίζονταν. Η δραματική αλλαγή άρχισε, δυστυχώς, με τη συμφωνία των Πρεσπών και, όπως όλα δείχνουν, συνεχίστηκε και εμπεδώθηκε με τις επιλογές του τρόπου εορτασμού της επίσημης Επιτροπής Ελλάδα 21.

Αναφέρομαι στις σχετικές διαπιστώσεις, τις κριτικές και τις πολυάριθμες και πολυποίκιλες δραστηριότητες της ΤΙΜΗΣΤΟ 21(https://timisto1821.gr/oi-drastiriotites-tis-timisto-21/), που αρχικά βασίστηκαν στην υπόθεση ότι από «λάθος» μετείχαν στην Επιτροπή Ελλάδα 21 ιστορικοί με απόψεις που μέχρι πριν από λίγο, εθεωρούντο αυτόχρημα ανθελληνικές. Γρήγορα, ωστόσο, μας έγινε ξεκάθαρο, στην ΤΙΜΗΣΤΟ 21, ότι δεν επρόκειτο περί «λάθους» από την Επιτροπή Ελλάδα 21, αλλά αντιθέτως, περί απολύτως ενσυνείδητων επιλογών. Και αν, πράγματι, είναι έτσι, τότε και η καθομολογούμενη αποτυχία του επίσημου εορτασμού της Παλιγγενεσίας, ήταν και αυτή τμήμα του προγράμματος. Υπόθεση, άλλωστε, λογική διότι, τι να εορτάσει κανείς για τα 200 χρόνια από την Επανάσταση, όταν διατυμπανίζεται από επίσημα μέλη της Επιτροπής Ελλάδα 21 ότι «δεν υπήρξε σκλαβιά», ότι «δεν χρειαζόταν η Επανάσταση», αλλά και όταν διατυπώνεται η προτροπή να «αποκοπούν οι Έλληνες από ανάλογα εθνικά αφηγήματα»; (βλ. 1).

Μερικές από τις παραπάνω αυτές απόψεις αναφέρονται, και στην τρισέλιδη συνέντευξη του κ. Ρόντερικ Μπίτον προς τον δημοσιογράφο κ. Βασίλη Τσακίρογλου(2), με την ευκαιρία του νέου του βιβλίου «Ελλάδα, Βιογραφία ενός σύγχρονου Έθνους», που φιλοξενείται στο Κυριακάτικο «Πρώτο Θέμα» της 30.01. 2022 (3). Είναι, ακόμη, σημαντική η προσθήκη, ότι σε προηγούμενο χρόνο της συνέντευξης, οι απόψεις αυτές επιβραβεύτηκαν και επισημοποιήθηκαν από την ελληνική Πολιτεία, αφού ο τ. ΠτΔ παρασημοφόρησε τον γνωστό ιστορικό (1).

Συνεπώς, φαίνεται να είναι ξεκάθαρο, ότι είναι ήδη σε εφαρμογή σιωπηρή απόφαση για την ανάγκη «να ξαναγραφεί η ιστορία μας». Η νέα μας αυτή ιστορία, θα στερείται προφανώς της όποιας συνέχειας, μέσα στους αιώνες, ανάμεσα στην αρχαία και τη νεότερη Ελλάδα. Θα πρόκειται για την ιστορία ενός έθνους, που ταυτίζεται με το κράτος των 200 μόνον ετών. Η ιστορία αυτή, εξάλλου, θα έχει απαλλαγεί, αφήνοντας πίσω της τα «αφηγήματα» ηρώων του 1821, από τα κρυφά σχολειά, από τις κακουχίες τουρκικής σκλαβιάς κλπ., κλπ., εφόσον οι Έλληνες δεν ήταν «σκλάβοι» των Οθωμανών, εφόσον δεν υπήρξε «σκλαβιά 400 ετών», και εφόσον όλα αυτά αποτελούν εισαγόμενα ιδεολογικά αποκυήματα της Δύσης. Άρα, περιττή ήταν και η

Επανάσταση, άρα και για τον Καιάδα είναι οι ιστορικές στολές, άρα…..εμεις οι Έλληνες πρέπει «να σοβαρευτούμε», εκλαμβάνοντας και τα Μνημόνια ως ευκαιρία, που θα μας «ανοίξει τα μάτια» (βλ.1).

Η βαράθρωση της ιστορίας ενός Έθνους, που μάλιστα υπερηφανεύονταν μέχρι σήμερα ότι μετρούσε χιλιετηρίδες, αλλά που όμως τώρα οφείλει να πειστεί ότι υπήρξε «φαντασιόπληκτο», και γι' αυτό πρέπει να σπεύσει να πετάξει στο πυρ το εξώτερο όλα τα προηγούμενα σχολικά βιβλία, που περιέχουν εθνικά «αφηγήματα», και βέβαια να επιφυλάξει στους Τούρκους μια γλυκιά ματιά, καθώς φρόντισαν τόσο καλά τους προγόνους, είναι όντως, εξαιρετικά σοβαρό θέμα.

Υπάρχει, ωστόσο, ένα αγκάθι σε αυτή την εκστρατεία αποδόμησης του ελληνικού παρελθόντος. Και αυτό είναι η βαθιά ριζωμένη παράδοση, στις ψυχές του ελληνικού λαού, που δεν είναι εύκολο να ξεριζωθεί, όπως φάνηκε περίτρανα στην τραγωδία του Σκοπιανού. Συνεπώς, η επιτυχής συνέχιση αυτής της επιχείρησης, πρέπει να καταφέρει να πείσει τον ελληνικό λαό, ότι δεν πρόκειται για «παραχάραξη της ιστορίας του», αλλά για «αποκατάσταση των πραγματικών γεγονότων». Όπως, λ.χ. ότι στη Σμύρνη υπήρξε απλώς «συνωστισμός» και όχι σφαγή των Ελλήνων. Όπως, λ.χ. ότι στη Χίο οι Τούρκοι αναγκάστηκαν να αντιδράσουν εναντίον των Ελλήνων, επειδή προηγουμένως δέχθηκαν επίθεση από αυτούς. Όπως λ.χ. ότι δεν υπήρξε σκλαβιά 400 ετών, αλλά ζωή χαρισάμενη με τους Τούρκους, κ.ο.κ.

Αν, όμως, έτσι έχουν τα πράγματα, και όσοι ηγούνται αυτής της ανατροπής της ιστορίας μας, έχουν καλές προθέσεις και πασκίζουν να βγάλουν το λαό από τις πολύχρονες αφηγηματικές του φαντασιώσεις, ερωτάται γιατί αποφεύγουν τις ηλιόλουστες οδούς, και προτιμούν τα σκοτεινά υπόγεια. Γιατί όλοι αυτοί οι «γραφείς της νέας ελληνικής ιστορίας» δεν εμφανίζονται ευθαρσώς στα ΜΜΕ, για να εξηγήσουν στους συμπατριώτες τους, πού βρίσκεται το ψέμα και πού η ιστορική αλήθεια. Γιατί, οι «αναθεωρητές» της ιστορίας μας δίνουν την εντύπωση ότι προσπαθούν να μεταβάλλουν την υπάρχουσα/παραδοσιακή μας ιστορία, αναζητώντας κρυφές διαδρομές ή ακόμη και μεθόδους με παραπειστική χροιά.

Μια πικρή εντύπωση προσπάθειας αποσύνθεσης της ιστορίας μας, αλλά και συνάμα απόκρυψής της, έδωσε ο επίσημος εορτασμός των 200 ετών, για τους λόγους που εκτίθενται παραπάνω και πιο αναλυτικά στο βιβλιαράκι μου (4). Παρόμοια εντύπωση δόθηκε, επίσης, με την παρασημοφόρηση επιστημόνων που υποστηρίζουν χωρίς περιστροφές την ανάγκη να «ξαναγραφεί η ιστορία μας»(1). Η ίδια εντύπωση

δόθηκε με την διαχρονική, αλλά ουδέποτε ανακοινώσιμη απάλειψη σημαντικών ιστορικών συμβάντων της ιστορίας μας, από τα σχολικά βιβλία.

Ο ελληνικός λαός, όχι μόνο δεν ερωτήθηκε, αν ήταν σύμφωνος να εκχωρήσει την «ψυχή του» στους Σκοπιανούς, αλλά επιπλέον εξοβελίστηκε, καθώς οι απεγνωσμένες του αντιδράσεις χαρακτηρίστηκαν ναζιστικές, ακροδεξιές ή και ανεγκέφαλες. Και αναφορικά με το δημοψήφισμα του 2015, του οποίου το αποτέλεσμα δεν ήταν αρεστό, στους εντός και εκτός της ελληνικής επικράτειας, υπέστη απλώς, κατά 100%, παραχάραξη του περιεχομένου του.Όπως όλα δείχνουν, οι εκ βάθρων ανασκευές της εκάστοτε βούλησης του ελληνικού λαού, με μεθοδεύσεις που επιλέγονται κατά περίπτωση, υπήρξαν σχετικά εύκολα αποδεκτές από αυτόν μέχρι σήμερα. Ωστόσο, θα πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι η καθοδόν βαράθρωση της ελληνικής ταυτότητας, στο σύνολο των εκφάνσεών της, θα προσκρούσει σε λυσσαλέα αντίδραση και ανυπέρβλητα εμπόδια. Διότι, θα πρόκειται περί της «τελικής λύσης» (όπως η έκφραση χρησιμοποιείται για το ολοκαύτωμα).

Όμως, η σωτηρία του ελληνικού λαού προϋποθέτει τη δυνατότητά του να συνειδητοποιήσει ότι το Έθνος του, με τη βαρύτερη κληρονομιά όλων των αιώνων, αποκαθηλώνεται σταδιακά για να μετατραπεί σε νεογνό Έθνους και κράτους με ιστορία και πολιτισμό 200 μόνον ετών.

Και, ακριβώς, το αγωνιώδες ερώτημα τίθεται ως εξής: «θα υπάρξουν, άραγε, αυτές οι δυνατότητες συνειδητοποίησης των Ελλήνων»;

==========

1.https://www.lifo.gr/culture/arxaiologia/o-rontrik-mpiton-eyelpistei-oti-oi-eortasmoi-toy-2021-tha-dialysoyn-toys

2«Πρώτο Θέμα» της Κυριακής της 30.01.2022, σ.40-43

3.Roderick Beaton, Ελλάδα –Βιογραφία ενός σύγχρονου Εθνους, Εκδόσεις Πατάκη

4. Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, ΤΙΜΗΣΤΟ 21(για παραγγελία τηλ. 6992187051)

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/293531/i-istoria-xanagrafetai/

http://aktines.blogspot.com/2022/02/blog-post_86.html

https://web.elromio.gr/i-istoria-xanagrafetai-73773.html

https://eidisis247.gr/archives/108627

https://www.inewsgr.com/441/i-istoria-xanagrafetai.htm

https://www.thrakikiagora.gr/i-istoria-mas-xanagrafetai

https://www.greekradiofl.com/%cf%84%ce%b9%ce%bc%ce%ae-%cf%83%cf%84%ce%bf-1821/

Επιτέλους υπάρχουμε! (μέσα από τα πρόσφατα λεκτικά πυρά των ΥΠΕΞ Ελλάδας-Τουρκίας)

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 17.02.2022 «NEWSBREAK»

Είμαστε εδώ και απαιτούμε να μας ακούσει η υφήλιος

Οι Τούρκοι επιτίθενται, συνεχώς, εναντίον μας, ασφαλώς χωρίς να έχουν δίκαιο, αλλά όμως έχοντας καταστρώσει **λεπτομερές σχέδιο**, το οποίο προωθούν σπιθαμή προς σπιθαμή. Το σχέδιο αυτό, φαινομενικά απλοϊκό, απειλεί ωστόσο μακροχρονίως να καταλήξει σε **εξαιρετικά επικίνδυνες συνέπειες** για την πατρίδα μας, όπως αποδεικνύει σε σημαντικό βαθμό,

Η **Τουρκία** φαίνεται να χρησιμοποιεί, ανάμεσα και σε άλλα, μια «προφορική χρησικτησία», η οποία στα πρώτα της στάδια **επαναλαμβάνεται συνεχώς,** και με διάφορες αφορμές, αδιαφορώντας παντελώς για την έλλειψη στηριγμάτων στο Διεθνές Δίκαιο. Η επανάληψη αυτή δημιουργεί **νοητικές καταστάσεις**, οι οποίες σε κάποια ευνοϊκή διεθνή συγκυρία κινδυνεύουν να μετρήσουν πολύ, ίσως και **περισσότερο** από το Διεθνές Δίκαιο.

Έτσι, λοιπόν, **η υφήλιος ακούει σε σχεδόν καθημερινή βάση, από επίσημα τουρκικά χείλη,** ότι τα ελληνικά νησιά δεν είναι «ακριβώς» ελληνικά, ότι κολυμπούν σε νερά που δεν είναι «καθαρά ελληνικά», ότι εμείς στην **Ελλάδα** καταπατούμε «εμφανή» τουρκικά δικαιώματα,

σχετικά με τα νησιά, ότι «τι να κάνουν οι Τούρκοι», εφόσον οφείλουν να προστατεύσουν τα «εθνικά τους δίκαια»;;;;; **Τροπάρι στο τροπάρι, σε καθημερινή βάση, ανοίγονται αφανείς προς το παρόν «τρύπες αμφιβολιών»**, οι οποίες, αν δεν αποστομωθούν εδώ και τώρα, αν δεν απαντηθούν αμέσως και με αποτελεσματικό τρόπο, αναπόφευκτα τροχοδρομούν για το μέλλον, χωρίς ουδόλως να βιάζονται, λιθαράκι στο λιθαράκι, τα επεκτατικά τουρκικά σχέδιά τους.

Δυστυχώς, στον περίγυρο της ΕΕ, **αποτελεί θανάσιμο σφάλμα η εναπόθεση ελπίδων σε δικές της αποτελεσματικές αντιδράσεις,** καθώς οι μόνιμες επιλογές της για ουδέτερη στάση έλαμψαν περίτρανα για ακόμη μια φορά στην κρίση της Ουκρανίας. Παρότι, ο κυρίαρχος λόγος δημιουργίας της ΕΕ ήταν, ακριβώς, ο περιορισμός της απόλυτης ισχύος των ΗΠΑ στο διεθνή στίβο, ακόμη και όταν το πρόβλημα αφορά την Ευρώπη, όπως συμβαίνει τώρα με την Ουκρανία, η ΕΕ αναμένει τη λύση από τις ΗΠΑ. Και, συνεπώς, **είναι ζήτημα ζωής και θανάτου, εμείς μια σταλαγματιά χώρας, να υψώνουμε τη φωνή μας και να αποδεικνύουμε χιλιάδες φορές, αν χρειάζεται, τις βάσεις των δικαίων μας**.

Όλα αυτά τα παραπάνω, για να ενώσω την ικανοποίηση μου με αυτήν, όπως υποθέτω, όλων των Ελληνίδων και Ελλήνων, επειδή **ο δικός μας ΥΠΕΞ** (και δεν είναι η πρώτη φορά, αλλά και δυστυχώς δεν είναι πάντα) **έβαλε με εξαιρετικό τρόπο την Τουρκία, στη θέση της**: «*Να αποβληθεί από το ΝΑΤΟ*»…. Εξυπακούεται, ότι δεν πρόκειται να γίνει κάτι τέτοιο! Αλλά, η «απειλή» παίρνει θέση δίπλα στους τουρκικούς παραλογισμούς, **δείχνει ότι υπάρχουμε**, ότι αντιδρούμε έντονα, ότι είμαστε εδώ και απαιτούμε να μας ακούσει η υφήλιος……ότι δεν λουφάζουμε, δεν φοβόμαστε, απαιτούμε γενικότερη αναγνώριση των δικαιωμάτων μας. Αλλά, ακόμη, και ότι **προσπαθούμε να θέσουμε προ των ευθυνών τους** τις Μεγάλες Δυνάμεις, που ρίχνουν μονίμως τη σκιά τους επάνω από τη χώρα μας. **Δηλαδή, μονίμως, τα τελευταία 200 χρόνια.**

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/politiki/299091/epiteloys-yparchoyme-mesa-apo-ta-prosfata-lektika-pyra-ton-ypex-elladas-toyrkias/

https://www.inewsgr.com/441/epitelous-yparchoume-mesa-apo-ta--prosfata-lektika-pyra-ton-ypex-elladas-tourkias.htm

Ταμείο Ανάκαμψης: Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 21.02.2022 «SLPRESS»

Είναι, σίγουρα, ευχάριστο να προσφέρονται "χρήματα από ελικόπτερο", ειδικά όταν αυτά προορίζονται για την πλήρως κατεστραμμένη, από τα Μνημόνια, ελληνική οικονομία. Ωστόσο, αν οι όροι, κάτω από τους οποίους θα εξασφαλιστούν αυτά τα χρήματα, εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους πρέπει να αντιμετωπιστούν με σκεπτικισμό. Και συγκεκριμένα, το Ταμείο Ανάκαμψης και το πρόγραμμα που το συνοδεύει, απειλεί την ελληνική οικονομία με μη αντιστρέψιμη επιδείνωση των πολυσύνθετων προβλημάτων της.

Φαίνεται παράλογη, εκ πρώτης όψεως, η μεμψίμοιρη υποδοχή αυτού του δώρου των 18 δισ. ευρώ του Ταμείου προς την Ελλάδα. Ωστόσο, μέσω του "δώρου" δηλώνεται ότι στόχος του είναι να μετατρέψει τη χώρα μας σε μια "νέα Ελλάδα". Και, συνεπώς, είναι ξεκάθαρο ότι έχουμε στοιχειώδη υποχρέωση να ερευνήσουμε σε τι, ακριβώς, συνίσταται η νέα οικονομική φυσιογνωμία της Ελλάδας.

Για την Ελλάδα προβλέπονται από το Ταμείο Ανάκαμψης 31,16 δισ. ευρώ από τα οποία τα 18,43 δίνονται ως δώρο, ενώ τα 12,73 ως δάνειο. Τα ποσά αυτά θα διοχετευθούν στη χώρα μας σε διάστημα 5 ετών. Που σημαίνει ότι οι ετήσιες επενδύσεις θα ανέρχονται στο χαμηλό ποσοστό του 3-3.5% του ΑΕΠ. Να υπενθυμίσω ότι η αποτελεσματικότητα, σε όρους ανάπτυξης, είναι απείρως μεγαλύτερη, όταν το ποσό ρίχνεται μια και έξω στην οικονομία, και δεν κατανέμεται χρονικά, όπως στην περίπτωση του Ταμείου.

Η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας

Το δώρο των 18 δισ. ευρώ, σε πέντε δόσεις δίνεται, λοιπόν, στην ελληνική οικονομία, που:

- Το ΑΕΠ της είναι τώρα κατώτερο κατά 32-38%, σε σχέση με το αντίστοιχο του 2010.
- Έχει κατρακυλήσει στην ουρά των Βαλκανίων, ενώ πριν από την κρίση ήταν στην κορυφή.
- Έχει υποχρεωθεί, στο διάστημα των 11 μνημονιακών ετών, να ξεπουλήσει σχεδόν το σύνολο της δημόσιας περιουσίας της.

- Έχει ρημαχτεί ο πρωτογενής, αλλά και ο δευτερογενής της τομέας, και φυτοζωεί κυρίως από τον τουρισμό.
- Έχει αποχαιρετίσει περίπου 600.000 νέους της και κατά κανόνα μορφωμένους, καθώς αδυνατούσε να τους εξασφαλίσει αξιοπρεπή απασχόληση.
- Στα δραματικά αυτά χρόνια της θανάσιμης λιτότητας και της αβυσσαλέας υποτέλειας η απουσία επένδυσης, ακόμη και για αντικατάσταση της φθοράς των εγκαταστάσεων παραγωγής, ροκάνισε και την δυνητική της ανάπτυξη.

Πρόκειται, συνεπώς, για οικονομία, που δεν νοείται να αναζητεί απλώς ανάκαμψη από τις περιπέτειες της πανδημίας, δεδομένου ότι χρειάζεται, αν μπορεί έτσι να λεχθεί, "νεκρανάσταση". Αναπόφευκτα, συνεπώς, προβάλλουν αγωνιώδη ερωτήματα, σχετικά με το πώς θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης. Δεδομένου ότι αυτά τα ελάχιστα για την περίπτωσή μας, μέσα, θα πρέπει να απορροφηθούν μέχρι τελευταίας ρανίδας, έτσι που να αναφλέξουν τη σπίθα, η οποία θα επαναφέρει στη ζωή την ελληνική οικονομία.

Αυτά τα κονδύλια επιβάλλεται να τοποθετηθούν με τρόπους, που να προκαλέσουν όσο γίνεται περισσότερα και εντονότερα πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, οριζόντια και κάθετα. Τα ποσά του Ταμείου πρέπει να καταφέρουν να ομαλοποιήσουν την άκρως προβληματική μορφή της κατανομής δραστηριοτήτων στους τρεις τομείς παραγωγής. Εναποτίθενται, εξάλλου ελπίδες στο ότι το δώρο αυτό θα περιορίσει τον θανάσιμο βαθμό εξάρτησης της οικονομίας μας από εισαγωγές και θα αυξήσει παράλληλα αυτόν της αυτάρκειας.

Ταμείο Ανάκαμψης και άμυνα

Επιπλέον, τα χρήματα αυτά, οφείλουν να επαναφέρουν τη σχέση αλληλοσυμπλήρωσης και συνεργασίας ανάμεσα σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, που έχει επικίνδυνα διαρραγεί. Ανατίθεται, ακόμη, στο ποσό αυτό η ευθύνη της διακοπής της πορείας αποδεκατισμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που ανέκαθεν αποτελούσαν τη σπονδυλική στήλη της ελληνικής οικονομίας, η εξεύρεση τρόπων για την έναρξη εξόρυξης του υποθαλάσσιου πλούτου μας, και βέβαια η επανάκτηση και η προϊούσα ανάπτυξη της αμυντικής βιομηχανίας, έτσι που να μεταβληθεί σε "αστακό" η πατρίδα μας.

Διότι η άμυνα της χώρας μας, με τις παρούσες συνθήκες συνεχών απειλών από την Τουρκία, αποτελεί προϋπόθεση εθνικής μας επιβίωσης! Το, μέχρις εδώ, μερικότερο συμπέρασμα προβάλλει ως αυταπόδεικτο. Δηλαδή, η επιχείρηση επανόδου στη ζωή της ελληνικής οικονομίας απαιτεί προσεκτικά μελετημένες, προγραμματισμένες και κατά το δυνατόν ορθά επιλεγμένες επενδύσεις, με ποσά πολλαπλάσια αυτών του δώρου που φέρνει το Ταμείο Ανάκαμψης.

Με ποσά που να υπερβαίνουν τα 100 δισ. ευρώ, και να χρησιμοποιηθούν όλα μαζί στην οικονομία. Καθώς οι προϋποθέσεις αυτές δεν υπάρχουν οι αναμονές, σχετικά με τα αποτελέσματα χρησιμοποίησης αυτών των ανεπαρκών κονδυλίων του Ταμείου, είναι εξωπραγματικές.

Πώς προβλέπεται να χρησιμοποιηθούν τα χρήματα

Σπεύδω να δηλώσω ότι δεν είμαι εναντίον της χρήσης των νέων τεχνολογιών, της πράσινης ανάπτυξης, της ψηφιακής οικονομίας, της προσπάθειας μεγέθυνσης των ελληνικών επιχειρήσεων, της προσέλκυσης ξένων επενδύσεων, και όλων των λοιπών στόχων, που άμεσα ή έμμεσα προωθούνται από το ελληνικό πρόγραμμα του Ταμείου. Ως ανακοινώσεις είναι, όντως, σαγηνευτικές.

Ωστόσο, το πρόβλημα διάσωσης μιας ρημαγμένης οικονομίας, όπως είναι φευ η ελληνική, δεν λύνεται με νοητικές εικόνες, με ασκήσεις επί χάρτου και ακόμη λιγότερο με εξάρσεις τεχνολογικού νεοπλουτισμού. Αντιθέτως, απαιτεί πρόγραμμα αυστηρά εξειδικευμένο, για τις ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες της κάθε οικονομίας, επαγρύπνηση για την πιστή τήρησή του, προετοιμασία για την πιθανότητα μερικής μετατροπής του, και πάνω από όλα αποφυγή του πειρασμού εμφύτευσης προγραμμάτων, που έστω και αν επέτυχαν αλλού, αποτυγχάνουν, κατά κανόνα, όταν μεταφέρονται κάτω από άλλους ουρανούς.

Αναφέρομαι στην υιοθέτηση νεωτερισμών, από οικονομίες που δεν είναι έτοιμες να τις αξιοποιήσουν, πριν εξυπηρετηθούν άλλες και πιο σημαντικές τους προτεραιότητες. Όσοι διαθέτουν έστω και γενικές γνώσεις του κεφαλαίου περί οικονομικής ανάπτυξης, εύκολα θα διαπιστώσουν το τραγικό συνονθύλευμα αεροβασιών, που εμπεριέχεται στο δικό μας τμήμα βοήθειας από το Ταμείο. Και, ακόμη, είναι εύκολα προβλέψιμο και το μέγεθος της αποτυχίας, στο οποίο αυτό θα καταλήξει.

Για ποια Ελλάδα;

Εν ολίγοις πρόκειται για μια Ελλάδα:

- Σημαιοφόρο της πράσινης ανάπτυξης, που ωστόσο έχει εγκαταλειφθεί ή σωστότερα αναβληθεί για καλύτερες ημέρες, από την υφήλιο.
- Που αλόγιστα εξαφάνισε το λιγνίτη, αφήνοντας σωρεία νοικοκυριών να παγώνουν, παρότι στην υφήλιο, όχι απλώς εξακολουθούν να τον χρησιμοποιούν, αλλά επιπλέον προβαίνουν και σε επενδύσεις επέκτασής του.
- Που εκστασιάστηκε από τις ανεμογεννήτριες, παρότι τα αποτελέσματά τους είναι περισσότερο από αμφιλεγόμενα παντού.
- Που ανυπομονεί να χρησιμοποιήσει ηλεκτρικά αυτοκινητάκια, παρότι δεν κατόρθωσε να παράγει τα παραδοσιακά.

Και τελικώς, πρόκειται για μια Ελλάδα, που ουσιαστικά δεσμεύτηκε να επιστρέψει αυτό το δώρο των 18 δισ., ευρώ, στον ευρωπαϊκό Βορρά, χωρίς ουδόλως αυτό να έχει συμβάλλει στην επίλυση των κρίσιμων δικών της προβλημάτων. Μήπως το σκηνικό του Ταμείου Ανάκαμψης αποτελεί πιστή επανάληψη των δανείων που δόθηκαν, στη χώρα μας, από την Ε.Ε. και το ΔΝΤ για να την "σώσουν";

Είναι βέβαιο ότι το πρόγραμμα αυτό του Ταμείου Ανάκαμψης για την Ελλάδα, δεν καταστρώθηκε από Έλληνες, αλλά επιβλήθηκε στους αρμόδιους. Ωστόσο, θα ήλπιζε κανείς, ότι ο τρόπος υπογραφής των εγκληματικών Μνημονίων, από τους τότε αξιωματούχους, που μερικοί άλλωστε δήλωσαν ότι *«δεν τα είχαν διαβάσει»*, αλλά και τα δεινά που ακολούθησαν αυτές τις υπογραφές, θα καθιστούσαν προσεκτικούς τους διαδόχους τους.

Έτσι, ώστε να έχουν "διαβάσει" πριν υπογράψουν, αλλά και να έχουν φροντίσει να συγκεντρώσουν σοβαρά επιχειρήματα, προκειμένου να αντικρούσουν το παντελώς ακατάλληλο πρόγραμμα του Ταμείου, που δόθηκε στην Ελλάδα. Δυστυχώς, δεν ήταν η περίπτωση διότι, προφανώς, τα πλοκάμια της υποτέλειας, που στραγγαλίζουν όλα τα επίπεδα και όλες τις εκφάνσεις της εθνικής μας υπόστασης, επέβαλαν και το πρόγραμμα του Ταμείου στην Ελλάδα.

Το δάνειο του Ταμείου Ανάκαμψης

Το Ταμείο Ανάκαμψης αποφασίστηκε ακόμη να βοηθήσει την Ελλάδα με την παροχή δανείου 13 δισ. ευρώ, σε περίοδο που ξεχείλιζε η διεθνής ρευστότητα και που το ελληνικό χρέος είχε σχεδόν διπλασιαστεί ως

ποσοστό στο ΑΕΠ. Το χρέος αυτό, που κατά την έναρξη της κρίσης ήταν 110% του τότε ελληνικού ΑΕΠ, αλλά όμως κρίθηκε "μη βιώσιμο", και γι' αυτό η Ελλάδα οδηγήθηκε κατεπειγόντως στο ΔΝΤ.

Ωστόσο, τώρα, ένδεκα χρόνια μετά, παρότι το χρέος έφθασε σε ποσοστό 226% του ΑΕΠ, παραδόξως υποστηρίζεται ότι δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα "βιωσιμότητας"! Είναι ξεκάθαρο ότι το δάνειο του Ταμείου θα διογκώσει ακόμη περισσότερο το χρέος, θα καταρρακώσει τις μικρομεσαίες ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν δύσκολη αν όχι αδύνατη πρόσβαση στις τράπεζες, και θα προσελκύσει μεγάλες και κυρίως ξένες επιχειρήσεις, που θα επωφεληθούν από αυτό.

Φαίνεται ότι έχει ήδη ξεσπάσει άγριος πόλεμος ανάμεσα σε ξένες και ελληνικές εταιρίες, για την αρπαγή της βοήθειας του Ταμείου Ανάκαμψης προς την Ελλάδα. Και η ένταση αυτής της διαμάχης είναι τέτοια που οδήγησε σε σκέψεις για την ανάγκη σχηματισμού κυβέρνησης τεχνοκρατών, ώστε η διανομή δώρων και δανείων να διεξαχθεί με αυστηρά "αξιοκρατικά" κριτήρια (βλ. άρθρο μου στο Newsbreak 8.2.22).

Αρνητικές συνέπειες

Όσοι, ανάμεσά μας, εμφανίζονται ενθουσιασμένοι, διότι θα πέσει χρήμα στην οικονομία μας, χρειάζεται να αναμοχλεύσουν στη μνήμη τους τη σημασία του ρητού *«ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός»*. Μερικές από τις αρνητικές συνέπειες της βοήθειας από το Ταμείο Ανάκαμψης:

- Αύξηση της εξάρτησης από εισαγωγές και προϊούσα αδυναμία υποκατάστασής τους.
- Επιδείνωση του ανορθόδοξου σχήματος συμμετοχής των βασικών τομέων παραγωγής στο ΑΕΠ και στην απασχόληση.
- Διεύρυνση των ανισοτήτων κατανομής εισοδήματος και πλούτου.
- Ολοκλήρωση του ξεπουλήματος του εθνικού μας πλούτου.
- Κατασκευή μιας "νέας Ελλάδας" με ολοένα λιγότερη Ελλάδα.

Αλλά προβάλλει και μια απορία. Σύμφωνα με επίσημες εκτιμήσεις, οι ιδιωτικές καταθέσεις στις ελληνικές τράπεζες υπερβαίνουν τα 160 δισ. ευρώ. Πώς, συμβαίνει, λοιπόν, παρότι η *«οικονομία μας βαίνει θαυμάσια»*, κατά τους αρμόδιους, να μη χρησιμοποιούνται αυτά τα τεράστια ποσά για την ανάπτυξη της χώρας, αλλά αντιθέτως να εξαρτώμεθα από δώρα του Ταμείου Ανάκαμψης, που αποτελούν μικρό κλάσμα των καταθέσεών μας;

Δεδομένου ότι σε οικονομία που αναπτύσσεται με σοβαρό εθνικό πρόγραμμα, που εμπνέει εμπιστοσύνη στο μέλλον και που έχει τόσο

επείγουσες ανάγκες ανασυγκρότησης, η διαθέσιμη αποταμίευση δεν παραμένει με τη μορφή αποθησαύρισης, αλλά μετατρέπεται σε επένδυση. Με τις συνθήκες αυτές, φαίνεται εντελώς αβάσιμη η υπόθεση ότι δηλαδή η είσοδος των 31δισ. ευρώ, στην ελληνική οικονομία, σε διάστημα πέντε ετών, όπως προβλέπεται, θα κινητοποιήσει άλλα τόσα! Ωστόσο, παρά ταύτα, είθε τα όνειρα θερινής νυκτός του σχεδίου διαχείρισης των πόρων απ' το Ταμείο να γίνουν πραγματικότητα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/tameio-anakampsis-o-ti-lampei-den-einai-chrysos/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CE%B1%CE%BD%CE%AC/

https://fevgato.gr/νεγρεπόντη-δελιβάνη-μαρία-ταμείο-ανά/

Τι μπορεί να επεδίωκε η Ελλάδα ενθαρρύνοντας τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας και στέλνοντας πολεμικό υλικό στην Ουκρανία;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 28.02.2022 «NEWSBREAK»

Με τη βάσιμη υπόθεση ότι οι αποφάσεις και οι ενέργειες ενός ηγέτη αποσκοπούν αποκλειστικά και μόνο στο συμφέρον της πατρίδας του, ας εξετάσουμε σε τι ακριβώς θα μπορούσαν να αποβλέπουν οι δύο αυτές αποφάσεις/ενέργειες του κ. Πρωθυπουργού μας:

1. Να βοηθήσουμε να νικήσει ο κ. Ζελένσκι τη Ρωσία. Ευχή, που αναμφίβολα ανήκει στο χώρο των ονείρων θερινής νυκτός.

2. Να σταματήσει, όσο πιο γρήγορα γίνεται ο καταστρεπτικός αυτός πόλεμος. Αλλά, η τροφοδότηση του κ. Ζελένσκι, με πολεμικό υλικό, αναμφίβολα τον παρατείνει. Και όχι μόνο, αλλά απειλεί, επιπλέον, και γενίκευσή του με δική μας τρομακτική εμπλοκή.

3. Να είμαστε «ευγενικοί» προς τη Δύση, ώστε να θυμηθεί τη βάρβαρη τουρκική εισβολή στην Κύπρο, που συνεχίζεται, και να αντιδράσει αναλόγως. Και σε περίπτωση που η μνήμη της Δύσης είναι αδύνατη, να τη βοηθήσουμε να επικεντρωθεί τουλάχιστον στις καθημερινές ρητορικές τουρκικές εισβολές στα νησιά μας. Δυστυχώς, η μοναδική αντίδραση της Δύσης στη δική μας «γαλαντομία» ήταν η αφ' υψηλού διαβεβαίωση ότι….. «η Ελλάδα όπως πάντα είναι στη σωστή πλευρά»!!!! Να σημειωθεί βέβαια ότι και οι δικοί μας αρμόδιοι, προσφέροντας ότι έχουμε και δεν έχουμε, τους διέφυγε να συνδέσουν αυτές τις προσφορές με την καταπάτηση Κύπρου και νησιών μας!

Αν, όμως, ουδέν κέρδισε η Ελλάδα, προσφέροντας για ακόμη μια φορά «Γην και Υδωρ», μήπως έχασε…..μήπως εκτέθηκε σε κινδύνους, που θα μπορούσαν να αποφευχθούν ή τουλάχιστον να μετριαστούν;;;;Οι κίνδυνοι, που μας περιβάλλουν δεν κρύβονται, καθώς η χώρα μας είναι η πιο ευάλωτη, στην παρούσα συγκυρία, και από γεωγραφικής, αλλά και από οικονομικής πλευράς. Αλλά, και πέραν των δικών μας αδιεξόδων που, αν γίνεται, φορτώνονται ακόμη περισσότερο εξαιτίας αυτών των «προσφορών», πως να μη σκεφθεί κανείς, εν προκειμένω, και την ανθρωπιστική πλευρά;;;; Η παράταση αυτού του πολέμου, και εξαιτίας της ελληνικής αποστολής αμυντικού/πολεμικού υλικού, είναι δυστυχώς βέβαιο ότι έχει ως αναπότρεπτο αντίβαρο αθώες ζωές.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/303055/ti-mporei-na-epedioke-i-ellada-entharrynontas-tis-kyroseis-kata-tis-rosias-kai-stelnontas-polemiko-yliko-stin-oykrania/

https://www.anixneuseis.gr/%CF%84%CE%B9-%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%AF-%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CF%80%CE%B5%CE%B4%CE%AF%CF%89%CE%BA%CE%B5-%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-%CE%B5%CE%BD%CE%B8%CE%B1%CF%81%CF%81%CF%8D/

https://www.inewsgr.com/441/ti-borei-na-epedioke-i-ellada-entharrynontas-tis-kyroseis-kata-tis-rosias-kai-stelnontas-polemiko-yliko-stin-oukrania.htm

https://newsbase.gr/ti-mporei-na-epedioke-i-ellada-entharrinontas-tis-kyroseis-kata-tis-rosias-kai-stelnontas-polemiko-y-1297721.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%B9-%CE%BC%CF%80%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%AF-%CE%BD/

ΜΑΡΤΙΟΣ 2022

Ενας «διαφορετικός» πληθωρισμός

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 06.03.2022 «OT.GR»

Ορισμένα ιδιόμορφα χαρακτηριστικά του πληθωρισμού, που επανέκαμψε μετά από σαράντα περίπου χρόνια απουσίας του, δημιουργούν ερωτηματικά για το κατά πόσον πρόκειται για τον κλασσικό, δηλαδή τον γνώριμό μας από παλιά. Συγκεκριμένα, ο τωρινός πληθωρισμός φαίνεται να μην επαληθεύει τον βασικό ορισμό του, που βασίζεται στην ύπαρξη θετικής σχέσης ανάμεσα στην ποσότητα του χρήματος και στο γενικό επίπεδο των τιμών.

Δεν υπάρχει σχέση ποσότητας χρήματος και επιπέδου τιμών

Για περίπου τέσσερις δεκαετίες, όχι μόνον ο πληθωρισμός αλλά και ο πανικός που τον περιέβαλε στο παρελθόν, είχαν ουσιαστικά εξαφανιστεί από τις προηγμένες οικονομίες της Δύσης. Οι σύγχρονες κυβερνήσεις των τελευταίων ετών ματαίως προσπαθούσαν να επιτύχουν ένα κατώτατο επίπεδο αύξησης του γενικού επιπέδου των τιμών, ίσο με 2%, απαραίτητο για την αναζωογόνηση των οικονομιών.

Και ειδικότερα στην ΕΕ αντιμετωπίζονταν πια ως «βαρίδιο» οι αυστηροί όροι νομισματικής ισορροπίας του Συμφώνου Σταθερότητας, που θεσπίστηκαν για να προστατεύσουν το ευρώ από τον πληθωρισμό, αλλά όχι και από τη στασιμότητα, που δεν είχε προβλεφθεί. Η ρήξη, στις παραδοσιακές σχέσεις ποσότητας χρήματος και τιμών, καθώς και ποσότητας χρήματος και ανεργίας επήλθε κατά την περίοδο επικράτησης της παγκοσμιοποίησης και κυρίως πριν την έναρξη οπισθοχώρησής της. Η ρήξη αυτή αναγνωρίστηκε ως το κυρίαρχο σύμπτωμα της στασιμότητας των οικονομιών της Δύσης, καθώς και της εμφάνισης, σε

αρκετές από αυτές, του ακραίου ανορθόδοξου φαινομένου των αρνητικών επιτοκίων.

Η αναζήτηση ερμηνειών για τις δυσμενείς αυτές εξελίξεις έφερε στο προσκήνιο την παλιά θεωρία του Άλβιν Χάνσεν περί του σταδίου της αέναης στασιμότητας των ώριμων οικονομιών, το οποίο διανύουν, τώρα, οι δυτικές οικονομίες. Σύμφωνα με τον γνωστό Αμερικανό οικονομολόγο του περασμένου αιώνα, όταν οι οικονομίες εισέρχονται στο στάδιο της ωριμότητας και της παρακμής, αδυνατούν να συνεχίσουν την εξέλιξή τους με θετικούς ρυθμούς και περιέρχονται σε κατάσταση μόνιμης στασιμότητας. Η ανάγκη αντιμετώπισης των σημαντικών αναγκών ανοικοδόμησης των οικονομιών, μετά τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο, φάνηκε να διαψεύδει τη θεωρία του Αλβιν Χάνσεν, που όμως ήδη επανεμφανίζεται δριμύτερη. Η οικονομική αυτή θεωρία, εξάλλου, συμπληρώνεται και με αυτήν του Όσβαλντ Σπένγκλερ περί της διαδοχής των πολιτισμών, που προλέγει το τέλος του δυτικού πολιτισμού, και την εκχώρησή του σε διάδοχο. Ως διάδοχος επιβάλλεται ήδη η Ανατολή, και πιο συγκεκριμένα ο κινέζικος πολιτισμός.

Από την πληθώρα των αιτίων, που προκάλεσαν την απενεργοποίηση της σχέσης χρήματος και τιμών, στις σύγχρονες οικονομίες, καθώς και την είσοδο της Δύσης σε στάδιο οικονομικής στασιμότητας, θα επιλέξω εδώ αυτό που θεωρώ ως κυρίαρχο, στις αναλύσεις μου των τελευταίων ετών, αλλά και που ήδη επικεντρώνονται σε αυτό αρκετοί οικονομολόγοι. Πρόκειται για τις δραματικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, που επέφεραν ισχυρό πλήγμα στον νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό και που τον οδήγησαν σε καθολική αθέτηση της υπόσχεσής του, αυτής « της ευημερίας για όλους». Οι λόγοι αυτής της αθέτησης οφείλονται στην ανατροπή των όρων γενικής ισορροπίας, που προέκυψε από την πρωτόγνωρη ανισότητα κατανομής του πλούτου σε όλα της τα επίπεδα. Ένα ολοένα μεγαλύτερο μερίδιο του ΑΕΠ, που ανήκε στην εργασία (με βάση τους νόμους της λειτουργικής κατανομής του Cobb-Douglas), μετά το 2000, κατακρατείται από το κεφάλαιο (υφαρπάζεται από τους μετόχους).

Η ανερχόμενη και άκρως επικίνδυνη αυτή ανισορροπία οφείλεται στον περιορισμό της προοδευτικής φορολογίας, στους φορολογικούς παράδεισους, στην άνοδο των μονοπωλιακών καταστάσεων, στην τάση εξίσωσης των μισθών ανάμεσα σε αναπτυσσόμενες και προηγμένες οικονομίες, στην υποχώρηση του συνδικαλισμού, στη συρρίκνωση του δημόσιου τομέα, στην ανάθεση της τύχης των οικονομιών στο αόρατο χέρι κ.ά. Η κορυφαία αυτή ανισότητα οδήγησε σε δραματική πτώση της ζήτησης για κατανάλωση, αλλά φυσικά και για επένδυση, σε περιορισμό

του ρυθμού μεγέθυνσης, σε αύξηση του δημόσιου και ιδιωτικού χρέους (προκειμένου να μην καταρρεύσει πλήρως η κατανάλωση), σε εκτροχιασμό της νομισματικής θεωρίας αλλά και στην εμφάνιση «νεότερης νομισματικής θεωρίας», η οποία επιτρέπει και δικαιολογεί περίπου τα πάντα.

Στις νέες συνθήκες που επικρατούν στις οικονομίες της Δύσης, υπάρχει άφθονη ρευστότητα, η οποία όμως δεν κατευθύνεται στην οικονομική δραστηριότητα, αλλά στα χρηματιστήρια, στην κερδοσκοπία και στην αποθησαύριση. Και έτσι εξηγούνται τα αρνητικά επιτόκια, η αδυναμία, μέχρι πριν λίγο, επίτευξης πληθωρισμού ίσου με 2%, σε πείσμα και της νομισματικής χαλάρωσης στην ΕΕ, η διόγκωση των τραπεζικών καταθέσεων, ακόμη και σε οικονομίες χρεοκοπημένες, όπως η ελληνική, αλλά και έτσι επίσης εξηγείται το γεγονός ότι τα τρισεκατομμύρια που δαπανήθηκαν για τις ανάγκες της πανδημίας, σε ΗΠΑ και ΕΕ ουδεμία επίπτωση είχαν στο γενικό επίπεδο των τιμών, αρχικά και μέχρις ορισμένου σημείου. Που ωστόσο το πέραν αυτού του σημείου συμβάν, δηλαδή η εμφάνιση του πληθωρισμού, δεν φαίνεται να σχετίζεται με το «χρήμα από ελικόπτερο», ή με τη νομισματοποίηση του δημόσιου χρέους (αγορά ομολόγων από τις κεντρικές τράπεζες), παρότι η νομισματική βάση ανέρχεται σε πάνω από 15 τρισεκατομμύρια $. Μπορούμε, λοιπόν, να συμπεράνουμε ότι η ξαφνική άνοδος των τιμών που αγγίζει στην Ελλάδα, ήδη, 5.5% δεν έχει άμεση σχέση με την πρόσθετη ποσότητα χρήματος, που τέθηκε σε κυκλοφορία, για να αντιμετωπιστεί η πανδημία, αλλά ούτε θα έχει και με τα εκατομμύρια που προβλέπονται να εισρεύσουν στην Ευρώπη μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης. Ακόμη, η επανεμφάνιση του πληθωρισμού, δεν έχει σχέση ούτε με τον όγκο της ανεργίας, που δείχνει και αυτή να μην επηρεάζεται πια από την ποσότητα του χρήματος. Συνεπώς, δεν πρόκειται για παραδοσιακό πληθωρισμό. Αλλά δεν πρόκειται ούτε και για στασιμοπληθωρισμό, δεδομένου ότι στην περίπτωσή του, παρότι διαπιστώνεται σχέση χρήματος και τιμών, ωστόσο η οικονομία δεν είναι σε θέση να αυξήσει το ΑΕΠ της ή και να περιορίσει την ανεργία της.

Τέλος, και είναι σημαντική η επισήμανση, το είδος αυτό του πληθωρισμού δεν αντιμετωπίζεται με άνοδο των επιτοκίων, όπως φαίνεται να ελπίζουν η Κεντρική Τράπεζα της Αμερικής και ίσως και η ΕΚΤ. Για να επανέλθει η παραδοσιακή σχέση ανάμεσα στην ποσότητα χρήματος και στο γενικό επίπεδο των τιμών, όπως και η δυνατότητα επίδρασης του χρήματος στον όγκο της ανεργίας, απαιτείται να έχει προηγηθεί ευρείας έκτασης αναδιανομή του εισοδήματος, ώστε να επαναφέρει τη διασαλευθείσα ισορροπία ανάμεσα στα μερίδια εργασίας και κεφαλαίου στο ΑΕΠ. Διότι, ακριβώς, στην ανισορροπία αυτή

οφείλεται η αδρανοποίηση της σχέσης χρήματος και τιμών. Τα αίτια του παρόντος πληθωρισμού; Στο μέτρο που η παρούσα ανάλυση των δεδομένων ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, η άνοδος των τιμών οφείλεται σε αίτια, που έστω και αν μειωθεί η ποσότητα χρήματος και αυξηθούν τα επιτόκια, δεν θα επηρεαστεί το επίπεδό τους.

Τα αίτια αυτά, σε σημαντικό ποσοστό τους, πρόσκεινται σε παράγοντες που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την πανδημία, όπως ανάμεσα και σε άλλα:

- η διακοπή της παραγωγικής αλυσίδας σε πολλά σημεία της υφηλίου,
- η έλλειψη ανταλλακτικών, καθώς πολλοί από τους παραγωγούς τους, κακώς, αποφάσισαν μείωση παραγωγής στην αρχή της κρίσης,
- η απόφαση της Κίνας να ενισχύσει την παραγωγή της στο εσωτερικό, ώστε να περιορίσει το βαθμό εξάρτησής της από το εξωτερικό,
- η έλλειψη εργατικών χεριών, κυρίως σε κακοπληρωμένες και ανασφαλείς απασχολήσεις, καθώς η πανδημία είχε ως συνέπεια, μεταξύ άλλων, και τη συνειδητοποίηση της ανάγκης αναζήτησης καλύτερων όρων εργασίας,
- η ανεπάρκεια των πλοίων να αντιμετωπίσουν την, ξαφνικά, αυξημένη ζήτηση για τις υπηρεσίες τους,
- η επικέντρωση της ζήτησης σε αγαθά που σπανίζουν και λιγότερο σε υπηρεσίες, και
- βέβαια η κατακόρυφη αύξηση των τιμών στην ενέργεια.

Στο χώρο των λογικών προβλέψεων ανήκει η υπόθεση με βάση την οποία η επάνοδος στην ομαλότητα, μετά το πέρας της πανδημίας (αν και όταν αυτό επέλθει) θα περιορίσει σταδιακά τις πιέσεις επί των τιμών. Αυτή η υπόθεση αφορά το σύνολο των παραπάνω αιτίων, που ωθούν τις τιμές προς τα επάνω, εκτός όμως από την ενέργεια. Διότι, ειδικά στην περίπτωσή της, αρκετά δεδομένα ενθαρρύνουν τους φόβους ότι η ομαλότητα θα αργήσει να αποκατασταθεί ή ακόμη και ότι οι εξελίξεις, ως προς αυτήν, είναι πιθανόν να επιφυλάξουν εκπλήξεις. Καταρχήν, να υπενθυμίσω ότι οι υψηλές τιμές στην ενέργεια οφείλονται σε σημαντικό βαθμό στο γεγονός ότι η Δύση, και πρωτίστως η Ευρώπη, βιάστηκε να στραφεί προς την πράσινη ενέργεια πριν να έχει προχωρήσει αρκετά στη διενέργεια των αναγκαίων επενδύσεων, που θα αντικαταστήσουν την παραδοσιακή. Σύμφωνα με προβλέψεις, για την ολοκλήρωση της πράσινης ενέργειας θα απαιτηθεί αρκετός χρόνος (υπάρχουν προβλέψεις για 5 χρόνια) και πολύ δαπανηρές επενδύσεις. Αλλά, και πέρα από τις

δυσκολίες αυτές, οι εξελίξεις στην ενέργεια καλύπτονται από πυκνό πέπλο αμφιβολιών και αβεβαιότητας, καθώς εξαρτώνται, εκτός από τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης, και από γεωπολιτικές επιδιώξεις και πολυσχιδή, όσο και αλληλοσυγκρουόμενα, συμφέροντα στο διεθνή χώρο.

Ο «διαφορετικός» πληθωρισμός και η Ελλάδα

Σπεύδω να υπογραμμίσω ότι ο «μη παραδοσιακός πληθωρισμός», που τώρα βιώνουμε, ουδόλως σημαίνει και ότι στερείται δυσμενών ή και πολύ δυσμενών συνεπειών, γενικώς, αλλά και ειδικότερα για την Ελλάδα. Η πρώτη, και υψηλού κινδύνου επίπτωσή του, στην πατρίδα μας, θα αφορά στο χρέος μας, το οποίο εισέρχεται ήδη σε αχαρτογράφητα νερά, με την ήδη άνοδο, που σημειώνεται στα επιτόκια δανεισμού. Το δημόσιο χρέος μας έχει ήδη υπερβεί το 200% του ΑΕΠ, αρχίζοντας αντίστοιχα με 120% πριν από την κρίση, και η επάνοδος των αυστηρών μέτρων του Συμφώνου Σταθερότητας (παρότι δεν αναμένεται να τιθασεύσει το είδος του παρόντος πληθωρισμού) θα λειτουργήσει ως δικαιολογία για να σωρεύσει ακόμη μεγαλύτερη φτώχεια και δυστυχία στην Ελλάδα, και φευ για αδιευκρίνιστο αριθμό ετών από σήμερα. Στην ουσία, και όπως το υποστήριξα σε πρόσφατο άρθρο μου στην «Εστία» (06.02.2022), θα πρόκειται για το 4ο κατά σειρά Μνημόνιο, που θα επιβληθεί στην αποικία χρέους, την Ελλάδα.

Στον πληθωρισμό, ανεξαρτήτως μορφής και προέλευσής του, αυτοί που πρωτίστως θίγονται από αυτόν, είναι οι μισθωτοί. Όλες οι οικονομίες, ακόμη και αυτές που εχθρεύονται τη συμμετοχή του δημόσιου τομέα στα δρώμενα, έχουν ωστόσο πειστεί για το απαραίτητο της λήψης μέτρων, που να αποτρέπουν την ανεξέλεγκτη μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών. Η διατήρηση της αγοραστικής τους δύναμης, σε περίοδο ανόδου του γενικού επιπέδου των τιμών, είναι ουσιαστικά αδύνατη, έστω και αν υπάρχει καλή θέληση, εκ μέρους των κυβερνώντων. Η αδυναμία αυτή είναι γνωστή στους οικονομολόγους, ως «φαύλος κύκλος τιμών και μισθών». Πρόκειται για την αναπόφευκτη μείωση των πραγματικών μισθών (αγοραστικής δύναμης), σε περίοδο πληθωρισμού, καθώς οι αυξήσεις των ονομαστικών μισθών, ακολουθούν και υστερούν αναγκαστικά των συνεχών αυξήσεων των τιμών. Ωστόσο, η σίγουρη επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου των μισθωτών είναι μικρότερης έκτασης στην περίπτωση οικονομιών, που διέπονται από υψηλή κοινωνική συνείδηση, αλλά και ταυτόχρονα που διαθέτουν επαρκή οικονομική βάση.

Περιττό, συνεπώς, να επεκτείνω τις εξηγήσεις, στο σημείο αυτό, αναφορικά με την Ελλάδα, καθώς το συστηματικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, που αδιακρίτως περιλαμβάνει και υπηρεσίες κοινής ωφελείας, δίνει εκ των προτέρων μια πικρή γεύση, στις σχετικές προσδοκίες. Αλλά, και πέραν της γενικότερης αυτής παρατήρησης θα πρέπει να επισημανθεί ότι εξαιτίας των Μνημονίων ο κατώτατος μισθός (που προσδιορίζει και τους υπολοίπους) έχει παραμείνει καθηλωμένος επί περίπου μια δεκαετία, ενώ η πρόσφατη αύξησή του, κατά 1.5% δεν σώζει ασφαλώς την κατάσταση. Έτσι, το φάσμα της πείνας, ως αποτέλεσμα του πληθωρισμού, είναι δυστυχώς ορατό και μεγεθυμένο στη χώρα μας. Ακόμη, και παρά τις προσπάθειες των αρμοδίων να επιδοτήσουν τις, δίκη ρουκέτας, ανερχόμενες τιμές της ενέργειας, το ποσοστό των νοικοκυριών που παγώνουν από το κρύο, αδυνατώντας να καταβάλουν τις αυξημένες τιμές της, είναι σημαντικό και ανερχόμενο. Εξίσου δραματικό είναι βέβαια και το κλείσιμο μικρών ΜΜΕ, για τον ίδιο λόγο. Κάτω από αυτές τις συνθήκες είναι φυσικό να αναπολεί κανείς με «τρυφερότητα» τον λιγνίτη. Αλλά, και παράλληλα, να απορεί για το πως, κάτω από τις απευκταίες αυτές καταστάσεις, η χώρα μας έχει ακόμη το σθένος να κρατά υψωμένη τη «σημαία της «υποτέλειας», και να υφίσταται τα πάνδεινα αδιαμαρτύρητα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2022/03/06/apopseis/experts/enas-diaforetikos-plithorismos/

Το πρόβλημα μας φαίνεται ότι είναι οι Ρώσοι ολιγάρχες!

Πόσο βαθιά μπορεί να είναι η παρακμή της Δύσης μας

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 07.03.2022 «NEWBREAK»

Διαβάζω ότι η Δύση στράφηκε ακάθεκτη εναντίον των Ρώσσων ολιγαρχών, και τους άρπαξε την περιουσία τους: γιωτ, πολυτελείς κατοικίες, κταθέσεις κλπ, χωρίς δικαιολογία, ή ορθότερα με τις σκιώδεις δικαιολογίες, όπως ότι "βοηθούν τον Πούτιν", ότι "οι περιουσίες τους έγιναν με δόλιο τρόπο", ότι "είναι μεγαλομανείς". Δεν ξέρω αν όλοι όσοι διαβάζουν αυτές τις κινήσεις της Δύσης, έχουν τις ίδιες απορίες μαζί μου,

αλλά εγώ ως οικονομολόγος, μένω κυριολεκτικά εμβρόντητη, και να γιατί.

Ολιγάρχες/βαθύπλουτοι υπάρχουν σε όλες της χώρες, Δύσης, Ανατολής, Βορρά και Νότου, και πριν από παντού στις ΗΠΑ. Οι τόσο μεγάλες περιουσίες, σπανιότατα, για να μην πούμε ποτέ, γίνονται με το σταυρό στο χέρι….οπωσδήποτε προέρχονται σε κάποιο βαθμό από ανορθόδοξες μεθόδους.

Ο καπιταλισμός, ωστόσο, και αυτό γίνεται γνωστό από τα πρώτα μαθήματα του Α' έτους των Οικονομικών, ουδόλως ενδιαφέρεται για το πως ένας φτωχός εμφανίζεται την επόμενη ημέρα πάμπλουτος, εφόσον δεν τον καταδιώκει η Αστυνομία. Ήμουν, από τα πρώτα χρόνια των σπουδών μου, και η διατριβή μου στη Σορβόννη είναι επάνω σε προβλήματα άνισης κατανομής εισοδήματος, καθώς και εξεύρεσης τρόπων για την επίτευξη δικαιότερης κατανομής. Ωστόσο, δεν αντιλαμβάνομαι τη δικαιολογία, νομική, οικονομική, ανθρωπιστική, καθεστωτική, ηθική κλπ., με βάση την οποίαν η Δύση (χωρίς να έχει εναγκαλιστεί τον κομμουνισμό) απογυμνώνει τους πλούσιους Ρώσσους από τις περιουσίες τους. Είναι πόλεμος, εντάξει!

Αλλά, οι πόλεμοι δεν στρέφονται εναντίον ατόμων πλουσίων (και επαναλαμβάνω, ότι δεν έχω ουδεμία συμπάθεια για τους Ρώσσους ολιγάρχες), και δεν επικεντρώνεται σε κατηγορίες εναντίον τους, για το πως πλούτισαν, πως ξοδεύουν τα χρήματά τους, πως ζουν…..αυτές είναι τακτικές, και δή χαμηλού επιπέδου, όταν και αν γίνονται, από καθεστώτα κομμουνιστικά ή πειρατικής βάσης. Απορία εκφράζω και μάλιστα μεγάλης έκτασης, για το πως η Δύση, φιλελεύθερη, καπιταλιστική, εναντίον της παρέμβασης του κρατους, υπέρ της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και εναντίον του δημόσιου τομέα, στρέφεται επίσημα εναντίον των ολιγαρχών Ρώσσων, και μάλιστα μεταξύ άλλων, επειδή "απέκτησαν τα χρήματά τους με δόλια μέσα", ωσάν οι μη Ρώσσοι ολιγάρχες της Δύσης τα απέκτησαν με ευάρεστο τρόπο!

Όχι, και το επαναλαμβάνω, ότι ούτε είμαι υπέρ των Ρώσσων ολιγαρχών, ούτε έχω συμπάθειες γι' αυτούς. Απλώς, διερωτώμαι πόσο εκτεταμένη και πόσο βαθιά μπορεί να είναι η παρακμή της Δύσης μας, ώστε να μετέρχεται μεθόδους κομμουνιστικές και πειρατικές εναντίον φίλων του Πούτιν, επειδή είναι εναντίον του.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/305781/to-provlima-mas-fainetai-oti-einai-oi-rosoi-oligarches/

https://eidisis247.gr/archives/120974

https://newsbase.gr/to-provlima-mas-fainetai-oti-einai-oi-rosoi-oligarches-1335033.html

Έκδοση ομολόγου από την ΕΕ για κοινή ενέργεια και άμυνα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 08.03.2022 «NEWBREAK»

Η ΕΕ θα συζητήσει και πιθανότατα θα αποφασίσει, κατά την προσεχή Σύνοδο Κορυφής της (10-11 τρέχ.) την έκδοση ομολόγου για τη χρηματοδότηση ενέργειας και άμυνας. Πρόκειται για γαλλική πρόταση, που προς το παρόν δεν την συμμερίζεται η Γερμανία. Μια τέτοια ενέργεια φαίνεται να είναι, όχι απλώς επιβεβλημένη, αλλά και η μοναδική ίσως, που θα μπορούσε να αντιμετωπίσει το τωρινό αδιέξοδο. Διότι, οι σκέψεις της Ευρώπης για την εξεύρεση πιθανών τρόπων απεξάρτησής της από τη ρωσική ενέργεια βρίσκονται, ασφαλώς, στην ορθή πλευρά, αλλά δυστυχώς είναι προς το παρόν αβέβαιου αποτελέσματος, και επιπλέον χρειάζονται χρόνο. Και πως, λοιπόν, να μην εκτιμήσει κανείς δεόντως τη συνεχή προσπάθεια της Γαλλίας να προτείνει θετικές πρωτοβουλίες για την Ευρώπη, στα ακανθώδη προβλήματά της, αλλά και πως ακόμη και κυρίως να μην εύχεται να περνούσαν σε αυτήν τα ηνία της Ευρώπης;

Επανέρχομαι στη γαλλική πρόταση, η οποία αν τελικώς υιοθετηθεί από την ΕΕ, η υλοποίησή της θα συνδυαστεί, αναγκαστικά, με τεράστιο κόστος, που ωστόσο η αποδοχή του θα αποτελεί μονόδρομο για τις χώρες μέλη. Το τεράστιο αυτό κόστος του σχεδίου αυτού, στα σκαριά, που θα κατανεμηθεί προφανώς στα κράτη-μέλη, με βάση ορισμένα αναλογικά κριτήρια, θα είναι ιδιαιτέρως επαχθές για εκείνες τις οικονομίες που ήδη έχουν υψηλό χρέος και ειδικότερα για την Ελλάδα με το υψηλότερο. Το ελληνικό χρέος έχει υπερβεί το 200% ως ποσοστό στο ΑΕΠ της, και η αναπόφευκτη συμμετοχή της στο συζητούμενο γαλλικό σχέδιο, αν αυτό υλοποιηθεί, κινδυνεύει να το οδηγήσει κοντά στο 300% αντίστοιχα, ενόσω το ΑΕΠ της κινδυνεύει να είναι καθηλωμένο, τα προσεχή χρόνια.

Ένα τέτοιο θηριώδες χρέος είναι αδύνατον να πέσει στους ώμους οποιασδήποτε οικονομίας, χωρίς να την κονιορτοποιήσει. Ειδικώς, και όταν πρόκειται για οικονομία, η οποία δεν έχει δικαίωμα εκτύπωσης εθνικού της νομίσματος.

Τίθεται, συνεπώς, για την Ελλάδα, μαζί με την λύση του προβλήματος της ενέργειας , αν το σχέδιο υιοθετηθεί, και αμεσότατο ζήτημα ζωής και θανάτου της. Επιβάλλεται, αμέσως και τώρα να διαμορφωθεί σοβαρή πρόταση, με προβολή των άλλωστε αυταπόδεικτων σχετικών επιχειρημάτων, που να απαιτεί (όχι να εκλιπαρεί) την ολοκληρωτική διαγραφή του χρέους (με την επίκληση φυσικά και την προβολή και όλων των υπολοίπων κορυφαίων επιχειρημάτων, που διαθέτει η χώρα μας στο συγκεκριμένο αυτό θέμα, και που προσπάθησα στο μέτρο του δυνατού να τα προβάλω μέσα από πολυάριθμα άρθρα μου στην Ελλάδα και στο εξωτερικό). Διότι, ασφαλώς, αποτελεί ευάρεστο έργο να κόπτονται, κατά περίπτωση, οι αρμόδιοι της ΕΕ και οι Έλληνες ομόλογοί τους, για την επικράτηση της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης στα πέρατα της υφηλίου, όχι όμως ωστόσο αν και όταν ταυτόχρονα δέχονται να έχουν καταδικάσει το πιο αδύναμο μέλος, στα μαρτύρια που υπέστη και εξακολουθεί να υφίσταται η Ελλάδα (και η Κύπρος), στο διάστημα των 11 τελευταίων ετών (και πολλών δεκαετιών για την περίπτωση της Κύπρου) .

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/politiki/306206/ekdosi-omologoy-apo-tin-ee-gia-koini-energeia-kai-amyna/

https://www.inewsgr.com/441/ekdosi-omologou-apo-tin-ee-gia-koini-energeia-kai-amyna.htm

Με την ευκαιρία της επίσκεψης του κ. Πρωθυπουργού στην Κωνσταντινούπολη

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 09.03.2022 «NEWBREAK»

Αφού απεφεύχθη μεθοδικά οποιοσδήποτε συσχετισμός ανάμεσα στην καταπάτηση της Κύπρου, από τους Τούρκους το 1974, με αυτήν της Ουκρανίας από τον κ.Πούτιν (απολύτως επιβεβλημένος αυτήν την ώρα), ο Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης αναμένεται αύριο στην Κωνσταντινούπολη, για να συμφάγει με τον κ. Ερντογάν. Επί μήνες, ακούσαμε τα “μασάλια” περί “Γαλάζιας Πατρίδας” του κ. Ερντογάν με μοναδική εκ μέρους μας αντίδραση την επίκληση του Διεθνούς Δικαίου (αλήθεια, υπάρχουν ανάμεσά μας, που να πιστεύουν ακόμη στην ύπαρξή του;;;;;;).

Η συζήτηση, λοιπόν, στην Κωνσταντινούπολη, μεταξύ "τυριού και αχλαδιού" προφανώς αναμένεται ότι θα αφορά στην πρόσφατη δήλωση του εκπροσώπου του κυβερνώντος κόμματος Ομερ Τσελίκ, που έχει ως ακολούθως: "Η Ελλάδα πρέπει να σεβαστεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Γαλαζιας πατρίδας" και πρόσθεσε στη συνέχεια ότι "πρέπει να γίνει αναγνώριση των κατεχομένων της Κύπρου ώστε να προχωρήσουν οι συνομιλίες μεταξύ δύο ισότιμων κυρίαρχων κρατών".

Στο μεταξύ, η Ελλάδα έσπευσε να στείλει πολεμικό υλικό στην Ουκρανία, και προφανώς ως ανταμοιβή έλαβε 3.6δισ για το Ταμείο Ανάκαμψης, πολύ ενωρίτερα του προβλεπόμενου χρόνου, για το ευχαριστώ της χειρονομίας μας. Αντιθέτως, η Ρωσία έβαλε τη χώρα μας στον κατάλογο των εχθρών της, με ότι αυτό μπορεί να συνεπαγεται βραχυχρονίως και μακροχρονίως.

Από την πλευρά του, ο κ. Ερντογάν αρνήθηκε την αποστολή πολεμικού υλικού στην Ουκρανία και η σύμπραξή του με τις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας ήταν όντως "βελούδινη". Αυτά που ως τώρα απεκόμισε ο κ Ερντογάν για την στάση αυτή ήταν , η δήλωση της Ρωσσίας ότι θα του αποστείλει "όταν τα χρειασθεί" (βλ. όταν θα μας διαλύσει) S-400 και S-500. Αλλά το σπουδαίο για τον Ερντογάν είναι η διεθνής αναγνώριση της συμπεριφοράς του διότι, παραμένοντας πάντοτε στη Δύση, βρέθηκε όμως ταυτόχρονα και στην αγκαλιά της Ρωσσίας, αλλά και της Κίνας, η οποία και δήλωσε ότι "η συμμαχία της με τη Ρωσσία είναι βράχος".

Και δεν τελειώνουν εδώ τα επιτεύγματα του κ. Ερντογάν, αφού αύριο θα δεχθεί και τον πρωθυπουργό του Ισραήλ, με τον οποίον υπήρχε πολύχρονη εχθρική σχέση, και του οποίου η χώρα υπετίθετο ότι ήταν δική μας Φίλη. Ο κ. Ερντογάν, λοιπόν, απέκτησε την αίγλη του διαμεσολαβητή κοινής αποδοχής……ΕΜΕΙΣ;;;;;;;;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/306853/me-tin-eykairia-tis-episkepsis-toy-k-prothypoyrgoy-stin-konstantinoypoli/

https://eidisis247.gr/archives/122055

Κυρώσεις: Ποιους θα ματώσουν περισσότερο;

Ο κίνδυνος αποδολλαροποίησης

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 10.03.2022 «NEWBREAK»

Ο πόλεμος στην Ουκρανία ρίχνει, γι' ακόμη μια φορά, την Ευρώπη σε αχαρτογράφητα νερά, που έχουν καταπιεί το Διεθνές Δίκαιο. Θα ήταν καταρχήν αδιανόητο για εμάς τους Έλληνες να δικαιολογήσουμε τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, έχοντας υποστεί τη βάρβαρη τουρκική εισβολή στην Κύπρο που συνεχίζεται. Και ακόμη, αντιμετωπίζοντας σε καθημερινή βάση, τις τουρκικές απειλές εναντίον της εθνικής κυριαρχίας των νησιών μας. Ωστόσο, εμφανίζεται το παράδοξο τώρα, η Ρωσία να θεωρείται «τιμωρητέα», επειδή εισέβαλε στην Ουκρανία, αλλά στην Τουρκία να παρέχεται συνεχής ατιμωρησία.

Αυτό σημαίνει ότι η Δύση έχει επιλέξει να χρησιμοποιεί πολλαπλά μέτρα και σταθμά, για περιπτώσεις καταπάτησης εδαφικών κυριαρχικών δικαιωμάτων. Οι απαράδεκτες αυτές διακρίσεις δεν αποτελούν δυστυχώς το μοναδικό σύμπτωμα της προϊούσας παρακμής της Δύσης. Τα συνεχή λάθη της, οι αμηχανίες της, η αδυναμία πρόβλεψης των καταστροφών που εκκολάπτονται, οι εμμονές της με τη δημοκρατία, που δήθεν δικαιολογούν αναίτιους πολέμους, αλλά και οι αθετήσεις υποσχέσεών της οδηγούν, ολοένα συχνότερα, σε δραματικές καταστάσεις, που διαφορετικά θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί. Αδιάψευστη εξάλλου εικόνα αυτής της παρακμής προσφέρει και το «ανάστημα» των ηγετών της.

Καθώς θεωρώ ότι το δόγμα του «ανήκομεν εις την Δύσιν» δεν απαιτεί κατάργηση της αντικειμενικότητας των οπαδών της, υπενθυμίζω ότι η Δύση είχε αναλάβει τον Φεβρουάριο του 1990 την υποχρέωση να «μην υπάρξει ούτε πόντος επέκτασης του ΝΑΤΟ προς Ανατολάς». Ωστόσο, από τότε, η Ρωσία χρειάστηκε να ανεχθεί πολυάριθμες αθετήσεις αυτής της υπόσχεσης της Δύσης, με την είσοδο στο ΝΑΤΟ αρκετών χωρών της πρώην Σοβιετικής ένωσης. Εξηγώντας τους λόγους της εισβολής στην Ουκρανία, διότι προφανώς το ποτήρι της υπομονής ξεχείλισε, ο Πούτιν, μεταξύ άλλων, δήλωσε ότι «κινδύνευε». Αλλά, και πέρα από τις συνεχείς αθετήσεις υποσχέσεων, η συμπεριφορά της Δύσης, απέναντι στη Ρωσία, μετά την πτώση του παραπετάσματος, υπήρξε ταπεινωτική, προσβλητική ή ακόμη και εχθρική, παρότι επρόκειτο όχι μόνον για ευρωπαϊκή χώρα, αλλά και για χώρα της οποίας η συμβολή στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έφερε την ήττα του Άξονα.

Οι κακές αυτές συγκυρίες φαίνεται να επαληθεύουν τη θεωρία του γνωστού οικονομολόγου W.W. Rostow, με βάση την οποίαν, χώρες που υφίστανται τέτοιας μορφής έξωθεν συμπεριφορές, αναπτύσσουν δυνάμεις, που σύντομα τις επιβάλλουν στο διεθνές προσκήνιο με αρχηγική περιβολή.

Σχετικά με τη στάση της Δύσης, στον πόλεμο της Ουκρανίας, αυτή αποδόθηκε μέσα από την απελπισμένη διαπίστωση του κ. Ζελένσκι ότι η «Δύση τον άφησε μόνο». Συνειδητοποίηση, που αξίζει να χαραχθεί με πύρινα γράμματα στο νου των δικών μας αρμοδίων, έτσι που να μετατραπεί σε καθήκον για όλα όσα οφείλουμε να πράξουμε ώστε να μην εξαφανιστούμε ως Έθνος.

Σχετικά με τις κυρώσεις που αποφάσισε η Δύση εναντίον της Ρωσίας, αυτές αφορούν χώρα 146 εκατ. κατοίκων, με:

* πλουτοπαραγωγικές πηγές που κάνουν να ωχριούν τις αντίστοιχες κάθε άλλου κράτους,
*παραγωγή σπάνιων και πολύτιμων μετάλλων και στοιχείων,
* πολίτευμα ανελεύθερης δημοκρατίας, που εξασφαλίζει σχεδόν απόλυτη ελευθερία αποφάσεων και δράσης στον πρόεδρο, ο οποίος επιπλέον είναι απαλλαγμένος κριτικής στο εσωτερικό της χώρας του,
* με εμπειρία από τις κυρώσεις του 2014 για την Κριμαία, που σύμφωνα με εκτιμήσεις τής στοίχισαν 50 δις. $, αλλά ταυτοχρόνως, την προετοίμασαν για τις παρούσες ,
*με άπλετη επάρκεια σε συνάλλαγμα και χρυσό,
*με ισχυρούς, αν και κάποτε χωρίς πολλές εκδηλώσεις συμμάχους,
*χωρίς δημόσιο εξωτερικό χρέος και
*με πανίσχυρη στρατιωτική ισχύ, συμπεριλαμβανομένων και τελευταίας κοπής πυρηνικών όπλων, για τα οποία ο Πούτιν δήλωσε ότι αν χρειαστεί θα τα χρησιμοποιήσει.

Η Ρωσία, με αυτά τα δεδομένα είναι πολύ δύσκολο να αιμορραγήσει, ως συνέπεια των κυρώσεων της Δύσης εναντίον της. Θα δυσκολευτεί, ασφαλώς, αλλά μακριά από του να γονατίσει οικονομικά. Όμως η Δύση; Και κυρίως η ευάλωτη Ευρώπη; Μήπως…. «αλλού τα κακαρίσματα και αλλού γεννούν οι κότες»;

Οι κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας

Ο αποκλεισμός της Ρωσίας από το τραπεζικό σύστημα, από το SWIFT, καθώς και από την πρόσβαση σε νέες τεχνολογίες στρατιωτικής φύσης και εξόρυξης, η αδυναμία των αεροπλάνων της να προσγειώνονται σε αεροδρόμια της Δύσης και γενικώς κάποιας πολυσύνθετης μορφής

«γιουχάισμα» είναι πολύ συζητήσιμο το αν και κατά πόσον θα φέρουν μοιραίο πλήγμα στη ρωσική οικονομία.

Και τούτο επειδή:

*Πρώτον, η ευρεία χρήση ψηφιακών νομισμάτων σε διεθνές επίπεδο εξασφαλίζει ανωνυμία και μυστικότητα τόσο των συναλλασσομένων όσο και του είδους των συναλλαγών. Ταυτόχρονα, τα νομίσματα αυτά υποκαθιστούν σε σημαντικό βαθμό τις εργασίες των τραπεζών.
*Δεύτερον, η Ελβετία, ο κατεξοχήν τραπεζίτης της Ευρώπης, δήλωσε ότι δεν θα ακολουθήσει αυτής της μορφής τους αποκλεισμούς εναντίον της Ρωσίας.
*Τρίτον, αναφορικά με το SWIFT, οι συναλλαγές μπορεί να γίνονται και μέσω άλλης χώρας, όπως στην περίπτωση ανάλογων κυρώσεων εναντίον του Ιράκ.
*Τέταρτον, τα τελευταία χρόνια, πολλοί ανάμεσά μας αναρωτηθήκαμε για ποιο λόγο η Ρωσία συσσωρεύει αυτά τα τεράστια αποθέματα συναλλάγματος και χρυσού. Επρόκειτο, ακριβώς, για τη σοβαρή της προετοιμασία, για τις επόμενες κυρώσεις, αξιοποιώντας τις σχετικές εμπειρίες της τής Κριμαίας.
*Πέμπτον, οι νέες τεχνολογίες, για το διάστημα του αποκλεισμού της Ρωσίας, από αυτές της Δύσης, θα προέλθει ενδεχομένως από την Κίνα (τον δεύτερο εχθρό της Δύσης, αλλά ταυτόχρονα και επιστήθιο σύμμαχο της Ρωσίας). Από την Κίνα, εξάλλου, θα καλυφθεί τυχόν άρνηση της Δύσης να εξακολουθήσει να προμηθεύεται ενέργεια από τη Ρωσία. Πράγματι, πρόσφατα έγινε γνωστή συμφωνία της Ρωσίας με την Κίνα, που έλαβε χώρα στο Πεκίνο, με την ευκαιρία της επίσκεψης του Πούτιν εκεί, για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Με βάση τη συμφωνία αυτή, η Κίνα θα αγοράζει από τη Ρωσία ενέργεια, επί 12 χρόνια. Εικάζεται ότι η αρχικά συμφωνηθείσα ποσότητα μπορεί να αυξηθεί, αν η Δύση δεν θα θέλει πλέον ενέργεια από τη Ρωσία.
*Και τέλος η Ρωσία έχει αποκτήσει εμπειρία ανάλογων συμπεριφορών της Δύσης και έχει αναπτύξει ισχυρά αντισώματα.

Και η Δύση, ιδίως η Ευρώπη, πως θα επιβιώσει με τις κυρώσεις;

Με βάση την εύλογη υπόθεση ότι η Ρωσία θα απαντήσει στις κυρώσεις, κλείνοντας τις κάνουλες ενέργειας προς τη Δύση, η Ευρώπη κυρίως περιέρχεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Και τούτο διότι η Ευρώπη είναι βαριά εξαρτημένη από ρωσικές εισαγωγές αερίου και πετρελαίου, και όχι μόνο, αλλά και από πλήθος άλλων αγαθών. Η Ευρώπη, σε αυτή την περίπτωση, θα πληρώσει με υπερβολικό τίμημα την ενέργεια και θα αντιμετωπίσει ανυπέρβλητες δυσχέρειες συνέχισης της ομαλής

οικονομικής της λειτουργίας. Είναι αλήθεια, ότι έγιναν σκέψεις για απεξάρτηση της Δύσης από τη ρωσική ενέργεια.

Αλλά, όμως, η ευόδωση ανάλογων προσπαθειών απαιτεί χρόνο, υψηλού κόστους επενδύσεις και μεγάλη αβεβαιότητα, όπως ήδη απέδειξαν τα δυσμενή αποτελέσματα της πρόωρης στροφής της Δύσης, χωρίς επαρκή προετοιμασία, προς την πράσινη ανάπτυξη. Η Δύση, όμως, δεν κινδυνεύει απλώς και μόνο από το να αποκοπεί από τις ρωσικές εισαγωγές αερίου και πετρελαίου.

Ακόμη και κυρίως επικρέμαται ο κίνδυνος αποδολλαροποίησης, που εδώ και κάποια χρόνια απεργάζεται με επιτυχία η Ρωσία και η Κίνα, βοηθούμενες και από χώρες των BRICS. Η προσπάθεια αυτή είναι πολύ πιθανόν να εντατικοποιηθεί, εξαιτίας των κυρώσεων, έτσι που η Αμερική να απολέσει σταδιακά ένα από τα κορυφαία ισχυρά της σημεία, που είναι η γενική αναγνώριση του εθνικού της νομίσματος ως διεθνούς αποθεματικού.
Εκτός απροόπτων εξελίξεων το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι οι συνέπειες των κυρώσεων, που η Δύση επιβάλλει στη Ρωσία, θα ματώσουν πολύ περισσότερο την ίδια από όσο την αντίπαλο.

Οι συνέπειες του πολέμου στην Ουκρανία για την Ελλάδα

Τα τύμπανα πολέμου ηχούν ήδη και στην πατρίδα μας. Οι τουρκικές απειλές εναντίον της Ελλάδας φαίνεται να ενθαρρύνονται από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία. Αλλά, και πέρα από το τρομακτικό αυτό κεφάλαιο, υπάρχουν πολλές άλλες γκρίζες εξελίξεις, που επικρέμονται επάνω στη χώρα μας, εξαιτίας κυρίως του υψηλού βαθμού εξάρτησής της από εισαγωγές. Καταρχήν, η οικονομία μας θα επανέλθει σε συνθήκες στασιμότητας ή σε δυσδιάκριτους ρυθμούς μεγέθυνσης.

Ο πληθωρισμός, που θα μπορούσε ίσως να παραμείνει ελεγχόμενος, κινδυνεύει να εξελιχθεί σε υπερπληθωρισμό, ελαχιστοποιώντας σταδιακά την αγοραστική δύναμη πολλών κοινωνικών κατηγοριών. Το χρέος μας θα εκτιναχθεί ακόμη περισσότερο, προκαλώντας την επιβολή ενός 4ου Μνημονίου, από το πανικόβλητο Σύμφωνο Σταθερότητας. Οι ελλείψεις δεν θα παραμείνουν, βέβαια, στο αέριο και το πετρέλαιο, αλλά θα επεκταθούν και σε είδη διατροφής, και σε λιπάσματα κ.ά. των οποίων οι τιμές θα καταστούν απαγορευτικές.

Η διάρκεια αυτής της ανωμαλίας, που προστίθεται σε αυτήν της πανδημίας είναι απρόβλεπτη, όπως και οι συνέπειές της. Η κορυφούμενη αδιαλλαξία των δύο αντιμαχόμενων μερών ενδέχεται να εγκυμονεί την έλευση ανεξέλεγκτων κινδύνων. Η χώρα μας, στην προσπάθειά της να

περιορίσει τους κινδύνους ενός πολέμου, που θα έφθανε μέχρις εμάς, θα έπρεπε να αποφύγει ρόλο σημαιοφόρου στις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας. Δυστυχώς, και πέραν της σθεναρής υποστήριξης των κυρώσεων, η Ελλάδα ανήγγειλε και αποστολή πολεμικού υλικού στην Ουκρανία.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/306900/kyroseis-poioys-tha-matosoyn-perissotero/

https://newsbase.gr/kyroseis-poioys-tha-matosoyn-perissotero-1351269.html

https://eidisis247.gr/archives/122109

https://www.paratiritis-news.gr/gnomes/kyroseis-enantion-tis-rosias-poioi-tha-matosoun-perissotero/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BA%CF%85%CF%81%CF%8E%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82-%CE%B5/

Πίσω από το πέπλο των μυστικών αποφάσεων Μητσοτάκη – Ερντογάν στην Τουρκία

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 14.03.2022 «NEWBREAK»

Διερωτώμαι, αν κάποιοι ανάμεσά μας, θα ήταν σε θέση να με διαφωτίσουν, σχετικά με το αντικείμενο της επίσκεψης του κ. Μητσοτάκη στην Κωνσταντινούπολη. Και μάλιστα ανήμερα της εορτής της Ορθοδοξίας….και μάλιστα (όπως είδα σε σχετικές αναφορές) με την Κωνσταντινούπολη να ονοματίζεται από τον ίδιο σε Istanbul! Ασφαλώς, είναι το όνομα της «βασιλεύουσας», αυτό που επικράτησε για αιώνες. Αλλά, για εμάς τους Έλληνες…… «Istanbul»;;;;; Φύγε κακό από τα μάτια μου. Αλλά, ας δεχθούμε ότι αυτό μπορεί να εκληφθεί και ως

λεπτομέρεια, σε σύγκριση με τα παγόβουνα που έρχονται κατεπάνω μας.

Ωστόσο, σε καμιά περίπτωση, μπορεί να καταγραφεί ως λεπτομέρεια το απόλυτο κενό των ειδήσεων του ΣΚΑΙ, που είχαν ως επίκεντρο την παραπάνω αυτήν πρωθυπουργική επίσκεψη, στον κατεξοχήν εχθρό του Ελληνισμού, τον κ. Ερντογάν. Αυτόν, ακριβώς, που σε καθημερινή βάση εξυβρίζει και εξευτελίζει με τον χειρότερο δυνατό τρόπο την πατρίδα μας. Αυτόν που επιβάλλει ως δική του γαλάζια πατρίδα, όχι πλέον απλώς ορισμένα ξερονήσια, αλλά και μεγαλύτερα κατοικημένα νησιά μας. Αυτόν που απαιτεί την αποστρατικοποίησή τους, προφανώς για να μην υπάρξουν περιπλοκές με την καταπάτησή τους, στη συνέχεια, από τον ίδιο…Αυτός λοιπόν, που υβρίζει, υποβιβάζει και απειλεί την Ελλάδα. Αυτού που η πατρίδα του καταπάτησε την Κύπρο το 1974, και από τότε η εισβολή εμβαθύνει χωρίς αντίδραση.Ακριβώς, αυτός, δέχθηκε χθες τον Έλληνα Πρωθυπουργό στο άντρο του, χωρίς ατζέντα για τη συζήτησή τους. Την έλλειψη αυτή προσπάθησε να αναπληρώσει, αναγκαστικά μερικώς λόγω της περίπτωσης, η σχετική ειδησεογραφία του ΣΚΑΙ. Έτσι, μπορέσαμε να πληροφορηθούμε ότι:

· Το κλίμα της συνάντησης ήταν «θερμό»

· Το κλίμα της συνεύρεσης των δυο τους ήταν τόσο άνετο, ώστε πραγματοποιήθηκε χωρίς γραβάτες

· Το κύριο πιάτο, στο γεύμα προς τιμή του Πρωθυπουργού μας, ήταν λαβράκι (δεν έχουμε δυστυχώς πληροφορίες για το μη «κύριο», αλλά όμως ευτυχώς έχουμε για το επιδόρπιο: ήταν είδος χαλβά

· Ο διάλογος, μεταξύ τους, ήταν τόοοοοσο εγκάρδιος ώστε «δεν πρόφταιναν να πιούν νερό»

· Ως μερικότερα συμπεράσματα, αν και όχι απολύτως, αλλά περίπου αντιπροσωπευτικά της περί ης συνάντησης, μπορούμε να συγκρατήσουμε, το ότι «έλιωσαν οι πάγοι», ότι «τα προβλήματα μπορούν να επιλυθούν με «ειλικρινή» διάλογο», αλλά βέβαια και το ότι «το γεύμα έβαλε τις βάσεις για την επίλυση των διαφορών».

Ωστόσο, αν για κάποιους «δύστροπους», «απαιτητικούς», «ψεκασμένους», που τους χρειάζονται περισσότερες λεπτομέρειες, σχετικά με αυτή τη συνάντηση (γιατί μπορεί να είναι και ακροδεξιοί, και ναζιστές, και ανεγκέφαλοι, και αμόρφωτοι, και ότι άλλο κακό και καταδικαστέο) θα τους συνιστούσα την ανάγνωση ενός θαυμάσιου άρθρου (ως συνήθως, άλλωστε, όλων των δικών της) της Κύρας Αδάμ,

στην Κυριακάτικη Δημοκρατία της 13ης τρέχ. Από το άρθρο αυτό λοιπόν, πληροφορούμαστε τους πραγματικούς λόγους, για τους οποίους ο κ. Μητσοτάκης διετάχθη (προφανώς) να εκδράμει στην Κωνσταντινούπολη, (αφού είχαν προηγηθεί τρεις κακές συναντήσεις των δύο πρωθυπουργών-φυσικά κακές για την Ελλάδα) προκειμένου να κλείσει συμφωνία με τον κ. Ερντογάν, για τη μεταφορά ισραηλινού φυσικού αερίου. Το τίμημα αυτής της μεταφοράς; Μα….τι άλλο; Φυσικά, η (προς το παρόν) ικανοποίηση των ανθελληνικών, όσο και παράλογων απαιτήσεων του κ. Ερντογάν: το ξεπούλημα του Αιγαίου και της ελληνοτουρκικής ΑΟΖ.

Μα, με τόσο καλές εξελίξεις για την Ελλάδα και την Κύπρο, πως να μην ήταν χαρούμενη, απολαυστική, αλλά και άκρως «φιλική» αυτή η συνάντηση στο Βόσπορο των κ.κ. Μητσοτάκη και Ερντογάν;;; Άλλωστε, με τη συμβολή του «κακού Πούτιν» η Ελλάδα μετέτρεψε ένα προαιώνιο εχθρό σε «νέο φίλο», και ταυτόχρονα έναν παλιό φίλο σε «νέο εχθρό»!!!!

Και αν με ρωτήσετε τι θα έπρεπε να πράξει ο δικός μας Πρωθυπουργός, απέναντι σε έναν τόσο αισχρού περιεχομένου εκβιασμό θα προσπαθήσω να απαντήσω, απλώς, ως Ελληνίδα που είμαι, αλλά όχι και ως πολιτικός, που δεν είμαι. Θα καλούσα τον ελληνικό λαό, ολόκληρο, και φυσικά την ομογένεια, αδιαφορώντας πολυτελώς για το ποιοι από τους συμπατριώτες μου ανήκουν στα αριστερά, στο κέντρο ή στα δεξιά. Και θα τους εξέθετα, με κάθε δυνατή ειλικρίνεια, τη ζοφερή κατάσταση, στην οποία βρίσκεται η πατρίδα μας, ζητώντας τη γνώμη τους, αλλά κυρίως τη βοήθειά τους, με δημοψήφισμα ή με άμεσες εκλογές, και με την προϋπόθεση βέβαια αποκλεισμού του κινδύνου μετάλλαξης του αποτελέσματος. Δηλαδή, αυτό, ακριβώς, που όφειλαν να πράξουν όλοι οι μνημονιακοί πρωθυπουργοί αυτής της χώρας, πριν υπογράψουν τα εγκληματικά, για τον ελληνικό λαό και για την επιβίωση της Ελλάδας, μνημόνια.

Προφανώς, θα μου λέγατε, «μα τι τρέλα είναι αυτή» να τα βάλουμε, δηλαδή, με τους γεωπολιτικούς ογκόλιθους! Θα προσπαθούσα να απαντήσω ότι ήρθαμε ως εδώ, ακριβώς εξαιτίας της απόλυτης και πολύχρονης υποτέλειας των ηγεσιών μας, και ότι αν υπάρχει ελπίδα εξόδου από το βούρκο, στον οποίον μακροχρόνια βρισκόμαστε, η οδός είναι μία. Να ισορροπήσουμε στα δικά μας πόδια.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/308336/piso-apo-to-peplo-ton-mystikon-apofaseon-mitsotaki-erntogan-stin-toyrkia/

https://iskra.gr/piso-apo-to-peplo-ton-mystikon-apofaseon-mitsotaki-erntogan-stin-tourkia/

https://eidisis247.gr/archives/123499

https://www.inewsgr.com/441/piso-apo-to-peplo-ton-mystikon-apofaseon-mitsotaki--erntogan-stin-tourkia.htm

https://newsbase.gr/piso-apo-to-peplo-ton-mystikon-apofaseon-mitsotaki-erntogan-stin-toyrkia-1371866.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%80%CE%AF%CF%83%CF%89-%CE%B1%CF%80%CF%8C-%CF%84%CE%BF/

Τί επιδιώκει η Δύση παρατείνοντας τον πόλεμο στην Ουκρανία

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 15.03.2022 «SLPRESS»

Η παράταση του πολέμου στην Ουκρανία δημιουργεί εύλογα το ερώτημα του "τί επιδιώκει η Δύση" μέσω αυτής. Και τούτο, διότι, ενώ δεν έχουν επισήμως αναμιχθεί στις εχθροπραξίες τρίτες χώρες, εκτός της Ρωσίας και της Ουκρανίας, η πολύπλευρη αποστολή πολεμικού υλικού προς την Ουκρανία παραπέμπει, ουσιαστικά, σε σκιώδη συμμετοχή της Δύσης στον πόλεμο – και της Ελλάδας βέβαια.

Από την άλλη πλευρά, η υπόθεση ότι ο καταστρεπτικός αυτός πόλεμος θα είχε ήδη πιθανότατα περατωθεί, αν η βοήθεια της Δύσης ήταν απλώς ανθρωπιστική και θα είχαν έτσι αποφευχθεί οι εκατόμβες νεκρών, το

δράμα των χιλιάδων προσφύγων και οι καταστροφές πόλεων, φαίνεται βάσιμη καταρχήν. Γι' αυτό και ερωτάται, τί μπορεί ακριβώς να επιδιώκει η Δύση, παρατείνοντάς αυτόν τον πόλεμο, παρότι ο Μπάιντεν δήλωσε ότι «*η Δύση δεν θα αναμιχθεί σε αυτόν*». Οπωσδήποτε, όμως, η ιστορία διδάσκει ότι αρκεί ένας σπινθήρας για τη γενίκευση περιφερειακών πολέμων.

Αν, λοιπόν, αποκλειστεί η πιθανότητα στρατιωτικής ήττας του Πούτιν, είναι δύσκολο στη συνέχεια να μην εκληφθεί από τη Δύση, η παράταση του πολέμου στην Ουκρανία, ως μέσον διαπόμπευσης του Ρώσου προέδρου, ο οποίος εμφανίζεται σαν «*νέος Χίτλερ*». Υπόνοια που, άλλωστε, ενισχύεται και από το πλήθος των fake news, τα οποία αφού προκαλέσουν για λίγο τις εκάστοτε επιθυμητές εντυπώσεις, αποκαλύπτονται εκ των υστέρων ως ψεύτικες ειδήσεις.

Τί επιδιώκει η Δύση

Αν, όντως, η φθορά του Πούτιν αποτελεί στόχο της Δύσης και επιδιώκεται με την παράταση αυτού του πολέμου, είναι πιθανόν να ελπίζουν οι Δυτικοί επιπλέον ότι εξαιτίας της θα επιτευχθεί η ανατροπή του εντός της Ρωσίας, από τον λαό. Στην ανατροπή αυτή εξάλλου αναμένεται να βοηθήσουν και οι κυρώσεις, που στρέφονται ευθέως εναντίον του λαού της Ρωσίας. Αν αυτή θα ήταν η εξέλιξη, η Δύση θα μπορούσε στη συνέχεια να υποδείξει-εγκαταστήσει στη Ρωσία ηγέτη φιλοδυτικό.

Παρότι, ουδέν μπορεί να αποκλειστεί, σε περιόδους τόσο ανώμαλες όπως η παρούσα, μια τέτοια εξέλιξη φαίνεται εξαιρετικά απίθανη, και τούτο για δύο λόγους που ο ένας συμπληρώνει τον άλλο. Πρώτον, διότι η Ρωσία επιθυμούσε διακαώς να αποτελέσει τμήμα της Δύσης, αλλά απορρίφθηκε από αυτήν με τρόπους προσβλητικούς, που έφεραν επιπλέον χροιά ρατσισμού. Αν, όμως, η Ρωσία ήταν στη Δύση, η τελευταία θα είχε τώρα να αντιμετωπίσει μόνο έναν σημαντικό αντίπαλο, την Κίνα. Δεύτερον, αναφορικά με το ρωσικό λαό, ο οποίος ελπίζεται ότι θα ανατρέψει τον Πούτιν, αν εντατικοποιηθεί η εμφάνισή του σαν «*νέο Χίτλερ*», η προσδοκία φαίνεται να είναι εκτός πραγματικότητας.

Και τούτο, επειδή ο μέσος Ρώσος πολίτης αγαπά τη χώρα του, είναι υπερήφανος γι' αυτήν και ικανοποιημένος που ο Πούτιν κατόρθωσε να την επιβάλλει ως μεγάλη δύναμη. Με εκπαίδευση υψηλού επιπέδου, που διατηρήθηκε και σε όλες σχεδόν τις πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, οι Ρώσοι έχουν δεχθεί στο πετσί τους, χωρίς λογική αιτιολογία,

μετά το τέλος του κομμουνισμού, την περιφρόνηση και τον εξευτελισμό τους από τη Δύση. Και έχοντας μελετήσει την ιστορία τους, που στη Ρωσία δεν έχει υποστεί τις απαράδεκτες περικοπές (όπως συμβαίνει στην Ελλάδα), οι Ρώσοι εμφανίζονται δικαίως εξοργισμένοι, όταν εξισώνονται με τον Χίτλερ, ενώ γνωρίζουν –όπως άλλωστε και όλοι εμείς– ότι η συμβολή της Ρωσίας στη νίκη εναντίον του ναζιστικού Άξονα, υπήρξε καταλυτικής σημασίας.

Καταδικάζουμε κάθε εισβολή

Τελειώνοντας το σύντομο αυτό σημείωμα, και ενόψει των εξημμένων πνευμάτων και της επιπόλαιης προθυμίας να εκτοξεύονται κατηγορίες εναντίον κάθε αντικειμενικής άποψης για τον πόλεμο αυτόν, ίσως είναι απαραίτητο να δηλώσω ότι δεν αισθάνομαι να είμαι για τη Ρωσία περισσότερο φιλική, από όσο για κάθε χώρα, που είχα την ευκαιρία να γνωρίσω. Ανάμεσα, λοιπόν, στις πολυάριθμες διαλέξεις και στα συνέδρια, που προσκλήθηκα στη μακρά ακαδημαϊκή μου ζωή, ανά την υφήλιο, υπάρχουν και αρκετές προσκλήσεις, από ρωσικά Πανεπιστήμια.

Από τα πέντε επίτιμα διδακτορικά, με τα οποία τιμήθηκα, το ένα από αυτά προέρχεται από το Πανεπιστήμιο Barnaoul-Altai της ρωσικής Σιβηρίας, το οποίο επιπλέον μετάφρασε στα ρωσικά ένα από τα βιβλία μου, με τίτλο “Συνωμοτική Παγκοσμιοποίηση”. Αυτά για να προσθέσω ότι το δόγμα “ανήκομεν εις τη Δύσιν” δεν επιτρέπεται να δικαιολογεί απώλεια στοιχειώδους αντικειμενικότητας, ούτε υιοθέτηση ρατσιστικών συμπεριφορών.

Σε προηγούμενα άρθρα μου για τον πόλεμο στην Ουκρανία, που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο, καταδίκασα απερίφραστα κάθε εισβολή σε κυρίαρχη χώρα. Ασφαλώς είναι καταδικαστέα και αυτή στην Ουκρανία. Αλλά, όχι μόνον αυτή! Για εμάς τους Έλληνες, η σχετική καταδίκη οφείλει να αρχίσει με την Κύπρο, για την οποίαν δεν ακούστηκε καταδίκη από τη Δύση, παρότι συνεχίζεται και εντείνεται η τουρκική εισβολή από το 1974! Στη συνέχεια, δεν άκουσα καταδίκη από τη Δύση, ούτε για τους ανελέητους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία, ούτε για τον πόλεμο του Ιράκ, του Αφγανιστάν κλπ. Ο κατάλογος είναι μακρύς. Καταδικάζω, λοιπόν, χωρίς δισταγμό, κάθε καταπάτηση και συμφωνώ ότι οφείλει να δέχεται κυρώσεις. Αλλά, όμως, ταυτόχρονα καταδικάζω και τα πολλά μέτρα και σταθμά, που με τέτοια ευκολία υιοθετούνται εν προκειμένω.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/diethni/ti-epidiokei-i-dysi-parateinontas-ton-polemo-stin-oykrania/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%AF-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CF%8E%CE%BA/

Δυστυχώς, επιλέξαμε την «λάθος πλευρά της ουκρανικής κρίσης»

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 17.03.2022 «NEWBREAK»

Από την έναρξη του ουκρανικού πολέμου ακούσαμε συχνά ότι εμείς, ως Ελλάδα, επιλέξαμε τη «σωστή πλευρά» του. Δυστυχώς, η διαβεβαίωση αυτή διαψεύστηκε πλήρως στην πορεία. Και τούτο εξαιτίας των επικίνδυνα εσφαλμένων επιλογών της ηγεσίας μας, οι οποίες άνοιξαν κυριολεκτικά τον ασκό του Αιόλου εναντίον μας, αλλά και συνέβαλαν, ταυτόχρονα, στη διεθνή αναβάθμιση της Τουρκίας.

Καθώς, το 96% των Ελλήνων έχει ήδη τοποθετηθεί αρνητικά απέναντι στο ασυγχώρητο λάθος της Κυβέρνησής μας, να σπεύσει δηλαδή να στείλει, χωρίς λόγο και αιτία, πολεμικό υλικό στην Ουκρανία, δεν χρειάζεται να τοποθετηθώ επ' αυτού, αλλά να περάσω κατευθείαν στο διεθνή θρίαμβο της Τουρκίας, και δυστυχώς στη δική μας μιζέρια.

Να μη λησμονήσω ότι ο Λευκός Οίκος απηύθυνε και σε εμάς ένα (μετά δυσκολίας, είναι αλήθεια) «ευχαριστώ». Δεν ασχολήθηκε, ωστόσο, ο Λευκός Οίκος, για το πως θα αντιμετωπίσουμε τους επόμενους μήνες και χρόνια, τις καταστροφές που μας έρχονται από την ατυχέστατη έμπνευση της ηγεσίας μας, που δεν αρκέστηκε, για τη χώρα μας, στην πρωτιά του «πιο καλού μαθητή» της ΕΕ (σύμφωνα με το γνωστό δημοσίευμα και τη σχετική φωτογραφία του Economist), αλλά επιδίωξε επιπλέον και αυτήν του καλύτερου μαθητή του «ανήκομεν εις την Δύσιν».

Ο κ. Ερντογάν, αντιθέτως, αν και μέλος του ΝΑΤΟ, αν και «αξιωματούχος» της Δύσης, εμφανίστηκε, ωστόσο, φειδωλός, σχετικά με τις παροχές που ζητούσε η Δύση από αυτόν, εναντίον της Ρωσίας. Έτσι, ο κ Ερντογάν δεν αρνήθηκε, απλώς, να αποστείλει πολεμικό υλικό

στην Ουκρανία, κίνηση που εκτός του ότι ήταν άσκοπη όσο και απάνθρωπη, ήταν επιπλέον σίγουρο ότι θα εξόργιζε τη Ρωσία, αλλά επιπλέον, με την άκρως συγκρατημένη συμπεριφορά του, έδειξε να αναγκάζεται να συμφωνήσει με τις κυρώσεις, επειδή ήταν υποχρεωμένος ως μέλος του ΝΑΤΟ.

Το θλιβερό, και όχι μόνο, αλλά και άκρως απειλητικό αποτέλεσμα, για την Ελλάδα, είναι το γεγονός ότι η Τουρκία επιβλήθηκε, εξαιτίας αυτής της συμπεριφοράς της, ως δύναμη απολύτως αποδεκτή από Δύση και Ανατολή, από Ρωσία και Ουκρανία, καθώς και ως χώρα επιθυμητή και σεβαστή, ως μεσολαβητής, δίπλα στις Μεγάλες Δυνάμεις. Και εξυπακούεται ότι η Τουρκία, δικαίως θα αναμένει «ανταπόδοση» για τον εθνικά ευφυή ρόλο που επέλεξε σε αυτή την κρίση, και από την Ανατολή και από τη Δύση. Θα έχει, δηλαδή, εύκολα, ότι ζητήσει.

Και η Ελλάδα; Χρειάζεται, αλήθεια, ειδική ανάλυση για την επιδείνωση της διεθνούς θέσης μας, που οι ίδιοι, δηλαδή η ηγεσία μας, δημιούργησε; Ουαί και αλλοίμονο! Η πατρίδα μας θα υποστεί για χρόνια και χρόνια, τα δεινά της επιλογής μιας ακραίως «εσφαλμένης πλευράς» της ουκρανικής κρίσης. Δεινά, και από Ανατολή, και από Δύση. Και ανάμεσα σε όσα μας αναμένουν, ασφαλώς, το μικρότερο κακό θα αποδειχθεί να είναι η αδυναμία μας απόλαυσης των ρωσικών μπαλέτων. Διότι, δυστυχώς, φθάσαμε και μέχρις εκεί. Να μη δεχόμαστε δηλαδή τα ρωσικά μπαλέτα, στην Ελλάδα, καθώς και ορχήστρες με έργα Ρώσων δημιουργών! Άραγε θα απαγορευτεί και η διακίνηση βιβλίων Ρώσων συγγραφέων;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/309903/dystychos-epilexame-tin-lathos-pleyra-tis-oykranikis-krisis/

https://eidisis247.gr/archives/125013

https://www.inewsgr.com/441/dystychos-epilexame-tin-lathos-plevra-tis-oukranikis-krisis.htm

https://newsbase.gr/dystychos-epilexame-tin-lathos-pleyra-tis-oykranikis-krisis-1393857.html

Πόσο απομονωμένη είναι η Ρωσία;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 26.03.2022 «NEWBREAK»

Να κρίνουμε τα πάντα, τα σοβαρά όσο και τα λιγότερα σπουδαία, με στοιχειώδη αντικειμενικότητα.

Η δικαιολογημένη **καταδίκη** κάθε εισβολής σε ανεξάρτητο κράτος, και συνεπώς **και της Ρωσίας στην Ουκρανία**, δεν μπορεί να σημαίνει και την **άκριτη αποδοχή** ψευδών ή ανακριβών ειδήσεων, ηθελημένων ή εκ παραδρομής. Και τούτο, διότι η **τυφλή υιοθέτηση των fake news** περιορίζει την δυνατότητα διαμόρφωσης ορθής γνώμης και κρίσης για κάθε πρόβλημα αιχμής, που είναι γενικώς απαραίτητη και συχνά ζήτημα ζωής ή θανάτου.

Μια κατεξοχήν **ανακριβής είδηση**, η οποία ωστόσο αναπαράγεται με ιδιαίτερη ζέση από πολυάριθμα ΜΜΕ της **Δύσης**, αφορά στη **δήθεν απομόνωση της Ρωσίας**, η οποία δήθεν κατέστη κράτος-παρίας και η οποία είναι δήθεν μισητή από ολόκληρο τον κόσμο.

Η **ψευδής** αυτή είδηση απηχεί πιθανότατα την **επιθυμία της Δύσης**, να εξαφανίσει τη Ρωσία από προσώπου Γης, ανεξαρτήτως του κατά πόσον μια τέτοια επιθυμία είναι συμβατή με την ηθική και τη δημοκρατία, δεδομένου ότι τα θύματα, που πρέπει έτσι να εξοντωθούν είναι τα **143 εκατομμύρια** του ρωσικού λαού. Οπωσδήποτε, όμως, πρόκειται για είδηση που **ουδόλως** ανταποκρίνεται στα πράγματα.

Αντιθέτως, σύμφωνα με σχετική έρευνα του **Ινστιτούτου Mises** της 18ης Μαρτίου, περισσότερος από τον μισό πληθυσμό της υφηλίου εμφανίζεται να είναι, **είτε φίλα προσκείμενος στη Ρωσία, είτε ουδέτερος, είτε είναι με τη Ρωσία**, και προσπαθεί να μην απολέσει οικονομικά ή στρατιωτικής προστασίας οφέλη, που συνδέονται με αυτήν. Να σημειωθεί, ακόμη ότι οι χώρες που **αρνούνται** να συμμορφωθούν με την επιταγή της Δύσης, σχετικά με την απομόνωση της Ρωσίας, **υπόκεινται σε κάθε μορφής απειλές για αντίποινα**.

Μεταξύ των χωρών, που παραμένουν φιλικές προς τη Ρωσία είναι, φυσικά, πρώτη τη τάξει η **Κίνα**. Οι πιέσεις και οι εκφοβισμοί εναντίον της Κίνας, που προφανώς πηγάζουν από την ελπίδα της Δύσης ότι θα την πείσει να «αλλάξει στρατόπεδο» και να «αυτομολήσει στο δυτικό», θα τολμούσα να πω ότι εκφράζουν **ασύγγνωστη αφέλεια**. Και τούτο, διότι

όσοι έχουν παρακολουθήσει, έστω και ελάχιστα, τον **εχθρικό**, τον **υποτιμητικό**, τον **προσβλητικό**, τον **εξοντωτικό** τρόπο με τον οποίον απευθυνόταν, μέχρι πριν λίγο η Αμερική προς την Κίνα, θα πρέπει να έχουν πειστεί ότι παρόμοιος δυτικός στόχος ανήκει, ολοκληρωτικά, στο χώρο της φαντασίας. Αρκεί να θυμίσω εν προκειμένω το πόσο απαράδεκτη από κάθε άποψη ήταν η απάντηση της Αμερικής, στην πρόσκληση της Κίνας να παραστεί στους Ολυμπιακούς αγώνες, στο έδαφός της.

Η συμμαχία και στενή φιλία Κίνας και Ρωσίας είναι, σε μεγάλο βαθμό, το αποτέλεσμα του **περιφρονητικού αποκλεισμού** και των δύο μεγάλων δυνάμεων, από τον δυτικό χώρο, προφανώς με την σκιώδη κατηγορία ότι δεν είναι αρκετά «δημοκρατικές». **Και ο αποκλεισμός αυτός εγκυμονεί, πιθανότατα, τον Γ΄ Παγκόσμιο Πόλεμο**, όπως το υποστηρίζω στο τελευταίο μου σύγγραμμα «Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής».

Αλλά, εκτός από την Κίνα, που ήδη έχει προσφέρει σημαντική βοήθεια στη Ρωσία, με τη δέσμευσή της να προμηθεύεται από αυτήν μεγάλη ποσότητα ενέργειας, στο πλευρό της Ρωσίας, και με διάφορους τρόπους, τάσσονται **τριανταπέντε κράτη- μέλη του ΟΗΕ**, που απείχαν από την ψηφοφορία καταδίκης της. Στα κράτη που αρνήθηκαν να στραφούν εναντίον της Μόσχας ήταν πολλά πρώην σοβιετικά, αλλά και οι γίγαντες της Νότιας Ασίας, δηλαδή το **Πακιστάν**, η **Ινδία** και το **Μπαγκλαντές**, το **σύνολο της Αφρικής**, αλλά και το **Ιράκ**, που στο πρόσφατο παρελθόν είχε χαρακτηριστεί από τις ΗΠΑ ως κράτος-εγκληματίας και γι' αυτό υπέστη τον καταστρεπτικό πόλεμο εναντίον του, με την βασική αιτιολογία ότι όφειλε να «εκδημοκρατιστεί», αλλά και το μεγαλύτερο τμήμα της Νότιας Ασίας, συμπεριλαμβανομένου και του **Βιετνάμ**, αλλά και ευρωπαϊκές χώρες όπως η **Σερβία** και η **Ουγγαρία**, αλλά και το **Μεξικό** και η **Αργεντινή**, ενώ και χώρες όπως η **Χιλή**, η **Ουρουγουάη** και η **Βραζιλία** προσπαθούν να ισορροπήσουν σε δύο βάρκες, όπως άλλωστε και η **Τουρκία**. Δηλαδή από τα 7,7 δισεκατομμύρια του πληθυσμού της Γής **τα 4,1 αντίστοιχα δεν επιθυμούν την απομόνωση της Ρωσίας**.

Το δίδαγμα και μέσω της αποκάλυψης αυτού του fake new δεν μπορεί να είναι άλλο από την ανάγκη προσοχής, ανάλυσης και έρευνας της κάθε είδησης που ανακοινώνεται. Ιδίως, και **όταν η εμμονή με την οποίαν αυτή εμφανίζεται, αποπνέει υπερβολή.** Εκτός του ότι η πραγματικότητα υπερέχει πάντοτε του ψεύδους, για τον καθένα από

εμάς είναι απαραίτητο να έχουμε τη βεβαιότητα ότι λειτουργούμε, με βάση αλήθειες και όχι ψεύδη.

Τελειώνοντας να προσθέσω αυτό που θα έπρεπε να είναι αυταπόδεικτο, αλλά που συχνά δεν είναι. Το ότι δηλαδή **η επισήμανση των αποδεδειγμένων fakenews της Δύσης, ουδόλως σημαίνει και υποστήριξη της Ρωσίας στον πόλεμο της Ουκρανίας.** Αντιθέτως, σημαίνει την αναγνώριση της αδήριτης ανάγκης να κρίνουμε τα πάντα, τα σοβαρά όσο και τα λιγότερα σπουδαία, με **στοιχειώδη αντικειμενικότητα**. Και αυτή απαιτεί γνώση της εκάστοτε πραγματικότητας.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/kosmos/312933/poso-apomonomeni-einai-i-rosia/?fbclid=IwAR0IBnVCJeI7uyL1ou6ejMbo54F05i35Yhi8HCmFt_OqQtEdX4Occ7jolaE

https://www.olympia.gr/1471520/diethni/poso-apomonomeni-einai-i-rosia/

https://www.inewsgr.com/441/poso-apomonomeni-einai-i-rosia.htm

https://newsbase.gr/poso-apomonomeni-einai-i-rosia-1439983.html

Τρομερές αποκαλύψεις για τις αμερικανικές εκλογές: Σε τι κόσμο ζούμε;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 28.03.2022 «NEWBREAK»

Ως βόμβα μεγατόνων έπεσε η είδηση στο διεθνές προσκήνιο, σχετικά με την απόκρυψη επικίνδυνων και, κυρίως, ανεπίτρεπτων για την προσωπικότητα του πλανητάρχη κ. Μπάϊντεν, συμβάντων, που έλαβαν χώρα κατά την περίοδο πριν από τις αμερικανικές εκλογές.

Εν ολίγοις, οι πληροφορίες αυτές, όπως είδαν το φως της δημοσιότητας στην εφημερίδα «Post» (και με καθυστέρηση 17 μηνών και στην εφημερίδα New York Times) αποκαλύπτουν ότι ο κ. Μπάϊντεν, συμμετείχε στη σύσταση μεγάλης επιχείρησης, που απέβλεπε στην εξαπάτηση του εκλογικού σώματος, και την οποίαν διηύθυναν ο γιός και ο αδελφός του. Οι αποδείξεις αυτών των ενεργειών, που έχουν τη μορφή μηνυμάτων του τότε υποψήφιου προέδρου των ΗΠΑ, βρέθηκαν στον

φορητό υπολογιστή του γιού του κ. Μπάϊντεν, κ. Χάντερ Μπάϊντεν, καθώς και σε δικό του επιχειρησιακό χώρο.

Η σχετική έρευνα για την αυθεντικότητα των στοιχείων αυτών χρειάστηκε 17 ολόκληρους μήνες, προφανώς διότι πρώτον επρόκειτο για τρομακτικών συνεπειών αποδείξεις, αλλά και δεύτερον, διότι όσοι ήταν, επί τέσσερα χρόνια εναντίον του κ. Τραμπ, και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να τον εξοντώσουν, έκαναν πιθανότατα ότι ήταν δυνατόν για να τα συγκαλύψουν. Ίσως, ακόμη πιο φοβερό είναι το γεγονός, ότι σύμφωνα με σχετική έρευνα, το 8% των Αμερικανών δήλωσαν ότι, αν γνώριζαν την ύπαρξη αυτής της επιχείρησης επιρροής του εκλογικού αποτελέσματος, ουδέποτε θα είχαν ψηφίσει τον κ. Μπάϊντεν. Που σημαίνει, ότι θα είχε επανεκλεγεί ο κ. Τραμπ.

Παρά την απαράδεκτη εισβολή στο Λευκό Οίκο, οπαδών του κ. Τραμπ μετεκλογικά, αποδεικνύεται ωστόσο ότι ο πρώην πλανητάρχης είχε κάποιο δίκαιο, σχετικά με τις διαμαρτυρίες του, για τον μη άψογο τρόπο διεξαγωγής των εκλογών.

Ο κόσμος μένει, κυριολεκτικά, άναυδος με την, όντως, απροσδόκητη αυτή είδηση, που αποδεικνύει παράνομους τρόπους παρέμβασης του αποτελέσματος, στις δημοκρατικές εκλογές της κυρίαρχης στον πλανήτη Αμερικής. Της χώρας, η οποία επιπλέον κόπτεται για τη Δημοκρατία, διαχωρίζει και καταδικάζει με τρόπους προσβλητικούς τα κράτη, που κατά την κρίση της δεν είναι αρκούντως δημοκρατικά και που δικαιολόγησε, στο παρελθόν, σειρά καταστρεπτικών πολέμων, εναντίον κρατών-εγκληματιών, σύμφωνα με τον χαρακτηρισμό τους από τον τότε πλανητάρχη Bush, προκειμένου να τα μεταβάλλει σε δημοκρατικά.

Παρότι, η είδηση δεν φαίνεται να έχει ξεσηκώσει αντιδράσεις των θεσμών στις ΗΠΑ, και από όσο γνωρίζω, δεν υπάρχουν πληροφορίες για τον τρόπο που ο κ. Τραμπ την πληροφορήθηκε, η πρώτη πιθανή συνέπεια που λογικά αναμένεται, είναι η επανεκλογή του κ. Τραμπ, στις προσεχείς εκλογές. Μια τέτοια εξέλιξη, σε παγκόσμια κλίμακα, θα επιταχύνει και θα εδραιώσει τη διαδικασία από-παγκοσμιοποίησης, που ήταν εξάλλου ο κύριος λόγος των κάθε μορφής επιθέσεων εναντίον του κ. Τραμπ. Επειδή, δηλαδή, ήταν δηλωμένος εναντίον της παγκοσμιοποίησης, και βέβαια υπέρ του έθνους- κράτους.

Αλλά, πέρα από αυτήν την πιθανότητα, το συμβάν στις ΗΠΑ θα ενθαρρύνει, προφανώς, και θα αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση, ανάλογων μεθοδεύσεων μετάλλαξης της λαϊκής βούλησης, και σε χώρες λιγότερο επιφανείς από την Αμερική. Και τέλος, η είδηση αυτή, προκαλεί κυριολεκτική απελπισία, για το βάθος της παρακμής της επικεφαλής της

Δύσης, Αμερικής, αλλά και εμμέσως δικαιολογεί το σκάνδαλο της δημοσκόπησης, στη χώρα μας, το 2015. Αν οι ΗΠΑ, η πρώτη τη τάξει δυτική χώρα, επιτρέπει στους κόλπους της, αυτής της μορφής παρεκτροπές από τη Δημοκρατία, είναι ποτέ δυνατόν να μας πειράξουν τα συμβαίνοντα στην Ελλαδίτσα;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/politiki/313432/tromeres-apokalypseis-gia-tis-amerikanikes-ekloges-se-ti-kosmo-zoyme

https://www.olympia.gr/1471723/apopsi/tromeres-apokalypseis-gia-tis-amerikanikes-ekloges-se-ti-kosmo-zoyme/

https://newsbase.gr/tromeres-apokalipseis-gia-tis-amerikanikes-ekloges-se-ti-kosmo-zoime-1449925.html

https://romioitispolis.gr/tromeres-apokalypseis-gia-tis-amerikanikes-ekloges-se-ti-kosmo-zoyme/

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2022

Τρομερές αποκαλύψεις για τις αμερικανικές εκλογές: Σε τι κόσμο ζούμε; Εμείς επιλέξαμε τους ναζιστές Αζόφ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.04.2022 «NEWBREAK»

Αν είναι δυνατόν! Η Αμερικανίδα υφυπουργός εξωτερικών υποθέσεων, κα Νούλαντ ζήτησε από την ελληνική Κυβέρνηση, ούτε λίγο ούτε πολύ, να αποστείλει και άλλα όπλα στην Ουκρανία!!!!!! Και, ω του θαύματος, αρνηθήκαμε επειδή θα κινδύνευε η ασφάλειά μας (και βέβαια μετά και τα άκρως αρνητικά σχόλια που συγκέντρωσε η προηγούμενη ατυχέστατη και άνευ λόγου αποστολή όπλων στην Ουκρανία από ΕΜΑΣ).

Διερωτάται κανείς, ποιοί και με τι στόχους επιδιώκουν την παράταση αυτού του πολέμου, του οποίου οι αρνητικές επιπτώσεις επιπίπτουν στους λαούς της Ευρώπης, ποικιλοτρόπως και με συνεχώς μεγαλύτερη ένταση και απειλούμενη διάρκεια . Ενώ, θα ήταν εφικτή η συνεννόηση

με τους Ρώσους, ώστε να πάρουν αυτά που επιδιώκουν (που από όσο μπορεί κανείς να κρίνει από το πολύχρονο ιστορικό που προηγήθηκε) και που η Δύση έχει δεσμευτεί να τους τα εξασφαλίσει, αλλά δεν τίμησε την δοθείσα σχετική υπόσχεση. Για να σταματήσει η αιματοχυσία, οι (προσοδοφόρες αλλά φονικές) πωλήσεις όπλων, αλλά και τα ατελείωτα fake news. Αλήθεια, ποιοί ρίχνουν συνεχώς λάδι στη φωτιά; Και υπάρχει βέβαια ένα αναπάντητο ερώτημα. Υποτίθεται ότι το ΝΑΤΟ δεν μετέχει στη σύρραξη, γιατί αν λάβει μέρος, ο πόλεμος θα γενικευτεί, θα πάμε στον Γ' Παγκόσμιο. Αλλά, τι είδους "μη συμμετοχή του ΝΑΤΟ είναι αυτή", όταν τα επί μέρους μέλη του πιέζονται να συμμετάσχουν με όπλα;

Τώρα, βέβαια, ερωτάται, ποιοί είναι πιο βαθιά ΝΑΖΙΣΤΕΣ;; Οι Ρώσοι ή τα ουκρανικά τάγματα ΑζΟΦ, που αποτελούν και τον κανονικό ουκρανικό στρατό; Αλλά, εμείς, πάντως, έχουμε κάνει την επιλογή μας και είμαστε με τους ΑΖΟΦ!!

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/319191/emeis-epilexame-toys-nazistes-azof/

https://eidisis247.gr/archives/133447

https://taxalia.blogspot.com/2022/04/blog-post_872.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B5%CE%BC%CE%B5%CE%AF%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CE%BB/

Για την Ελλάδα που πάλι και που μόνιμα αιμορραγεί

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 21.04.2022 «NEWBREAK»

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ΔΝΤ, που τελευταίως πέφτει συνεχώς έξω και αναγκάζεται να μεταβάλλει τις αρχικές προβλέψεις του, ο ρυθμός ανάπτυξης από 4.6% θα μειωθεί σε 3.5%, ενώ για το 2023 θα μειωθεί ακόμη περισσότερο στο 2.6%. Να υπογραμμίσω το γεγονός ότι για τα μεταγενέστερα έτη (2026 και 2027) ο ρυθμός ανάπτυξης

επανέρχεται στις πάγιες προβλέψεις του ΔΝΤ, με βάση τις οποίες ο μέσος ρυθμός, ως το 2060, δεν θα υπερβαίνει το 1%. Η διαπίστωση αυτή υπενθυμίζει για ακόμη μια φορά ότι η ελληνική οικονομία θα είναι, για πολλές ακόμη δεκαετίες, καθηλωμένη από τα εγκληματικά μνημόνια, από τις σκληρές συνθήκες εξυπηρέτησης του χρέους, που της έχουν επιβληθεί, αλλά και από την εντελώς ακατάλληλη για την περίπτωσή της, μακροοικονομική πολιτική της Ευρωζώνης. Συνεπώς, οι συχνές εξάρσεις των αρμοδίων, για το πόσο καλά πηγαίνει δήθεν η οικονομία, δεν συμπορεύονται με την πραγματικότητα. Αναφορικά με το Ταμείο Ανάκαμψης, παραπέμπω σε σχετικό άρθρο μου (21.02.2022 στο Slpress).

Αναφορικά με τον πληθωρισμό, το ποσοστό που δίνει το ΔΝΤ, 4.5% για το 2022, έχει ήδη διπλασιαστεί για το Μάρτιο, και όλα συνηγορούν ότι δεν πρόκειται να σταματήσει την ανοδική του πορεία. Ειδικά, για την Ελλάδα, με τον τόσο υψηλό βαθμό εξάρτησης από εισαγωγές βασικών ειδών διατροφής και όχι μόνο, με τη Ρωσία τόσο εχθρικά διακείμενη, απέναντί μας, εξαιτίας των γνωστών, όσο και αναίτιων δικών μας υπερβολών υποτέλειας, με τον πόλεμο της Ουκρανίας χωρίς ορατό τέλος, με τη συνέχιση των δυσχερειών στην παγκόσμια παραγωγική αλυσίδα και στις θαλάσσιες μεταφορές, και κυρίως με το άλυτο πρόβλημα της ενέργειας, πληθωρισμός, 4.5% θα ήταν «ευλογία Θεού».

Η Ελλάδα, έστω και αν βρισκόταν σε λιγότερο δεινή οικονομική κατάσταση της παρούσας, δεν θα μπορούσε να εξουδετερώσει τις δυσμενείς συνέπειες ενός υψηλού πληθωρισμού, αναφορικά με την πανωλεθρία που υφίσταται η αγοραστική δύναμη των χαμηλών και σύντομα και των μεσαίων εισοδημάτων. Η αύξηση του κατώτατου μισθού θα αποδειχθεί σταγόνα στον συνεχώς ανερχόμενο πληθωρισμό. Παρήγορο θα ήταν το ποσό των 713Ε του νέου κατώτατου μισθού, χωρίς πληθωρισμό. Αλλά, τώρα, θα εξαερωθεί σε μερικές εβδομάδες.

Τι μέτρα θα μπορούσαν να αποδειχτούν αποτελεσματικά; Πρόκειται, ασφαλώς, για θεωρητική, και ίσως και για απαγορευτική συζήτηση, εφόσον αυτά αντιτίθενται στις προδιαγραφές της ΕΕ.

Το πρώτο πολυσύνθετο μέτρο αφορά στην προσπάθεια αναβίωσης του δολοφονημένου, από τις απαιτήσεις και τις πολιτικές της ΕΕ, γεωργικού μας τομέα, με κυρίαρχη επιδίωξη την ανάκτηση της επάρκειας σε σιτηρά. Διότι, εκτός του ότι, σε μικρό διάστημα από τώρα, δεν θα υπάρχει επάρκεια ψωμιού, αλλά και έστω και αν καταφέρουμε να εξασφαλίσουμε εισαγωγή σιταριού, η τιμή του κινδυνεύει να είναι απαγορευτική. Το δεύτερο μέτρο βαρύνεται με εμμονικές αρνήσεις

ενασχόλησής του, παραπέμπει σε επίθεση Αρμαγεδδών και ενθαρρύνει επιθετικές τάσεις εναντίον οποιουδήποτε τολμήσει να αναφερθεί σε αυτό. Πρόκειται για τη βοήθεια που, ειδικά σε περίοδο πληθωρισμού, θα μπορούσε να προσφέρει το εθνικό νόμισμα, σε αντίθεση με το ευρώ. Ένα τρίτο μέτρο, που θα έπρεπε βέβαια να είχε προ πολλού επιχειρηθεί, ανεξαρτήτως πληθωρισμού, πολέμου κλπ., αλλά που αποκλείστηκε λόγω πάντοτε υψηλόβαθμης υποτέλειας, είναι η απαίτηση μείωσης ή και διαγραφής του χρέους, εφόσον δεν δικαιολογείται πια η ελάχιστη αμφιβολία, μετά και τη δημοσίευση των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, ότι η Ελλάδα έγινε Ιφιγένεια για να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Τέλος, ο κύκλος των δυνητικών, αλλά φευ θεωρητικών προς το παρόν δυνατοτήτων, για βελτίωση της θέσης μας, κλείνει με την απαίτηση της Ελλάδας, έστω και μετά από 80 χρόνια, διεκδίκησης των γερμανικών χρεών, πολύ υψηλότερων των αντίστοιχων δικών μας προς την Γερμανία.

Υπάρχουν λύσεις στο βαθύ ελληνικό πρόβλημα. Αλλά, αυτές, δεν είναι προφανώς επιθυμητές από τους διαχρονικούς αρμόδιους. Και έτσι εξηγείται ότι κάποιες από αυτές βρίσκονται σε περιθώριο αναμονής επί 80 χρόνια.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/322817/gia-tin-ellada-poy-pali-kai-poy-monima-aimorragei/

https://www.olympia.gr/1474051/apopsi/gia-tin-ellada-poy-pali-kai-poy-monima-aimorragei/

https://eidisis247.gr/archives/136634

https://www.inewsgr.com/441/gia-tin-ellada-pou-pali-kai-pou-monima-aimorragei.htm

http://www.dromosanoixtos.gr/2022/04/gia-tin-Ellada-pou-pali-kai-pou-monima-aimorragei.html

https://www.taxidromos.gr/topic/3718327/ellada-pali-monima-aimorragei.html

https://newsbase.gr/gia-tin-ellada-poy-pali-kai-poy-monima-aimorragei-1589487.html

ΕΥΡΩ ΚΑΙ ΔΡΑΧΜΗ: ΠΟΥ Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥ Η ΚΑΤΑΡΑ;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.04.2022 «Κυριακάτική Εστία»

Με την ευκαιρία των είκοσι χρόνων ζωής του ευρώ, επανέρχομαι στους προβληματισμούς, γύρω από το εθνικό μας νόμισμα, μέσα από την αντικειμενική ματιά της Κυριακάτικης Εστίας.

Είχα αποστασιοποιηθεί από το θέμα, εδώ και κάποιο καιρό, καθώς πλήθος ιδεοληψιών το έχουν ουσιαστικά αναγάγει σε «απαγορευμένη συζήτηση», θέτοντας ταυτόχρονα το ευρώ στο απυρόβλητο. Ωστόσο, με τις νέες περιπέτειες της Ευρώπης και κυρίως της πατρίδας μας, το εθνικό μας νόμισμα χτυπά και πάλι την πόρτα μας.

Να θυμίσω, σύντομα, τη σαθρή κατασκευή του κοινού ευρωπαϊκού νομίσματος, και στη συνέχεια να αναφερθώ στις συνέπειές του στην Ευρώπη, στο Νότο της, αλλά και στην Ελλάδα. Το ανάπηρο ευρώ Η Ευρώπη έσπευσε να δημιουργήσει το ευρώ, χωρίς προηγουμένως να το θωρακίσει με τις απαραίτητες στέρεες βάσεις, για τη λειτουργία του.

Όπως δήλωσε ο Jacques Delors «Η Οικονομική και Νομισματική Ένωση υπήρξε θύμα του χρηματοπιστωτικού καπιταλισμού και είχε μια ήττα που προκλήθηκε από την ανευθυνότητα των ηγετών μας, οι οποίοι θέλησαν να κάνουν νομισματική ένωση, χωρίς οικονομική ένωση».

Αυτή η βεβιασμένη δημιουργία του ευρώ το κατέστησε ανίκανο για το ρόλο του, ως κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Πρέπει, δηλαδή, να συνυπάρχει με το Σύμφωνο Σταθερότητας, που αποτελεί το «δεκανίκι» του, όπως το εφεύρε η ΕΕ.

Από το Σύμφωνο αυτό αναμένεται η αναπλήρωση του ρυθμιστικού ρόλου της ανεξάρτητης εθνικής κυβέρνησης, που είναι ανύπαρκτη στην Ευρωζώνη. Η έλλειψη αυτή αποδεικνύεται εξαιρετικά επικίνδυνη, καθώς ένα σχετικά μικρό έλλειμμα κράτους-μέλους της Ευρωζώνης προκαλεί εύκολα χρεοκοπία, αν δεν εξασφαλιστεί άμεση χρηματοδότησή του από τις αγορές, όπως συνέβη στην ελληνική περίπτωση.

Το δεύτερο, ιδιαιτέρως, σκοτεινό σημείο της λειτουργίας του ευρώ αφορά την κατάργηση της δυνατότητας των κρατών-μελών της Ευρωζώνης να υποτιμούν την εξωτερική αξία του νομίσματός τους, σε περίπτωση μείωσης του βαθμού ανταγωνιστικότητάς τους, εφόσον δεν υπάρχουν πια εθνικά νομίσματα.

Η ΕΕ, για να αντιμετωπίσει και αυτό το λειτουργικό αδιέξοδο του ευρώ προχώρησε στη δεύτερη εφεύρεση, την εσωτερική υποτίμηση, που εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στην ελληνική περίπτωση, με τα γνωστά δυσμενέστατα αποτελέσματα.

Το ευρώ, αφέθηκε να κατασκευαστεί στα μέτρα της Γερμανίας, για να πειστεί να το υιοθετήσει. Έτσι, το Σύμφωνο Σταθερότητας κινείται εντός στυγνού μονεταριστικού περιβάλλοντος, του οποίου η μοναδική επιτρεπτή θέση είναι αυτή της σταθερότητας των τιμών. Στο βωμό της σταθερότητας θυσιάζονται πολύ σπουδαιότεροι στόχοι, όπως της ταχύρρυθμης ανάπτυξης, της πλήρους απασχόλησης και της δικαιότερης κατανομής.

Οι δημιουργοί του ευρώ φρόντισαν, να το θωρακίσουν απέναντι στον πληθωρισμό, αφήνοντάς το ωστόσο ευάλωτο απέναντι στην ύφεση, στην οποία βυθίζεται, για δεκαετίες η Ευρώπη, και κυρίως ο Νότος της.

Οι συνέπειες του ευρώ στον ευρωπαϊκό Νότο Ο ευρωπαϊκός Νότος υπέστη από την πρώτη στιγμή, τις αρνητικές συνέπειες της συνύπαρξης, στην ίδια οικονομική ένωση, περισσότερο και λιγότερο προηγμένων οικονομιών Αυτό, ωστόσο, που τσάκισε τις λιγότερο προηγμένες ευρωπαϊκές οικονομίες είναι, αναμφίβολα, οι σκληροί όροι του Συμφώνου Σταθερότητας. Πρόκειται για τους όρους, που προκάλεσαν τη μόνιμη τροχοπέδη στην ανάπτυξη της Ευρώπης και κυρίως στην μεγέθυνση των οικονομικά ασθενέστερων μελών της.

Οι πρωτεργάτες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος αγνόησαν παλαιότερες σχετικές προειδοποιήσεις σύμφωνα με τις οποίες, σε μια τέτοια περίπτωση, λειτουργούν ταυτόχρονα δύο φαινόμενα: το πρώτο διευρύνει τις αρχικές αναπτυξιακές διαφορές ενώ το δεύτερο δημιουργεί πόλους έλξης, που διαχωρίζουν αυτόματα τις οικονομίες σε κυρίαρχες και υποτελείς.

Να προσθέσω, ακόμη, εδώ τις δυσμενέστατες συνέπειες, που είχε για το Νότο το συνεχές και υψηλό εμπορικό πλεόνασμα της Γερμανίας, και πόσο επικίνδυνη αποδείχθηκε η ύπαρξη κοινού επιτοκίου για όλα τα κράτη- μέλη, παρά τις σημαντικές διαφορές τους, στον ρυθμό πληθωρισμού.

Το κοινό αυτό επιτόκιο είναι, εν πολλοίς υπεύθυνο για τον υπερδανεισμό του Νότου. Τα ευρήματα πρόσφατης έρευνας για τις συνέπειες του ευρώ Το 2019 το ερευνητικό ινστιτούτο CEP της Γερμανίας διενήργησε εμπειρική μελέτη, σχετικά με τις επιπτώσεις του ευρώ στην ανάπτυξη των κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

Οι ερευνητές μέτρησαν την πραγματική μεγέθυνση κάθε οικονομίας, μεταξύ των ετών 1999-2017 σε σχέση με τη δυνητική. Η Γερμανία, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, είναι η μεγάλη νικήτρια, που κερδίζει σημαντικά ποσά, χάρη στην εφαρμογή του ευρώ. Τα κέρδη της εκτιμώνται σε 1.893 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικά, ενώ στο εισόδημα κάθε κατοίκου Γερμανίας αναλογούν 23.113 ευρώ.

Η δεύτερη χώρα που κερδίζει από τη χρησιμοποίηση του ευρώ είναι, φυσικά, οι Κάτω Χώρες με κέρδη 346 εκατομμυρίων ευρώ, που αναλογούν σε 21.003 ευρώ για κάθε κάτοικο. Παραδόξως, αναφέρονται και για την Ελλάδα κάποια κέρδη, που ανέρχονται σε 190 ευρώ για κάθε κάτοικο, αλλά τα οποία μετατρέπονται σε ζημία μετά το 2009.

Όλες οι υπόλοιπες χώρες-μέλη της Ευρωζώνης καταγράφουν ζημίες εξαιτίας της χρήσης του ευρώ (είναι η διαφορά μεταξύ της πραγματικής ανάπτυξης και αυτής που θα είχε πραγματοποιηθεί χωρίς το ευρώ). Εάν είχαμε τη δραχμή στη θέση του ευρώ; Οι περιπέτειές μας, με την πανδημία και τώρα με τον πόλεμο της Ουκρανίας ενίσχυσαν τις αρχικές μου απόψεις, υπέρ της επανόδου στη δραχμή, όπως τις έχω ήδη υποστηρίξει σε βιβλία και άρθρα μου.

Επιπλέον, για την ελληνική περίπτωση, πέρα από τα αναμφισβήτητα πλεονεκτήματα που εξασφαλίζει ένα εθνικό νόμισμα, επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη και το γεγονός ότι το ευρώ είναι ένα επικίνδυνο νόμισμα, το οποίο περιορίζει τις αναπτυξιακές δυνατότητες των οικονομιών. Ειδικά, για την Ελλάδα, που έχει απολέσει το 1/3 περίπου του ΑΕΠ της, με τα Μνημόνια, η επιλογή σχημάτων που να της εξασφαλίζουν ταχύρρυθμη ανάπτυξη είναι πρωταρχικής σημασίας.

Επιστρέφοντας στο παρελθόν, μπορεί εύκολα να υποστηριχθεί ότι με τη δραχμή θα είχαμε αποφύγει τα εγκληματικά Μνημόνια, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, την απώλεια μεγάλου τμήματος του ΑΕΠ μας, την αποχώρηση χιλιάδων νέων μας προς αναζήτηση καλύτερης τύχης εκτός Ελλάδας, αλλά και την καταστροφή της παραγωγικής μας βάσης. Θα είχαμε, ακόμη, τη δυνατότητα να αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητά μας, μακριά από τον άμεσο ανταγωνισμό χωρών πιο ανεπτυγμένων από εμάς και να αποφύγουμε τον αποδεκατισμό των τομέων πρωτογενούς και δευτερογενούς παραγωγής μας.

Θα είχαμε μεγαλύτερη ευελιξία σύναψης οικονομικών συνεργασιών με χώρες εκτός Ευρώπης. Και δεν θα είχαμε τους όποιας μορφής περιορισμούς, προκειμένου να απαιτήσουμε επιτέλους τα κατοχικά χρέη της Γερμανίας.

Όμως, όπως όλα δείχνουν, για μια σειρά από λόγους, που σπανιότατα είναι αντικειμενικοί, ο όποιας μορφής προβληματισμός, γύρω από το εθνικό νόμισμα αντιμετωπίζεται ως βόμβα στα θεμέλια «οικονομίας, που δήθεν λειτουργεί χωρίς προβλήματα».

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.olympia.gr/1474974/ellada/eyro-kai-drachmi-poy-i-eylogia-kai-poy-i-katara/

https://www.taxidromos.gr/topic/3746314/euro-draxmi-eulogia-katara.html

https://www.anixneuseis.gr/%ce%bc%ce%b1%cf%81%ce%af%ce%b1-%ce%bd%ce%b5%ce%b3%cf%81%ce%b5%cf%80%cf%8c%ce%bd%cf%84%ce%b7-%ce%b4%ce%b5%ce%bb%ce%b9%ce%b2%ce%ac%ce%bd%ce%b7-%ce%b5%cf%85%cf%81%cf%8e-%ce%ae-%ce%b4%cf%81%ce%b1%cf%87/

https://www.triklopodia.gr/%CE%B5%CF%85%CF%81%CF%89-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B4%CF%81%CE%B1%CF%87%CE%BC%CE%B7-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CE%B7-%CE%B5%CF%85%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CE%B7/

ΜΑΪΟΣ 2022

«Στη σωστή πλευρά της ιστορίας… Τρομάρα μας»

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.05.2022 «Newsbreak»

Δυστυχώς, αυτά που είναι μπροστά μας και έρχονται, είναι ακόμη χειρότερα.

Διερωτώμαι με τρόμο, μέχρι πότε θα ζούμε με αυταπάτες υποτέλειας, παρέχοντας **ο,τιδήποτε ζητούν από εμάς**, ΕΕ και ΗΠΑ, έστω και όταν

είναι ξεκάθαρο ότι οι παροχές αυτές στρέφονται κάθετα **εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων**, έστω και όταν αυτές θέτουν σε **κίνδυνο** την πατρίδα μας, από πολλές πλευρές.

Επιπόλαια ενθουσιώδεις, απρόθυμοι να προβλέψουμε τα όσα έρχονται εναντίον μας με μαθηματική ακρίβεια, υποστηρίζοντας καταστάσεις **αλλότριες**, αλλά **παραβλέποντας** τις ανάλογες δικές μας (βλ. την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, που μας έκανε να λησμονήσουμε, στις σχετικές μας αντιδράσεις, το δικό μας εθνικό δράμα στην Κύπρο).

Ως πότε θα κινούμαστε **ανερμάτιστοι, ξεχνώντας** από που ερχόμαστε, που βρισκόμαστε και που οδεύουμε; Οι Τούρκοι, που στις συχνές ανακοινώσεις δικών μας αρμοδίων εμφανίζονται ότι δήθεν "έχουν απομονωθεί", δήθεν "βρίσκονται σε δεινή οικονομική θέση", δήθεν «ανησυχούν διότι οι δικές μας μετοχές έχουν ανέβει διεθνώς, χάρη στις (δήθεν σωστές) επιλογές μας στον πόλεμο της Ουκρανίας", δήθεν "τα έβαψαν μαύρα οι Τούρκοι εξαιτίας των πρόσφατων αποφάσεων εξοπλισμών μας", και δήθεν "η Αμερική θα τιμωρήσει σκληρά τους Τούρκους για την αγορά ρωσικού πολεμικού οπλισμού»; **Με αυτά και ανάλογα αποκοιμιόμαστε.**

Μα επιτέλους, γιατί να εμφανιζόμαστε σε τέτοιο σημείο **μη σοβαροί**; Γιατί να "χαριεντιζόμαστε" τόσο αβάσιμα ότι "ανήκουμε δήθεν με τις (μονίμως φευ εσφαλμένες) επιλογές μας στην καλή πλευρά της ιστορίας";

Και, στο μεταξύ, τα άσκημα νέα έφθασαν ως κεραυνός (όχι, πάντως, εν αιθρία, διότι όφειλαν να είναι αναμενόμενα). Μα ναι, μα βέβαια "χθες ο κ. Μπάιντεν έδωσε εντολή στο Κογκρέσο να **εγκρίνει** την αναβάθμιση μαχητικών αεροσκαφών **F-16** των Τούρκων"! Και μάλιστα με ταχείς διαδικασίες!

Τι να πούμε, τώρα εμείς, (από τη δήθεν καλή πλευρά της ιστορίας) εκτός από «περαστικά μας»; **Αλλά, δυστυχώς, αυτά που είναι μπροστά μας και έρχονται, είναι ακόμη χειρότερα.**

Εξυπακούεται ότι εύχομαι χίλιες φορές να διαψευστώ. Αλλά φοβούμαι ότι θα πληροφορηθούμε σύντομα διαταγή του κ. Μπάιντεν προς εμάς **"περί συνεκμετάλλευσης των εξορύξεων στο Αιγαίο με τους Τούρκους"**. Και καθώς το "Αιγαίο δεν είναι ελληνική λίμνη", όπως έχει υποστηριχθεί χωρίς και να προκαλέσει αντιδράσεις, αναμένεται ότι **δεν θα αρθρώσουμε λέξη**, αλλά μάλλον θα εμφανιστούμε, ως συνήθως, "θριαμβολογώντας" περί της δήθεν "καλής πλευράς της ιστορίας" που τόσο καλά γνωρίζουμε να επιλέγουμε! ΕΛΕΟΣ, επιτέλους.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/politiki/330591/sti-sosti-pleyra-tis-istorias-tromara-mas/

https://www.olympia.gr/1476237/apopsi/sti-sosti-pleyra-tis-istorias-tromara-mas/

https://www.inewsgr.com/441/sti-sosti-plevra-tis-istorias-tromara-mas.htm

https://www.taxidromos.gr/topic/3786888/sosti-pleura-istorias-tromara.html

Προπαγάνδα και πραγματικότητα για τον πόλεμο στην Ουκρανία

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 16.05.2022 «SLPress»

Οι ευσεβείς πόθοι της Δύσης για κατατρόπωση της Ρωσίας, στην Ουκρανία, επεκτείνονται και εντείνονται μέχρι του σημείου που να καλλιεργούν ελπίδες για τελική νίκη της Ουκρανίας. Υποστηρίζεται, ανάμεσα και σε άλλα, ότι η στρατιωτική μηχανή της Ρωσίας είναι λιγότερο ισχυρή από ό,τι πιστεύεται, ότι οι Ρώσοι δεν είναι σε θέση να εκτελέσουν τα σχέδιά τους και ότι υφίστανται ήττες από την Ουκρανία.

Παράλληλα, ορισμένες δυτικής προέλευσης ειδήσεις αφήνουν να εννοηθεί ότι οι κυρώσεις εναντίον της Μόσχας την έχουν γονατίσει, ότι ο ρωσικός λαός έχει στραφεί εναντίον της ηγεσίας του, ακόμη κι ότι ο Πούτιν είναι περίπου ετοιμοθάνατος, έχει δυσκολίες στο περπάτημα και επιπλέον αντιμετωπίζει προβλήματα νοητικά ή και ψυχολογικά. Προπαγάνδα και πραγματικότητα συνυπάρχουν για τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Παρότι η Δύση στηλιτεύει με τον πιο παραστατικό τρόπο τα δεινά αυτού του πολέμου, κατηγορώντας τον Πούτιν ως εγκληματία πολέμου, οι επιδιώξεις της ωστόσο, σχετικά με την έκβαση του πολέμου, είναι αρκετά συγκεχυμένες. Ειδικότερα, η πρόσφατη δήλωση του Αμερικανού υπουργού Άμυνας Όστιν, ότι οι ΗΠΑ επιθυμούν παράταση του πολέμου, για να «*εξασθενίσει η Ρωσία*», φαίνεται να είναι ανακόλουθη με την καθημερινή καταδίκη των πολυεπίπεδων καταστροφών αυτού του

πολέμου, από τις ΗΠΑ. Και τούτο διότι είναι ξεκάθαρο ότι η συνέχιση αυτών των καταστροφών εξασφαλίζεται, εν πολλοίς, χάρη στην χωρίς προηγούμενο παροχή παντοειδούς βοήθειας προς την Ουκρανία από τις ΗΠΑ και από το σύνολο, σχεδόν των κρατών-μελών του ΝΑΤΟ.

Το ΝΑΤΟ, βέβαια, υποστηρίζει επισήμως ότι δεν συμμετέχει σε αυτό τον πόλεμο, για να μη γενικευτεί και μετατραπεί σε Γ' Παγκόσμιο. Ωστόσο, αυτή η θέση έχει έντονα υποκριτικά στοιχεία, δεδομένου ότι εκτός από την καθαρά ανθρωπιστική βοήθεια, που βεβαιότατα οφείλει να εξασφαλίζεται από παντού, το πολεμικό υλικό, αλλά και σημαντικός αριθμός των στρατιωτών, που μάχονται εναντίον της Ρωσίας είναι κεκαλυμμένης νατοϊκής προέλευσης. Εύλογο, λοιπόν, το ερώτημα σχετικά με το γιατί η Αμερική επιθυμεί την παράταση αυτού του πολέμου – με την υπόθεση, που καταρχήν φαίνεται εύλογη, ότι δεν αρκεί ως δικαιολογία το γεγονός ότι η Αμερική είναι η μοναδική χώρα που ευνοείται εξαιρετικά από τον ουκρανικό πόλεμο.

Προετοιμασία του Γ' Παγκόσμιου Πολέμου;

Αν, όμως, μεταφερθούμε στην παγκόσμια σκηνή, επί της οποίας κυοφορούνται ανατροπές κυρίαρχων κρατών και πολιτισμών, ο ουκρανικός πόλεμος, εύκολα μπορεί να αναβαθμιστεί σε εισαγωγή τού πιθανού Γ' Παγκοσμίου Πολέμου. Του πολέμου ανάμεσα στη Δύση και την Ανατολή, με γέρας της νίκης για τις ΗΠΑ τη συνέχιση της παγκόσμιας κυριαρχίας της, καθώς και του δυτικού πολιτισμού. Και βεβαίως την αποτροπή η Κίνα να εγκαθιδρυθεί ως νέα ηγέτιδα της υφηλίου, που φέρνει μαζί της νέες και άφθαρτες πολιτισμικές αξίες, εντελώς διαφορετικές από αυτές της Δύσης.

Και σε αυτό το πλαίσιο υποθέσεων καθίστανται αυτονόητα τα αίτια του πολέμου φθοράς, που η Δύση εφαρμόζει εναντίον της Ρωσίας, καθώς και το γιατί χρειάζεται χρόνο για να την εξασθενίσει, ώστε να παύσει να αποτελεί ισχυρή στρατιωτική δύναμη στο πλευρό της Κίνας, κατά την ώρα της μεγάλης σύγκρουσης. Η αγωνία, εξάλλου, της Δύσης για συνέχιση της παγκόσμιας επικράτησής της, εξηγεί και τους λόγους της εμφανούς προσπάθειας μετάλλαξης των γεγονότων και των εξελίξεων, με στόχο να εμφανίζονται ως ευνοϊκά για αυτήν, έστω και όταν δεν είναι.

Προπαγάνδα και πραγματικότητα

Οι συντονισμένες προσπάθειες δαιμονοποίησης του Πούτιν και του ρωσικού λαού, έρχονται να συμπληρώσουν το "Δόγμα του σοκ" της Ναόμι Κλάιν. Αυτό, όπως είναι γνωστό, αναλύει με αριστοτεχνικό τρόπο το πως πείθεις ένα λαό ότι δεν αξίζει, ότι φταίει για όλα και ότι είναι άχρηστος, έτσι ώστε να δεχθεί αγόγγυστα τη μοίρα που του επιφυλάσσουν. Το "Δόγμα του σοκ" μάς έγινε γνωστό, με τραγικό τρόπο, κατά την επιβολή των εγκληματικού περιεχομένου μνημονίων.

Ας ονομάσουμε, λοιπόν, το δεύτερο αυτό δόγμα "δόγμα δαιμονοποίησης". Οι επιδιώξεις του είναι διαφορετικές του πρώτου, αλλά ωστόσο το ίδιο σκοτεινοί με αυτό. Συγκεκριμένα, το "δόγμα δαιμονοποίησης" όταν επικεντρώνεται εναντίον του Πούτιν και της Ρωσίας, επιλέγει κατηγορίες και χαρακτηρισμούς που, συχνά, υπερβαίνουν τα εκάστοτε θεωρούμενα ως διεθνώς ανεκτά όρια. Όμως, η διαστρέβλωση της πραγματικότητας εμπεριέχει τον κίνδυνο λήψης εσφαλμένων αποφάσεων.

Στα πλαίσια του "δόγματος δαιμονοποίησης", ικανή μερίδα διεθνών, όσο και ελληνικών ΜΜΕ επιλέγει τρόπους πληροφόρησης που –παρότι δεν υπάγονται αυτούσιοι στην κατηγορία των ψευδών ειδήσεων– δεν αποδίδουν την πραγματικότητα, προφανώς ηθελημένα. Από την άλλη, ευτυχώς, πλευρά υπάρχουν αρκετά ελληνικά και διεθνή ΜΜΕ, που υπηρετούν την αντικειμενική πληροφόρηση. Και τούτο, ασχέτως αν αυτή συμφωνεί με τις πολιτικές ή άλλες προτιμήσεις τους. Πρόκειται, λοιπόν για τις εξής:

Οι δήθεν νίκες της Ουκρανίας

Αναφέρομαι στην, γενικώς, αβάσιμη πληροφόρηση ότι «*η Ουκρανία νικά τη Ρωσία, και ότι μπορεί να κερδίσει τον πόλεμο*». Παρότι δεν αποκλείεται αυτό τελικά να προκύψει, προς το παρόν δεν συμβαίνει. Συγκεκριμένα, οι ρωσικές δυνάμεις έχουν φτάσει στα σύνορα μεταξύ Ντόνετσκ και Λουχάνσκ. Πρόκειται για ρωσόφωνες περιοχές στις οποίες διεξάγονταν μάχες επί οκτώ χρόνια, μεταξύ του ουκρανικού στρατού και αυτονομιστών που είχαν την υποστήριξη της Ρωσίας. Όπως όλα δείχνουν, πολύ σύντομα η Ρωσία θα είναι κυρίαρχη σε ολόκληρη την περιοχή, ενώ πριν από τη σύρραξη κατείχε μόνο το ένα τέταρτο.

Είναι επιπλέον σημαντικό για τη Ρωσία το γεγονός ότι έχει επιτύχει ναυτική κυριαρχία στη Μαύρη Θάλασσα, που ήταν η μοναδική πρόσβαση της Ουκρανίας προς τη θάλασσα. Έτσι η Ουκρανία απομονώνεται και θα έχει σοβαρό πρόβλημα επικοινωνίας και επισιτισμού. Εικάζεται, ότι ο Πούτιν, με τις νίκες αυτές θα ήταν ικανοποιημένος και θα επιθυμούσε διακανονισμό για παύση των

εχθροπραξιών. Αλλά όπως φαίνεται, ενδεχομένως και επειδή έχει εξαγριωθεί με τη στάση της Δύσης εναντίον του, επιδιώκει και άλλες νίκες. Συγκεκριμένα, ο Πούτιν σχεδιάζει τη δημιουργία επίγειας γέφυρας στη Μαύρη Θάλασσα μέσω της Ουκρανίας.

Εξάλλου, ο βραδύς βηματισμός του ρωσικού στρατού, που αποδίδεται από ορισμένους στη Δύση σε αδυναμία του, οφείλεται τελικώς σε επιλογή του Πούτιν να μη χρησιμοποιήσει στη μάχη, παρά μικρό μόνο τμήμα των στρατιωτικών δυνατοτήτων της Ρωσίας, ακριβώς για να μην "εξασθενίσει" (όπως επισήμως το επιδιώκει η Δύση). Αντιθέτως, από την Ουκρανία, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο, υπάρχει αδυναμία αντιμετώπισης του βαρέως ρωσικού πυροβολικού. Το μόνο, λοιπόν, που οι Ουκρανοί μπορούν να πράξουν είναι να παρακολουθούν από μακριά τις κινήσεις του, ενόσω οι Ρώσοι προχωρούν ανενόχλητοι προς την Πρυβίλλια. Ο Ζελένσκι εκλιπαρεί τη Δύση να στείλει βαρύ πυροβολικό στην Ουκρανία το οποίο, παρότι όπως φαίνεται έχει σταλεί, αργεί όμως πολύ να φτάσει στον προορισμό του.

Τί συμβαίνει με τις κυρώσεις

Με άρθρο μου στον "Οικονομικό Ταχυδρόμο" της 15.03.2022 υποστήριξα ότι θα είναι κυρίως η Δύση που θα ματώσει εξαιτίας των κυρώσεων εναντίον της Ρωσίας και, δυστυχώς, η εκτίμησή μου αποδείχθηκε ορθή. Σύμφωνα με έγκυρες δυτικές πηγές, οι εμπορικές συναλλαγές της Ρωσίας ουδόλως μειώθηκαν στο διάστημα των τελευταίων μηνών. Επιπλέον, η ποσότητα αργού πετρελαίου και συναφών προϊόντων, από λιμάνια της Ρωσίας ανήλθε τον Απρίλιο σε 25 εκατομμύρια μετρικών τόνων, έναντι αντίστοιχα 24 τόνων για τους μήνες Δεκέμβριο-Ιανουάριο-Φεβρουάριο-Μάρτιο.

Το γενικό συμπέρασμα είναι η παταγώδης αποτυχία των κυρώσεων να επιφέρουν πλήγμα στο εμπόριο της Ρωσίας. Αντιθέτως, όπως πρόσφατα δήλωσε η Αμερικανίδα υπουργός κυρία Γέλεν, οι κυρώσεις στην ενέργεια εναντίον της Ρωσίας κινδυνεύουν να έχουν (όπως και ήδη έχουν) το αντίστροφο αποτέλεσμα του επιδιωκόμενου, εξαιτίας των αστρονομικών αυξήσεων της τιμής τους. Να προσθέσω, ακόμη, ότι σε πείσμα των δυτικών κυρώσεων, στον χρηματοπιστωτικό τομέα, εναντίον της Ρωσίας, το ρούβλι ουδέποτε ήταν σε καλύτερη φάση, καθώς η απόφαση μετατρεψιμότητάς του σε χρυσό αποδείχθηκε ορθή.

Υποθέτω ότι είναι περιττό να αναφερθώ στα ανείπωτης έκτασης δεινά, που ήδη υφίσταται η Δύση και θα υποστεί περισσότερα το επόμενο διάστημα, εξαιτίας των δικών της κυρώσεων. Ενώ αυτές στόχευαν τη Ρωσία, στράφηκαν τελικώς εναντίον της. Διευκρινίζω ότι αυτή που

αιμορραγεί στη Δύση και που θα μαρτυρήσει ανελέητα και στο μέλλον, αν βέβαια τίποτα δεν αλλάξει, είναι δυστυχώς η Ευρώπη.

Η Δύση, εξάλλου, ήταν περίπου σίγουρη ότι ο ρωσικός λαός θα στραφεί εναντίον του Πούτιν, εξαιτίας της υποτιθέμενης διαφωνίας του με την εισβολή στην Ουκρανία και έτσι στη συνέχεια θα ήταν δυνατή η αντικατάστασή του από φιλοδυτική κυβέρνηση. Ωστόσο, και στο θέμα αυτό η Δύση διαψεύστηκε. Ειδικά, ο ρωσικός λαός, όπως αποδεικνύουν σχετικές δυτικές έρευνες, όχι μόνο δεν στρέφεται εναντίον του προέδρου του, αλλά αντιθέτως έχει συσπειρωθεί γύρω του, επειδή ακριβώς έχει πειστεί ότι η Δύση προσπαθεί να τον εξοντώσει και να πλήξει τη Ρωσία.

Ως συμπέρασμα να παρατηρήσω ότι καλλιεργώντας φρούδες ελπίδες και επαναλαμβάνοντας πληροφορίες που ουδόλως ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, δεν κερδίζεται ο πόλεμος. Κυρίως, δεν αντιμετωπίζονται τα ακανθώδη προβλήματα που συσσωρεύονται στην πατρίδα μας σε καθημερινή βάση. Αντιθέτως, η αντικειμενικότητα παντού και πάντοτε είναι η καλύτερη επιλογή και η μόνη ικανή να επιλύσει προβλήματα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/diethni/propaganda-kai-pragmatikotita-gia-ton-polemo-stin-oykrania

https://kokkinoslawfirm.com/2022/05/%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%80%CF%81%CE%B1%CE%B3%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF/

https://ellas2.wordpress.com/2022/05/17/%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%80%CF%81%CE%B1%CE%B3%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF/

https://infognomonpolitics.gr/2022/05/propaganda-kai-pragmatikotita-gia-ton-polemo-stin-oukrania/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-

%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4/

https://vequinox.wordpress.com/2022/05/18/%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CE%B1-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%80%CF%81%CE%B1%CE%B3%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%BF/amp/

Η ανελευθερία του ελληνικού τύπου και οι συνέπειες της

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 25.05.2022 «Newsbreak»

Είναι εξαιρετικά δυσάρεστος ο διασυρμός της χώρας μας, που αφορά την ανελευθερία του Τύπου, και που η έκθεση των Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα την εμφανίζει να κατρακυλά κατά 38 θέσεις το 2022, σε σχέση με το 2021. Η Ελλάδα έχει έτσι καταποντιστεί στην 108η θέση σε σύνολο 180 χωρών, και δυστυχώς βρίσκεται στον πάτο της λίστας των ευρωπαϊκών οικονομιών. Ενδεχομένως, η προσοχή στα αποτελέσματα της έκθεσης, να μην είχε επικεντρωθεί στο ελληνικό αυτό κατάντημα, αν δεν είχε φροντίσει να καυτηριάσει το γεγονός, με άρθρο του, το έγκριτο περιοδικό Economist. Πιθανότατα, το επικριτικό αυτό ενδιαφέρον τού εν λόγω περιοδικού για την Ελλάδα, να είναι τυχαίο, αλλά ωστόσο θυμίζω ότι το περί ου άρθρο αποτελεί συνέχεια ενός άλλου, που τον περασμένο χρόνο είχε ειρωνευτεί τον κ. Μητσοτάκη, για την απόλυτη υποτέλειά του στις επιταγές της ΕΕ, εμφανίζοντάς τον ως τον «καλύτερο μαθητή της».

Υπάρχουν, όμως και άλλης μορφής ανελευθερίες του Τύπου

Οι αναφορές που αποδεικνύουν την έλλειψη ελευθερίας Τύπου στην έκθεση και στο άρθρο του Economist είναι πολλές, συγκεκριμένες και συντριπτικές, εκθέτοντας ανεπανόρθωτα την πατρίδα μας. Ωστόσο, το άρθρο παραβλέπει μια άλλη πλευρά ανελευθερίας του Τύπου, με συνέπειες ιδιαιτέρως δυσμενείς για την Ελλάδα. Και τούτο, διότι καταλήγει στην αδυναμία μεγάλου τμήματος των πολιτών να

διαμορφώσουν ορθή γνώμη για τις εκάστοτε εξελίξεις και να αντιδράσουν αναλόγως.

Πρόκειται για ανελευθερία που είναι συνεχής, που διενεργείται με ύπουλο τρόπο και γι' αυτό δεν γίνεται ευρέως αντιληπτή, και γι' αυτό δεν ξεσηκώνει αντιδράσεις. Αναφέρομαι, ωστόσο, σε αυτήν, στο πλαίσιο της γενικότερης κατακραυγής, που υφίσταται η χώρα μας, διότι πιστεύω ότι σωρεύει υψηλούς κινδύνους για την πορεία, αλλά και για την επιβίωση μας. Αυτή η μορφή ανελευθερίας του Τύπου επιλέγει πολιτικές αποσιώπησης, συγκάλυψης, υποβάθμισης ή ακόμη και δαιμονοποίησης ατόμων, δραστηριοτήτων, κινήσεων, ιδεών, απόψεων, συγγραμμάτων, άρθρων, ομιλιών, περιοδειών, πρωτοβουλιών κ.ά. που διαφωνούν ή και που εναντιώνονται στην εκάστοτε κυβερνητική γραμμή. Το σύνολο αυτών των υπόγειων επιδιώξεων καταλήγει σε μια ιδιότυπη προπαγάνδα, που γίνεται δύσκολα αντιληπτή, που διαχέεται με συνδυασμένες μεθοδεύσεις από τα συστημικά ΜΜΕ (αυτά λειτουργούν σε καθεστώς «ανελεύθερης δημοκρατίας», που αποκλείει την δυνατότητα ανεξάρτητης επιλογής πληροφοριών, αλλά αντιθέτως επιβάλλει συσκότιση σε οτιδήποτε κριθεί ανεπιθύμητο).

Αυτού του τύπου η μεθόδευση διακίνησης ή αποσιώπησης επιλεγμένων ειδήσεων δεν αποτελεί ασφαλώς μονοπώλιο της χώρας μας, αλλά όμως φοβούμαι ότι εμείς κατέχουμε τα πρωτεία στην Ευρώπη. Οι τακτικές αυτές, που υπάγονται στην κατηγορία της άνωθεν κατευθυνόμενης ειδησεογραφίας, εμπεριέχουν σοβαρότατους κινδύνους, για την επιβίωση της Ελλάδας. Συγκεκριμένα, η γενικευμένη πολιτική αλλοίωσης πληροφοριών, παρότι δεν εξισώνεται με ψευδείς ειδήσεις, στοχεύει ωστόσο στη διατάραξη της ομαλής εναλλαγής και διαδοχής των εκάστοτε κυβερνήσεων. Για την επίτευξη αυτού του στόχου υιοθετείται από τον συστημικό Τύπο, πλήθος εκλεπτυσμένων μεθοδεύσεων, που καταδικάζει κάθε νέα πολιτική πρωτοβουλία, σε μόνιμη παραμονή της στο χώρο της ευρύτερης αντιπολίτευσης, ώστε να μη θέσει σε κίνδυνο τα δύο κόμματα εξουσίας. Παράλληλα, καταρτίζονται χρονοδιαγράμματα, που ρυθμίζουν το χρόνο εναλλαγής στην εξουσία, των δύο κυρίαρχων πολιτικών κομμάτων. Για περιπτώσεις, που προβλέπεται επιβολή δύσκολων λύσεων, και που αφορούν κυρίως σε εθνικά θέματα, τα συστημικά ΜΜΕ ενθαρρύνουν το σχηματισμό πολυκομματικών κυβερνήσεων (συνεργασίας), προκειμένου να επιμεριστούν οι ευθύνες.

Η συνέχιση αυτής της μορφής σκιωδών αποκλεισμών της λαϊκής βούλησης, από το δικαίωμα ανάδειξης στην εξουσία πολιτικών κομμάτων της επιλογής της, κινδυνεύει τώρα από τα μηνύματα των

τελευταίων γαλλικών εκλογών. Οι Γάλλοι, με τη ψήφο τους, αλλά και με τη σημαντική τους απουσία από την ψηφοφορία, φαίνεται να απορρίπτουν το σύνολο των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων. Παρότι είναι πρόωρα τα όποια σχετικά συμπεράσματα, είναι επιπλέον προς το παρόν αβέβαιο το κατά πόσον οι γαλλικές εξελίξεις θα επηρεάσουν τα κρατούντα στην Ελλάδα.

Συνέπειες ανελευθερίας του Τύπου και υποτέλειας στην Ελλάδα

Οι μεθοδεύσεις αυτές του ελληνικού, ειδικότερα, Τύπου οφείλουν να συνδυαστούν και με το καθεστώς υποτέλειας, το οποίο κυριαρχεί στην Ελλάδα. Έτσι εξηγείται το πως τα εγκληματικά μνημόνια, που κατέστρεψαν την Ελλάδα, μπόρεσαν ωστόσο να συγκεντρώσουν αδιαμαρτύρητα τις υπογραφές των ελληνικών κυβερνήσεων, μετά το 2010. Η Ελλάδα αποδέχθηκε πειθήνια τη συνέχιση των δεινών της, την πτώχευση και την καταστροφή της οικονομίας της, το αλύπητο ξεπούλημα των υπηρεσιών της κοινής ωφέλειας, ακόμη και όταν αποδείχθηκε περίτρανα ότι έχει αδικηθεί, ότι έχει θυσιαστεί, και ότι συνεπώς μπορεί να εγείρει διεκδικήσεις. Η υποτέλεια ευθύνεται επίσης, για την περίπτωση πάντοτε της πατρίδας μας, όπου οι μεθοδεύσεις αποσιώπησης και αποπροσανατολισμού, σε συνδυασμό προφανώς και με έξωθεν πιέσεις, κατόρθωσαν το αδιανόητο. Δηλαδή, το ότι επί 81 συναπτά έτη, η Ελλάδα δεν απαίτησε, τουλάχιστον με τρόπο στοιχειωδώς αποτελεσματικό, την επιστροφή των τεραστίων γερμανικών χρεών προς αυτήν, από το κατοχικό δάνειο, τις επανορθώσεις για τις ναζιστικές αγριότητες που κατέστρεψαν την οικονομία και την κοινωνία της, καθώς και την επιστροφή των αμύθητης αξίας αρχαιοτήτων, που λεηλατήθηκαν από τους Ναζί. Όντως απίστευτη η συμπεριφορά της, καθώς τα ποσά που δικαιούται η πατρίδα μας, θα μπορούσαν να την έχουν σώσει, στις πολλές δραματικές περιόδους που βίωσε, στο διάστημα των τελευταίων 81ετών. Τα ποσά αυτά, που σύμφωνα με εκτιμήσεις αγγίζουν το τρισεκατομμύριο (με τους τόκους 81 ετών) θα είχαν εξασφαλίσει στην Ελλάδα διαρκή και ταχύρρυθμη ανάπτυξη, θα την είχαν απαλλάξει από την κατάταξή της ως αποικία χρέους, όπου την πέταξαν τα μνημόνια, και δεν θα υπέκυπτε στον παραλογισμό να αιμορραγεί η ίδια για χρέη απείρως χαμηλότερα από τα αντίστοιχα αυτών που της οφείλει η Γερμανία.

Στην επικράτηση και στη διαιώνιση της απίστευτης αυτής κατάστασης, η συμβολή της ανελευθερίας του Τύπου υπήρξε, δυστυχώς, σημαντική. Αλλά, ούτε και τώρα, που θα έπρεπε να σημάνει συναγερμός, ενόψει των νέων μαρτυρίων, που δρομολογούνται εναντίον της Ελλάδας, διαφαίνονται σημεία αφύπνισης των ΜΜΕ. Αναφέρομαι πρώτον, στην

προετοιμασία ενός τέταρτου μνημονίου, για τη χώρα μας, την ανάγκη του οποίου υπαινίχθη ο Γερμανός υπουργός Οικονομικών Λίντερ, με δηλώσεις του στους Financial Times. Αυτές, αποκαλύπτουν την πρόθεση επανόδου του αυστηρού Συμφώνου Σταθερότητας, παρότι δεν ονοματίζεται με σαφήνεια. Το περιεχόμενο της καταιγίδας συμπληρώνεται με την απόρριψη του αιτήματος του ευρωπαϊκού Νότου, για εξαίρεση από τη λιτότητα των κρατικών δαπανών για άμυνα και κλίμα.

Η τραγική αυτή εξέλιξη, για την Ελλάδα, ήταν δυστυχώς αναμενόμενη, όπως το πρόβλεψα σε αρκετά άρθρα μου, ακόμη και πριν ο στασιμοπληθωρισμός οδηγήσει την Fed σε αύξηση των επιτοκίων. Και αναφέρομαι, δεύτερον, στην απόφαση της Fed για άνοδο των επιτοκίων, που φυσικά θα ακολουθηθεί από όλες τις τράπεζες της υφηλίου. Από κοινού με το 60% των υπερχρεωμένων αναπτυσσόμενων οικονομιών της υφηλίου, η Ελλάδα δεν θα είναι σε θέση να εξυπηρετήσει το χρέος της, ιδίως αν αυτό συνδυαστεί και με τις συνέπειες του στασιμοπληθωρισμού. Ωστόσο, αν παρακολουθήσει κανείς τα συστημικά ελληνικά ΜΜΕ, οι αναλύσεις τους για την οικονομία διαβεβαιώνουν ότι θα ισχύσουν για την Ελλάδα «ελαστικά μέτρα» και όχι πολιτική σκληρής λιτότητας. Εύλογη η απορία, από που αντλούν αυτές τις ανυπόστατες πληροφορίας.

Και, όμως, υπάρχουν λύσεις

Οι επαναλήψεις είναι, γενικώς, κακόγουστες και κουραστικές. Ωστόσο, το μειονέκτημα αυτό παραμερίζεται, όταν η Ελλάδα βρίσκεται σε κίνδυνο, ενώ υπάρχουν περιθώρια σωτηρίας της. Να επαναλαμβάνω, συνεπώς, ότι συστάθηκε νέα επιτροπή, που μάχεται με όλα τα μέσα που διαθέτει, και σχεδόν σε καθημερινή βάση, για την απόδοση των γερμανικών χρεών. Αποτελείται από το ΙΗΑ, το ΗΑΝC, το ελληνοκαναδικό Κογκρέσο και το Ίδρυμα Δελιβάνη. Περιττό να σημειώσω ότι τα συστημικά ΜΜΕ αγνόησαν παντελώς την περί ης Επιτροπή, και το ίδιο φυσικά έπραξε, μέχρι στιγμής, και η Κυβέρνηση.

Το πρόβλημα δεν είναι, ασφαλώς, η προσέλκυση ενδιαφέροντος, από την Κυβέρνηση και τα συστημικά ΜΜΕ, σχετικά με τη σύσταση και τις δραστηριότητες της παραπάνω Επιτροπής. Αντιθέτως, το πρόβλημα συνίσταται στην κατεπείγουσα πια ανάγκη αξιοποίησης, από την Κυβέρνηση, όλων των δυνατοτήτων, που υπόσχονται την επιβίωση της πατρίδας μας, με τη συνδρομή και των ΜΜΕ. Και αυτές είναι:

*Πρώτον, η απαίτηση των γερμανικών χρεών, που επιβάλλεται να γίνει με αποφασιστικότητα, συνέχεια και συνέπεια. Η νεοσυσταθείσα προς

τούτο Επιτροπή μπορεί να συμβάλλει με την προεργασία της, καθώς και με τις προγραμματιζόμενες ενέργειές της.

*Δεύτερον, η Ελλάδα έχει δικαίωμα αποζημίωσης, για τα δεινά που υπέστη, που συνεχίζει να υφίσταται και που θα τα υφίσταται επ'αόριστον, αν δεν διακοπεί η πορεία θανάτου. Δηλαδή, το χρέος πρέπει να διαγραφεί ή να τύχει δραστικής μείωσης. Η δικαιολογία, προς τούτο, δεν είναι απλώς η αποδεδειγμένη καταστροφή της Ελλάδας, από τα λάθη και τα αναποτελεσματικά μέτρα των μνημονίων, που διπλασίασαν το χρέος ως ποσοστό στο ΑΕΠ, μετά από 11 χρόνια εφαρμογής τους. Είναι ακόμη και κυρίως η διάχυτη πια παραδοχή, και μέσα από τα Απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα, ότι η Ελλάδα θυσιάστηκε για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες.

*Τρίτον, η άμεση εγκατάλειψη της παθητικής αναμονής λύσεων από έξω. Η οικονομία μας δεν είναι νοητό να εξαρτάται, σε τόσο απαγορευτικό βαθμό, από τον τουρισμό, που είναι εξαιρετικά ευάλωτος τομέας, όσο ικανοποιητικά και αν εξελίσσεται κατά περιόδους. Αλλά ούτε είναι σοβαρή η συνεχής επίκληση αναμονής ξένων επενδύσεων. Αντιθέτως, η πατρίδα μας πρέπει άμεσα να σπεύσει σε τροχιά ταχείας ανασυγκρότησης του αποδεκατισμένου πρωτογενούς, από την ΚΑΠ, καθώς και του δευτερογενούς που υπέκυψε στις πληγές της παγκοσμιοποίησης, και τέλος

*Τέταρτον, να αναζωογονήσει τη δεύτερη υπόστασή της, που έχει περιέλθει σε καχεξία, δηλαδή αυτήν της Ανατολής, δίπλα στην γιγαντωμένη Δυτική της. Αυτό είναι απαραίτητο, καθώς σε ελάχιστο χρόνο από σήμερα, φθάνει καλπάζουσα η νέα διεθνής τάξη, με τα χρώματα και τις αξίες της Ανατολής. Και είναι ζήτημα ζωής και θανάτου για την Ελλάδα να έχει εξασφαλίσει αξιόλογη, κατά το δυνατόν, θέση σε αυτήν.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/media/334959/i-aneleytheria-toy-ellinikoy-typoy-kai-oi-synepeies-tis

https://www.olympia.gr/1477447/apopsi/i-aneleytheria-toy-ellinikoy-typoy-kai-oi-synepeies-tis/

https://www.inewsgr.com/441/i-aneleftheria-tou-ellinikou-typou-kai-oi-synepeies-tis.htm

https://www.taxidromos.gr/topic/3826448/aneleutheria-ellinikou-tipou-sinepeies.html

https://orthodoxostypos.gr/%CE%B7-%CE%B1%CE%BD%CE%B5%CE%BB%CE%B5%CF%85%CE%B8%CE%B5%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D-%CF%84%CF%8D%CF%80%CE%BF%CF%85-%CE%BA%CE%B1%CE%B9/

https://fevgato.gr/η-ανελευθερία-του-ελληνικού-τύπου-και/

https://professors-phds.com/2022/05/26/43974/?fbclid=IwAR33FFWMjB1MW0EfyhWIb2B0D12S3ZxedyXwjSwTEKjhjSGl39NooGAqwdM

ΙΟΥΝΙΟΣ 2022

Η Ελλάδα στη δίνη της ανόδου των επιτοκίων

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 03.06.2022 «SLPress»

Οι αισιόδοξες προβλέψεις για την υλοποίηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, σε παγκόσμιο όσο και σε εθνικό επίπεδο, υπέκυψαν υπό το βάρος των ανεξέλεγκτων αυξήσεων των τιμών της ενέργειας και των πρωτόγνωρων κυρώσεων της Δύσης εναντίον της Ρωσίας. Έτσι, ο αρχικά αναμενόμενος ρυθμός μεγέθυνσης για την Ελλάδα φέτος, από περίπου 5% έχει συρρικνωθεί γύρω στο 1%, ενώ ανάλογες περικοπές προβλέπονται και για τις οικονομίες της υφηλίου.

Η αρχική αυτή αισιοδοξία βασίστηκε στην υπόθεση ότι ο πληθωρισμός, που εμφανίστηκε μετά από απουσία δεκαετιών, δεν θα ήταν ιδιαιτέρως απειλητικός, δεν θα είχε μεγάλη διάρκεια και, συνεπώς, δεν θα επέφερε αξιόλογο πλήγμα στην αναπτυξιακή πορεία της παγκόσμιας οικονομίας. Για τους λόγους αυτούς ο κίνδυνος του πληθωρισμού αξιολογήθηκε ως λιγότερο σοβαρός από τον αντίστοιχο της ύφεσης και έτσι παραμερίστηκε, αρχικά, η ανάγκη επιβολής αντιπληθωριστικής πολιτικής.

Η πραγματικότητα αποδείχθηκε εντελώς διαφορετική, δεδομένου ότι οι ανατροπές στη διεθνή οικονομία, εξαιτίας του πολέμου στην Ουκρανία,

υπήρξαν αστραπιαίες και απρόβλεπτες, έτσι που δεν δόθηκε ο απαραίτητος χρόνος για την αντιμετώπισή τους. Στο χαώδες περιβάλλον των νέων αυτών συνθηκών διαπιστώθηκε ταχύτατα ότι το συνονθύλευμα ανισορροπιών, που είχε έτσι προκύψει, δυσχέραινε υπερβολικά τη δυνατότητα διαχωρισμού και αντιμετώπισης των ταυτόχρονων επιπτώσεων του πληθωρισμού, που ήδη κάλπαζε, της ύφεσης που βάθαινε καθώς και του απειλητικού φάσματος μιας πρωτοφανούς επισιτιστικής κρίσης.

Συρροή ανισορροπιών αυτής της εμβέλειας ακυρώνουν τη χρησιμότητα κάθε μορφής προβλέψεων, συσκοτίζουν τη μακροοικονομική εικόνα των ευρωπαϊκών κυρίως, εν προκειμένω, οικονομιών και καθιστούν άκρως προβληματική την επιλογή των εκάστοτε κατάλληλων οικονομικών μέτρων. Παρότι ευθύνονται πολλοί παράγοντες, για τη δυσχέρεια επιλογής των πιο αποτελεσματικών μέτρων οικονομικής πολιτικής, θα έλεγα ότι αυτός που, αναμφίβολα, υπερισχύει είναι ο τρόπος επιλογής και εφαρμογής των κυρώσεων της Δύσης εναντίον της Ρωσίας.

Σε αυτές, υπερισχύει η οργή και όχι η σοβαρή αξιολόγηση των συνεπειών τους, η έλλειψη ενδελεχούς προετοιμασίας τους, η προσπάθεια επίδειξης της ανωτερότητας της Δύσης απέναντι στη Ρωσία, η επιπολαιότητα της μη συνεκτίμησης των ρωσικών αντιποίνων. Και ενώ η Αμερική εμφανίζεται ήδη σημαντικά ωφελημένη από την έκβαση του πολέμου στην Ουκρανία, αλλά και από τις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας και ενώ ακόμη η θέση της, από όσο μπορεί να προβλεφθεί, θα ενισχυθεί περισσότερο στο μέλλον, η Ευρώπη παραμένει παγιδευμένη, κάτω από την ηγεσία της ανίσχυρης, ετερόφωτης και περιθωριοποιημένης ΕΕ, συσσωρεύοντας τα δεινά των κυρώσεων, που καταρχήν στόχευαν τη Ρωσία.

Η αντιπληθωριστική πολιτική των ΗΠΑ

Μέσα σε αυτό το απειλητικό πολεμικό και οικονομικό τοπίο, από το οποίο απουσιάζει το διεθνές δίκαιο, είναι όντως δύσκολο να εκτιμηθεί το εάν και κατά πόσον οι περιρρέοντες κίνδυνοι του πληθωρισμού υπερέχουν, όντως, των αντίστοιχων της ύφεσης ή τανάπαλιν. Ωστόσο, σε αυτό το περιβάλλον υψηλής αβεβαιότητας, η Κεντρική Τράπεζα της Αμερικής (FED) ανήγγειλε για δεύτερη φορά την αύξηση των επιτοκίων της και μάλιστα όχι πια κατά 25, αλλά κατά 50 μονάδες βάσης (0,75%-1,00%), που παρότι αποτελεί τη μεγαλύτερη αύξηση των βασικών

επιτοκίων της, στο διάστημα των δύο τελευταίων δεκαετιών, προεξοφλεί ωστόσο και άλλες τέσσερις μέχρι το τέλος του έτους.

Σύγκληση της Επιτροπής Εξοπλιστικών ζητά ο ΣΥΡΙΖΑ για τα Marder

Η κίνηση αυτή της FED σημαίνει, βέβαια, ότι έχει προεξοφλήσει τον πληθωριστικό κίνδυνο ως ανώτερο του αντίστοιχου της ύφεσης, παρότι αυτός ο τελευταίος μεγεθύνεται εξαιτίας αυτής της απόφασής της. Παρότι δεν είναι δυνατόν, τουλάχιστον προς το παρόν, να αποφανθεί κανείς για το κατά πόσον αυτή η επιλογή της FED υπήρξε πράγματι ορθή, και κυρίως κατά πόσον θα είναι ικανή να τιθασέψει την ασυγκράτητη πια ανοδική φορά των τιμών, εντός ενός απειλητικού στασιμοπληθωρισμού, θα αρκεστώ να αναφέρω τρία αγκάθια που συνδέονται με αυτήν.

- **Πρώτον**, το γεγονός ότι ανάλογες αποφάσεις της FED, με την τελευταία, έχουν αποδειχθεί στο παρελθόν επικίνδυνες για πολλές οικονομίες του πλανήτη, και υπενθυμίζω ενδεικτικά τις περιπτώσεις του 1920 και του 2013.
- **Δεύτερον**, και εξαιτίας της ηγετικής ιδιότητας των ΗΠΑ, που μέσω αυτής επιβάλλεται το δολάριο ως παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα, οι αποφάσεις της FED ακολουθούνται από τον υπόλοιπο κόσμο.

Ήδη, πολυάριθμες κεντρικές τράπεζες στην υφήλιο, ανάμεσά τους και η ΕΚΤ, αναγγέλλουν ανάλογες αποφάσεις τους, για αύξηση επιτοκίου. Και τούτο, διότι έστω και εάν δεν έχει ξεκαθαρίσει το αν η αύξηση αυτή των επιτοκίων θα αποδειχθεί ευνοϊκή στην περίπτωσή τους, δεν τολμούν ωστόσο να εκτεθούν στον κίνδυνο φυγής κεφαλαίων από το έδαφός τους, προς αναζήτηση υψηλότερης απόδοσης.

- Και να προσθέσω, **τρίτον**, ότι είναι πολύ πιθανόν να αποδειχθεί, τελικώς, ορθή για την Αμερική η επιλογή του συγκεκριμένου αυτού περιοριστικού μέτρου έντασης της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά καταστρεπτική για άλλες οικονομίες της υφηλίου.

Η Ευρώπη θύμα των κυρώσεων

Όπως είχα την ευκαιρία να υποστηρίξω σε άρθρα και συνεντεύξεις μου, οι αρχικές πληθωριστικές πιέσεις, που εμφανίστηκαν στην παγκόσμια οικονομία, πριν από τις κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας και πριν από τα

δικά της αντίποινα, θα ήταν πιθανότατα βραχείας διάρκειας και δεν θα είχαν επισύρει την ανάγκη προσφυγής σε αντιπληθωριστικά μέτρα. Και τούτο, διότι με βάση τις εκτιμήσεις μου, ο πληθωρισμός ήταν κυρίως αποτέλεσμα ανισορροπιών προσφοράς και ζήτησης, εξαιτίας των ανωμαλιών της πανδημίας, αλλά και εξαιτίας της βιασύνης της Ευρώπης να αποστασιοποιηθεί από τις παραδοσιακές της πηγές ενέργειας, πριν να είναι έτοιμες οι ανανεώσιμες.

Δυστυχώς, η Ευρώπη, προφανώς χωρίς προηγουμένως να ερευνήσει επαρκώς τις καταστροφικές συνέπειες για την ίδια, αλλά και για την παγκόσμια οικονομία, που θα επέφερε η επιβολή των πρωτοφανούς σκληρότητας αυτών κυρώσεων, καθώς και το εμπάργκο ενέργειας κατά της Ρωσίας, βρίσκεται ήδη στην αδιέξοδη κατάσταση ενός στασιμοπληθωρισμού, με άγνωστη ημερομηνία λήξης.

Εστιάζομαι στο τρίτο, από τα παραπάνω, αγκάθι, που συνδέεται με την απόφαση της FED για άνοδο του επιτοκίου, προκειμένου να υπογραμμίσω ότι η υποκατάσταση άφθονου χρήματος (QE) από καθεστώς περιορισμού του (QT), που είναι, ακριβώς, η πολιτική που ήδη εφαρμόζεται, με την απόφαση ύψωσης των επιτοκίων, είναι εξαιρετικά καταστρεπτική για την Ελλάδα, καθώς και για το 60% των αναπτυσσόμενων οικονομιών της υφηλίου, που έχουν υψηλό δημόσιο χρέος.

Η Ελλάδα σε νέο αδιέξοδο

Ειδικότερα για την πατρίδα μας, η νομισματική πολιτική της πανδημίας με την εφαρμογή *«του χρήματος από ελικόπτερο»*, που επεκτάθηκε ακόμη και στην περίπτωση της νομισματικά φειδωλής Ευρώπης, περιόρισε για κάποιο διάστημα τη μόνιμη αγωνία και τις ανείπωτες θυσίες εξυπηρέτησης του χρέους της. Δυστυχώς, όμως, η χώρα μας δεν έσπευσε να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες αυτής της εύκολης περιόδου, προκειμένου να επιτύχει μείωση ή ακόμη και διαγραφή του χρέους της (όπως υποστήριξα σε πολυάριθμα άρθρα μου, παραπέμποντας ανάμεσα και σε άλλα, στα σχετικά εδάφια των απομνημονευμάτων του Μπαράκ Ομπάμα, στα οποία σαφώς αναφέρεται η πατρίδα μας, ως Ιφιγένεια, προκειμένου να διασωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες).

Αλλά, ακόμη να αναφερθώ, για πολλοστή φορά, στη χρόνια ανακολουθία που διαπιστώνεται μεταξύ των εκρηκτικών δυσκολιών επιβίωσης της χώρας μας, και της απροθυμίας των εκάστοτε αρμοδίων να απαιτήσουν, επιτέλους, από τη Γερμανία τα κατοχικά χρέη από το δάνειο

και τις εκτεταμένες καταστροφές των Ναζί. Χρέη, που υπερβαίνουν κατά πολύ το ελληνικό χρέος, και που θα έσωζαν την κατάσταση.

Η νέα Επιτροπή, διεκδίκησης των γερμανικών χρεών, που αποτελείται από το ΙΗΑ, το Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο, την HANC και το Ίδρυμα Δελιβάνη, έχει έντονα ενεργοποιηθεί, αλλά οι δυνατότητές της περιορίζονται εξαιτίας της απουσίας κάποιας μορφής επίσημης/δημόσιας ιδιότητας. Αντιθέτως, η κυβέρνηση της Ιταλίας κινητοποιείται, παρότι η χώρα δεν υπέστη παρά ένα κλάσμα των δικών μας τεραστίων διαστάσεων καταστροφών. Όμως, δημιούργησε ταμείο στο Υπουργείο Οικονομικών, από το οποίο θα δικαιούνται να λάβουν αποζημίωση οι πολίτες που προσέφυγαν στην ιταλική δικαιοσύνη και έχουν στα χέρια τους δικαστική απόφαση του ιταλικού Αρείου Πάγου. Σε απάντηση, η Γερμανία, στέλνει την Ιταλία στο διεθνές δικαστήριο της Χάγης, με διάφορες δικαιολογίες.

Έρχονται καταιγίδες

Δεδομένου ότι οι καταιγίδες που έρχονται ήδη στην Ελλάδα είναι πολυδιάστατες και τρομακτικών συνεπειών, επιβάλλεται οι αρμόδιοι να αναθεωρήσουν την πάγια τακτική των τελευταίων δεκαετιών, που παραπέμπει στην ισοπεδωτική αποδοχή των έξωθεν επιταγών και στη μη διεκδίκηση των δίκαιων απαιτήσεών μας, ακόμη και όταν η πατρίδα, όπως τώρα, χάνεται εξαιτίας:

- Του χρέους της, που έχει υπερδιπλασιαστεί σε σχέση με το, σε υποχώρηση πάντοτε, ΑΕΠ μας και βέβαια εξαιτίας της πρόσφατης επιβάρυνσης καταβολής ανερχόμενων επιτοκίων για την εξυπηρέτησή του.
- Της πτώσης κατανάλωσης και επένδυσης, εξαιτίας της ταυτόχρονης ανόδου των τιμών και της συρρίκνωσης των εισοδημάτων.
- Της διόγκωσης της ανεργίας, που αποτελεί τη μία από τις δύο διαβρωτικές συνέπειες του στασιμοπληθωρισμού.
- Της κορύφωσης των ανισοτήτων κατανομής, εξαιτίας και του αναπόφευκτου φαύλου κύκλου τιμών και μισθών.
- Των ελλείψεων βασικών καταναλωτικών αγαθών, εξαιτίας και του μηδενικού βαθμού αυτάρκειας σε βασικά καταναλωτικά προϊόντα.
- Των αστρονομικών τιμών ενέργειας, δεδομένων και των περιορισμένων δυνατοτήτων της κυβέρνησης να τις επιδοτεί επ' αόριστον.

Καθώς τα παραπάνω αυτά δεινά είναι ήδη μαζί μας -και μάλιστα με άγνωστη ημερομηνία λήξης και, επίσης, είναι ξεκάθαρο ότι η οικονομία μας δεν μπορεί να επιβιώσει με μόνη τη βοήθεια του τουρισμού, είναι τώρα περισσότερο παρά ποτέ επείγουσα η ανάγκη γενικής κινητοποίησης μας με στόχο την άμεση αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων μας, στο εσωτερικό, όσο και σε επίπεδο δίκαιων διεκδικήσεών μας και στο εξωτερικό.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/i-ellada-sti-dini-tis-anodoy-ton-epitokion

https://professors-phds.com/2022/05/10/43564/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-%CF%83%CF%84/

https://fevgato.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-%CF%83%CF%84/

https://taxalia.blogspot.com/2022/06/blog-post_202.html

Τι σημαίνει η δήλωση του Στόλτεμπεργκ ότι «ο πόλεμος της Ουκρανίας είναι πιθανόν να διαρκέσει επί χρόνια»;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 20.06.2022 «Newsbreak»

Ενώ είχαν, πρόσφατα, αρχίσει οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας διακόπηκαν, ωστόσο, με πρωτοβουλία της Ουκρανίας. Το τοπίο έτσι γίνεται ολοένα πιο γκρίζο, παραπέμποντας σε Γ' Παγκόσμιο

Πόλεμο. Στο τελευταίο μου βιβλίο "Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής", εξετάζω αυτή την τρομακτική πιθανότητα, προτάσσοντας ωστόσο την ελπίδα ότι τελικά θα αποφευχθεί.

Δεν το πιστεύω πια, αν ληφθεί επιπλέον υπόψη η ραγδαία επιτάχυνση της παρακμής της Δύσης, με σωρεία τρομακτικών ενδείξεων, καθώς και οι συζητήσεις προετοιμασίας, πρώτον, σχετικά με την κατάργηση του βέτο στα πλαίσια της ΕΕ, και δεύτερον σχετικά με τον νέο ρόλο του ΝΑΤΟ, που από όσο όλα δείχνουν, προετοιμάζεται για πόλεμο, με γέρας νίκης τη συνέχιση της πλανητικής ηγεσίας από τις ΗΠΑ. Το απώτερο σχέδιο είναι η εξασθένηση/καταστροφή της Ρωσίας, που υποτίθεται ότι είναι ο "κακός δαίμονας της υφηλίου", και συνεπώς η εξαφάνισή της θα επαναφέρει δήθεν την παγκόσμια ομαλότητα.

Ωστόσο, είναι αρκετά ανεξήγητο το γεγονός, ότι από τη μανία αυτή που έχει καταλάβει τη Δύση, φαίνεται να διαφεύγουν δύο πολύ σημαντικά δεδομένα, αλλά και μια θανάσιμη απειλή για την υφήλιο. Πρόκειται πρώτον, για το γεγονός που δεν αμφισβητείται πια και από τη Δύση, ότι οι κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας έχουν, τελικώς, στραφεί εναντίον της Ευρώπης, αλλά βέβαια ενισχύουν τη θέση των ΗΠΑ. Δεύτερον, όπως το έχω ήδη υποστηρίξει, το πρόβλημα των ΗΠΑ δεν είναι η Ρωσία, αλλά η Κίνα και το σύνολο των χωρών πέριξ αυτής, που πλαισιώνει το δρόμο του μεταξιού.

Συνεπώς, η παγκόσμια ηγεμονία των ΗΠΑ δεν εξασφαλίζεται με την καταστροφή της Ρωσίας. Και, τέλος, πρόκειται για ένα παιχνίδι με τη φωτιά, καθώς, όπως ήδη το δήλωσε ο Πούτιν, "αν κινδυνεύσει" θα χρησιμοποιήσει τα πυρηνικά και όποιον πάρει ο Χάρος. Δεν θα ήταν στοιχειωδώς προτιμότερο, να υποχωρήσει εν προκειμένω, το πλανηταρχικό σύνδρομο χάριν της σωτηρίας του πλανήτη;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/344204/ti-simainei-i-dilosi-toy-stoltempergk-oti-o-polemos-tis-oykranias-einai-pithanon-na-diarkesei-epi-chronia

https://www.inewsgr.com/441/ti-simainei-i-dilosi-tou-stoltebergk-oti-o-polemos-tis-oukranias-einai-pithanon-na-diarkesei-epi-chronia.htm

https://dynatielladanews.com/world/1194533-ti-simainei-i-dilosi-tou-stoltempergk-oti-o-polemos-tis-oukranias-einai-pithanon-na-diarkesei-epi-chronia/

https://newsbase.gr/ti-simainei-i-dilosi-toy-stoltempergk-oti-o-polemos-tis-oykranias-einai-pithanon-na-diarkesei-epi-ch-1939908.html

Πού μας οδηγεί η απόλυτα υποτελής συμπεριφορά μας;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 24.06.2022 «Newsbreak»

Διερωτώμαι πως είναι δυνατόν η Ευρώπη να έχει λειτουργήσει, στον πόλεμο της Ουκρανίας, με τέτοια εγκληματική επιπολαιότητα, ώστε να έχει φέρει κυριολεκτικά στο χείλος του γκρεμού, το σύνολο των κρατών-μελών της, δημιουργώντας τα άλυτα προβλήματα του επισιτισμού και της ενέργειας, με συνέπειες που προβλέπονται αυτόχρημα τραγικές.

Με ποιά δικαιολογία, που να βρίσκεται εντός στοιχειωδώς λογικών ορίων, το άσβεστο μίσος εναντίον της Ρωσίας εμπόδισε την Ευρώπη να αντιληφθεί αυτό που ήταν απολύτως ξεκάθαρο από την πρώτη στιγμή: ότι δηλαδή οι κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας ήταν αναπόφευκτο να στραφούν τελικά εναντίον της Ευρώπης (βλ. και σχετικό άρθρο μου στον Οικονομικό Ταχυδρόμο στις 15.03.2022 με τίτλο "Κυρώσεις: ποιοι θα ματώσουν περισσότερο;).

Ακόμη πιο παράλογες είναι οι διαμαρτυρίες της Ευρώπης εναντίον των αποφάσεων της Ρωσίας, που καταστρέφουν την Ευρώπη.

Δηλαδή, να τις βάλουμε κάτω αυτές τις διαμαρτυρίες, για να καταλάβουμε τι ακριβώς υποστηρίζει η Ευρώπη: ότι δηλαδή η ίδια έχει δικαίωμα να συνεδριάζει ατέλειωτες ώρες και ημέρες, για το πως θα εφεύρει καταστροφές που θα εξαφανίσουν από προσώπου Γης τη Ρωσία, αλλά όμως η Ρωσία (έστω και αν δεχτούμε το δυτικό επιχείρημα ότι προκειται για χώρα και λαό δαιμονισμένους, που δεν πρέπει να εξακολουθούν να υπάρχουν επί της Γης) δεν έχει δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό της.!!!!

Ασφαλέστατα, είμαστε Ευρωπαίοι, "ανήκομεν εις την Δύσιν" και η Ευρώπη είναι το σπίτι μας. Αλλά, μέσα στην Ευρώπη υπάρχει και η λιλιπούτεια Ελλάδα, που έχει υποχρέωση να υπερασπιστεί την ύπαρξή της, την επιβίωσή της, μέσα στο χρόνο, αλλά και την εθνική της κυριαρχία.

Να πάμε, λοιπόν, και σε άλλη τραγική εξέλιξη, και αυτήν να την θέσω ως ερώτημα: Πως δηλαδή, και με τι είδους βάση μπορεί να αισθάνεται εξασφαλισμένη η Ελλάδα, απέναντι στις άκρως απειλητικές και σε

καθημερινή βάση τουρκικές δηλώσεις, βασιζόμενη απλώς στις, (λυπούμαι, αλλά έτσι τις καταλαβαίνω, και μακάρι να σφάλλω) χωρίς σοβαρότητα, χωρίς βάθος, χωρίς αντίκρισμα σε συγκεκριμένη ανάληψη υποχρεώσεων και χωρίς συνοχή, δηλώσεις της ΕΕ, που υποτίθεται ότι καταδικάζουν τις λυσσαλέες παραβιάσεις της Τουρκίας. Οι οποίες, φευ δεν είναι εδώ και καιρό απλώς λεκτικές.

Διερωτώμαι, λοιπόν, με τρόμο, για το πως θα αντιδράσει αυτός ο λαός μας αν ή, μάλλον όταν, επέλθει το προετοιμασμένο μεθοδικά τουρκικό μπάμ, έχοντας παραμείνει **ηθελημένα ναρκωμένος, με ψευδαισθήσεις ότι δήθεν θα σωθεί από την ΕΕ.**

Πρόκειται, πράγματι, για θέματα ζωής και θανάτου που επιβάλλεται να τα αντιμετωπίσουμε, στο μέτρο που βέβαια το μπορούμε, όχι πια ως συρόμενοι από την ΕΕ, με 100% υποτελή εκεί συμπεριφορά μας, αλλά ως μικρό αλλά αποφασισμένο να ζήσει Έθνος.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/amyna/345733/poy-mas-odigei-i-apolyta-ypotelis-symperifora-mas

http://www.dromosanoixtos.gr/2022/06/pou-mas-odigei--i-apolyta-ypotelis--symperifora-mas.html

https://www.inewsgr.com/441/pou-mas-odigei-i-apolyta-ypotelis-syberifora-mas.htm

https://newsbase.gr/poy-mas-odigei-i-apolyta-ypotelis-symperifora-mas-1965962.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%80%CE%BF%CF%8D-%CE%BC%CE%B1%CF%82-%CE%BF%CE%B4%CE%B7/

ΙΟΥΛΙΟΣ 2022

Τα πολλαπλά μηνύματα των γαλλικών εκλογών σκιαγραφούν μια νέα διεθνή τάξη

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 01.07.2022 «ΙΗΑ»

Οι γαλλικές εκλογές εμπεδώνουν τάσεις και ανατροπές, που άρχισαν να εμφανίζονται από το ’70, σε διάφορα σημεία του πλανήτη, αλλά όμως αποκτούν ιδιαίτερη σημασία, καθώς προέρχονται ήδη από τη χώρα που είναι γνωστή για την πρωτοπορία της σε κοινωνικούς αγώνες και διάνοιξη νέων οριζόντων.

Η διερεύνηση του θέματος εμφανίζει πολλές δυσκολίες, όχι τόσο εξαιτίας του περιεχομένου του, όσο εξαιτίας εννοιών, απόψεων και χαρακτηρισμών, που είναι νέες, που δεν υπάρχει ικανοποιητικός ορισμός για αυτές και που πολλές επικράτησαν εκβιαστικά, ακριβώς για να αποπροσανατολίσουν από το πραγματικό περιεχόμενο των εξελίξεων, καθώς θεωρούνται απειλητικές για μεγάλο τμήμα της καθεστηκυίας τάξης.

Για να κάνω, από την αρχή, κατανοητό το τι εννοώ με την αναφορά μου σε δυσκολίες, που αντιμετωπίζει η αποψινή μου έρευνα, επιλέγω τη λέξη-κλειδί, όπως είναι κατεξοχήν ο λαϊκισμός. Αυτή, χρησιμοποιείται σε καθημερινή βάση και θα πρόσθετα και κατά κόρον τα τελευταία χρόνια, στις σύγχρονες οικονομίες, με σαφή όμως πρόθεση να δηλώσει κάτι ανεπιθύμητο, κάτι χαμηλού επιπέδου, κάτι το οποίο καταδικάζουμε και στο οποίο δεν επιθυμούμε να ανήκουμε, κάτι που αξίζει την περιφρόνησή μας, αλλά, όμως, που παραμένει προφανώς ηθελημένα αδιευκρίνιστο, γιατί στερείται ικανοποιητικού ορισμού.

Ωστόσο, πριν εισέλθω στην ανάλυση του κυρίως θέματος, θα πρέπει να διευκρινίσω τις βασικές υποθέσεις, των γαλλικών εκλογών. Οι εκλογές στη Γαλλία δεν είχαν ως αντικείμενο, όπως τόσο παραπειστικά εμφανίστηκε, την αντιπαράθεση δεξιά και αριστερά, που είναι ήδη και μερικώς πεπερασμένη. Ωστόσο, η διατήρηση της, και ιδιαίτερα η υπογράμμιση της ακροδεξιάς μορφής της εξυπηρετεί τις ανάγκες της παγκοσμιοποίησης. Στην Ελλάδα υπέστημεν αυτήν την μορφή εξαπάτησης στην περίοδο του ξεπουλήματος της Μακεδονίας, και όχι μόνο, όπου όσοι ήταν εναντίον της προδοτικής συμφωνίας των Πρεσπών χαρακτηρίστηκαν μεταξύ και πολλών άλλων, ως ακροδεξιοί.

Αντιθέτως, οι αντιπαραθέσεις στις γαλλικές εκλογές ήταν κυρίως αυτές της παγκοσμιοποίησης εναντίον της αντιπαγκοσμιοποίησης, του κράτους- έθνους εναντίον της παγκόσμιας διακυβέρνησης, της διατήρησης και ενίσχυσης της εθνικής ταυτότητας απέναντι στην μετάλλαξη του ευρωπαϊκού πληθυσμού σύμφωνα με τα γνωστά οράματα του Κούντενχοφ Καλέργη.

Αποτελεί γεγονός ότι σε ολόκληρη την υφήλιο διαπιστώνονται έντονες αντιπαραθέσεις, που άρχισαν και συνεχίζονται, σε πείσμα των συστημικών/παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων, που προσπαθούν να τις αναχαιτίσουν, αλλά και να παραποιήσουν τους στόχους και το περιεχόμενό τους, έχοντας πάντα τη συμπαράσταση των συστημικών ΜΜΕ.

Οι γαλλικές εκλογές γέμισαν την Ευρώπη και την υφήλιο με εντυπωσιακά, από πολλές πλευρές, μηνύματα. Καταρχήν να υπογραμμίσω τη συντριβή των παραδοσιακών κομμάτων, στη Γαλλία, που περιέπεσαν σε ανυποληψία, εξαιτίας της ανόδου νέων, τα οποία αποκαλούνται συλλήβδην λαϊκίστικα, από τα παραδοσιακά. Να σημειώσω ακόμη το επικίνδυνα χαμηλό ποσοστό ψηφοφόρων, που προσήλθε στις κάλπες, και που καταλήγει σε εφιαλτικό σκηνικό. Δηλαδή, ο κ. Μακρόν καλείται να κυβερνήσει με ποσοστό οπαδών γύρω στο 20%, καθώς οι αντιφρονούντες, μαζί με την αποχή που άγγιξε το 53%, φθάνουν το 80%. Το κυρίαρχο χαρακτηριστικό των γαλλικών εκλογών είναι η έκφραση οργής, διαμαρτυρίας και δυσαρέσκειας . Και το κεντρικό μήνυμα των Γάλλων, που είναι σαφέστατο, είναι η θέλησή τους να μην έχει ο κ. Μακρόν την απόλυτη πλειοψηφία. Έτσι, του έδωσαν μόνο 245 έδρες, έναντι των 308 που είχε πριν από 5 χρόνια. Έτσι ελέγχει μόνο το 38,6% της Εθνοσυνέλευσης, και με αυτό θα έχει, προφανώς, δυσκολίες να κυβερνήσει.

Και εδώ ανακύπτει πρόβλημα δημοκρατίας, το οποίο πιθανότατα οφείλεται στην έλλειψη επιθυμητών υποψηφίων στο δεύτερο γύρο των γαλλικών εκλογών, γεγονός που οδήγησε στην τεράστια αποχή. Δηλαδή, οι επιλογές των Γάλλων συρρικνώθηκαν ουσιαστικά ανάμεσα στον κ. Μακρόν, εναντίον του οποίου είχε ξεχειλίσει η οργή τους (όπως τουλάχιστον προκύπτει από την αποκρυπτογράφηση των εκλογικών αποτελεσμάτων), και στην κα Μαρίν Λεπέν, η οποία δαιμονοποιήθηκε για τρίτη εκλογική αναμέτρηση από τα ΜΜΕ, που την εμφάνιζαν ως ακροδεξιά απειλή. Ωστόσο, να παρατηρήσω ότι εκτός της εχθρότητας της Μαρίν Λεπέν εναντίον των λαθρομεταναστών, δεν κατόρθωσα να επισημάνω εδάφια του προγράμματός της, που να απηχούν ακροδεξιές θέσεις.

Αυτή η σαφής έκφραση αποδοκιμασίας και θυμού των Γάλλων, εναντίον του κυβερνώντος κόμματος (και των λοιπών συστημικών κομμάτων), αναφέρεται στους χειρισμούς του κ. Μακρόν στην οικονομία, στην ΕΕ, στο κοινό νόμισμα κλπ. Οι Γάλλοι δήλωσαν, έτσι, με τη ψήφο τους ότι επιθυμούν να ελέγχεται ο κ. Μακρόν στις αποφάσεις του, πρώτον από το συνασπισμό του κ. Μελανσόν, που έλαβε 131 έδρες ή το 31,6%, και δεύτερον από το δαιμονοποιημένο κόμμα της κας Μαρίν Λεπέν, που έλαβε 89 έδρες ή το 17,3%.

Εύλογα προκύπτει το ερώτημα, πως θα είχαν εξελιχθεί οι εκλογές στη Γαλλία, αν δεν είχε δαιμονοποιηθεί η κα Μαρίν ΛεΠέν;

Τα δύο αυτά κόμματα του κ. Μελανσόν και της κας Μαρίν Λεπέν κατατάσσονται αυθαιρέτως στην κατηγορία των λαϊκίστικων, με την έννοια ότι δεν είναι συστημικά. Και δεδομένου ότι τα σημεία των δύο προγραμμάτων τους, που συμφωνούν, είναι περισσότερα των διαφορών τους, το 48,9% των εδρών που αυτά κατέχουν στην Εθνοσυνέλευση υπερέχει περισσότερο από 10% του αντίστοιχου του κ. Μακρόν.

Τα πολύ σημαντικά αυτά μηνύματα των γαλλικών εκλογών, που περιέχουν φόβους, ελπίδες, θυμό, επιθυμία αλλαγών κ.ά., είναι σαφές ότι δεν αφορούν μόνο τη Γαλλία, αλλά επεκτείνονται και στον μελλοντικό τρόπο διακυβέρνησης της Ευρώπης και όχι μόνο, αλλά πιθανότατα και της υφηλίου.

Να υπογραμμίσω, όμως, ότι η άνοδος αυτών των νέων κομμάτων, που απορρίπτουν και που απειλούν με εξαφάνιση τα συστημικά/παραδοσιακά, εξηγεί τους λόγους, για τους οποίους έχουν γίνει γενικώς γνωστά ως «λαϊκίστικα κόμματα».

Το γεγονός ότι η ονομασία αυτών των νέων πολιτικών κομμάτων, επικράτησε διεθνώς μπορεί εύκολα να στηρίξει την υπόθεση ότι πρόκειται για ένα είδος «συνομωσίας των συστημικών ΜΜΕ».Η συνωμοσία αυτή, ως προς την ονομασία των νέων και μη συστημικών κομμάτων, που απλώνεται απανταχού στην υφήλιο, προβάλλει ως δεδομένα και μη αμφισβητήσιμα ορισμένα παράπλευρα ζητήματα, όπως ανάμεσα και σε άλλα:

Πρώτον ότι η Μαρίν Λεπέν είναι ακροδεξιά, σε συνδυασμό και με την επισήμανση ότι η τυχόν επικράτησή της θα είναι άκρως καταστρεπτική για τη Γαλλία, χωρίς όμως περαιτέρω επεξηγήσεις. Και εδώ πρόκειται για την εφαρμογή του δόγματος της δαιμονοποίησης (όπως το αποκάλεσα σε πρόσφατο δημοσίευμά μου στο newsbreak της 25.05.2022), που συνυπάρχει με το δόγμα του σοκ της Ναομί Κλάιν.

Δεύτερον ότι οι ηγέτες των λαϊκίστικων κομμάτων είναι αυταρχικοί και μη δημοκράτες, που ασφαλώς είναι ζήτημα που χρήζει έρευνας και συζήτησης. Κυρίως, όμως, χρήζει σύγκρισης με το κατά πόσο δημοκρατικοί είναι οι ηγέτες παραδοσιακών κομμάτων. Θα πρέπει, δηλαδή, να τεθεί το ερώτημα του κατά πόσον υπάρχει δημοκρατία σε χώρες που διοικούνται από παραδοσιακά κόμματα, αλλά και γιατί αυτά τα κόμματα εγκαταλείπονται το ένα μετά το άλλο, από τους ψηφοφόρους, που προτιμούν λαϊκίστικους ηγέτες. Π.χ. πως δικαιολογείται η τόσο άνετη εκλογή, και μάλιστα για 5η φορά, του κ. Ορμπάν στην Ουγγαρία(και όχι μόνο).

Υποστηρίζεται τρίτον, ότι οι λαϊκιστές είναι συντηρητικοί, ενώ οι παραδοσιακές κυβερνήσεις είναι προοδευτικές. Και στο σημείο βέβαια αυτό είναι απαραίτητο, πέρα από την προπαγάνδα, να προσδιορίσουμε τι ακριβώς υπεισέρχεται στο συντηρητισμό και τι στην προοδευτικότητα. Και συγκεκριμένα να διερωτηθούμε, με ποια ερμηνευτική βάση προβάλλονται ως προοδευτικές, έννοιες, συστήματα, τάσεις και καταστάσεις όπως είναι η παγκοσμιοποίηση, η ανεξέλεγκτη υποδοχή λαθρομεταναστών, η υποβάθμιση της σημασίας της εθνικής κυριαρχίας, το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, η ομοφυλοφιλία, η απεμπόληση του πατριωτισμού, η καταδίκη του κράτους-έθνους κλπ., και πως τα αντίθετά τους, εκλαμβάνονται ως δήθεν ανήκοντα στο συντηρητισμό;

Πρόκειται για ακραία, αλλά χωρίς βάσεις επίθεση των παραδοσιακών κομμάτων εναντίον των αποκαλούμενων λαϊκίστικων, που φέρνει μνήμες κοινών ενδεχομένως σημείων με τις παλαιότερες διώξεις των κομμουνιστών από τους εθνικόφρονες. Η συσπείρωση των παραδοσιακών κομμάτων, ανά την υφήλιο, εναντίον των λαϊκίστικων μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι η τυχόν επικράτησή αυτών των μη συστημικών κομμάτων θα αφαιρούσε από τα παραδοσιακά το λόγο ύπαρξής τους.

Μιλώντας για λαϊκισμό και για λαϊκίστικα πολιτικά κόμματα θα πρέπει, πάντως, να επισημανθούν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η προσπάθεια ορισμού τους. Τι είναι δηλαδή λαϊκισμός. Οι δυσκολίες αυτές δεν οφείλονται μόνο στο γεγονός ότι τα χαρακτηριστικά και οι επιδιώξεις αυτών των κομμάτων, ανά την υφήλιο, ενδεχομένως διαφέρουν σε κάποια σημεία, αλλά ακόμη και επειδή δεν είναι διόλου ξεκάθαρο το περιεχόμενο του λαϊκισμού.

Ενδεικτικά υπενθυμίζω ότι ο όρος χρησιμοποιείται, κατά περίπτωση, για τον Donald Trump στις ΗΠΑ, τη Μαρίν Λεπέν στη Γαλλία, τον Recep Tayyip Erdogan στην Τουρκία, τον Ροντρίγκο Duterte στις

Philippines, τον Ορμπάν στην Ουγγαρία, αλλά και τον Πούτιν στη Ρωσία, αλλά και τον Χι Jimping στην Κίνα κ.ο.κ.

Αυτές οι δυσκολίες γύρω από τον ορισμό και το περιεχόμενο του λαϊκισμού παραπέμπουν κατά κύριο λόγο στη δυσκολία που συναντά η αναζήτηση ικανοποιητικού ορισμού, για το τι είναι λαός. Υπάρχουν πολυάριθμοι ορισμοί σχετικά με το λαό. Επέλεξα για τις ανάγκες της ομιλίας μου** τον ορισμό, που δίνει ο Cas Mudde και που είναι ο εξής: «η κοινωνία είναι χωρισμένη σε δύο, στη διεφθαρμένη ελίτ και στον καθαρό λαό».

Με βάση αυτό τον ορισμό ο λαϊκισμός, εξαιτίας προφανώς της παγκοσμιοποίησης, εκφράζει την οργή του λαού, διότι στο διάστημα των τελευταίων περίπου 4-5 δεκαετιών, ξεχάστηκε από τους ηγέτες των παραδοσιακών κυβερνήσεων, που κατηγορούνται ότι φρόντισαν τους πλούσιους και πολύ πλούσιους, αφήνοντας χωρίς προστασία τη μεσαία και τη φτωχότερη τάξη. Έτσι, η άνοδος των λαϊκίστικων κομμάτων θέτει υπό σοβαρή αμφισβήτηση σωρεία δεδομένων, μερικά από τα οποία θα συζητήσουμε απόψε, στην προσπάθεια να απαντηθούν τα ακόλουθα ερωτήματα:

Πρώτον, στο τι προκάλεσε τη γέννηση και την άνοδο των λαϊκίστικων κομμάτων.

Δεύτερον, ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτών των λαϊκίστικων κομμάτων και ποιες οι διαφορές τους από τα παραδοσιακά κόμματα.

Και τέλος **τρίτον**, θα προσπαθήσω να σκιαγραφήσω το μέλλον που αναμένει την ανθρωπότητα, σε περίπτωση που αυτά τα λαϊκίστικα κόμματα επικρατήσουν, καθώς και τη φυσιογνωμία που θα έχει η νέα διεθνής τάξη.

1.Η γέννηση των νέων κομμάτων, που εξηγεί και τα αποτελέσματα των γαλλικών εκλογών

Θα επικαλεστώ ως πρώτο και κυρίαρχο αίτιο της γέννησης των λαϊκίστικων κομμάτων, που περικλείει μέσα του και όλα τα μερικότερα, την παρακμή της Δύσης, που έφθασε στο τέλος της, σύμφωνα με τη γνωστή θεωρία του φιλόσοφου Oswald Spengler. Διανύουμε, όπως όλα δείχνουν το τέλος εποχής του δυτικού πολιτισμού, και των αξιών του, όπως συνέβη και με όλους τους προηγούμενους, που ακολούθησαν την ίδια προδιαγεγραμμένη διαδρομή. Δηλαδή, αναδύονται, μεσουρανούν και πεθαίνουν.

Ειδικότερα για την περίπτωση των ευρωπαϊκών κρατών, και όλως ιδιαιτέρως της πατρίδας μας, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ως καταλυτικής σημασίας λόγος παρακμής τους, που ερμηνεύει και την παραγκώνιση των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων, ο δημογραφικς μαρασμός, σε συνδυασμό και με τη γήρανση του πληθυσμού τους.

Η υπογεννητικότητα υπογραμμίζεται ως το κυρίαρχο χαρακτηριστικό παρακμής από τον Alvin Hansen, το γνωστό Αμερικανό οικονομολόγο, που στα μέσα του 19ου αιώνα πρόβλεψε το τέλος της ανάπτυξης για τη Δύση, με την έλευση του σταδίου της αέναης στασιμότητας. Θεωρία, που αναβίωσε το 2013 από τον οικονομολόγο Lawrence Summers, και που βασίστηκε στα αρνητικά επιτόκια και στον μηδενικό πληθωρισμό. Προβλέπεται ότι το ποσοστό του πληθυσμού της Ευρώπης, στον παγκόσμιο, το 2050 δεν θα υπερβαίνει το 7%, από το 21.7% που ήταν το 1950. Θα οδηγηθεί δηλαδή η Ευρώπη στην «παγκόσμια γωνία». Για την Ελλάδα, ειδικότερα, οι σχετικές προβλέψεις είναι εφιαλτικές αφού μεταξύ του 2022 και του 2100 ο πληθυσμός της θα έχει μειωθεί κατά 45%. Η Ελλάδα εξάλλου, είναι η πιο γερασμένη χώρα της ΕΕ, καθώς για το 2060 προβλέπεται ότι η ηλικία του 30% του συνολικού πληθυσμού της θα υπερβαίνει τα 65, σε σχέση με το 14% που είναι σήμερα. Αν, πράγματι, οι πληθυσμιακές εξελίξεις εκλαμβάνονται ως βαρόμετρο παρακμής, η Ελλάδα βρίσκεται στον υψηλότερο βαθμό στην Ευρώπη.

Η γενική, ωστόσο, αυτή ερμηνεία της παρακμής, με αιχμή του δόρατος το δημογραφικό μαρασμό της Δύσης, συμπληρώνεται και από άλλα συμβάντα και εξελίξεις, που οδήγησαν στην εμφάνιση αυτών των νέων πολιτικών κομμάτων.

α)Πρόκειται πρώτον για την παγκοσμιοποίηση

Η παγκοσμιοποίηση, είναι το σύστημα που επιλέχθηκε από την Αμερική, με την ελπίδα ότι θα αναχαιτίσει την άνοδο της Ευρώπης και/ή της Ιαπωνίας, γιατί πίστευε τότε ότι αυτές απειλούσαν την πρωτοκαθεδρία της. Η παγκοσμιοποίηση έγινε δεκτή, πριν 40 περίπου χρόνια, με άκρατο και γενικευμένο ενθουσιασμό. Όσοι ολίγοι, μεταξύ των οποίων και εγώ (παραπέμπω στο βιβλίο μου «Συνωμοτική Παγκοσμιοποίηση», που μεταφράστηκε γαλλικά, ρουμανικά και ρωσικά), είχαν εκφράσει φόβους και δυσμενείς προβλέψεις για τα αποτελέσματά της θεωρήθηκαν οπισθοδρομικοί, αμόρφωτοι κ.ά.

Πρόκειται για πάγιους χαρακτηρισμούς, που χρησιμοποιούνται κατά περίπτωση από τα συστημικά πολιτικά κόμματα, όταν επιδιώκουν να επιβάλουν θέσεις επικίνδυνες, και με περιεχόμενο που συναντά ισχυρές λαϊκές αντιστάσεις (Βλ. Πρέσπες).

Ωστόσο, είναι πια γενικώς αποδεκτό, ότι οι φόβοι εκείνων των ολίγων ήταν βάσιμοι, δεδομένου ότι η παγκοσμιοποίηση είχε, τελικά, ελάχιστους νικητές και ατέλειωτη στρατιά ηττημένων.

Οι οπαδοί των νέων αυτών πολιτικών κομμάτων, που έγιναν γνωστά ως "λαϊκίστικα", ανήκουν στους ηττημένους, που είδαν το βιοτικό τους επίπεδο να επιδεινώνεται, και που τώρα στρέφονται με απροκάλυπτο θυμό, εναντίον της παγκοσμιοποίησης, εναντίον της υπέρ φιλελευθεροποίησης της οικονομίας, της ανεξέλεγκτης ελευθερίας του διεθνούς εμπορίου, των μύθων περί αυτορυθμιζόμενων αγορών και βέβαια και εναντίον της καθεστηκυίας πολιτικής τάξης, που έδωσε υποσχέσεις τις οποίες δεν τήρησε, και που επέβαλε και υπέθαλψε το σύστημα.

Παρότι η καθεστηκυία πολιτική τάξη μαίνεται εναντίον των "λαϊκιστών", αποτελεί ωστόσο γεγονός ότι η παγκοσμιοποίηση σώρευσε ανείπωτα δεινά, κυρίως, στο εσωτερικό των προηγμένων οικονομιών, όπως ανάμεσα και σε άλλα:

- -ροκάνισε τα ατομικά δικαιώματα,
- -εξαθλίωσε την εργασία, μέσα από την ξέφρενη επιδίωξη μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας,
- -κορύφωσε τις κάθε μορφής ανισότητες κατανομής του εισοδήματος και του πλούτου,
- -αποδεκάτισε τη μεσαία τάξη,
- -υποβάθμισε τη σημασία της θρησκείας, της οικογένειας, της ιστορίας, του πατριωτισμού, της εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας.

β)Πρόκειται δεύτερον για την αλλοίωση των αρχών της δημοκρατίας σε συνδυασμό με την κορύφωση των ανισοτήτων.

Οι πρόσφατες εξελίξεις των ανεξέλεγκτων πια ανισοτήτων στις πλούσιες χώρες της Δύσης, που έχουν υπερβεί ακόμη και τα ασύλληπτου ύψους επίπεδα των ετών 1910-20, δικαιώνουν τις απόψεις του Polanyi. Ο γνωστός Ούγγρος οικονομολόγος (και όχι μόνο) συνέδεσε τις ανισότητες κατανομής με τη γενίκευση, στις προηγμένες οικονομίες, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Συγκεκριμένα, καθώς η δημοκρατία απαιτεί ισότητα, υποστηρίζεται ότι οι ανισότητες υπονομεύουν τις αντιπροσωπευτικές δημοκρατίες και αποδυναμώνουν τη συναίνεση γύρω από αυτές. Και τούτο, διότι, η αντιπροσωπευτική δημοκρατία, για να σταθεροποιηθεί, χρειάζεται την απομάκρυνση λαϊκών μαζών, που έχουν ενδεχομένως, απρόβλεπτες παρεμβάσεις. Είναι ο λόγος για τον οποίον ενθαρρύνεται η αποχή μεγάλων τμημάτων του λαού. Το σύστημα

της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας κινδυνεύει έτσι να ανατραπεί από την οργή των περιθωριοποιημένων. Αυτό φαίνεται να συνέβη στις τελευταίες εκλογές στη Γαλλία, και όχι μόνο (διότι υπάρχουν ήδη αρκετά προηγούμενα, όχι ωστόσο τόσο επιδραστικά, όσο της Γαλλίας).

Η κυβέρνηση Μακρόν κατηγορείται όχι μόνο από τον κ. Μελανσόν και τα κινήματα πέριξ αυτού, αλλά και από τους ψηφοφόρους της κας Μαρίν Λεπέν, που σε μεγάλο ποσοστό είναι εργάτες και αγρότες, ότι δηλαδή αδιαφόρησε για τα έντονα προβλήματα της μεσαίας και της φτωχότερης τάξης και ασχολήθηκε με αυτά των πλουσίων και των πολύ πλουσίων. Άφησε, δηλαδή, το λαό χωρίς φροντίδα.

Να προσθέσω εδώ ότι οι νέοι, στις σύγχρονες προηγμένες οικονομίες φαίνεται ότι δεν ενδιαφέρονται και πολύ για τη δημοκρατία, αλλά απαιτούν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Αντιθέτως οι πολίτες άνω των 65 ετών νοιάζονται για τη δημοκρατία.

γ)Πρόκειται τρίτον για την ανεξέλεγκτη μετανάστευση/λαθρομετανάστευση

Η Ευρώπη έχει πλημμυρίσει από λαθρομετανάστες, και ιδιαίτερα η Ελλάδα. Αλλά, οι αρμόδιοι, και αναφέρομαι στους δικούς μας, δεν ανησυχούν, καθώς δηλώνουν ότι έχουν τη λύση στο ακανθώδες δημογραφικό μας πρόβλημα. Η λύση λέγεται «αντικατάσταση». Τελικά, είναι απλό: Πακιστανοί, Αφγανοί κλπ, θα αντικαταστήσουν τον δημογραφικό καταποντισμό μας. Διαβάστε τη θεωρία του Κούντενχοφ Καλέργη, αν δεν το έχετε κάνει ήδη. Πρόκειται για τον πρώτο οραματιστή της Πανευρώπης, που το 1925 δημοσίευσε το βιβλίο του «Πρακτικός Ιδεαλισμός», και σε αυτό προβλέπονται όλα όσα ζούμε σήμερα. Ασφαλώς, δικαιολογούνται υπόνοιες ότι και με τη βοήθεια αυτής της μαζικής μετανάστευσης προετοιμάζεται το καθεστώς της «Παγκόσμιας Διακυβέρνησης», στα πλαίσια της οποίας οι πληθυσμοί της Ευρώπης δεν θα διαφέρουν μεταξύ τους. Θα έχουν όλοι μεγάλη μύτη και μαύρα μαλλιά, και θα θυμίζουν τους αρχαίους Αιγυπτίους. Αλλά, και πέρα από την επαλήθευση των οραμάτων του Κούντενχοφ Καλέργη, και πέρα από το γεγονός ότι η ΕΕ έχει καθιερώσει βραβείο με το όνομά του, που έχει ήδη απονεμηθεί στην κα Angela Merkel και στον κ. Herman Van Rompuy, δύο από τα "κορυφαία μέλη» της Λέσχης Bildemberg, η υλοποίησή τους επιταχύνεται και με μέτρα και προγράμματα που αποφασίζονται στις ετήσιες συγκεντρώσεις του Davos.

δ)Πρόκειται τέλος τέταρτον για την οργή των πολιτών του κόσμου εναντίον των fake news

Που συνειδητοποιούν ότι γίνονται, πολύ συχνά, θύματα των fake news ή της κεκαλυμμένης ανελευθερίας του Τύπου. Σε αυτόν προσφεύγουν ολοένα συχνότερα οι συστημικές κυβερνήσεις, προκειμένου να επιβάλουν απόψεις που πάσχουν από έλλειψη στοιχειώδους αντικειμενικότητας, που στρέφονται εναντίον των λαϊκών ή των εθνικών συμφερόντων και που εμφανίζονται με παραπειστικούς μανδύες, «ευπρεπισμού», επιλογής της δήθεν «καλής πλευράς της ιστορίας», του «ανήκομεν εις την Δύσιν», της εκμετάλλευσης κατά περίπτωση της ανύπαρκτης ουσιαστικά διάκρισης αριστεράς και δεξιάς κ.ά.

2. Ποια είναι τα χαρακτηριστικά αυτών νέων πολιτικών κομμάτων;

Στα νέα πολιτικά κόμματα, που ξεπήδησαν μέσα από την αντίδραση εναντίον της καθεστηκυίας τάξης δόθηκε, όπως ήδη αναφέρθηκε, το υποκοριστικό, υποκριτικό και παραπλανητικό επίθετο του "λαϊκισμού", με το οποίο επιμένουν οι παραδοσιακοί πολιτικοί να τα προσφωνούν. Αυτό, ακριβώς, το κακότεχνο και χωρίς περιεχόμενο επίθετο, προδίδει το φόβο παραγκωνισμού των παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων, καθώς και την προσπάθειά τους να υποβαθμίσουν τη σημασία των ανερχόμενων αντιπάλων τους. Ταυτόχρονα, διαχέεται συστηματικά η εσφαλμένη εντύπωση, ότι δήθεν το σύνολο των νέων αυτών πολιτικών κομμάτων ρέπει προς το φασισμό, ενώ η πραγματικότητα είναι αρκετά διαφορετική. Ασφαλώς, ανάμεσά τους, υπάρχουν ορισμένοι πολιτικοί σχηματισμοί ή ηγέτες, με τέτοιες απορριπτέες τάσεις, αλλά το στοιχείο που υπερισχύει σε όλους αυτούς είναι καταρχήν η εναντίωσή τους στην παγκοσμιοποίηση και η προσπάθεια επαναφοράς βασικών αξιών, που παραγκωνίστηκαν από αυτήν.

Μερικοί από τους στόχους και τα χαρακτηριστικά των λαϊκίστικων κομμάτων είναι τα ακόλουθα:

Πρώτον η παραδοσιακή διάκριση ανάμεσα σε δεξιά και αριστερά δεν φαίνεται πια να ισχύει στη Γαλλία

Πράγματι, η πολιτική εικόνα του τελευταίου εκλογικού αποτελέσματος είναι τρικομματική: το παραδοσιακό κόμμα του κ. Μακρόν με τους ψηφοφόρους να προέρχονται από τις πλουσιότερες περιοχές της Γαλλίας. Το κόμμα της κας Λεπέν που συγκεντρώνει εργάτες και αγρότες και ο συνασπισμός του κ. Μελανσόν, με ψηφοφόρους που προέρχονται από λαϊκές περιοχές και από μερικές μεγαλύτερες πόλεις της Γαλλίας.

Η ουσιαστική κατάργηση της διάκρισης σε αριστερής και δεξιάς κατεύθυνσης πολιτικών κομμάτων οφείλεται στην ύπαρξη κοινών

βασικών στόχων και στις δυο κατευθύνσεις. Δηλαδή, πρόκειται κυρίως, για την εξασφάλιση φροντίδας για το λαό, που απουσίαζε, γενικώς, από τα παραδοσιακά κόμματα.

Δεύτερον, ανά την υφήλιο, τα λαϊκίστικα κόμματα κλίνουν περισσότερο προς τα δεξιά, διότι έχει επικρατήσει η πεποίθηση ότι η αριστερά έχει αθετήσει όλες της τις υποσχέσεις.

Οπωσδήποτε, θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένη λαϊκίστικη ιδεολογία.

Τρίτον, και τα δύο μη συστημικά γαλλικά κόμματα είναι εναντίον του άκρατου νεοφιλελευθερισμού και της παγκοσμιοποίησης.

Αυτά υπόσχονται ότι θα βελτιώσουν την κατανομή του εισοδήματος, αυξάνοντας τον κατώτερο μισθό σε πάνω από 1500Ε το μήνα, βελτιώνοντας τις συντάξεις, επιβάλλοντας πιο προοδευτικούς φόρους, περιορίζοντας τις φορολογικές απαλλαγές των μεγάλων εταιριών, ενισχύοντας την κρατική παρέμβαση στην οικονομία, ενθαρρύνοντας το βαθμό αυτάρκειας της οικονομίας, που αποτελεί επιθυμία του 43% των Γάλλων.

Παρά τις διαφορές του κ. Μελανσόν και της κας Λεπέν, οι δύο έχουν συστήσει κοινό μέτωπο εναντίον του κ. Μακρόν.

Τέταρτον, ειδικότερα η κα Μαρίν Λεπέν, αναμένεται να επικεντρωθεί σε προσπάθειες βελτίωσης του τρόπου λήψης των αποφάσεων, με στόχο την κατά το δυνατόν ανεξαρτητοποίηση της ΕΕ ώστε να παύσει να είναι φερέφωνο των ΗΠΑ.

Αναμένεται, ακόμη, ότι η κα Μαρίν Λεπέν θα προσπαθήσει να δημιουργήσει αμφιβολίες, αναφορικά με την ορθότητα των μονομερών και συχνά μη αντικειμενικών επιλογών της ΕΕ, επιδιώκοντας τη δημιουργία εποικοδομητικών συνεργασιών με Κίνα, Ρωσία, Αφρική κ.ά..

Σε ότι αφορά το ευρώ, παρότι στο παρελθόν η κα Μαρίν Λεπέν ήταν υπέρ της εξόδου της Γαλλίας από την Ευρωζώνη, φαίνεται οι σχετικές αντιρρήσεις της να έχουν περιοριστεί, και να αρκείται απλώς στην προσπάθεια επίτευξης βελτιώσεων στη λειτουργία του.

Οπωσδήποτε, αξίζει να αναφερθεί το αποτέλεσμα πρόσφατης έρευνας, που δείχνει τη Γαλλία διχοτομημένη στα δύο, καθώς το 50% πιστεύει ότι το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα είναι βλαβερό, ενώ το 49% τίθεται υπέρ του.

Να σημειωθεί ακόμη ότι οι Γάλλοι έχουν εκφραστεί εναντίον της εμβάθυνσης της ΕΕ, και ότι υπήρξαν κριτικοί εναντίον του υπερβολικού αριθμού των υπαλλήλων εκεί, που φθάνουν τους 45.000.

Αναμένεται ακόμη ότι η κα Μαρίν Λεπέν θα θέσει επί τάπητος:

- -την αδυναμία της ΕΕ να δώσει ικανοποιητικές λύσεις στα τρέχοντα ακανθώδη κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα,
- -τη συχνή προσφυγή της ΕΕ στη χρήση δύο μέτρων και δύο σταθμών για την αντιμετώπιση παρόμοιων προβλημάτων,
- -την ετερόφωτη και εξαρτημένη πολιτική της ΕΕ
- -και πάνω από όλα την αθέτηση όλων των αρχικών υποσχέσεών της ΕΕ, περί της εξασφάλισης πλήρους απασχόλησης, δικαιότερης κατανομής, εξαφάνισης των αρχικών διαφορών επιπέδου ανάπτυξης των κρατών-μελών και ταχύρρυθμης ανάπτυξης.

Επιπλέον η κα Μαρίν Λεπέν θα επαναφέρει στο προσκήνιο έναν έντονο πατριωτισμό, θα ενισχύσει το κράτος-έθνος και την εθνική ταυτότητα, και θα προσπαθήσει να επιβάλλει το εθνικό συμφέρον πάνω από το ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο.

Μελανσόν και Μαρίν Λεπέν ελπίζεται ότι θα επιδιώξουν λύσεις και εξελίξεις στον πόλεμο της Ουκρανίας, που θα είναι λιγότερο καταστρεπτικές για την Ευρώπη από αυτές που τώρα εφαρμόζονται, πιο ανθρώπινες και πιο υπεύθυνες, προς την πλευρά του τέλους αυτού του πολέμου και όχι προς τη διαιώνισή του.

3. Και πως προβλέπεται ότι θα είναι η νέα διεθνής τάξη;

Όλα συνηγορούν στο ότι εκκολάπτεται μια νέα διεθνής τάξη, που δεν έχει ακόμη λάβει την τελική της μορφή. Έτσι, δεν είμαι σε θέση να δώσω μια ολοκληρωμένη μορφή της, και γι' αυτό θα αρκεστώ σε ορισμένες διαπιστώσεις. Ταυτόχρονα θα βασιστώ στην υπόθεση ότι οι διαπιστώσεις αυτές δεν θα μεταβληθούν σημαντικά, αν δεν προκύψει ο Γ' Παγκόσμιος Πόλεμος.

Η νέα διεθνής τάξη διαμορφώνεται υπό την επίδραση της επιδημίας του Covid-19, του πολέμου της Ουκρανίας, της επανεμφάνισης του πληθωρισμού, ύστερα από απουσία 40 ετών, της απειλής ύφεσης, αλλά και της απειλής διάλυσης της Ευρώπης, εξαιτίας της λήψης σωρείας επικίνδυνα επιπόλαιων αποφάσεων. Πράγματι, ο αναμενόμενος πολύ κακός χειμώνας θα προκαλέσει δικαιολογημένη οργή των Ευρωπαίων, και ουδόλως αποκλείεται να οδηγήσει στη διάλυση της ΕΕ και της Ευρωζώνης.

Σε ότι αφορά τον πόλεμο της Ουκρανίας, πολλές εκφάνσεις του ενθαρρύνουν την υπόθεση ότι αποτελεί εισαγωγή στον Γ΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα. Και σε αυτή την περίπτωση εξηγείται το γιατί οι ΗΠΑ επιδιώκουν να εξασθενίσουν τη Ρωσία, ώστε να μην είναι δίπλα στην Κίνα όταν έρθει ο Γ' Παγκόσμιος. Εξάλλου, οι εκλογές της Γαλλίας φέρουν σαφώς τη σφραγίδα του πολέμου της Ουκρανίας, με την ανάδειξη φιλορωσικών πολιτικών κομμάτων, και πιστεύω ότι αναμένεται ανάλογη συνέχεια στις προσεχείς εκλογές και άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Αν, όμως, τελικά, ο πόλεμος της Ουκρανίας δεν καταλήξει στον Γ΄ Παγκόσμιο και αν η Δύση συνετιστεί ώστε να μην ωθήσει τον Πούτιν στη χρήση πυρηνικών, σίγουρα θα υποδεχθούμε στο πολύ προσεχές μέλλον, μια νέα διεθνή τάξη με πιθανά χαρακτηριστικά, τα ακόλουθα:

- -Η παγκοσμιοποίηση, που ήδη περιορίστηκε, θα δώσει τη θέση της σε καθεστώς προστατευτισμού, με αυξημένη δόση αυτάρκειας. Τα εθνικά σύνορα θα είναι ελεγχόμενα, το ίδιο και η μετανάστευση. Θα ενισχυθεί, έτσι, το κράτος-έθνος.
- -Ο οικονομικός φιλελευθερισμός που, σε συνδυασμό με την παγκοσμιοποίηση, είχε αρνητικά αποτελέσματα για τους λαούς, θα υποκατασταθεί από μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση, από διεύρυνση του δημόσιου τομέα και από αύξηση της σημασίας των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας.
- -Ο καπιταλισμός, φυσικά, θα επιβιώσει αλλά θα αλλάξει πιθανότατα μορφή, στην προσπάθειά του να επανέλθει σε καθεστώς αξιοκρατίας, όπως πριν από τη δεκαετία του '80. Προς αυτή την κατεύθυνση θα βοηθηθεί, πιθανότατα, αν συνδυαστεί και με κρατικό καπιταλισμό.
- -Η υπερχρέωση των σύγχρονων οικονομιών, που αποτελεί το δεκανίκι του χρηματικού καπιταλισμού, ελπίζεται ότι θα αντιμετωπιστεί με δραστικά μέτρα, ώστε να μην αποτελεί βραχνά, όπως τώρα.
- -Η λήψη μέτρων, για την αντιμετώπιση των καταστρεπτικών διαστάσεων της ανεξέλεγκτης ανισότητας κατανομής, θεωρείται απαραίτητη για την επιβίωση του καπιταλισμού και τη συνέχιση της ανάπτυξης.

Ωστόσο, όλες οι παραπάνω αναμενόμενες μεταβολές, και προφανώς πολλές άλλες, που αφορούν τη Δύση, θα υπαχθούν, όπως όλα δείχνουν, σε μια συγκλονιστική ανατροπή, που θα αφορά την παγκόσμια κυριαρχία. Στο τιμόνι του κόσμου, πολύ προσεχώς, δεν θα είναι πια η Αμερική αλλά η Κίνα. Παράλληλα με τις θετικές μεταβολές αυτής της

ανατροπής, που ελπίζεται ότι θα είναι η επάνοδος σε παραδοσιακές αξίες, οι οποίες ατόνησαν στο περιβάλλον παρακμής της Δύσης, απειλείται και η έλευση ορισμένων σημαντικών μεταβολών με αρνητικό πρόσημο. Όπως, ανάμεσα και σε άλλες, ο περιορισμός των ατομικών ελευθεριών, η επίσημη υποχώρηση της δημοκρατίας, σε σύγκριση πάντοτε με τη μορφή της, που φανταζόμαστε ότι δήθεν επικρατεί στη Δύση, η γενίκευση και επισημοποίηση της παρακολούθησης των πολιτών, η ανοχή της ανελευθερίας του Τύπου κ.ά.

Τελικά, η ανθρωπότητα, και ειδικότερα η πατρίδα μας, θα είναι σε καλύτερη ή σε χειρότερη μοίρα στην προβλεπόμενη νέα διεθνή τάξη; Η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι ιδιαιτέρως δύσκολη, αν όχι αδύνατη, αν ληφθούν επιπλέον υπόψη οι εκκολαπτόμενες συγκλονιστικές μεταβολές, που φέρνει η επιδημία στη ζωή του πλανήτη μας. Ωστόσο, αναφορικά με την Ελλάδα, αυτό που θα μπορούσε θερμά να υποστηριχθεί, είναι η επείγουσα ήδη ανάγκη να προσπαθήσει με όλα τα μέσα να αποκτήσει μια όσο γίνεται πιο ικανοποιητική θέση στη νέα παγκόσμια τάξη, και όχι να παραμένει εγκλωβισμένη στην απερχόμενη.

(*) Κείμενο ομιλίας στο ΙΗΑ ZOOM FORUM της Πέμπτης 30 Ιουνίου 2022.

(**)Πρ. Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Αναδημοσιεύσεις:

https://professors-phds.com/2022/07/01/44818/

https://www.thrakikiagora.gr/ta-pollapla-minymata-ton-gallikon-eklogon-skiagrafoyn-mia-nea-diethni-taxi

https://www.palo.gr/macedonia/ta-pollapla-minymata-twn-gallikwn-eklogwn-skiagrafoyn-mia-nea-diethni-taksi/29501547/

https://taxalia.blogspot.com/2022/07/blog-post_304.html

Τουλάχιστον βγάλαμε κάποιες καλές φωτογραφίες στην Μαδρίτη!

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 03.07.2022 «SLPress»

Επί χρόνια οι Τούρκοι κλιμακώνουν τις φαντασιώσεις τους (τις επανέλαβαν και μετά το τέλος της Συνόδου στην Μαδρίτη), αναφορικά

με τα δήθεν δικαιώματά τους επί των ελληνικών νησιών, τα οποία όφειλαν δήθεν να έχουν αποστρατιωτικοποιηθεί, διότι άλλως η δήθεν αυτή παράλειψη αποτελεί casus belli. Το παντελώς αβάσιμο αυτών των τουρκικών απαιτήσεων είναι γνωστό σε όλους όσοι έχουν διδαχθεί ή και απλώς ενδιαφέρονται για το Διεθνές Δίκαιο. Θυμούμαι, προ αρκετών δεκαετιών, με πόσο πάθος επέμενε σε ανάλογα εδάφια ο καθηγητής μου στο ΑΠΘ Κωνσταντίνος Ευσταθιάδης.

Ωστόσο, αυτό το ξεκάθαρο καθεστώς των ελληνικών νησιών (που αναλύεται με εξαιρετικό τρόπο, μεταξύ και άλλων, σε άρθρο του Θεόδωρου Κατσούφρου) δεν αποτελεί ασπίδα για την Ελλάδα και δεν δικαιολογεί την ανοχή των Ελλήνων αρμοδίων, απέναντι στις καθημερινές πια, πολύπλευρες και όχι μόνο λεκτικές, απειλές, προσβολές, ύβρεις και παραβιάσεις της εθνικής μας κυριαρχίας, από τους Τούρκους. Οι Τούρκοι, δυστυχώς, σε αντίθεση με εμάς που λειτουργούμε ως "πυροσβέστες", κερδίζουν πόντους διότι έχουν μακροχρόνια στρατηγική για όλα τα θέματα που τους ενδιαφέρουν και τα προωθούν απαρέγκλιτα και σε κάθε ευκαιρία.

Από την πλευρά μας, μάς ικανοποιούν κρίσεις που μόνιμα αποδεικνύονται αβάσιμες, όπως, ότι δήθεν ο Ερντογάν έχει απομονωθεί, ότι δήθεν έχει προκαλέσει την μήνι των συμμάχων μας, ότι δήθεν οι πολιτικές του θα στραφούν εναντίον του και άλλες φαιδρότητες. Παράλληλα, αδυνατούμε να κατανοήσουμε ότι, με την ανεκτική συμπεριφορά μας απέναντι στις τουρκικές απειλές, ενθαρρύνουμε τη Δύση να επιλέγει εκφάνσεις αδιαφορίας, τις οποίες συγκαλύπτει με κενού περιεχομένου δηλώσεις.

Αυτές οι ανεπίτρεπτες δηλώσεις της Δύσης, που εμείς αφελώς εκλαμβάνουμε ως δήθεν συμπαράστασή της προς εμάς, ως δήθεν πρόθεση επιβολής τιμωρητικής πολιτικής εναντίον της Τουρκίας, αρκούν για να εφησυχάζουμε, αλλά και για να θριαμβολογούμε με τις σχετικές διαβεβαιώσεις του Τύπου. Που φεύ αποδεικνύεται έτσι το βάσιμο της κατρακύλας του βαθμού ελευθερίας των ελληνικών ΜΜΕ, στη διεθνή κατάταξη.

Οι επιτυχίες των Τούρκων

Η Δύση επιδεικνύει ακραίας μορφής ανοχές, απέναντι στις τουρκικές απειλές, στους εκβιασμούς, στις μη σύννομες ενέργειες, στις επιθέσεις και στις εισβολές εναντίον κυρίαρχων κρατών. Αυτά τα πολλαπλά μέτρα και σταθμά αποτελούν απτές αποδείξεις της παρακμής, που έχει

διαβρώσει τις βασικές δυτικές αξίες, έτσι που να είναι εκτός πραγματικότητας η επίκληση της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της ισότητας, αλλά και της αξιοπιστίας των ΜΜΕ, που ρέπουν ολοένα σε μεγαλύτερο βαθμό στη διάδοση ψευδών ειδήσεων.

Αυτό είναι το περιβάλλον του Διεθνούς Δικαίου, το οποίο εκμεταλλεύεται στο έπακρον ο κ. Ερντογάν. Σε αυτό το βαθιά διαβρωμένο διεθνές περιβάλλον, η επαναλαμβανόμενη διαστρέβλωση γεγονότων, αλλά και ιστορίας, εφόσον δεν αναχαιτίζεται αποφασιστικά, έχει κάθε πιθανότητα να καταλήξει, σε καθολική αποδοχή της.

Με τα τουρκικά μυθεύματα, βέβαια, πείθονται όσοι θέλουν να πειστούν, είτε επειδή, έχουν άλλα σοβαρότερα θέματα να επιλύσουν. Είτε επειδή οι Τούρκοι φωνάζουν, απειλούν, εκβιάζουν και δεν είναι διόλου τα "καλά παιδιά" της ευρωπαϊκής και διεθνούς σκηνής. Δηλαδή, δεν ανήκουν σε εκείνη την κατηγορία, στην οποία εμείς οι Έλληνες διαπρέπουμε, ως οι "καλύτεροι μαθητές της ΕΕ". Δεν είναι, δηλαδή, όπως θεωρούνται οι Έλληνες "δεδομένοι". Δεν λένε συνεχώς ναι, αλλά προτιμούν τα όχι.

Οι Τούρκοι επιβάλλουν με νύχια και δόντια, το εθνικό τους συμφέρον πάνω από το οποιοδήποτε υπερεθνικό. Και έτσι η διεθνής κοινότητα φοβάται και υπολογίζει τις αντιδράσεις τους. Και έτσι οι Τούρκοι έχουν κατοχυρώσει επιφανή θέση μέσα σε αυτήν. Και έτσι, εχθροί και φίλοι τους θεωρούν χρήσιμους για διαπραγματεύσεις, για σύναψη συμφωνιών, με το αζημίωτο πάντοτε και πάνω από όλα τους υπολογίζουν. Και έτσι έχουν καταφέρει οι Τούρκοι να εξασφαλίσουν την εκ των προτέρων καλή διάθεση της Δύσης που πορεύεται "με τα τουρκικά νερά".

Ασήμαντη διεθνώς η Ελλάδα

Υποστηρίζεται, συνήθως, όταν γίνονται αυτής της μορφής αντιπαραθέσεις ότι η Τουρκία είναι μεγάλη χώρα, κατέχει σημαντική θέση στο ΝΑΤΟ και συνεπώς είναι λάθος να συγκρίνεται με τη μικρή Ελλάδα. Υπάρχουν, ασφαλώς, διαφορές που όμως σε καμιά περίπτωση δεν εξηγούν τη δική μας διεθνή ασημαντότητα, που οφείλεται δυστυχώς εξ' ολοκλήρου στην απελπιστικά υποτελή συμπεριφορά μας. Διότι, υπάρχουν πολλές μικρές χώρες και όχι, αναγκαστικά, ιδιαίτερα προηγμένες και όχι με τόσο πλούσια "δώρα" γεωγραφικής θέσης, που

κατορθώνουν με την εθνικά υπερήφανη συμπεριφορά τους, να είναι υπαρκτές και υπολογίσιμες στη διεθνή σκακιέρα.

Σχετική με την ανύπαρκτη διεθνή θέση της Ελλάδας, που φευ η ίδια επέλεξε, είναι και η δύσκολα κατανοητή ικανοποίηση του πρωθυπουργού μας, που απορρέει από τις κενές περιεχομένου, αμήχανες, χλιαρές, του τύπου "φύγε κακό από τα μάτια μου" δηλώσεις της ΕΕ, ως απάντηση στις σαφείς, αλλά και παντελώς αβάσιμες, τουρκικές απειλές εναντίον μας. Αμφισβήτηση της εθνικής κυριαρχίας των νησιών μας, τα οποία διατηρούμε δήθεν σε παράνομο καθεστώς, δηλώσεις εξάντλησης της υπομονής της Τουρκίας, επί 100 χρόνια (καθώς το εθνικό της συμφέρον επιβάλλει τώρα επίλυση του θέματος) αφήγημα περί Τουρκίας, που δεν είναι αυτή η μικρή Τουρκία που εμφανίζεται, αλλά πολύ μεγαλύτερη κ.ά.

Και σε πείσμα όλων αυτών των φανταστικών, των ανυπόστατων, των υβριστικών, των τρομακτικών εναντίον της χώρας μας δηλώσεων, ο πρωθυπουργός εμφανίζεται ικανοποιημένος, από κοινού και με τα συστημικά ΜΜΕ. Του αρκούν οι κατά καιρούς αδιευκρίνιστου περιεχομένου δηλώσεις της Τουρκίας, που σπεύδουν να βαφτιστούν ως δήθεν ευνοϊκές για εμάς, ως έχοντας δήθεν περιορίσει την συνήθη επιθετικότητα εναντίον μας. Δεν διερωτήθηκε ο πρωθυπουργός γιατί η Δύση, αν πράγματι είναι μαζί μας και εναντίον του Ερντογάν, δεν του επιβάλλει κυρώσεις για την, αναμφίβολα, εναντίον του Διεθνούς Δικαίου συμπεριφορά του.

Δεν σκέφθηκε ο πρωθυπουργός, ότι το βέτο, από το οποίο η Ελλάδα απείχε επί περίπου 50 χρόνια, ήταν τώρα απαραίτητο να επιβληθεί. Δεν έκρινε επιβεβλημένο, ο πρωθυπουργός μας, να διεθνοποιήσει την εντελώς διαφορετική στάση της ΕΕ απέναντι στην εισβολή της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας, από την αντίστοιχη χλιαρή ή ανύπαρκτη, με την οποία αντιμετωπίζει την παντοιοτρόπως αναγγελόμενη εισβολή της Τουρκίας εναντίον της Ελλάδας. Η ίδια παρατήρηση ισχύει και για τη συνεχιζόμενη και επεκτεινόμενη εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο.

Η πανωλεθρία στη Μαδρίτη

Και το αποκορύφωμα (προς το παρόν) αυτής της εθνικά καταστρεπτικής εξωτερικής μας πολιτικής, διαδραματίστηκε στην προχθεσινή Σύνοδο του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη. Σε αυτήν ο πρωθυπουργός μας μετέβη με βαρύ διπλωματικό οπλισμό, του οποίου η προετοιμασία διήρκεσε εβδομάδες και κάλυψε σημαντικό τμήμα των ειδήσεων των συστημικών ΜΜΕ. Η Ελλάδα, όπως μας διαβεβαίωναν, πήγαινε στη Μαδρίτη για να καταφέρει

αποφασιστικό πλήγμα στον κ. Ερντογάν και στις απειλές του εναντίον της χώρας μας.

Οι ίδιες αυτές ειδήσεις, εξάλλου, εμφάνιζαν τον κ. Ερντογάν περίπου ως ανεπιθύμητο από τη διεθνή κοινότητα και εκβιαστή, ο οποίος δήθεν δεν θα κατόρθωνε να πετύχει τίποτε από τα όσα επεδίωκε διότι, τάχα, είχε εξοργίσει τους συμμάχους με την απαράδεκτη συμπεριφορά του. Το αποτέλεσμα για εμάς, στη Μαδρίτη ήταν, δυστυχώς, μια επιπλέον πανωλεθρία, από αυτές με τις οποίες μας περιποιείται η Δύση. Ο κ. Ερντογάν μέσα από την ακραία, αλλά αποδοτική εκβιαστική του τακτική, πήρε σχεδόν όλα όσα επεδίωκε.

Και εμείς, ούτε ακουστήκαμε, ούτε κάναμε αντιληπτή την εκεί παρουσία μας, (ωστόσο έχει απαθανατιστεί σε φωτογραφία με τους Ισπανούς άνακτες!). Και το χειρότερο για εμάς, από την τραγωδία της Συνόδου της Μαδρίτης, είναι το γεγονός ότι ο πλανητάρχης συζήτησε με τον κ. Ερντογάν το πρόβλημα της "ηρεμίας του Αιγαίου", χωρίς εμάς. Ίσως η εξήγηση αυτής της ηχηρής παράλειψης να σχετίζεται με την εθνικά εγκληματική υπόθεση του Turkaegean.

Μαδρίτη: Αδιανόητοι οι πανηγυρισμοί

Παρότι αδιανόητο, αλλά όμως αληθινό, ο πρωθυπουργός μας επέστρεψε από τη Μαδρίτη ικανοποιημένος, και τα γνωστά συστημικά ΜΜΕ επιδόθηκαν σε μακροσκελείς αναλύσεις των λόγων αυτής της ικανοποίησης. Υποθέτω ότι ο υποτιθέμενος θρίαμβος στη Μαδρίτη δικαιολογήθηκε με βάση την ελπίδα, ότι θα περάσουμε ένα ήσυχο καλοκαίρι, καθώς ο κ. Ερντογάν, μετά τους θριάμβους του, είχε παύσει να μας απειλεί και να μας βρίζει και μετά την ηρεμία του καλοκαιριού, είχε ο Θεός το τι θα κάναμε!

Όμως, η υπόθεση αυτή αποδείχθηκε εντελώς αβάσιμη, δεδομένου ότι η εκεχειρία είχε διάρκεια ζωής μόλις 48 ωρών και ο Τούρκος πρόεδρος επανήλθε δριμύτερος. Είναι, όντως, ακατανόητο, επικίνδυνο και προσβλητικό το ότι δεν χρησιμοποιούμε, με συνέχεια και αποφασιστικότητα, τα νομικά κατοχυρωμένα δίκαιά μας, εφόσον, όπως φαίνεται, οι σύμμαχοι (έστω και αν δεν το εφαρμόζουν), δηλώνουν ωστόσο πίστη στην επίλυση των προβλημάτων μέσω του Διεθνούς Δικαίου.

Γιατί ουδέν τελικώς τολμούμε να απαιτήσουμε; Γιατί λέμε ναι σε όλα; Γιατί περνάμε σαφώς τα υπερεθνικά συμφέροντα πάνω από τα εθνικά; Γιατί ουδόλως αξιοποιούμε τη γεωγραφική μας θέση αλλά, αντιθέτως, δεχόμαστε σιωπηρώς να μετατρέπουμε εδάφη μας σε πυριτιδαποθήκη,

για χάρη των συμμάχων μας, χωρίς προβληματισμούς και φυσικά χωρίς αντάλλαγμα; Επιβάλλεται ριζική ανατροπή αυτής της υποτελούς πολιτικής, αν θέλουμε να εξακολουθήσει να υπάρχει Ελλάδα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/ethnika/toylachiston-vgalame-kapoies-kales-fotografies-stin-madriti/

Έτσι στήνεται διεθνώς η τουρκική προπαγάνδα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 26.07.2022 «Newsbreak»

Τώρα η Θράκη;

Ενόσω η Ελλάδα περνάει «ήρεμο καλοκαίρι»-ο Ερντογάν επεκτείνει τα δεινά εναντίον μας.

Ερντογάν: Η Ελλάδα υπονομεύει τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης

TRT Francais-27.07.2022

(μετάφραση-σχόλιο από **Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη**)

"Η Ελλάδα υπονόμευσε πρόσφατα σκόπιμα τις διατάξεις της Συνθήκης Ειρήνης της Λωζάνης, ιδίως τα δικαιώματα της τουρκικής μειονότητας", δήλωσε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τουρκίας, Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Ερντογάν: Η Ελλάδα υπονομεύει τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης (AA)

Ο επικεφαλής του τουρκικού κράτους εξέδωσε την Κυριακή βιντεοσκοπημένο μήνυμα με αφορμή την 99η επέτειο της υπογραφής της Συνθήκης Ειρήνης της Λωζάνης.

Σημείωσε ότι η Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης είναι ένα από τα ιδρυτικά έγγραφα της Τουρκικής Δημοκρατίας.

"Με τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάνης, χαράχτηκαν τα χερσαία σύνορά μας, καταργήθηκαν οι συνθηκολόγηση, κατοχυρώθηκαν τα δικαιώματα της τουρκικής μειονότητας στην Ελλάδα και επιβεβαιώθηκε το μη

στρατιωτικό καθεστώς των ελληνικών νησιών κοντά στις ακτές μας”, δήλωσε ο Τούρκος Πρόεδρος.

Τόνισε ότι η Τουρκία παρακολούθησε σχολαστικά την εφαρμογή της Συνθήκης Ειρήνης της Λωζάνης στα 99 χρόνια από την υπογραφή της.

“Ωστόσο, πρόσφατα, οι όροι που προβλέπονται στη συνθήκη, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων της τουρκικής μειονότητας, αγνοούνται ή μειώνονται σκόπιμα, ιδίως από την Ελλάδα”, πρόσθεσε. Αυτή η κατάσταση, η οποία είναι ασυμβίβαστη με τις σχέσεις καλής γειτονίας και την αρχή της πίστης στη συνθήκη, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από τη χώρα μας. Η χώρα μας είναι αποφασισμένη να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την εγκαθίδρυση διαρκούς ειρήνης και ηρεμίας στην περιοχή και για την προστασία των δικαιωμάτων του αγαπημένου μας έθνους”.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/361715/etsi-stinetai-diethnos-i-toyrkiki-propaganda/

https://newsbase.gr/etsi-stinetai-diethnos-i-toyrkiki-propaganda-2156786.html

https://dynatielladanews.com/world/1196949-etsi-stinetai-diethnos-i-tourkiki-propaganda/

https://www.inewsgr.com/441/etsi-stinetai-diethnos-i-tourkiki-propaganda.htm

https://eidisis247.gr/%CE%AD%CF%84%CF%83%CE%B9-%CF%83%CF%84%CE%AE%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CE%B4%CE%B9%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CF%8E%CF%82-%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%BA%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CF%80%CF%81%CE%BF%CF%80/

Χαρίζουμε τις βραχονησίδες μας στους Τούρκους;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 26.07.2022 «Newsbreak»

Ο ενθουσιασμός για τον όρο, που έθεσε το αμερικανικό Κογκρέσο, στην Τουρκία, κατά την πώληση των F-16 αποδείχθηκε, φευ, πρόωρος και παντελώς αβάσιμος. Ε, δεν είναι και η πρώτη φορά. Μάλλον πρόκειται για παγιωμένη κατάσταση. Υπενθυμίζω ότι ο όρος αυτός ήταν η μη εκτέλεση υπερπτήσεων τουρκικών αεροσκαφών επάνω από τα ελληνικά νησιά.

Ο όρος αυτός έγινε ασμένως δεκτός από τους Τούρκους, που πράγματι έπαυσαν τις υπερπτήσεις επάνω από τα νησιά μας, εμφανιζόμενοι έτσι νομοταγείς και σοβαροί απέναντι στις ΗΠΑ. Συνέχισαν, όμως ακάθεκτοι τις υπερπτήσεις τους επάνω από τις ελληνικές βραχονησίδες. Και τούτο, όχι διότι οι φίλοι Αμερικανοί δεν έπραξαν ότι τους ζητήσαμε, ούτε και διότι οι εκεί ομογενείς δεν μας φρόντισαν αρκετά, αλλά επειδή εμείς υποπίπτουμε συνεχώς σε τραγικά λάθη, τα οποία θέτουν σε κίνδυνο την εθνική μας κυριαρχία.

Όπως εξηγεί, με τον ξεκάθαρο πάντοτε τρόπο της η Κύρα Αδάμ στο άρθρο της στην κυριακάτικη δημοκρατία της 24 τρέχ. εμείς τα «θαλασσώσαμε» για πολλοστή φορά, μπερδεύοντας το νομικό καθεστώς νήσων και βραχονησίδων, και αφήνοντας τις τελευταίες στο έλεος των Τούρκων.

Ειδικότερα, τον Αύγουστο του 2019 η Κυβέρνηση κ. Μητσοτάκη ικανοποίησε το, από παλιά, τουρκικό αίτημα , και δέχτηκε να αναγνωρίσει ότι η περιοχή ανατολικά της Ρόδου ανήκει στη Μεσόγειο (όπου οι Τούρκοι έχουν 12 ν,μ. και όχι στο Αιγαίο, όπου τα τουρκικά ν.μ. ανέρχονται μόνο σε 6). Έτσι, εκτός του ότι κινδυνεύουν και νησιά, όπως το Καστελλόριζο, η Στρογγύλη και λοιπά παρακείμενα, οι βραχονησίδες, που δεν αναφέρονται ονομαστικά σε καμία διεθνή συνθήκη κολυμπούν σε γκρίζα νερά. Και, λογικά, δίνουν το δικαίωμα στους Τούρκους να διασκεδάζουν με υπερπτήσεις από πάνω τους, χωρίς ουδείς να μπορεί πια να διαμαρτυρηθεί για αυτές.

Οι Τούρκοι, που εφαρμόζουν σοβαρή και μακροχρόνια διπλωματία, επέτυχαν αυτό που ήθελαν ήδη από το 2019, και όλα όσα υποστήριζαν με τον ανοίκειο βέβαια, δικό τους τρόπο, από τότε, ήταν βασισμένα σε αυτό το θανάσιμο, το αδιανόητο αλλά, κυρίως, το ανεξήγητο ελληνικό λάθος. Σίγουρα, δεν ήλπιζαν οι Τούρκοι ότι θα άρπαζαν (προς το παρόν τουλάχιστον)ελληνικά νησιά. Η αρπαγή τους, μένει για αργότερα, για το

επόμενο λάθος μας. Για την ώρα, όμως, καλές είναι και οι βραχονησίδες για τον τουρκικό επεκτατισμό. One by one!

Σίγουρα, είναι πολλά τα ερωτηματικά για το «πως συνέβη αυτό το εθνικά εγκληματικό λάθος». Όντως, πάρα πολλά, αλλά για την ώρα, αναπάντητα.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/361519/charizoyme-tis-vrachonisides-mas-stoys-toyrkoys/

https://www.olympia.gr/1502245/ellada/charizoyme-tis-vrachonisides-mas-stoys-toyrkoys/

https://voicenews.gr/charizoume-tis-vrachonisides-mas-stous-tourkous/

https://www.inewsgr.com/441/charizoume-tis-vrachonisides-mas-stous-tourkous.htm

https://eidisis247.gr/%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5-%CF%84%CE%B9%CF%82-%CE%B2%CF%81%CE%B1%CF%87%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%AF%CE%B4%CE%B5%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%85/

https://atticatimes.gr/%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5-%CF%84%CE%B9%CF%82-%CE%B2%CF%81%CE%B1%CF%87%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%83%CE%AF%CE%B4%CE%B5%CF%82-%CE%BC%CE%B1%CF%82-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%85/

https://newsbase.gr/charizoyme-tis-vrachonisides-mas-stoys-toirkoys-2151714.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%87%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%BC%CE%B5/

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2022

Τί κρύβει η προβολή των υποκλοπών από διεθνή ΜΜΕ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 17.08.2022 «Slpress»

Είναι, δυστυχώς, άκρως υποτιμητικά και προσβλητικά για την πατρίδα μας, τα όσα επισήμως συμβαίνουν και τα οποία συγκεντρώνουν μια γενικότερη κατακραυγή, σχετικά με σημαντικές παραβιάσεις ελευθεριών και δημοκρατικών δικαιωμάτων. Το ένα σκάνδαλο διαδέχεται το άλλο, σε κλίμακα που, αν μπορεί έτσι να ειπωθεί, βαίνει από τις ελαφρύτερες προς τις ολοένα βαρύτερες εκτροπές από την ομαλότητα.

Και πιο συγκεκριμένα η χώρα μας δέχθηκε έναν καταιγισμό κατηγοριών από το σύνολο σχεδόν των διεθνών ΜΜΕ, σχετικά με την ανελευθερία του Τύπου. Αυτή, καταρχήν, αποδεικνύεται από την κατρακύλα της στη λίστα των "Δημοσιογράφων Χωρίς Σύνορα" από τη θέση, διεθνώς, του αριθμού 70 όπου ήταν, στην 108 αντίστοιχα. Η υποβάθμιση οφείλεται στις πιέσεις που δέχονται δημοσιογράφοι για να μη δημοσιεύουν ειδήσεις εναντίον της κυβέρνησης, στις ψευδείς ειδήσεις, στη δολοφονία του δημοσιογράφου Γιώργου Καραϊβάζ, στην απόκρυψη ειδήσεων κ.ά.

Ωστόσο, τα διεθνή ΜΜΕ πήραν, κοινώς, φωτιά με την αποκάλυψη της είδησης περί παρακολούθησης τηλεφώνων πολιτικών. Πιθανόν, να μην πρόκειται τώρα για τη μοναδική περίπτωση, αλλά για αυτήν που ξέφυγε και βγήκε στην επιφάνεια. Ωστόσο, ίσως για αδιευκρίνιστους λόγους (αλλά και ίσως για διαφανείς) αποδείχθηκε ότι αυτή η συγκεκριμένη είδηση των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων εμπίπτει στα πρώτης διαλογής ενδιαφέροντα της διεθνούς κοινότητας και κυρίως της ΕΕ.

Η παρατήρηση αυτή είναι απαραίτητη, δεδομένου ότι ειδικότερα η ΕΕ δεν επιδεικνύει την ίδια ευαισθησία σε όλες τις περιπτώσεις. Να υπενθυμίσω ότι η ΕΕ ουδόλως συγκινήθηκε το 2015 με την αλλοίωση του αποτελέσματος του δημοψηφίσματος στην Ελλάδα, που από "ΟΧΙ" έγινε "ΝΑΙ" αλλά, αντιθέτως, όπως αποδεικνύουν σχετικά βίντεο, ενθάρρυνε αυτή την εκτροπή.

Η είδηση, για τις υποκλοπές, επιβαρύνθηκε, ασφαλώς, και από το γεγονός ότι η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου έσπευσε με μία, κεκαλυμμένη μεν προστατευτική δε, δήλωση υπέρ της μη ανάμειξης και της αθωότητας του πρωθυπουργού στις τηλεφωνικές

παρακολουθήσεις, παρότι ο ίδιος ο Κυριάκος Μητσοτάκης προΐσταται της ΕΥΠ.

Υποκλοπές: Δυσεξήγητο το μένος των διεθνών ΜΜΕ

Η υπόθεση των τηλεφωνικών υποκλοπών είναι, όντως, εξαιρετικά σοβαρή και, μάλιστα, εκθέτει τη χώρας μας σε μία περίοδο που επιδιώκεται, με κάθε δυνατό τρόπο, η υποστήριξη της διεθνούς κοινότητας εναντίον της τουρκικής επιθετικότητας. Το χειρότερο, αν βέβαια υπάρχει και χειρότερο, είναι η εμπλοκή του Ταμείου Ανάκαμψης στην υπόθεση υποκλοπών. Εμπλοκή, που είχα, κατά κάποιο τρόπο, διαβλέψει σε δύο σχετικά άρθρα μου ("Το Ταμείο Ανάκαμψης φέρνει κυβέρνηση τεχνοκρατών" και "Ταμείο Ανάκαμψης: ότι λάμπει δεν είναι χρυσός").

Ωστόσο, σε πείσμα της βαριάς αυτής εκτροπής, βρίσκω κάπως υπερβολική, κάπως δυσεξήγητη, την έξαρση αυτού του μένους των διεθνών ΜΜΕ εναντίον της χώρας μας, που τελικώς στρέφεται εναντίον της κυβέρνησης και πιο συγκεκριμένα εναντίον του κ. Μητσοτάκη. Αυτό το ξεσήκωμα, που συγκεντρώνει τις πιο επιφανείς εφημερίδες ολόκληρης της Ευρώπης και όχι μόνο, μου δημιουργεί σοβαρές υπόνοιες, για την πιθανότητα επιδίωξης κάποιου ανομολόγητου στόχου, πέραν του εμφανούς που είναι η επάνοδος στο κράτος δικαίου και τη δημοκρατία.

Και, συγκεκριμένα (παρότι μπορεί και να πέφτω έξω) η σκέψη μου στρέφεται γύρω από την υπόθεση ότι οι έξωθεν Μεγάλες Δυνάμεις, που τα τελευταία χρόνια εμπλέκονται ολοένα και περισσότερο με την επιλογή των κυβερνώντων στη χώρα μας, προσανατολίζονται, για λόγους που κυρίως ενδιαφέρουν τις ίδιες και όχι και την Ελλάδα, στην επιβολή κάποιων μεταβολών στο κυβερνητικό σχήμα. Δεν νομίζω ότι καταρχήν αναμένονται φαντασμαγορικές εκπλήξεις μέσα από το νέο αυτό σχήμα, που οπωσδήποτε έχει σταθερά παγιωθεί, με τα υπάρχοντα στοιχεία εναλλαγής στο χρόνο. Ίσως, με κάποιας μορφής συνεργασίες. Ίδωμεν!

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/ti-kryvei-i-provoli-ton-ypoklopon-apo-diethni-mme/

http://www.dromosanoixtos.gr/2022/08/ti-kryvei-i-provoli-ton-ypoklopon-apo-diethni--mme.html

Η ρίζα της ελληνικής κακοδαιμονίας είναι η υποτέλεια

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 27.08.2022 «Slpress»

Το κυρίαρχο πρόβλημα της Ελλάδας είναι η εθνική μας υποτέλεια, η οποία αποτελεί την πάγια συμπεριφορά μας, και με ελάχιστες εξαιρέσεις χαρακτηρίζει τη θέση της Ελλάδας προς τον έξω κόσμο. Πρόκειται για την παγιωμένη στάση, με την οποία η Ελλάδα αντιμετωπίζει, αλλά και αντιμετωπίζεται από φίλους, συμμάχους και εχθρούς. Πρόκειται για κατάσταση, που δεν αρμόζει σε κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος, αλλά αντιθέτως σε χώρα που βαρύνεται με δεσμούς ανελευθερίας απέναντι σε όλους και όλα, σε έθνος με φοβικά σύνδρομα και με εμφανείς ανασφάλειες.

Η αναζήτηση των αιτίων αυτού του ανεπιθύμητου συνδρόμου, ανατρέχει στο μακρινό παρελθόν της ηρωικής Επανάστασης, που έκρυβε ωστόσο και κάποιες γκρίζες σελίδες, οι οποίες από τότε αναπαράγονται συνεχώς, με ασαφείς και δυσδιάκριτες μεθοδεύσεις. Η απελευθέρωση της Ελλάδας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία βρήκε ομόφωνες τις Μεγάλες Δυνάμεις, προφανώς γιατί αυτή εξυπηρετούσε συμφέροντά τους, αλλά όχι και την ανεξαρτησία της.

Είναι πολύ χαρακτηριστική η δήλωση του Μακρυγιάννη στα "Απομνημονεύματά" του ότι «*Τους κατάτρεξαν οι Ευρωπαίοι τους δυστυχείς Έλληνες. Εις τις πρώτες χρονιές εφοδίαζαν τα κάστρα των Τούρκων. Τους κατέτρεχαν και τους κατατρέχουν ολοένα δια να μη υπάρχουν. Η Αγγλία θέλει να τους κάμη Άγγλους με την δικαιοσύνην την αγγλική, οι Μαλτέζοι, ξυπόλητους και νηστικούς, οι Γάλλοι Γάλλους, οι Ρώσοι Ρώσους και ο Μέττερνικ της Αούστριας Αουστριακούς και όποιος τους φάγει από τους τέσσερους*».

Η κυριαρχία επάνω σε μια Ελλάδα, τυπικά ελεύθερη αλλά όχι ανεξάρτητη, υπήρξε το μήλο της έριδος ανάμεσα στις τότε Μεγάλες Δυνάμεις, με την προβολή της αντίθεσης Αλβιώνας και Αυστρίας εναντίον της Ρωσίας. Και είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι τον ρωσοτουρκικό πόλεμο (1828-29) δεν υπάρχει πηγή, που να αναφέρεται στην ανεξαρτησία της Ελλάδας. Το όραμα του Καποδίστρια ήταν μια ελεύθερη, αλλά και ανεξάρτητη Ελλάδα, που όμως έσβησε με τη δολοφονία του.

Σιωπηρή αποδοχή της εξάρτησης

Και όσο και αν φαίνεται αδιανόητο, αυτό το όραμα στάθηκε αδύνατον να αναζωογονηθεί επί 190 και κάτι ολόκληρα χρόνια. Ωστόσο, μέσα σε αυτές τις δεκαετίες κυριαρχεί η γενική διαπίστωση ότι στο μακρύ αυτό διάστημα, δεν υπήρξαν αξιόλογες προσπάθειες ξεριζωμού του. Ότι, δηλαδή, η εξάρτηση έγινε σιωπηρώς αποδεκτή. Για την οικτρή αυτή κατάσταση, στην οποίαν βρίσκεται η πατρίδα μας, ήδη επί δύο αιώνες, υπάρχουν, ασφαλώς, βαρύτατες όσο και ασυγχώρητες ευθύνες.

Η υποτέλεια έγινε τρόπος ζωής, εξουδετέρωσε την εθνική υπερηφάνεια και αξιοπρέπειά μας και εγκαθίδρυσε μια αρρωστημένη αδράνεια, που τελικώς αποδέχεται τα πάντα. Η υποτέλεια αυτή φαίνεται να διαιωνίζεται, ενώ κάθε φορά που κινδυνεύει να ανατραπεί, από υγιείς λαϊκές αντιδράσεις, όπως ενδεικτικά αναφέρομαι στην περίπτωση των Πρεσπών, καθώς και σε αυτήν του δημοψηφίσματος του 2015, επιστρατεύονται υπόγειες δυνάμεις, για να τις σιγήσουν, με κάθε μέσον, έστω και με το πιο αδίστακτο. Και πάντοτε βέβαια με τη συμπαράσταση των συμμάχων-φίλων-εταίρων, που έχουν αντικαταστήσει τις πάλαι ποτέ Μεγάλες Δυνάμεις. Πρόκειται, σίγουρα, για αποφάσεις και ενέργειες, με ψήγματα προδοσίας.

Οι ευθύνες για τη χρόνια αυτή ανωμαλία, μέσα στην οποία καθηλώνεται η πατρίδα μας και αδυνατεί έτσι να ανοίξει φτερά σε νέους ορίζοντες, δεν είναι ασφαλώς μονομερείς, αλλά ανακυκλώνονται, φράζοντας τα μονοπάτια πιθανών διεξόδων. Θα ήταν, σίγουρα, ιδιαιτέρως βολικό να αποδοθούν όλα τα κακώς κείμενα στις ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, τότε που η πατρίδα μας σύρθηκε σε ιδιόμορφο αποικιοκρατικό καθεστώς. Ωστόσο, με σύστημα ελεύθερων εκλογών, αλλά και με την επικράτηση κάποιου είδους και βαθμού δημοκρατίας, στη χώρα μας, έστω και με ισχυρή δόση ουτοπίας, είναι δύσκολο να απαλλαγεί από κάθε ευθύνη ο λαός της, ο οποίος τις ψηφίζει.

Δεν ανήκομεν μόνο εις την Δύσιν

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν συνειδητοποιήσουμε ότι δεν χρειάζεται να αποδείξουμε το οτιδήποτε, καθώς αρκεί να μην αμαυρώνουμε το αστραφτερό στεφάνι, που μας κληρονόμησαν οι δικοί μας άνθρωποι, πριν χιλιετηρίδες. Η Δύση, είναι η συνέχειά τους, και μπορεί να μεγαλουργήσει για εμάς, αν τη συνδυάσουμε με την υφήλιο, που τότε κατέκτησε ο δικός μας Μέγας Αλέξανδρος. Το "ανήκομεν εις την Δύσιν", μάς περιορίζει, έτσι, γιατί μας στερεί την απεραντοσύνη, στην οποία μπορούμε να έχουμε πρόσβαση, αν την καλλιεργήσουμε δεόντως. Και γι' αυτό θα έφθανε, αν αντί να αναζητούμε αποδείξεις, για

το πόσο "δυτικοί" είμαστε, καταρτίζαμε ένα καλομελετημένο πρόγραμμα δράσης, που να αναδεικνύει τη μοναδικότητα της δικής μας προέλευσης. Ακριβώς, αυτήν, που δυσαρεστεί τη Δύση, επειδή την στερείται.

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν πειστούμε ότι δεν έχουμε ανάγκη αναγνώρισης, από πολιτισμούς πολύ μεταγενέστερους του δικού μας. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, που συντελείται με ταχύτατους ρυθμούς η παρακμή της Δύσης. Αν και όταν περιορίσουμε το βαθμό εξάρτησής μας, από έξω, από οπουδήποτε έξω, και ασχοληθούμε με συνέπεια και συνέχεια με όλα όσα χρειάζεται η οικονομία μας. Έχοντας ως οδηγό μας τη γνώση ότι η προσπάθεια εμφύτευσης ακατέργαστων προγραμμάτων, όσο προηγμένα και αν είναι αυτά, συνήθως αποτυγχάνουν παταγωδώς.

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν αναγνωρίσουμε ότι η ελληνική οικονομία είναι πλήρως διαλυμένη, και χωρίς βάσεις. Έτσι, χρειάζεται μακροχρόνιο προγραμματισμό, της μορφής που εφαρμόστηκε στο σύνολο σχεδόν των ήδη προηγμένων οικονομιών, κατά την περίοδο εκβιομηχάνισής τους, προσαρμοσμένο κατά το δυνατόν στις σύγχρονες απαιτήσεις. Περιττό να υπογραμμίσω ότι αυτός ο προγραμματισμός ουδεμία σχέση έχει με τον σοβιετικό. Αν και όταν αντιμετωπίσουμε τα μόνιμα και εξαιρετικής επικινδυνότητας εθνικά μας προβλήματα με μακροχρόνιο πρόγραμμα και με την αποδοχή της υπόθεσης ότι πρόκειται για την επιβίωση του Έθνους και συνεπώς καμία θυσία δεν είναι υπερβολική. Έχουμε το παράδειγμα του Ισραήλ. Ας το ακολουθήσουμε.

Θεμελιώδεις αρχές

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν ελαχιστοποιήσουμε τη διαφθορά και τον νεποτισμό, που λαμβάνουν ανατριχιαστικές διαστάσεις όχι, βέβαια, αποκλειστικά στην Ελλάδα, αλλά ως απεχθής συνέπεια της παρακμής της Δύσης. Να υποστηρίξω την άποψή μου ότι δεν παρέχει λύση, στο πολύ βασικό αυτό πρόβλημα, η συνεχής κατακραυγή εναντίον της λεγόμενης "ελίτ", που κατά την κρίση μου, ουδέν σημαίνει. Το πρόβλημα αυτό δεν μπορεί να προβάλλεται ως πρόβλημα αποκλειστικά πλουτισμού:

- Πρώτον, διότι όσοι έχουν υψηλά εισοδήματα δεν είναι αναγκαστικά και προδότες, αλλά αντιθέτως συχνά αναδεικνύονται εξαιρετικοί πατριώτες.

- Δεύτερον, διότι θα πρέπει κάποτε αυτό να ιδωθεί και μέσα από την γενικότερη προσπάθεια περιορισμού των ανισοτήτων κατανομής, μέσω αποτελεσματικής προοδευτικής φορολογίας.
- Τρίτον, η διάσταση των "ελίτ", που νομίζω ότι ιδιαιτέρως ενοχλεί και ιδιαιτέρως βλάπτει τη χώρα μας, είναι η επιπόλαιη χρησιμοποίηση μελών της, σε θέσεις υπεύθυνες, οι οποίες απαιτούν προσόντα, τα οποία αυτά δεν διαθέτουν. Δεν είναι δυνατόν να υπεισέλθω εδώ σε αναλύσεις των λόγων, άλλωστε λίγο-πολύ γνωστών, του γιατί βρίθει αυτή η τακτική, ειδικά στη χώρα μας, και πως εξηγείται. Αρκεί να υπενθυμίσω ορισμένες από τις πολύ θλιβερές της συνέπειες, που τις βιώνουμε συνεχώς και που εκτός από επικίνδυνες, συχνά γελοιοποιούν την πατρίδα μας.

Η πατρίδα μας θα πάψει να ματώνει αν και όταν αντιληφθούμε το αναίτιο και πιθανά καταστρεπτικό σύνδρομο, του να καταφερόμαστε εναντίον της Κίνας. Μιας μεγάλης χώρας, με πανάρχαιο πολιτισμό ανάλογο του δικού μας, με σεβασμό στην πατρίδα μας και με την προοπτική να ανέλθει στην κορυφή του κόσμου, από όπου θα μπορούσε να μας προσφέρει πολλά.

Η εχθρότητα, εναντίον της Κίνας, δικαιολογείται, τηρουμένων των αναλογιών, μόνο από την πλευρά των ΗΠΑ, εφόσον η Κίνα τις απειλεί με απώλεια της παγκόσμιας κυριαρχίας τους. Η Ελλάδα δεν έχει τίποτε να κερδίσει ανεβαίνοντας και η ίδια σε αυτό το άρμα του μίσους. Αντιθέτως, πολλοί λόγοι συνηγορούν στην ανάπτυξη μιας στενότερης και πολυεπίπεδης συνεργασίας με την Κίνα, μεταξύ άλλων και ως προετοιμασία για τη νέα διεθνή τάξη που, εκτός απροόπτου, αναμένεται πολύ προσεχώς.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/idees/i-riza-tis-ellinikis-kakodaimonias-einai-i-ypoteleia/

https://taxalia.blogspot.com/2022/09/blog-post_47.html

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022

Ο φαύλος κύκλος τιμών και μισθών σε περίοδο πληθωρισμού

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 21.09.2022 «ot.gr»

Ο πληθωρισμός, μετά από 40 χρόνια, μέσα στα οποία είχαν λησμονηθεί τα δεινά του, επανέκαμψε στην υφήλιο, ως συνέπεια της άνετης νομισματικής πολιτικής, που ακολουθήθηκε κατά την πανδημία, ως συνέπεια των πολλαπλών δυσχερειών στην παγκόσμια αλυσίδα προσφοράς, αλλά και ως συνέπεια του πολέμου στην Ουκρανία, που οδήγησε σε κακές και επικίνδυνες αποφάσεις, σχετικά με το μέγα θέμα της ενέργειας.

Παρότι υπάρχουν αρκετές μορφές πληθωρισμού, ανάλογα με τις αιτίες που τον προκαλούν, το κοινό τους χαρακτηριστικό είναι η συνεχής άνοδος του γενικού επιπέδου των τιμών αγαθών και υπηρεσιών, όχι όμως στο ίδιο ποσοστό. Δηλαδή, όταν στην Ελλάδα ανακοινώνεται πρόσφατα ότι ο πληθωρισμός τρέχει με 11.5%, ορισμένα αγαθά και ορισμένες υπηρεσίες θα εμφανίσουν αύξηση μεγαλύτερη ή μικρότερη από αυτό το ποσοστό. Ο πληθωρισμός μειώνει, γενικώς, τους πραγματικούς μισθούς (την αγοραστική δύναμη των ονομαστικών μισθών) και ευνοεί τα κέρδη, αυξάνοντας έτσι τις ήδη υφιστάμενες ανισότητες κατανομής τους εισοδήματος.

Η εξήγηση αυτής της δυσμενούς εξέλιξης για τους μισθωτούς βρίσκεται στη βασική διαφορά που διακρίνει αυτά τα δύο εισοδήματα. **Το κέρδος των επιχειρηματιών ακολουθεί χωρίς καθυστέρηση τις αυξήσεις των τιμών, ενώ αντιθέτως οι μισθοί, έστω και στην καλύτερη των περιπτώσεων, που αυξάνουν μετά από κάθε άνοδο των γενικού επιπέδου τιμών, υπάρχει συνεχώς καθυστέρηση έναντι αυτών των αυξήσεων.**

Ειδικά σε περιόδους πληθωρισμού είναι απαραίτητη η διάκριση ανάμεσα στον ονομαστικό και τον πραγματικό μισθό. Ο ονομαστικός μισθός είναι το σύνολο των νομισματικών μονάδων, με τις οποίες έχουν συμφωνήσει, εργοδότης και εργαζόμενος, να αμείβεται η μισθωτή εργασία.

Ο **ονομαστικός αυτός μισθός**, πριν από την έναρξη του πληθωρισμού, αντιστοιχεί σε συγκεκριμένη ποσότητα αγαθών και υπηρεσιών, την οποία είναι σε θέση να αποκτήσει ο εργαζόμενος. Όταν, όμως, αρχίσει η άνοδος

του γενικού επιπέδου των τιμών, ο πραγματικός μισθός περιορίζεται, δηλαδή η αγοραστική δύναμη του ονομαστικού μισθού, διότι δεν είναι πλέον σε θέση να αποκτήσει την ίδια ποσότητα αγαθών και υπηρεσιών με πριν. Και όσο ταχύτερη και μεγαλύτερη είναι η συνεχιζόμενη άνοδος των τιμών, τόσο αυξάνει το χάσμα ανάμεσα στον ονομαστικό και στον πραγματικό μισθό, και τόσο φτωχότεροι καθίστανται οι μισθωτοί.

Οι μισθωτοί, που αντιλαμβάνονται, έστω και με κάποια καθυστέρηση, ότι φτωχαίνουν, παρότι ο ονομαστικός τους μισθός παραμένει αμετάβλητος, αρχίζουν να διεκδικούν αυξήσεις του ονομαστικού τους μισθού, ελπίζοντας ότι έτσι θα καλύψουν τις συνεχείς μειώσεις του πραγματικού τους μισθού. Οι διεκδικήσεις τους αυτές είναι γενικώς πιο αποτελεσματικές, όταν τα εργατικά συνδικάτα είναι ισχυρά, που δεν είναι πια η περίπτωση για τις τελευταίες δεκαετίες, εξαιτίας του άκρατου φιλελευθερισμού, ο οποίος επικράτησε στον προηγμένο κόσμο, τις τελευταίες δεκαετίες, σε συνδυασμό και με την ανεξέλεγκτη παγκοσμιοποίηση. Ωστόσο, σε περίοδο πληθωρισμού, έστω και όταν ο ρυθμός πτώχευσης των μισθωτών είναι ταχύς και αναπόφευκτος, διαπιστώνονται δύο φαινόμενα.

Το πρώτο είναι γνωστό ως **«φαύλος κύκλος τιμών και μισθών»**, και συνίσταται στην πυροδότηση του πληθωρισμού συνεπεία κάθε πρόσθετης αύξησης των ονομαστικών μισθών. Και το δεύτερο φαινόμενο αναφέρεται «στην ουτοπία των ονομαστικών μισθών», που σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι σε κάθε νέα αύξηση των ονομαστικών τους μισθών, έστω και αν αυτή υστερεί σε σχέση με το ρυθμό ανόδου των τιμών, αισθάνονται πλουσιότεροι, και σπεύδουν να αυξήσουν την κατανάλωσή τους η οποία, με τη σειρά της, ενισχύει την άνοδο των τιμών.

Η πτώχευση των μισθωτών, θεωρείται sine qua non συνέπεια του πληθωρισμού, η οποία δεν είναι δυνατόν να εξαλειφθεί, ακόμη και από κυβερνήσεις οι οποίες επιθυμούν να αποτρέψουν την επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και να αποφύγουν τις συνέπειες των διευρυνόμενων ανισοτήτων κατανομής, στις αναπτυξιακές ροπές της οικονομίας. Και τούτο, διότι οποιαδήποτε προσπάθεια εξουδετέρωσης της επιδείνωσης της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών, προσκρούει στον παράγοντα της αναπόφευκτης καθυστέρησης της αύξησης των ονομαστικών μισθών, που έπεται αναγκαστικά της αύξηση των τιμών. Που σημαίνει ότι **όταν υλοποιείται η αύξηση των ονομαστικών μισθών, προκειμένου να καλύψει την αύξηση των τιμών, έχει ήδη σημειωθεί νέα αύξηση του πληθωρισμού, και συνεπώς νέα μείωση των πραγματικών μισθών των εργαζομένων.**

Το άλυτο αυτό πρόβλημα αντιμετωπίστηκε με επιτυχία, σε ό, τι αφορά τη διατήρηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, στη Γαλλία, κατά την περίοδο 1952-1982 από τον Antoine Pinay.

Ο πρώην πρωθυπουργός επέτυχε από τη Βουλή την έγκριση εφαρμογής ενός συστήματος «κινούμενης κλίμακας», η οποία εξασφάλιζε την άμεση αύξηση των μισθών, ταυτόχρονα με την αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών. Το μειονέκτημα αυτής της μεθόδου διαφύλαξης της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών ήταν η κάπως εντονότερη ενθάρρυνση, σε σχέση με τις παραδοσιακές, των πληθωριστικών πιέσεων. Η μέθοδος αυτή εγκαταλείφθηκε το 1982, υπό την ασφυκτική πίεση του φιλελευθερισμού και της παγκοσμιοποίησης.

Αυτά τα παραπάνω, άλλα και πολλά άλλα, που δεν υπεισέρχονται στην παρούσα ανάλυση, αποτελούν τα προβλήματα, χωρίς λύση, που συνδέονται με τον πληθωρισμό, του οποίου η ένταση, η διάρκεια, αλλά και η μορφή, δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν. Γι' αυτό, και εκ των υστέρων διαπιστώνεται πολύ συχνά, ότι τα μέτρα που εκάστοτε λαμβάνονται για την αντιμετώπισή του, ήταν εσφαλμένα, και θα έπρεπε να είχαν εκκινήσει με βάση διαφορετικές διαπιστώσεις και προβλέψεις.

Να πάρουμε τώρα και μια γεύση από τα όσα συμβαίνουν στον κόσμο και στην Ελλάδα, σχετικά με τα παραπάνω προβλήματα, γύρω από τον πληθωρισμό και την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων. Όπως είναι γνωστό η Ελλάδα έχει τους χαμηλότερους μισθούς στην ΕΕ, με μόνη εξαίρεση τη Βουλγαρία, που βρίσκεται κάτω από αυτήν. **Πρόκειται, βέβαια, για μια από τις πολλές και διαρκείς καταστροφές, που προκάλεσαν τα Μνημόνια στην Ελλάδα, αυτά δηλαδή που κατά την επίσημη εκδοχή της ΕΕ «μας έσωσαν», καθώς πριν από αυτά το κατά κεφαλή εισόδημα της χώρας μας ήταν στην κορυφή των Βαλκανίων.**

Ο πληθωρισμός στην Ελλάδα είναι σημαντικά υψηλότερος από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης. Συγκεκριμένα, τον Αύγουστο ανήλθε στο 11,1%, ενώ στην Ευρωζώνη ήταν, αντίστοιχα, 9.1%. Ενας από τους βασικούς λόγους αυτής της διαφοράς, σε βάρος της Ελλάδας, είναι πιθανότατα ο πολύ χαμηλός δείκτης αυτάρκειας σε προϊόντα πρώτης ανάγκης, τα οποία εισάγουμε και των οποίων οι διεθνείς τιμές αυξήθηκαν σημαντικά.

Η δυσμενής αυτή πρωτιά μας, στο ρυθμό του πληθωρισμού, συνυπάρχει με μια δεύτερη αρνητική πρωτιά. Πρόκειται για την ουσιαστική καθήλωση των μισθών που, κατά τον Moody's, αυξήθηκαν σε ετήσια βάση μόλις 0,8% στο δεύτερο τρίμηνο φέτος, σε σύγκριση με την αντίστοιχη μέση αύξηση της Ευρωζώνης που ήταν 4,1%.

Ο πληθωρισμός, ωστόσο, δεν έχει μόνο μειονεκτήματα, αλλά και κάποιες θετικές πλευρές. Να αναφέρω, καταρχήν, ότι ελεγχόμενος πληθωρισμός, που όμως δεν είναι στασιμοπληθωρισμός, εξασφαλίζει ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης και απορρόφηση της ανεργίας.

Αν αυτά επιτευχθούν, η μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών δεν θα καταλήξει σε πτώση του μεριδίου της εργασίας στο ΑΕΠ. Αναφέρομαι εδώ στη νεοκλασική θεωρία Cobb-Douglas, που υποστηρίζει ότι το μερίδιο του συντελεστή εργασία στο ΑΕΠ πρέπει να κυμαίνεται γύρω στο 75%, προκειμένου να μη διαταράσσεται η γενική οικονομική ισορροπία. Στην πτώση αυτού του ποσοστού, στο διάστημα των τελευταίων δεκαετιών, που εκτιμάται στο 10% (υπέρ του κέρδους), για την περίπτωση των προηγμένων οικονομιών, αποδίδεται η μείωση της κατανάλωσης και επένδυσης σε επίπεδο τρισεκατομμυρίων δολαρίων.

Δυστυχώς, όμως, αυτός ο πληθωρισμός οδεύει, σχεδόν με βεβαιότητα, σε στασιμοπληθωρισμό, ο οποίος συνδυάζεται με αύξηση, και όχι με μείωση της ανεργίας. Ακόμη, θεωρητικά, μπορεί να προστεθεί ότι ο πληθωρισμός, κάτω από ορισμένες συνθήκες, εμφανίζει και ένα δεύτερο πλεονέκτημα, κυρίως υπέρ των νέων, που επιδιώκουν να δανειστούν για την απόκτηση δικής τους κατοικίας. Είναι το επιτόκιο, που όταν έχει συμφωνηθεί ως σταθερό, μειώνει συνεχώς την πραγματική του επιβάρυνση.

Από ό, τι, ωστόσο, διαφαίνεται, οι προθέσεις των ΗΠΑ και της ΕΕ είναι η σταδιακή αύξηση των επιτοκίων, με την ελπίδα τιθάσευσης του πληθωρισμού, οπότε εξαφανίζεται και το πλεονέκτημα αυτό, που θα μπορούσε να αναζωογονήσει την οικοδομική δραστηριότητα. Ειδικά, για την Ελλάδα, να υπογραμμίσω αυτό που κατά την κρίση μου θεωρώ αυτονόητο, ότι δηλαδή η μετατροπή της ενισχυμένης εποπτείας από τρίμηνη σε εξάμηνη ουδόλως περιορίζει τη δεινή οικονομική της κατάσταση, που επεκτείνεται σε δεκαετίες από σήμερα.

Με την ευκαιρία της πανδημίας, του πολέμου στην Ουκρανία, αλλά και του πληθωρισμού διαμορφώνονται νέες καταστάσεις, που ενδεχομένως διανοίγουν νέες ευκαιρίες και αναθεωρήσεις παραδοχών και δεδομένων. Μέσα σε αυτές, μου αρέσει να ελπίζω ότι η Ελλάδα θα διεκδικήσει, επιτέλους, τα παγιωμένα, εξαιτίας δισταγμών και αβελτηρίας της, αναφαίρετα δικαιώματά της.

Όπως, ανάμεσα και σε άλλα, **αυτά τα τρισεκατομμύρια γερμανικού χρέους, από την απάνθρωπη ναζιστική κατοχή, που η Γερμανία προσποιείται ότι δεν αντιλαμβάνεται περί τίνος πρόκειται, παρότι δεν**

αρνείται ότι τα οφείλει. Όπως, ανάμεσα και σε άλλα, η δικαιολογημένη απαίτηση της χώρας μας για διαγραφή τμήματος του χρέους, μετά και την προσθήκη της ομολογίας του Μπαράκ Ομπάμα, σε όσα ήδη μας ήταν γνωστά: ότι δηλαδή οι εταίροι μας θυσίασαν την Ελλάδα για να σώσουν τις τράπεζές τους.

Αλλά ακόμα και πριν από όλα επιβάλλεται η επικράτηση της δικής μας απόφασης να εγκαταλείψουμε τους αδικαιολόγητους ενθουσιασμούς, σχετικά με την οικονομία μας, που στην πραγματικότητα αργοπεθαίνει, και να προχωρήσουμε στην κατάστρωση ενός μακροχρόνιου σχεδίου, εκ βάθρων, αναδιάρθρωσής της.

Να βρούμε επιτέλους το θάρρος αναμέτρησής μας με την ΕΕ, ως μέλος της και όχι ως υπήκοος, αρνούμενοι να εφαρμόσουμε αυτά που απαιτεί από εμάς, μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης, και όχι μόνο, αλλά που ουδόλως προωθούν τις ανάγκες της οικονομίας μας.

Και να επιβάλλουμε ένα δικό μας πρόγραμμα ανάκαμψης, προσαρμοσμένο στις ιδιαίτερες ανάγκες της ρημαγμένης, από τα Μνημόνια οικονομίας μας, που να προωθεί την αντιμετώπιση των αναπτυξιακών αναγκών της δικής μας χώρας. Αλλά, τέτοιες σκέψεις παραμένουν, προς το παρόν, και άγνωστο μέχρι πότε, όνειρα θερινής νυκτός στο σκοτεινό καθεστώς της απόλυτης υποτέλειας, που διαρκεί ήδη 200 χρόνια.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2022/09/22/apopseis/experts/o-faylos-kyklos-timon-kai-misthon-se-periodo-plithorismou/

https://chcnews.org/geopolitics.html

Ταϊβάν, η πυριτιδαποθήκη του Ειρηνικού

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 22.09.2022 «Slpress»

Εκτός από τον πόλεμο στην Ουκρανία, που δικαιολογεί ανησυχίες για την πιθανότητα κατάληξής του στον Τρίτο Παγκόσμιο, εξελίσσεται παράλληλα και ολοένα και πιο επικίνδυνα η διένεξη ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα, με μήλο της έριδος την Ταϊβάν. Ως τις 2 Αυγούστου, που η κυρία Νάνσι Πελόζι προσγειώθηκε στην Ταϊβάν, η δικαιολογία της Αμερικής για το ενδιαφέρον της στα διαμειβόμενα

στο νησί, παρέπεμπε στην παγιωμένη αποδοχή της παραβίασης εκεί των δημοκρατικών θεσμών, καθώς και των μοναδικών δυτικών αξιών, που η ίδια είχε καθήκον να διαφυλάττει.

Η επίσκεψη, ωστόσο, της προέδρου της Βουλής των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ, με το προεδρικό της αεροπλάνο, που σαφώς δεν έγινε για τουριστικούς λόγους, έφερε στο διεθνές προσκήνιο τα όσα απειλητικά εκκολάπτονται στην Ταϊβάν εναντίον της παγκόσμιας ειρήνης. Την κορύφωση δηλαδή, ανάμεσα και σε άλλα, της επίδειξης στρατιωτικής ισχύος στην περιοχή, από τις δύο υπερδυνάμεις, ΗΠΑ και Κίνα. Και όχι μόνο, αφού οι ΗΠΑ επιδιώκουν επιπλέον να διασφαλίσουν τη συμμαχία Αυστραλίας, Ιαπωνίας και Νότιας Κορέας, σε περίπτωση στρατιωτικής τους σύγκρουσης, στην περιοχή, με την Κίνα και με την ενθάρρυνση του Κογκρέσου αποστέλλουν στρατιωτικό υλικό στην Ταϊβάν.

Προκειμένου να αντιληφθεί κανείς το τί ακριβώς συμβαίνει στην αναφλεγόμενη διένεξη, μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, με επίκεντρο την Ταϊβάν, αρκεί να επαναφέρει στη μνήμη το καθεστώς, που επικρατούσε, από το 1979 για την Κίνα και την Ταϊβάν, και που μεταβλήθηκε σιωπηρώς το 2021. Αναφέρομαι στη γενικευμένη παραδοχή μιας *«μοναδικής Κίνας με δύο πολιτικά συστήματα»* (Κίνας και Ταϊβάν). Την εκδοχή αυτήν ενστερνίστηκε η Αμερική (επί Κάρτερ), στις διπλωματικές της σχέσεις με την Κίνα. Η μακροχρόνια και απολύτως δικαιολογημένη αυτή αναγνώριση της Ταιβάν, ως αναπόσπαστο τμήμα της Κίνας καταργήθηκε απότομα και χωρίς προηγούμενες ανακοινώσεις ή επεξηγήσεις, αλλά και χωρίς να έχει προηγηθεί επίσημη κυβερνητική απόφαση

Συγκεκριμένα, αρχικά σε συνέντευξή του προέδρου Μπάιντεν στο CNN στις 28 Οκτωβρίου του 2021, όπου ρωτήθηκε αν *«η Ουάσιγκτον προτίθεται να υπερασπιστεί την Ταϊβάν, σε περίπτωση επίθεσης από την Κίνα»* απάντησε ότι *«οι ΗΠΑ θα υπερασπιστούν την ανεξαρτησία της Ταϊβάν, αν αυτή απειληθεί από την Κίνα… Είμαστε υποχρεωμένοι να το πράξουμε»* (δηλώσεις που επανέλαβε πρόσφατα) αφήνοντας να εννοηθεί ότι το θέμα είναι περιπεπλεγμένο, προφανώς επειδή δεν υπήρχε επίσημη εθνική γραμμή. Και με την προεδρική αυτή δήλωση, που εμμέσως αλλά σαφώς κατάργησε την μέχρι τότε γενική παραδοχή της "μίας Κίνας", αναγνωρίστηκε ότι υπάρχουν "δύο Κίνες".

Τί ήθελε η Πελόζι στην Ταϊβάν

Μία από τις απαντήσεις, στις αμερικανικές προκλήσεις, δόθηκε δια στόματος του Γενικού Γραμματέα του κομμουνιστικού κόμματος της Κίνας κ. Σι (σε τηλεφωνική του συνομιλία με τον πρόεδρο Μπάιντεν στις 29.08.2022) ως εξής: *«Ο κινέζικος λαός, που αριθμεί 1.4 δισεκατομμύρια πολίτες είναι αποφασισμένος να υπερασπιστεί την εθνική κυριαρχία της Κίνας και την εδαφική της ακεραιότητα. Ουδείς μπορεί να αντιταχτεί στη θέληση του λαού, και όταν κανείς παίζει με τη φωτιά, τελικά καίγεται»*.

Όπως ήταν αναμενόμενο, η μυστηριώδης επίσκεψη της κυρίας Πελόζι[1] προκάλεσε περαιτέρω ανάφλεξη της εχθρότητας ΗΠΑ και Κίνας, σχετικά με την τύχη της Ταϊβάν, και μια εβδομάδα αργότερα, η Κίνα κυκλοφόρησε σχετικό βιβλιαράκι με τίτλο *«Η υπόθεση Ταϊβάν»* στο οποίο ανακοινώνεται η καταρχήν επιθυμία της Κίνας να προχωρήσει στην ενοποίηση της Ταϊβάν, με ειρηνικό τρόπο, αλλά χωρίς και να αποκλείει προσφυγή σε στρατιωτική σύρραξη, προκειμένου να παταχθούν αντιδράσεις στο εσωτερικό ή υποστηρικτές του εξωτερικού.

Τις ημέρες που ακολούθησαν την επίσκεψη της κυρίας Πελόζι στην Ταϊβάν, η Κίνα ανήγγειλε τη διακοπή των συνομιλιών με τις ΗΠΑ, για θέματα τόσο καταλυτικής σημασίας, όπως η κλιματική αλλαγή και η παγκόσμια υγεία. Και ταυτόχρονα, η Κίνα γνωστοποίησε επέκταση των στρατιωτικών της δραστηριοτήτων στην ευρύτερη θαλάσσια περιοχή γύρω από την Ταϊβάν.

Οι ΗΠΑ, όπως ήταν αναμενόμενο, έσπευσαν να κατηγορήσουν την Κίνα, επειδή θυσιάζει με τέτοια ευκολία προσπάθειες, που αναφέρονται στην αντιμετώπιση προβλημάτων τόσο σημαντικών όσο το κλίμα και η δημόσια υγεία. Και καταρχήν, δικαιολογημένα. Ωστόσο, και στο θέμα αυτό της Ταϊβάν, όπως και σε οποιοδήποτε κρίσιμο θέμα των ημερών μας, πιστεύω ότι η στοιχειώδης σοβαρότητα επιβάλλει την παράλληλη λήψη υπόψη, εκτός της όποιας θέσης σε κάθε περίπτωση, και της αντίθεσής της (αναφέρομαι στις γνωστές απόψεις του Descartes).

Οι κατ' εξοχήν φίλοι μας, οι Γάλλοι, διδάσκονται στα σχολεία τους από την πρώτη δημοτικού, ότι είναι απολύτως απαραίτητο, οποιοδήποτε πρόβλημα, μικρής ή μεγαλύτερης σπουδαιότητας, να διερευνάται σε πρώτη φάση με θετική αντιμετώπιση, και σε δεύτερη με αντίθεση προς την πρώτη. Όσοι έκαναν διδακτορικό ή όποιας μορφής σπουδές στη Γαλλία γνωρίζουν το πόσο θανάσιμα δύσκολο ήταν για τους Έλληνες φοιτητές να κατανοήσουν καταρχήν, και να εφαρμόσουν στη συνέχεια αυτής της μορφής την ανάλυση. Χωρίς ωστόσο την υιοθέτηση της ήταν απολύτως αδύνατη η επιτυχία τους σε οποιοδήποτε επίπεδο εξετάσεων.

Οι Έλληνες, που ενδεχομένως δεν είναι οι μόνοι, αρκούνται σε σημαντικό ποσοστό τους στη μονόπλευρη σύλληψη του κάθε προβλήματος, έχοντας γενικώς ως σημείο εκκίνησης τις σχετικές θέσεις του πολιτικού κόμματος, προς το οποίο πρόσκεινται. Δυστυχώς, πρόκειται για τρόπο αντιμετώπισης θεμάτων, που όχι μόνο δεν είναι επιστημονικός, αλλά είναι και συχνά επικίνδυνος από πολλές πλευρές, εφόσον αναπόφευκτα καταλήγει σε μονόπλευρα συμπεράσματα και σοβαρές διαστρεβλώσεις των πραγματικών δεδομένων.

Οι επιδιώξεις των ΗΠΑ και η Κίνα

Και επανέρχομαι στο πρόβλημα της Ταϊβάν για να υπογραμμίσω ότι υπάρχουν εκατέρωθεν πλην και συν, χωρίς ωστόσο αυτά να εξαφανίζουν την αναμφισβήτητη αλήθεια ότι η Ταϊβάν αποτελεί τμήμα της Κίνας, και ότι οι ΗΠΑ αμφισβητώντας την, μετά από χρόνια επικράτησής της, ρίχνουν λάδι στη φωτιά.

Τελειώνοντας τη σύντομη αυτή τοποθέτησή μου, να προσθέσω ότι, απαιτείται, στο μέτρο του δυνατού, κάποια μορφή διερεύνησης, σχετικά με τις επιδιώξεις της επίσκεψης της κυρίας Πελόζι στην Ταϊβάν, που ασφαλώς δεν την αποφάσισε από μόνη της. Και, βέβαια, χρειάζεται ταυτόχρονα να αναζητηθούν και οι στόχοι των ΗΠΑ, μέσα από την κατάργηση του status quo της “μίας Κίνας”, όπως αυτό ίσχυε ως το 2021.

Η πρώτη ερμηνεία, που ίσως είναι και η πλησιέστερη στην πραγματικότητα, αφορά στην προσπάθεια αποδυνάμωσης της Κίνας, ενόψει της προοπτικής του Γ΄ Παγκόσμιου Πολέμου. Αλλά, και ταυτόχρονα, η επίδειξη ισχύος της Δύσης, στην επιθυμία της να διασκεδάσει τις εκφάνσεις της επιταχυνόμενης παρακμής της. Να παρατηρηθεί, ωστόσο, ότι η Κίνα δεν είναι πλέον η στρατιωτικά ανίσχυρη δύναμη, αλλά αντιθέτως έχει υλοποιήσει και συνεχίζει σημαντική πρόοδο προς αυτή την κατεύθυνση.

Η δεύτερη πιθανή επιδίωξη της Αμερικής, πυροδοτώντας το status της Ταϊβάν αναφέρεται ίσως στην προσπάθεια πρόκλησης αντιπερισπασμού από τα διαδραματιζόμενα στον πόλεμο της Ουκρανίας. Και τούτο, επειδή όπως όλα δείχνουν, έχει περιοριστεί το διεθνές ενδιαφέρον γύρω από τον πόλεμο αυτόν, που φαίνεται να περνά στην κατηγορία ρουτίνας, αλλά και επιπλέον υπάρχουν πολλές αντιδράσεις για τις συνέπειές του, κάτι που ασφαλώς ευνοεί τη Ρωσία.

Τέλος, θα μπορούσε ακόμη να υποστηριχθεί ότι ένας πόλεμος για την Ταϊβάν, ανάμεσα στην Αμερική και την Κίνα θα λειτουργούσε ως εισαγωγή στον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο και θα επεσήμανε εγκαίρως τις τυχόν αδυναμίες της Αμερικής, προκειμένου αυτές να αποφευχθούν.

Συμπερασματικά, οποιαδήποτε και αν είναι η δικαιολογία, που πιθανότατα θα οδηγήσει σε στρατιωτική σύρραξη ανάμεσα στην Αμερική και την Κίνα, οι προκλήσεις φαίνεται να προέρχονται κυρίως από τις ΗΠΑ και σε πολύ μικρότερο βαθμό από την Κίνα. Διαπίστωση που, ενδεχομένως σημαίνει ότι οι ΗΠΑ έχουν ήδη αποφασίσει ότι δεν θα αποδεχθούν με ειρηνικό τρόπο την νομοτελειακή, όπως όλα δείχνουν, επερχόμενη παγκόσμια κυριαρχία της Κίνας, αλλά αντιθέτως θα αγωνιστούν με όλα τα διαθέσιμα μέσα για να την αποτρέψουν.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/diethni/taivan-i-pyritidapothiki-toy-eirinikoy/

ΜΙΑ ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΗΝ 86η ΔΕΘ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 25.09.2022 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

Η πρόθεσή μου, σε μια τόσο δύσκολη συγκυρία, δεν είναι βέβαια η κριτική της πρωθυπουργικής ομιλίας, απλώς για την κριτική αλλά, αντιθέτως, η προσπάθειά μου να συμβάλω, στο μέτρο του δυνατού, και κατά την κρίση μου πάντοτε, στην ορθότερη αντιμετώπιση των ακανθωδών και πολυσχιδών προβλημάτων μας.

Ως εισαγωγή θα πρέπει, πριν από όλα, να αναγνωριστεί ότι η πρωθυπουργία του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη κλήθηκε να αντιμετωπίσει σειρά από πρωτόγνωρες κρίσεις, που σίγουρα απέκλειαν τη δυνατότητα λήψης αποφάσεων και δράσεων, σε περιβάλλον ηρεμίας. Συνεπώς, εύλογα μπορεί να υποστηριχθεί, ότι τα αποτελέσματα των προσπαθειών του κ. Μητσοτάκη θα ήταν πιθανόν λιγότερο απογοητευτικά, χωρίς την πανδημία, χωρίς τον πόλεμο της Ουκρανίας, χωρίς την εισβολή του πληθωρισμού, αλλά και χωρίς τα άλυτα προβλήματα που δημιουργεί η ενεργειακή κρίση.

Για τους λόγους αυτούς θεώρησα ότι η κριτική ματιά στην πρωθυπουργική ομιλία, θα ήταν ορθότερο να εστιαστεί στις μακροχρόνιες βλέψεις, όπως αυτές διαφαίνονται στα επί μέρους σημεία

της ομιλίας του κ. Μητσοτάκη, καθώς και στο καθεστωτικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο τοποθετείται η πορεία της χώρας μας, και λιγότερο, στην αξιολόγηση των έργων.

Ι. Η έλλειψη πυξίδας στην πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Θα πρέπει να αναγνωριστεί ότι στην εξεταζόμενη περίοδο ανιχνεύονται κάποιες σωστές προθέσεις/αποφάσεις, που είτε είχαν τον χρόνο να υλοποιηθούν, είτε έθεσαν θεμέλια για το μέλλον. Ανάμεσα και σε άλλα, αναφέρομαι στη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων (παρότι κινδυνεύει να καταστήσει ακόμη ανισότερη της ισχύουσας, την κατανομή του συνολικού φορολογικού βάρους), τη μείωση του ΕΝΦΙΑ, την προσπάθεια διατήρησης θέσεων εργασίας στο διάστημα της πανδημίας (της οποίας, ωστόσο, ο βαθμός επιτυχίας είναι απροσδιόριστος), στον περιορισμό των διακρίσεων εναντίον της γυναικείας εργασίας (που, μέχρι στιγμής, σύμφωνα με τις ενδείξεις, είναι μόνο θεωρητικός), στη μείωση του χρόνου αναμονής για τη λήψη της σύνταξης, στην προετοιμασία του ψηφιακού κράτους (που, ωστόσο θα όφειλε να υπαχθεί στο νόμο των προτεραιοτήτων της οικονομίας μας) στην απόφαση ενίσχυσης της στρατιωτικής ισχύος της χώρας κ.ά Ωστόσο, αλγεινή εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι το σύνολο αυτών των καταρχήν θετικών στοιχείων για την οικονομία εμφανίζεται ως συνονθύλευμα «λίθων, πλίνθων, ξύλων και κεράμων ατάκτως ριμμένων».

Ουδαμού διακρίνεται η ύπαρξη σχεδίου, που να σέβεται τις προτεραιότητες για την ανάκαμψη της οικονομίας, απολύτως απαραίτητου καθώς αυτή διανύει μακροχρόνια περίοδο χειμερίας νάρκης και πλήρη αποσυντονισμό. Πρόκειται για μέτρα αποσπασματικά, χωρίς συνοχή, χωρίς σύνδεση αναμεταξύ τους, χωρίς προσπάθεια αντιμετώπισης της αποσύνθεσης της οικονομίας μας, εξαιτίας των Μνημονίων, χωρίς λήψη υπόψη των ιδιομορφιών της, χωρίς χρονολογική διάταξη των εκάστοτε υιοθετούμενων μέτρων, και χωρίς πρόνοια για την επίτευξη οριζόντιων και κάθετων πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων τους. Είναι, συνεπώς, σίγουρο ότι οδεύουμε προς το απόλυτο κενό.

Και τούτο, διότι η ελληνική οικονομία διαφέρει έτη φωτός από οποιαδήποτε άλλη του δυτικού συνασπισμού, που δεν υπέστη τις καταστρεπτικές συνέπειες των Μνημονίων. Στην περίπτωσή της δικής μας οικονομίας είναι απαραίτητο να συγκολληθούν οι συντριμμένες βάσεις της, ώστε να επανακτήσει την ομαλή συμμετοχή και λειτουργία των τριών βασικών τομέων παραγωγής, και να παύσει να εξαρτάται σε τόσο επικίνδυνο βαθμό από την τουριστική δραστηριότητα. Με βάση τις

παραπάνω διαπιστώσεις, ο ενθουσιασμός του κ. Μητσοτάκη, που διαπερνά ολόκληρη την ομιλία του, είναι δύσκολο να γίνει κατανοητός. Ενδεικτικά θα επικεντρωθώ σε ορισμένα σημεία της πρωθυπουργικής ομιλίας.

Να αρχίσω, λοιπόν, με την πρωθυπουργική ικανοποίηση για τη δήθεν ανάπτυξη υψηλών ρυθμών στη χώρα μας, και να υπενθυμίσω το αυταπόδεικτο, ότι πρόκειται, δυστυχώς, για σταδιακή επαναφορά των αντίστοιχων ρυθμών, που απωλέστηκαν εξαιτίας των θεομηνιών, που έπληξαν τον τόπο. Και συνεπώς δεν πρόκειται για κατά κυριολεξία «ανάπτυξη», ενώ επιπλέον οι υψηλοί ρυθμοί δικαιολογούνται από το χαμηλό σημείο εκκίνησης της οικονομίας μας. Στην ταλαίπωρη πατρίδα μας οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι, εξαιτίας των απαράδεκτων όρων των Μνημονίων, το ΑΕΠ μας μειώθηκε κατά 25% (ποσοστό που δεν καταγράφεται ούτε σε περιπτώσεις σύρραξης και εχθρικής κατοχής), και ότι η πανδημία πρόσθεσε άλλες 10 περίπου αρνητικές μονάδες.

Συνεπώς, είμαστε ακόμη πολύ μακριά από τη στιγμή που θα μπορούμε να μιλήσουμε, με σοβαρότητα, για ανάπτυξη στην Ελλάδα. Στη συνέχεια, ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε σε μια «συρροή ξένων επενδύσεων», στην Ελλάδα παραθέτοντας και αριθμούς. Περιττό να σημειωθεί ότι ο παραλληλισμός με τα ποσά που δαπανήθηκαν στους Ολυμπιακούς αγώνες ήταν ατυχής, δεδομένου ότι η άκρατη σπατάλη στη διάρκειά τους, προετοίμασε την εισβολή των Μνημονίων. Συνεχίζοντας να παρατηρήσω, ότι απαιτείται θάρρος, για να αγγίξει κανείς αυτό το ακανθώδες θέμα των επενδύσεων, και θα το εξέφραζα με το ρητό πως «δεν μιλούν για σχοινί στο σπίτι του κρεμασμένου». Και τούτο, επειδή, όπως είναι γνωστό, μετά την επέλαση των Μνημονίων οι επενδύσεις, που δεν αφορούν ξεπούλημα δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας είναι δυσδιάκριτες.

Εξυπακούεται αυτό το ξεπούλημα δεν αποτελεί επένδυση.

Δυστυχώς στην Ελλάδα, από αυτή την λαίλαπα του αλύπητου ξεπουλήματος, δεν διασώθηκαν ούτε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, των οποίων η πώληση, για ευνόητους λόγους, απαγορεύεται δια ροπάλου. Ωστόσο, αψηφώντας κάθε όριο στο χώρο αυτό, πρόσφατα πουλήθηκε και το νερό. Να επεκτείνω εδώ την κριτική μου ματιά και στις, όπως πιστεύω, εύλογες ανησυχίες μου για ότι φαίνεται ήδη να προλειαίνεται, σχετικά, στο χώρο της υγείας και της παιδείας, που οδεύουν προς διάφορα σχήματα και βαθμούς ιδιωτικοποίησης. Περιττό να υπογραμμίσω ότι οι κούρσες των ιδιωτικοποιήσεων, όπως και του

ξεπουλήματος, βρίσκονται στον ίδιο αστερισμό, αυτόν της άκρατης φιλελεύθερης θεώρησης.

Ο κ. Πρωθυπουργός αναφέρθηκε, επίσης, με ικανοποίηση στην αύξηση των εξαγωγών μας το 2022, κατά 30% περίπου σε σχέση με πέρυσι, αλλά παρέλειψε να προσθέσει ότι η αύξηση των εισαγωγών μας, φέτος, σε σχέση με πέρυσι εμφανίζει αύξηση 50%, που μαρτυρεί υστέρηση του απαραίτητου βαθμού αυτάρκειας. Ανάμεσα στις πολλές εξαγγελίες του κ. Μητσοτάκη, για τα πεπραγμένα της πρωθυπουργικής του θητείας αναφέρθηκε ως επιτυχία και «το τέλος της ενισχυμένης οικονομικής εποπτείας μετά 12 έτη….και αποκτήσαμε αυτονομία». Και εδώ, βέβαια, πρόκειται για καθαρό σφάλμα, που όφειλε να επισημανθεί από τους συμβούλους του, δεδομένου ότι η παράταση ελέγχων από 3 σε 6 μήνες, ουδόλως, καταργεί την παγίως ανειλημμένη υποχρέωση της Ελλάδας, να υποβάλλεται σε οικονομικό έλεγχο μέχρι την αποπληρωμή του 85% του χρέους της, αλλά και να μην αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, χωρίς την άδεια των δανειστών.

Ο Πρωθυπουργός ανέφερε ακόμη, στην ομιλία του, ότι «κερδίσαμε μια χαμένη τετραετία» και, επίσης, ότι βαδίζουμε σε «σχεδιασμό ελπιδοφόρας δεκαετίας», χωρίς να προσδιορίζει το περιεχόμενο αυτού του χρονικού κέρδους ή του ελπιδοφόρου δεκαετούς σχεδιασμού. Αμφότερα είναι χωρίς διευκρίνηση, και συνεπώς κενά περιεχομένου. Ο πρωθυπουργός υποστηρίζει, ακόμη, ότι η χώρα μας βρίσκεται στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Αλλά, πως μπορεί κανείς να υποστηρίξει αυτή την άποψη, όταν το 90% περίπου των Ελλήνων έχουν σαφώς και κατ' επανάληψη εκφραστεί εναντίον της αποστολής πολεμικού υλικού στην Ουκρανία; Και όταν ακόμη αντιμετωπίζουμε θανάσιμο κίνδυνο, εξαιτίας της πρόσφατης δήλωσης του κ. Μητσοτάκη ότι «είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία»; Αλλά και όταν, επιπλέον, χωρίς δικαιολογία, εκτός της πάγιας επιθυμίας να «είμαστε αρεστοί στη Δύση και στην Ευρώπη», καταργήσαμε την παραγωγή λιγνίτη, που θα μας εξασφάλιζε φθηνή ενέργεια, στον δύσκολο χειμώνα που έρχεται; Συμπερασματικά, η πρωθυπουργική ομιλία στη ΔΕΘ Θεσσαλονίκης ανέδειξε ελάχιστα επιτεύγματα, πλήθος ουτοπίες, αλλά και τη λήψη επικίνδυνων αποφάσεων, που απειλούν παντοιοτρόπως την επιβίωσή της πατρίδας μας.

ΙΙ.Το καθεστωτικό πλαίσιο της υποτέλειας

Στο πρόσφατο παρελθόν είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ συχνά και διεξοδικώς, με το μέγα αυτό ελληνικό πρόβλημα της τυφλής υπακοής μας στις επιταγές των εταίρων/συμμάχων και στην άκριτη ισοπέδωσή της

χώρας μας σε αυτές, έστω και όταν είναι εμφανές ότι έτσι καταστρεφόμαστε. Θα περιοριστώ εδώ στην επισήμανση των σημείων της πρωθυπουργικής ομιλίας, που άπτονται αυτής της αρρωστημένης κατάστασης. Στο πλαίσιο της απολογιστικής του ομιλίας ο κ. Μητσοτάκης παραδέχεται αστοχίες, Θα διόρθωνα, ότι δεν πρόκειται, εκτός εξαιρέσεων, για αστοχίες, αλλά για τον αποκλεισμό άλλων λύσεων, εκτός αυτών που εκπορεύονται από την ΕΕ ή και τις ΗΠΑ, έστω και αν βαίνουν εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων. Το πρόγραμμα του Ταμείου Ανάκαμψης, για την Ελλάδα, με τις επιλογές του, που είναι σε σημαντικό βαθμό άσχετες με τις προτεραιότητες μας ή και αντίθετες με αυτές, αποτελεί μια από τις πολλές αποδείξεις τού γιατί δεν ορθοποδούμε (βλ. σχετικά άρθρα μου «Newsbreak» στις 08.02.2022 και «Slpress» στις 21.02.2022).

Μια από τις πολλές επιλογές μας να εθελοτυφλούμε αποκαλύπτεται μέσα από το πρωθυπουργικό ρηθέν που ακολουθεί: «Δεν πρέπει επίσης να επιτρέψουμε η αγανάκτηση να γίνει τυφλή, αναζητώντας εσωτερικές ευθύνες για εξωγενείς επιθέσεις. Ο λογαριασμός της ακρίβειας πρέπει να επιστραφεί σ' αυτόν που την προκαλεί, στον κ. Putin. Και η απάντησή μας πρέπει να είναι ώριμη και δημοκρατική». Θέλω να πιστεύω ότι ουδείς στοχοποιείται ως «φιλορώσος», υποστηρίζοντας το αυταπόδεικτο. Δηλαδή ότι, ανεξαρτήτως του πόσο κακός είναι ο κ. Πούτιν, είναι ωστόσο αδιανόητα αφελής η απαίτηση της Δύσης ότι όφειλε να παραμείνει αδρανής απέναντι στις σκληρές κυρώσεις εναντίον του, που συνοδεύονταν και από την πρόθεση εξόντωσης της Ρωσίας. Και να μη χρησιμοποιήσει, δηλαδή, το ισχυρότατο όπλο, που διαθέτει, αυτό του κλεισίματος της στρόφιγγας για την ενέργεια, οδηγώντας την Ευρώπη σε απόγνωση και καταστροφή. Θα πρόσθετα, ακόμη, ότι ίσως θα ήταν προτιμότερο να αποφεύγονται παραπομπές στη δημοκρατία μας, μετά τη διεθνή κατρακύλα της θέσης μας στη σχετική λίστα του βαθμού ελευθερίας του Τύπου, αλλά βέβαια και μετά το πολυεπίπεδο σκάνδαλο των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων.

Και τελειώνω με αναφορά στην, εδώ και καιρό, αδιάλειπτη κλιμάκωση των τουρκικών υπερπτήσεων, ψευδών κατηγοριών, ύβρεων, απειλών και τελευταίως ξεκάθαρων διεκδικήσεων τμημάτων της εδαφικής μας κυριαρχίας. Το πως απαντούμε σε αυτές τις τουρκικές προκλήσεις συνοψίζεται στη σχετική ρήση του κ. Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, που συνοδεύεται πάγια και από τη δήλωσή του ότι ο ίδιος δεν έχει αντίρρηση να (ξανα) συναντήσει τον υβριστή του Έθνους μας: «Η ενίσχυση των Ένοπλων Δυνάμεών μας. Η ακμαία οικονομία μας. Οι διεθνείς συμμαχίες μας, αλλά και η προσήλωσή μας στο Διεθνές Δίκαιο. Κυρίως, όμως, η ενότητα του λαού μας.

Ας σταματήσουν, λοιπόν, οι γείτονες τα ανιστόρητα πυροτεχνήματα προς εσωτερική κατανάλωση. Ούτε μας φοβίζουν, ούτε μας πτοούν». Εκτός του ότι η παραπάνω πρωθυπουργική δήλωση δεν περιλαμβάνει, δυστυχώς, αλήθειες, διότι ούτε ακμαία οικονομία έχουμε, ούτε διεθνείς συμμαχίες διαθέτουμε, αν εξαιρέσουμε τους φίλους Γάλλους, αλλά ούτε ενωμένοι είμαστε, επιπλέον αυτή δεν έχει και αποδέκτη. Το εθνικό μας δράμα είναι ότι δεν μας υπολογίζουν στο διεθνές πεδίο, εκτός αν χρειάζονται κάτι από εμάς. Και αυτό ουδόλως οφείλεται στο μικρό μας μέγεθος ή ακόμη και στη φτώχεια του λαού μας. Αντιθέτως, αυτό εξηγείται, θα έλεγα σχεδόν αποκλειστικά, από τη δική μας απαράδεκτα υποτελή συμπεριφορά, που επιβαρύνθηκε στο έπακρον, με την αποδοχή του εγκληματικού περιεχομένου των Μνημονίων, από όλες ανεξαιρέτως τις κυβερνήσεις μας, των τελευταίων 12 ετών, και μάλιστα χωρίς αντίδραση. Και τούτο, παρότι, από την αρχή, ήταν διαφανής η επιδίωξη των ευρωπαϊκών τραπεζών, που κινδύνευαν επειδή είχαν ελληνικά χαρτιά, να διασωθούν μέσω της καταστροφής μας. Οι λεονταρισμοί, σαφώς, δεν μας βοηθούν, καθώς οι Τούρκοι έχουν αποδείξει ότι, τελικώς, πράττουν τα όσα λένε. Η συνεχής προσφυγή στη σκέπη του Διεθνούς Δικαίου σίγουρα δεν μας προστατεύει, δεδομένου ότι δυστυχώς, όχι μόνον οι Τούρκοι, αλλά και οι εταίροι μας, αλλά και οι ΗΠΑ, το έχουν προ πολλού τοποθετήσει στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Διαφορετικά, η Κύπρος δεν θα ήταν, επί δεκαετίες, όπως είναι.

Συμμάχους, δυστυχώς δεν διαθέτουμε.

Και επειδή είναι πολύ επικίνδυνο να εθελοτυφλούμε, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι αντιθέτως με εμάς η Τουρκία διαθέτει συμμάχους. «Συμμάχους», ασφαλώς, με περιεχόμενο και ποιότητα, που ταιριάζει στην παρακμαζόμενη, με ταχύτατους πια ρυθμούς, Δύση. **Η μοναδική μας διέξοδος, εκτός αν αλλάξει η κατεύθυνση των διεθνών ανέμων, φαίνεται να είναι η επικέντρωσή μας σε καθημερινό σφυροκόπημα της διεθνούς κοινότητας, με αποκαλύψεις του τι μας συμβαίνει, και όχι μόνον από τους εχθρούς Τούρκους, αλλά και από τους φίλους εταίρους και άλλους.** Με τη βοήθεια άρθρων (αδρά πληρωμένων) στις πρώτης κυκλοφορίας εφημερίδες της υφηλίου (όσες βέβαια μας δεχθούν), και με την καθημερινή παρουσία μας (όπου θα έχουμε πρόσβαση) στο σύνολο των διεθνών ΜΜΕ. Με αδιάσειστα στοιχεία και με διακριτική προσπάθεια να αποκαλυφτούν και να εκτεθούν διεθνείς οργανισμοί, κυβερνήσεις, παράγοντες κλπ. Μέθοδος δύσκολη, που χρειάζεται συνεχή και σκληρό αγώνα, υψηλού βαθμού δημοσιογραφικές/επιστημονικές ικανότητες, σημαντικά κεφάλαια, και που εκ των προτέρων δεν διασφαλίζει θετικά αποτελέσματα. Ωστόσο, ο «πνιγμένος από τα μαλλιά πιάνεται», και πιθανότατα σώζεται.

Ο κίνδυνος του ελληνοτουρκικού πολέμου και εμείς

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 25.09.2022 «NEWSBREAK»

Δεν περνάει μέρα που να μην έχουμε παραβιάσεις του εναέριου και θαλάσσιου χώρου μας, ύβρεις, αβάσιμες κατηγορίες και απειλές. Οι Τούρκοι μετατρέπουν, κυριολεκτικά, το μαύρο άσπρο στη διεθνή κοινότητα, ενώ κλιμακώνουν την επιθετική συμπεριφορά τους, με προγραμματισμένους ρυθμούς, που θα έλεγα με βεβαιότητα, ότι έχουν αρχή και τέλος. **Συνεπώς, ο εφησυχασμός μας, ότι δηλαδή δεν εννοούν τα όσα υποστηρίζουν, και ότι αυτά απευθύνονται στην εσωτερική κατανάλωση και στην προσπάθεια διασκέδασης της κακής, εκεί, οικονομικής κατάστασης, φοβούμαι ότι όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στα πράγματα, αλλά και ότι εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους.** Και τούτο διότι, δυστυχώς, το παρελθόν συνηγορεί στο ότι οι Τούρκοι αυτά που σχεδιάζουν, τα αναγγέλλουν με ολοένα εντονότερους τρόπους, πριν να τα εκτελέσουν.

Αν, συνεπώς, έτσι έχει η κατάσταση, είμαστε στις παραμονές σύρραξης με τους Τούρκους, και δυστυχώς επιβάλλεται να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση, με όσο γίνεται μεγαλύτερη σοβαρότητα. Οπωσδήποτε, όχι υποστηρίζοντας, στον αέρα, ανυπόστατες καταστάσεις, όπως ανάμεσα και σε άλλα, ότι έχουμε συμμάχους που θα μας σώσουν, ότι βαδίζουμε με το Διεθνές Δίκαιο και αυτό αρκεί, ότι οι Τούρκοι είναι απομονωμένοι, ότι εμείς υπερέχουμε από στρατιωτικής πλευράς και άλλα τινά. Διότι, δυστυχώς, συμμάχους, με την ορθόδοξη έννοια του όρου, δεν διαθέτουμε, εκτός ίσως από τους Γάλλους, και αυτούς, αναγκαστικά, σε αρκετά περιορισμένο βαθμό, διότι προφανώς δεν θα πολεμήσουν μαζί μας εναντίον των Τούρκων. **Το Διεθνές Δίκαιο, που επικαλούμαστε ως Ευαγγέλιο, είναι, αποδυναμωμένο και ουδόλως γίνεται σεβαστό, όχι μόνον από την Τουρκία, αλλά και από την παρακμάζουσα Δύση.** Οι σύμμαχοί μας το επικαλούνται κάθε φορά, που οι λύσεις του, περιστασιακά, συμπίπτουν με τα συμφέροντά τους. Διότι, είναι εμφανές, ότι αν πράγματι, το Διεθνές Δίκαιο, τύγχανε γενικής εφαρμογής. η Κύπρος δεν θα ήταν στην κατάσταση που είναι.

Από την άλλη πλευρά, ουδόλως ανταποκρίνεται στα πράγματα η δική μας διαβεβαίωση **ότι η «Τουρκία είναι απομονωμένη». Διότι, δυστυχώς, δεν είναι.** Αντιθέτως, κατορθώνει να δημιουργεί περιπτωσιακές, όσο και ανορθόδοξες συμμαχίες, που όμως της επιτρέπουν να διατηρεί συνεχώς το κεφάλι έξω από το νερό.

Αναφορικά με τη στρατιωτική μας υπεροχή, πολύ θα ήθελα να την ενστερνιστώ. Αλλά πρώτον, είναι πιθανόν η ελληνοτουρκική σύρραξη να ξεσπάσει πριν φρεγάτες και αεροπλάνα τελευταίας τεχνολογίας να έχουν ετοιμαστεί και να βρίσκονται στο έδαφός μας, δεύτερον, η έκβαση ενός πολέμου δεν είναι ποτέ σίγουρη εκ των προτέρων, και τρίτον, ακόμη και στην περίπτωση που η νίκη θα είναι δική μας, οι ανθρώπινες απώλειες θα είναι ανυπολόγιστες, και η οικονομική μας καταστροφή ολοκληρωτική.

Δεν έχω την αφέλεια να πιστεύω ότι κρατώ στο «μανίκι μου» μαγικές λύσεις. Εκκινώ, ωστόσο, από τη διαπίστωση, ότι η πολιτική που ακολουθείται, μέχρι στιγμής, στο χώρο των ελληνοτουρκικών διαφορών, όχι απλώς δεν αποδίδει τα επιθυμητά αποτελέσματα, αλλά επιπλέον, συχνά, φαίνεται να «ρίχνει λάδι στη φωτιά».

Θα πρότεινα, γι' αυτό, μια εναλλακτική πολιτική, σε αυτό τον κρίσιμο τομέα, καθώς δεν υπάρχει, από όσο γνωρίζω, ιστορικό στο οποίο να έχει ακολουθηθεί πολιτική με σοβαρές προδιαγραφές. Είναι πιθανόν να φαίνεται αφελής η πρότασή μου, είναι ακόμη πιθανόν να μην αποδώσει, αλλά από όσο αντιλαμβάνομαι δεν έχει προγραμματιστεί κάποια άλλη προσέγγιση του ακανθώδους αυτού προβλήματος, εκτός από περιπτωσιακές δηλώσεις μας, που δυστυχώς δεν έχουν αποδέκτη εκτός ημών.

Σκέφτομαι, λοιπόν, ότι θα είχαμε κάποιες καλύτερες προοπτικές, αν απευθυνόμασταν στη διεθνή κοινότητα, με μεθόδους σοβαρές, συνεχείς, καλά προγραμματισμένες και μελετημένες, και με τη συμμετοχή επιστημόνων, διπλωματών και δημοσιογράφων κύρους (οι οποίοι βέβαια να μην υποστηρίζουν ότι «το Αιγαίο δεν είναι ελληνική λίμνη»), οι οποίοι να εμφανίζονται σε καθημερινή βάση, με άρθρα σε διεθνείς εφημερίδες και περιοδικά ευρείας κυκλοφορίας (που εξυπακούεται ότι θα απαιτούν αδρή πληρωμή), με παρουσία σε σημαντικά διεθνή ΜΜΕ (που επίσης θα πρέπει να χρυσώνονται), με τη διοργάνωση στην Ελλάδα και όχι μόνο, συνεδρίων και συναντήσεων με επιφανείς επιστήμονες (ιστορικούς-διεθνολόγους κ.ά.όχι αποκλειστικά Έλληνες), που να σφυροκοπούν τη συμπεριφορά της Τουρκίας, με τρόπους ποιοτικούς και όχι με επιλογές που ακολουθήσαμε μέχρι τώρα. Τα συμπεράσματα να τυγχάνουν ευρείας δημοσιότητας, προβληματισμών και συζητήσεων, εντός αλλά κυρίως εκτός Ελλάδας.

Να συσταθεί, προς τούτο, στο ΥΠΕΞ, επιτροπή, χωρίς να προβλέπεται αμοιβή των μελών, καταρχήν από Έλληνες, οι οποίοι να έχουν και τις απαραίτητες γνώσεις, και τις εύστροφες και πρωτότυπες ιδέες, και μια κάποια αναγνώρισή τους στο εξωτερικό, αλλά και τη θέληση να

αφοσιωθούν στην πατρίδα. Πρόσφατοι συνταξιούχοι, ακόμη νέοι, θα ήταν, ίσως, μια λύση. Και να υπάρχει καθημερινό πρόγραμμα, που ανάμεσα και σε άλλα, να καυτηριάζει (και όχι να αποσιωπά) το σύνολο των δεινών που υπέστη η Ελλάδα από «φίλους» και εχθρούς (έστω και αν δεν θα αρέσει στην ΕΕ).

Το ζητούμενο θα είναι η αφύπνιση της διεθνούς κοινής γνώμης, η οποία δεν ενδιαφέρεται αν δεν προκληθεί, και η οποία δεν γνωρίζει επακριβώς το τι συμβαίνει έξω από τη δική της χώρα. Προσωπικά, βίωσα αυτή την (καλόπιστη) άγνοια των φίλων μας, σε πολυάριθμα διεθνή συνέδρια του πρόσφατου παρελθόντος, όπου Σκοπιανοί έθεταν συχνά τα γνωστά αφηγήματά τους και φυσικά αισθανόμουν την υποχρέωση να τους διαψεύδω. Έτσι, διαπίστωσα ότι Γάλλοι, Βέλγοι και Ελβετοί, καθώς και Ασιάτες, παρότι ήταν με το μέρος μας, δεν γνώριζαν τις λεπτομέρειες του προβλήματος μας, σχετικά με τις σκοπιανές διεκδικήσεις της Μακεδονίας. Οι οποίες, ωστόσο, διεκδικήσεις «δικαιώθηκαν» με τη χρόνια εφαρμογή ανάλογων μεθόδων, με αυτήν που τώρα προτείνω για τα ελληνοτουρκικά, και την οποίαν έχουν πλήρως υιοθετήσει οι Τούρκοι, με αντίστροφη βέβαια φορά.

Μερικοί από τους στόχους της επιτροπής, της οποίας τα μέλη θα πρέπει να είναι σε 24η εγρήγορση, και τα οποία φυσικά θα πρέπει να κατανείμουν μεταξύ τους αρμοδιότητες και δραστηριότητες, θα είναι:

-η στόχευση και η επικοινωνία με διεθνή ΜΜΕ που θα είναι διατεθειμένα να μας ακούσουν, και των οποίων ο αριθμός θα πρέπει συνεχώς να ανέρχεται

-η διάδοση και συζήτηση, όπου αυτή είναι δυνατή, κάθε είδησης και άρθρου, που θα μας εξυπηρετεί

-η συνεχής κατάστρωση σχεδίων παρέμβασης, και η ενίσχυση των κατευθύνσεων τους όπου αποδεικνύονται επιτυχείς

-η πρόσκληση ξένων επιστημόνων, στην Ελλάδα, για διαλέξεις επί των θεμάτων που έχουν εκάστοτε αποφασιστεί, και η προβολή τους με όλα τα διαθέσιμα μέσα

-η τοποθέτηση, σε πρεσβείες του εξωτερικού, μελών της επιτροπής, τα οποία να ασχολούνται αποκλειστικά με το μέγα αυτό θέμα.

Θα μπορούσα να συνεχίσω….αλλά, ας το σκεφτούμε, και πιθανότατα να εμφανιστούν και άλλοι με καλύτερες ιδέες από τις παραπάνω δικές μου.

Τελειώνοντας, να υπογραμμίσω ότι πρέπει οπωσδήποτε να σοφιστούμε κάτι διαφορετικό, από αυτό που ακολουθήσαμε μέχρι σήμερα, και που δυστυχώς δεν είχε θετικά αποτελέσματα. Θα έλεγα το αντίθετο. «Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται».

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/amyna/378950/o-kindynos-toy-ellinotoyrkikoy-polemoy-kai-emeis/

https://www.olympia.gr/1509761/apopsi/o-kindynos-toy-ellinotoyrkikoy-polemoy-kai-emeis/

https://newsbase.gr/2022/09/o-kindunos-tou-ellinotourkikou-polemou-kai-emeis-2412537.html

https://www.triklopodia.gr/%CE%BF-%CE%BA%CE%AF%CE%BD%CE%B4%CF%85%CE%BD%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%81%CE%BA%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%8D-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%AD%CE%BC/\

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

«Fake news» παντού! Τι να πιστέψει κανείς;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 06.10.2022 «ot.gr»

Στο μέτρο του δυνατού, προσπαθώ να παρακολουθώ, όσο γίνεται εκτενέστερα, και φυσικά από όσο το δυνατόν περισσότερες πηγές,τις παγκόσμιες εξελίξεις. Ωστόσο, ομολογώ ότι συχνά αδυνατώ να διαμορφώσω γνώμη με βάση τις δυτικής κοπής πληροφορίες, σχετικά με την έκβαση του πολέμου στην **Ουκρανία**, και όχι μόνον. Και τούτο,διότι οι επίσημες πληροφορίες, συχνά γρονθοκοπούνται με αυτές που ανακοινώνονται από τη **Ρωσία**, αλλά και γενικότερα από τις μη

συστημικές πηγές ανάλυσης των γεγονότων. Και συγκεκριμένα, από τα συστημικά ΜΜΕ πληροφορούμαι ότι η Ρωσία είναι, πλήρως, τρομοκρατημένη, ήδη ηττημένη, ενώ χιλιάδες πανικόβλητοι Ρώσοι την εγκαταλείπουν, στο μέτρο που είναι εφικτό, για να σωθούν από τον πόλεμο και τον Πούτιν. Σε αυτό το πολύ ζοφερό κλίμα, για τη Ρωσία, όπως αυτό σκιαγραφείται καθημερινά από τα επίσημα δυτικά ΜΜΕ, ξέσπασε και το τρομοκρατικό χτύπημα στη Βαλτική Θάλασσα, με τις **διαρροές φυσικού αερίου από τον Nord Stream 1 και 2**.

Παρότι το πρόβλημα είναι γενικό, αναφέρομαι εδώ, εντελώς ενδεικτικά, σε αυτές τις δύο παραπάνω ειδήσεις, που είναι κορυφαίου διεθνούς ενδιαφέροντος, αλλά για τις οποίες, ωστόσο, ο πολίτης που πασκίζει να είναι αντικειμενικός (παρότι όπως είναι γνωστό ουδείς μπορεί να είναι 100% αντικειμενικός), αδυνατεί να εξάγει λογικά ικανοποιητικό συμπέρασμα. Η πρώτη από αυτές τις ειδήσεις, προβάλλει, από τα συστημικά ΜΜΕ, μια Ρωσία ηττημένη καιπανικόβλητη. Ουδείς, φυσικά, αμφισβητεί τις πρόσφατες ήττες της, που αντιστρέφονται σε νίκες για τον Ζελένσκι (ορθότερα για τη Δύση και το ΝΑΤΟ που τον υποστηρίζουν με όλατα διαθέσιμα και πολυέξοδα μέσα). Ταυτόχρονα, ωστόσο, ο Πούτιν είχε την ευφυΐα να διασκεδάσει τις ήττες του, **με την προκήρυξη δημοψηφίσματος**, στις τέσσερις ρωσόφωνες και ρωσόφιλες περιοχές, που από την αρχή αυτού του πολέμου,ήταν ακριβώς αυτές που διεκδικούσε και που διακαώς επιθυμούσε να προσαρτήσει στη Ρωσία (Ντονέτσκ, Λουγκάνσκ, Ζαπορίζια και Χερσώνα). Αντιπροσωπεύουν το 15% του ουκρανικού εδάφους, ενώ προσθέτουν στη Ρωσία ανυπολόγιστο πλούτο.

Το κατά πόσον τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων είναι προϊόν τρομοκρατίας και δολιοφθοράς, όπως η Δύση υποστηρίζει, δεν είμαι σε θέση να το γνωρίζω. Οπωσδήποτε, όμως, ήταν γνωστό και πριν από την έναρξη αυτού τουπολέμου, ότι οι κάτοικοι αυτών των περιοχών είχαν πολλά και συγκεκριμένα παράπονα καταπίεσής τους από τις ουκρανικές κυβερνήσεις. Σε αντίθεση, λοιπόν, με τις ειδήσεις της Δύσης, η άλλη πλευράτων γεγονότων αναρτά φωτογραφίες για τον θρίαμβο του Πούτιν, με συγκεντρώσεις συντριπτικού μεγέθους στην κόκκινη πλατεία, και αλλού, όπου γιορτάζουν την προσάρτηση αυτών των τεσσάρων περιοχών στη Ρωσία.

Να προσθέσω στο σημείο αυτό και τις πληροφορίες και φωτογραφίες που έστειλε η τριμερής αντιπροσωπεία (Καραΐσκος, Λαφαζάνης και Χρυσανθόπουλος) απο την Αγία Πετρούπολη, όπου μετέφεραν τα

αισθήματα του μεγαλυτέρου μέρους του ελληνικού λαού που τάσσεται εναντίον των κυρώσεων και της αποστολής όπλων από την Ελλάδα στην Ουκρανία. Με βάση αυτές τις πληροφορίες και φωτογραφίες, λοιπόν, «η ζωή στην αγία Πετρούπολη συνεχίζεται κανονικά χωρίς να διαπιστωθούν αντικυβερνητικές διαδηλώσεις και ο κόσμος συνεχίζει την καθημερινότητά του σαν να μη συμβαίνει τίποτα».

Και διερωτώμαι κατά πόσον αυτή η προσάρτηση δεν ισοδυναμεί τελικά με νίκη αυτού του πολέμου, για τον Πούτιν; Άλλο, βέβαια, αν η Δύση επιθυμεί τη συνέχισή του, με στόχο την εξασθένιση της Ρωσίας (όπως πολλές φορές το υποστήριξε), και εξανδραποδισμό του Πούτιν (ανεξαρτήτως, δυστυχώς, από τις καθημερινές εκατόμβες νεκρών, και από τα δύο μέρη, αλλά και ανεξαρτήτως από τις ανυπολόγιστες οικονομικές καταστροφές). **Πού βρίσκεται, λοιπόν, η πραγματικότητα στην υφήλιο του 21ου αιώνα, και που τα fake news; Πως οι πολίτες του κόσμου μπορούν να αποκτήσουν μια, όσο γίνεται, πλησιέστερα προς την αλήθεια, γνώμη;**

Και να υπενθυμίσω ότι αυτές οι εμφανείς δυσχέρειες συμπίπτουν με καταιγισμό τεχνικών μέσων, που στις ημέρες μας εξασφαλίζουντην ειδησεογραφία, ενώ με τα πολύ περιορισμένα μέσα του παρελθόντος, ήταν λιγότερη επιρρεπής σε fake news η τότεδημόσια πληροφόρηση. Να έρθουμε τώρα και στο τρομοκρατικό χτύπημα του Nord Stream, για το οποίο εκτοξεύονται κατηγορίες και από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές: τη Δύση και τη Ρωσία. Αν δεν πρόκειται, βέβαια, για ατύχημα (που φαίνεται να αποκλείεται και από τις δύο πλευρές) τότε όλα, ακόμη και τα πιο τρομακτικά σενάρια είναι ανοικτά. Θα αρκεστώ, προς το παρόν, να παρατηρήσω ότι το χτύπημα αυτό θα έχει θανάσιμες επιπτώσεις για την Ευρώπη, και κυρίως για τη Γερμανία προς την οποίαν ο Nord Stream 2κατευθυνόταν, παρότι δεν είχε ακόμηλειτουργήσει, ιδιαίτερα και αν δεν επισκευαστεί και, τελικώς, αχρηστευθεί.

Και αναφορικά με τον Nord Stream 1, σύμφωνα με γερμανικές πληροφορίες, θα αχρηστευθεί, μετά τις σημαντικές διαρροές. Στον κυκεώνα, λοιπόν, των κατηγοριών, από κάθε πλευρά, θα έπρεπε (όπως συμβαίνει σε κάθε εγκληματική ενέργεια) να αναζητηθούν αυτοί που είχαν συμφέρον από τις συνέπειες του χτυπήματος. Αλλά, και προς την κατεύθυνση αυτή δεν φαίνεται να υπάρχει φως. Καταρχήν, η Γερμανία κατηγορήθηκε από την Ουκρανία, ότι η χρήση αυτού του αγωγού θα αυξήσει την εξάρτηση της Γερμανίας από τη Ρωσία. Στη συνέχεια, και μετά την αναστολή της λειτουργίας του, από τη Γερμανία, ο κ. Μπάιντεν επέβαλε κυρώσεις στον Nord Stream 2, που έφεραν την εταιρία στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Χωρίς αποδείξεις ο Πολωνός πρωθυπουργός,

σε συνέντευξή του, κατηγόρησε ευθέως τη Ρωσία, που με αυτό το τρομοκρατικό χτύπημα επιθυμεί να δυσχεράνει ακόμη περισσότερο την ενεργειακή κατάσταση της Ευρώπης, ενώ και η Ουκρανία ενοχοποιεί τη Ρωσία. Που μπορούν αυτές οι κατηγορίες να αποδοθούν με την παραδοχή ότι η Ρωσία έκανε «χαρακίρι», δεδομένου ότι πρόκειται για δικό της αέριο!

Οπωσδήποτε, οι κατηγορίες, χωρίς βάση λογικής, εναντίον της Ρωσίας δείχνουν την ευκολία με την οποία χρησιμοποιείται ως «μαύρο πρόβατο». Αμερικανοί αξιωματούχοι, εξάλλου, δεν αποκλείουν την πιθανότητα να βρίσκεται η Ουκρανία ή κάποια χώρα της Βαλτικής, που ήταν εναντίον των αγωγών, πίσω από το τρομοκρατικό χτύπημα. Και οι δύο αντιμαχόμενες πλευρές δήλωσαν ότι προχωρούν σε διερεύνηση των ενόχων, που ωστόσο το πιθανότερο είναι να μην αποκαλυφθούν ποτέ. Παράλληλα, δημιουργούνται εύλογες απορίες για το πως οι όποιοι αυτοί ένοχοι κατόρθωσαν να επιτελέσουν το έργο, που υποτίθεται ότι ανέλαβαν, διότι όπως υποτίθεται κάποιοι τους το ανέθεσαν, κατορθώνοντας να κατέβουν σε βάθος 300 ποδιών από τη επιφάνεια της Γης, όπου η πίεση είναι ασήκωτη. Προς το παρόν, λοιπόν, οι μοναδικές βεβαιότητες, σε σχέση με το τρομοκρατικό αυτό χτύπημα, είναι πρώτον, ότι αυτό συνέβη σε περιοχή που ανήκει στις ΗΠΑ, δεύτερον ότι το αέριο, που στοχοποιήθηκε, ανήκει στη Ρωσία και τρίτον ότι η Αμερική τυχαίνει να ευνοείται από τη δολιοφθορά των αγωγών, εφόσον αντικαθιστά το ρόλο της Ρωσίας, ως βασικού τροφοδότη ενέργειας, στην Ευρώπη.

Έτσι, η Ευρώπη δεν θα μπορέσει να δημιουργήσει τις απαραίτητες βάσεις και προϋποθέσεις για να αποκτήσει ανεξάρτητη ενέργεια. Και βέβαια, αξίζει να επισημανθεί, ότι το τρομοκρατικό αυτό χτύπημα θα επιταχύνει το τέλος της γερμανικής κυριαρχίας στην Ευρώπη. Να προσθέσω ακόμη εδώ αυτό που αναφέρει η Κύρα Αδάμ στο άρθρο της στη«δημοκρατία» της 1ης τρέχοντος: «**Τις παραμονές της έναρξης του πολέμου στην Ουκρανία, σε κοινή συνέντευξη Τύπου στην Ουάσιγκτον, ο κ. Σόλτς άκουσε τον πρόεδρο Μπάιντεν να του υπόσχεται ότι, αν η Ρωσία εισβάλει στην Ουκρανία δεν θα υπάρξει πλέον αγωγός Nord Stream2».** Χωρίς να εγκαταλείψουμε το χώρο της δολιοφθοράς, να συμπεράνουμε ότι και αυτή φαίνεται να αποτελεί ένα ακόμη επιχείρημα για όσους επιθυμούν παράταση του πολέμου στην Ουκρανία, χωρίς ημερομηνία λήξης. Σε όλους αυτούς, που παραβλέπουν τη σοφή συμβουλή του Κίσινγκερ, παρότι διάγει το 99ο έτος ζωής, ότι «πρέπει το συντομότερο να περατωθεί αυτός ο πόλεμος».

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2022/10/06/apopseis/experts/fake-news-pantou-ti-na-pistepsei-kaneis/

Οι δανειστές μετατρέπουν την οικονομία σε ζόμπι

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 10.10.2022 «NEWSBREAK»

Όσοι από εμάς αποδώσαμε από την αρχή στα μνημόνια, εγκληματικό περιεχόμενο, φορτώσαμε με βαρύτατες ευθύνες όσους, επανειλημμένα, δέχτηκαν να τα υπογράψουν. **Ωστόσο, δεν είναι μόνον οι υπογράψαντες τα μνημόνια, που οδήγησαν την Ελλάδα στην καταστροφή, αλλά και όσοι τα εκτελούν με ευλάβεια επί 12 συναπτά χρόνια.**

Το διαρκές αυτό δράμα της πατρίδας μας αναζωπυρώνεται τώρα εξαιτίας των κυβερνητικών εξαγγελιών, περί του δήθεν τέλους της εποπτείας της οικονομίας μας, ενώ όπως είναι γνωστό αυτή θα διαρκέσει μέχρις ότου πληρωθεί το 75% του χρέους μας. Η αποπληρωμή φάνταζε ως μακρινό όνειρο μέχρι τώρα, αλλά με την αύξηση των επιτοκίων, την αναβίωση των spreads και τη φτωχοποίηση ολοένα μεγαλύτερου τμήματος του λαού, φαίνεται ήδη εξωπραγματική.

Η είδηση περί ελάφρυνσης της εποπτείας της οικονομίας μας συμπληρώνεται και από μία πρόσθετη. **Η δεύτερη αυτή αναφέρεται στη δυνατότητα να μας δώσουν ένα δώρο αξίας 5.4 δισεκατομμυρίων ευρώ, με την προϋπόθεση ότι θα συμμορφωθούμε με τις 22 σε αριθμό απαιτήσεις των δανειστών.** Οι απαιτήσεις αυτές, που οι αρμόδιοι μας προετοιμάζουν ότι είναι δύσκολα εφαρμόσιμες, αφορούν κυρίως σε περαιτέρω ιδιωτικοποιήσεις. **Αλλά, σε οικονομία, όπου έχει ξεπουληθεί ακόμη και το νερό, εύλογα τίθεται το ερώτημα τι άλλο μπορεί ακόμη να επιθυμούν οι δανειστές, προκειμένου να μας δώσουν ως αντάλλαγμα σε εμάς τους ιθαγενείς «καθρεφτάκια»;**

Οι ιδιωτικοποιήσεις, στην Ελλάδα, έχουν προ πολλού ξεπεράσει την κόκκινη γραμμή, πέρα από την οποία ανατρέπεται η ισορροπία μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, και τίποτε πια δεν προχωρεί. Και βέβαια οι κίνδυνοι της οικονομικής αυτής ανισορροπίας είναι πολύ μεγαλύτεροι όταν, όπως δυστυχώς συμβαίνει στην περίπτωσή μας, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας διοχετεύεται στην κυριότητα αλλοδαπών.

Ωστόσο, το τι ακριβώς, και σε ποια έκταση ξεπουλιέται αδιάκοπα και με ολοένα και πιο επιταχυνόμενους ρυθμούς, η δημόσια περιουσία μας αποτελεί επτασφράγιστο μυστικό. Η τακτική που ακολουθείται είναι αυτή της απόλυτης συσκότισης, προφανώς για να αποφεύγονται οι αντιδράσεις. Αλλά, και όταν κάτι ξεφεύγει, οπότε και δικαιολογημένα προκαλεί λαϊκό ξεσηκωμό, αλλά και όταν κατορθώσει να φτάσει στις δικαστικές αίθουσες και να επιτύχει έκδοση απαγορευτικής απόφασης του ξεπουλήματος, ακόμη και τότε ουδέν πρόβλημα. Απλώς, δεν εκτελούνται οι σχετικές δικαστικές αποφάσεις, διότι προφανώς, η ισχύς των δανειστών της Ελλάδας είναι υπεράνω των πάντων.

Μετά το ανοσιούργημα της πώλησης του νερού, όσο μπορεί κανείς να αντιληφθεί από πληθώρα ανησυχητικών ενδείξεων, αλλά όχι και αποδείξεων, είναι τώρα η σειρά κατεδάφισης του συστήματος της δημόσιας υγείας και της δημόσιας παιδείας.

Οι δικοί μας αρμόδιοι, από το 2010 και μέχρι σήμερα, απλώς, εκτελούν εντολές και αναμένουν δωράκια, όπως αυτό των 5.4 δισεκατομμυρίων ευρώ, για να τα ανακοινώσουν περιχαρείς στον ελληνικό λαό. Δεν μου αρέσει να δραματοποιώ καταστάσεις, αλλά και πως να αποφύγω τον παραλληλισμό αυτών που συμβαίνουν στην πατρίδα μας, με την πώληση οργάνων από δυστυχείς ανθρώπους, που έτσι ελπίζουν να διατηρηθούν λίγο περισσότερο στη ζωή;

Είναι ξεκάθαρο ότι η ελληνική οικονομία, ακόμη και αν πληρώσει μετά από πολλές δεκαετίες το χρέος της, θα της είναι αδύνατον να ορθοποδήσει αν δεν επιδοθεί σε αναπτυξιακή διαδικασία από την αρχή. Κάτι, που δεν αντιλαμβάνονται ή δεν θέλουν να αντιληφθούν, όσοι ενθουσιάζονται με τους αριθμούς της δήθεν ανάπτυξης.

Οπωσδήποτε, το ερώτημα παραμένει αναπάντητο για το ποιοι, τελικά, φέρουν βαρύτερες ευθύνες απέναντι στον ελληνικό λαό: αυτοί που υπέγραψαν τα εγκληματικά μνημόνια ή αυτοί που εκτελούν αδίστακτα τις επιταγές τους, μεταβάλλοντας την οικονομία σε ZOMBIE;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/oikonomia/383470/oi-daneistes-metatrepoyn-tin-oikonomia-se-zompi/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BF%CE%B9-%CE%B4%CE%B1%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CF%83%CF%84/

Ποια είναι η αλήθεια για την ανάπτυξη που "πουλάει" το Μαξίμου

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.10.2022 «iskra»

Η σύγκριση της πρωθυπουργικής ομιλίας στην 86η ΔΕΘ και του προσχεδίου του προϋπολογισμού 2023 αποκαλύπτουν την ύπαρξη κοινής βάσης: αυτήν την ανυπαρξίας πυξίδας ως προς την πορεία της ελληνικής οικονομίας. Κάτω από το πρίσμα αυτής της διαπίστωσης, αλγεινή εντύπωση προκαλεί ότι ακόμη και τα όποια θετικά στοιχεία διαφαίνονται για την οικονομία (ανάπτυξη κτλ) εμφανίζονται ως συνονθύλευμα.

Ουδαμού υπάρχει έστω και υποψία σχεδίου, που να σέβεται τις προτεραιότητες για την ανάκαμψη της οικονομίας, απολύτως απαραίτητου για την αντιμετώπιση της μακροχρόνιας περιόδου χειμέριας νάρκης και αποσυντονισμού. Αντιθέτως, πρόκειται για μέτρα αποσπασματικά, χωρίς συνοχή, χωρίς προσπάθεια αντιμετώπισης της αποσύνθεσης της οικονομίας εξαιτίας των Μνημονίων, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ιδιομορφίες της, χωρίς χρονολογική διάταξη των μέτρων και χωρίς πρόνοια για την επίτευξη οριζόντιων και κάθετων πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων τους.

Είναι, συνεπώς, σίγουρο ότι οδεύουμε προς το κενό, διότι παραβλέπεται το γεγονός ότι η ελληνική οικονομία διαφέρει έτη φωτός από άλλες του Δυτικού Κόσμου, που δεν υπέστησαν Μνημόνια. Στην περίπτωση της ελληνικής οικονομίας είναι απαραίτητο να συγκολληθούν οι συντριμμένες βάσεις της, ώστε να επανακτήσει την ομαλή συμμετοχή των τριών βασικών τομέων παραγωγής και να παύσει να εξαρτάται σε επικίνδυνο βαθμό από τον τουρισμό.

Με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις, ο ενθουσιασμός του κ. Μητσοτάκη, αλλά και η αισιοδοξία των συντακτών του προσχεδίου

προϋπολογισμού 2023, είναι δύσκολο να κατανοηθούν. Ενδεικτικά θα εστιάσω σε ορισμένα σημεία της πρωθυπουργικής ομιλίας, που διαφαίνονται και μέσα από τις γραμμές του προσχεδίου προϋπολογισμού. Αρχίζω, λοιπόν, με την αναφορά στους ρυθμούς ανάπτυξης της οικονομίας μας, που υλοποιήθηκαν ήδη, ή που προβλέπονται, για να υπενθυμίσω το αυταπόδεικτο: Πρόκειται απλώς για σταδιακή και αργόρρυθμη επαναφορά των αντίστοιχων ρυθμών, που απωλέστηκαν εξαιτίας των θεομηνιών που έπληξαν τον τόπο. Συνεπώς, δεν πρόκειται για κατά κυριολεξία "ανάπτυξη".

Που οφείλεται η "ανάπτυξη"

Οι σχετικά υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δικαιολογούνται από το χαμηλό σημείο εκκίνησης της οικονομίας. Οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι εξαιτίας των Μνημονίων, το ΑΕΠ μας μειώθηκε κατά 25% (ποσοστό που δεν καταγράφεται ούτε σε περιπτώσεις σύρραξης και εχθρικής κατοχής). Επίσης, ότι η πανδημία πρόσθεσε άλλες 10 περίπου αρνητικές μονάδες. Συνεπώς, είμαστε ακόμη πολύ μακριά για να μπορούμε να μιλήσουμε, κατά κυριολεξία, για ανάπτυξη.

Ο κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε σε «*συρροή ξένων επενδύσεων*», παραθέτοντας και αριθμούς, που κατά κάποιο τρόπο υπάρχουν και στο προσχέδιο προϋπολογισμού. Απαιτείται θάρρος για να αγγίξει κανείς αυτό το ακανθώδες θέμα των επενδύσεων και θα το εξέφραζα με το "δεν μιλάνε για σχοινί στο σπίτι του κρεμασμένου". Και τούτο, επειδή μετά τα Μνημόνια, είναι δυσδιάκριτες οι επενδύσεις που δεν αφορούν ξεπούλημα δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας.

Εξυπακούεται ότι το ξεπούλημα δεν αποτελεί επένδυση. Δυστυχώς, από την λαίλαπα ξεπουλήματος, δεν διασώθηκαν ούτε υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, των οποίων η πώληση, για ευνόητους λόγους, απαγορεύεται. Ωστόσο, αψηφώντας κάθε όριο, πρόσφατα πουλήθηκε και το νερό! Εκφράζω τις εύλογες ανησυχίες μου για ότι φαίνεται ήδη να προλειαίνεται στο χώρο της υγείας και της παιδείας, που οδεύουν προς ιδιωτικοποίηση με διάφορα σχήματα και βαθμούς. Οι κούρσες των ιδιωτικοποιήσεων, όπως και του ξεπουλήματος, βρίσκονται στον ίδιο αστερισμό της άκρατης φιλελεύθερης θεώρησης.

Ο πρωθυπουργός αναφέρθηκε με ικανοποίηση στην αύξηση των εξαγωγών το 2022, κατά 30% περίπου σε σχέση με πέρυσι. Παρέλειψε να προσθέσει, όμως, ότι η αύξηση των εισαγωγών φέτος σε σχέση με πέρυσι εμφανίζει αύξηση 50%, που μαρτυρεί υστέρηση του απαραίτητου βαθμού αυτάρκειας.

Τί ισχύει με το τέλος της εποπτείας

Και στα δύο κείμενα αναφέρεται ως επιτυχία το τέλος της ενισχυμένης οικονομικής εποπτείας μετά 12 έτη….διότι δήθεν αποκτούμε αυτονομία. Πρόκειται για σφάλμα, δεδομένου ότι η παράταση ελέγχων από τρεις σε έξι ή και περισσότερους μήνες, ουδόλως, καταργεί την ανειλημμένη υποχρέωση της Ελλάδας, να υποβάλλεται σε οικονομικό έλεγχο μέχρι την αποπληρωμή του 85% του χρέους της, αλλά και να μην αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, χωρίς την άδεια των δανειστών. Αναφέρθηκε στην ομιλία, ότι «*κερδίσαμε μια χαμένη τετραετία*» και ότι βαδίζουμε σε «*σχεδιασμό ελπιδοφόρας δεκαετίας*». Αμφότερα είναι χωρίς διευκρίνηση και συνεπώς κενά περιεχομένου.

Ο πρωθυπουργός υποστήριξε, ακόμη, ότι η Ελλάδα βρίσκεται στη σωστή πλευρά της Ιστορίας. Αλλά, πως μπορεί κανείς να το υποστηρίξει, όταν το 90% περίπου των Ελλήνων έχουν σαφώς και κατ' επανάληψη εκφραστεί εναντίον της αποστολής πολεμικού υλικού στην Ουκρανία; Κι όταν ακόμη αντιμετωπίζουμε θανάσιμο κίνδυνο, εξαιτίας της πρόσφατης δήλωσης Μητσοτάκη ότι **«*είμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία*»;**

Επιπλέον, χωρίς δικαιολογία, λόγω της πάγιας επιθυμίας να είμαστε αρεστοί στη Δύση, καταργήσαμε την παραγωγή λιγνίτη, που θα μας εξασφάλιζε φθηνή ενέργεια, στον δύσκολο χειμώνα που έρχεται. Συμπερασματικά, η πρωθυπουργική ομιλία στη ΔΕΘ Θεσσαλονίκης, αλλά και το κείμενο του προσχεδίου προϋπολογισμού αναδεικνύουν ελάχιστα επιτεύγματα ή ελπιδοφόρες εξελίξεις. Αντιθέτως, βρίθουν ουτοπιών και επικίνδυνων αποφάσεων.

Το καθεστωτικό πλαίσιο της υποτέλειας

Στο πρόσφατο παρελθόν είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ διεξοδικά με το μέγα ελληνικό πρόβλημα της τυφλής υπακοής μας στις επιταγές των εταίρων/συμμάχων, έστω και όταν ήταν εμφανές ότι έτσι καταστρεφόμαστε. Επισημαίνω τα σημεία της πρωθυπουργικής ομιλίας, που άπτονται αυτής της αρρωστημένης κατάστασης.

Στο πλαίσιο του απολογισμού του, ο κ. Μητσοτάκης παραδέχεται αστοχίες, Θα διόρθωνα, ότι δεν πρόκειται –εκτός εξαιρέσεων– για αστοχίες, αλλά για τον αποκλεισμό άλλων λύσεων, εκτός αυτών που εκπορεύονται από ΕΕ και ΗΠΑ, έστω και αν βαίνουν εναντίον των εθνικών μας συμφερόντων. Το πρόγραμμα του Ταμείου Ανάκαμψης για την Ελλάδα, με τις επιλογές του –είναι σε σημαντικό βαθμό άσχετες με τις πραγματικές προτεραιότητες ή και αντίθετες με αυτές– αποτελεί μια

από τις πολλές αποδείξεις τού γιατί δεν ορθοποδούμε (βλ. σχετικά άρθρα μου στο "Newsbreak" και στο Slpress.gr.

Η επιλογή μας να εθελοτυφλούμε αποκαλύπτεται στο πρωθυπουργικό ρηθέν: «*Δεν πρέπει επίσης να επιτρέψουμε η αγανάκτηση να γίνει τυφλή, αναζητώντας εσωτερικές ευθύνες για εξωγενείς επιθέσεις. Ο λογαριασμός της ακρίβειας πρέπει να επιστραφεί σ' αυτόν που την προκαλεί, στον κ. Πούτιν. Και η απάντησή μας πρέπει να είναι ώριμη και δημοκρατική*». Θέλω να πιστεύω ότι ουδείς στοχοποιείται σαν "φιλορώσος", υποστηρίζοντας το αυταπόδεικτο. Δηλαδή, ότι ανεξαρτήτως του πόσο κακός είναι ο Πούτιν, είναι αδιανόητα αφελής η απαίτηση της Δύσης η Ρωσία να παραμείνει αδρανής απέναντι στις σκληρές κυρώσεις εναντίον της, που συνοδεύονται από την πρόθεση εξόντωσής της.

Ήταν αναμενόμενο σε συνθήκες οικονομικού πολέμου, η Ρωσία να χρησιμοποιήσει το ισχυρότερο όπλο της, να κλείσει τη στρόφιγγα, οδηγώντας την Ευρώπη σε απόγνωση και καταστροφή. Ίσως θα ήταν προτιμότερο να αποφεύγονται παραπομπές στη δημοκρατία μας, μετά τη διεθνή κατρακύλα της Ελλάδας στη σχετική λίστα του βαθμού ελευθερίας του Τύπου, αλλά και μετά το σκάνδαλο των παρακολουθήσεων.

Τί δεν περιλαμβάνει η πρωθυπουργική δήλωση

Τελειώνω με την εδώ και καιρό αδιάλειπτη κλιμάκωση των τουρκικών απειλών και τελευταίως ξεκάθαρων εδαφικών διεκδικήσεων. Το πως απαντάμε συνοψίζεται στη σχετική ρήση του κ. Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, που συνοδεύεται πάγια και από τη δήλωσή του ότι δεν έχει αντίρρηση να (ξανα)συναντήσει τον υβριστή του Έθνους μας: «*Η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Η ακμαία οικονομία μας. Οι διεθνείς συμμαχίες μας, αλλά και η προσήλωσή μας στο Διεθνές Δίκαιο. Κυρίως, όμως, η ενότητα του λαού μας. Ας σταματήσουν, λοιπόν, οι γείτονες τα ανιστόρητα πυροτεχνήματα προς εσωτερική κατανάλωση. Ούτε μας φοβίζουν, ούτε μας πτοούν*».

Η πρωθυπουργική δήλωση δεν περιλαμβάνει, δυστυχώς, αλήθειες, διότι ούτε ακμαία οικονομία έχουμε, ούτε διεθνείς συμμαχίες διαθέτουμε, αν εξαιρέσουμε τους Γάλλους. Το κυριότερο είναι ότι η δήλωση δεν έχει αποδέκτη. Δεν μας υπολογίζουν στο διεθνές πεδίο, εκτός αν χρειάζονται κάτι από εμάς. Κι αυτό ουδόλως οφείλεται στο μικρό μας μέγεθος ή ακόμη και στην οικονομική δυσπραγία μας. Αντιθέτως, αυτό εξηγείται από τη δική μας υποτελή συμπεριφορά, που επιβαρύνθηκε στο έπακρον, με την αποδοχή των Μνημονίων και μάλιστα

χωρίς αντίδραση. Και τούτο, παρότι, από την αρχή, ήταν διαφανής η επιδίωξη των ευρωπαϊκών τραπεζών, που κινδύνευαν επειδή είχαν ελληνικά χαρτιά, να διασωθούν μέσω της καταστροφής μας.

Οι λεονταρισμοί, σαφώς, δεν βοηθούν, καθώς οι Τούρκοι έχουν αποδείξει ότι τελικώς πράττουν όσα λένε. Η συνεχής επίκληση του Διεθνούς Δικαίου σίγουρα δεν μας προστατεύει, δεδομένου ότι όχι μόνον οι Τούρκοι, αλλά και Δυτικοί το έχουν προ πολλού γράψει στα παλαιότερα των υποδημάτων τους. Διαφορετικά, η Κύπρος δεν θα ήταν, επί δεκαετίες, όπως είναι. **Συμμάχους, με την κυριολεξία του όρου, δυστυχώς δεν διαθέτουμε.** Και επειδή είναι πολύ επικίνδυνο να εθελοτυφλούμε, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι η Τουρκία διαθέτει συμμάχους.

Η μοναδική μας διέξοδος, εκτός αν αλλάξει η κατεύθυνση των διεθνών ανέμων, φαίνεται να είναι η εστίασή μας σε καθημερινό σφυροκόπημα της διεθνούς κοινότητας, με αποκαλύψεις του τι μας συμβαίνει, όχι μόνον από τους Τούρκους, αλλά και από τους "εταίρους". Απαιτείται μία επικοινωνιακή εκστρατεία στο σύνολο των διεθνών ΜΜΕ με αδιάσειστα στοιχεία και με διακριτική προσπάθεια να αποκαλυφθεί η διεθνής υποκρισία. Μέθοδος δύσκολη, που χρειάζεται υψηλού βαθμού δημοσιογραφικές/επιστημονικές ικανότητες, σημαντικά κεφάλαια, και που εκ των προτέρων δεν διασφαλίζει θετικά αποτελέσματα. Ωστόσο, ο "πνιγμένος από τα μαλλιά πιάνεται" και πιθανότατα σώζεται.

Αναδημοσιεύσεις:

https://iskra.gr/poia-einai-i-alitheia-gia-tin-anaptyxi-pou-poulaei-to-maximou/

Που μας οδηγεί επιτέλους ο πόλεμος ΝΑΤΟ – Ρωσίας;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 15.10.2022 «Olympia»

Στη Γερμανία έχουν περάσει σε δεύτερο πλάνο οι ενθουσιασμοί για την πράσινη ανάπτυξη, και έχουν λησμονηθεί οι πάλαι ποτέ επιταγές των επικεφαλής της ΕΕ, προς τις χώρες-μέλη, να εξαφανίσουν δηλαδή στο

πυρ το εξωτερικό τα ορυχεία λιγνίτη, και να ασπαστούν φιλικές προς το περιβάλλον πηγές ενέργειας.

Το χωριό Lutzerath είναι μία από τις πολυάριθμες τοποθεσίες της Γερμανίας, στις οποίες όχι μόνο αναβιώνει η εξόρυξη λιγνίτη, αλλά και διενεργούνται επενδύσεις για να αυξηθεί η παραγωγική του ικανότητα. Η Ελλάδα δεν έχει αποφασίσει επί του πρακτέου….αναμένει έξωθεν εντολές.

Στις ολοένα εντονότερες διαμαρτυρίες των κατοίκων εκεί, για την καταστροφή των δασών και για την ρύπανση του περιβάλλοντος, ο υπουργός οικονομικών της Γερμανίας Ρόμπερτ Χάμπεκ έδωσε την ακόλουθη απάντηση; «Ο επιθετικός πόλεμος του Πούτιν μας αναγκάζει, προσωρινά, να χρησιμοποιήσουμε περισσότερο τον λιγνίτη, προκειμένου να εξοικονομήσουμε αέριο στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας».

Η δήλωση είναι όντως «απολαυστική»:

– Πρώτον, διότι εύλογα, αναμένεται μια απάντηση από τον Ρόμπερτ Χάμπεκ, που παλαιότερα υπήρξε αρχηγός του πράσινου κόμματος, στο ερώτημα: «ποιο, ακριβώς, είναι το αντάλλαγμα για τη θυσία της πράσινης ανάπτυξης»; **Και η πιθανότερη απάντηση θα είναι ότι «τα πάντα δικαιολογούνται χάριν της δημοκρατίας».**

– Δεύτερον και σχετικά, με την ΕΕ και τις αποφάσεις της, για τις κυρώσεις εναντίον του Πούτιν, τίθεται το ερώτημα του πως και του γιατί δεν προέβλεψε ότι αυτές θα γύριζαν «μπούμερανκ» εναντίον της; Αλλά, και τώρα που πια οι επικεφαλής της ΕΕ θα έχουν συνειδητοποιήσει ότι η Ευρώπη καταστρέφεται εξαιτίας της έλλειψης διορατικοτητας τους πώς, αλήθεια, αντιδρούν; Συνεχίζοντας και εμβαθύνοντας τις κυρώσεις εναντίον του μη δημοκράτη Πούτιν; Και, καλά, να δεχθούμε ότι για τους επικεφαλής της ΕΕ η «δημοκρατία» με το όποιο περιεχόμενό της, αξίζει κάθε θυσία. Αλλά, ακριβώς, με σημαία αυτήν τη «δημοκρατία» δεν θα ήταν επιβεβλημένο, να ερωτηθούν οι λαοί της Ευρώπης αν, όντως, συμφωνούν να θυσιάσουν τη θέρμανσή τους το χειμώνα, να πεινάσουν και να εξαθλιωθούν με αναρίθμητους τρόπους, να βιώσουν ανισότητες κατανομής που αναρριχώνται σε δυσθεώρητα ύψη, να αντιμετωπίσουν μια ανεξέλεγκτη ύφεση και ανεργία, στην προσπάθεια τιθάσευσης του πληθωρισμού κλπ. κλπ;. Τοσούτω μάλλον, που οι λαοί δίνουν ήδη και ξεκάθαρα την απάντησή τους με τις ολοένα εντονότερες διαμαρτυρίες τους, στους δρόμους όπου ξεχύνονται καθημερινά. Απαντήσεις, που στρέφονται κάθετα εναντίον αυτών των καταστρεπτικών αποφάσεων, της ηγεσίας της ΕΕ, που πάρθηκαν ερήμην τους. Και φευ δεν είναι εύκολο να κατηγορηθούν οι

διαμαρτυρόμενοι λαοί, ούτε ως ακροδεξιοί και ναζιστές, αλλά ούτε και ως κομμούνια.

Ο πόλεμος, ωστόσο, συνεχίζεται απτόητος, με τη χρήση ολοένα πιο επικίνδυνων μεθοδεύσεων, που αναπόφευκτα οδηγούν στη ευρύτερη συνειδητοποίηση της πραγματικότητας: ότι, ουσιαστικά δηλαδή, πρόκειται για τον Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο, υβριδικής μορφής προς το παρόν, ανάμεσα στο ΝΑΤΟ και τη Ρωσία. Αλλά, και ότι η απειλή χρήσης πυρηνικών μας αγγίζει ήδη.

Εν όψει όλων αυτών, αλλά και των χιλιάδων ψυχών που φεύγουν από τη ζωή σε καθημερινή βάση (ασχέτως αν και κατά πόσον είναι «δημοκράτες»)δεν θα έπρεπε, επιτέλους, να τεθεί επί τάπητος, το ερώτημα: **ποιους ωφελεί η συνέχιση αυτού του πολέμου, και τι ακριβώς επιδιώκεται μέσω αυτού;**

Αναδημοσιεύσεις:

https://iskra.gr/pou-mas-odigei-epitelous-o-polemos-nato-rosias/

https://www.olympia.gr/1512113/diethni/poy-mas-odigei-epiteloys-o-polemos-nato-rosias/

https://www.taxidromos.gr/topic/4271361/odigei-epitelous-polemos-nato-rosias.html

Ο Γερμανός καγκελάριος επισκέπτεται την Αθήνα, ο ελληνικός λαός οφείλει να απαιτήσει τα δικαιώματά του

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 25.10.2022 «NEWSBREAK»

Οι συζητήσεις και πάλι «Άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε»

Ο ένας μετά τον άλλον έρχονται και αποχωρούν από την Ελλάδα οι εκάστοτε αξιωματούχοι της Γερμανίας. Στα πλαίσια αυτών των επισκέψεων, λαμβάνουν χώρα συζητήσεις περί ανέμων και υδάτων

ανάμεσα στους Γερμανούς αξιωματούχους και τους δικούς μας κυβερνητικούς. Και πάλι τώρα αναμένεται τις αμέσως προσεχείς μέρες η επίσκεψη στην Αθήνα του Γερμανού καγκελάριου Σόλτς, ενώ η ατζέντα συζητήσεων, όπως ανακοινώθηκε, προβλέπει ένα ποτ-πουρί (λίγο απ' όλα).

Παρότι δεν είναι λογικές οι όποιες αισιόδοξες προβλέψεις, αναφορικά με το περιεχόμενο των συνομιλιών της αναμενόμενης συνάντησης, καθώς οι ελληνικές κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαετιών, είτε αποσιωπούν το επίμαχο θέμα, είτε το θέτουν με τρόπο χλιαρό, διστακτικό και δειλό, ωστόσο θα αναφερθώ σε αυτό.

Πρόκειται, για το μακροχρόνιο σκάνδαλο των τεραστίων διαστάσεων γερμανικών οφειλών προς την Ελλάδα, που προκύπτουν από το υποχρεωτικό κατοχικό δάνειο, αλλά και από τις άγριες καταστροφές που προκάλεσαν οι Ναζί στην Ελλάδα. Πρόκειται, ακόμη, και για τα χρέη από τα κλεμμένα μνημεία και έργα τέχνης, που κατακρατούνται παράνομα και που εκτίθενται, προς θαυμασμό, σε διάφορα μουσεία γερμανικών πόλεων. Δεν θα σταθώ στο ποσό στο οποίο ανέρχονται αυτά τα γερμανικά χρέη.

Οπωσδήποτε είναι δυσθεώρητα με όποιους υπολογισμούς και αν μετρηθούν. Και οπωσδήποτε είναι σε θέση να σώσουν την Ελλάδα από τα πολλαπλά οικονομικής υφής μαρτύριά της. Αλλά, και οπωσδήποτε, τα χρέη αυτά υπερβαίνουν κατά παρασάγγας τα δικά μας προς τη Γερμανία.

Είναι ξεκάθαρο, ότι η απαίτηση απόδοσης αυτών των χρεών, που δεν έχουν παραγραφεί και που η Γερμανία δεν αρνείται ότι τα κατακρατά, είναι ανεξάρτητη από πολιτικές τοποθετήσεις δεξιάς, κεντρώας ή αριστεράς. Διότι απλά, αυτή η απαίτηση είναι καθαρά ελληνική.

Και ερωτάται, λοιπόν, για πολλοστή φορά από την γράφουσα, που είναι και μέλος της Επιτροπής του ΙΗΑ για την απόδοση των γερμανικών χρεών: για ποιον ακριβώς λόγο δεν απαιτούμε τα δίκαιά μας με νύχια και δόντια και νυχθημερόν, κυρίως και επειδή ο λαός μας δεινοπαθεί με τα μνημόνια (γερμανικής πρωτίστως έμπνευσης), με τους πολέμους εναντίον της Ουκρανίας, αλλά και πρόσφατα εναντίον της Ρωσίας, με τον πληθωρισμό, με την κορύφωση των ανισοτήτων κατανομής, που αναγγέλλει δραματικές καταστάσεις ανέχειας, πείνας ακόμη και κρυοπαγημάτων εντός των κατοικιών, κ.ο.κ. Αλήθεια, γιατί;

Είναι ίσως κατανοητό οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις να επιλέγουν «γαλατική ευγένεια» προς τους εταίρους, συμπεριλαμβανομένης και της

Γερμανίας, και συνεπώς συμπεριφορά, για το επίμαχο θέμα, «φύγε κακό από τα μάτια του». Έχουν όμως αυτό το δικαίωμα;
Κατά την κρίση μου το θέμα των γερμανικών χρεών οφείλει να τεθεί σε εντελώς διαφορετική βάση, από αυτήν που υιοθετήθηκε μέχρι σήμερα.

Συγκεκριμένα, πιστεύω ότι η σκέψη μου βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση, υποστηρίζοντας ότι καμία ελληνική κυβέρνηση δεν είχε, δεν έχει και δεν θα έχει το δικαίωμα «κουκουλώματος των γερμανικών χρεών», διότι αυτά δεν ανήκουν στις κυβερνήσεις . Αυτά, αντιθέτως, ανήκουν στα αμέτρητα και τραγικά θύματα των Ναζί, που απαιτούν δικαίωση, έστω και με αυτό τον τρόπο, έστω και μετά από 80 χρόνια, και ακόμη διότι αυτά ανήκουν στους εκάστοτε ζώντες Έλληνες, προκειμένου να περιοριστούν τα πολύπλευρα δεινά τους.

Οι ιδιωτικές πρωτοβουλίες, για την επιστροφή των γερμανικών χρεών, δεν είναι δυνατόν να τελεσφορήσουν. Γι' αυτό, και ο ελληνικός λαός οφείλει να απαιτήσει τα δικαιώματά του, απέναντι στις κυβερνήσεις του, αλλά και να συνεργαστεί με τους Πολωνούς (που αργοπορημένα και αυτοί) έχουν πρόσφατα ξεσηκωθεί και απαιτούν απόδοση των γερμανικών χρεών.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/388100/o-germanos-kagkelarios-episkeptetai-tin-athina-o-ellinikos-laos-ofeilei-na-apaitisei-ta-dikaiomata-toy/

https://www.olympia.gr/1513205/politiki/o-germanos-kagkelarios-episkeptetai-tin-athina-o-ellinikos-laos-ofeilei-na-apaitisei-ta-dikaiomata-toy/

https://newsbase.gr/2022/10/o-germanos-kagkelarios-episkeptetai-tin-athina-o-ellinikos-laos-ofeilei-na-apaitisei-ta-dikaiomata-tou-2533125.html

https://eidisis247.gr/%CE%BF-%CE%B3%CE%B5%CF%81%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CF%8C%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B3%CE%BA%CE%B5%CE%BB%CE%AC%CF%81%CE%B9%CE%BF%CF%82-%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%83%CE%BA%CE%AD%CF%80%CF%84%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9/

Στήνουν κόμμα “επιφανών ομογενών”

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 31.10.2022 «Slpress»

Η Εστία της Κυριακής, η μόνη εφημερίδα που ήταν παρούσα στη συνάντηση στην οποία συζητήθηκε η ίδρυση νέου κόμματος “επιφανών ομογενών” , με σύνθημα “Πρώτη η Ελλάδα”, αναφέρει στο πρωτοσέλιδο της κάποιες σωτήριες για την χώρα προτάσεις που, προς το παρόν, ανήκουν στη σφαίρα των προθέσεων – για να μην προσθέσω και της φαντασίας.

Ασχολούμαι, ωστόσο, με αυτά, γιατί στην περίπτωση που θα μπορούσαν να υλοποιηθούν, η Ελλάδα θα είχε ξαναγίνει “Ελλάδα”. Δηλαδή, κράτος ανεξάρτητο, που θα επιβάλλει τα εθνικά της συμφέροντα πάνω από τα όποια άλλα, που θα αντιμετωπίσει τον φθίνοντα πληθυσμό της με αύξηση γεννήσεων και όχι με μεταγγίσεις διαφορετικών λαών, θρησκειών και πολιτισμών. Που θα επανεξετάσει την επαίσχυντη Συμφωνία των Πρεσπών, αλλά και την ντροπιαστική μετάλλαξη του “Όχι” σε “Ναι” στο δημοψήφισμα του 2015. Που θα ασχοληθεί με το μέγα μεταναστευτικό πρόβλημα, ώστε να μη συνεχιστεί ο θανατηφόρος κίνδυνος της δημιουργίας εχθρικού στρατού εντός των συνόρων μας. Που θα θέσει επιτέλους τέρμα στις ασύστολες συζητήσεις σχετικά με τα χωρικά μας ύδατα. Που επιτέλους θα συστήσει Συνταγματικό Δικαστήριο…

Ομολογώ ότι μου αρέσει να σκέφτομαι ότι οι παραπάνω, εθνικά υγιείς αυτές προθέσεις θα συμπληρωθούν και με την επαναφορά στην εκπαίδευση, της ελληνικής ιστορίας, που καθίσταται ολοένα και πιο καχεκτική τα τελευταία χρόνια, ότι θα επανέλθουν τα ορθολογικά κριτήρια του τι αποτελεί τον κανόνα και τι την εξαίρεση στις σχέσεις των δύο φύλων, ότι θα παταχθεί η απύθμενη εισοδηματική ανισοκατανομή, η διαφθορά και η εγκληματικότητα κ.α. Συνειδητοποιώ, όμως, ότι, μέσω των εξαγγελιών ενός κόμματος, που επιπλέον δεν απέκτησε σάρκα και οστά, είναι επιπόλαιο να χτίζει κανείς πύργους στην άμμο.

Το κόμμα “επιφανών ομογενών”

Δεν γνωρίζω ποιοι προΐστανται αυτού του υπό συγκρότηση κόμματος, που κινδυνεύει να έχει την ίδια τύχη με τα πολυάριθμα άλλα, που αιωρούνται ως μόρια σκόνης στη σκιά των συστημικών. Ωστόσο, το σύνθημα “Πρώτη η Ελλάδα” συνδέεται νοητικά με πολυάριθμα άλλα

στην υφήλιο, αλλά κυρίως στην Ευρώπη, που αποκτούν σταδιακά ισχύ και που αποτελούν εκκωφαντική αντίδραση στα δεινά της παγκοσμιοποίησης.

Το αναγγελλόμενο κόμμα "επιφανών ομογενών" φαίνεται να ανήκει στη μεγάλη, αλλά πολύ ανομοιογενή οικογένεια των "λαϊκίστικων" κομμάτων, που σε πείσμα της περιφρόνησης, που τους επιφυλάσσουν τα παραδοσιακά κόμματα, για ευνόητους λόγους, κερδίζουν συνεχώς έδαφος σε ολόκληρη την υφήλιο. Οι εξαγγελίες του, αν υλοποιηθούν, έστω και μερικώς, θα αναχαιτίσουν τον κατήφορο εξαφάνισης, προς τον οποίο σύρεται ολοταχώς η πατρίδα μας.

Με την υπόθεση, που δεν έχει αποδειχθεί προς το παρόν ως βάσιμη, ότι η δημιουργία του περί ου κόμματος θα επικεντρωθεί στην υλοποίηση των ιδρυτικών του συνθημάτων και δεν θα τρομοκρατηθεί από οποιασδήποτε μορφής απειλές, από οπουδήποτε προερχόμενες, αλλά και μέλη της δεν θα υποκύψουν σε προσφορές έσωθεν ή έξωθεν, είναι ασφαλώς καλοδεχούμενο σε μια χώρα που δεινοπαθεί κάτω από συνθήκες ακραίας υποτέλειας. Αν πράγματι εννοεί όσα υποστηρίζει τώρα, αλλά και αν θα συνεχίσει να τα εννοεί και μετά. Αν…

Αναδημοσιεύσεις:

http://greek-market-research.com/article/stinoyn-komma-epifanon-omogenon/

https://slpress.gr/politiki/stinoyn-komma-quot-epifanon-omogenon-quot/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article8.php

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2022

Ελληνικός δημόσιος τομέας: Μύθοι και πραγματικότητα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 02.11.2022 «SLPress»

Ημέρες που είναι στην πολιτική μας σκηνή, έχει σημασία να υπενθυμίσουμε ότι ο νεοφιλελευθερισμός σαρώνεται ακόμα και στην

χώρα που τον γέννησε στην Ευρώπη, την Μεγάλη Βρετανία, ενώ πολιτικές δυνάμεις που χαρακτηρίζονται "λαϊκίστικες" είναι σε διαρκή άνοδο, διεκδικώντας ένα νέο μοντέλο διακυβέρνησης, στο πλαίσιο του οποίου ο δημόσιος τομέας αντιμετωπίζεται διαφορετικά από ό,τι μέχρι πρότινος.

Συγκεκριμένα, από τους κανόνες αυτού του νέου συστήματος απουσιάζει παντελώς η αντιπαλότητα που υποθάλπει ο νεοφιλελευθερισμός ανάμεσα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Ο παλιός διαχωρισμός δεξιάς και αριστεράς πολιτικής έχει ατονήσει και έχουν εκδιωχθεί από τον κατάλογο των εφαρμοζόμενων μέτρων πληθώρα ταμπού, που αποτελούσαν πάλαι ποτέ το ευαγγέλιο των νεοφιλελεύθερων.

Να προσθέσω ότι είναι χωρίς σημασία η περιφρονητική στάση και η δυσμενής κριτική των παραδοσιακών κομμάτων εναντίον των "λαϊκιστών", δεδομένου ότι οι τελευταίοι αυτοί (καλώς ή κακώς) κερδίζουν έδαφος και εξελίσσονται σε ισχυρές, ενίοτε και σε κυρίαρχες δυνάμεις. Στο μέτρο που μπορεί κανείς να κρίνει οι συγκλονιστικές αυτές θεσμικές μεταβολές δεν έχουν αγγίξει την κυβέρνηση Μητσοτάκη, η οποία παραμένει δέσμια του διεθνώς υπό κατεδάφιση νεοφιλελευθερισμού, παρά τις προσαρμογές που υποχρεώθηκε να κάνει ένεκα της πανδημίας αρχικά και της ενεργειακής κρίσης που ακολούθησε.

Μερικές από τις ενδείξεις αυτής της επικίνδυνης προσκόλλησης προς το πεπερασμένο πια σχήμα του παρελθόντος είναι η οπωσδήποτε εσφαλμένη εντύπωση ότι ο ελληνικός δημόσιος τομέας είναι υπερμεγέθης. Στην πραγματικότητα, το μέγεθός του βρίσκεται στο μέσον των αντίστοιχων δημοσίων τομέων στην Ευρώπη. Εξάλλου, η ΝΔ φαίνεται ότι υιοθετεί στον ευρύτερο δημόσιο τομέα τη λογική "πονάει κεφάλι, κόβω κεφάλι". Χαρακτηριστικό παράδειγμα η στάση της στα ΑΕΙ, με την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Εξυπακούεται ότι καταδικάζω ανεπιφύλακτα τα έκτροπα και τις βαρβαρότητες, που λαμβάνουν χώρα σε σχεδόν καθημερινή βάση στα ΑΕΙ της χώρας. Πιστεύω, ωστόσο, ότι δεν ήταν λύση η κατάργηση ενός μέτρου, που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και που λήφθηκε ακριβώς για να αντιμετωπίσει ορισμένες απαράδεκτες καταστάσεις του παρελθόντος, των οποίων η λήθη δεν εξισώνεται με πρόοδο, αλλά με οπισθοδρόμηση.

"Πονάει κεφάλι, κόβω κεφάλι"!

Στη ζωή και στην πολιτική υπάρχουν ασφαλώς ωριμότερες λύσεις από το "πονάει κεφάλι, κόβω κεφάλι"! Αναφορικά με τα πανεπιστήμια, στα οποία παρεμπιπτόντως αναφερθήκαμε, θα μπορούσαν να ληφθούν ενισχυμένα μέτρα φύλαξης, παραλλήλως με συμπληρωματικές διατάξεις, που να καθιστούν τον πανεπιστημιακό χώρο απρόσβλητο και ικανοποιητικά λειτουργήσιμο.

Με την ίδια λογική πορεύεται η κυβέρνηση Μητσοτάκη και στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα. Οι μέχρι τώρα πράξεις της, δείχνουν ότι παίρνει αποφάσεις προς τη λάθος κατεύθυνση. Οι εμφανείς προθέσεις της ΝΔ για περιορισμό του δημόσιου τομέα συγχέουν δύο εντελώς διαφορετικά θέματα: Το μέγεθός του και την αναποτελεσματικότητά του, το πόσο παραγωγικός είναι.

Το βασικό χαρακτηριστικό του ελληνικού δημόσιου τομέα δεν είναι υπερβολικό μέγεθός του, αλλά η αναποτελεσματικότητά του. Ο γραμμικός τρόπος που επιχειρείται η συρρίκνωσή του δεν θα τον καταστήσει περισσότερο αποτελεσματικό. Για την ακρίβεια θα τον καταστήσει λιγότερο αποτελεσματικό. Μέγεθος και αποτελεσματικότητα είναι δύο εντελώς διαφορετικά θέματα, που απαιτούν και διαφορετική προσέγγιση.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/ellinikos-dimosios-tomeas-mythoi-kai-pragmatikotita/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article9.php

Οδικός χάρτης για να υποταχθεί ένα εθνικό κράτος

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 06.11.2022 «SLPress»

Ας υποθέσουμε ότι προγραμματίζεται η εξόντωση ενός έθνους-κράτους. Μια τέτοια απόφαση μπορεί να προέρχεται από κάποιες ισχυρές χώρες, άλλες θρησκείες, ή και από εμμονές σε κοσμοθεωρίες (όπως, χάριν παραδείγματος το τελευταίο στάδιο της παγκοσμιοποίησης που είναι η παγκόσμια διακυβέρνηση). Υπάρχουν, ασφαλώς, πολλές μεθοδεύσεις για να φτάσει κανείς στο επιθυμητό αποτέλεσμα για αυτό το εθνικό κράτος, αλλά εδώ θα επιλέξουμε αναγκαστικά ορισμένες μόνο από αυτές.

Προσθέτοντας, ότι δεν έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή καθ' αυτή η επιλογή, όσο ο αυστηρός διαχρονικός προγραμματισμός της αλληλουχίας και αλληλοσυμπλήρωσης των μέτρων, έτσι ώστε το ένα να διαδέχεται και να ενδυναμώνει το άλλο. Το πρώτο στάδιο θεωρείται δεδομένο για κάθε ανάλογη προσπάθεια. Πρόκειται για τον έγκαιρο προσηλυτισμό όλων εκείνων των προσώπων, που ύστερα από ενδελεχή έρευνα, είναι πιθανότατα αυτά, που θα καταλάβουν την εξουσία της καταδικασμένης χώρας.

Δεν είναι καταρχήν απαραίτητο οι ηγέτες αυτοί να είναι ενσυνείδητοι προδότες, διότι αρκεί να τους έχουν πείσει ότι δεν υπάρχουν άλλες λύσεις για τη χώρα τους. Οπότε, εύκολα πείθουν τους εαυτούς τους ότι η διακυβέρνησή τους απαλλάσσει τη χώρα τους από τα ακόμη χειρότερα. Η πρώτη δέσμη μέτρων αποσκοπεί στη δημιουργία πειθούς στο λαό προς εξόντωση, ότι είναι ανάξιος να ζει.

Επειδή, ανάμεσα και σε άλλα, κατηγορείται συστηματικά ως τεμπέλης, αναποτελεσματικός, πολυέξοδος, ότι ζει με δανεικά, αλκοολικός κ.ά. Έχει αποδειχθεί, σε πολλές περιπτώσεις, ότι αυτή η πολιτική (εφόσον βέβαια εφαρμόζεται χωρίς αντίδραση από τους εκάστοτε ηγέτες του, αλλά αντιθέτως με τη συνεργασία τους), έχει τα εκάστοτε επιθυμητά αποτελέσματα.

Επιχείρηση εκφοβισμού

Η προσεκτικά στοιχειοθετημένη επιχείρηση εκφοβισμού για αναπότρεπτη δήθεν χρεοκοπία, με παράλληλη αναφορά στις δήθεν καταστροφικές της συνέπειες, πανικοβάλλει το λαό της επιλεγμένης για εξαφάνιση χώρας. Και ουδεμία, βέβαια, σημασία έχει το γεγονός, ότι συνήθως το ύψος χρέους και ελλειμμάτων της είναι αντιμετωπίσιμα.

Αρκεί να πειστεί ο λαός ότι χάνεται. Το είχαμε δει στην Ελλάδα, το βλέπουμε στην Ιταλία, θα το δούμε ενδεχομένως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες στο μέλλον.

Άλλωστε, εν προκειμένω, προβλέπονται εν ανάγκη και μεθοδεύσεις εικονικής διεύρυνσης χρέους και ελλείμματος. Παράλληλα, επιστρατεύονται και τα διεθνή κερδοσκοπικά κοράκια, τα οποία σε ελάχιστο διάστημα κατακρημνίζουν την πιστοληπτική ικανότητα της άμοιρης οικονομίας. Είναι, συνεπώς, εύκολη πια λεία για να ασπαστεί τα μνημόνια, ή έτερα προγράμματα λιτότητας, που εμφανίζονται ως από μηχανής Θεός!

Σε ότι αφορά ειδικά τα μνημόνια, των οποίων το φρικώδες περιεχόμενο περιέχει εγκληματικές απαιτήσεις των δανειστών, έχουν διττό στόχο: Πρώτον, την καταλήστευση του συνολικού πλούτου του κράτους προς εξαφάνιση και δεύτερον την κατατρόπωση κάθε στοιχείου εθνικής κυριαρχίας και ανεξαρτησίας του. Η φτωχοποίηση και εξαθλίωση του λαού, που υλοποιείται με την εφαρμογή ακραίας μορφής νεοφιλελεύθερων μέτρων, κορυφώνει τις ανισότητες κατανομής και περιορίζει, σταδιακά στο ελάχιστο, τις δυνατότητες αντίδρασης του.

Με αυτόν τον τρόπο καθίσταται έρμαιο των καταστροφέων του. Προς την ίδια κατεύθυνση του χαμού λειτουργεί και ένα σύνολο αβάσιμων φυσικά υποσχέσεων, που εξαγγέλλονται σε περιοδικό ρεπερτόριο, από τις πολιτικές ηγεσίες. Ρεπερτόριο που διαβεβαιώνει ότι *«βλέπει να έρχεται η ανάπτυξη»*, δηλαδή το τέλος των δεινών του καταδικασμένου λαού, έτσι που να ελέγχονται οι πιθανές αντιδράσεις. Και ήδη είναι πια η σειρά της εξίσου σημαντικής με την πρώτη, δεύτερης δέσμης μέτρων.

Δαιμονοποίηση ιδεών

Η δεύτερη αυτή δέσμη, που εφαρμόζεται παράλληλα με την προηγούμενη, στοχεύει στον εξανδραποδισμό της εθνικής μας συνείδησης. Έτσι γκριζάρει η ιστορία της χώρας, καταρχήν με την υιοθέτηση περισσότερων της μιας των ερμηνειών της, ενώ αμαυρώνονται οι εθνικοί ήρωες και γελοιοποιούνται τα εθνικά σύμβολα. Ο πατριωτισμός που ορίζεται ως η αγάπη της πατρίδας σου περισσότερο από άλλες πατρίδες, εμφανίζεται ως "φασισμός" και ως χαρακτηριστικό ατόμων με μειωμένο IQ.

Ο χειρισμός ανθρώπων που έχουν αποκοπεί από τις ρίζες τους (που γι' αυτό ο άνεμος τους πηγαίνει αλύπητα πέρα-δώθε και που στερούνται το αποκούμπι των προγόνων τους), μετατρέπονται εύκολα σε εύπλαστη ύλη, περίπου όπως την οραματίστηκε ο Coudenhove Kalergi, στις αρχές του

19ου αιώνα. Μία ύλη με στόχο την εξαφάνιση της Ευρώπης. Ο χρόνος, που απαιτεί η διαδρομή προς την τελική εξόντωση ενός έθνους-κράτους περιορίζεται με πολλούς τρόπους, όπως:

- Ο εορτασμός μιας εθνικής γιορτής με κατάλληλες προδιαγραφές παραχάραξης της ιστορίας, δείχνει να είναι ιδιαιτέρως αποτελεσματικός, επειδή οι επιδιωκόμενες εθνομηδενιστικές αλλοιώσεις, περνούν εύκολα στη συνέχεια και στα σχολικά βιβλία δημιουργώντας γενιές χωρίς μνήμες από το παρελθόν τους.
- Η εμμονική παραμονή σε δήθεν συμμαχίες, που από καιρό έχουν δώσει απτές αποδείξεις ότι έπαψαν να είναι συμμαχίες, με ταυτόχρονα τον αποκλεισμό διερεύνησης της δυνατότητας συμμαχιών και με άλλες χώρες του πλανήτη.
- Η χάλκευση κατηγοριών εναντίον χωρών της υφηλίου, οι οποίες περιφρουρούν την εθνική τους κυριαρχία, καταφεύγοντας σε καθεστώς διακυβέρνησης διαφορετικό του δυτικού.
- Η ευρείας έκτασης εκμετάλλευση των εννοιών της δημοκρατίας και των ατομικών ελευθεριών, που εμμέσως υποστηρίζεται ότι δεν συνάδουν με το έθνος-κράτος, αλλά ευνοούνται από την παγκοσμιοποίηση, βλέπε πολυπολιτισμικότητα.

Η τρίτη δέσμη μέτρων

Η τρίτη δέσμη μέτρων εισέρχεται στο προσκήνιο της συμφοράς, όταν κριθεί, από τους εγκεφάλους αυτών των σχεδιασμών, ότι ο καταδικασμένος λαός έχει αποδεχθεί τη μοίρα του. Με τη σύναψη ανορθόδοξων συμμαχιών, που αποκαλύπτονται ξαφνικά, αρχίζει ο αποδεκατισμός των εδαφών και των θαλασσών που ανήκουν στο έθνος υπό εξαφάνιση. Η απειλή για, δήθεν, πολεμική σύρραξη (που εκ των πραγμάτων αποκλείεται διότι δεν εμπίπτει στα συμφέροντα των εμπνευστών), βρίσκεται ωστόσο στο προσκήνιο των συζητήσεων, προκειμένου ο πανικόβλητος λαός να αποδεχθεί χωρίς αντίδραση τα τετελεσμένα.

Η κατακαημένη χώρα σύρεται, στη συνέχεια, στα διεθνή δικαστήρια, προκειμένου να επιτευχθεί η παραχάραξη συμφωνιών (που έγιναν με απόλυτη νομιμότητα στο παρελθόν) και να προχωρήσει η επιχείρηση διαμελισμού. Ο δήθεν διάλογος που ακολουθεί δεν έχει φυσικά λόγο ύπαρξης, καθώς για μεγάλο διάστημα στο παρελθόν, οι βλέψεις αποκοπής εκτάσεων και θαλασσών είχαν καταστεί απολύτως σαφείς και συγκεκριμένες, με τις ευλογίες των συμμάχων της περί ης χώρας.

Πράγματι, όπως περίτρανα αποδεικνύεται στον καιρό μας, οι συμμαχίες αντέχουν ως το σημείο που εμφανίζονται συμφέροντα ισχυρότερά τους. Η χαώδης αυτή κατάσταση στη διεθνή σκηνή, που ενισχύεται με την κατά περίπτωση επίκληση της "πολυπολιτισμικότητας", με τρόπους και κατευθύνσεις, που εξυπηρετούν τα εκάστοτε συμφέροντα των εμπνευστών, αντιμετωπίζεται, από ορισμένα κράτη-έθνη, με την υιοθέτηση του λαϊκισμού.

Παρότι, όπως είναι γνωστό, ο λαϊκισμός εντέχνως κατηγορείται, για πολλά και διάφορα, ωστόσο, όπως φαίνεται από τα πράγματα, αποτελεί προς το παρόν το μοναδικό φρένο στις διαδεδομένες προσπάθειες των ισχυρών, να ισοπεδώσουν τα αδύναμα κράτη-έθνη. Σε πείσμα των αναμφισβήτητων μειονεκτημάτων του, πολλά από τα οποία στρέφονται εναντίον των ατομικών ελευθεριών, ο λαϊκισμός προασπίζει το καθεστώς του κράτους-έθνους, επιβάλλοντας την εθνική κυριαρχία και την εθνική ανεξαρτησία.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/idees/odikos-chartis-gia-na-ypotachthei-ena-ethniko-kratos/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article13.php

http://resaltomag.blogspot.com/2022/11/blog-post_8.html

Πως μπόρεσε η χώρα μας να λησμονήσει τις θηριωδίες των ΝΑΖΙ; Ντροπή που δεν ξεπλένεται ούτε με το Νιαγάρα!

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 11.11.2022 «Newsbreak»

Όσο και αν είναι απίστευτο, ντροπιαστικό, εξευτελιστικό και απορριπτέο, όμως έμελλε να το ζήσουμε και αυτό! Πριν μερικές ημέρες, στην Γ΄Επιτροπή του ΟΗΕ εμφανίστηκε , όπως κάθε χρόνο, ψήφισμα για την καταδίκη του ναζισμού. **Όμως σύσσωμη η Δύση (άκουσον - άκουσον), και φυσικά μαζί και η Ελλάδα το καταψήφισαν!** Η Τουρκία (αξιοπρεπώς!!) απείχε της ψηφοφορίας και

μόνο το Ισραήλ σεβάστηκε τη μνήμη του ολοκαυτώματος με την ψήφο του.

Αλλά, πως άραγε εξηγείται αυτό το τερατώδες συμβάν; **Πως μπόρεσε η χώρα μας να λησμονήσει τις θηριωδίες των ΝΑΖΙ, τις εκατοντάδες των συμπολιτών μας που τυραννήθηκαν και θανατώθηκαν, την ολοκληρωτική καταστροφή της οικονομίας μας, το υποχρεωτικό κατοχικό δάνειο, την καταλήστευση των αρχαιολογικών μας θησαυρών, τα σκελετωμένα παιδιά και τα πτώματα των ανθρώπων στους δρόμους, που πέθαιναν από πείνα;**

Απίστευτο, αλλά αληθινό! Ο Ναζισμός έλαβε από τη Δύση άφεση αμαρτιών, απλώς και μόνο επειδή η καταδίκη του (όπως κάθε χρόνο άλλωστε) ζητήθηκε από τη Ρωσία. Η οποία Ρωσία, όπως είναι γνωστό, συνέβαλε τα μέγιστα στην ήττα του Άξονος. Δηλαδή, ζούμε καταστάσεις, στις οποίες τα τέρατα του παρελθόντος αγκαλιάζονται από τη Δύση, για να εναντιωθούν από κοινού σε νέα.

Ας ελπίσουμε ότι η ανθρωπότητα δεν θα ξαναζήσει τη φρίκη της ναζιστικής Γερμανίας, του Β'Παγκόσμιου Πολέμου, παρότι οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους εξαφανίζονται.

Όμως, η Ελλάδα με θηλιά στο λαιμό, εδώ και 12 χρόνια, δεν θα μπορεί εφεξής, ακόμη και να ψελλίζει ότι επί 80 και πλέον χρόνια, η Γερμανία δεν έχει καταβάλει τα τεραστίων διαστάσεων πολυσχιδή κατοχικά χρέη της. Και ότι αρνείται να τα συζητήσει, αλλά ωστόσο απαιτεί την καταβολή σε αυτήν των δικών μας χρεών, παρότι αυτά αποτελούν μικρό κλάσμα των δικών της.

Μεγαλόψυχη Ελλάδα! Και τα μεν τραγικά θύματα των Ναζί δεν μπορούν πια να απαντήσουν αν συμφωνούν με την ελληνική ψήφο λησμονιάς, στον ΟΗΕ. Υπάρχουν, όμως και ζώντες, σε αυτή τη χώρα, που επί 12 χρόνια υπόκεινται στα μαρτύρια των, εγκληματικού περιεχομένου, μνημονίων. Αυτοί οι συμπολίτες μας δεν θα έπρεπε να ερωτηθούν αν συμφωνούν με την παραίτηση δικαιωμάτων τους, παρότι η αναγνώρισή τους θα έθετε τέρμα στα δεινά τους; Και, ακόμη, ας υπογραμμιστεί ότι αυτή η γενική διαγραφή των Ναζιστικών εγκλημάτων, στα οποία υπάγεται και η παραίτηση απαίτησης των γερμανικών χρεών, βάζει ταφόπετρα στην όποια ελπίδα ανάπτυξης της Ελλάδας, για δεκαετίες από σήμερα.

Υπάρχει, βέβαια, και η ολομέλεια της Επιτροπής του ΟΗΕ, στην οποία παραπέμπεται τον Δεκέμβριο, το επίμαχο ψήφισμα. Αλλά, το σκοτάδι είναι τόσο πυκνό, γύρω από το Διεθνές Δίκαιο και τις ευφάνταστες

μορφές εφαρμογής του, ώστε, εκτός θαύματος, να αποκλείεται ανατροπή της αρχικής θέσης της Δύσης.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/393029/ntropi-poy-den-xeplenetai-oyte-me-to-niagara/

https://iskra.gr/ntropi-pou-den-xeplenetai-oute-me-ton-niagara/

https://eidisis247.gr/%CE%BD%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CF%80%CE%BF%CF%85-%CE%B4%CE%B5%CE%BD-%CE%BE%CE%B5%CF%80%CE%BB%CE%AD%CE%BD%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CE%BF%CF%8D%CF%84%CE%B5-%CE%BC%CE%B5-%CF%84%CE%BF-%CE%BD%CE%B9/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BD%CF%84%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%AE-%CF%80%CE%BF%CF%85/

https://www.olympia.gr/1515133/apopsi/pos-mporese-i-chora-mas-na-lismonisei-tis-thiriodies-ton-nazi-ntropi-poy-den-xeplenetai-oyte-me-to-niagara/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article14.php

Μερικά «ακατανόητα» του πολέμου στην Ουκρανία

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 16.11.2022 «Newsbreak»

Ευλόγως διερωτάται κανείς τι είδους νίκη είναι αυτή της **Ουκρανίας** (ορθότερα βέβαια του ΝΑΤΟ), για την οποία πανηγύριζε μέχρι χθες η Δύση, ενόσω μέσω αυτής (της υποτιθέμενης νίκης) καταστρέφονται ολοσχερώς οι εγκαταστάσεις ουκρανικών πόλεων (όπως είχε, δυστυχώς,

αναγγείλει εδώ και καιρό ο **Πούτιν** την πρόθεσή του, δηλαδή, μεταβολής της μορφής του πολέμου).

Οι Ουκρανοί σε αυτές τις περιοχές στερούνται, ακόμη, και το νερό. Ποιόν, λοιπόν, μπορεί να ωφελεί η συνέχιση αυτού του καταστρεπτικού πολέμου; Πάντως, **όχι τον μαρτυρικό ουκρανικό λαό, ούτε τους νεκρούς εκατέρωθεν.**

Αυτή είναι η πρώτη ομάδα των ακατανόητων αυτού του πολέμου.

Η **δεύτερη ομάδα ακατανόητων** αυτού του πολέμου αφορά στις θριαμβολογίες της Δύσης, περί δήθεν ήττας και ταπείνωσης της Ρωσίας (πριν αρχίσουν, βέβαια, να εκπέμπονται οι ρωσικοί πύραυλοι).

Δηλαδή, είναι δυνατόν να γίνει πιστευτό, ότι οι αρμόδιοι της Δύσης για τη συνέχιση αυτού του πολέμου, βασίστηκαν πράγματι στην υπόθεση, ότι η Ρωσία θα υποχωρούσε και θα παρέμενε, στη συνέχεια, με σταυρωμένα χέρια;

Αν ναι, τα όσα αναμένουν τη Δύση είναι ακόμη χειρότερα από τα όσα ήδη βιώνει, δηλαδή την ακρίβεια, την έλλειψη βασικών καταναλωτικών αγαθών, την ενεργειακή κρίση, την ύφεση και την πείνα.

Ας ελπίσουμε ότι τα φωτεινά μυαλά, που ευτυχώς υπάρχουν ακόμη, εκατέρωθεν, θα φέρουν τις δύο αντιμαχόμενες χώρες στο τραπέζι κάποιας μορφής συνεννόησης, ώστε να παύσει αυτός ο πόλεμος.

Στη διάρκεια , βέβαια, αυτού του πολέμου, εκτός από την τραγική απώλεια ζωών, το ξεσπίτωμα πολλών οικογενειών και τις τρομακτικές οικονομικές καταστροφές, ο («απομονωμένος» κατά πολλούς δυτικούς) **Ερντογάν** κατάφερε να εξασφαλίσει πολυάριθμα πλεονεκτήματα, και να θεωρείται ολοένα και πιο «ωφέλιμος» από Ανατολή και Δύση.

Εμείς; Είμαστε (πάντοτε) στη σωστή πλευρά της Ιστορίας;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/kosmos/394582/merika-akatanoita-toy-polemoy-stin-oykrania/

https://newsbase.gr/2022/11/merika-akatanoita-tou-polemou-stin-oukrania-2618371.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article17.php

Γιατί τα παιδιά μας στερούνται βασικών γνώσεων της ελληνικής ιστορίας

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 15.11.2022

Ολοένα περισσότερο συνειδητοποιείται το γεγονός ότι τα παιδιά και οι έφηβοι, στην Ελλάδα, στερούνται βασικών γνώσεων, που επικεντρώνονται κυρίως στο χώρο της ιστορίας, και ειδικότερα σε αυτόν της νεώτερης ελληνικής ιστορίας. Όσο αδιανόητο και αν φαίνεται, ωστόσο γινόμαστε συχνά μάρτυρες περιπτώσεων μαθητών ή και εφήβων, που δεν είναι σε θέση να απαντήσουν το τι ακριβώς γιορτάζουμε την 28η Οκτωβρίου, ή και ακόμη την 25η Μαρτίου. Η επιπόλαιη, αλλά όχι και βάσιμη εξήγηση αυτής της κατάντιας είναι, ενδεχομένως, το επιχείρημα ότι η ποιότητα δασκάλων και καθηγητών έχει χειροτερεύσει, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον οι μαθητές στερούνται βασικότατων γνώσεων.

Δεν πρόκειται, όμως, περί αυτού. Αντιθέτως, τα τελευταία χρόνια, με αθόρυβο και θα πρόσθετα και ύπουλο τρόπο, άρχισε μια επιχείρηση αποδόμησης της ιστορίας μας. Σημαντικά γεγονότα του παρελθόντος, που μας έκαναν υπερήφανους εμάς τους παλαιοτέρους, είτε αποσιωπούνται συστηματικά, είτε εμφανίζονται με μία ή δύο σειρές στα σχολικά εγχειρίδια, από το περιεχόμενο των οποίων ουδέν το ουσιαστικό προκύπτει. Αλλά, περί τίνος πρόκειται;

Τα τωρινά βιβλία ιστορίας του δημοτικού, αλλά και των πιο πάνω όπου, δηλαδή, υπάρχει και διδάσκεται ελληνική ιστορία, φαίνεται να διακατέχονται από την προσπάθεια απάλειψης όλων εκείνων των δεδομένων, τα οποία αναμοχλεύουν εχθρότητα ανάμεσα στους λαούς. **Καταβάλλεται, δηλαδή, σιωπηρώς η προσπάθεια επικράτησης της λήθης, γύρω από τους πολέμους και τις αγριότητες του παρελθόντος, με το επιχείρημα ότι έτσι ευνοείται η ειρήνη.**

Ακραία συνέπεια αυτής της αντίληψης είναι και η πρόσφατη ίδρυση ελληνογερμανικής ένωσης, που έχει ως αποστολή την «αντικειμενική απόδοση» της ναζιστικής κατοχής στην Ελλάδα. Προφανώς, η υπόθεση είναι ότι η μέχρι τώρα σχετική εξιστόρηση της κατοχικής περιόδου δεν ήταν αντικειμενική. **Πέρα, ωστόσο, από το παραπάνω επιχείρημα των**

«ειρηνοποιών», για την ανάγκη αποσιώπησης των ιστορικών αντιθέσεων του παρελθόντος, μεταξύ των λαών, υπάρχει και η υπόγεια κίνηση των υποστηρικτών μιας παγκόσμιας διακυβέρνησης, η οποία θα σαρώσει κράτη-έθνη, θρησκείες, πολιτισμούς και ιστορίες τους, εγκαθιδρύοντας ένα νέο κόσμο χωρίς παρελθόν.

Οι τάσεις αυτές, εξάλλου, που συχνά διεκδικούν και προοδευτικότητα, υπήρξαν εμφανείς και στον τρόπο με τον οποίον επιλέχθηκε να εορταστεί η επέτειος των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821. Όπως είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε, αλλά και να καυτηριάσουμε, στην ΤΙΜΗΣΤΟ 21 (επιτροπή εορτασμού των 200 ετών, παράλληλη της επίσημης), με πλήθος δημοσιεύσεων και δραστηριοτήτων μας, ο επίσημος εορτασμός υιοθέτησε μεταξύ άλλων και απόψεις όπως, ότι οι Νεοέλληνες ουδεμία σχέση έχουν με τους αρχαίους μας προγόνους, ότι η Επανάσταση ήταν μια εξέγερση περιθωριακής ελίτ, ότι δεν υπήρξε πραγματική σκλαβιά επί 400 χρόνια γιατί δήθεν οι Έλληνες περνούσαν ευχάριστα ως Οθωμανοί υπήκοοι, ότι όλες αυτές οι εσφαλμένες ερμηνείες προήλθαν από ιδέες της Δύσης κ.ο.κ.

Η λησμονιά της εθνικής μας ταυτότητας θα αποτελέσει πραγματικότητα στις επόμενες δεκαετίες, αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα ανατροπής αυτού του επκίνδυνου ρεύματος. Και τότε, θα επαληθευτεί το ρητό ότι «οι λαοί που λησμονούν την ιστορία τους εξαφανίζονται»

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.activistis.gr/2022/11/blog-post_91.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article16.php

Πληθωρισμός, πόλεμος, κυρώσεις και άνοδος των επιτοκίων γεννούν φτώχεια

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 23.11.2022 «ot.gr»

Η οπισθοχώρηση της παγκοσμιοποίησης δεν περιόρισε τις ανεξέλεγκτες ανισότητες κατανομής του εισοδήματος και του πλούτου, όπως ελπίζονταν. Και τούτο, επειδή, εκτός του πολέμου στην Ουκρανία και των καταστρεπτικών για τη Δύση κυρώσεων κατά της Ρωσίας, εισέβαλε

στην υφήλιο και ένας περίεργος **πληθωρισμός** σε συνδυασμό με την **άνοδο των επιτοκίων**.

Αυτό το συνονθύλευμα ανέτρεψε τις ευμενείς αναδιανεμητικές συνέπειες, των «χρημάτων από ελικόπτερο», που εφαρμόστηκαν για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Τα κέρδη, απέκτησαν έτσι περισσότερες της μιας όψεις, που από κοινού επιτίθενται εναντίον της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών.

Συγκεκριμένα, κατά την τρέχουσα **πληθωριστική περίοδο**, είναι δυνατόν να διακρίνουμε τρία είδη κέρδους, των οποίων οι ανοδικές τάσεις δεν οφείλονται αποκλειστικά στον πληθωρισμό.

Κλασσικά επιχειρηματικά κέρδη

Να αρχίσω από τα κλασσικά κέρδη των επιχειρηματιών, των οποίων η αύξηση σε περιόδους πληθωρισμού είναι αναπόφευκτη. Οφείλεται στον γνωστό «φαύλο κύκλο», που λειτουργεί σε περιόδους αύξησης του γενικού επιπέδου των τιμών. Πρόκειται για το φαινόμενο της καθυστέρησης των αυξήσεων των ονομαστικών μισθών, απέναντι στις αυξήσεις των τιμών, που αναπότρεπτα καταλήγει σε συνεχείς μειώσεις των πραγματικών μισθών (της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών). Η κρατική παρέμβαση, έστω και όταν ειλικρινά το επιδιώκει, δεν διαθέτει μέτρα στη φαρέτρα της, για την αποσόβηση του νομοτελειακού αυτού φαινομένου. Περιττό να προσθέσω ότι και το «καλάθι του νοικοκυριού» ουδόλως αποτελεί λύση. Έχει αποτύχει, οπουδήποτε και αν αυτό εφαρμόστηκε, επειδή κυρίως περιλαμβάνει αγαθά, που στο μεγαλύτερο ποσοστό τους, δεν εμπίπτουν στις προτιμήσεις των καταναλωτών. Αλλά, και επιπλέον, επειδή είναι δύσκολος αν όχι και αδύνατος ο έλεγχος των τιμών των αγαθών, που μπαίνουν στο καλάθι, καθώς αυτό περιφέρεται σε αμέτρητο αριθμό σούπερ-μάρκετ, και σε πολυάριθμα μικρότερα καταστήματα τροφίμων. Πέρα, ωστόσο, από τις παραπάνω γενικές παρατηρήσεις, η έμπνευση της εισαγωγής αυτού του καλαθιού της νοικοκυράς αποτελεί, δυστυχώς, καθαρό εμπαιγμό, ειδικά στην Ελλάδα, εναντίον των χαμηλόμισθων, προς τους οποίους και κυρίως απευθύνεται. Και τούτο διότι, σύμφωνα με τους υπολογισμούς μελέτης του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ, από τον Απρίλιο του 2022 και μετά, η απώλεια της αγοραστικής δύναμης του κατώτατου μισθού κυμαίνεται γύρω στο 19%. Και αν ληφθεί υπόψη ότι τα μνημόνια καθιέρωσαν, για την Ελλάδα, ύψος κατώτατου μισθού, που υπολείπεται του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης, γίνεται αντιληπτό ότι η παρούσα κατάσταση καταδικάζει τους χαμηλόμισθους και τις οικογένειές τους σε φτώχεια και

πείνα. Σύμφωνα πάντα με την παραπάνω μελέτη της ΓΣΕΕ, η απώλεια αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών με μηνιαίο εισόδημα χαμηλότερο των 750 ευρώ φθάνει έως και 40%.

Οι θηριώδεις τιμές της ενέργειας επί των ημερών μας, ωστόσο, η αύξηση του γενικού επιπέδου των τιμών, συνεπεία του πληθωρισμού, δεν αποτελεί τον μοναδικό λόγο επιδείνωσης του τρόπου εισοδηματικής κατανομής. Σε αυτόν θα πρέπει να προστεθεί και η καταιγιστική αύξηση των τιμών της ενέργειας, που οφείλεται στις διακοπές των αλυσίδων εφοδιασμού, συνεπεία του Covid-19, στις αδιανόητα επιπόλαιες αποφάσεις της Δύσης, αλλά και στην ενθάρρυνση της αισχροκέρδειας, που εδώ στην Ελλάδα μας καταδικάζουν να έχουμε τις υψηλότερες τιμές ενέργειας στην Ευρώπη. Η Κυβέρνηση, στον τομέα αυτόν, ευθύνεται για την μη πάταξη της αισχροκέρδειας. Αλλά, ευθύνεται, ακόμη, και για το γεγονός ότι ασπάστηκε με ανεπίτρεπτη ζέση, την παιδαριώδη υπόθεση της Δύσης, ότι δήθεν αυτή έχει το δικαίωμα να επιβάλλει κυρώσεις στη Ρωσία, με απώτερο στόχο την εξαφάνισή της από προσώπου Γης, ενώ η Ρωσία δεν θα αντιδρούσε. Τι να προσθέσει κανείς σε αυτό το φιάσκο, αν όχι την επανάληψη της τόσο θλιβερής διαπίστωσης, που αναφέρεται στο προχωρημένο στάδιο παρακμής της Δύσης, και κυρίως της ΕΕ. Διότι δεν είναι υπερβολική η παραδοχή ότι η ΕΕ αποφάσισε να σφίξει, από μόνη της, το σχοινί της κρεμάλας, γύρω από το λαιμό της. Είναι, εξάλλου, περιττή η υπενθύμιση ότι οι θηριώδεις αυτές τιμές της ενέργειας, παρότι περιορίζονται κάπως από την κρατική επιδότηση, βαρύνουν πολύ περισσότερο τα χαμηλά από όσο τα υψηλότερα εισοδήματα, συμβάλλοντας έτσι στην αύξηση των ανισοτήτων, που οδηγούν στη φτωχοποίηση και την πείνα, μεγάλες κατηγορίες πολιτών. Υψωση επιτοκίων και τραπεζικά κέρδη Και τέλος, έρχομαι στα κορυφούμενα, για ακόμη μια φορά, κέρδη των ελληνικών τραπεζών, ως συνέπεια της μέχρι τώρα απόφασής τους, να καρπωθούν την αύξηση των επιτοκίων, αλλά να μην την επεκτείνουν και στους καταθέτες τους. Συγκριτικά προκύπτει ότι αυτής της μορφής εκμετάλλευση των Ελλήνων, από τις τράπεζες τους, είναι η υψηλότερη, σε σύγκριση με τις λοιπές ευρωπαϊκές οικονομίες. Ως πιθανή ερμηνεία της αρνητικής αυτής ελληνικής πρωτιάς, του υψηλού δηλαδή δείκτη τραπεζικής εκμετάλλευσης (που ισούται με τη διαφορά ανάμεσα στο επιτόκιο καταναλωτικών δανείων και σε αυτό των προθεσμιακών καταθέσεων) είναι πρώτον η συσσώρευση αποταμίευσης, που υπερβαίνει κατά πολύ και μακροχρονίως τη ζήτηση για επένδυση. Η ανισορροπία αυτή ιδιαίτερα και όταν είναι μακροχρόνια, αποτελεί ισχυρό κριτήριο ανεπαρκούς ανάπτυξης και/ή ύφεσης, το οποίο εξηγούσε τα αρνητικά επιτόκια πριν από την έλευση του πληθωρισμού.

Με τις συνθήκες αυτές, οι τράπεζες δεν έχουν λόγο να καταβάλλουν οποιοδήποτε τίμημα, δηλαδή τόκο, για τα χρήματα που σταθμεύουν σε αυτές, εφόσον παραμένουν στα αζήτητα. Η αποταμίευση μετατρέπεται, έτσι, σε αποθησαύριση. Αυτή, όπως είναι γνωστό δεν αμείβεται, και ταυτόχρονα αποτελεί ισχυρή ένδειξη οικονομικής στασιμότητας, διαψεύδοντας τους συχνούς κυβερνητικούς διθυράμβους, για το πόσο δήθεν καλά πηγαίνει η οικονομία μας. Η ανισορροπία αυτή, μεταξύ αποταμίευσης και επένδυσης θα ενεργούσε, ενδεχομένως, ως ασπίδα προστασίας, εναντίον ενός καλπάζοντος και μεγάλης διάρκειας πληθωρισμού, αν δεν συνυπήρχε με τον πόλεμο της Ουκρανίας, και τις συνέπειές του στην ενέργεια.

Η δεύτερη πιθανή ερμηνεία, σχετικά με την υψηλή αυτή τραπεζική εκμετάλλευση των Ελλήνων αποταμιευτών, είναι η αποχή της Κυβέρνησης, από την λήψη παρεμβατικών μέτρων για τον περιορισμό των κακώς εχόντων στον ιδιωτικό τομέα. Ουσιαστικά, αυτής της μορφής παρεμβάσεις απουσιάζουν από τη χώρα μας, εκτός αν περιλαμβάνονται στις επιταγές της ΕΕ. Αυτό συνέβη, κατά την αντιμετώπιση των δυσμενών συνεπειών της πανδημίας, καθώς και τώρα με τις επιδοτήσεις των τιμών της ενέργειας.

Να προσθέσω, ότι οι καταθέσεις των Ελλήνων στις τράπεζες αφορούν, πλην εξαιρέσεων, μικρά σχετικώς ποσά, που δεν θα είχαν καλύτερη μεταχείριση από ξένες τράπεζες, δεδομένου ότι σε ολόκληρη την Ευρώπη η αποταμίευση υπερβαίνει την επένδυση. Έτσι, δεν υπάρχει ορατός κίνδυνος, προς το παρόν τουλάχιστον, για σημαντικών διαστάσεων έξοδο κεφαλαίων. Η υφεσιακή αυτή εικόνα, που καταρχήν επικρατεί στην ελληνική οικονομία, αλλά σε κάποιο βαθμό και στη λοιπή Ευρώπη, θα μπορούσε να βελτιωθεί, αν στη διαμάχη ανάμεσα στις αυξήσεις των επιτοκίων και στον πληθωρισμό, δεν είχε επικρατήσει, για ακόμη μια φορά (όπως και το 1980), ο πανικός απέναντι στον πληθωρισμό. Σίγουρα, η πορεία κάθε πληθωρισμού δεν είναι προβλέψιμη, και ο φόβος οδηγεί την FED, και τώρα και άλλοτε, στην απόφαση συνεχών αυξήσεων των επιτοκίων, που σκοτώνουν την ανάπτυξη και οδηγούν τον κόσμο σε ύφεση, σε ανεργία και σε έξαρση των ανισοτήτων. Η πολιτική αυτή της FED, πέρα από την αύξηση των επιτοκίων, που όπως ανήγγειλε θα συνεχιστεί, επιδιώκει και αύξηση της ανεργίας, προκειμένου έτσι να αποθαρρυνθούν οι απαιτήσεις των μισθωτών, για αυξήσεις, οι οποίες μέσω του «φαύλου κύκλου» τροφοδοτούν τον πληθωρισμό.

Οι συνέπειες αυτών των επιλογών θα επεκταθούν, φυσικά, και στην Ευρώπη, και ειδικότερα στην Ελλάδα. Εκ των υστέρων, υπάρχει, σχεδόν

πάντοτε, έντονη κριτική αυτής της πολιτικής ανόδου των επιτοκίων, την οποίαν ωστόσο ακολούθησαν, ήδη, όλες οι δυτικές οικονομίες, με μοναδική εξαίρεση την Ιαπωνία, που επέλεξε την ανάπτυξη, μέσω ανοχής του πληθωρισμού. Το τίμημα αυτής της επιλογής της, μέχρι σήμερα, είναι η σημαντική υποτίμηση της εξωτερικής αξίας του νομίσματος της.

Οι ΗΠΑ, αντιθέτως, αποκομίζουν σημαντικά κέρδη από την ύψωση των επιτοκίων. Τις αυξήσεις αυτές ακολούθησε αθρόα είσοδος κεφαλαίων, που ενίσχυσε σημαντικά την εξωτερική αξία του δολαρίου, αλλά και το βαθμό ισχύος της στην παγκόσμια σκηνή. Χάρη σε αυτήν η Αμερική εξάγει ακριβά και εισάγει φθηνά, χωρίς να φοβάται αρνητικές ελαστικότητες ζήτησης, δεδομένου ότι το μεγαλύτερο τμήμα των εξαγωγών της απαρτίζεται από αγαθά πρώτης ανάγκης.

Ταυτόχρονα, όμως, οι επιλογές αυτές της Αμερικής δημιουργούν ανυπέρβλητα προβλήματα στον υπόλοιπο κόσμο, και πρωταρχικά στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, οι οποίες αδυνατούν να πληρώσουν τις υψηλές τιμές των εισαγομένων αγαθών από την Αμερική και αντιμετωπίζουν το φάσμα της πείνας. Επιπλέον, η αύξηση των επιτοκίων οδηγεί το 60% των χρεωμένων αναπτυσσόμενων χωρών, σε αδυναμία αντιμετώπισης των δανειακών τους υποχρεώσεων. Αλλά και η Ευρώπη, παρότι αναγκάστηκε να ακολουθήσει την Αμερική στην άνοδο των επιτοκίων, υφίσταται τις δυσμενείς συνέπειες μιας ανερχόμενης ύφεσης και κατηγορεί την Αμερική για έλλειψη ενότητας και συνοχής. Να μην προσθέτω, εδώ, και τη δεινή κατάσταση της χώρας μας, που ήδη αντιμετωπίζει την τραγωδία των spreads. Ο σημαντικός αριθμός παραγόντων, που συμμετέχουν και εμπλέκονται μεταξύ τους, τα πολυάριθμα και αντιμαχόμενα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων, που δεν είναι ξεκάθαρα, αλλά περιβάλλονται από πυκνό πέπλο υποκρισίας, αλλά πάνω από όλα, η αβυσσαλέα υποτέλειά μας, που αδίστακτα περνά τα όποια δυτικά συμφέροντα επάνω από τα εθνικά μας, αφήνουν αβίαστα τις προβλέψεις να σκιαγραφούν τα χειρότερα για την πατρίδα μας. **Επείγουσα η αφύπνισή μας.**

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2022/11/23/apopseis/experts/plithorismos-polemos-kyroseis-kai-anodos-ton-epitokion-gennoun-ftoxeia/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article11.php

https://www.triklopodia.gr/%ce%bc%ce%b1%cf%81%ce%af%ce%b1-%ce%bd%ce%b5%ce%b3%cf%81%ce%b5%cf%80%cf%8c%ce%bd%cf%84%ce%b7-%ce%b4%ce%b5%ce%bb%ce%b9%ce%b2%ce%ac%ce%bd%ce%b7-%cf%80%ce%bb%ce%b7%ce%b8%cf%89%cf%81%ce%b9%cf%83%ce%bc/

Αλλάζουν χέρια χριστιανικές περιουσίες στην Θράκη

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 28.11.2022 «SLPress»

Ανάμεσα στους δείκτες, που διαπιστώνουν τη δήθεν αναπτυξιακή πορεία της ελληνικής οικονομίας, αναφέρεται και το ανερχόμενο διαχρονικά ποσό, που περιέρχεται στο ελληνικό δημόσιο, από την πώληση, σε αλλοδαπούς, γης και διαμερισμάτων ανά την ελληνική επικράτεια. Το ποσό αυτό εμφανίζει, για το 2023, αύξηση 40%, έναντι του αντίστοιχου περυσινού και ανέρχεται ήδη σε σχεδόν μισό δισεκατομμύριο ευρώ (489 εκατομμύρια). Όμως, υπάρχει και σκοτεινή όψη πίσω από τα συγκεκριμένα έσοδα.

Διότι, από όσο γνωρίζω, δεν προηγείται καμιάς μορφής έλεγχος σχετικά με την εθνικότητα και τα λοιπά στοιχεία της προσωπικότητας αυτών που σπεύδουν να αποκτήσουν "πόδι" στην Ελλάδα. Αλλά, ούτε και τίθεται κάποιο όριο στις αγορές αυτές, από ξένους, που απλώς αντιμετωπίζονται με ενθουσιασμό από το ελληνικό κράτος. Σίγουρα, αυτές οι πωλήσεις ελληνικού εδάφους σε αλλοδαπούς εξασφαλίζουν έσοδα, από τα οποία έχει μεγάλη ανάγκη η χρεοκοπημένη πατρίδα μας.

Ωστόσο, επιβάλλεται να σκεφτούμε τι, ακριβώς, σημαίνουν αυτές, και ποιες εμφανέστατες απειλές περικλείουν. **Οι πωλήσεις αυτές ανήκουν στο γενικότερο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας μας, που τόσο παραπειστικά εμφανίζεται ως επένδυση, και σαφέστατα περιορίζουν την εθνική εδαφική μας κυριαρχία και ακεραιότητα.**

Να προσθέσω στο σημείο αυτό, και την ακόλουθη σχετική "λεπτομέρεια": Δηλαδή, ότι σύμφωνα με δημοσιεύματα, παράλληλα με τη γενικότερη αυτή τάση του άκρατου ξεπουλήματος της εθνικής μας

γης, **πολυάριθμα μέλη της μουσουλμανικής μειονότητας της Θράκης αγοράζουν σε ολοένα αυξανόμενο αριθμό και φυσικά για «*ένα κομμάτι ψωμί*» εγκαταλελειμμένα από Έλληνες, σπίτια και χωράφια στην περιοχή.**

Παντοιοτρόπως, βέβαια, ενισχυτικές αυτών των αγορών, όπως είναι (ή θα έπρεπε να είναι) γνωστό, τυγχάνουν **και οι δραστηριότητες του τουρκικού προξενείου στην Κομοτηνή, που κάθε άλλο παρά νόμιμες και ακίνδυνες θα μπορούσαν να θεωρηθούν.** Αλλά, όμως, το ελληνικό κράτος ουδόλως φαίνεται να ανησυχεί. Ίσως, επειδή, ειδικά η περιοχή της Θράκης, παγίως εκλαμβάνεται, "ευρισκόμενη πολύ μακριά από την Αθήνα".

Κάτω από αυτές τις άκρως απειλητικές συνθήκες, που εγκυμονούν εθνικά δράματα, **διερωτώμαι πως μπορεί να δικαιολογηθεί η θριαμβολογία της κυβέρνησης, όταν αναγγέλλει αύξηση των δημοσίων εσόδων από την πώληση εθνικού εδάφους. Και απορώ, ακόμη, το πως ουσιαστικά απουσιάζουν αντιδράσεις από όλους εμάς.** Αλλά, κυρίως αδυνατώ να αντιληφθώ, ποιοι θα μπορούσαν να είναι οι λόγοι για τους οποίους αρνούμαστε να διεκδικήσουμε τα πολύπλευρα δικαιώματα μας, αυτά που θα μας εξασφάλιζαν αξιοπρεπή βιωσιμότητα, και αντιθέτως τα αφήνουμε σε χειμερία νάρκη, έχοντας προτιμήσει την κατρακύλα στο κατώτατο και το πιο εξαθλιωτικό σκαλοπάτι της ύπαρξής μας, το "ξεπούλημα της Γη μας".

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/ethnika/allazoyn-cheria-christianikes-perioysies-stin-thraki/

https://activenews.gr/%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%B1%CE%B6%CE%BF%CF%85%CE%BD-%CF%87%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CF%87%CF%81%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CF%83-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%BF%CF%85%CF%83/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article18.php

Εντελώς ανεξήγητο το ενδιαφέρον του μέσου Έλληνα για τις εκλογές

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.11.2022 «Newsbreak»

Της **Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη**

Τα συστημικά, και όχι μόνο, κανάλια, έχουν τον τελευταίο καιρό, ως κυρίαρχο θέμα τις προσεχείς εκλογές, που συνήθως συνοδεύεται και από αποτελέσματα νέας αναμέτρησης των προτιμήσεων του ελληνικού λαού.

Παρότι, οι τελευταίες αυτές δεν μεταβάλλονται, αλλά και δεν είναι δυνατόν να μεταβληθούν, με τις παρούσες συνθήκες απόλυτης υποτέλειας, που επικρατούν στην πατρίδα μας. Ακολουθούν χαοτικές συζητήσεις, με πολιτικούς ή και άλλους τακτικούς επισκέπτες των ΜΜΕ, αρχικά για το πότε θα λάβουν χώρα αυτές οι εκλογές, αν θα έχει τότε συμπληρωθεί ή όχι η τετραετία, ποιά τα πιθανά γεγονότα που θα απομακρύνουν ή θα επισπεύσουν αυτές τις εκλογές και άλλα τινά ανάλογης συνομοταξίας.

Αμέσως στη συνέχεια, και ενώ εκλαμβάνεται ως δεδομένη η πρωτιά της Ν.Δ., και αφού αποκλείεται ο κίνδυνος σχηματισμού Κυβέρνησης από το δεύτερο και το τρίτο κόμμα, "σκουπίζεται" η παρουσία των λοιπών κονιορτοποιημένων κομμάτων και ο προβληματισμός επικεντρώνεται στο αν το δεύτερο ή το τρίτο κόμμα θα συμπληρώσει το ποσοστό που θα λείπει (αν λείπει, διότι η προτίμηση των παραμέτρων της σχετικής συζήτησης εκλαμβάνει την υπόθεση της αυτοδυναμίας του πρώτου κόμματος, περίπου ως δεδομένη).

Δεν υπέπεσε στην αντίληψη μου (αλλά και ομολογώ ότι παρακολουθώ αυτού του επιπέδου τους προβληματισμούς, όσο γίνεται λιγότερο, και μόνο για να έχω το ελάχιστο μιας απαραίτητης σχετικής πληροφόρησης) ουδείς προβληματισμός ή και ευχολόγιο, για τους πυλώνες που επιβάλλεται να περιλαμβάνει η θητεία της νέας Κυβέρνησης, στους ταραγμένους καιρούς μας.

Αλλά, βέβαια, η παράλειψη αυτή είναι απολύτως κατανοητή, εφόσον θεωρείται δεδομένο ότι με τις εκλογές δεν αναμένεται ουδεμία μεταβολή της πορείας που ακολουθήθηκε την τελευταία τετραετία. Δηλαδή, οι νέες τυχόν εξελίξεις θα αντιμετωπίζονται, με τους ίδιους τρόπους όπως μέχρι τούδε. Συγκεκριμένα, στις εξωτερικές μας σχέσεις, θα καταδικάζουμε τις τουρκικές απειλές αλλά, εκτός από κάποιες οριακά επιτυχείς προσπάθειες αντιμετώπισής τους, θα αναμένουμε νεύματα από τις ΗΠΑ και την ΕΕ.

Ενδιαμέσως, θα εξακολουθήσουμε να ακούμε και να παρατηρούμε με προσήλωση την κάθε λέξη, αλλά και κίνηση των Τούρκων, προκειμένου να είναι δυνατό ένα, έστω και λίγων ωρών, συμπέρασμα ότι……"δείχνει να έχει περιοριστεί το τουρκικό μένος εναντίον μας". Αλλά επίσης, θα εξακολουθήσουμε να αισθανόμαστε "υπερήφανοι" επειδή κάποιες ενέργειές μας και κάποιες συμμαχίες μας "εκνευρίζουν τους Τούρκους".

Στον τομέα της οικονομίας, η ουτοπία του πόσο καλά πηγαίνει (και ει δυνατόν η εξαγωγή συμπερασματος ότι η δική μας οικονομία πηγαίνει καλύτερα από όσο της υπόλοιπης Ευρώπης) φυσικά και θα εξακολουθήσει να καλλιεργείται, παράλληλα και με το "βιώσιμο χρέος", το τέλος της "αυστηρής εποπτείας", τους "ολοένα ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξής μας", κλπ. …τα γνωστά. Εφόσον όλα πάνε τόσο καλά, εύλογο είναι οι κυβερνώντες να μην χρειάζεται να επιδοθούν σε κατάρτιση βραχυχρόνιου-μεσοπρόθεσμου και μακροχρόνιου προγραμματισμού. Αλήθεια, προς τι; Η πολιτική των "πετεινών του ουρανού" και βολική είναι, αλλά και αναπόφευκτη σε χώρα, που δεν γνωρίζει προς τα που οδεύει, αλλά για τη χάραξη της πορείας της επαφίεται στη σοφία των Μεγάλων Δυνάμεων.

Ούτως εχόντων των πραγμάτων στην Ελλάδα, έχω σημαντικές δυσκολίες να κατανοήσω και κυρίως να ερμηνεύσω το έντονο ενδιαφέρον του μέσου Έλληνα, σχετικά με το χρόνο των εκλογών και τα μετέπειτα. Αφού είναι ηλίου φαεινότερο ότι τίποτα μα τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει. Λέω, λοιπόν, ότι ίσως θα εμφανίζει μεγαλύτερο ενδιαφέρον, λιγότερη υποκρισία και πάνω από όλα έλλειψη άγχους η παρακολούθηση σειρών και ταινιών στην τηλεόραση, από ότι η άσκοπη, όσο και αποβλακωτική συζήτηση περί των προσεχών εκλογών.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/parapolitika/399431/entelos-anexigito-to-endiaferon-toy-mesoy-ellina-gia-tis-ekloges/

https://www.olympia.gr/1517387/politiki/entelos-anexigito-to-endiaferon-toy-mesoy-ellina-gia-tis-ekloges/

https://www.inewsgr.com/441/entelos-anexigito-to-endiaferon-tou-mesou-ellina-gia-tis-ekloges.htm

https://newsbase.gr/2022/11/entelos-anexigito-to-endiaferon-tou-mesou-ellina-gia-tis-ekloges-2674790.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article20.php

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

Κατάρ-Gate: Μην παραπονιούνται μετά που ο "λαϊκισμός" κερδίσει έδαφος…

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 15.12.2022 «SLPress»

***«Το σκάνδαλο διαφθοράς φαίνεται να επιβεβαιώνει την παλιά προκατάληψη, ότι οι Βρυξέλλες είναι ένας τόπος, όπου η γραφειοκρατία διαρκώς πολλαπλασιάζεται και το ένα χέρι νίβει το άλλο»* γράφει ο γερμανικός Τύπος για το πολύκροτο σκάνδαλο Κατάρ-Gate, φοβούμενος πως ο "λαϊκισμός" του Ούγγρου ηγέτη Βίκτορ Όρμπαν και των ομοϊδεατών του (Μαρίν Λεπέν, Μελόνι) θα δικαιωθεί από τις εξελίξεις.**

Θα αποπειραθώ να απορρίψω τα δυτικά ταμπού, που εμποδίζουν τη διαμόρφωση ορθολογικής άποψης για το εξαιρετικά σοβαρό αυτό θέμα. Καταρχήν, είναι απαραίτητο να τεθεί το ερώτημα του τι σημαίνει και τι περιλαμβάνει ο σύγχρονος "λαϊκισμός". Ορθότερα τι τελικώς πρεσβεύουν τα "λαϊκίστικα" κόμματα. Και τούτο διότι η πάγια τακτική των αντίπαλων παραδοσιακών πολιτικών κομμάτων είναι να εκλαμβάνουν ως δεδομένο, αλλά και γενικότερα ως αποδεκτό, το γεγονός ότι το σύνολο των επιλογών αυτών των κομμάτων είναι αρνητικό και κατακριτέο. Συνεπώς, επισύρει την ανάγκη απόρριψής τους. Η ονομασία, που εσκεμμένα δόθηκε σ' αυτά τα κόμματα ("λαϊκίστικα") από τους παραδοσιακούς πολιτικούς ακριβώς σε αυτό απέβλεπε.

Η κριτική, λοιπόν, που πηγάζει και ενθαρρύνεται από τα παραδοσιακά πολιτικά κόμματα, εναντίον των "λαϊκίστικων" κομμάτων, τα εμφανίζει, συλλήβδην, σαν φασιστικά, ρατσιστικά, αντισημιτικά και ακραίως εθνικιστικά. Αυτή όμως η εκδοχή, χρειάζεται να ερευνηθεί με μεγαλύτερη σοβαρότητα, δεδομένου ότι οι "λαϊκιστές", σε μικρό διάστημα από την εμφάνισή τους, επεκτείνονται σταθερά στην Ευρώπη και όχι μόνο. Στην Ιταλία δε, έχουν εκλέξει πρωθυπουργό.

Πολύ πριν την κρίση του πληθωρισμού που προέκυψε με τον πόλεμο στην Ουκρανία, είχε προηγηθεί η αποτυχία των μεγαλεπήβολων σχεδίων του Γάλλου προέδρου Μακρόν για την μεταρρύθμιση της ΕΕ, τα οποία είχαν γίνει δεκτά με ψυχρότητα, όχι μόνο από τους συμπατριώτες του, αλλά και από την τότε Γερμανίδα καγκελάριο. Αν κρίνει κανείς τις επιτυχίες των "λαϊκίστικων" κομμάτων, οι εξαγγελίες "*θέλουμε να σώσουμε την Ευρώπη, η οποία δεν έχει καμία σχέση με γραφειοκράτες, τραπεζίτες και χρηματιστές*". Εξαγγελίες που προφανώς και θα βρουν περαιτέρω πρόσφορο έδαφος, έπειτα από το αποκρουστικό σκάνδαλο χρηματισμού που αποκαλύφθηκε στην Ευρωβουλή, το οποίο αποτελεί την κορυφή του παγόβουνου.

Λαϊκισμός και εθνικισμός

Η συχνότερη κατηγορία, που οι πολιτικοί αντίπαλοι απευθύνουν στα "λαϊκίστικα" κόμματα είναι ο εθνικισμός, που κατ' αυτούς έχει φασιστικές ρίζες. Η αναφορά στον εθνικισμό, σίγουρα, περιλαμβάνει πολλές κλίμακες: Από την ήπια και απλή εθνική κυριαρχία, που απαιτεί σεβασμό εθνικών συνόρων, καθώς και περιφρούρηση της θρησκευτικής, πολιτιστικής, και ιστορικής ιδιαιτερότητας του κάθε λαού, έως την επιθετική και εχθρική ναζιστική νοοτροπία επέκτασης συνόρων, σε βάρος άλλων λαών, γενοκτονίας και υποδούλωσής τους.

Εύλογα διερωτάται κανείς για ποιους λόγους η κατακραυγή εναντίον του εθνικισμού, στις ημέρες μας, επιλέγει τις πιο ακραίες θέσεις του για να υποστηρίξει ότι συλλήβδην "οι λαϊκιστές είναι φασίστες και ρατσιστές". Αν έτσι είχαν τα πράγματα, τότε όλες ανεξαιρέτως οι χώρες, πριν από την επικράτηση της παγκοσμιοποίησης, στη δεκαετία του '80, θα ήταν φασιστικές και θα είχαν δημοκρατικοποιηθεί με την επιβολή της παγκοσμιοποίησης, εφόσον επρόκειτο για έθνη-κράτη. Πρόκειται, εμφανώς, για ασύγγνωστα αφελές, όσο και λανθασμένο συμπέρασμα.

Αλλά, και πέρα από το παντελώς αβάσιμο αυτό επιχείρημα, που όμως έχει κακώς επικρατήσει, με τη σύμπραξη και της πλειονότητας των ΜΜΕ είναι, επιπλέον, ανάγκη να τεθεί σχετικά επί τάπητος ο ακόλουθος προβληματισμός: Αν, δηλαδή, οι Ευρωπαίοι, σε ολοένα αυξανόμενο ποσοστό, επιλέγουν ελεύθερα τις προδιαγραφές των "λαϊκιστών", ποιος θα είχε το δικαίωμα να αναχαιτίσει την εξέλιξή τους; Και πόσο δημοκρατική θα ήταν μια τέτοια προσπάθεια; Και αν, πράγματι, οι "λαϊκιστές" μάχονται για μια Ευρώπη των λαών και όχι των τραπεζών, όπως υποστηρίζουν, οι απόψεις τους θα ήταν ευχής έργο να εισακουστούν από την ηγεσία της ΕΕ.

Στη συνέχεια, αφού απαλλάσσεται ο εθνικισμός από την ταύτισή του με ακροδεξιές και επεκτατικές ιδεολογίες, θα πρέπει επιπλέον να του αναγνωριστεί και ένα θετικό: Θωρακίζει τους επί μέρους κυρίαρχους λαούς από τον κίνδυνο της απορρόφησής τους από μια παγκόσμια διακυβέρνηση, για την εγκαθίδρυση της οποίας γίνονται προσπάθειες ανά την υφήλιο.

Οι επιλογές του "λαϊκισμού"

Ας ρίξουμε, όμως, και μια σύντομη ματιά στις επιλογές του "λαϊκισμού", προκειμένου να δειχθεί ότι ούτε αυτές ανήκουν στο χώρο της ακροδεξιάς και του φασισμού. Αντιθέτως, αυτές οι επιλογές μπορεί κάλλιστα να επιδιώκονται και από την Αριστερά και από την Δεξιά. Συνεπώς, η προσπάθεια μας θα πρέπει να είναι η αποθάρρυνση της στροφής των "λαϊκιστών" προς τον φασισμό και όχι η εναντίωση προς τον "λαϊκισμό". Ειδικά και αν, όπως όλα δείχνουν, η υλοποίηση των στόχων τους προωθεί την κοινωνική Ευρώπη και την Ευρώπη των λαών.

Ο "λαϊκισμός", λοιπόν, στρέφεται εναντίον των δυσμενών συνεπειών της παγκοσμιοποίησης και συμπορεύεται με το μεγαλύτερο τμήμα του πληθυσμού της Γης, που είναι οι ηττημένοι της. Πρεσβεύει επιστροφή στο έθνος-κράτος. Να υπενθυμιστεί ότι με τον εμπορικό πόλεμο η υφήλιος έχει εισέλθει σε καθεστώς προστατευτισμού και συνεπώς η παγκοσμιοποίηση αποτελεί σταδιακά παρελθόν.

Ο "λαϊκισμός" είναι εναντίον κάθε μορφής ελιτισμού και συνεπώς πρεσβεύει την κατά το δυνατόν ισότητα μεταξύ των πολιτών. Πρόκειται για ιδιαίτερα σημαντική προσπάθεια, ύστερα από την κορύφωση των κάθε μορφής ανισοτήτων, στη φάση της παγκοσμιοποίησης. Εναντιώνεται στην πολιτική λιτότητας της ΕΕ και υποστηρίζει ελεγχόμενη επεκτατική δημοσιονομική πολιτική. Η "λαϊκίστρια" Μελόνι μείωσε τον ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης στον ιταλικό προϋπολογισμό του 2023.

Ο "λαϊκισμός" ευνοεί την κρατική παρέμβαση και τις δημόσιες επενδύσεις και όχι το νεοφιλελευθερισμό. Διαφωνεί με την πολιτική και τις προτιμήσεις της ΕΕ και αποβλέπει στη μεταβολή και βελτίωσή της, αν όχι και στη διάλυσή της. Θέλει ελεγχόμενα σύνορα και προγραμματισμένη υποδοχή μεταναστών, αλλά όχι λαθρομεταναστών. Οι προτιμήσεις αυτές, των "λαϊκιστών" είναι κοινές σε δεξιά και αριστερά κόμματα, παρότι ενδέχεται να διαφέρουν στα ποσοστά των εκάστοτε αναμεταξύ τους συνδυασμών. Γι' αυτό, και με το "λαϊκισμό" είναι ορθό το συμπέρασμα ότι δηλαδή υποχωρεί η παραδοσιακή διάκριση σε δεξιά και αριστερή πολιτική.

Η ανάπτυξη του 'λαϊκισμού' φαίνεται να συμβαδίζει και με άλλες σημαντικές εξελίξεις, που μεταβάλλουν ριζικά το παγκόσμιο σκηνικό, όπως η άνοδος του προστατευτισμού, η εισβολή της Κίνας στη Δύση, η υποχώρηση της φιλελεύθερης δημοκρατίας που παραχωρεί τη θέση της στην ανελεύθερη δημοκρατία, η αναβίωση του έθνους-κράτους. Παρότι, λοιπόν, το όνομα των "λαϊκιστών" δημιουργεί αρχικά μια δυσμενή εντύπωση, που αποτελεί άλλωστε και την πρόθεση των αντιπάλων του, η εμβάθυνση στις αρχές τους βελτιώνει σημαντικά την εικόνα τους.

Ο "λαϊκισμός" στην Ελλάδα

Το πρόβλημα, βέβαια, στο οποίο ήδη αναφέρθηκα, είναι η απειλή των ακροδεξιών προτιμήσεων, κάποιων από τα "λαϊκίστικα" αυτά κόμματα. Αν η τάση αυτή εμπεδωθεί αποτελεί σαφώς ανερχόμενο κίνδυνο. Πιστεύω ότι θα ήταν ενδιαφέρον να ερευνηθούν οι λόγοι αυτής της δεξιόστροφης τάσης ορισμένων από τα νέα αυτά κόμματα, αλλά προς το παρόν δεν έχω την απάντηση.

Είναι πιθανόν να σχετίζεται με τις αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης και με την απογοήτευση της λειτουργίας των αριστερών πολιτικών κομμάτων, τα οποία αδυνατούν να εφαρμόσουν τις κατευθύνσεις μακροοικονομικής πολιτικής που πρεσβεύουν, επειδή κατεξοχήν στα ευρωπαϊκά πλαίσια επικρατεί η μονοδιάστατη πολιτική της ΕΕ. Ακόμη πιθανόν να σχετίζεται με τα προβλήματα που δημιουργεί η συρροή μεταναστών και η άνοδος της εγκληματικότητας, που ίσως παραπέμπουν στην ανάγκη μιας πιο αυστηρής διακυβέρνησης.

Στην Ελλάδα έχω δυσκολίες να κατατάξω πολιτικά κόμματα στην πλευρά του 'λαϊκισμού'. Εξαιρούνται, σίγουρα, από αυτήν τα παραδοσιακά κόμματα. Αλλά ανάμεσα στα πολυάριθμα νεοσύστατα, είναι σχετικά ανασφαλής όχι μόνο η υπαγωγή τους στον "λαϊκισμό", αλλά και ο διαχωρισμός τους σε δεξιά και αριστερά. Η δυσκολία οφείλεται στον σημαντικό αριθμό τους, στον περιορισμένο χρόνο που διέθεταν για την εμφάνιση των θέσεων τους και σε κάποιες περιπτώσεις και στη σύγχυση των προτιμήσεών τους, οι οποίες είχαν προέλευση και από την Αριστερά και από τη Δεξιά.

Εξαιτίας του δικομματισμού, που εκτιμάται ότι θα έχει εξαιρετικά ισχυρή παρουσία στις επερχόμενες εκλογές, στην περίπτωση της Ελλάδας δεν θα διευκολυνθεί η ανάδειξη των ιδιαιτεροτήτων αυτών των νέων κομμάτων. Αξίζει να σημειωθεί, ότι αν και ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκίνησε ως "λαϊκίστικο"

κόμμα, στην πορεία οι προτιμήσεις που υιοθέτησε έπαυσαν να τον κατατάσσουν στους λαϊκιστές.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/katar-gate-min-paraponioyntai-meta-poy-o-quot-laikismos-quot-kerdisei-edafos/

Αδιανόητα τα διαδραματιζόμενα στην Θράκη!

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.12.2022 «Newsbreak»

Στις 7 Δεκεμβρίου του λήγοντος έτους, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης γιόρτασε σε κλίμα συγκίνησης, κατάνυξης και λαμπρότητας την επέτειο των 50 ετών από την έναρξη των προσπαθειών για την ίδρυσή του. Ο Γεώργιος Μανούδης μετέδωσε, τότε, πριν από μισό αιώνα, την αγωνία του, για το μέλλον της περιοχής, και μπόρεσε να πείσει πολυμελή ομάδα πανεπιστημιακών από το ΑΠΘ και το ΠΑΜΑΚ, καθώς και πολυάριθμους τοπικούς παράγοντες, για την εθνική ανάγκη ίδρυσης Πανεπιστημίου στην περιοχή.

Από τους πανεπιστημιακούς της πρωτοβουλίας, για την ίδρυση του Δημοκρίτειου, είμαι η μοναδική εν ζωή, ενώ ο γιός του Γεωργίου Μανούδη, ο Άρης Μανούδης, παρέδωσε στον Πρύτανη του Δημοκρίτειου, Αλέξανδρο Πολυχρονίδη, το πολύτιμο Αρχείο με τις λεπτομέρειες και τις φωτογραφίες, που κρατούσε επιμελώς ο πατέρας του και που αποτελεί την ιστορία της ίδρυσής του.

Οι τοπικές αρχές και η κοινωνία τίμησαν με την αθρόα παρουσία τους την εκδήλωση, η οποία σηματοδοτεί την έναρξη σειράς εορτών, μέσα στο 2023.

Δυστυχώς, και πριν περατωθεί μήνας από την εορταστική εκείνη εκδήλωση στην Κομοτηνή, υπήρξαν σε αυτήν, εξαιρετικά δυσάρεστα συμβάντα, τα οποία ναι μεν υπογραμμίζουν την καταλυτική σπουδαιότητα του Δημοκρίτειου, στη Θράκη, αλλά ταυτόχρονα προβάλλουν, δυστυχώς, και την ανεπαρκή κρατική παρουσία και μέριμνα στην περιοχή (ακριβώς όπως και πριν από 50 χρόνια).

Να αναφερθώ, λοιπόν, στο πρόσφατο θέατρο του παραλόγου, που ανέβηκε στον Ίασμο Θράκης με πρωταγωνιστή τον μουσουλμάνο δήμαρχο Οντέρ Μουμίν. Ο περί, ου, λοιπόν δήμαρχος απέλυσε εργαζόμενο τού εκεί δήμου, με την κατηγορία ότι ανήκε στους τρομοκράτες Γκιουλενιστές, που όπως είναι γνωστό, τυγχάνουν άσπονδοι εχθροί του κ. Ερντογάν. Αλλά ωστόσο η χώρα μας δεν έχει λόγους να είναι εναντίον τους. Στη συνέχεια της απόλυσης του υπαλλήλου, ο δήμαρχος έσπευσε να εγκρίνει τη μετακίνηση του στην Αθήνα για «λόγους ασφαλείας» και «δημοσίου συμφέροντος», εκλαμβάνοντας προφανώς τη Θράκη, ως περιοχή της Τουρκίας, στο εσωτερικό της οποίας οι Γκιουλενιστές διώκονται ως τρομοκράτες, και εντός της οποίας οφείλει να εφαρμοστεί η ίδια τουρκική πολιτική.

Δυστυχώς, το απαράδεκτο αυτό επεισόδιο, συνδέεται, θα έλεγα, άμεσα, με το περιεχόμενο των αποσπασμάτων από τον λόγο μου στον εορτασμό των 50 ετών, από την έναρξη των προσπαθειών ίδρυσης του Θρακικού Πανεπιστημίου, και τα οποία παραθέτω στη συνέχεια:

«Αυτό το Πανεπιστήμιο έγινε για να ακουστούν ακόμη πιο δυνατά σε αυτή την παραμεθόρια περιοχή οι χτύποι της καρδιάς της Ελλάδας. Για να φωτιστούν τα κάθε μορφής σκοτάδια μέσα από τη λαμπερή παρουσία του ελληνικού κράτους, και την ιδιαίτερη φροντίδα του για αυτή τη γωνιά της πατρίδας μας».

«Καθώς, λοιπόν, είμαι, η τελευταία αυτής της ομάδας, που ζω ακόμη, πιστεύω ότι οφείλω να απαντήσω, στο αν πράγματι η ίδρυση του Δημοκρίτειου ανέδειξε και θωράκισε την περιοχή. Στο αν η λειτουργία του εκπλήρωσε τα οράματα των πανεπιστημιακών της Βόρειας Ελλάδας.

Η απάντηση, φυσικά, και δεν είναι δύσκολη, καθώς η επίδραση του Δημοκρίτειου, στην εμφάνιση, στη ζωντάνια, στην ανάπτυξη της περιοχής είναι έντονα παρούσα και αναμφισβήτητη. Για όσους, όπως εγώ, γνώριζαν τη Θράκη, και ειδικότερα την Κομοτηνή πριν από τη γένεση του Δημοκρίτειου, η ανατροπή του παντός είναι, θα έλεγα, ορατή δια γυμνού οφθαλμού. Αλλά και πως να μην είναι, όταν 24.000 νέα παιδιά, που νοικιάζουν διαμερίσματα, που αγοράζουν τα πάντα επιτοπίως, και που διαθέτουν αρκετά από τα εισοδήματά τους για διασκέδαση, έχουν δημιουργήσει, σε καθημερινή βάση, μια άλλη όψη, πιο λαμπερή και πιο αισιόδοξη, σε σύγκριση με το πριν.

Αλλά, όμως, εγώ ήμουν και εξακολουθώ να είμαι γκρινιάρα, ούσα σίγουρη ότι μεταφέρω απόψε εδώ και τη συνέχεια των απαιτήσεων, για την περιοχή, όσων πια δεν είναι μαζί μας. Το Δημοκρίτειο υπήρξε μια εξαιρετική πρωτοβουλία για τη Θράκη. Αλλά, δεν αρκεί για την

περίπτωσή της. Και ήδη προ πολλού, είναι η σειρά της Πολιτείας να συμπληρώσει τα υπόλοιπα.

Θα επανέλθω, λοιπόν, στη γκρίνια μου, που εμπεριέχεται σε σωρεία βιβλίων, άρθρων, συνεδρίων και ομιλιών μου, και που άρχισε από την αρχή της δεκαετίας του '60 χωρίς να έχει σταματήσει ποτέ.

Αναφέρομαι στο ελληνικό κράτος το οποίο όφειλε, αμέσως μετά την προσάρτηση αυτής της περιοχής, να τη θωρακίσει κατά απόλυτη προτεραιότητα, με δημόσιες επενδύσεις σε έργα υποδομής, με υψηλής ποιότητας δημόσια εκπαίδευση και δημόσια υγεία, με διευκόλυνση παροχής δανείων με ευνοϊκούς όρους σε ιδιώτες επιχειρηματίες για επενδύσεις στην περιοχή, με κατάρτιση και εφαρμογή ταχύρρυθμων αναπτυξιακών προγραμμάτων, τα οποία να αναδεικνύουν τις ιδιαιτερότητες της περιοχής, με διορισμό των αρίστων εκάστοτε δημοσίων υπαλλήλων, με εφαρμογή καλά μελετώμενων προγραμμάτων προσέγγισης ξένων επενδυτών, με ιδιαίτερες προδιαγραφές του μεταναστευτικού προγράμματος της περιοχής και προπαντός, όλα αυτά, με συνέχεια και συνέπεια. Δηλαδή, όχι όπως συνέβη πολύ συχνά στο διάστημα αυτής της πεντηκονταετίας, να εναλλάσσονται περίοδοι ενθουσιασμού, για τη Θράκη, μέσα στις οποίες να γίνονται έργα και να λαμβάνονται τα εκάστοτε δέοντα αναπτυξιακά μέτρα, αλλά στη συνέχεια αυτές να διαδέχονται από μακροχρόνιες περιόδους κρατικής αδιαφορίας και ουσιαστικής εγκατάλειψης της περιοχής.

Και στο σημείο αυτό να αναφερθώ στο κυριότερο αποτέλεσμα που θα έπρεπε να έχει η συνεχής κρατική φροντίδα για την εθνικά ευαίσθητη περιοχή της Θράκης: αυτή θα όφειλε προ πολλού να έχει καταλήξει στην επίτευξη κατά κεφαλήν εισοδήματος στην περιοχή υψηλότερου του αντίστοιχου μέσου εθνικού όρου. Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα, το κατά κεφαλήν εισόδημα Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης είναι το χαμηλότερο σε σύγκριση με το αντίστοιχο κάθε άλλης περιοχής της επικράτειας, εκτός αυτού του Βορείου Αιγαίου. Όπως άλλωστε ήταν και στις δεκαετίες των προσπαθειών για την ίδρυση του Δημοκρίτειου. Τότε, και δυστυχώς φοβούμαι ότι ισχύει και σήμερα, η Θράκη εθεωρείτο από τους δημοσίους υπαλλήλους ως, περίπου, τόπος εξορίας. Και τότε, όπως και σήμερα, μπορούμε να μιλήσουμε για τον οικονομικό και δημογραφικό γιγαντισμό της περιοχής της πρωτεύουσας, που καταπνίγει με την αδηφαγία και την αδιαφορία της τις αναπτυξιακές δυνατότητες της περιφέρειας. Θυμάμαι ότι στο παρελθόν, όταν ήταν επί τάπητος η ίδρυση του εδώ Πανεπιστημίου, ξέφευγα όταν βρισκόμουν στην Αθήνα, με κάποιο είδος κηρυγμάτων σε κοινωνικές συναναστροφές, και

εξαγριωνόμουν κυριολεκτικά όταν ως γενικό συμπέρασμα προέκυπτε το «πόσο μακριά βρίσκεται η Θράκη από την Αθήνα».

Ανακεφαλαιώνοντας, θεωρώ ότι, σίγουρα, η συμβολή του Δημοκρίτειου στην ενίσχυση της γενικότερης φυσιογνωμίας της περιοχής είναι αποφασιστική και είναι αναμφισβήτητη. Δεν είναι, ωστόσο, αρκετή, αλλά αντιθέτως πρέπει το ταχύτερο να πλαισιωθεί και από ισχυρή κρατική φροντίδα. Απαιτείται κατεπειγόντως, ένας γενικότερος συντονισμός για τη λήψη μέτρων, που θα ανεβάσουν το κατά κεφαλή της εισόδημα και θα δημιουργήσουν ισχυρά αναπτυξιακά κίνητρα, έτσι που η Θράκη να περάσει στις ταχέως αναπτυσσόμενες περιοχές της Ελλάδας. Το Δημοκρίτειο έχει δημιουργήσει τις απαραίτητες προϋποθέσεις, και θα αποτελέσει ισχυρότατο μοχλό ανάπτυξης όταν και αν συνυπάρξει με ισχυρή κρατική βοήθεια.

Χρόνια πολλά στο Δημοκρίτειο. Να τα χιλιάσει σε μια Ελλάδα ανεξάρτητη και ισχυρή».

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/418484/adianoita-ta-diadramatizomena-stin-thraki/

https://www.olympia.gr/1523242/apopsi/adianoita-ta-diadramatizomena-stin-thraki/

https://eidisis247.gr/%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CF%8C%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%B1-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%B4%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%B6%CF%8C%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B8/

https://www.inewsgr.com/441/adianoita-ta-diadramatizomena-stin-thraki.htm

https://newsbase.gr/2022/12/adianoita-ta-diadramatizomena-stin-thraki-2793813.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article20-live.php

https://orthodoxostypos.gr/%CE%B1%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%BD%CF%8C%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%B1-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CE%B4%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%B6%CF%8C%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B8/

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2023

Τίτλοι τέλους στο ΕΣΥ από το νομοσχέδιο για την υγεία;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 02.01.2023 «SLPress»

Μια σειρά από ενδείξεις, αν όχι και αποδείξεις, δικαιολογούν φόβους, σχετικά με την πιθανή απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει στη διάλυση της δημόσιας υγείας (ΕΣΥ) και τη θέση της να καταλάβει η ιδιωτική. Εκτός από την παγιωμένη κυβερνητική προτίμηση, υπέρ του οτιδήποτε έχει χαρακτήρα ιδιωτικής πρωτοβουλίας, σε αντίθεση με παρεμβατισμό, να ληφθεί εν προκειμένω υπόψη, ως πιθανή ένοχος και η υποχρέωση, που ανέλαβαν όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις, να προχωρήσουν στη βίαιη μετατροπή του συνόλου του δημόσιου πλούτου σε μορφή που να μπορεί να ξεπουληθεί σε Έλληνες ή και σε αλλοδαπούς ιδιώτες.

Μετά από το νερό, που κατά παράβαση κάθε λογικής προσδοκίας, ξεπουλήθηκε σε ιδιώτες, θα ήταν ανεδαφική η όποιας μορφής υπόθεση αποκλεισμού της ιδιωτικοποίησης και της υγείας. Εκτός από το ξεπούλημα του νερού, που ξεκάθαρα σηματοδοτεί την υιοθέτηση οδοστρωτήρα, ο οποίος αναμένεται να σαρώσει στο διάβα του και με συνοπτικές διαδικασίες οτιδήποτε φέρει, ακόμη, οσμή δημόσιας επιχείρησης, διαπιστώνονται ήδη εξελίξεις, που φαίνεται να προετοιμάζουν την ευθανασία της δημόσιας υγείας στον τόπο μας.

Να αρχίσω με την τύχη που επιφυλάχθηκε στους υγειονομικούς. **Η εκ πρώτης όψης αναίτια αυτή κυβερνητική σκληρότητα εναντίον τους, θα ήταν δύσκολο να ερμηνευτεί, χωρίς να ενταχθεί, όπως τώρα φαίνεται να συμβαίνει, στην όλη διαδικασία αποδόμησης της δημόσιας υγείας. Δηλαδή, το δράμα των 7.000 υγειονομικών, που**

παρέμειναν χωρίς μισθό επί, ήδη, 14 μήνες, χωρίς να υπάρχει ευλογοφανής εξήγηση, θα μπορούσε ήδη και ενόψει του νομοσχεδίου Γκάγκα (παρακάτω), να εκληφθεί ως μέσο διευκόλυνσης της μετάβασης της υγείας, από το τωρινό δημόσιο, στο σχεδιαζόμενο ιδιωτικό καθεστώς. Διότι, σε αυτό το μελλοντικό στάδιο εξέλιξης της υγείας, δεν θα χρειάζονται πια οι υγειονομικοί, τουλάχιστον με την παραδοσιακή τους ιδιότητα.

Το τέλος του ΕΣΥ

Να συνεχίσω με τις ενδείξεις, αν όχι και αποδείξεις, της αρχόμενης διαδικασίας ιδιωτικοποίησης της υγείας, που αναφέρονται στις σωρευτικές συγχωνεύσεις των νοσοκομείων, κυρίως της περιφέρειας, στα πλαίσια προσπάθειας να περιοριστούν έτσι οι, άλλως, απολύτως δικαιολογημένες αντιδράσεις. Ιδιαίτερα και επειδή πολλά από τα περιφερειακά νοσοκομεία είχαν αφεθεί στην τύχη τους, ίσως με βάση κάποιου είδους προγραμματισμό, έτσι που να μη διαθέτουν τα απολύτως απαραίτητα μέσα για τη στοιχειώδη λειτουργία τους και να είναι ώριμη η κατάργησή τους.

Και να τελειώσω, προς το παρόν, τη σύντομη αυτή παρέμβασή μου, με αναφορά στα άρθρα 7 και 10 του νομοσχεδίου Υγείας Γκάγκα, που θεμελιώνουν την, όπως όλα δείχνουν, κυβερνητική πρόθεση του τέλους ύπαρξης του ΕΣΥ. **Πρόκειται για τα άρθρα που καταργούν την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των νοσοκομειακών γιατρών, αυτήν ακριβώς που αποτελεί τη βάση του ΕΣΥ.**

Συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο (που ψηφίστηκε από την κυβερνώσα πλειοψηφία, εν μέσω αντιδράσεων) **καταργεί ουσιαστικά την καθιερωμένη διάκριση ανάμεσα σε δημόσια και ιδιωτική υγεία, παρέχοντας το δικαίωμα στους εκατέρωθεν γιατρούς, να έχουν παρουσία και να ασκούν το επάγγελμά τους και στους δύο χώρους, κατά βούληση.** Εξυπακούεται, ότι εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, οι γιατροί θα προτιμήσουν την άσκηση του επαγγέλματός τους στις ιδιωτικές κλινικές, όπου θα χαίρουν υψηλών αμοιβών, ενώ τα δημόσια νοσοκομεία μοιραία θα υποβαθμιστούν και θα μετατραπούν σε προθάλαμο των ιδιωτικών.

Ο αντίλογος, στο παραπάνω σημείο θα είναι ίσως η υπενθύμιση ότι υπήρχαν τα "φακελάκια", που έπαιζαν ανάλογο ρόλο μέχρι σήμερα. Και βέβαια υπήρχαν, και ακόμη όσοι διέθεταν τα μέσα ήταν ελεύθεροι να προτιμήσουν την ιδιωτική ιατρική περίθαλψη. Για τους υπόλοιπους, ωστόσο, που δεν είχαν αυτή την ευχέρεια, η δημόσια υγεία έσωζε ζωές.

Τι άλλο μένει…

Τώρα, όμως, με το προβληματικό αυτό νομοσχέδιο, η δημόσια υγεία ουσιαστικά θα καταργηθεί, αφού υποβαθμιστεί σε σημείο που να αποκλείεται εκ των πραγμάτων η συνέχιση της ύπαρξής της. **Και έτσι η χώρα μας θα εξασφαλίσει μια επιπλέον αρνητική πρωτιά, καθώς θα είναι η μοναδική, κατά πάσα πιθανότητα περίπτωση, ανάμεσα στις ευρωπαϊκές οικονομίες, που η έλλειψη δημόσιας υγείας θα προστεθεί στις ήδη υπάρχουσες απουσίες δημόσιας επιχείρησης αερομεταφοράς, εθνικής τράπεζας, εθνικών συρμών, δημόσιου νερού κ.ο.κ.**

Η Ελλάδα, αν όλα εξελιχθούν, στον τομέα της δημόσιας υγείας, όπως γκρίζα διαγράφονται, θα αποτελεί τη θλιβερή περίπτωση κράτους, ανίκανου να προστατεύσει την υγεία του συνόλου των πολιτών του. Θα αδικοχάνονται πολλοί, αν δεν είναι σε θέση να καταβάλουν το υψηλό τίμημα της ιδιωτικής υγείας. Να προσθέσω ακόμη ότι η επιλογή του χρόνου, για την κατάργηση του ΕΣΥ είναι εξαιρετικά ατυχής, καθώς συνυπάρχει με πολύπλευρες κρίσεις, που επιτείνουν τα ανυπέρβλητα αδιέξοδα των οικονομικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Να σημειωθεί, τέλος, ότι η δυσμενής αυτή εξέλιξη, που όπως όλα δείχνουν, δρομολογείται στο χώρο της υγείας, δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την ύπαρξη τυχόν προτίμησης των κρατούντων για την υιοθέτηση ακραίου βαθμού φιλελευθερισμό. Και τούτο, επειδή η ανάγκη διατήρησης της δημόσιας υγείας, παράλληλα πάντοτε και με την ιδιωτική, ουδόλως υπόκειται σε κριτήρια επιδίωξης μεγαλύτερης παραγωγικότητας, πραγματοποίησης υψηλότερου κέρδους ή ακόμη και επίτευξης χαμηλότερου κόστους.

Αντιθέτως, η συνύπαρξη της δημόσιας υγείας, από κοινού και με την ιδιωτική επιβάλλεται μέσα από την υποχρέωση των σύγχρονων προηγμένων οικονομιών να εξασφαλίσουν, στο χώρο της υγείας, ίση μεταχείριση του υπέρτατου αυτού αγαθού, προς τους πλούσιους και τους φτωχούς. Ή ακόμη καλύτερη παροχή υπηρεσιών στους φτωχότερους, καθώς η ιδιωτική υγεία εξυπηρετεί τους πλούσιους, μέσα από τη μεγιστοποίηση του κέρδους.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/politiki/titloi-teloys-sto-esy-apo-to-nomoschedio-gia-tin-ygeia/

Το σκάνδαλο του Κατάρ θέτει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της ΕΕ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 06.01.2023 «Οικονομικός Ταχυδρομος»

Μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου Κατάρ, που εκκολάφθηκε στους κόλπους της **ΕΕ**, τα ΜΜΕ, και όχι μόνο στην Ελλάδα, αφιερώνουν σε καθημερινή βάση σημαντικό τμήμα του χρόνου τους σε αυτό. Με συνεχώς περισσότερες λεπτομέρειες, σχετικά με το πόσοι και ποιοι συμμετείχαν στο σκάνδαλο, πως το μεθόδευσαν, πως διευρύνθηκε ο αριθμός των συμμετεχόντων, πως επικοινωνούσαν μεταξύ τους και πως είχαν κατανείμει τις «αρμοδιότητες» του καθένα, για να αποφευχθούν επικαλύψεις, πως μετέφεραν τα «αργύρια της προδοσίας», με την παραδοσιακή «βαλίτσα» κ.ά.

Από τις σχετικές περιγραφές των ΜΜΕ προκύπτει ακόμη ότι η διεύρυνση του αρχικού αριθμού των «ευρωπαίων αξιωματούχων και κομπάρσων», που συμμετείχαν στη επιχείρηση Κατάρ, εξασφαλίζεται από τα καθημερινά «συναδελφικά μαχαιρώματα», με την ελπίδα ότι έτσι, χάρη στη βοήθεια προς τις αρμόδιες ανακριτικές αρχές, θα έχουν ηπιότερη μεταχείριση. Και πριν από την **υπόθεση του Κατάρ**, υπήρχαν υπόνοιες για χρηματισμούς και διαπλοκές στην ΕΕ. Η ανθρώπινη απληστία ελλοχεύει παντού, και η ΕΕ δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Ωστόσο, η υπόθεση Κατάρ εν προκειμένω, είναι ιδιαιτέρως βεβαρημένη, επειδή ο αριθμός των συμμετασχόντων σε αυτό είναι μεγάλος και επιπλέον επειδή δεν παύει να διευρύνεται, επειδή από τα όσα διαπιστώνονται η υπόθεση πηγαίνει σε βάθος χρόνου, αλλά και επειδή αυτή διέχεε συνεχώς ενδείξεις και ύποπτες συμπεριφορές, που θα όφειλαν να είχαν ληφθεί δεόντως υπόψη από το διευθυντήριο της ΕΕ.

Το πρώτο αυθόρμητο ερώτημα που προκύπτει, μέσα από αυτό τον συρφετό πληροφοριών, είναι το πόσα άραγε άλλα, παρόμοια ή και διαφορετικά, λιγότερο ή περισσότερο σοβαρά σκάνδαλα υποθάλπονται, τώρα ή και στο παρελθόν, μέσα στον οργανισμό Μαμούθ, στον οποίο έχει καταλήξει η ΕΕ, ως κράτος εν κράτει. Και τούτο διότι η έκπληξη με την οποίαν η ηγεσία της ΕΕ υποδέχθηκε την έκρηξη του σκανδάλου Κατάρ μαρτυρεί τραγική άγνοια για το τι συμβαίνει εντός της επικράτειας της.

Έκπληξη, επίσης προκαλεί και η ψυχραιμία με την οποίαν απάντησαν τα μέλη, που αποδείχθηκε ότι συμμετείχαν στο σκάνδαλο Κατάρ, επειδή ομολόγησαν, καθώς και η άνεση με την οποίαν έσπευσαν να καταδώσουν ο ένας τον άλλο συνάδελφό τους. Συνεπώς, είναι όντως τρομακτικό το γεγονός ότι το όλο σκηνικό παραπέμπει σε μια καθημερινότητα, σε μια ομαλότητα, σε κατάσταση αποδεκτή ως «matter of fact"! Αλλά, αν η κατάσταση που επικρατεί στην ΕΕ είναι αυτή που φωτογραφίζεται μέσα από το σκάνδαλο του Κατάρ, ενισχύονται, δυστυχώς, εικασίες, σχετικά με άγνωστο αριθμό ανεξιχνίαστων σκανδάλων, που παραπέμπουν σε καζάνι που βράζει. Συνεπώς, δικαιολογείται απολύτως η αγωνία των Ευρωπαίων πολιτών, που αναρωτιούνται πόσο εκτεταμένη μπορεί να είναι αυτή η διαφθορά στους αχανείς μηχανισμούς της ΕΕ, και σε ποιους τομείς της κυρίως εντοπίζεται.

Και, ακόμη, οι Ευρωπαίοι πολίτες εύλογα αναρωτιούνται σε τι ποσοστό αυτή η διαφθορά επηρεάζει ή ακόμη και αναχαιτίζει την αποτελεσματικότητα των ανειλημμένων υποχρεώσεων της ΕΕ, απέναντι στα κράτη-μέλη. Ενα δεύτερο ακανθώδες ερώτημα, που ανακύπτει μέσα από το συνονθύλευμα των πληροφοριών, γύρω από το σκάνδαλο του Κατάρ, είναι η φευγαλέα προς το παρόν υποψία, για το ενδεχόμενο, η επικέντρωση στην ενοχή της Εύας Καϊλή, να αποβλέπει στη συσκότιση άλλων, πιθανώς σοβαρότερων ατοπημάτων. Αν, δηλαδή η κατηγορία εναντίον της Εύας Καιλή, που πιθανόν να είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου, χρησιμοποιείται ως βιτρίνα, προκειμένου να αποτρέψει την επέκταση της έρευνας, και προς άλλες κατευθύνσεις.

Η έκρηξη θυμού του Κατάρ, ωστόσο, που συνοδεύτηκε και από απειλές σχετικά με την παύση εξυπηρέτησης της Ευρώπης με πετρέλαιο,, μπορεί να ερμηνευτεί ως επιταγή διακοπής της έρευνας και επικράτησης χαμηλών τόνων. Αναπόφευκτη είναι, ασφαλώς, και η αγωνία, σχετικά με το μέλλον και την επιβίωση της ΕΕ, αν όντως επιπλέει σε βούρκο σκανδάλων. Ειδικά, που ταυτόχρονα με το σκάνδαλο της ΕΕ, στο οποίο εμφανίζεται να πρωταγωνιστεί Ελληνίδα, συμβαίνουν και απανωτά σκάνδαλα στην Ελλάδα, τα οποία απασχολούν τον τελευταίο καιρό γνωστά ΜΜΕ του εξωτερικού, τα οποία επιλέγουν δεικτικά σχόλια εναντίον της χώρας μας.

Με όλα αυτά, η θέση της ΕΕ φαίνεται να είναι σοβαρά εξασθενημένη και ο ρόλος της υποβαθμισμένος. Κυρίως και επειδή τα σκάνδαλα προστίθενται στις αποφάσεις της, σε χρόνο της πριν από την αποκάλυψη τους, να λειτουργήσει ως φερέφωνο της Αμερικής, θυσιάζοντας μακροχρόνια εθνικά συμφέροντα των κρατών-μελών της. Αναμένοντας τη συνέχεια του σκανδάλου του Κατάρ, και όσων άλλων απειλούνται με

το φως της δημοσιότητας, εύλογα διερωτάται ο μέσος Ευρωπαίος πολίτης, πως θα είναι δυνατόν για την ΕΕ να συνεχίσει, εφεξής, ως αμόλυντη η ίδια και υπεράνω υποψίας, να επιβάλλει κυρώσεις σε κράτη-μέλη της, επειδή παρέβησαν τις εντολές της.

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, πρ. πρύτανης και καθηγήτρια στο ΠΑΜΑΚ

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2023/01/06/apopseis/experts/to-skandalo-tou-katar-thetei-ypo-amfisvitisi-tin-aksiopistia-tis-ee/

https://www.in.gr/2023/01/06/world/qatargate-skandalo-thetei-ypo-amfisvitisi-tin-aksiopistia-tis-ee/

https://www.tanea.gr/2023/01/06/politics/qatargate-to-skandalo-thetei-ypo-amfisvitisi-tin-aksiopistia-tis-ee/

https://irealestate.gr/article/to-skandalo-tou-katar-thetei-ypo-amfisvitisi-tin-aksiopistia-tis-ee

https://www.larisanew.gr/qatargate-to-skandalo-thetei-ypo-amfisvitisi-tin-axiopistia-tis-ee/

Τα εθνικά συμφέροντα κάτω από αλλότρια και τα F 16 στην Τουρκία…(τάδε έφη ο κ. Άγγελος Συρίγος)

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 09.01.2023 «Newsbreak»

Οι, όντως, αδιανόητες δηλώσεις, στις οποίες πρόσφατα προέβη ο κ. Άγγελος Συρίγος προκάλεσαν θύελλα αντιδράσεων. Και όχι μόνο εντός των συνόρων μας, αλλά σε ολόκληρη την υφήλιο όπου υπάρχουν Έλληνες. Και τούτο, όχι βέβαια επειδή είμαστε ασυνήθιστοι σε τέτοιου είδους **ακραίως επικίνδυνες** και θλιβερά **ανθελληνικές** θέσεις, καθώς συχνά πολικοί, για λόγους φαινομενικά αδιευκρίνιστους, αλλά ωστόσο διαφανείς, τοποθετούν **τα εθνικά συμφέροντα κάτω από αλλότρια.** Αλλά, αντιθέτως, επειδή ο περί ου ο λόγος καθηγητής του διεθνούς δικαίου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, και μέλος της Κυβέρνησης, είχε

καταφέρει να πείσει τους απανταχού Έλληνες, ότι χωρίς εκπτώσεις και χωρίς εξαιρέσεις, ερμηνεύει σταθερά τα προβλήματα της χώρας μας με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Κατάφερε, έτσι, να κερδίσει την εμπιστοσύνη των Ελλήνων, που τον παρακολουθούσαν με προσήλωση, και μάλιστα χωρίς να τους απασχολούν ερωτηματικά σχετικά με το πως και το γιατί ήταν σε μόνιμη βάση προσκεκλημένος στα συστημικά ΜΜΕ, παρότι η θέση τους δεν ήταν τόσο διαυγώς εθνική, όσο αυτή, που εκάστοτε υποστήριζε, ο κ. Συρίγος.

Αλλά, όμως, όλα αυτά ίσχυαν μέχρι πριν από λίγα 24ωρα. Μέχρι, δηλαδή, που ο κ. Συρίγος, χωρίς προειδοποίηση, άλλαξε ξαφνικά ρότα 180 μοιρών. Και αυτή η αλλαγή αφορούσε το πολυσυζητημένο επί μακρόν πρόβλημα των F-16, των οποίων η μη πώληση από τις ΗΠΑ στην Τουρκία αποτελούσε, κατά πολλούς, κριτήριο του πόσο πολύ μας υπολογίζουν οι ΗΠΑ και νοιάζονται να μας σώσουν από την πολεμοχαρή Τουρκία. Επρόκειτο, ακόμη, για θέμα για το οποίο δόθηκαν μακροχρόνιες μάχες, από τον γερουσιαστή του Τζέρσεϊ Μπομπ Μενέντεζ και από τον γερουσιαστή του Μέριλαντ Κρις βαν Χόλεν, προκειμένου να αποτραπεί η πώλησή τους. Και τέλος, εμφανιζόταν παγίως ως ζήτημα ύψιστης εθνικής σημασίας και απολύτως κρίσιμο για την ασφάλεια και άμυνα μας, ενόψει των συνεχών τουρκικών απειλών.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι επιτακτική η ανάγκη να υπάρξει μια εξήγηση, σχετικά με την πλήρη ανατροπή των θέσεων του κ. Συρίγου, που κατά κάποιον τρόπο πρόδωσαν την εμπιστοσύνη μεγάλου ποσοστού Ελλήνων στο πρόσωπό του. Η προδοσία αυτή, προφανώς, απειλεί να έχει και επιπτώσεις γενικότερου χαρακτήρα, καθώς συμπίπτει με την αποκάλυψη σωρείας σκανδάλων, τα οποία κινδυνεύουν να οδηγήσουν σε εκτεταμένη αποσταθεροποίηση, παραμονές των βουλευτικών εκλογών. Δηλαδή, ο μέσος Έλληνας να καταλήξει να μην πιστεύει πια σε τίποτα από όσα ακούει, και να αρνείται να συνεργαστεί για οτιδήποτε.

Θεωρώ, και δεν νομίζω να έχω άδικο, ότι η διάβρωση που προκλήθηκε από την, προς το παρόν, ανεξήγητη μεταβολή των κατευθυντηρίων απόψεων του κ. Συρίγου, σε ένα τόσο σημαντικής εθνικής σημασίας θέμα, θα καταλήξει σε ανεξέλεγκτων διαστάσεων αντιδράσεις.

Θα πρέπει, λοιπόν, να αναζητηθεί πάση θυσία το «γιατί» αποφάσισε ο κ. Συρίγος, εν ψυχρώ είμαι σίγουρη, να ακολουθήσει την ολισθηρή αυτή οδό, να καταστρέψει δηλαδή την αξιοπιστία του, απέναντι στον ελληνικό λαό και ιδιαιτέρως στους ψηφοφόρους του, και μάλιστα εν αναμονή βουλευτικών εκλογών.

Αναγκαστικά, στο σημείο αυτό, μόνον υποθέσεις μπορεί να γίνουν. Που ενδέχεται και να μην ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, αλλά ας το επιχειρήσουμε με βάση την απλή λογική. Λοιπόν:

1. Θα πρέπει να αποκλειστεί ότι ξαφνικά και εν αιθρία τού ήρθε έτσι του κ. Συρίγου, να σβήσει μεμιάς την πεμπτουσία των προηγούμενων

εθνικών επιλογών του, και να υποστηρίξει 100% τις χρόνιες επιδιώξεις της Τουρκίας σε ένα θέμα «καυτό» για εμάς και γι' αυτούς.

2. Να υπογραμμίσω, ακόμη, ότι η τυχόν αυθαίρετη, ξαφνική και φαινομενικά ατομική κρίση του κ. Συρίγου, σχετικά με τα F-16, ότι δηλαδή θα «ήταν καλό και για εμάς να τα έχει η Τουρκία», έρχεται σε σαφή αντίθεση με ότι υποστήριζε σταθερά η Κυβέρνηση, τουλάχιστον μέχρι προ τινός. Όταν, δηλαδή, αναφερόταν συνεχώς η Κυβέρνηση, στην περίπτωση των περί ων αεροπλάνων, τα οποία δεν έχει και δεν θα έχει η Τουρκία, προκειμένου να πείσει τον ελληνικό λαό, ότι οι ΗΠΑ υποστηρίζουν την Ελλάδα, απομονώνουν την Τουρκία, και ακριβώς γι' αυτό θεωρείται βέβαιο ότι δεν της δίνουν τα F-16. Εξάλλου, μέσα από αυτή τη βεβαιότητα, προέκυπτε και η καλύτερη αμυντική θωράκιση της Ελλάδας, που σαφώς υπερτερούσε της αντίστοιχης της Τουρκίας. Άλλωστε, και ο «θρίαμβος» της υποδοχής του κ. Μητσοτάκη στο αμερικανικό Κογκρέσο, και τα χειροκροτήματα εκεί, εμμέσως πλην σαφώς παρέπεμπαν και σε αυτή τη στέρηση των F-16 από τους Τούρκους. Γι' αυτό, άλλωστε, και στον εκεί πρωθυπουργικό λόγο, κρίθηκε περιττή η αναφορά στις συνεχείς τουρκικές απειλές εναντίον της χώρας μας.

3. Συνεπώς, θα πρέπει να αποκλειστεί η υπόθεση βάσει της οποίας ο κ. Συρίγος αγνόησε όλα αυτά από 1-2, και αυτόνομα, με κάποιας μορφής επιφοίτηση του Αγίου πνεύματος, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι «για την Ελλάδα, είναι καλύτερα να έχουν οι Τούρκοι τα F-16»!

4. Εύλογα, λοιπόν, ανακύπτει το ερώτημα: μήπως υπάρχουν απόρρητα νέα και μυστικές συμφωνίες, με βάση τις οποίες έχει ήδη αποφασιστεί, στις ΗΠΑ, να παρακαμφθούν οι αντιρρήσεις Μενέντεζ, να χτυπήσουν προστατευτικά την πλάτη της Ελλάδας, να κάνουν μια επιπλέον επίπληξη στον κ. Ερντογάν, ότι δηλαδή «πρέπει να σέβεται το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες», και τελικά να δώσουν στην Τουρκία τα πολυπόθητα 40 F-16; Και αν έτσι έχουν τα πράγματα (λέω αν), επείγει να πληροφορηθούν οι Έλληνες, εντός και εκτός της χώρας, ότι κακώς πίστευαν μέχρι τώρα, ότι η κατοχή των F-16, από την Τουρκία, θα ήταν σκέτη καταστροφή για τη χώρα μας, ενώ τώρα πρέπει να κατανοήσουν

ότι «έκαναν λάθος», και να ασπαστούν το νέο δόγμα με βάση το οποίο «η κατοχή των F-16 από την Τουρκία» θα είναι προς το συμφέρον μας».

Πρόκειται για σενάριο ευλογοφανές. Ίδωμεν αν θα αποδειχθεί και ικανό να ερμηνεύσει την πραγματικότητα. Να προσθέσω, τελειώνοντας, ότι αν οι παραπάνω υποθέσεις αποδειχθούν σωστές, θα προκύψει παράλληλα η τραγική αλήθεια: δηλαδή, η απόλυτη περιφρόνηση με την οποίαν αντιμετωπίζεται, συχνότερα από όσο συνήθως υποθέτουμε,η νοημοσύνη του ελληνικού λαού, ώστε να πιστεύεται ότι είναι τόσο εύκολο, να πειστεί από τη μία στην άλλη στιγμή ότι το μαύρο έγινε με μαγικό ραβδί άσπρο.

Αναδημοσιεύσεις:

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article9.php

https://www.newsbreak.gr/ellada/424491/ta-ethnika-symferonta-kato-apo-allotria-kai-ta-f-16-stin-toyrkia/

Γιατί χάνει την λάμψη της η φιλελεύθερη δημοκρατία;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 09.01.2023 «SLPress»

Μετά το τέλος του Β' Παγκόσμιου Πολέμου οι προδιαγραφές της διεθνούς οικονομικής τάξης σχεδιάστηκαν από τις ΗΠΑ, που διαδέχθηκαν τη Μεγάλη Βρετανία στην κορυφή του κόσμου. Η νέα αυτή τάξη επικράτησε ως "φιλελεύθερη", ενώ συνδέθηκε και με την "φιλελεύθερη δημοκρατία".

Να σημειωθεί ότι το νέο (για τότε) αυτό διεθνές καθεστώς επιλέχθηκε από τις ΗΠΑ, προκειμένου να εξυπηρετήσει τους συμμάχους της, που είχαν ανάγκη από την προστασία και την οικονομική συμπαράσταση τους, αλλά ταυτόχρονα να προωθήσει και δικούς τους στόχους, σχετικά με την αντιμετώπιση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και του ψυχρού πολέμου.

Το σχήμα αυτό, διεθνές και εθνικό, χαρακτηρίστηκε από τον Φράνσις Φουκουγιάμα ως αιώνιο, ως *«το τέλος της ιστορίας»* και παράλληλα

στήριξε απόψεις που υποστήριζαν ότι η υιοθέτηση του φιλελευθερισμού και της ελεύθερης δημοκρατίας είναι νομοτελειακή, για το σύνολο των χωρών του πλανήτη. Με βάση αυτές τις πεποιθήσεις, οικονομίες όπως για παράδειγμα η Κίνα, θα ασπάζονταν υποχρεωτικά το δυτικό καθεστωτικό πρότυπο, όταν θα ξεπερνούσε ένα κρίσιμο επίπεδο του κατά κεφαλή εισοδήματός της.

Ωστόσο, όπως είναι πια γνωστό, οι καταιγιστικές εξελίξεις που ακολούθησαν τις δηλώσεις Φουκουγιάμα ήταν διαμετρικά αντίθετες των προβλέψεών του. Γιατί η Κίνα, όχι μόνο ξεπέρασε προ πολλού το επίμαχο αυτό σημείο (πέραν του οποίου θα έπρεπε δήθεν υποχρεωτικά να εισέλθει στο πεδίο της φιλελεύθερης δημοκρατίας, παραμένοντας ωστόσο στην ανελεύθερη δημοκρατία) αλλά και επιπλέον επειδή ένας ολοένα ανερχόμενος αριθμός χωρών, ασπάζεται τον λαϊκισμό.

Πρόκειται για μία καθεστωτική μορφή, που αν και δεν συμπίπτει απολύτως με αυτήν της ανελεύθερης δημοκρατίας, διαθέτει ωστόσο αρκετά κοινά χαρακτηριστικά με αυτήν, όπως τον σεβασμό στο κράτος-έθνος, την αντίθεση στην λαθρομετανάστευση, την ανάδειξη των παραδόσεων και την παρεμβατική πολιτική. Η εξήγηση για αυτές τις προτιμήσεις πολλών χωρών βρίσκεται στις ραγδαίες εξελίξεις που συμβαίνουν στον πλανητικό χώρο και που δεν εξυπηρετούνται πια από την μέχρι τώρα ισχύουσα διεθνή οικονομική τάξη.

Ριζικές μεταβολές στο δυτικό οικοδόμημα

Ο φιλελευθερισμός με περιεχόμενο τα ανοικτά σύνορα, την υποχρέωση της πλανητικής δύναμης να νοιάζεται για ότι συμβαίνει στην υφήλιο και να παρεμβαίνει όπου και όταν χρειάζεται, την ενθάρρυνση της σύστασης διεθνών οργανισμών (για την από κοινού επίλυση των προβλημάτων της Δύσης), την υποχρέωση διάδοσης της φιλελεύθερης δημοκρατίας, όλα αυτά και πολλά άλλα αποτελούν τις εκφάνσεις της διεθνούς οικονομικής τάξης, που γεννήθηκε μέσα από τις στάχτες του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου, ενώ δεν υπήρχε πριν.

Με την αρχή ότι κάθε μορφή διεθνούς τάξης επιλέγει εκείνα τα χαρακτηριστικά που εξυπηρετούν τις ανάγκες της περιόδου μέσα στην οποία λειτουργεί, απορρίπτεται εκ προοιμίου η πρόταση του Φουκουγιάμα περί της δήθεν αιωνιότητας της δυτικής διεθνούς τάξης. Η διεθνής τάξη, που κυριάρχησε στη Δύση από το 1945 μέχρι και σήμερα, σταδιακά μας εγκαταλείπει, επειδή οι γενικότερες συνθήκες που την είχαν επιβάλλει τότε έχουν ριζικά μεταβληθεί. Βέβαια, με τον πόλεμο στην Ουκρανία "παίζει τα ρέστα της", βρίσκοντας ένα επιπλέον ιδεολογικό σημείο αναφοράς στην υποστήριξη της στο Κίεβο.

Το σχήμα που επικράτησε μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο μπόρεσε να επιβιώσει, σε συνθήκες που εξασφάλιζαν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, βελτίωση του τρόπου κατανομής του εισοδήματος, ανερχόμενο εισόδημα, πλήρη απασχόληση, αυξανόμενο μερίδιο μισθών στο ΑΕΠ, χαμηλό δημόσιο χρέος, αλλά και επιπλέον και κυρίως μη αμφισβήτηση των ΗΠΑ ως παγκόσμιο πλανητάρχη.

Δυστυχώς, η ειδυλλιακή αυτή κατάσταση σταδιακά επιδεινώθηκε, κυρίως μετά την κρίση του 2008. Το αποφασιστικό χτύπημα ωστόσο δόθηκε από τις δυσμενείς συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, σε συνδυασμό και με την φαντασμαγορική άνοδο της Κίνας που απειλεί σοβαρά πια την κοσμοκρατορία της Αμερικής, αλλά και ολόκληρο το δυτικό θεσμικό και πολιτιστικό οικοδόμημα.

Προβλήματα και πρωτόγνωρες απειλές

Οι προηγμένες οικονομίες του πλανήτη αντιμετωπίζουν προβλήματα και πρωτόγνωρες απειλές, που δεν φαίνεται διόλου εύκολο, αλλά ούτε πιθανόν να απαλειφθούν. Αντιθέτως, πλήθος ενδείξεων κατατάσσει ήδη τη Δύση στη φάση της διαρκούς στασιμότητας. Μερικά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονες προηγμένες οικονομίες και που επιδεινώθηκαν σοβαρά από την πανδημία και τον πόλεμο στην Ουκρανία, είναι (μεταξύ άλλων) και τα ακόλουθα:

- Χρέος το οποίο γιγαντώνεται από τις τεράστιες δαπάνες αντιμετώπισης του ιού (το παγκόσμιο χρέος έφθασε στο 365% του παγκόσμιου ΑΕΠ).
- Υψηλό ποσοστό ανεργίας που δεν υποχωρεί.
- Αδυναμία επίτευξης επιθυμητού πληθωρισμού της τάξης του 2%, σε συνδυασμό και με τα αρνητικά επιτόκια.
- Επέκταση του αυτοματισμού που εξαφανίζει θέσεις εργασίας.
- Θηριώδης ανισοκατανομή του εισοδήματος.
- Επικίνδυνη γήρανση του πληθυσμού.
- Απροθυμία διενέργειας παραγωγικών επενδύσεων, με την υπερβολική ρευστότητα να τροφοδοτεί την χρηματιστηριακή οικονομία.
- Ανεξέλεγκτη λαθρομετανάστευση, κυρίως προς την Ευρώπη.
- Η ενεργειακή κρίση που, μεταξύ άλλων, υποχρέωσε χώρες, όπως την Γερμανία και την Γαλλία να στηρίξουν τις ενεργειακές βιομηχανίες με πολλά δισ.
- Η επιστροφή του πληθωρισμού.

Το κλίμα που διαμορφώνεται από τη δυσμενή αυτή εικόνα της οικονομίας της Δύσης, ουδόλως ενθαρρύνει τη διατήρηση της φιλελεύθερης διεθνούς οικονομικής τάξης. Μπορεί στις ενδιάμεσες εκλογές το "κόκκινο κύμα", η σαρωτική επικράτηση των Ρεπουμπλικάνων αρνητών της φιλελεύθερης τάξης να μην ήρθε (όπως ανέμεναν οι δημοσκοπήσεις) αλλά ένας μεγάλος αριθμός Αμερικανών πολιτών επιθυμεί η Αμερική να φροντίζει τα του οίκου της, ενώ στη συντριπτική τους πλειονότητα τάσσονται υπέρ της επιβολής δασμών για την προστασία των εθνικών θέσεων εργασίας.

Αυτοί ήταν οι λόγοι που είχαν φέρει στο προσκήνιο το φαινόμενο Τραμπ και εξηγούν την αντοχή του, παρά τις ήττες του και τον διχασμό στο ίδιο του το κόμμα, όπως φάνηκε στις ψηφοφορίες στην Βουλή των Αντιπροσώπων. Βέβαια, η επανίδρυση της Επιτροπής "Frank Church" που αναμένεται να ακολουθήσει, δεν αποκλείεται να επιφυλάξει δυσάρεστες εκπλήξεις προς τον πρόεδρο Μπάιντεν, καθώς αναμένεται να διενεργήσει τα σκάνδαλα του υιού του Χάντερ (και όχι μόνο).

Το μέλλον ανήκει στην Κίνα

Η αντιμετώπιση αυτών των μεταβολών, ειδικά από την Ελλάδα που επιπλέον είναι δύσκολο να υποστηριχτεί ότι ευνοήθηκε από τα κρατούντα κράτη στη Δύση, επιβάλλεται να είναι η προσπάθεια ένταξής της στο νέο θεσμικό ρεύμα, η ενθάρρυνση νέων συμμαχιών και η εγκατάλειψη απόψεων που ανήκουν στο παρελθόν, σχετικά με το τι είναι "καλό" και το τι όχι, καθώς το ρεύμα δεν αντιστρέφεται. Σε λιγότερο από πέντε χρόνια από σήμερα, εκτός αν μεσολαβήσει ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος με βάση το σύνδρομο του Θουκυδίδη, η Κίνα θα έχει αντικαταστήσει τις Ηνωμένες Πολιτείες, ως πρώτη παγκόσμια δύναμη.

Θα φέρει μαζί της έναν άλλο πολιτισμό, πολύ διαφορετικό από τον δυτικό, που θα περιέχει αναγκαστικά και αρνητικά, αλλά και θετικά στοιχεία. Η μεγαλειώδης άνοδος της Κίνας τις τελευταίες δεκαετίες, πραγματοποιήθηκε με την εφαρμογή εντελώς αταίριαστων συνδυασμών για τις προτιμήσεις της Δύσης, όπως του καπιταλισμού και του κομμουνισμού, της παγκοσμιοποίησης και του προστατευτισμού, της δημοκρατίας με περιορισμό ατομικών δικαιωμάτων κτλ. Ταυτόχρονα, διέπεται από ένα καθεστώς ανελεύθερης δημοκρατίας, δηλαδή δημοκρατίας, με στοιχεία αυταρχισμού. Δεν ικανοποιεί αυτή η εικόνα.

Αλλά, όπως όλα δείχνουν, και όπως άρχισε ήδη να συμβαίνει και στις ΗΠΑ, καθώς και σε αρκετές περιπτώσεις στην Ευρώπη και στην Ασία, η φιλελεύθερη δημοκρατία υποχωρεί σταδιακά, παραχωρώντας την θέση της σε μορφές ανελεύθερης δημοκρατίας. Η προσπάθεια αντιμετώπισης

των εντεινόμενων δυσκολιών στις σύγχρονες οικονομίες, θα ενισχύσει διακυβερνήσεις με στοιχεία αυταρχισμού.

Ασφαλώς η φιλελεύθερη δημοκρατία ακούγεται καλύτερα από την ανελεύθερη δημοκρατία, αλλά και από τον λαϊκισμό, που συμπορεύεται με τη δεύτερη. Ωστόσο η συχνή, αλλά χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο, κατακραυγή εναντίον τους, ειδικά όταν προέρχεται από τις κατεστημένες ελίτ, δεν οδηγεί πουθενά.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/idees/giati-chanei-tin-lampsi-tis-i-fileleytheri-dimokratia/

Απόηχοι, από τη συμπεριφορά μας απέναντι στον νεκρό τ. βασιλιά μας

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 09.01.2023 «Newsbreak»

Ούτε η οικογένειά μου, ούτε εγώ η ίδια υπήρξαμε βασιλικοί. Στο δημοψήφισμα ψήφισα εναντίον του θεσμού της βασιλείας. Ωστόσο, λυπάμαι ειλικρινα για αυτην την εικόνα της απόλυτης μιζέριας, της εκδικητικότητας, αλλά και της μικροπρέπειας με την οποία επιλέξαμε να αποχαιρετήσουμε τον νεκρό τέως βασιλιά μας.

Όπως και να το κάνουμε, ο απελθών ανήκει στην ιστορία μας, που έχει σελίδες δόξας, αλλά και σκότους. Οπωσδήποτε, τα όποια κρίματά του τέως δεν νομίζω ότι υπερβαίνουν τα αντίστοιχα πολλών από τις δημοκρατικές κυβερνήσεις μας.

Θεωρώ, γι αυτό ότι είναι άστοχο, σε μια τόσο δύσκολη συγκυρία για τη χώρα μας, που θα έπρεπε να σηκώσουμε ανάστημα απέναντι όλων όσοι μας έχουν οδηγήσει σε κατάσταση
αποικίας χρέους, προβάλλοντας με άνεση ένα κομμάτι της ιστορίας μας, να έχουμε επιλέξει αυτή την τόσο θλιβερή συμπεριφορά. ΚΡΙΜΑ!

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/426068/apoichoi-apo-ti-symperifora-mas-apenanti-ston-nekro-t-vasilia-mas/

https://newsbase.gr/2023/01/apoixoi-apo-ti-sumperifora-mas-apenanti-ston-nekro-t-basilia-mas-2839165.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article11.php

https://www.activistis.gr/2023/01/blog-post_26.html

Το θέατρο του παραλόγου στην κηδεία του τέως

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 17.01.2023 «Newsbreak»

Η κηδεία του τελευταίου Έλληνα βασιλιά, αναγγέλθηκε επισήμως ως ιδιωτική, αλλά στην πορεία απέκτησε στοιχεία κυρίως δημόσιας. Δυστυχώς, όμως, η de facto αυτή ανατροπή, δεν μπόρεσε να εξαλείψει τον απόηχο της μικροπρέπειας, της μικροψυχίας και του φοβικού συνδρόμου, που σημάδεψε την κυβερνητική ανακοίνωσή της.

Σε ότι αφορά την διεξαγωγή της κηδείας οφείλει να αναγνωριστεί ότι από το πρώτο μέχρι και το τελευταίο λεπτό της, επικράτησαν ο σεβασμός προς τον νεκρό, η βαθιά ανθρώπινη συγκίνηση, αλλά και η απόλυτη αξιοπρέπεια. Και, αν εξαιρέσει κανείς μερικά αγκάθια, που οφείλονται στον τρόπο εξαγγελίας της ως «κηδείας ιδιώτη», η πιστή συμμόρφωση στις απαιτήσεις της εθιμοτυπίας (χάρη, όπως ακούστηκε, στη σχετική εμπειρία του ΥΠΕΞ) μετρίασε τις αρχικά κακές εντυπώσεις.

Στη σύντομη εδώ παρέμβασή μου, δεν θα προσπαθήσω να ερμηνεύσω τους λόγους, που οδήγησαν στο, κατά τη γνώμη μου (με την οποία φαίνεται να συμφωνεί και συντριπτικό ποσοστό των Ελλήνων: βλ. σχετική δημοσκόπηση του newsbreak) φιάσκο αυτής της κυβερνητικής επιλογής, αλλά θα επικεντρωθώ στην αλόγιστη πλευρά των συνεπειών της, για την Ελλάδα.

Παρότι, λοιπόν, η κηδεία αφορούσε «ιδιώτη», όπως το θέλησε η Κυβέρνηση, δεν ήταν όμως συμβιβασιμη και με την έγκριση λαϊκού προσκυνήματος, στο οποίο (όπως ήταν αναμενόμενο) συνέρρευσε πλήθος κόσμου. Έγινε, βέβαια, προσπάθεια μετριασμού των σχετικών εντυπώσεων, με τον περιορισμό της διάρκειας του προσκυνήματος. Αλλά, ακόμη και έτσι, ποιόν πήγαν να προσκυνήσουν οι χιλιάδες

Έλληνες; Έναν «ιδιώτη», και μάλιστα ιδιώτη, που βαρύνεται με ανείπωτης μορφής εγκλήματα; Και μάλιστα, τέτοιας υφής και έκτασης εγκλήματα, ώστε να υπερβαίνουν τα αντίστοιχα «δημοκρατών», που κατά καιρούς κυβέρνησαν την πατρίδα μας, και που για αυτούς θεωρήθηκε δεδομένο το δικαίωμα δημόσιας κηδείας.

Και συνεχίζω: «Για τον ιδιώτη τέως», συνέρρευσαν εστεμμένοι και μη, από ολόκληρη την Ευρώπη. Άραγε, όλοι αυτοί, ευπρεπώς μαυροντυμένοι και εμφανώς συγκινημένοι, έσπευσαν να παραστούν στην κηδεία ενός «απλού ιδιώτη» και μάλιστα αλλοδαπού; Αλλά, και πέραν από το παραπάνω ερώτημα, ανακύπτει, επίσης, και το πρόσθετο του ποιοι, ακριβώς, τους υποδέχτηκαν, στη χώρα, του απλού νεκρού ιδιώτη, όλους αυτούς που σαφέστατα δεν ανήκουν στην κατηγορία των «απλών ιδιωτών». Και που πρόκειται, αντιθέτως, για τους ίδιους, που όταν αποφασίζουν να επισκεφτούν την Ελλάδα, ακόμη και ως ιδιώτες, κινητοποιείται, συνήθως, για την υποδοχή τους Π.τ.Δ. και/ή πρωθυπουργός. Στο σημείο αυτό τι ακριβώς επιβάλλει η εθιμοτυπία; Και πόσο αβυσσαλέα έχει αυτή παραβιαστεί, μεταξύ όλων των άλλων, και με την επιδεικτική μη παρουσία στην κηδεία του «ιδιώτη/τ. βασιλέως», των επικεφαλής του ελληνικού κράτους;

Και συνεχίζω: Αφού πρόκειται για «κηδεία ιδιώτη», πως μπορεί να δικαιολογηθεί η εσπευσμένη επιστράτευση του συνόλου σχεδόν της αστυνομικής μας δύναμης, η οποία κατέλαβε πλαγιές και βουνοκορφές, προκειμένου να αποφευχθούν δυσμενή συμβάντα; Δηλαδή, παρότι, η Κυβέρνηση προσπάθησε να αποστασιοποιηθεί από την κηδεία, που την ήθελε «απλού ιδιώτη», έσπευσε ωστόσο να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή συνεπειών, που θα αμαύρωναν την εικόνα της στο εξωτερικό. Αλλά, ήταν αρκετά αυτά τα μέτρα, για την ομαλοποίηση μιας αλλοπρόσαλλης κατάστασης;

Και παραπέρα να σημειώσω, ακόμη, ότι επετράπη σε αυτόν τον «ιδιώτη» να ταφεί στο Τατόι και πλάι σε τάφους βασιλέων. Αλλά, όμως, παρότι η Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι βασιλείς είναι θαμμένοι στους εν λόγω τάφους, ωστόσο τους είχε αφημένους σε τέτοια οικτρή κατάσταση, που ουδείς απλός Έλληνας πολίτης θα επέτρεπε μια τέτοια κατάντια σε τάφους δικών του ανθρώπων. Αφήνω ασχολίαστο και το ασυγχώρητο γεγονός, της μη αξιοποίησης, για χρόνια, αυτού του χώρου, που θα μπορούσε να εξασφαλίσει σημαντικά έσοδα στην, από πολλές πλευρές, μαρτυρική μας πατρίδα.

Ακόμη, καθώς πρόκειται για κηδεία «ιδιώτη», προφανώς δεν επετράπη στο φέρετρο να τυλιχτεί με την ελληνική σημαία, αλλά αναζητήθηκαν

χρώματα υφασμάτων που να την θυμίζουν. Αντιθέτως, όμως, δεν στάθηκε δυνατή η απαγόρευση του εθνικού μας ύμνου, που αυθόρμητα αποχαιρέτησε αυτόν τον «απλό ιδιώτη». Και το χειρότερο, που δεν μπόρεσε να αποφευχθεί, στην κηδεία του «απλού ιδιώτη» ήταν η συρροή χιλιάδων Ελλήνων, που τον επευφημούσαν, και τον χειροκροτούσαν, αναμένοντας για ώρες το φέρετρο. Αυτόν, τον «απλό ιδιώτη».

Αυτό το σημαντικό τμήμα της κοινής γνώμης που, όπως όλα δείχνουν, έχει δυσαρεστηθεί από την κυβερνητική απόφαση της μη έγκρισης τύπου κηδείας, που θα άρμοζε σε τ. Έλληνα βασιλιά, ουδόλως ανήκει σε ακροδεξιούς που ονειρεύονται επάνοδο του θεσμού της βασιλείας στη χώρα μας. Αντιθέτως, πρόκειται για Έλληνες που έχουν έμφυτο σεβασμό απέναντι στην ιστορία μας, και που ανήκουν ίσως σε ηλικίες, οι οποίες δεν γαλουχήθηκαν με εθνομηδενισμό στα μαθητικά τους χρόνια. Και ακόμη και κυρίως, πρόκειται για πολίτες, που δεν έχουν πειστεί, ότι τα κρίματα του τέως υπερτερούν τα αντίστοιχα δημοκρατικών ηγετών τους.

Τελειώνοντας εκφράζω την ωδίνη μου για το ότι η χώρα μας με τα τόσο πολλά αδιέξοδα, σε αναρίθμητους τομείς της, αλλά και με τόσο πολλούς εχθρούς γύρω της, που καιροφυλακτούν να εκμεταλλευτούν το κάθε παραπάτημά της, πραγματικό ή κατασκευασμένο, και με τόσα σκάνδαλα που την πνίγουν, επέλεξε να αμαυρώσει ακόμη περισσότερο τη διεθνή της εικόνα.

Όσοι από εμάς συμπληρώνουν τις πληροφορίες τους και με ξένα έντυπα ή ιστοσελίδες γνωρίζουν με τι ευκολία μας φορτώνουν εγκλήματα που ουδέποτε πράττουμε, όπως ανάμεσα και σε άλλα ότι «**πνίγουμε μετανάστες στο Αιγαίο**». Η αλήθεια είναι ότι, ειδικά αυτή τη δύσκολη περίοδο, έχουμε απόλυτη ανάγκη εξασφάλισης της έξωθεν καλής μαρτυρίας, και η κηδεία του τ. βασιλιά Κωνσταντίνου θα μπορούσε να ιδωθεί ως μια ευκαιρία. Δυστυχώς, η επιλογή θεάτρου του παραλόγου, για τη διεξαγωγή της, προβάλλει προς τα έξω λαό, που εκδικείται νεκρό, που αρνείται την ιστορία του, που είναι μικρόψυχος, αλλά και που χρησιμοποιεί πολλά μέτρα και σταθμά στις κρίσεις του για παρόμοιες περιπτώσεις. Σίγουρα θα συγκρουστούμε και με όλα αυτά στο εγγύς και στο πιο μακρινό μέλλον. Ήδη, αν ευσταθεί η πληροφορία, που την αναφέρω με επιφύλαξη, ο Κάρολος της Αγγλίας φέρεται πολύ θυμωμένος για την απρέπεια της Κυβέρνησης, σε ότι σχετίζεται με την ταφή του εξαδέλφου του, και δηλώνει ότι θα αντιταχθεί στην επιστροφή των ελληνικών αρχαιοτήτων.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/430079/to-theatro-toy-paralogoy-stin-kideia-toy-teos/

https://attikanea.info/%CF%84%CE%BF-%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CE%B7%CE%B4%CE%B5%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%BF/

https://eidisis247.gr/%CF%84%CE%BF-%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CE%B7%CE%B4%CE%B5%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%BF/

https://olympiada.wordpress.com/2023/01/17/%CF%84%CE%BF-%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%BF%CF%85-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CE%B7%CE%B4%CE%B5%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%BF/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%BF-%CE%B8%CE%AD%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%BF-%CF%84/

Οι Τούρκοι καταπατούν την κυριαρχία μας στο Αιγαίο με τις ευλογίες του Κογκρέσου;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 29.01.2023 «Newsbreak»

Στην **Κυριακάτικη Δημοκρατία της 29/1 η εξαιρετική δημοσιογράφος μας Κύρα Αδάμ** προβαίνει σε συντριπτικές, δυστυχώς, αποκαλύψεις, που επικυρώνουν τη θλιβερή πραγματικότητα, σχετικά με τις σχέσεις μας με τις ΗΠΑ, σχετικά με τις σχέσεις της Τουρκίας με την Αμερική, αλλά και σχετικά με τη δική μας (αναγκαστική;) αδιαφορία.

Η κυρία Κύρα Αδάμ κάνει φύλλο και φτερό τις απειλητικές πλευρές της τουρκικής άσκησης στο Αιγαίο, που προβλέπεται ότι θα διεξαχθεί από τις 24/1 ως τις 24/2. Η είδηση δεν είναι βέβαια οι χιλιοειπωμένες παράνομες απαιτήσεις της Τουρκίας, που απεικονίζονται στην εξαγγελθείσα άσκηση, αλλά το γεγονός ότι αυτές χαίρουν της πλήρους υποστήριξης σε έκθεση του Κογκρέσου, παρότι καταπατούν εμφανώς κυριαρχικά μας δικαιώματα, νομιμοποιώντας έτσι τη συνδιαχείριση στο Αιγαίο. Συγκεκριμένα, η τουρκική αυτή άσκηση αμφισβητεί την ελληνικότητα πολυάριθμων βραχονησίδων μας, αποδέχεται σιωπηρά τη δήθεν ελληνική υποχρέωση αποστρατικοποίησης ορισμένων νησιών, ενώ ταυτόχρονα χρωματίζει με γκρι χρώμα το καθεστώς άλλων, καθιστά αδύνατη την επέκταση από 6 σε 12 ν.μ., σε πολλές περιπτώσεις, αμφισβητεί τα ελληνοτουρκικά θαλάσσια σύνορα από τις εκβολές του Έβρου μέχρι και νοτίως της Σάμου, κ.ά. Και, συνοπτικά, η περί ής ο λόγος έκθεση του Κογκρέσου νομιμοποιεί το σύνολο σχεδόν των τουρκικών παραλογισμών, που αρνούνται την ελληνικότητα πολλών νησιών μας και την κυριαρχία μας στο Αιγαίο, όπως αυτά υποστηρίζονται σε συνεχή βάση, από τον κ. Ερντογάν.

Ο συνδυασμός του απαράδεκτου περιεχομένου αυτής της τουρκικής άσκησης, με την αδιαμφισβήτητη υποστήριξή της από το Κογκρέσο οδηγεί αναπόφευκτα σε υποθέσεις, που επειδή παραμένουν ανεξιχνίαστες, τουλάχιστον προς το παρόν, ενθαρρύνουν απειλητικές βεβαιότητες.

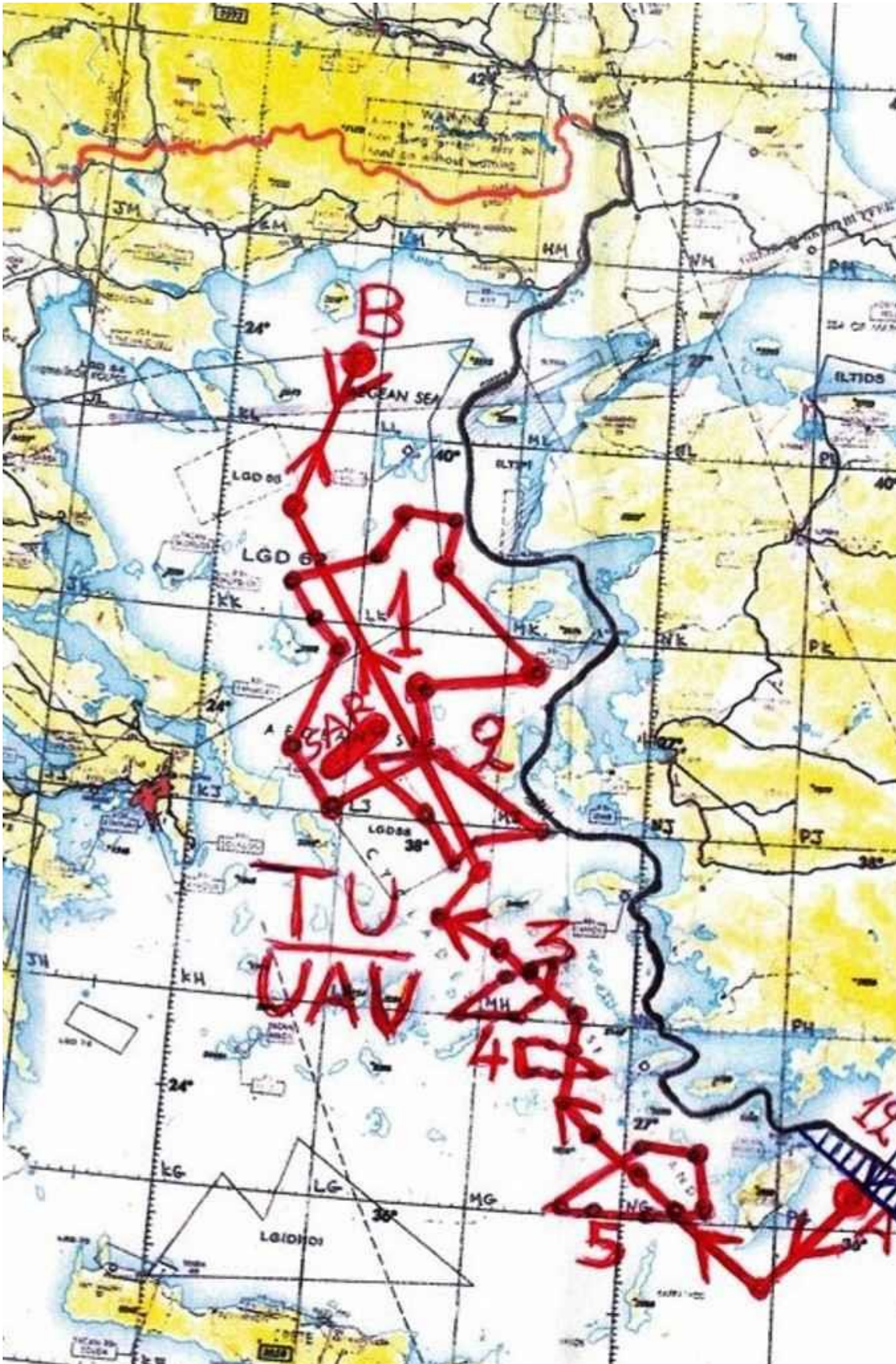
B
1
2
3
4
5
TU
UAV
SAR
LGD 62
LGD 66
LGD 56
LGD 58
LGD 36
LG(D)H01
ILTIDS
ILTIM
OCEAN SEA
A

Η πρώτη από αυτές τις υποθέσεις ουδόλως αποκλείει ή και ενδεχομένως επιβεβαιώνει την ύπαρξη κάποιου είδους συνεννόησης, κάποιας μορφής τετελεσμένου, αναφορικά με την παραίτησή από κυριαρχικά μας δικαιώματα, που θα ανακοινωθεί κάποτε, εν ευθέτω χρόνο, ή που θα εισχωρήσει στη ζωή μας μέσω σιωπηρής συναίνεσης και σε μελλοντικές καταπατήσεις κυριαρχικών μας δικαιωμάτων, όπως ακριβώς γίνεται με τις παρούσες.

Μια άλλη υπόθεση θα μπορούσε να είναι η κατοχύρωση της απώλειας κυριαρχικών μας δικαιωμάτων στο Αιγαίο και σε νησιά, χάρη στην επισημοποίησή της μέσω εκθέσεων του Κογκρέσου, και ενόσω το περιεχόμενο των τελευταίων δεν αντιμετωπίζει αντιδράσεις από την πλευρά μας. Αναφέρομαι σε ιδιότυπη χρησικτησία.

Όπως, όμως, και να έχει αυτή η μεσοβέζικη κατάσταση, οπωσδήποτε και εν κατακλείδι, τίθεται επιτακτικά το ερώτημα, ενόψει και της περί ής έκθεσης του Κογκρέσου, για το που ακριβώς βρίσκουν έδαφος οι ελληνικοί ενθουσιασμοί και ισχυρισμοί περί του ότι, δήθεν:

*Η Αμερική έχει χάσει την υπομονή της με την Τουρκία.

*Η Τουρκία είναι απομονωμένη

*Οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις είναι τώρα στο καλύτερο δυνατό σημείο τους

*Πολλές δηλώσεις από πλευράς Αμερικής αποδεικνύουν ότι έχουν γίνει κατανοητά και ότι υποστηρίζονται τα ελληνικά δίκαια.

Κ.ο.κ.

Αλλά, όπως και αν έχει το πρόβλημα, όλοι εμείς οι πολίτες της χώρας μας, που καλούμαστε να δώσουμε, λίαν προσεχώς, την ψήφο μας στη επόμενη ελληνική Κυβέρνηση, έχουμε δικαίωμα να απαιτήσουμε μια πειστική απάντηση στον νέο αυτό γρίφο: δηλαδή, στο πως εξηγείται η σιωπή της ηγεσίας μας απέναντι στη βάρβαρη καταπάτηση των εθνικών μας δικαίων, μέσω αυτής της παραπάνω τουρκικής άσκησης, η οποία και χαίρει των ευλογιών του Κογκρέσου. Και τούτο, διότι είναι επιτακτική η ανάγκη να γνωρίζουμε ποιον θα σπεύσουν να σώσουν η Αμερική και το ΝΑΤΟ, αν οι Τούρκοι έρθουν μια νύχτα, όπως απειλούν, για να καταπατήσουν εκείνα τα ελληνικά νησιά που υποστηρίζουν ότι είναι δικά τους. Δηλαδή, να ξέρουμε τι πιστεύουν οι φίλοι μας Αμερικανοί. Τα περί ων νησιά είναι ελληνικά ή είναι γκριζωπά;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/435719/oi-toyrkoi-katapatoyn-tin-kyriarchia-mas-sto-aigaio-me-tis-eylogies-toy-kogkresoy/

https://www.olympia.gr/1527709/apopsi/oi-toyrkoi-katapatoyn-tin-kyriarchia-mas-sto-aigaio-me-tis-eylogies-toy-kogkresoy/

https://eidisis247.gr/%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%8D%CF%81%CE%BA%CE%BF%CE%B9-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%8D%CE%BD-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%AF%CE%B1-%CE%BC/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%BF%CF%8D%CF%81%CE%BA%CE%BF%CE%B9/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article18.php

Η σκοτεινή πλευρά της ενεργειακής κρίσης

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 30.01.2023 «Οικονομικός Ταχυδρόμος»

Η Ευρώπη στροβιλίζεται σε **ενεργειακή κρίση** διαρκείας, που η ίδια προκάλεσε, εξαιτίας της αδυναμίας της να προβλέψει τις καταστρεπτικές συνέπειες της ανερμάτιστης πολιτικής της. Η εξάρτηση της από το ρωσικό αέριο, που έφθανε στο 50% των συνολικών αναγκών της, όφειλε να την καταστήσει εξαιρετικά προσεκτική ως προς τις αποφάσεις της. Φαίνεται, συνεπώς, αδιανόητη η αδυναμία πρόβλεψης τής, οπωσδήποτε, αυτονόητης ρωσικής απάντησης, στις σκληρές κυρώσεις που η ίδια επέλεξε να επιβάλει.

Το οξύτατο ενεργειακό πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η Ευρώπη, επισκιάζεται προς το παρόν, χάρη στα σημαντικά αποθέματα αερίου, και χάρη στις γενναίες κρατικές επιδοτήσεις. Και σε ότι αφορά τις περιορισμένες αντιδράσεις των λαών της Ευρώπης, απέναντι στην κρίση και στα περιοριστικά μέτρα που τους επιβάλλονται, αυτές οφείλονται στην ανεπαρκή πληροφόρησή τους, που επιμελώς καλλιεργείται από τους επικεφαλείς της ΕΕ. Δυστυχώς όμως αυτή η νηνεμία κινδυνεύει να είναι βραχείας διάρκειας, καθώς αναμένονται πολύπλευρες καταστροφές που, λογικά, θα κορυφώσουν τις αντιδράσεις.

Προς το παρόν, ωστόσο, ορισμένες ευμενείς εξελίξεις, καθώς και η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων της ενεργειακής κρίσης, καλλιεργούν την εσφαλμένη εντύπωση ότι πρόκειται για περιπέτεια, που παρότι δυσάρεστη, θα είναι ωστόσο περιορισμένης διάρκειας. Να αναφερθώ, καταρχήν, στις προσπάθειες απεξάρτησης από το ρωσικό αέριο, που άρχισαν και συνεχίζονται με ταχείς ρυθμούς, και προς πολλές κατευθύνσεις.

Ωστόσο, εκτός από το ότι οι προσπάθειες αυτές χρειάζονται χρόνο για να αποδώσουν, ο σημαντικότερος κίνδυνος είναι η ύπαρξη σοβαρών αμφιβολιών, σχετικά με το βαθμό επιτυχίας τους. Η, προς το παρόν, αισιοδοξία που επικρατεί οφείλεται στην τιμή του αερίου, που είναι τώρα χαμηλότερη από την αντίστοιχη του καλοκαιριού, παρότι παραμένει περίπου έξη φορές υψηλότερη σε σχέση με αυτήν πριν από τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Οφείλεται, ακόμη, στη θέσπιση από την ΕΕ γενναίων κρατικών επιδοτήσεων, που δίνουν ανάσα στους καταναλωτές ενέργειας, αλλά όμως που πρόκειται για μέτρο, που από τη φύση του θα είναι βραχυχρόνιο. Ιδιαίτερα, και επειδή για τη νέα χρονιά προβλέπεται επάνοδος στη σφικτή νομισματική πολιτική, αλλά και συνέχιση του πληθωρισμού, που δεν ευνοεί αυτές τις επιδοτήσεις. Η σχετική αισιοδοξία, εξάλλου, που καλλιεργείται στην ΕΕ, σχετικά με την ενεργειακή κρίση, δικαιολογείται, ακόμη, και από το γεγονός ότι, μέχρι στιγμής, τα μέτρα που επιβάλλονται για τον περιορισμό της κατανάλωσης ενέργειας, και που διαφέρουν από χώρα σε χώρα, στην προσπάθεια να εξυπηρετήσουν, κατά το δυνατόν, τις ειδικές συνθήκες της καθεμιάς από αυτές, έχουν γίνει αποδεκτά με σχετική ψυχραιμία από τους πολίτες της Ευρώπης.

Θετικό είναι ακόμη και το εύρημα του ερευνητικού Ινστιτούτου της IFO, με βάση το οποίο το 75% της γερμανικής βιομηχανίας (που λογικά

επεκτείνεται σε κάποιο βαθμό και στις λοιπές χώρες της ΕΕ) δεν υπέστη δυσάρεστες συνέπειες από την ενεργειακή κρίση. Ωστόσο, η αισιοδοξία αυτή δεν έχει λάβει, προς το παρόν, υπόψη σωρεία διεργασιών της ενεργειακής κρίσης, που παρότι δεν έγιναν προς το παρόν επαρκώς αισθητές, εγκυμονούν όμως σοβαρότατους κινδύνους, που απλώνονται σε μακροχρόνια περίοδο και που απειλούν καίριους κοινωνικοοικονομικούς τομείς της Ευρώπης.

Οι απειλές αυτές, συμπίπτουν με θλιβερές αποκαλύψεις, πρώτον αναφορικά με την παντελή έλλειψη αλληλεγγύης και συνοχής στους κόλπους της ΕΕ, αλλά και δεύτερον και τρισχειρότερο, με την ύπαρξη αβυσσαλέας διαφθοράς, που υποθάλπει απανωτά σκάνδαλα στους κόλπους της. Εμβρόντητοι πια οι Ευρωπαίοι πολίτες αναρωτιούνται τι μπορούν ακόμη να ελπίζουν από την Ευρώπη, που απειλείται με διάλυση εις τα εξ ων συνετέθη.

Δυστυχώς, λοιπόν, η ενεργειακή κρίση, όχι μόνο δεν οδεύει προς το τέλος της, αλλά αντιθέτως, βρίσκεται στη βάση σειράς σοβαρών ανατροπών για την Ευρώπη. Αυτές απειλούν να την εξασθενίσουν και να επιταχύνουν τη διεθνή περιθωριοποίησή της. Πρόκειται για δυσάρεστες εξελίξεις, που θα βαρύνουν πρωτίστως τις πιο αδύναμες ευρωπαϊκές οικονομίες με τα περισσότερα προβλήματα και τα υψηλότερα χρέη, όπως είναι οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, και κατεξοχήν η Ελλάδα.

Να αρχίσω με τις επιπτώσεις, που προβλέπεται να έχει το τεράστιο ποσό, που έχει ήδη διατεθεί στα πλαίσια της ΕΕ, με τη μορφή επιδοτήσεων, για την αντιμετώπιση των θηριωδών τιμών της ενέργειας.

Παρότι, το σχετικό ποσό δεν έγινε ευρύτερα γνωστό, για ευνόητους φυσικά λόγους, η δεξαμενή σκέψης Bruegel αποκαλύπτει ότι από τον Σεπτέμβριο του 2021 μέχρι σήμερα, η ΕΕ δαπάνησε δημόσιο χρήμα της τάξης των 573 δισεκατομμυρίων ευρώ. Εύλογα βέβαια ανακύπτει το ερώτημα των κριτηρίων που έγιναν αποδεκτά για τη δαπάνη αυτού του τεράστιου ποσού. Το οποίο ουδόλως αποτελεί παραγωγική δαπάνη, το οποίο προσπερνά ανάγκες σπουδαιότερες από αυτήν που επιδιώκει να εξυπηρετήσει, το οποίο εγκαταλείπει τη λήψη απαραίτητων μέτρων οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής, το οποίο δημιουργεί καταστρεπτικά αδιέξοδα στην Ευρώπη, και το οποίο καταργεί τη βασική οικονομική αρχή.

Με βάση τη δαπάνη αυτού του θηριώδους ποσού, που επιπλέον δεν επιλύει βασικά προβλήματα ενέργειας, αλλά απλώς περιορίζει προσωρινά την ένταση των συνεπειών της, είναι αναπότρεπτο να γίνουν ορισμένες συγκρίσεις. Και εφόσον είμαστε στην Ελλάδα, ας

επαναφέρουμε στη μνήμη την ευκολία με την οποία η ΕΕ καταδίκασε την Ελλάδα σε μαρασμό δεκαετιών, επειδή για χρέος που ήταν 110% του ΑΕΠ , και απολύτως βιώσιμο, και για δημοσιονομικό έλλειμμα, το ύψος ρου οποίου, όπως είναι γνωστό, βαρύνεται με σοβαρές υπόνοιες ύποπτου τρόπου υπολογισμού, προκειμένου να σωθούν έτσι οι γερμαννικές και γαλλικές τράπεζες. (που θεωρείται απολύτως βιώσιμο, αλλά και επειδή είχε υψηλό δημοσιονομικό έλλειμμα, υπόπτως υπολογισμένο),αποδέχεται τώρα σιωπηρώς να δαπανήσει το παραπάνω αυτό θηριώδες ποσό, προφανώς για να εξασφαλίσει τη συναίνεση των κρατών-μελών, στο ασυγχώρητο παράπτωμά της να επιβάλλει κυρώσεις εναντίον της Ρωσίας, χωρίς να φροντίσει στοιχειωδώς να αποκλείσει (το λογικά αναμενόμενο), ότι δηλαδή αυτές θα στρέφοντας με καταστρεπτικό τρόπο εναντίον της.

Έτσι, λοιπόν, η ΕΕ θυσίασε την κλιματική αλλαγή, την πράσινη ανάπτυξη, αλλά και τη βελτίωση των όρων διαβίωσης των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων, αλλά και τη βελτίωση της υγείας, της παιδείας, του τρόπου κατανομής του εισοδήματος κλπ., κλπ. Ειδικότερα για την ταλαίπωρη πατρίδα μας, η επιλογή αυτή της ΕΕ θα της στοιχίσει, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ερευνητικού κέντρου Bruegel από 3-6% αύξηση του χρέους της.

Η αύξηση αυτή θα αποτρέψει την επανάκτηση της επενδυτικής βαθμίδας, που η Κυβέρνησή μας επιδιώκει τώρα, με όλους τους τρόπους, θα καταστήσει δυσκολότερο το δανεισμό μας, αλλά και θα μας υποχρεώσει σε επάνοδο σε απάνθρωπη λιτότητα. Αλλά, θα υποστηρίξουν ορισμένοι, πρόκειται για θυσίες που απαιτούνται για τη δημοκρατία, η οποία καταπατήθηκε από τον Πουτιν.

Μπορεί να είναι έτσι, αλλά διερωτώμαι με τι τρόπο θα αποκατασταθεί η δημοκρατία, στην Ευρώπη, όταν οι επικεφαλής της αποφασίζουν να υποβάλουν τους λαούς τους σε ανείπωτα βασανιστήρια, χωρίς καν να τους ρωτήσουν αν συμφωνούν.

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη, πρ. πρύτανης και καθηγήτρια στο ΠΑΜΑΚ

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.ot.gr/2023/01/30/apopseis/experts/i-skoteini-pleyra-tis-energeiakis-krisis/

Εύγε μας για την βοήθεια στους Τούρκους, γιατί όχι όμως και στους Σύριους;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 09.02.2023 «Newsbreak»

Οι Τούρκοι είναι εχθροί μας. Μέρα και νύχτα απεργάζονται σχέδια για την καταστροφή μας. Είναι προσβλητικοί και απειλητικοί, εναντίον μας Δημιουργούν καθημερινά αναίτια επεισόδια εναντίον μας και ψεύδονται, με την πρόθεση να μας εκθέσουν στην ευρωπαϊκή κοινότητα, και όχι μόνο . Ονειρεύονται την αναβίωση των συνθηκών και των προεκτάσεων της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Αρνούνται την κυριαρχία μας σε δικά μας νησιά και έχουν καταπατήσει εκτάσεις της Κύπρου.

Όλα αυτά και πολλά άλλα αποτελούν πραγματικότητα, όπως και η γενικότερη άποψή μου, που εξέφρασα συχνά στο παρελθόν, ότι θα είχαμε καλύτερα αποτελέσματα αν εφαρμόζαμε μια λιγότερο υποτελή πολιτική.

Ωστόσο, είμαι πεπεισμένη ότι το υπέρτατο καθήκον μας, όσο βρισκόμαστε ζωντανοί στον πλανήτη Γη, είναι να είμαστε άνθρωποι. Η συμπεριφορά μας να απηχεί την κάθε στιγμή τα εξαιρετικά επιτεύγματά μας, σε όλους τους τομείς, που μας ξεχωρίζουν από τις δυνατότητές και τα μέσα που διέθεταν οι πρόγονοί μας, οι άνθρωποι των σπηλαίων.

Και ως ευσυνείδητοι άνθρωποι, οφείλαμε να προσφέρουμε βοήθεια στους δοκιμαζόμενους σκληρά συνανθρώπους μας, ξεχνώντας τις δύσκολες αυτές ώρες ότι είναι Τούρκοι και ο αρχηγός τους πασχίζει να μας εξοντώσει.

Όμως, δεν αντιλαμβάνομαι τους λόγους για τους οποίους, ο γενικός αυτός κανόνας ανωτερότητας και ανθρωπιάς δεν εφαρμόζεται και στους Σύριους, που αντιμετωπίζουν τώρα και αυτοί τον εγκέλαδο, από κοινού με την Τουρκία. Σε αυτές τις περιπτώσεις, που ο άνθρωπος καλείται να ξεπεράσει εχθρότητες και μίση, και να αντιμετωπίσει όσους πλήττονται από θεομηνίες, απλώς ως συνανθρώπους του, που χάνονται και έχουν ανάγκη βοήθειας, είναι ξεκάθαρο ότι δεν επιτρέπονται επιλεκτικές πολιτικές. Γιατί, λοιπόν, η ελληνική βοήθεια δεν περιλαμβάνει και τη Συρία;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/438805/eyge-mas-gia-tin-voitheia-stoys-toyrkoys-giati-ochi-omos-kai-stoys-syrioys/

https://ellas2.wordpress.com/2023/02/10/%CE%B5%CF%8D%CE%B3%CE%B5-%CE%BC%CE%B1%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B2%CE%BF%CE%AE%CE%B8%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%8D%CF%81%CE%BA%CE%BF%CF%85/

https://www.inewsgr.com/441/evge-mas-gia-tin-voitheia-stous-tourkous-giati-ochi-omos-kai-stous-syrious.htm

https://newsbase.gr/2023/02/euge-mas-gia-tin-boitheia-stous-tourkous-giati-oxi-omos-kai-stous-surious-2955254.html

https://www.mainlynews.gr/ellada/eyge-mas-gia-tin-voitheia-stoys-toyrkoys-giati-ohi-omos-kai-stoys-syrioys

https://www.olympia.gr/1529373/apopsi/mpravo-mas-gia-tin-voitheia-stoys-toyrkoys-giati-ochi-omos-kai-stoys-syrioys/

Με αφορμή την επερχόμενη πολυγαμία και πάλι επί τάπητος η απύθμενη υποτέλειά μας

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 12.02.2023 «Newsbreak»

Η είδηση περί πολυγαμίας, στις ΗΠΑ, όπως αυτή δημοσιεύτηκε από τον Economist της 14.01.2023, σ. 38, πέρασε παραδόξως **ασχολίαστη**, από όσο γνωρίζω. Πρόκειται για **ένα ζευγάρι, στο οποίο προστέθηκε και ένας δεύτερος «μπαμπάς», και που τα δύο παιδιά του αρχικού ζεύγους αποκαλούν "μπόνους μπαμπά».** Καθώς, προς το παρόν, καμία Πολιτεία των ΗΠΑ δεν έχει νομιμοποιήσει το νέο αυτό οικογενειακό σχήμα, η περί ης οικογένεια έσπευσε να υπογράψει, ενώπιον δικηγόρου, σύμφωνο διατροφής και ανατροφής των παιδιών, σε περίπτωση διάσπασης ή θανάτου ενός από το τρισδιάστατο σχήμα των «.γονέων».

Το σχήμα αναγνωρίζεται ως "**συναινετικό μη-μονογαμικό σύμφωνο**» (CNM) και εννοείται ότι μπορεί να περιλάβει εντός του και πέραν των τριών «γονέων». Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Chapman ένας στους είκοσι, σε παρόμοια σχέση, αναζητεί την υπογραφή "συναινετικού μη-μονογαμικού συμφώνου». **Κυρίως ομοφυλόφιλοι καταφεύγουν στο**

αναδυόμενο αυτό σχήμα. Πρόκειται για συναινετική πολυσυντροφικότητα, δηλαδή πλέγματα ερωτικών σχέσεων, που μπορεί να διαχειρίζονται από κοινού και πρακτικά ζητήματα της ζωής, όπως κάνουν παραδοσιακώς οι παντρεμένοι και τα ζευγάρια, διεκδικώντας και την από κοινού γονεϊκότητα.

Η αποδοχή της πολυγαμίας

Στο σχήμα αυτό αρχίζουν να ενδίδουν κράτη και πόλεις, προς το παρόν με δειλές και στη σκιά της νομιμότητας αναγνωρίσεις δικαιωμάτων στους μετέχοντες. Ένας δικαστής στη Νέα Υόρκη αναγνώρισε το δικαίωμα, σε τρίτο μέλος ενός τέτοιου σχήματος, από το οποίο ο ένας απεβίωσε, να καρπωθεί τη συμφωνία δικαιώματος στην κοινή στέγη, που είχε υπογραφεί από τους τρείς. Το 2020 σε πόλη έξω από τη Βοστώνη δικαστής αναγνώρισε για πρώτη φορά το δικαίωμα επέκτασης ασφάλειας υγείας, από τον αρχικό ασφαλισμένο, σε υπαλλήλους, που τυγχάνουν σύντροφοι, σε οικογενειακό σχήμα. Τέτοιες υποχρεώσεις επιβάλλονται σε δημόσιες και όχι προς το παρόν και σε ιδιωτικές επιχειρήσεις.Όπως ήταν αναμενόμενο, έχουν ήδη αρχίσει διαμαρτυρίες από μέλη του πολυγαμικού σχήματος, που αντιμετωπίζουν δυσάρεστες διακρίσεις, και ταυτόχρονα εκφράζονται απαιτήσεις για ίση μεταχείρισή τους, αλλά και για νομοθετική αναγνώριση του νέου status.

Το νεοεμφανιζόμενο αυτό τοπίο οικογενειακής παραλλαγής σημειώνει διαχρονική πρόοδο αναγνώρισης. Σχετική έρευνα του 2020 διαπιστώνει ότι ήδη το 1/5 των Αμερικανών αναγνωρίζει την ηθική βάση της πολυγαμίας, ενώ το ποσοστό αυτό έχει τριπλασιαστεί από το 2006.

Μορφές αναγνώρισης της δυτικής πολυγαμίας

Η πολυγαμία στη Δύση, μέχρι στιγμής εμφανίζεται αντίστροφη από την καθιερωμένη σε πολλές μουσουλμανικές χώρες. Δηλαδή, στη Δύση το σχήμα εμφανίζεται με περισσότερους του ενός άνδρες, στην «οικογένεια», αλλά με μία μόνο γυναίκα, και συνεπώς είναι το αντίστροφο σχήμα του καθιερωμένου χαρεμιού με έναν άνδρα. Πρόκειται, ασφαλώς, για διείσδυση άλλου πολιτισμού, στον δυτικό. Μπορεί, ίσως να εξυπηρετεί την προσπάθεια μείωσης του γήινου πληθυσμού. Να παρατηρηθεί, στο σημείο αυτό, ότι η πολιτιστική αυτή διείσδυση γίνεται δεκτή χωρίς να έχει προηγηθεί «σύγκρουση πολιτισμών», διαψεύδοντας τον Σαμουελ Χάντιγκτον, που είχε προβλέψει σύγκρουση στο γνωστό του βιβλίο .

Η πολυγαμία ως επιστέγασμα των ανατροπών της παραδοσιακής οικογένειας

Θα μπορούσε να προβληθεί ως εξήγηση της έλλειψης αντίδρασης ή/και αδιαφορίας, κατά την αποδοχή της πολυγαμίας από τη Δύση, το γεγονός ότι έχουν προηγηθεί σωρεία ανάλογων ανατροπών στο πεδίο αυτό, ώστε να έχουν εξαντληθεί οι όποιες αντιρρήσεις. Και σε τελική ανάλυση, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι «δεν είναι δα και κάτι τραγικό: μια νομιμοποίηση εξωσυζυγικών σχέσεων», που ελπίζεται επιπλέον να περιορίσει τα διαζύγια, και να εξασφαλίσει πολλούς πατεράδες στα παιδιά της πολυγαμικής οικογένειας. Εξάλλου, μπορεί έτσι να περιοριστεί, και το άγχος των οικογενειακών βαρών, που τώρα πέφτει σε έναν αρχηγό της οικογένειας, στις δύσκολες αυτές εποχές που ζούμε.

Αλλά ποιανού θα είναι τα παιδιά;

Και ο θεσμός της οικογένειας; Η ευλογία της από τη Χριστιανική θρησκεία; Το οικογενειακό δίκαιο; Και ποιανού από τους πολλούς πατεράδες θα είναι τα παιδιά; Μα, (θα αντιταχθούν ορισμένοι), στον 21ο αιώνα θα ασχολούμεθα με απολιθώματα; Εδώ, φθάνει ο μετάνθρωπος και η τεχνητή νοημοσύνη, και εμείς θα ανησυχούμε για το ποιος είναι ο πατέρας των παιδιών μας; (και εδώ να υπενθυμίσω τις σοφές εβραϊκές προδιαγραφές, σύμφωνα με τις οποίες, Εβραίος αναγνωρίζεται μόνο αυτός που γεννήθηκε από Εβραία μητέρα).

Η κατάρρευση των ουτοπιών περί αφομοίωσης των μεταναστών

Η αναγνώριση της πολυγαμίας που ενσκήπτει στη Δύση, έστω και αντιστραμμένη (πολλοί άνδρες και όχι πολλές γυναίκες), φαίνεται να διαψεύδει παταγωδώς την ουτοπία της δυνατότητας αφομοίωσης των μεταναστών, που στη χώρα μας υποστηρίχτηκε από την ΠτΔ και τον Πρωθυπουργό. Η εισβολή της πολυγαμίας, ενός από τα ισχυρότερα πολιτισμικά στοιχεία των πολυπληθέστερων μεταναστών, ακυρώνει εν τη γενέσει της αυτή την ελπίδα.

Η υποτέλειά μας στα πάντα

Δικαιολογείται, άραγε, ο πανικός μας εν όψει της νέας αυτής ανατροπής στοιχείων του πολιτισμού μας που έρχεται και σε εμάς; Η απάντηση εξαρτάται από το πως αντιμετωπίζεται το πρόβλημα αυτό από τον καθένα μας. Αυτοί που φορούν παραδοσιακά γυαλιά θα τρομοκρατηθούν με την απειλή της έλευσης της πολυγαμίας και θα επιβεβαιώσουν τους φόβους τους ότι όλα έχουν χαθεί στην ταχύτατα παρακμάζουσα Δύση (όπως περίπου το περιγράφω στο σύγγραμμά μου «Το τέλος της οικονομικής κυριαρχίας της Δύσης και η εισβολή της Ανατολής»). Και πιθανότατα θα αναρωτηθούν αν μπορεί να γίνει κάτι, για να σταματήσει η πορεία προς την εξαφάνιση της Δύσης ή

τουλάχιστον αυτή να καθυστερήσει. Όμως, για όσους έχουν επιλέξει «προοδευτικά» ομματοϋάλια, για αυτούς που η σημαία είναι ένα απλό πανί, και συνεπώς είναι αδιάφορο το αν την κρατά Ελληνόπουλο στις παρελάσεις ή παιδί που προέρχεται από οποιονδήποτε διαφορετικό πολιτισμό του ελληνικού, εύκολα θα υποκύψουν στα πάντα, και δεν θα αγωνιστούν για τίποτε.

Υπερέχουν σε αριθμό οι εθνομηδενιστές;

Τα όσα συμβαίνουν γύρω μας σε καθημερινή βάση φοβούμαι ότι προβάλουν την επικράτηση των «προοδευτικών» ανάμεσά μας και όχι των παραδοσιακών. Είναι αυτοί που έχουν πειστεί ότι κανενός είδους αντίσταση δεν έχει πιθανότητες επιτυχίας, γιατί έρχονται «τσουνάμια» από παντού, που αδυνατούμε να τα σταματήσουμε. Έτσι, και γι' αυτό, λέμε ΝΑΙ σε όλα, όσα συστηματικά μας επιβάλλονται από εξωτερικά συμφέροντα. Για τα εθνικά μας θέματα κρίνουμε ότι, στις περιστάσεις που διανύουμε, αρκεί η συνεχής επίκληση του διεθνούς δικαίου, έστω και αν η εφαρμογή του είναι ολοένα και πιο περιπτωσιακή. Υποστηρίζουμε, ακόμη, ότι η θρησκεία και η ιστορία μας θα πρέπει να διδάσκονται χωρίς γωνίες, η πρώτη προαιρετικά, για να αφήνει ανοικτό το δρόμο και για άλλες θρησκείες, και η δεύτερη για να ενθαρρύνει την ειρηνική συνύπαρξη λαών και πολιτισμών. Ειδικότερα, στο σημείο αυτό προωθείται, από γερμανικής πλευράς, και με ιδιαίτερο ζήλο τον τελευταίο καιρό, μια γιγαντιαία επιχείρηση απάλειψης των βαρβαροτήτων των Ναζί κατά την κατοχή στην Ελλάδα. Υποστηρίζεται ότι η διατήρηση της μνήμης εκείνων των καταστροφών δεν βοηθά σε τίποτε, και έτσι δεν βλέπουμε ότι αυτές συνεχίζονται με τα εγκληματικά μνημόνια. Γι αυτό, και σπεύδουμε να λέμε ΝΑΙ σε ότι μας προτείνεται ή αποφασίζεται έξωθεν και ερήμην ημών. Γι αυτό και με τέτοια ευκολία εκλαμβάνουμε ως ασήμαντη λεπτομέρεια το ότι οι καλοί φίλοι μας οι Γερμανοί αρνούνται επί 80 χρόνια να μας καταβάλουν τα θηριώδη χρέη, που μας οφείλουν από την κατοχή, παρότι μας πνίγουν για να καταβάλουμε εμείς μέχρι ρανίδας τα κατά πολύ μικρότερα δικά μας προς αυτούς. Ως αναπότρεπτο κακό εκλαμβάνουμε, ακόμη, το γεγονός ότι έχει αρχίσει η επιχείρηση πετάγματος στο δρόμο χιλιάδων οικογενειών, επειδή χρωστούν, ενώ τα σπίτια τους ξεπουλιούνται για ένα κομμάτι ψωμί, στα διάφορα funds (άλλως, κοράκια). Αλλά, όμως, εμείς, μετά το μεγάλο ΟΧΙ, ξέρουμε μόνο το ΝΑΙ, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τους δυτικούς μας φίλους. Δεν θέλουμε επ'ουδενί να τους δυσαρεστήσουμε, έστω και αν έτσι θυσιάζουμε υπέρτατα εθνικά μας συμφέροντα.

Άρχισα με την πολυγαμία, που μας έρχεται σύντομα, όπως όλα δείχνουν, και που σίγουρα θα τη δεχθούμε χωρίς αντίδραση. Για να υποστηρίξω ξανά και πάλι ότι το κυρίαρχο ελληνικό πρόβλημα, είναι αυτό της υποτέλειας. Αυτό που μας καταπίνει γουλιά-γουλιά. Και χρησιμοποίησα τον πρώτο πληθυντικό, διότι θεωρώ ότι όλοι εμείς οι Έλληνες είμαστε υπεύθυνοι για το χαμό της Ελλάδας. Και αυτοί που συναινούν, αλλά και αυτοί που διαφωνούν χωρίς να αντιδρούν.

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/ellada/439560/me-aformi-tin-eperchomeni-polygamia-kai-pali-epi-tapitos-i-apythmeni-ypoteleia-mas/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%B5-%CE%B1%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%BC%CE%AE-%CF%84/

https://choratouaxoritou.gr/?p=248963

http://aktines.blogspot.com/2023/02/blog-post_13.html

https://www.inewsgr.com/441/me-aformi-tin--eperchomeni--polygamia-kai-pali-epi-tapitos-i--apythmeni-ypoteleia-mas.htm

https://eidisis247.gr/%CE%BC%CE%B5-%CE%B1%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%BC%CE%AE-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B5%CF%80%CE%B5%CF%81%CF%87%CF%8C%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B7-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CF%85%CE%B3%CE%B1%CE%BC%CE%AF%CE%B1/

https://www.ksipnistere.com/2023/02/%ce%bc%ce%b5-%ce%b1%cf%86%ce%bf%cf%81%ce%bc%ce%ae-%cf%84%ce%b7%ce%bd-%ce%b5%cf%80%ce%b5%cf%81%cf%87%cf%8c%ce%bc%ce%b5%ce%bd%ce%b7-

%cf%80%ce%bf%ce%bb%cf%85%ce%b3%ce%b1%ce%bc%ce%af%ce%b1-%ce%ba%ce%b1.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article19.php

https://www.olympia.gr/1529816/viral/polygamia-me-proschima-tin-proodo-mas-richnoyn-ston-islamiko-mesaiona/

Μέχρι πότε θα κοροϊδεύουμε τον εαυτό μας ότι «η οικονομία πηγαίνει καλά»;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 14.02.2023 «Newsbreak»

Οι προβλέψεις των αρμοδίων, για την ελληνική οικονομία, αποδεικνύονται εσφαλμένες, η μία μετά την άλλη, και αναγκαστικά αναθεωρούνται εκ των υστέρων προς το χειρότερο. Ωστόσο, στο ενδιάμεσο διάστημα, «οικονομολόγοι», που έχουν προφανώς στρατευθεί από συστημικά κανάλια, και όχι μόνο, για να κατατοπίζουν τους ακροατές τους, σχετικά με την πορεία της οικονομίας, εμφανίζονται περιχαρείς, και υποστηρίζουν ανενδοίαστα, ότι «η ελληνική οικονομία πηγαίνει θαυμάσια», «καλύτερα από ότι ελπίζαμε», «πηγαίνει καλύτερα από την υπόλοιπη Ευρώπη», και «ναι, βέβαια, αναπτυσσόμαστε, και μάλιστα με ταχείς ρυθμούς».

Σήμερα, και αποκλειστικά ως προς την ουτοπία της ανάπτυξης, να υπενθυμίσω ελάχιστα προς το παρόν δεδομένα, που δυστυχώς γελοιοποιούν τους σχετικούς ισχυρισμούς:

*Το 2009, πριν από την υπογραφή των εγκληματικών μνημονίων, η Ελλάδα ήταν 14ηανάμεσα στις χώρες της ΕΕ και επικεφαλής των Τσεχία, Σλοβενία, Μάλτα, Πορτογαλία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Κροατία, Πολωνία Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Ρουμανία και Βουλγαρία. Το 2021 εμφανιζόμαστε ως η φτωχότερη χώρα της ΕΕ, εκτός της Βουλγαρίας.

*Εξαιτίας των θηριωδών απαιτήσεων των μνημονίων, έχουμε απολέσει 25% του κατά κεφαλήν ΑΕΠ μας, και από την πανδημία επιπλέον 6%, δηλαδή σύνολο 31%. Έτσι, λοιπόν, το κατά κεφαλήν εισόδημα της χώρας μας το 2009 αντιπροσώπευε το 95.3% του αντίστοιχου μέσου ευρωπαϊκού, ενώ το 2021 (τελευταία στοιχεία) έχει κατρακυλήσει στο 64,6% του αντίστοιχου μέσου ευρωπαϊκού.

Με βάση τα παραπάνω, είναι απορίας άξιον, τι είδους ομματοϋάλια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας χρησιμοποιούν όσοι υποστηρίζουν ότι «πηγαίνουμε καλά», και μάλιστα προχωρούν και στη διαβεβαίωση περί της δήθεν «ταχύρρυθμης ανάπτυξής μας».

Μα, θα αντιτάξουν κάποιοι (αβάσιμα υπεραισιόδοξοι), εδώ μας δίνουν και έξωθεν συγχαρητήρια για την καλή μας πορεία.

Ακριβώς, τα συγχαρητήρια ανταποκρίνονται στην πιστή διαχείριση των μνημονίων, που μας τελειώνουν ως κυρίαρχο κράτος. Μας συγχαίρουν, επειδή πληρώνουμε τα ολίγα που υποστηρίζουν ότι χρωστάμε, και δεν απαιτούμε τα πολλά που μας χρωστούν.

Εμείς, ωστόσο, δεν θα έπρεπε κάποτε να αντιδράσουμε; Δεν θα έπρεπε, επιτέλους, μετά από 12 χρόνια, να συνειδητοποιήσουμε το βάθος της καταπακτής, στην οποία οδηγούμαστε;

Αναδημοσιεύσεις:

https://www.newsbreak.gr/oikonomia/440192/mechri-pote-tha-koroideyoyme-ton-eayto-mas-oti-i-oikonomia-pigainei-kala/

https://www.olympia.gr/1530131/oikonomia/mechri-pote-tha-koroideyoyme-ton-eayto-mas-oti-i-oikonomia-pigainei-kala/

https://www.inewsgr.com/441/mechri-pote-tha-koroidevoume--ton-eafto-mas-oti-i-oikonomia-pigainei-kala.htm

https://www.mainlynews.gr/oikonomia/mehri-pote-tha-koroideyoyme-ton-eayto-mas-oti-i-oikonomia-pigainei-kala

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article20.php

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BC%CE%AD%CF%87%CF%81%CE%B9-%CF%80%CF%8C%CF%84%CE%B5/

Τίτλοι τέλους για την παγκοσμιοποίηση

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 24.02.2023 «SLPress»

Η αποπαγκοσμιοποίηση είχε αρχίσει πολύ πριν τη φετινή συνάντηση στο Νταβός, συγκεκριμένα από την Αμερική. Ήταν και τότε η Αμερική που πριν από περίπου μισό αιώνα, προσέφυγε στην παγκοσμιοποίηση, ελπίζοντας ότι θα αποφύγει έτσι την απειλή Ευρώπης και Ιαπωνίας, καθώς πίστευε ότι θα της αφαιρέσουν την πλανηταρχική της πρωτοκαθεδρία. Η Αμερική, όπως αποδεικνύεται, δεν μπόρεσε να προβλέψει ότι η πραγματική απειλή προερχόταν από την Κίνα.

Στα χρόνια του Ντόναλντ Τραμπ και κάτω από το σύνθημα "Πρώτα η Αμερική" επινοήθηκαν διάφορες μεθοδεύσεις περιορισμού των διεθνών συναλλαγών. Αιχμή του δόρατος ήταν η προσπάθεια παρεμπόδισης της προόδου της Κίνας στις νέες τεχνολογίες, γεγονός που δεν ανέτρεψε, απλώς περιόρισε την παγκοσμιοποίηση. Όμως, οι ενέργειες αυτές δεν απέδωσαν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ήδη επιστρατεύεται, όπως όλα δείχνουν, ένα άγριο σχήμα στραγγαλισμού της παγκοσμιοποίησης.

Ο Μπάιντεν αποδεικνύεται δριμύτερος του Τραμπ στο πεδίο αυτό. Η κατευθυντήρια γραμμή του νέου σχήματος είναι η κατάργηση κάθε ίχνους ανοχής στην πρόοδο της Κίνας. Πρόκειται για μη κηρυγμένο, προς το παρόν, πόλεμο, που ελπίζουμε να αποσοβήσει τον πραγματικό. Σε αυτή τη διαμάχη, θα έλεγα με "γυμνά μαχαίρια", έχουν καταργηθεί τα προσχήματα και έχουν πέσει οι μάσκες. Και τούτο διότι η Δύση, αισθάνεται ότι απειλείται η πρωτοκαθεδρία της, καθώς η αποτυχία της παγκοσμιοποίησης βάθυνε την παρακμή, στην οποία έχει δυστυχώς περιέλθει και της οποίας τα συμπτώματα είναι ολοένα και πιο εμφανή. Για αυτό και δεν είναι πια σε θέση να αποκρύπτει την επιθυμία της εξαφάνισης των αντιπάλων της.

Ως κυρία αντίπαλος της Δύσης εμφανίζεται επισήμως η Ρωσία, με τον πόλεμο στην Ουκρανία. Ωστόσο, η Ρωσία αποτελεί τον αχυράνθρωπο, στην προετοιμασία του Γ' Παγκοσμίου Πολέμου μεταξύ των δύο γιγάντων: Της Αμερικής και της Κίνας, ώστε η Ρωσία έχει αποκλειστεί από το πλευρό της Κίνας. Το τοπίο που τώρα βιώνουμε παραπέμπει στη σύγκρουση των πολιτισμών, όπως την ανέλυσε ο Samuel Huntington το 1997 και χωρίζει τον κόσμο σε δύο, στη Δύση και σε ότι δεν είναι Δύση.

Ο περιορισμός ή και το τέλος της παγκοσμιοποίησης προετοιμάστηκαν σε αρκετές οικονομίες της Δύσης από τα νέα πολιτικά κόμματα ή

σχηματισμούς, που η Δύση συλλήβδην αποκαλεί "λαϊκίστικα", για να τα υποβαθμίσει. Οι εξελίξεις δείχνουν ότι οι ΗΠΑ έχουν επιλέξει έναν ακραίας μορφής προστατευτισμό, που περιλαμβάνει μεταξύ άλλων:

- Πιέσεις προς τις αμερικανικές επιχειρήσεις που έχουν μετεγκατασταθεί εκτός και κυρίως στην Κίνα να επανακάμψουν.
- Επαναφορά στο προσκήνιο των εδώ και δεκαετίες ξεχασμένων προγραμμάτων εκβιομηχάνισης.
- Επιβολή σκληρών περιορισμών σε εισαγωγές και εξαγωγές, γενικώς, αλλά πρωταρχικά από και προς την Κίνα.
- Καχυποψία απέναντι στις Άμεσες Ξένες Επενδύσεις, και υποβολή τους σε εξαντλητικούς ελέγχους, κα.

Επιστρέφουν τα εθνικά σύνορα

Συνοπτικά έχει επικρατήσει η πεποίθηση ότι οι νέες συνθήκες απαιτούν αντιμετώπιση, που δεν εξασφαλίζεται πια από την απελευθέρωση των συναλλαγών. Και γι' αυτό πρέπει να στραφούμε προς ανατροπές, στην προσπάθεια αποφυγής μιας καταστρεπτικής ύφεσης. Το επίκεντρο αυτών των ανατροπών απηχεί τον πανικό στέρησης βασικών αγαθών, ακόμη και ειδών διατροφής.

Και ο φόβος αυτός οδηγεί στην αναζήτηση όσο γίνεται μεγαλύτερου βαθμού αυτάρκειας, που επεκτείνεται στο σύνολο της παραγωγικής διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης και της ενέργειας. Τα εθνικά σύνορα αποκτούν ξανά τη σημασία που στερήθηκαν, επί παγκοσμιοποίησης. Ορθώνονται τείχη στη διακίνηση των νέων τεχνολογιών και της γνώσης γενικά. Εγκαθίσταται ένα κλίμα αδιαφορίας για το γείτονα, έλλειψη αλληλεγγύης, αλλά και μίσους, επειδή είναι διαφορετικός από τη Δύση.

Εξάλλου, η νέα διεθνής οικονομική τάξη φαίνεται να απομακρύνεται από τις απαιτήσεις της φιλελεύθερης δημοκρατίας, που αποτέλεσε τη σημαία της Δύσης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ και η κλιματική αλλαγή υποβαθμίζεται επ' αόριστον. Η σπουδαιότερη ανατροπή, επειδή προσδιορίζει και πλήθος άλλων, είναι η επάνοδος, στο προσκήνιο, της οικονομικής ανάπτυξης και του προγραμματισμού. Πρακτικές, με βάση τις οποίες αναπτύχθηκαν με ταχύτατους ρυθμούς οι μεταπολεμικές δυτικές οικονομίες ως το 2000 και ατόνησαν επί παγκοσμιοποίησης.

Και τούτο, κυρίως, επειδή τα επί μέρους στάδια της παραγωγικής διαδικασίας ήταν διεσπαρμένα στις πέντε ηπείρους, επιδιώκοντας την εξασφάλιση φθηνών εργατικών χεριών και επίτευξης μέγιστου δυνατού κέρδους, Ήδη, όμως, η επιδίωξη αυτάρκειας επιβάλλει την ανάγκη επαναφοράς εθνικής, όπως και περιφερειακής ανάπτυξης, σε συνδυασμό

με προγραμματισμό. Πολιτικές, δηλαδή, που επί παγκοσμιοποίησης, όχι μόνο είχαν αχρηστευθεί, αλλά και κατηγορηθεί ότι δήθεν απηχούσαν σοσιαλιστικές επιλογές.

Επιστροφή του παρεμβατισμού

Η δεύτερη πολύ σημαντική ανατροπή είναι η επάνοδος του παρεμβατισμού και η απόδοση σημασίας στο δημόσιο τομέα, όπως τον επέβαλαν οι απαιτήσεις της πανδημίας, προκειμένου να αποφευχθεί η κατάρρευση των οικονομιών. Το σύνθημα για την εγκατάλειψη του ακραίου φιλελευθερισμού, παρότι δόθηκε από την Αμερική, υιοθετείται φυσικά από ολόκληρη τη Δύση , και όχι μόνο.

Στα πλαίσια αυτά ο Μπάιντεν ανήγγειλε ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων αξίας δύο περίπου τρισεκατομμυρίων δολαρίων, που αποβλέπει στον περιορισμό της εξάρτησης από την Κίνα και «*στο κτίσιμο έτσι της καλύτερης οικονομίας του κόσμου*». Η μεγάλη, βέβαια, αγωνία της Αμερικής είναι μη τυχόν η Κίνα αποκτήσει υπεροχή στην ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης, δεδομένου ότι οι μελλοντικοί πόλεμοι προβλέπεται ότι θα διεξάγονται μέσω αυτής. Όμως, με βάση πολυάριθμες ενδείξεις, η υπεροχή αυτή της Κίνας έχει ήδη συντελεστεί.

Οι έντονες αντιδράσεις των φιλελευθέρων, στο διάστημα της παγκοσμιοποίησης, εναντίον του παρεμβατισμού, έχουν κοπάσει και έχουν ήδη αντικατασταθεί στην Αμερική, από ανησυχίες για το πως ο κρατικός τομέας θα είναι όσο γίνεται πιο αποτελεσματικός. Στη νέα αυτή κατάσταση πραγμάτων επιβάλλεται να διερευνηθεί και το πως θα εξελιχθεί η κατανομή του ΑΕΠ ανάμεσα σε μισθούς και κέρδη. Θα είναι δικαιότερη από όσο επί παγκοσμιοποίησης;

Υπέρ της αύξησης των μισθών είναι η, σε αρκετές περιπτώσεις, ανεπάρκεια εργατικών χεριών, η μεταβολή στις προτιμήσεις των εργαζομένων που οφείλεται στην πανδημία, οι αυξημένες απαιτήσεις τους, που κατέληξαν όπως φαίνεται στην αναζήτηση καλύτερων συνθηκών εργασίας, αλλά και οι επιδοτήσεις, οι οποίες εξασφαλίζουν δυνατότητα κατανάλωσης χωρίς εργασία.

Εναντίον της αύξησης των πραγματικών μισθών είναι ο πληθωρισμός, με το γνωστό φαύλο κύκλο τιμών και μισθών, η άνοδος των επιτοκίων, καθώς και η επιλογή διατήρησης σχετικά υψηλής ανεργίας, ώστε να αποθαρρύνονται οι απαιτήσεις των μισθωτών. Εμφανής είναι και η κατεύθυνση του ΔΝΤ για σφικτή νομισματική και δημοσιονομική πολιτική.

Χάνει αίγλη η φιλελεύθερη δημοκρατία

Ένα πρόσθετο ερώτημα θέτει και η μορφή του καπιταλισμού στη νέα διεθνή τάξη. Η συνέχισή του φαίνεται σίγουρη, αλλά ταυτόχρονα δείχνει πιθανή και η μεταβολή της μορφής του, από καπιταλισμό φιλελεύθερο (αμερικανικό), σε καπιταλισμό πολιτικό (της Κίνας) Η πρώτη μορφή του ευνοεί την πλουτοκρατία, ενώ η δεύτερη τη διαφθορά . Προς το παρόν δεν μπορεί να υποστηριχθεί τυχόν ομοιότητα του δυτικού καπιταλισμού με την κινέζικη μορφή του.

Ωστόσο, πρέπει και εδώ να ληφθεί υπόψη το γεγονός της ανερχόμενης διαφθοράς στη Δύση, η χαμένη αίγλη της φιλελεύθερης δημοκρατίας, η οποία σε πολλές χώρες υιοθετεί στοιχεία ανελεύθερης δημοκρατίας, καθώς και η επέκταση της διάδοσης ψευδών ειδήσεων. Σε πρόσφατη έρευνα στην Αμερική τα 2/3 των ερωτηθέντων πιστεύουν ότι αδυνάτισε η δημοκρατία και ακόμη ότι η Αμερική κινδυνεύει να εξελιχθεί σε αυταρχικό κράτος.

Η δημοκρατία απειλείται γενικότερα, στη Δύση, και από το συνεχώς ανερχόμενο δημόσιο χρέος, το οποίο περνά σε ολοένα μεγαλύτερο ποσοστό σε χέρια ιδιωτών, οι οποίοι όπως είναι αναμενόμενο στρέφονται υπέρ της αυστηρής νομισματικής πολιτικής, για να μη κινδυνεύει το κεφάλαιό τους. Τα πολλαπλά αδιέξοδα, που ήδη εμφανίζονται στον ορίζοντα, δίνουν μικρό ποσοστό επιτυχίας στην προσπάθεια αυτή της Δύσης, εγκατάλειψης της παγκοσμιοποίησης και εφαρμογής του προστατευτισμού.

Στα όρια της η ανάπτυξη

Η σύγκριση ανάμεσα στη Δύση και στους αντιπάλους της, προβάλλει την εικόνα προχωρημένης παρακμής από πολλές απόψεις, αρχίζοντας από την κάθετη μείωση του πληθυσμού της, ως ποσοστό στον παγκόσμιο και συμπληρώνοντας με την ταχύρρυθμη γήρανσή του. Οι δυνατότητες, εξάλλου, της Δύσης για ανάπτυξη, σε σύγκριση με αυτές της Κίνας και πολλών άλλων ταχέως αναπτυσσόμενων οικονομιών της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής, αλλά και της Αφρικής, είναι πια εξαιρετικά περιορισμένες.

Ο προβλεπόμενος ρυθμός ανάπτυξης κατά κεφαλή για τη Δύση, το 2027, προβλέπεται 1.5% και σε ορισμένες περιπτώσεις μηδενική, σε αντίθεση με τους ταχείς αναπτυξιακούς ρυθμούς των. Ένας σημαντικός λόγος της χαμηλής ανάπτυξης της Δύσης είναι και η προϊούσα αποβιομηχάνιση της, σε συνδυασμό με την χαμηλή παραγωγικότητα των υπηρεσιών, που

συμμετέχουν με ολοένα υψηλότερο ποσοστό στο ΑΕΠ των επί μέρους οικονομιών της.

Θα πρέπει, επίσης, να υπογραμμιστεί η μακρόχρονη αδιαφορία της Δύσης για ανάπτυξη, το υψηλό κόστος διαβίωσης που κινδυνεύει να μην είναι παροδικό, το συντριπτικά υψηλό ποσοστό του ΑΕΠ που διατίθεται στην υγεία, η αναποφάσιστη πολιτική απέναντι στη μετανάστευση, το οξύτατο πρόβλημα της ενέργειας, τα δυσεπίλυτα προβλήματα επάρκειας κατάλληλων, κατά περίπτωση εργατικών χεριών, η κρατική αδιαφορία για τη βελτίωση των υποδομών, η επάνοδος σημαντικών επενδύσεων στην άμυνα, η κλιματική επιδείνωση κ.ά.

Όλα οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ανάπτυξη στη Δύση άγγιξε τα όριά της, ενώ αντιθέτως οι αντίπαλες δυνάμεις της, είναι στην αρχή της αναπτυξιακής τους διαδικασίας. Στο επόμενο άρθρο θα εξετάσουμε πως πορεύεται η Ελλάδα στις συμπληγάδες της νέας διεθνούς τάξης που διαμορφώνεται.

Αναδημοσιεύσεις

https://slpress.gr/politiki/titloi-teloys-gia-tin-pagkosmiopoiisi/

https://ellas2.wordpress.com/2023/02/25/%CF%84%CE%AF%CF%84%CE%BB%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%AD%CE%BB%CE%BF%CF%85%CF%82-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%BA%CE%BF%CF%83%CE%BC%CE%B9%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%AF%CE%B7%CF%83/

Η Ελλάδα στις συμπληγάδες της απο-παγκοσμιοποίησης

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 25.02.2023 «SLPress»

Στο προηγούμενο άρθρο εξετάσαμε την μετάβαση του δυτικού κόσμου (με μπροστάρη μάλιστα τις ΗΠΑ) στην εποχή της απο-παγκοσμιοποίησης και τώρα θα εξετάσουμε κατά πόσον οι παγκόσμιες αυτές ανατροπές θα μπορούσαν να έχουν κάποιες θετικές συνέπειες στο δικό μας γκρίζο ορίζοντα. Θεωρητικά, κάθε μεταβολή περιέχει ελπίδα. Και η δημιουργία ενός προστατευτικού

περιβάλλοντος, έμπνευσης του Frans List, θα ήταν για την Ελλάδα, κάτω από προϋποθέσεις, ότι καλύτερο θα μπορούσε να της συμβεί.

Ο λόγος είναι πως μέσα σε αυτό το περιβάλλον η χώρα μας θα μπορούσε να επανασυνδεθεί με τη χαμένη αναπτυξιακή της πορεία και με την αναπτυσσόμενη, πριν από τα Μνημόνια, εκβιομηχάνισή της. Και θα μπορούσε να τα υλοποιήσει όλα αυτά, εξασφαλίζοντας τα κατάλληλα κίνητρα στους επιχειρηματίες της. Όμως, το σκληρό ερωτηματικό είναι αν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη, με τις παρούσες μνημονιακές συνθήκες στην Ελλάδα.

Δυστυχώς, πρέπει να υπενθυμίσω την παγιωμένη ελληνική πραγματικότητα. Το κατά κεφαλήν εισόδημα της Ελλάδας το 2009 αντιπροσώπευε το 95.3% του αντίστοιχου μέσου ευρωπαϊκού, και κατείχε την 14η θέση μεταξύ των χωρών της ΕΕ. Είμασταν τότε επικεφαλής των εξής χωρών: Τσεχία, Σλοβενία, Μάλτα, Πορτογαλία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Κροατία, Πολωνία Εσθονία, Λιθουανία, Λετονία, Ρουμανία, Βουλγαρία.

12 χρόνια αργότερα, το 2021, η Ελλάδα είναι η πτωχότερη οικονομία της Ευρώπης, με μοναδική εξαίρεση τη Βουλγαρία, ενώ το ΑΕΠ της κατά κεφαλή έχει κατρακυλήσει στο 64,6% του αντίστοιχου μέσου ευρωπαϊκού. Σύμφωνα με προσεγγιστικούς υπολογισμούς η Ελλάδα χρειάζεται δέκα χρόνια, πραγματοποιώντας ετήσιους ρυθμούς μεγέθυνσης που να υπερβαίνουν κατά 2,2 ποσοστιαίες μονάδες τους αντίστοιχους της ΕΕ, για να φτάσει εκεί που περίπου ήταν το 2009: Να φθάσει, δηλαδή, στο μέσο ευρωπαϊκό.

Στους παραπάνω υπολογισμούς να ληφθεί υπόψη ότι από το 2023 επανέρχεται η υποχρέωση της χώρας μας για πρωτογενή πλεονάσματα, προκειμένου να εξυπηρετείται το χρέος. Οι τόκοι, από το 2024 θα εκπροσωπούν 5-6% του ΑΕΠ και σε αυτούς θα προστίθεται και το 1/20 του χρέους για αποπληρωμή. Και υπενθυμίζω ότι η αύξηση του εισοδήματος μπορεί να εκληφθεί ως ανάπτυξη, μόνο μετά την κάλυψη της απώλειας του εισοδήματος, που όπως είναι γνωστό ήταν 25% του ΑΕΠ εξαιτίας των Μνημονίων και επιπλέον εκτιμάται στο 6% από την πανδημία. Δηλαδή, 31% είναι η μείωση του μέσου κατά κεφαλήν εισοδήματος της Ελλάδας.

Τα παχιά λόγια για "ανάπτυξη"

Ώσπου να καλυφθεί αυτή η άβυσσος, οποιαδήποτε αύξηση του εισοδήματος αποτελεί τμήμα υποκατάστασης της ύφεσης και δεν είναι σωστή η οποιαδήποτε αναφορά σε ανάπτυξη. Σε όλα αυτά τα

μνημονιακά χρόνια δεν υπήρξε ανάπτυξη, αλλά αποκλειστικά πειθήνια διαχείριση του χρέους. Ας δούμε, όμως, αν υπάρχουν δυνατότητες τέτοιου ρυθμού υποκατάστασης της ύφεσης, ώστε να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε το κατά κεφαλήν εισόδημα του 2009.

Η απάντηση είναι σαφώς αρνητική, διότι η Ελλάδα θα όφειλε να επιτυγχάνει ετήσια μεγέθυνση πάνω από 10%, για να πληρώνει φόρους και αποπληρωμή του δανείου της, αλλά και να καλύπτει την απόσταση του τρέχοντος κατά κεφαλήν εισοδήματος από το αντίστοιχο του 2009. Αν η Ελλάδα, αφού εξυπηρετήσει το χρέος της καταφέρει να έχει σταθερή ετήσια μεγέθυνση κατά 1%, όπως προβλέπουν οι εκθέσεις του ΔΝΤ για την περίοδο ως το 2060, θα χρειαστεί γύρω στα 25 χρόνια από σήμερα, για να φτάσει το προ μνημονιακό της επίπεδο.

Βέβαια, υπάρχει και η λύση της ολισθηρής οδού του συνεχούς νέου δανεισμού μας, για την εξυπηρέτηση του παλαιοτέρου. Η οποία γίνεται ήδη πιο δύσκολη και πιο επικίνδυνη για την Ελλάδα, εξαιτίας της ανόδου των επιτοκίων και των spreads. Και να προσθέσω ότι ούτε η απόκτηση της πολυπόθητης επενδυτικής βαθμίδας μπορεί να αποτελεί λύση στο γόρδιο αυτό δεσμό μας. Επιπλέον, όπως θα εξηγήσουμε, η ελληνική οικονομία στερείται, παντελώς, αναπτυξιακών βάσεων.

Καθώς ο πρωτογενής μας τομέας ρημάχτηκε από την ΚΑΠ και ο δευτερογενής μας από την παγκοσμιοποίηση, η οικονομία μας εξαρτάται σε επικίνδυνο βαθμό από την οιονεί μονοκαλλιέργεια του τουρισμού. Επιπλέον, ο τουρισμός, στην Ελλάδα, που συμμετέχει με 30-40% στο ΑΕΠ, ανήκει σε έναν υπερμεγέθη τριτογενή τομέα, ο οποίος κακώς γιγαντώθηκε πριν την ολοκλήρωση του δευτερογενούς. Για αυτό και δεν έχει εκσυγχρονιστεί και για αυτό και δεν υπάρχουν κάθετες και οριζόντιες διασυνδέσεις ανάμεσα στον τουρισμό και τους λοιπούς τομείς και κλάδους της ελληνικής οικονομίας .

Για τους λόγους αυτούς η Ελλάδα αδυνατεί να περιορίσει την εξάρτησή της από πολυάριθμα βασικά προϊόντα, που αναγκάζεται να εισάγει. Η αδυναμία αυτή της ελληνικής οικονομίας αντικατοπτρίζεται και από το γεγονός ότι ενώ αυξάνουν οι εξαγωγές μας, η αύξηση των εισαγωγών είναι μονίμως μεγαλύτερη, ώστε καταλήγει σε γιγαντιαίο εμπορικό έλλειμμα της τάξης του 6.6% στο ΑΕΠ.

Ξεπούλημα, όχι επενδύσεις

Και έρχομαι στο κεφάλαιο των επενδύσεων, για να υπενθυμίσω, πριν από όλα, ότι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί επένδυση. Η Ελλάδα, συνεπεία των, όντως, εγκληματικού

περιεχομένου Μνημονίων, έχει ξεπουλήσει λιμάνια, αεροδρόμια, συγκοινωνίες, τράπεζες, ακόμη και το νερό, αδιαφορώντας για το ότι προκειμένου για υπηρεσίες κοινής ωφέλειας απαγορεύεται δια ροπάλου η απώλεια εθνικής κυριαρχίας.

Να υπογραμμίσω, ακόμη, ότι η Ελλάδα δεν σώζεται με τη διενέργεια οποιασδήποτε μορφής επενδύσεων. Διότι και οι Άμεσες Ξένες Επενδύσεις, για την προσέλκυση των οποίων γίνεται αγώνας από την κυβέρνηση, σπανιότατα αποτελεί λύση, ιδιαίτερα για οικονομίες διαλυμένες όπως η ελληνική. Η ίδια παρατήρηση ισχύει και για τις επενδύσεις του Ταμείου Ανάκαμψης . Ο τρόπος με τον οποίον οφείλουν να διατεθούν τα κονδύλια που εξασφαλίζονται για την Ελλάδα, ουδόλως εξυπηρετεί τις ανάγκες της ελληνικής οικονομίας.

Διότι, ωραία ακούγονται τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, οι ανεμογεννήτριες και η ψηφιακή ανάπτυξη, αλλά μόνον αφού η οικονομία μας θα έχει χτίσει μια σπονδυλική στήλη, που να την στηρίζει στα δικά της πόδια. Αντιθέτως, η εξαιρετικά βεβαρημένη κατάστασή της απαιτεί πολύ προσεκτικό προγραμματισμό, με ιεράρχηση επενδύσεων, διαχρονική συνέχεια και συνέπεια στην εκτέλεσή του και στήριξη και προβολή των ιδιαιτέρων πλεονεκτημάτων της.

Υπάρχουν λύσεις;

Μετά από αυτές τις ζοφερές διαπιστώσεις, υπάρχουν τρόποι αντιμετώπισης αυτής της ελληνικής κατάστασης; Δυστυχώς, χωρίς εγκάρσιες και καθαρά ελληνικές ανατροπές, δεν υπάρχει λύση. Διότι, εκτός από τον πληθωρισμό, τις πανδημίες και τον πόλεμο στην Ουκρανία, το ανυπέρβλητο εμπόδιο, στην Ελλάδα, είναι τα Μνημόνια. Και η πραγματικότητα, που δεν είναι επαρκώς γνωστή είναι ότι η εποπτεία τους στην οικονομία μας, δεν πρόκειται να περατωθεί πριν από την αποπληρωμή του χρέους μας, κατά το 85% του.

Αν, συνεπώς, θέλουμε να σωθεί η Ελλάδα και οι μετέπειτα από εμάς, γενιές οφείλουμε να επιχειρήσουμε εγκάρσιες τομές. Σε μια υφήλιο, σε μια Δύση, αλλά και σε μια Ευρώπη, που δεν γίνονται πια σεβαστές οι βασικές αξίες ζωής, που η δημοκρατία έχει σοβαρές διαρροές, που ο εθνικισμός επανέρχεται δριμύς και η αλληλεγγύη είναι δυσδιάκριτη, ακόμη και εντός των ευρωπαϊκών τειχών, η ιδιότητα του "καλύτερου μαθητή" (σύμφωνα με παλαιότερο χαρακτηρισμό του Economist) για τον πρωθυπουργό μας, δεν οδηγεί πουθενά.

Παραμένει ορθάνοιχτο το δικαίωμά μας διαμαρτυρίας, και απαίτησης αναθεώρησης του απάνθρωπου περιεχομένου των Μνημονίων, που

αποφασίστηκε από την ΕΕ, για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες. Ακόμη, επιβάλλεται, έστω μετά από 82 χρόνια να απεμπολήσουμε τη μεγαλοψυχία μας, που έκανε δώρο στη Γερμανία τα ήδη τρισεκατομμύρια που μας οφείλει από τις αγριότητες της ναζιστικής κατοχής και να τα απαιτήσουμε με νύχια και δόντια!

Είμαστε πάντα και παραμένουμε στη Δύση, που θεμελιώθηκε με τον δικό μας πολιτισμό. Αλλά, ωστόσο, όταν η πλήρης υποτέλεια σε αυτήν κινδυνεύει να μας εξαφανίσει από προσώπου Γης, αναζητούμε και άλλες παράλληλες οδούς, που ενδέχεται να εξυπηρετούν τα εθνικά μας συμφέροντα. Η εξαιρετική γεωγραφική μας θέση, που την προσφέρουμε, γενικώς, χωρίς ανταλλάγματα, θα μπορούσε να βοηθήσει με μια λιγότερο μονομερή εξωτερική πολιτική.

Αναδημοσιεύσεις:

https://slpress.gr/oikonomia/i-ellada-stis-sympligades-tis-apo-pagkosmiopoiisis/

https://ellas2.wordpress.com/2023/02/26/%CE%B7-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B9%CF%82-%CF%83%CF%85%CE%BC%CF%80%CE%BB%CE%B7%CE%B3%CE%AC%CE%B4%CE%B5%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CF%80%CE%BF-%CF%80%CE%B1%CE%B3%CE%BA/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article1.php

ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

Η προαναγγελθείσα σιδηροδρομική τραγωδία

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 02.03.2023 «Newsbreak»

Σήμερα ολόκληρη η Ελλάδα **θρηνεί** τον άγνωστο, μέχρις ακόμη και τώρα, αριθμό των άδικων και φρικτών θανάτων, μεταξύ των οποίων και πολλών νέων παιδιών. Και μέσα σε αυτή την απελπιστική ατμόσφαιρα τα

συστημικά κανάλια μας βομβαρδίζουν με ιστορίες για αγρίους, που εξυπακούεται ότι δεν γίνονται πιστευτές ούτε από πεντάχρονα παιδια.

Αφορούν τα δήθεν αίτια του άγριου αυτού δυστυχήματος. Ειδικότερα, μέσα από πολλές, και συχνά αντιμαχόμενες μεταξύ τους πληροφορίες, ανακοινώθηκε από τα συστημικά κανάλια (άκουσον-άκουσον) ότι υπαίτιος του δράματος είναι ο **σταθμάρχης Λάρισας**, που σύρθηκε στην Αστυνομία, και αύριο θα οδηγηθεί στον εισαγγελέα, και που… «ομολόγησε» την ενοχή του την οποία και απέδωσε σε «κακή στιγμή».

Πρόκειται για άτομο, όπως, αρχικά, ανακοινώθηκε, που τέθηκε σε αυτή τη θέση εδώ και έξι μήνες, μετά από βραχυχρόνια και προφανώς **υποτυπώδη** εκπαίδευση. Και διερωτάται κανείς πόσο **απαράδεκτη αλλά και άκρως ενοχοποιητική** μπορεί να είναι, για τις αρχές, αυτή η εκδοχή που επίσημα υιοθετήθηκε. Δηλαδή, ενός σταθμάρχη, που ξεκάθαρα ομολογεί ότι στην άμοιρη χώρα μας, έχει ανατεθεί στις χειρονακτικές του κινήσεις η τύχη τρένων, που αναπτύσσουν ταχύτητα 166 χμ. την ώρα, και που είναι φορτωμένα με πολυπληθείς επιβάτες.

Που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η κατακαημένη Ελλάδα **στερείται ενός αξιόπιστου τεχνικού μηχανισμού ελέγχου** των κινήσεων των τρένων της, δεδομένο για όλες τις χώρες της υφηλίου, ανεπτυγμένες, όσο και αναπτυσσόμενες. Δηλαδή, η χώρα μας, έχει τρένα που, και χωρίς την "κακή στιγμή", που δέχθηκε να υιοθετήσει ο άτυχος σταθμάρχης, για λόγους που είναι διαυγείς, εξαρτώνται από μια λιποθυμική κατάσταση, ένα έμφραγμα, ένα εγκεφαλικό, ενός ατόμου. Και λέει κανείς αυθόρμητα: μη χειρότερα!

Υπήρχε, όμως, η **ανάγκη εξεύρεσης ενός ενόχου,** που να επωμιστεί τις αμαρτίες πολυάριθμων άλλων, που προσπαθούν να παραμείνουν στο απυρόβλητο. Ο πρώτος, λοιπόν, αχυρένοχος, ο σταθμάρχης Λάρισας, ενισχύθηκε και με την **παραίτηση** του **υπουργού μεταφορών**, που προφανώς βρήκε μια απελπιστική κατάσταση, όταν ανέλαβε το πόστο του, η οποία ήταν αδύνατον μεταβληθεί, χωρίς κάποιο είδος επανάστασης.

Ποια είναι, λοιπόν, αυτή η κατάσταση, και ποιοι οι πραγματικοί ένοχοι, που βαρύνονται με την αφαίρεση αθώων ζωών;

Ακόμη και οι φοιτητές οικονομικών ολίγων μόνο εβδομάδων γνωρίζουν ότι **απαγορεύεται δια ροπάλου** η εκχώρηση πλειοψηφίας στη διαχείριση και τις αποφάσεις που αφορούν **υπηρεσίες κοινής ωφέλειας**, όπως είναι κατεξοχήν οι συγκοινωνίες. Για αυτές, είναι υποχρεωτικά υπεύθυνο το κράτος, και εξυπακούεται ότι δεν τίθεται επί τάπητος το, οπωσδήποτε,

αφελές ερώτημα τού αν δηλαδή οι δημόσιες επιχειρήσεις είναι καλύτερες ή χειρότερες από τις ιδιωτικές. Και τούτο διότι πρόκειται για ερώτημα που προέρχεται από παντελώς αδαείς περί τα οικονομικά, δεδομένου ότι ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας δεν βρίσκονται σε εμπόλεμη, αλλά σε **αλληλοσυμπληρούμενη** σχέση.

Και για να επανέλθω στο σημερινό δράμα, που σαφώς θα είχε αποφευχθεί, αν οι ηγεσίες της χώρας μας είχαν ως γνώμονα τα ελληνικά συμφέροντα, αλλά και στοιχειώδεις γνώσεις οικονομίας. Τότε, ακόμη και με την απειλή μαχαιριού, θα αρνιούνταν να υπογράψουν σύμβαση με ιταλική εταιρία, και μάλιστα εκχωρώντας σε αυτήν τα **100%** των δικαιωμάτων μας στους σιδηροδρόμους. Η περί ης εταιρία δεν ήταν, αναγκαστικά, κακή, αλλά απλώς επεδίωκε (όπως κάθε ιδιωτική επιχείρηση έχει δικαίωμα) το μέγιστο δυνατό κέρδος, περνώντας αναγκαστικά την ασφάλεια των επιβατών σε **δεύτερη και τρίτη** μοίρα. Έχουν προηγηθεί ανάλογες.και αρκετά δυσάρεστες ιστορίες, όχι βέβαια αυτής της αλόγιστης έκτασης όπως εδώ, πριν κάποια χρόνια στην Αγγλία.

Ακριβώς, επειδή οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας είναι **ζωτικής σημασίας** για τους κατοίκους οποιασδήποτε χώρας, αποτελεί απαράβατο κανόνα όλων, ανεξαιρέτως, των σύγχρονων οικονομιών, η διατήρηση ελέγχου, ώστε να εξασφαλίζεται η ασφάλεια των πολιτών. Και, βέβαια, όταν συχνά η διαχείριση αυτών των υπηρεσιών είναι ελλειμματική, καλύπτεται αυτόματα, από το δημόσιο.

Η πάγια αυτή αρχή δυστυχώς **παραβιάστηκε πλήρως** στην Ελλάδα, και για τους σιδηροδρόμους, και για το νερό (με συμβάσεις μυστικές που ουδέποτε ήρθαν σε γνώση των πολιτών, παρότι η τύχη τους εξαρτάται από τις λεπτομέρειές αυτών των συμβάσεων), ούτε για τα λιμάνια, ούτε για τα αεροδρόμια κλπ., κλπ.

Ελπίζω να κάνω λάθος, αλλά δυστυχώς όλα δείχνουν ότι **και η υγεία, και φοβούμαι και η παιδεία, θα περάσει με τις ίδιες σκοτεινές μεθοδεύσεις σε χέρια ιδιωτών,** με συνέπειες που όλοι φανταζόμαστε. Σε χώρα φτωχοποιημένη από τα μνημόνια, όπως η Ελλάδα, οι φτωχοί θα πεθαίνουν ακόμη και από συνάχι, και όσοι επιβιώνουν δεν θα έχουν πρόσβαση στη μόρφωση.

Ποιοι λοιπόν, είναι υπεύθυνοι, εκτός από τα "μαύρα πρόβατα", που κατασκευάστηκαν ως τέτοιοι;

Φοβούμαι, ότι η απάντηση είναι ξεκάθαρη. Υπεύθυνα είναι τα **μνημόνια** που υποχρέωσαν την Ελλάδα, παρότι το χρέος της ήταν καθόλα βιώσιμο

το 2010 και το έλλειμμα (έστω και φουσκωμένο) απολύτως αντιμετωπίσιμο, να ξεπουληθεί. Και φυσικά υπεύθυνες είναι **όλες ανεξαιρέτως οι κυβερνήσεις**, από τότε, που υπέγραψαν τα αυτοκτονικά αυτά μνημόνια, αλλά και που τα υπηρέτησαν αγογγύστως, ως καλοί μαθητές, από τότε και μέχρι σήμερα.

Το τίμημα θανάτου που πλήρωσε χθες η χώρα μας είναι αβάσταχτο. Αν, όμως, δεν κατανοήσουμε το που έχουμε οδηγηθεί, με αυτή την ακραία υποτέλειά μας, που αρέσκεται να εμφανίζει τα πάντα "καλώς καμωμένα μέχρι και ενθουσιαστικά", ο κατάλογος των αθώων θυμάτων θα αυξηθεί με γεωμετρική πρόοδο στο προσεχές μέλλον. Ήταν φοβερό το χτύπημα που δέχθηκε πρόσφατα η Ελλάδα. **Τουλάχιστον, ας λειτουργήσει ως "αφύπνιση" για όσα φρικτοτερα βρίσκονται καθοδόν.**

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/444351/i-proanaggeltheisa-sidirodromiki-tragodia/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%B7-%CF%80%CF%81%CE%BF%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%B3%CE%B3/

https://www.inewsgr.com/441/i-proanangeltheisa-sidirodromiki-tragodia.htm

https://www.olympia.gr/1532289/apopsi/i-proanaggeltheisa-sidirodromiki-tragodia/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article2.php

Το σιδηροδρομικό συμβάν ήταν έγκλημα και όχι δυστύχημα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 08.03.2023 «Newsbreak»

Σήμερα, η Ελλάδα, σφιχτο δένει το βαρύτατο πένθος της, **για τον άδικο χαμό 57 ψυχών**, με την ξεχειλίζουσα οργή της για το προαναγγελθέν σιδηροδρομικό έγκλημα.

Παραμονές εκλογών, καταγγέλλει προς πάσα **κατεύθυνση τις φρικιαστικές συνέπειες της προχωρημένης σήψης των τελευταίων δεκαετιών,** που το προκάλεσε. Πρόκειται για:

* την υπογραφή, **αλλά και την πειθήνια εξυπηρέτηση των εγκληματικού περιεχομένου** μνημονίων,

* την ακραίας μορφής υποτέλεια, που ξεπούλησε τη **Μακεδονία, συζητά τώρα για τρόπους συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου**, εγκαταλείπει χωρίς θωράκιση εθνικά ευαίσθητες περιοχές της πατρίδας μας και κόπτεται για τα συμβαίνοντα στον πόλεμο της Ουκρανίας, ενόσω ουδόλως την έχει απασχολήσει ο συσχετισμός του με την περίπτωση της Κύπρου,

*την ευρείας έκτασης και **κατ'εξακολούθηση διάδοσης ψευδών ειδήσεων, όπως ανάμεσα και σε πολλά άλλα για το πόσο καλά πηγαίνει η οικονομία μας,** ενώ στην πραγματικότητα καταρρέει, για το πόσο δήθεν μας θαυμάζει η υφήλιος για τα οικονομικά μας επιτεύγματα, ενώ από 14η οικονομία της ΕΕ το 2010, έχουμε καταποντιστεί στην προτελευταία θέση, με μόνη μετά από εμάς τη Βουλγαρία, για την "θαυματουργική" μετατροπή του χρέους μας που, δήθεν τώρα κατέστη βιώσιμο, παρότι συμμετέχει με πάνω από 200% στο ΑΕΠ, ενώ το 2010 με 110% στο **ΑΕΠ δεν ήταν βιώσιμο, για τη δήθεν ανάπτυξή μας, παρότι μετά το 2010** πηγαίνουμε σταθερά προς τα πίσω και όχι μπροστά, για το δήθεν τέλος της εποπτείας μας, παρότι αυτή θα εξακολουθήσει μέχρις ότου πληρωθεί το 85% του χρέους, για τον δήθεν πακτωλό επενδύσεων, ενώ πρόκειται για το αλύπητο ξεπούλημα ολόκληρης της Ελλάδας, για την ανοχή των πολυάριθμων συστημικών ΜΜΕ, που αναλύουν τμήμα μόνο των εκάστοτε ειδήσεων, ενώ ενσυνειδήτως αποκρύπτουν ή αλλοιώνουν τις υπόλοιπες, κλπ.,κλπ.

*τη συστηματική αλλοίωση της ιστορίας μας, **όπως ήδη καταγράφεται στα σχολικά βιβλία, με απάλειψη όλων όσων αποτελούν τη βάσ**η της εθνικής μας υπόστασης και υπερηφάνειας,

*την ενθάρρυνση σύστασης ενώσεων γερμανοελληνικής φιλίας, με στόχο την **"αντικειμενική εμφάνιση της ιστορίας της κατοχής",**

*την επίσημη δήλωση της ΠτΔ ότι θα "**λύσουμε το πρόβλημα της υπογεννητικότητας" με τη συρροή μεταναστών,**

* την πολυπολιτισμικότητα, που αναγνωρίζεται ως **"προοδευτική" ενώ αντιθέτως ο πατριωτισμός ως "οπισθοδρομικός",**

*την **αλόγιστη ιδιωτικοποίηση των πάντων,** που φτάνει και μέχρι το κόκαλο των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας,

κ.ο.κ., ο κατάλογος είναι αχανής.

Και έρχομαι στο επί χρόνια και παντοιοτρόπως προετοιμασμένο αποτρόπαιο σιδηροδρομικό έγκλημα (και όχι δυστύχημα, όπως γίνεται προσπάθεια χαρακτηρισμού του). Διερωτώμαι πόσοι από τους συμπατριώτες μας πείθονται ότι "ένοχοι, που πρέπει να τιμωρηθούν" είναι καταρχήν ο πριν από εξάμηνο περίπου αχθοφόρος, που **χρίστηκε σταθμάρχης Λάρισας με μηδενικά προσόντα,** καθώς και κάποιοι πρόσθετοι που ανακαλύπτονται, μετά από "ευσυνείδητες" προσπάθειες.Και ως πειστήρια της ενοχής τους προβάλλονται κάποια λόγια τους σε κακά ελληνικά, που αναπαράγονται από τα ΜΜΕ με βάση τις σχετικές συνομιλίες τους στο κινητό, αμέσως μετά τη σιδηροδρομική κόλαση. **Με αυτή την αρχή, θα πρεπει στείλουμε στον εισαγγελέα και τους Ρομά,** ως υπεύθυνους της καταστροφής, επειδή έκλεβαν καλώδια, αλλά και τους ….αρουραίους που ανενόχλητοι κυκλοφορούσαν ανάμεσα στα καλώδια, στους πίνακες ελέγχου και ήδη από ότι ελέχθη, προκάλεσαν δυστυχήματα/εγκλήματα στο παρελθόν. Και, συνεπώς, να αφήσουμε ατιμώρητους, αυτούς που:

– έφεραν τα μνημόνια στην **Ελλάδα και που κόπτονται διαχρονικά** για την εφαρμογή του απάνθρωπου περιεχομένου τους,

-ιδιωτικοποιησαν το **σύνολο της δημόσιας περιουσίας**, και τις πιο ευαίσθητες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, όπου και κατεξοχήν ανήκουν οι σιδηρόδρομοι,

-άφησαν, επί χρόνια, την υποδομή των σιδηροδρόμων κυριολεκτικά να ρημάζεται,

-ανέχτηκαν, σε **χώρα ευρωπαική του 21ου αιώνα**, τον….χειρωνακτικό έλεγχο της κυκλοφορίας τρένων που τρέχουν με 170 χιλ. την ώρα,

Κ.ο.κ.

Έχουμε φτάσει, οπως θέλω να πιστεύω, στο τελευταίο σκαλοπάτι της κατάντιας μας. Όχι, απλώς, δεν είναι κακό να το δεχθούμε, αλλά θα έλεγα ότι είναι σωτήριο να το συνειδητοποιήσουμε. Διότι μόνον τότε **θα επιστρατεύσουμε τις ικανότητές μας, που είναι και πολλές και αξιόλογες, αλλά που δυστυχώς βρίσκονται σε χειμερία νάρκη**. Διότι μόνον τότε θα αντιμετωπίσουμε στη σωστή τους βάση τους εταίρους, συμμάχους, φίλους και εχθρούς, και θα μπορέσουμε να αρχίσουμε την ανοικοδόμηση της ρημαγμένης, από κάθε πλευρά, πατρίδας μας.

Σήμερα, όλος ο λαός μας είναι στο δρόμο και οργισμένος απαιτεί την τιμωρία των ενόχων. Ελπίζω, όχι του σταθμάρχη…

Ωστόσο, η όποιας μορφής τιμωρία των ενόχων δεν αποτελεί λύση στο ελληνικό μέγα πρόβλημα. Αυτό, που τώρα **χρειάζεται κατεπειγόντως είναι η συνειδητοποίηση του καθένα από εμάς, για το πως φτάσαμε μέχρι τα Τάρταρα,** πόσο άθλια χρησιμοποιήθηκε και εξαπατήθηκε ο λαός μας, και κυρίως τι άλλα ακόμη πιο φοβερά μας επιφυλάσσει το μέλλον, αν δεν αφυπνιστούμε εδώ και τώρα.

Είμαι κάθετα εναντίον κάθε μορφής βίας, αναρχίας και εγκληματικών ενεργειών. Ωστόσο, επιβάλλεται, για την επιβίωση της Ελλαδας, **να μην ξεχαστεί ούτε για δευτερόλεπτο το αποτρόπαιο αυτό σιδηροδρομικό συμβάν**, να αποδοθούν οι ευθύνες σε όσους το προκάλεσαν, και να αναζητηθούν τρόποι, όσο δύσκολοι και αν φαίνονται, προς το παρόν, για να επιτευχθεί ειρηνική ανατροπή της σαπίλας, και για να τεθούν νέες και υγιείς βάσεις στο μέλλον της πατρίδας μας.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/446697/to-sidirodromiko-symvan-itan-egklima-kai-ochi-dystychima/

https://www.inewsgr.com/441/to-sidirodromiko-symvan-itan-egklima-kai-ochi-dystychima.htm

https://newsbase.gr/2023/03/to-sidirodromiko-sumban-itan-egklima-kai-oxi-dustuxima-3064882.html

https://eidisis247.gr/%CF%84%CE%BF-%CF%83%CE%B9%CE%B4%CE%B7%CF%81%CE%BF%CE%B4%CF%81%CE

%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CF%83%CF%85%CE%BC%CE%B2%CE%AC%CE%BD-%CE%AE%CF%84%CE%B1%CE%BD-%CE%AD%CE%B3%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1/

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%84%CE%BF-%CF%83%CE%B9%CE%B4%CE%B7%CF%81%CE%BF%CE%B4/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article3.php

Περί του ξυλοδαρμού Βαρουφάκη

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 11.03.2023 «Newsbreak»

Κατακριτεος ανενδοιαστα, αυτος ο ξυλοδαρμος και καθε αναλογη μορφη βιας, Δυστυχως, ομως, επιδεκτικος ερμηνειας. Ο μεσος Ελληνας ξεχειλιζει απο οργη, που ειναι πια ανημπορος να τιθασσευσει. Το εγκλημα των Τεμπων, αλλά δυστυχώς και οι "μεθοδεύσεις" αντιμετώπισης του είναι, απο κάθε πλευρά απαράδεκτες, ασήκωτες, αλλά και απάνθρωπες.

Έτσι, ο μέσος Έλληνας που μέχρι σήμερα υπέστη σχεδον αγόγγυστα τις απανωτες καταδικαστικές αποφάσεις των ηγεσιών του, εναντίον του,με πρωτα στη λιστα τα εγκληματικά μνημόνια, την χωρίς αντιδραση υπογραφή τους απο ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ μετα το 2010, την πιστη εφαρμογή τους έκτοτε, την ανεπίτρεπτη εξαπάτηση των Ελληνων περι ΔΗΘΕΝ οικονομικής αναπτυξης, περί ΔΗΘΕΝ θριάμβων στη οικονομια (που καταρρέει), περι δήθεν τελους εποπτεια των χρέους και δηθεν βιωσιμότητας του, περι ΔΗΘΕΝ αντιμετώπισης των εθνικών μας προβλημάτων, που η αληθεια ειναι οτι απειλουν να μας εξαφανίσουν, περί δήθεν του καλώς εχειν στο χάος της δημόσιας διοίκησης, και που αλλού….γιατί το ΧΑΟΣ είναι παντού.

Του μεσου Ελληνα, μετα το εγκλημα των Τεμπων, "γυαλιζει το ματι του", οταν ακουει περι πολιτικων, και οταν συναντα πολιτικους, ανεξαρτητως σε ποιο κομμα ανηκουν η ποιο κομμα υποστηριζουν.

Συγκεκριμένα, δεν κάνουν διάκριση της τραγωδίας στο ΜΑΤΙ και αυτής των Τεμπών, παρότι ορισμένοι καταφεύγουν στην αθλιότητα της προσπάθειας απαλλαγής ευθυνών της ΝΔ, επειδή…..υπήρξε και η τραγωδία στο ΜΑΤΙ.

Με γυαλισμένο, λοιπον, το ματι επιτέθηκαν οι κάποιοι σε κάποιο εστιατοριο των Αθηνων, στο Γιανη Βαρουφάκη, που νοσηλεύεται στον Ευαγγελισμό.

Τι του καταμαρτυρουν, εκτος της πολιτικης του ιδιοτητας;;;;Δεν το γνωριζω, και επαναλαμβανω οτι για οτιδηποτε και αν προκειται, δεν επρεπε να τον ξυλοκοπησουν.
Προσπαθωντας, ωστοσο, να μαντέψω το λογο του ξυλοδαρμου του Γ.Β. (και οχι να τον δικαιολογήσω), θα ελεγα οτι βαρυνεται με την αθετησασα υποσχεση, προς τον ελληνικο λαο, του "σκισιματος των μνημονιων", που στη συνεχεια "εγινε χωμα να τον πατησει ο κ. Σοιμπλε.

Τι θα επρεπε να πραξει ο κ. Γιανης Βαρουφάκης και όλοι οι πολιτικοί που δεν τήρησαν τις σχετικές τους υποσχέσεις στον μαρτυρικό ελληνικο λαό;

Οταν διαπιστωσαν οτι δεν ειναι σε θεση να εκπληρωσουν αυτα που υποσχεθηκαν….επειδη απειλουνται κ.ο.κ. ΟΦΕΙΛΑΝ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΌΥΝ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ, ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΥΝ ΕΥΘΑΡΣΩΣ ΟΤΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟ ΖΗΤΟΥΝ ΕΝΤΟΛΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ. ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΡΆΞΟΥΝ.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/447655/peri-toy-xylodarmoy-varoyfaki/

https://www.inewsgr.com/441/peri-tou-xylodarmou-varoufaki.htm

https://eidisis247.gr/%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%BE%CF%85%CE%BB%CE%BF%CE%B4%CE%B1%CF%81%CE%BC%CE%BF%CF%8D-%CE%B2%CE%B1%CF%81%CE%BF%CF%85%CF%86%CE%AC%CE%BA%CE%B7/

Συνεχίζεται η κατασκευή εγκληματιών από τα συστημικά ΜΜΕ

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 15.03.2023 «Newsbreak»

Τις προηγούμενες ημέρες είχα ελπίσει ότι τα συστημικά ΜΜΕ είχαν κατανοήσει το πόσο γελοία και πόσο ντροπιαστική, αλλά κυρίως κατώτερη των νοητικών ικανοτήτων όλων ημών των Ελλήνων. είναι αυτή η κατασκευή εγκληματιών, αλλά δυστυχώς συνεχίζεται. Αναφέρομαι φυσικά στην επίμονη προσπάθεια επιβολής του σταθμάρχη Βασίλη (όσο απαράδεκτος και αν εμφανίζεται από πλήθος απόψεων) ως κυρίου δήθεν ενόχου για το σιδηροδρομικό έγκλημα των Τεμπών, καθώς και στην ξέφρενη αναζήτηση πρόσθετων, στο πέριξ αυτού υπηρεσιακό περιβάλλον. Επιπόλαιοι, ανεύθυνοι, ανοργάνωτοι, ακατάλληλοι και να δεχτώ και πολλά ακόμη παρόμοια αρνητικά τους χαρακτηριστικά. Υπέπεσαν σε πταίσματα, και βεβαίως να τιμωρηθούν "για τις ευθύνες που τους αναλογούν".

Αλλά, εγκληματίες, όχι, δεν είναι. Διότι, πως να το κάνουμε; Δεν είναι οι αυτοί, που υπέγραψαν τα Μνημόνια, και στέρησαν την οικονομική ανάσα στην πατρίδα μας. Δεν είναι αυτοί, που άκριτα υποστήριξαν, ως πανάκεια, το ξεπούλημα των πιο βασικών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, εκθειάζοντας παράλληλα και τις μαζικές ιδιωτικοποιήσεις. Δεν είναι αυτοί, που παρότι δόθηκαν χρήματα, από την ΕΕ, εδώ και χρόνια, για βελτίωση της υποδομής των σιδηροδρόμων, αυτά τελικά ακολούθησαν άγνωστη διαδρομή. Διότι, δεν είναι αυτοί, που προέβησαν σε ανεξέλεγκτες απολύσεις προσωπικού, από βασικά πόστα των σιδηροδρόμων, και επικράτησε έτσι το χάος παντού, όπως ανάμεσα και σε άλλα, σε τούνελ χωρίς φανάρια και χωρίς διεξόδους ασφαλείας, αλλά και σε περίθαλψη τρωκτικών που συντηρούνται με καλώδια.

Δεν είναι αυτοί, που άφησαν αφύλακτα και συνεπώς έρμαια επίδοξων κλεφτών, όλα τα χάλκινα εξαρτήματα που περιλαμβάνονται στις σιδηροδρομικές υποδομές. Δεν είναι αυτοί, που έκαναν για ακόμη μια φορά την Ελλάδα δακτυλοδεικτούμενη αρνητικών επιδόσεων, με την κυκλοφορία της είδησης πως είμαστε η μοναδική ίσως χώρα στην υφήλιο, όπου οι σιδηρόδρομοι καθοδηγούνται με χειρωνακτικό σύστημα. Και δεν είναι αυτοί, και ο καθένας ξεχωριστά, που από μόνοι τους κατέλαβαν υπεύθυνα πόστα, με μηδενικά προσόντα και ουσιαστικά χωρίς εκπαίδευση.

Το έγκλημα των Τεμπών, που ήταν δυστυχώς προδιαγεγραμμένο, συνέπεσε με παραμονές εκλογών. Η σύμπτωση αυτή κάνει κακό στις προσπάθειες εξασφάλισης "καρέκλας". Όμως, η διαπίστωση αυτή, δεν δικαιολογεί την οργανωμένη εκστρατεία αναζήτησης και προβολής ενόχων, εκεί που δεν υπάρχουν, αλλά και επιπλέον, απενεργοποιούν την πολύ ορθή δήλωση του κ. Πρωθυπουργού περί "ανάληψης ευθύνης στο μέτρο που αναλογεί στον καθένα".

Τελικά, αρνούμαι να πιστέψω ότι υπάρχουν ακόμη Έλληνες, που είναι έρμαια πολιτικών κομμάτων σε τέτοιο βαθμό, ώστε να αδυνατούν να ξεχωρίσουν και να αξιολογήσουν τα συμβάντα από τις σκοπιμότητες.

Και όσο για τις επιπτώσεις του εγκλήματος των Τεμπών στις προσεχείς εκλογές, ίδωμεν.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/449019/synechizetai-i-kataskeyi-egklimation-apo-ta-systimika-mme/

https://eidisis247.gr/%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B5%CF%87%CE%AF%CE%B6%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%BA%CE%B5%CF%85%CE%AE-%CE%B5%CE%B3%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B9%CF%8E%CE%BD/

https://newsbase.gr/2023/03/sunexizetai-i-kataskeui-egklimation-apo-ta-sustimika-mme-3091919.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article11.php

Οργή για την απόφαση του πρωτοδικείου Φλώρινας και την ψευτομακεδονική γλώσσα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 22.03.2023 «Newsbreak» και ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Περί της απόφασης του μονομελούς Πρωτοδικείου η οποία «επιτρέπει τη διδασκαλία μακεδονικής γλώσσας»!

Από τα πρώτα μαθήματα στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης οι τότε καθηγητές μας μάς εφιστούσαν την προσοχή ότι οι δικαστικές αποφάσεις οφείλουν να γίνονται σεβαστές, και ότι γενικώς δεν νοείται να υφίστανται αυτές κριτική από οποιονδήποτε. Και η αντιμετώπισή τους αυτή είναι δικαιολογημένη, δεδομένου ότι σε διαφορετική περίπτωση θα είχε ενθαρρυνθεί η αυτοδικία.

Θέλω, ωστόσο, να πιστεύω ότι είναι επιτρεπτή η διατύπωση απορίας, για τυχόν αποφάσεις που αναφέρονται σε ανύπαρκτο περιστατικό, σε μη υφιστάμενο αντικείμενο, σε προσπάθεια δημιουργίας ad hoc και μέσω δικαστικής απόφασης, φανταστικής ύπαρξης.

Και, ακριβώς, αυτό συμβαίνει με την απόφαση αυτή του δικαστηρίου της Φλώρινας. Όπως είναι παγκοίνως γνωστό, αλλά και όπως δεν κουράζονται να το επαναλαμβάνουν οι Βούλγαροι για λόγους που τους αφορούν άμεσα, ότι δηλαδή **η γλωσσα των Σκοπίων είναι παρακλάδι της βουλγαρικής**, δηλαδή καθαρά σλαβική γλώσσα.

Συνεπώς, ο κάθε Έλληνας έχει, όχι απλώς το δικαίωμα, αλλά και την υποχρέωση να απαιτήσει από το δικαστήριο της Φλώρινας (που ενδεχομένως το έχει ήδη προσπαθήσει στις 50 σελίδες της απόφασής του, που δυστυχώς δεν την έχω μπροστά μου), να μας κατατοπίσει σε ποια, τελοσπάντων, γλώσσα αναφέρεται, που βέβαια ήταν και η γλώσσα του Μ. Αλεξάνδρου!

Όχι, δεν κάνω ουδεμία «κριτική» της απόφασης του πρωτοδικείου Φλώρινας. Απορίες εκφράζω, και μάλιστα εντονότατες, καθώς πιστεύω ακράδαντα ότι κάθε κάτοικος της Ελλάδας, αλλά και σύσσωμη η ομογένεια, οφείλουν να απαιτήσουν εξηγήσεις/διευκρινίσεις, **για το τι γλώσσα είναι τέλος πάντων αυτή η «μακεδονική», που θα «διδάσκεται» στη χώρα μας και «κυρίως στη Μακεδονία».**

Και να προλάβω τυχόν επανάληψη των κατηγοριών εναντίον όσων αντέδρασαν στην **προδοτική συμφωνία των Πρεσπών**, ότι (παρότι ήταν σύσσωμη η Ελλάδα), δήθεν ήταν όλοι ακροδεξιοί, αμόρφωτοι, φασίστες κλπ. Για να μη γελοιοποιούμε τα πάντα, εγώ αισθάνομαι απλώς ως Ελληνίδα, και δεν θέλω να είμαι ούτε αριστερή, ούτε δεξιά. Αλλά, και ουδόλως επιτρέπω στον εαυτό μου να δεχτεί ότι το θέμα των Πρεσπών και της «μακεδονικής γλώσσας», είναι τόσο απλοικό ώστε να εμφανίζεται ως πρόβλημα δεξιών ή αριστερών.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/451239/orgi-gia-tin-apofasi-toy-protodikeioy-florinas-kai-tin-pseytomakedoniki-glossa/

https://www.olympia.gr/1535245/apopsi/orgi-gia-tin-apofasi-toy-protodikeioy-florinas-kai-tin-pseytomakedoniki-glossa/

https://infognomonpolitics.gr/2023/03/orgi-gia-tin-apofasi-tou-protodikeiou-florinas-kai-tin-pseftomakedoniki-glossa/

https://newsbase.gr/2023/03/orgi-gia-tin-apofasi-tou-protodikeiou-florinas-kai-tin-pseutomakedoniki-glossa-3118775.html

https://eidisis247.gr/%CE%BF%CF%81%CE%B3%CE%AE-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%86%CE%B1%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CF%81%CF%89%CF%84%CE%BF%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CE%AF%CE%BF%CF%85/

https://exofitsio.gr/%CE%BF%CF%81%CE%B3%CE%AE-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%86%CE%B1%CF%83%CE%B7-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%80%CF%81%CF%89%CF%84%CE%BF%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CE%AF%CE%BF%CF%85/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article12.php

«Κατά πόσον ωφέλησε ο εορτασμός την ενημέρωση των Ελλήνων για το 1821»

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 19.03.2023 «ΕΣΤΙΑ»

Το ερώτημα που θέτει η «Εστία», ένα χρόνο μετά από την επέτειο των 200 ετών από την Επανάσταση του 1821, δηλαδή το **«κατά πόσον ωφέλησε ο εορτασμός την ενημέρωση των Ελλήνων για το 1821»**, θα έλεγα, ότι είναι υπαρξιακά αναγκαίο, ενόψει της σωρείας ατοπημάτων, που διαδραματίστηκαν στη διάρκειά του. Ωστόσο, η απάντηση σε αυτό το ερώτημα προϋποθέτει την αναμόχλευση των στόχων, που έθεσε η Πολιτεία, μεσα απο αυτο τον εορτασμό. Ο τρόπος ανάθεσης του επίσημου εορτασμού της Παλιγγενεσίας, η πρόσκληση και επιβράβευση της συμμετοχής γνωστών «αβγών του φιδιού» στους κόλπους του, η παντελής αδιαφορία της Κυβέρνησης απέναντι στην αγανάκτηση των απανταχού Ελλήνων, εναντίον της σωρείας ατοπημάτων, που «διάνθησαν» αυτόν τον εορτασμό, παραπέμπουν δυστυχώς στο συμπέρασμα ότι ο **στόχος της Πολιτείας δεν ήταν η απόδοση τιμών στους ήρωες του 1821. Ούτε η ενίσχυση της υπερηφάνειας των Ελλήνων για την καταγωγή τους και τα επιτεύγματα των προγόνων τους. Ούτε η διαφύλαξη της ιστορίας μας, αλλά ούτε και η προσπάθεια επίτευξης του ανεκπλήρωτου στόχου του 1821, που εκτός της ελευθερίας απαιτούσε και εθνική ανεξαρτησία. Πράγματι, από την αρχή του εορτασμού και μέχρι τέλους του, η εθνική μας επέτειος αμαυρώθηκε από αδιανόητες ύβρεις εναντίον των πρωτεργατών της Επανάστασης, όπως, μεταξύ και πολυάριθμων άλλων, η προβολή του Καραϊσκάκη ως «βωμολόχου» και του Καποδίστρια ως «δικτάτορα».**

Συνεχίστηκε με θέσεις γνωστών ιστορικών, **αλλά και γνωστών ανθελλήνων όπως, ότι «οι Νεοέλληνες ουδεμία σχέση έχουν με τους αρχαίους Έλληνες»**, όπως ότι «το 1821 ήταν το αποτέλεσμα μιας μικρής περιθωριακής ελίτ», όπως ότι «μετα από τα Μνημόνια, είναι ιδανική η στιγμή επανεκτίμησης των 200 ετών» (δηλαδή της ανάγκης απαλλαγής μας από ουτοπίες), με επιστέγασμα τη διοργάνωση διεθνούς συνεδρίου με θέμα «τον (σφαγέα των Ελλήνων) Αλή Πασά και την εποχή του». Αναπότρεπτες ήταν οι οργισμένες αντιδράσεις, εντός της χώρας, αλλά και της ομογένειας, εναντίον αυτής της ασύστολης παραχάραξης της ιστορίας μας. Όμως εξ'όσων γνωρίζω, ουδεμίας έτυχαν απάντησης από την Κυβέρνηση. Υπήρξε, ωστόσο, απάντηση, και μάλιστα «αποστομοτικού» ύφους, από την επιλεγείσα, από την Κυβέρνηση, ως επικεφαλή του επίσημου εορτασμού της επετείου.

Η κυρία Γιάννα Αγγελοπούλου επικαλείται τη Δημοκρατία, και δηλώνει: «στο πλαίσιο του ρόλου που μας έχει ανατεθεί από την Πολιτεία, κανένας συνεργάτης ή στέλεχος δεν δικαιούται να λογοκρίνει την άποψη μελών της Ολομέλειας. Θέλουμε όλοι, και όχι μόνο τα μέλη της Ολομέλειας να έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής σε ένα πολιτισμένο, δημοκρατικό διάλογο. Άλλωστε βρισκόμαστε στον τόπο όπου γεννήθηκε η Δημοκρατία και η διαλογική συζήτηση».

Α, ναι, και όταν η αγανάκτηση των πολιτών κορυφώθηκε, η πρόεδρος της «Ελλάδα 21» έσπευσε να δηλώσει ότι «τις επετειακές δράσεις τις πρότεινε η κοινωνία» (χωρίς διευκρίνιση για ποια «κοινωνία» και για ποιες «δράσεις» πρόκειται).

Αλλά, και πέρα από τον βόρβορο των ανείπωτου περιεχομένου προσβολών των πρωτεργατών του 1821, αλλά και όλων των Ελλήνων, όσο και αν αυτό φαίνεται αδιανόητο, ωστόσο να σημειωθεί ότι οι δραστηριότητες της «Ελλάδα 21», άρχισαν και περατώθηκαν χωρίς την εξαγγελία κεντρικών στόχων. Έτσι, το χάος που ακολούθησε, ήταν τελικά προδιαγεγραμμένο: φιέστες για το θεαθήναι, επιδείξεις εθνικών ενδυμασιών, φωτοβολίδες, αλλά και ελάχιστες ποιοτικές εκδηλώσεις, που εξανεμίστηκαν μέσα σε αχαρτογράφητα νερά. Μετά από τις παραπάνω θλιβερές, για όλους μας, διαπιστώσεις θα επιχειρήσω να απαντήσω στο ερώτημα της «Εστίας», αν δηλαδή οι Έλληνες ωφελήθηκαν κλπ. κάνοντας αναφορά σε άρθρο μου στην «Εστία» με τίτλο «Οι δύο Ελλάδες θα εορτάσουν το 1821» (21.07.2020). Μικρή μειοψηφία, όπως θέλω να πιστεύω, κατοίκων της χώρας ή και εκτός αυτής, που ορκίζεται στην πολυπολυκοσμικότητα, που αρνείται να φιλήσει εικόνες και σταυρό, που εκλαμβάνει ως απλό πανί τη σημαία μας, και συνεπως δεν τρέχει κάτι να την παραδώσει σε αλλόθρησκους, που αναθέτει τη λύση του προβλήματος της υπογεννητικότητας στην ανεξέλεγκτη μετανάστευση, που δηλώνει εναντίον των παρελάσεων και που θεωρεί επιτυχή τη συμφωνία των Πρεσπών, καθώς και αναπόφευκτα τα Μνημόνια, υποθέτω ότι πρέπει να έμεινε ικανοποιημένη από την παρωδία του επίσημου εορτασμού της επετείου μας.

Η σύσταση της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, ως παράλληλης, αλλά ανεπίσημης Επιτροπής εορτασμού της εθνικής μας επετείου ενσαρκώνει την αυθόρμητη κραυγή αγωνίας για το που πάει η πατρίδα μας, με τις απαράδεκτες επιλογές της κυβερνητικής Επιτροπής εορτασμού του 1821. Απευθύνεται και αγκαλιάζει τους απανταχού Έλληνες. Χωρίς άνωθεν υποστήριξη, χωρίς καμιάς μορφής διαφήμιση και με ελάχιστη χρηματική βοήθεια μέσω του Ιδρύματος Δημητρίου και Μαρίας Δελιβάνη, αλλά όμως με πολυάριθμους και εξαιρετικά αξιόλογους

συνεργάτες, που κατέχουν περγαμηνές πατριωτισμού, μόρφωσης και επιτευγμάτων σε πολλούς τομείς, κατάφερε σε ελάχιστο χρόνο, να συγκεντρώσει 72.000 οπαδούς. Δεν γνωρίζω ποιοι ενοχλήθηκαν από την καταιγιστική αυτήν απήχηση της ΤΙΜΗΣΤΟ 21. Οπωσδήποτε, φαίνεται να πρόκειται για κάποιους, με εξειδικευμένες εξουσίες, σε κατεδάφιση Λογαριασμών στο ΦΒ. Αυτοί, λοιπόν, οι κάποιοι, χωρίς την παραμικρή εξήγηση, εξαφάνισαν το Λογαριασμό μας ΤΙΜΗΣΤΟ 21, και παρά τις απέλπιδες προσπάθειές μας, δεν μας τον επανέφεραν ποτέ. Ο νοών νοείτω.

Προχωρήσαμε έκτοτε με τον Λογαριασμό ΦΒ, ΤΙΜΗΣΤΟ 1821. Να προσθέσω ότι αρκετοί ανάμεσά μας, εκλαμβάνουν ως αδιάψευστη απόδειξη της επιτυχίας μας, τη σίγαση αυτή του Λογαριασμού μας. Από την πρώτη στιγμή, η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 έσπευσε να προσδιορίσει τις κατευθυντήριες γραμμές των δραστηριοτήτων της, παρότι αυτές ήταν διαφανείς. Δηλαδή, ήταν πρώτον, η με κάθε μέσον, απόδοση τιμών στους ήρωες του 1821, με σεβασμό στην ιστορία μας, και ήταν δεύτερον, η σε βάθος διερεύνηση των αιτιών της μη επίτευξης του δεύτερου στόχου της Παλιγγενεσίας που, αλληλένδετος με την ελευθερία, ήταν η εθνική μας ανεξαρτησία. Με τις, όντως, ανεξάντλητες δυνατότητες των υποστηρικτών και συνεργατών της ΤΙΜΗΣΤΟ 21, αλλά και με τη βοήθεια του διαδικτύου, πιστεύω ότι κατορθώσαμε να υλοποιήσουμε πολυάριθμες και πολυεπίπεδες ποιοτικες δραστηριότητες, γύρω πάντοτε από τους βασικούς στόχους μας, όπως συγγραφή άρθρων, συνέδρια, εκπομπές, συνεντεύξεις, ομιλίες, συμμετοχή σε γιορτές για την Παλιγγενεσία, συνεργασίες με συγγενείς φορείς εορτασμού της εθνικής μας επετείου, παρουσίαση βιβλίων με θέματα της Επανάστασης κ.ά.

Η καταγραφή των δραστηριοτήτων της ΤΙΜΗΣΤΟ 21 καλύπτουν περισσότερες από 250 σελίδες. Η προσεχής δημοσίευσή τους, σε ειδικό τεύχος έχει θέση: * πρώτον, μιας συγνώμης από τους ήρωες του 1821, γιατί μπορέσαμε να κάνουμε τόσο λίγα για να τους αποδώσουμε τις τιμές που τους αξίζουν, *δεύτερον, υπογράμμισης της ανάγκης, να αγωνιστούμε με νύχια και δόντια στις επόμενες δεκαετίες, για να υλοποιήσουμε και τον δεύτερο στόχο του 1821: την εθνική μας ανεξαρτησία, και τέλος *τρίτον, κληρονομιάς μιας βάσης σύγκρισης, ανάμεσα στους αιώνες, για την επέτειο των 300 ετών από το 1821.

Γιατί η ΕΥΔΑΠ χρειάζεται «ρυθμιστική αρχή», αφού δεν ξεπουλιέται;

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 26.03.2023 «Newsbreak»

Στην Ελλάδα που, κατά την Bloomberg, πηγαίνουμε τόσο λαμπρά, ώστε «βάζουμε τα γυαλιά» στις λοιπές, και πιο προηγμένες από εμάς, ευρωπαϊκές οικονομίες, έχουν δυστυχώς ξεπουληθεί σε ιδιώτες, και δη το συχνότερο σε αλλοδαπούς, οι πιο ευαίσθητες υπηρεσίες κοινής ωφέλειας.

Συνέβη, φευ, το ξεπούλημα, μεταξύ άλλων και στους ελληνικούς σιδηροδρόμους (έτσι που ευθέως να αποδίδεται το εγκληματικό συμβάν, σε μεγάλο βαθμό, σε αυτό το ξεπούλημα).

Είναι, συνεπώς, απολύτως εύλογο να υπάρχει ανησυχία για το ότι, βρίσκεται στα σκαριά και το ξεπούλημα του νερού (εννοώ της διαχείρισής του). Θα ήταν ένα επιπλέον εγκληματικό ξεπούλημα, για απολύτως ευνόητους λόγους, που σίγουρα δεν χρήζουν επεξηγήσεων.

Ωστόσο, η Κυβέρνηση έσπευσε να καθησυχάσει αυτές τις ανησυχίες δηλώνοντας, και μάλιστα με τον πιο απόλυτο τρόπο, ότι δεν τίθεται θέμα ξεπουλήματος του νερού.

Και βέβαια, ενόψει μιας τέτοιας απόλυτης κυβερνητικής διαβεβαίωσης, ουδείς δικαιούται να διατηρεί την παραμικρή σχετική αμφιβολία ότι αυτή είναι η αλήθεια.

Και αφού ησυχάσαμε ότι το νερό μας δεν ξεπουλιέται, διερωτώμαι τι ρόλο άραγε καλείται να διαδραματίσει αυτή η «Ρυθμιστική Αρχή» στην **ΕΥΔΑΠ**; Τι χρειάζεται δηλαδή (αφού δεν ξεπουλιέται το νερό), γιατί ξαφνικά θεσπίζεται αυτή η Αρχή, και ποια θα είναι, ακριβώς, τα καθήκοντά της;

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/452546/giati-i-eydap-chreiazetai-rythmistiki-archi-afoy-den-xepoylietai/

https://www.olympia.gr/1535823/apopsi/giati-i-eydap-chreiazetai-rythmistiki-archi-afoy-den-xepoylietai/

https://primenews.press/giati-i-evdap-chreiazetai-rythmistiki-archi-afou-den-xepoulietai

https://www.inewsgr.com/441/giati-i-evdap-chreiazetai-rythmistiki-archi-afou-den-xepoulietai.htm

https://eidisis247.gr/%CE%B3%CE%B9%CE%B1%CF%84%CE%AF-%CE%B7-%CE%B5%CF%85%CE%B4%CE%B1%CF%80-%CF%87%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%AC%CE%B6%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9-%CF%81%CF%85%CE%B8%CE%BC%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE/

https://newsbase.gr/2023/03/giati-i-eydap-xreiazetai-ruthmistiki-arxi-afou-den-xepoulietai-3136030.html

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article15.php

Η διαφορά αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας σε Ιταλία και Ελλάδα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 28.02.2023 «Newsbreak»

Η Ευρώπη, και συγκεκριμένα ο φτωχός Νότος της, αντιμετωπίζει **σοβαρό πρόβλημα μείωσης των γεννήσεων,** σε αντίθεση με ορισμένες χώρες του πλούσιου ευρωπαϊκού Βορρά, όπου εμφανίζεται η αντίστροφη εικόνα.

Δεν θα αναφερθώ εδώ στους ερμηνευτικούς λόγους της **παραπάνω διαφοράς, που είναι αντίστροφη αυτής που επικρατούσε στο κοντινό παρελθόν.** Δηλαδή, στις φτωχότερες χώρες και περιοχές η γεννητικότητα ήταν μεγαλύτερη σε σύγκριση με τις πλουσιότερες.

Αντιθέτως, θα περιοριστώ στον εκ διαμέτρου διαφορετικό τρόπο**, που ακολουθείται στην Ιταλία και στην Ελλάδα**, για την αντιμετώπιση του προβλήματος της υπογεννητικότητας. Και ακριβώς η διαφορά αυτή, μεταξύ των δύο ευρωπαϊκών χωρών είναι άκρως αποκαλυπτική και για το προς τα που οδεύει η καθεμιά από αυτές.

Σύμφωνα, λοιπόν, με πρόσφατα σχετικά στοιχεία, και η Ελλάδα, αλλά και η Ιταλία εμφανίζουν έντονη υπογεννητικότητα: η πρώτη με τον δείκτη **1.39 για κάθε Ελληνίδα, που μπορεί να τεκνοποιήσει και αντίστοιχα με 1.24,** για κάθε Ιταλίδα, ενώ το απαιτούμενο νούμερο για τη διατήρηση σταθερού πληθυσμού μιας χώρας είναι το 2.1.

Στην Ελλάδα, όπως πρόσφατα υποστηρίχθηκε από την ΠτΔ, η λύση του προβλήματος έχει εναποτεθεί στη μετανάστευση, η οποία όπως είναι γνωστό, δεν θέτει κριτήρια θρησκείας, πολιτισμού, ράτσας κλπ. Αναμφίβολα, ωστόσο, **ο προτεινόμενος αυτός τρόπος αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας,** αναβιώνει στη σύγχρονη Ελλάδα τη γνωστή θεωρία του Coudenhove Kalergi. Πρόκειται για τον ιδιαιτέρως μορφωμένο γιό Αυστριακού διπλωμάτη και Γιαπωνέζας, που είναι άλλωστε και ο πρώτος που αναφέρθηκε σε «ενωμένη Ευρώπη», ο οποίος στις αρχές του **19ου αιώνα υποστήριξε ότι η Ευρώπη πρέπει να ανοίξει διάπλατα τα σύνορά της** και να δεχθεί μετανάστες όλων των φυλών και όλων των χρωμάτων, ώστε να εξασφαλιστούν φθηνά εργατικά χέρια για την Αμερική (η νέα έκδοση της θεωρίας ενδέχεται να μην απευθύνεται στην Αμερική). Η, έτσι, δημιουργούμενη **φυλή, όπως διευκρινίζει ο Coudenhove Kalergi**, θα έχει απολέσει τα ευρωπαϊκά της χαρακτηριστικά και θα θυμίζει αρχαίους Αιγυπτίους, με μαύρα μαλλιά και μεγάλη μύτη.

Αντιθέτως, στην Ιταλία, η πρωθυπουργός **Τζώρτζια Μελόνι**[2] σε λίστα 15 στόχων που υποσχέθηκε να υλοποιήσει μετά την εκλογή της, ο πρώτος αφορά στην αντιμετώπιση του προβλήματος της **υπογεννητικότητας, αλλά με εντελώς διαφορετικό τρόπο του ελληνικού** (που ταυτίζεται με τον προτεινόμενο από τον Coudenhove Kalergi). Ειδικότερα, προβλέπεται στην Ιταλία η εξασφάλιση επιδόματος από το πρώτο παιδί για οικογένειες με τρία παιδιά, παράταση του χρόνου αδείας για τη μητέρα, μείωση των τιμών για την αγορά παιδικών προϊόντων, αλλά και πρόωρη συνταξιοδότηση για τη μητέρα.

Η διαφορά αντιμετώπισης του προβλήματος της **υπογεννητικότητας, στις δύο αυτές χώρες αποκαλύπτει αφενός την επιθυμία της Ιταλίας** να επιβιώσει ως έθνος, σε αντίθεση με την πατρίδα μας, που επέλεξε την εξαφάνισή της, και μάλιστα σε ελάχιστο χρόνο από σήμερα.

Αξίζει, ωστόσο, να προσθέσω και μια επιπλέον διαφορά μεταξύ των δύο αυτών κρατών της Ευρώπης, που θεωρώ καταλυτικής σημασίας. Η Κυβέρνηση της Ιταλίας **χαρακτηρίζεται ως ακροδεξιά και ταυτόχρονα ως λαϊκίστικη**, ενώ η δική μας ως προοδευτική και πολυπολιτισμική. Οι χαρακτηρισμοί και οι αναμεταξύ τους διαφορές, δεν διαθέτουν γενικώς σοβαρό υπόβαθρο, όπως το αναλύω από το 2018 σε άρθρα και συγγράμματά μου. Χρησιμοποιούνται, ωστόσο, κατά κόρον, προκειμένου να καταδικάσουν και να υποβαθμίσουν επιλογές και καταστάσεις, που έρχονται σε αντίθεση με αυτές που επικρατούν στους κόλπους της ΕΕ και που προβάλλονται ως «μη συντηρητικές».

Έτσι, λοιπόν, στην περίπτωση, που εδώ εξετάζεται, ο **καθένας μας ας κρίνει ποια από τις δύο επιλογές αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας** είναι η «προοδευτική» και ποια η «καθυστερημένη».

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/ellada/453238/i-diafora-antimetopisis-tis-ypogennitikotitas-se-italia-kai-ellada/

https://www.inewsgr.com/441/i-diafora-antimetopisis-tis-ypogennitikotitas-se-italia-kai-ellada.htm

https://eidisis247.gr/%CE%B7-%CE%B4%CE%B9%CE%B1%CF%86%CE%BF%CF%81%CE%AC-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%B9%CE%BC%CE%B5%CF%84%CF%8E%CF%80%CE%B9%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CF%85%CF%80%CE%BF%CE%B3%CE%B5%CE%BD%CE%BD%CE%B7/

https://www.olympia.gr/1536124/apopsi/i-diafora-antimetopisis-tis-ypogennitikotitas-se-italia-kai-ellada/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article17.php

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2023

Απίστευτο "καψόνι" από την Τράπεζα Πειραιώς

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 03.04.2023 «SLPress»

Το σημερινό μου σημείωμα αναφέρεται στην αδικαιολόγητη ταλαιπωρία, σωστό "καψόνι" που μου επέβαλε η Τράπεζα Πειραιώς, παρότι τυγχάνω πελάτισσα της επί δεκαετίες (και στην Αθήνα στο κατάστημα Κολωνακίου, αλλά και στη Θεσσαλονίκη, στο κατάστημα Εθνικής Αμύνης). Ήταν η Τράπεζα που προτιμούσα για χρόνια και

στην οποίαν έχαιρα πάντοτε εξαιρετικής εξυπηρέτησης. Αυτά, ως την 1η Φεβρουαρίου 2023.

Αποφάσισα να κοινοποιήσω την θλιβερή εμπειρία που βίωσα, με την ελπίδα ότι θα ληφθούν τα δέοντα μέτρα ώστε αυτή να μην επαναληφθεί, όχι μόνον απέναντι μου, αλλά και γενικότερα. Το απαράδεκτο "καψόνι" που υπέστην αποδίδεται, προφανώς, σε πολυάριθμους παράγοντες, που συνοψίζονται στην με κάθε τρόπο προσπάθεια ελαχιστοποίησης των δαπανών λειτουργίας των τραπεζών.

Έτσι, τα διαμειβόμενα, τελευταίως, στις τράπεζες δικαιολογούν, δυστυχώς, απολύτως το αποτέλεσμα πρόσφατης δημοσκόπησης (βλ. Κυριακάτικη Εστία 12.03.2023) όπου, και μεταξύ άλλων, οι νέοι ηλικίας 17-34 ετών απαντούν ότι κατά 90% δεν έχουν καθόλου εμπιστοσύνη στις τράπεζες. Αλλά, αν στη χώρα μας, αφού έχει με τόσο δραματικό τρόπο αποδειχθεί ότι οι επικοινωνίες είναι πλήρως ξεχαρβαλωμένες, προκύψει ότι και οι τράπεζές της ακολουθούν την ίδια οδό απαξίωσης, εισερχόμαστε σε αχαρτογράφητα και εξαιρετικά επικίνδυνα νερά. Αρχίζω, λοιπόν την απίστευτη περιπέτεια μου.

Μία τραπεζική "οδύσσεια"…

Την 1.2.2023, και μετά περίοδο κατά την οποίαν το περί ου κατάστημα της Τράπεζας Πειραιώς στη Θεσσαλονίκη παρέμεινε κλειστό για "αναβάθμιση", πήγα σε αυτό όταν επαναλειτούργησε, προκειμένου να διεκπεραιώσω απλή συναλλαγή μεταφοράς χρηματικού ποσού από επενδυτικό πρόγραμμά μου σε λογαριασμό μου. Και τότε άρχισε μια, άνευ ορίου ταλαιπωρία μου, που αναπότρεπτα περιλαμβάνει και πολλά στοιχεία γελοιότητας.

Καταρχήν, ο νέος χώρος του "αναβαθμισμένου τραπεζικού καταστήματος", αποδείχθηκε για μένα παντελώς terra incognita! Από τους πολυάριθμους υπαλλήλους που γνώριζα και με γνώριζαν, ουδείς υπήρχε πλέον. Μετά από αναμονή 30' περίπου εμφανίστηκε μια υπάλληλος στην οποία έδωσα την ταυτότητα μου και στη συνέχεια εξαφανίστηκε για αλλά επιπλέον 20'. Όταν επανεμφανίστηκε, φάνηκε ιδιαιτέρως προβληματισμένη, διότι προφανώς "απεκάλυψε" ότι ….είχα λογαριασμό, εκτός από το κατάστημα στη Θεσσαλονίκη, και στην Αθήνα!

«Μα που μένετε» με ρώτησε εμφανώς ανήσυχη. Της εξήγησα ότι μένω, κατά περιόδους, και στις δύο πόλεις για τη διεκπεραίωση επιστημονικών μου υποχρεώσεων. Προφανώς, ωστόσο, με χαρακτήρισε "ύποπτη" και με παρέπεμψε στη διευθύντρια, που και αυτή μου ήταν παντελώς άγνωστη.

Της εξήγησα την πολύ απλή συναλλαγή που ήθελα να κάνω. Και, λοιπόν, εγώ πελάτισσα επί δεκαετίες στο ίδιο αυτό κατάστημα, με τον ίδιο λογαριασμό, αντιμετώπισα τη διευθύντρια, η οποία αρνήθηκε να προχωρήσει στη συναλλαγή που της ζήτησα και απαίτησε να της προσκομίσω: Εκκαθαριστικό εφορίας, Ενημερωτικό Σύνταξης και τελευταίο λογαριασμό κινητού τηλεφώνου μου.

Σε αναζήτηση των δικαιολογητικών…

Καθώς δεν είχα όλα αυτά τα "απαιτούμενα" μαζί μου, επέστρεψα την επομένη, με έγγραφο αναφοράς στο ιστορικό της χθεσινής ταλαιπωρίας μου και ζήτησα από τη διευθύντρια να το παραλάβει και να μου δώσει απόδειξη παραλαβής. Στο ενδιάμεσο, ωστόσο, η διευθύντρια αποφάνθηκε ότι τα δικαιολογητικά που μου είχε ζητήσει την παραμονή δεν "ήταν αρκετά" και ήθελε επιπλέον απόδειξη πληρωμής του αερίου.

Τηλεφώνησα στη βοηθό μου να την βρει και να την φέρει, αναμένοντας αλλά τρία τέταρτα της ώρας μέχρι ότου να την προσκομίσει. Στο μεταξύ, και ενόσω αναμέναμε την απόδειξη του αερίου, η διευθύντρια "συνειδητοποίησε" ότι η φωτογραφία του εκκαθαριστικού, που της είχα προσκομίσει, δεν την ικανοποιούσε και έτσι αναγκάστηκα να τηλεφωνήσω στη λογίστρια μου, για να στείλει ιντερνετικά μια άλλη έκδοσή του.

Στη συνεχεία, και ενόσω είχε πια όλα τα αποδεικτικά που ισχυριζόταν ότι της "χρειάζονταν" για μια απλή συναλλαγή πελάτισσας δεκαετιών στην Τράπεζα και στο συγκεκριμένο κατάστημα, που τυγχάνει επιπλέον και να μην είναι παντελώς άγνωστη στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η διευθύντρια αρνήθηκε να παραλάβει το έγγραφο ιστορικού παραπόνων μου, δηλώνοντας ότι *«εγώ δεν το παίρνω αυτό»*!

Αναγκάστηκα να τηλεφωνήσω στο δικηγόρο μου, ο οποίος επιβεβαίωσε αυτό που γνώριζα και εγώ ως πτυχιούχος Νομικής, ότι δηλαδή η διευθύντρια ήταν υποχρεωμένη να το παραλάβει. Κατόπιν αυτού η διευθύντρια εξαφανίστηκε. Ανέμενα αλλά 20' για να επιστρέψει, αναλογιζόμενη το πόσες ώρες είχα χάσει από την παραμονή και πόσες υποχρεώσεις μου είχα παραμελήσει. Δυστυχώς, ούτε και τότε είχε τελειώσει το ανείπωτο ¨καψόνι". Διότι, η διευθύντρια, ανέμενε απάντηση από τα κεντρικά, "για το αν ήταν η όχι υποχρεωμένη να παραλάβει το περί ου έγγραφο παραπόνων μου".

Αναμονή στην αναμονή…

Η επιπλέον αναμονή για την τηλεφωνική απάντηση απαίτησε άλλη μισή ώρα περίπου. Από τις 3 Φεβρουαρίου και μέχρι τις 16 Φεβρουαρίου λάμβανα σχεδόν σε καθημερινή βάση από την Τράπεζα Πειραιώς μήνυμα επιβεβαίωσης στο κινητό μου ότι *«η υπηρεσία επιλαμβάνεται της υπόθεσης μου»*. Η απάντηση της 16ης Φεβρουαρίου έφτασε ταχυδρομικώς και της πάει απολύτως η γνωστή φράση ότι "το Όρος έτεκε μυν": Ω, ναι!

Η αρμόδια παραπόνων της Τράπεζας Πειραιώς απεφάνθη ότι τα πάντα ήταν "καλώς καμωμένα" γιατί τάχα όλα αυτά τα στοιχεία που είχαν ζητηθεί από εμένα ήταν απαραίτητα βάσει οδηγιών της Τράπεζας της Ελλάδος για *«να επικαιροποιήσουν τα αρχεία που τηρούν για κάθε πελάτη για αποφυγή του κινδύνου φοροδιαφυγής ή ξεπλύματος μαύρου χρήματος»* και βέβαια, ούτε υποψία της πέρασε για την στοιχειώδη ανάγκη ζήτησης, από την Τράπεζα, συγγνώμης.

Πέραν τούτου η απαίτηση από μεριάς της Τράπεζας καταδεικνύει μια ακατανόητη γραφειοκρατική και τυπολατρική εμμονή, σε συνδυασμό και με την ανάλογη έλλειψη ικανότητας προσαρμοστικότητας και αξιολόγησης των πρόσφορων για τον επιδιωκόμενο σκοπό απαραίτητων προς επικαιροποίηση της ταυτότητας στοιχείων. Κι όλα αυτά για την απλή συναλλαγή που επεδίωκα, δηλαδή την μεταφορά χρηματικού ποσού εντός της ίδιας Τράπεζας από έναν λογαριασμό σε έναν άλλο που τηρούσα σε αυτήν. Αφήνω στην άκρη ότι είμαι πελάτισσα της Τράπεζας επί δεκαετίες με πάμπολλες συναλλαγές σε αυτήν και όχι μάλιστα άγνωστη στην Θεσσαλονίκη για να χρειάζεται προς επικαιροποίηση των στοιχείων μου –πέραν της ταυτότητας και των άλλων– κατά τρόπο απόλυτα εξεζητημένο και η απόδειξη πληρωμής του αερίου…

Εν κατακλείδι, για τη διεκπεραίωση μιας απλούστατης συναλλαγής χρειάστηκαν δύο επισκέψεις, απώλεια πέντε ωρών και ανείπωτη ταλαιπωρία. Θλίβομαι, ειλικρινά, για την Τράπεζα Πειραιώς! Αλλά, θλίβομαι ακόμη περισσότερο, όταν αναρωτιέμαι για το που πάει η άμοιρη πατρίδα μας.

Αναδημοσιεύσεις

https://slpress.gr/oikonomia/apisteyto-quot-kapsoni-quot-apo-tin-trapeza-peiraios/

https://tvxs.gr/news/blogarontas/apisteyto-kapsoni-apo-tin-trapeza-peiraios

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article10.php

Περί του φράχτη, στον Έβρο, και της ασπόνδυλης συζήτησης γύρω από αυτόν

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 03.04.2023 «Newsbreak»

Ολοένα και πιο ακατανόητα είναι τα όσα συμβαίνουν στον τόπο μας, **σε καθημερινή βάση, και που διανθίζονται** στη συνέχεια από ατέρμονες συζητήσεις, **χωρίς περιεχόμενο.** Ως πρόσφατο παράδειγμα του **παρανοϊκού μας περιβάλλοντος** θα αναφερθώ στις διενέξεις Ν.Δ. και ΣΥΡΙΖΑ, σχετικά με το **φράχτη** του **Έβρου**.

Διαφωνούν και αλληλοκατηγορούνται, **κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση**, ενώ στην πραγματικότητα συμφωνούν, απολύτως, στο ότι ο φράχτης όχι, απλώς, **είναι περιττός, αλλά και η ύπαρξή του δυσαρεστεί κ**αι προβληματίζει την ΕΕ., και αυτό είναι κακό.

Να υπενθυμίσω, λοιπόν, ότι η ΝΔ με τα πιο επίσημα χείλη **που διαθέτει μια δημοκρατική χώρα, αυτά δηλαδή της ΠτΔ** δήλωσε με σαφήνεια, και αποκλείοντας κάθε δυνατότητα παρερμηνείας, ότι το πρόβλημα καθίζησης του πληθυσμού μας θα λυθεί, με την ενσωμάτωση των μεταναστών. **Εξάλλου, δεν μπορεί να υπάρξει αμφιβολία ότι η ΠτΔ επιβεβαίωσε και τις πεποιθήσεις, στο συγκεκριμένο αυτό θέμα, του κ. Πρωθυπουργού** ο οποίος, επ'ευκαιρία κάποιας εθνική μας παρέλασης εξέφρασε τη βαθιά του συγκίνηση για την πολυπολιτισμικότητα, όπως αυτή ξεχειλίζει με το κράτημα της ελληνικής σημαίας από αλλοδαπό. **Συνεπώς, με βάση αυτές τις «υψηλές» προτιμήσεις,** γίνεται σαφές ότι όσο πιο γρήγορα φτάσουμε στο ποθητό αποτέλεσμα, τόσο το καλύτερο. Και , άρα, ο φράχτης ουδεμία θέση και δικαιολογία έχει, εφόσον απλώς δυσχεραίνει το ζητούμενο.

Για τον ΣΥΡΙΖΑ, εξάλλου, τα πράγματα είναι ακόμη πιο απλά, **διότι ουδέποτε απέκρυψε την προτίμησή του για ανοιχτά σύνορα** και για, περίπου απεριόριστη, αποδοχή μεταναστών.

Να τονιστεί, επιπλέον, ότι και οι προθέσεις της ΕΕ, αναφορικά με την Ελλάδα είναι **απολύτως ξεκάθαρες εφόσον, ανάμεσα και σε άλλα, η πατρίδα μας χρησιμοποιείται ως χώρα,** στην οποία έχει ανατεθεί σημαντικό τμήμα επίλυσης του μεταναστευτικού προβλήματος στην

Ευρώπη. Και τούτο, διότι ή ούτως ή άλλως, **ο λαός της έχει φτωχοποιηθεί και εξαθλιωθεί, στο διάστημα των τελευταίων δεκαετιών,** από την πολιτική της ΕΕ αφαίμαξης του Νότου χάριν του Βορρά, αλλά και από την παντελώς απαθή στάση της, απέναντι στο έγκλημα των Μνημονίων. Οι κυβερνήσεις μας δεν αντέδρασαν ακόμη και όταν έγινε γνωστό πέρα από κάθε αμφιβολία, ότι **«η Ελλάδα θυσιάστηκε για να σωθούν οι ευρωπαϊκές τράπεζες».** Αλλά, και παρά τα συνεχή μας αδιέξοδα, οι κυβερνήσεις μας δεν τόλμησαν να απαιτήσουν (επιτέλους) την πληρωμή των γερμανικών χρεών κατοχής. Αντ' αυτών προτίμησαν **να καταβάλουν τα πολύ χαμηλότερα δικά μας χρέη, υποβάλλοντας έτσι το λαό σε ανείπωτα μαρτύρια,**

Βέβαια, η γερμανοκρατούμενη ΕΕ, ουδέποτε θα μπορούσε να **επιβάλλει ταφόπλακες, την μία μετά την άλλη, στην Ελλάδα, υποστηρίζοντας μάλιστα ότι «την σώζει»**, αν δεν αντιμετώπιζε την απύθμενη υποτέλεια των κυβερνήσεων και την προθυμία τους να υπηρετούν πειθήνια, τους καταδικαστικούς όρους, που περιλαμβάνονται στα Μνημόνια. Να προσθέσω στο σημείο αυτό μια σημαντική **λεπτομέρεια που δεν πρέπει να λησμονείται, και που αναφέρεται στις προσπάθειες της Γαλλίας,** για μετριασμό των ελληνικών μαρτυρίων . Πράγματι, στις ατελεύτητες συνεδριάσεις, σχετικά με τη λήψη μέτρων για το χαμό της Ελλάδας, η μοναδική χώρα που έπαιρνε το μέρος μας, με αυταπόδεικτα βέβαια επιχειρήματα, ήταν η Γαλλία. **Υποστήριζε, δηλαδή, το πασιφανές, ότι για να μπορέσει η Ελλάδα να ξεπληρώσει το χρέος της** είναι απαραίτητο να της εξασφαλιστούν συνθήκες ανάπτυξης. Ωστόσο, η απαραίτητη αυτή προϋπόθεση (όπως αποκαλύπτουν τα απομνημονεύματα του Μπαράκ Ομπάμα στο κεφάλαιο για τη χώρα μας) δεν γινόταν αποδεκτή από τον κ. Σόιμπλε.

Είναι, λοιπόν, απορίας άξιο, αλλά και εξαιρετικά **θλιβερό το ότι ακόμη και σε παραμονές βουλευτικών εκλογών,** οι πολιτικοί μας δεν αισθάνονται την ανάγκη μιας ρήξης με το εφιαλτικό παρελθόν του τόπου μας, και μιας, επιτέλους, έναρξης ουσιαστικής συζήτησης και προβληματισμού με το λαό, για το που **πηγαίνει ο τόπος και τι μέσα και περιθώρια διάσωσής τους υπάρχουν ακόμη.** Αλλά, αντιθέτως, εξαντλούνται σε ανούσιες συζητήσεις περί φράχτη και άλλων τινών.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/politiki/455327/peri-toy-frachti-ston-evro-kai-tis-aspondylis-syzitisis-gyro-apo-ayton/

https://www.olympia.gr/1536977/apopsi/peri-toy-frachti-ston-evro-kai-tis-aspondylis-syzitisis-gyro-apo-ayton/

https://www.inewsgr.com/441/peri-tou-frachti-ston-evro-kai-tis-aspondylis-syzitisis-gyro-apo-afton.htm

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article21.php

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%86%CF%81/

Ο πανικός εναντίον Κασιδιάρη αποκαλύπτει τριτοκοσμική χώρα

Της Μαρίας Νεγρεπόντη-Δελιβάνη 13.04.2023 «Newsbreak»

Τα επαναλαμβανόμενα συμβάντα των τελευταίων ημερών, ήτοι της 31/3, 6/4 και 8/4, όπως ευθαρσώς καταγγέλλονται από τον Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. **Χρήστο Τζανερίκο**, αποτελούν αδιανόητης έκτασης και μορφής **παρεμβάσεις**, που **στρέφονται κάθετα** εναντίον της ομαλής λειτουργίας των θεσμών, εναντίον της διάκρισης των εξουσιών, και βέβαια εναντίον της δημοκρατίας.

Οι πρόσφατες ειδήσεις, που περιλαμβάνουν και **πραξικοπηματικής υφής** γεγονότα ανήκουν στην κατηγορία εκείνη, που κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας θα ευχόταν να ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας. Όμως, πρόκειται φευ για οργισμένες δηλώσεις, όχι του οποιουδήποτε που θα μπορούσε να κατηγορηθεί για παρερμηνεία καταστάσεων, αλλά αντιθέτως για καταγγελίες ανώτατου Έλληνα δικαστικού.

Ο κ. Χρήστος Τζανερίκος, με την **άρνησή** του να καταστεί επίορκος, και να προδώσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στο αξίωμά του, προσφέρει στους πολίτες αυτής της σκληρά δοκιμαζόμενης χώρας, την **ελπίδα** πως μπορεί να ανατείλουν καλύτερες ημέρες.

Ωστόσο, η ατμόσφαιρα, παραμονές βουλευτικών εκλογών, έχει αφόρητα βαρύνει με τις δραματικές αποκαλύψεις του αντιπροέδρου του Αρείου

Πάγου, και θεωρώ ευνόητη την **κατεπείγουσα ανάγκη** ξεκαθαρίσματος αυτής της τραγικής κατάστασης. Να προσθέσω και το αυταπόδεικτο. Ότι δηλαδή, δεν θα μπορούσε να υπάρξει χειρότερη έμπνευση της **Κυβέρνησης**, ως απάντηση στα όσα καταμαρτυρεί ο κ. Τζανερίκος, από του να στραφεί κάθετα εναντίον του, και μάλιστα με τόσο ελλειμματικά αξιοκρατικό τρόπο.

Διότι, αν «ψεύδεται» ο κ. Τζανερίκος, για τα όσα όντως ανατριχιαστικά καταμαρτυρεί, εξυπακούεται ότι απαιτείται **άμεση εισαγγελική παρέμβαση**. Τοσούτω μάλλον, που οι καταγγελίες του κ. αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου, περί **δωροδοκιών,** προκειμένου να πειστεί να εκδώσει δικαστική απόφαση παράνομη, αντισυνταγματική, εναντίον της συνείδησής του και, ενδεχομένως, επικίνδυνη για την πολιτική ομαλότητα της χώρας, δημιουργούν **εύλογες αμφιβολίες** και για το τι συνέβη σχετικά στο παρελθόν.

Δηλαδή, σχετικά με τον πιθανά **ανορθόδοξο τρόπο** με τον οποίον εξεδόθησαν σημαντικές αποφάσεις, αλλά και για το **πως επιλέγηκαν** κάποιοι, δικαστικοί ή μη, για την πλήρωση ορισμένων σημαντικών θέσεων στον τόπο μας.

Αλλά, αν τελικά, οι εξελίξεις είναι όπως τις εξιστορεί ο ανώτατος κρατικός λειτουργός, έ τότε, θα πρέπει κατεπειγόντως να ξεκαθαρίσει το θολό τοπίο. Να απαντηθεί, δηλαδή, το καίριο ερώτημα τού αν υπάρχει σεβασμός στους θεσμούς της πατρίδας μας , ή αν αντιθέτως η λειτουργία τους **διαστρεβλώνεται κατά περίπτωση**, οσάκις το Σύνταγμα και οι νόμοι αντιτίθενται σε συμφέροντα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά ή και εθνικά. Διότι, δικό μας βέβαια είναι και το ζοφερό ιστορικό του **2015**, όταν το 62% του ΟΧΙ κατέληξε σε 62% του ΝΑΙ.

Ας αφήσουμε προς το παρόν κρίσεις σχετικά με την έκβαση του **κόμματος Κασιδιάρη**, που όπως όλα δείχνουν, **δεν θα μπορούσε να ονειρευτεί μεγαλύτερη προβολή** από αυτή που του χαρίστηκε. Και τούτο, διότι ο **πανικός** που οδήγησε σε αυτές τις **τριτοκοσμικές** όσο και **τραγελαφικές** καταστάσεις των τελευταίων ημερών ξεκίνησε από αυτό το κόμμα, και πιθανότατα από το πως κινδύνευε να επηρεάσει αυτοδυναμίες ή άλλους συνδυασμούς και επιδιώξεις, με αποτέλεσμα να το **ηρωοποιήσει** και να το καταστήσει σχεδόν **ρυθμιστή** του μελλοντικού εκλογικού αποτελέσματος.

Αναδημοσιεύσεις

https://www.newsbreak.gr/politiki/458441/o-panikos-enantion-kasidiari-apokalyptei-tritokosmiki-chora/

https://www.inewsgr.com/441/o-panikos-enantion-kasidiari-apokalyptei-tritokosmiki-chora.htm

https://www.triklopodia.gr/%CE%BC%CE%B1%CF%81%CE%AF%CE%B1-%CE%BD%CE%B5%CE%B3%CF%81%CE%B5%CF%80%CF%8C%CE%BD%CF%84%CE%B7-%CE%B4%CE%B5%CE%BB%CE%B9%CE%B2%CE%AC%CE%BD%CE%B7-%CE%BF-%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82-%CE%B5/

https://brokenheartedness10.rssing.com/chan-6207085/latest-article22.php

https://www.olympia.gr/1538470/politiki/i-atmosfaira-paramones-voyleytikon-eklogon-echei-aforita-varynei-me-tis-dramatikes-apokalypseis-toy-antiproedroy-toy-areioy-pagoy/

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII. ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ ΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

==========

Εισαγωγικό σημείωμα:

Η ΤΙΜΗΣΤΟ 21 (που συμμετέχει εμμέσως μέσω του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΔΕΛΙΒΑΝΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ) καλεί κάθε Ελληνίδα και κάθε Ελληνα να διαδώσει σε όσο γίνεται μεγαλύτερο αριθμό συμπατριωτών και όχι μόνο, το ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ ευρωπαϊκό, όσο και παγκόσμιο ΣΚΑΝΔΑΛΟ, που προβάλλει από το ακόλουθο κείμενο. Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΔΗΛΑΔΗ, ΕΠΙ 80 ΧΡΟΝΙΑ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΤΑ ΗΔΗ ΤΡΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΟΥ ΧΡΩΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ.

ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ, Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΟΧΙ ΑΠΛΩΣ ΔΕΝ ΚΑΤΕΒΑΛΕ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ, ΕΠΙ 80 ΣΥΝΑΠΤΑ ΕΤΗ, ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΕΠΕΛΕΞΕ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ ΦΟΡΑ, ΑΠΑΙΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ, ΠΑΡΟΤΙ ΑΥΤΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΜΙΚΡΟ ΚΛΑΣΜΑ ΤΩΝ ΥΠΕΡΟΓΚΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΗΣ.

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ 21 ΘΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΠΙΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Στις 2 Σεπτεμβρίου το International Hellenic Association (IHA), το Hellenic American National Council, το Canadian Hellenic Congress, το Ίδρυμα Δημητρίου και Μαρίας Δελιβάνη και η Παμμακεδονική Γερμανίας φιλοξένησαν διαδικτυακά (στα πλαίσια των εβδομαδιαίων ομιλιών προσωπικοτήτων που διοργανώνει το IHA) τον Δρα Gregor Gysi ο οποίος είναι Γερμανός βουλευτής του κόμματος Die Linke και είναι πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Γερμανίας-Ελλάδας.

Ο τίτλος της ομιλίας του ήταν "Γερμανική ευθύνη προς την Ελλάδα - προοπτικές για δράσεις για την προσεχή γερμανική Κυβέρνηση". Στην ομιλία του ο Δρ Gysi υπογράμμισε τα εξής σημεία:

- Η Γερμανία οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της προς την Ελλάδα για την τεράστια καταστροφή και τα χιλιάδες θύματα που προκλήθηκαν ως αποτέλεσμα της κτηνώδους πολιτικής του Γ΄ Ράιχ την περίοδο της Κατοχής. Τούτο αναγνωρίστηκε από τον πρόεδρο Steinmeier όταν επισκέφθηκε την

Ελλάδα το 2018, αλλά στην πράξη δεν δόθηκε συνέχεια στη δέσμευσή του.

- Χαρακτήρισε «ανοιχτή πληγή που πρέπει να κλείσει» το ζήτημα των γερμανικών οφειλών προς την Ελλάδα. Δήλωσε, δε, ότι η Συνθήκη 2+4 της Μόσχας του 1990 δεν ονομάστηκε Συνθήκη Ειρήνης ακριβώς για να αποφύγει η Γερμανία να τεθεί το ζήτημα των αποζημιώσεων-επανορθώσεων, όπως επέτασσε η Συνθήκη του Λονδίνου του 1953.

- Η Γερμανία κέρδισε δισεκατομμύρια από τα δάνεια για τη σωτηρία ιδιωτικών τραπεζών που εξυπηρετήθηκαν από την Ελλάδα ενώ ταυτόχρονα μειώθηκαν οι συντάξεις, συρρικνώθηκαν δραματικά οι κοινωνικές παροχές κι αυξήθηκαν οι φόροι.

- Υποστηρίζει την πληρωμή του αναγκαστικού δανείου που η ναζιστική Γερμανία επέβαλε στην Ελλάδα στη διάρκεια της Κατοχής και αναφέρει την ανάγκη κάποιου συμβιβασμού ως προς τα οφειλόμενα επιτόκια. Τάσσεται, επίσης, υπέρ της απόδοσης των γερμανικών επανορθώσεων και την επιστροφή στην Ελλάδα των κλαπέντων και λεηλατηθέντων αρχαιολογικών θησαυρών.

- Καταλήγει λέγοντας ότι η Γερμανία πρέπει να αναλάβει την ιστορική της ευθύνη κατά τρόπο συγκεκριμένο και εναπόκειται στη Γερμανία να θεραπεύσει τώρα αυτά τα τραύματα.

Στα πλαίσια των ερωτήσεων και απαντήσεων διεξήχθη ενδιαφέρουσα συζήτηση, σε φιλική ατμόσφαιρα, στη διάρκεια της οποίας αντηλλάγησαν σημαντικά επιχειρήματα ένθεν κακείθεν.

Από ελληνικής πλευράς τονίστηκε ότι η Γερμανία χρωστάει στην Ελλάδα τις πολεμικές επανορθώσεις που επέβαλε η Διάσκεψη των Παρισίων (η ναζιστική Γερμανία προέβη σε 130 ολοκαυτώματα ενώ κάηκαν 1.770 χωριά), τις αποζημιώσεις στα θύματα των εγκλημάτων πολέμου (η Ελλάδα απώλεσε το 13% του πληθυσμού της), την αποπληρωμή του κατοχικού δανείου και την επιστροφή των αρχαιολογικών θησαυρών που εκλάπησαν ή λεηλατήθηκαν.

Ο Δρ Gysi υπογράμμισε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να σταματήσει την περαιτέρω πληρωμή του χρέους της προς τη Γερμανία, που ανέρχεται σε 68 δις ευρώ, μέχρις ότου η Γερμανία αρχίσει την πληρωμή του δικού της χρέους προς την Ελλάδα. Σ' αυτήν την περίπτωση η ελληνική

Κυβέρνηση θα πρέπει να είναι αποφασισμένη να φτάσει το πράγμα μέχρι το τέλος λαμβάνοντας υπόψη της ότι η Γερμανία ενδέχεται να χρησιμοποιήσει ως "αντίποινα" διαφόρους μοχλούς πίεσης. Σημειώνουμε ότι ως προς αυτή την επιλογή απαιτείται να ομονοήσουν ελληνικός λαός και κόμματα.

Ο Γερμανός βουλευτής σημείωσε ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να δεχτεί κάποιον συμβιβασμό ως προς τους τόκους του κατοχικού δανείου, υπενθυμίζοντας ωστόσο το άδικο της υπόθεσης αφού το δάνειο του 1958 που χορήγησε η Δυτική Γερμανία στην Ελλάδα ύψους 200 εκατ. γερμανικών μάρκων είχε το επαχθές επιτόκιο του 6% και πληρώθηκε στο σύνολο του. Ως προς το συγκεκριμένο δάνειο τόνισε ειδικότερα ότι έχει αναγνωριστεί από τη Γερμανία από τη στιγμή που η χιτλερική Γερμανία είχε ήδη προβεί στην πληρωμή των τριών πρώτων δόσεων.

Τόνισε επισταμένως την ανάγκη ενημέρωσης της γερμανικής κοινής γνώμης για το χρέος της Γερμανίας προς την Ελλάδα από τη στιγμή που η οι γερμανικές κυβερνήσεις και τα γερμανικά μέσα ενημέρωσης αποσιωπούν την αλήθεια κι εμφανίζουν στους Γερμανούς πολίτες την Ελλάδα ως επαίτη κι ως το βαρίδι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επισημαίνουμε ότι κι ως προς αυτό το σημείο πρέπει να κινητοποιηθεί η ελληνική κυβέρνηση.

Ο Δρ Gysi δήλωσε ότι είναι εύλογες οι παρατηρήσεις της ελληνικής πλευράς για παύση πληρωμών του ελληνικού χρέους προς τη Γερμανία ώστε ν' ασκηθεί γενικότερη πίεση και να δημιουργηθεί θόρυβος, πρόσθεσε ωστόσο ότι θα πρέπει να προηγηθεί κάποια συνεννόηση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επέμεινε, δε, ότι το θέμα των γερμανικών οφειλών δεν έχει κλείσει, παρά τα όσα δηλώνει η γερμανική κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια.

Κατέληξε λέγοντας ότι αν συμπεριληφθεί στην κυβέρνηση που θα σχηματιστεί μετά τις εκλογές της 26ης Σεπτεμβρίου θα ζητήσει την άμεση έναρξη διαπραγματεύσεων με την Ελλάδα για τη ρύθμιση των εν λόγω εκκρεμοτήτων. Ειδικότερα τόνισε ότι από ελληνικής πλευράς είναι ανάγκη ν' ασκηθεί πίεση προς την ελληνική κυβέρνηση ώστε να επανέλθει δριμύτερη προς το Βερολίνο.

Με την πρωτοβουλία του αυτή το ΙΗΑ και οι συνεργαζόμενοι με αυτό φορείς ξεκινούν μια εκστρατεία άσκησης πίεσης στη Γερμανία και την Ελλάδα για ν' αρχίσουν, στα πλαίσια του δικαίου και της ηθικής,

διαπραγματεύσεις για τις πολεμικές επανορθώσεις, τις αποζημιώσεις και την πληρωμή του κατοχικού δανείου.

03.09.2021

Εκ μέρους των ανωτέρω οργανώσεων υπογράφω:

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη

Πρ. Πρύτανης και Καθηγήτρια Οικονομικών στο ΠΑΜΑΚ

*Η επιστολή αυτή μεταφράστηκε στα γαλλικά από τη Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη και στάλθηκε σε όλα τα μέλη της Γαλλικής Βουλής καθώς και σε πολυάριθμους συναδέλφους και φίλους στη Γαλλία, αλλά και στη Ρουμανία, και στην Κροατία, και σε γαλλόφωνες χώρες της Αφρικής και της Magreb

PhD.PROF..Maria Negreponti-Delivanis

Morkenthaou1,

54622,Thessaloniki

+30 2310229977

+30 6944397345